

جاشر

لومړی فصل

۱او خدای وویل ،راځئ چې انسان په خپل شکل ،زموږ په شان جوړ کړو ،او خدای انسان په خپل شکل پیدا کړ.
۲او خدای پاک انسان د ځمکې څخه جوړ کړ ،او د هغه په پوزه کې یې د ژوند ساه وپوښله ،او انسان د خبرو کولو توان لرونکی ژوندی
روح شو.
۳او څښتن وفرمایل :دا د انسان لپاره ښه نه ده چې یوازې وي؛ زه به د هغه لپاره یو مرستندوی جوړ کړم.
۴او څښتن په آدم باندې ژور خوب راوست او هغه ویده شو ،او د هغه یوه پښتۍ یې راوویستله او غوښه یې پرې جوړه کړه ،هغه یې جوړه
کړه او آدم ته یې راوړه ،او آدم له خوبه راویښ شو او یوه ښځه یې ولیدله چې د هغه په وړاندې ولاړه وه.
۵او هغه وویل :دا زما د هډوکو څخه یوه هډوکي ده او دا به ښځه وبلل شي ،ځکه چې دا د انسان څخه اخیستل شوې ده .او آدم د هغې نوم
حوا کېښود ،ځکه چې هغه د ټولو ژوندیو مور وه.
۶خدای پاک هغوی ته برکت ورکړ او په هغه ورځ چې هغوی یې پیدا کړل ،د هغوی نومونه یې آدم او حوا کېښودل .څښتن خدای
وفرمایل :ګټور اوسئ ،ډېر شئ او ځمکه ډکه کړئ.
۷او څښتن خدای آدم او د هغه ښځه ونیوله او هغوی یې د عدن په باغ کې ځای پر ځای کړل ترڅو یې پالنه وکړي او ساتنه یې وکړي .او
هغوی ته یې امر وکړ او ورته یې وویل :د باغ د هرې ونې څخه تاسو کولی شئ وخورئ ،مګر د ښه او بد د پوهې ونې څخه مه خورئ ،
ځکه چې په هغه ورځ چې تاسو یې وخورئ ،خامخا به مړ شئ.
۸کله چې خدای پاک برکت ورکړ او هغوی ته یې امر وکړ ،نو هغه له هغوی څخه لاړ او آدم او د هغه ښځه د هغه حکم سره سم چې څښتن
ورته امر کړی و ،په باغ کې اوسېدل.
۹او هغه مار چې خدای پاک د هغوی سره په ځمکه کې پیدا کړی و ،هغوی ته راغی ترڅو هغوی وهڅوي چې د خدای له حکم څخه
سرغړونه وکړي چې هغه ورته امر کړی و.
۱۰مار ښځه وهڅوله او وهڅوله چې د پوهې د ونې څخه وخوري ،ښځې د مار غږ واورېد ،او هغې د خدای کلام سرغړونه وکړه ،او د
ښه او بد د پوهې د ونې څخه یې واخیست ،او هغې وخوړله ،او هغې ترې واخیسته او خپل میړه ته یې هم ورکړه او هغه وخوړ.
۱۱آدم او د هغه ښځې د خدای پاک د هغه حکم څخه سرغړونه وکړه چې خدای پاک ورته ورکړی وو ،او خدای پاک په دې پوه شو ،او د
هغه غضب د هغوی په وړاندې وپارېد او لعنت یې پرې ووایه.
۱۲او مالِک خُدائ په هغه ورځ هغوئ د عدن باغ څخه وشړل ،ترڅو هغه ځمکه وکري چې ترې رااخیستل شوې وه ،او هغوئ لاړل او د
عدن باغ په ختیځ کې اوسېدل؛ او آدم د خپلې ښځې حوا سره پېژانده او هغې دوه زامن او درې لونې وزېږولې.
۱۳هغې د خپل مشر زوی قائن نوم کېښود او ویې ویل" :ما د څښتن څخه یو سړی ترلاسه کړی دی ،او د بل نوم یې هابیل کېښود ،ځکه
چې هغې وویل" :موږ په بې ګټې توګه ځمکې ته راغلو ،او په بې ګټې توګه به له هغې څخه واخیستل شو".
۱۴هلکان لوی شول او پلار یې هغوی ته په هغه ځمکه کې ملکیت ورکړ؛ قائِن د ځمکې بزګر وو او هابیل د پسونو شپون وو.
۱۵او کله چې څو کاله تېر شول ،نو هغوی څښتن ته نږدې نذرانه راوړه ،قائِن د ځمکې له حاصلاتو څخه څه راوړل او هابیل د خپلو رمو
له اولنیو زېږېدلو ماشومانو څخه څه راوړل .خدای پاک د هابیل او د هغه د نذرانې څخه راضي شو ،او د څښتن له خوا له اسمان څخه اور
راښکته شو او هغه یې وسوزوله.
۱۶خو مالِک خُدائ قائن او د هغهٔ نذرانې ته توجه ونهٔ کړه او هغه ورته غوږ ونهٔ نیوو ،ځکه چې هغه د زمکې د خرابو مېوو څخه مالِک
خُدائ ته راوړے وو ،او قائن د دې په وجه د خپل ورور هابیل سره حسد وکړو او د هغه د وژلو لپاره یې پلمه ولټوله.
۱۷او څه موده وروسته ،قائن او د هغه ورور هابیل ،یوه ورځ د خپل کار لپاره پټي ته لاړل؛ او دوی دواړه په پټي کې وو ،قائن خپله
ځمکه کرله او قلبه کوله ،او هابیل خپلې رمې څرولې؛ او رمې د هغه برخې څخه تېرېدې چې قائن په ځمکه کې وهلې وه ،او په دې خاطر
قائن ډېر غمجن شو.
۱۸قائن په غوسه خپل ورور هابیل ته ورغی او ورته یې وویل" :زما او ستا ترمنځ څه خبره ده چې ته راځې چې دلته واوسېږې او خپلې
رمې زما په خاوره کې وڅروې؟"
۱۹هابیل خپل ورور قائن ته په ځواب کې وویل" :زما او ستا ترمنځ څه خبره ده چې ته زما د رمو غوښه وخورې او د هغوی وړۍ
واغوندې؟"
۲۰نو اوس زما د پسونو وړۍ چې تا اغوستې دي ،لېرې کړه او د هغو مېوو او غوښې چې تا خوړلې دي ،د هغې بدله راکړه .کله چې ته دا
کار وکړې ،نو زه به ستا د خاورې څخه لاړ شم لکه څنګه چې تا ویلي دي.
۲۱قائن خپل ورور هابیل ته وویل" :که چېرې زه نن تا ووژنم ،نو ستا د وینې بدله به څوک واخلي؟"
۲۲هابیل قائن ته په ځواب کې وویل :یقیناً هغه خدای چې موږ یې په ځمکه کې پیدا کړي یو ،هغه به زما د حق بدله واخلي ،او که ته ما
ووژنې نو زما د وینې غوښتنه به له تا څخه وکړي ،ځکه چې څښتن قاضي او منځګړی دی ،او دا هغه دی چې انسان ته به د هغه د بدۍ
سره سم او بدکار ته به د هغه د بدۍ سره سم سزا ورکړي چې هغه په ځمکه کې کوي.
۲۳اوس ،که ته دلته ما ووژنې ،نو خدای پاک ستا د پټو نظرونو څخه خبر دی او هغه به ستا د هغه بد عمل په خاطر چې تا نن زما سره د
کولو اعلان کړی دی ،سزا درکړي.
۲۴کله چې قائِن د خپل ورور هابیل خبرې واورېدې ،نو د قائِن د دې خبرې په وجه په خپل ورور هابیل باندې غصه شوه.
۲۵قائن ژر پورته شو او د خپل ورور د وهلو د اوسپنې هغه برخه یې واخیسته چې ناڅاپه یې پرې وهلې وه او هغه یې وواژه .قائن د خپل
ورور هابیل وینه په ځمکه تویه کړه او د هابیل وینه د رمې په مخ کې په ځمکه تویه شوه.
۲۶او له دې وروسته قابیل د خپل ورور د وژلو څخه پښېمانه شو ،او په خواشینۍ سره غمجن شو ،او په هغه یې وژړل او دا هغه ډېر
ځورولی و.

۲۷نو قائِن پاڅېدو او په پټي کي يي يو کنده وکندله او د خپل ورور لاش يي په کښي کېښودو او خاورې يي پرې واچولې.
۲۸څښتن پوه شو چي قائن د خپل ورور سره څه کړي دي ،نو څښتن قائن ته ښکاره شو او ورته يي وويل :ستا ورور هابيل چي ستا سره وو ،چيرته دی؟
۲۹قائن ځان پټ کړ او ويې ويل" :زه نه پوهېږم ،زه د خپل ورور ساتونکی يم؟ "څښتن هغه ته وويل" :تا څه کړي دي؟ ستا د ورور د ويني غږ له هغه ځمکي څخه چي تا هغه وژلی دی ،ماته فرياد کوي".
۳۰ځکه چي تا خپل ورور وژلی دی او زما په وړاندې دې ځان پټ کړی دی ،او په خپل زړه کي دې دا تصور کړی دی چي ما ته نه يي ليدلی او نه مي ستا ټول کارونه درک کړي دي.
۳۱خو تا دا کار وکړ او خپل ورور دي بي ګټي وواژه ځکه چي هغه ستا سره سمه خبره کړي وه ،او اوس ،نو لعنت دي وي په تا باندې د هغه ځمکي څخه چي خپله خوله يي پرانيستي وه چي ستا د ورور وينه ستا له لاس څخه واخلي او په هغه کي چي تا هغه ښخ کړ.
۳۲او کله چي ته يي کښت کوې ،نو بيا به يي تاته د پيل په څير ځواک درکړي نه ،ځکه چي ځمکه به اغزي او اوښکې زرغونوي ،او ته به د خپل مرګ تر ورځي پورې په ځمکه کي ګرځې او ګرځې.
۳۳په هغه وخت کي قائِن د مالِک خُدائ د حضور څخه لاړو ،د هغه ځای څخه چي هغه په کي وو ،او د عدن په ختيځ کي په هغه ځمکه کي ګرځېده او سرګردانه وګرځېد ،هغه او د هغه ټول شيان.
۳۴په هغو ورځو کي قائِن د خپلې ښځي سره پيدا شو ،هغه اميدواره شوه او زوی يي وزيږاوه ،او هغه يي حنوک نوم کېښود ،ويې ويل :په هغه وخت کي څښتن هغه ته په ځمکه کي ارام او ارام ورکړ.
۳۵په هغه وخت کي قائِن هم ښار جوړول شروع کړل :او هغه ښار يي جوړ کړ او د خپل زوی د نوم سره سم يي د ښار نوم حنوک کېښود ، ځکه چي په هغه ورځو کي څښتن هغه ته په ځمکه کي آرام ورکړ ،او هغه د پيل په څېر نه ګرځېده او نه ګرځېده.
۳۶او عيراد د حنوک څخه پيدا شو ،او عيراد د مکويايل څخه پيدا شو او مکويايل د متوساييل څخه پيدا شو.

دوهم فصل

۱په ځمکه کي د آدم د ژوند په يو سل او ديرشم کال کي ،هغه بيا د خپلي ښځي حوا سره وليدل ،او هغه اميدواره شوه او د هغه په څير او د هغه په څير زوی يي وزيږاوه ،او هغې د هغه نوم سيت کېښود ،او ويې ويل :ځکه چي خدای ماته د هابيل په ځای کي يو بل نسل راکړی دی ،ځکه چي قابيل هغه وژلی دی.
۲شيث يو سل پنځه کاله ژوند وکړ او زوی يي پيدا شو ،او شيث د خپل زوی نوم انوش کېښود او ويې ويل" :ځکه چي په هغه وخت کي د انسانانو شمېر ډېر شو او خپل ځانونه او زړونه يي د خدای په وړاندې په سرکشۍ او سرکشۍ سره ځورول.
۳او دا د انوش په ورځو کي وه چي د انسانانو زامنو د خدای په وړاندې سرکشي او سرکشي ته دوام ورکړ ،ترڅو د انسانانو په وړاندې د څښتن غضب زيات کړي.
۴او د انسانانو زامنو لاړل او د نورو معبودانو عبادت يي وکړ ،او هغه څښتن يي هېر کړ چي دوی يي په ځمکه کي پيدا کړي وو :او په هغه ورځو کي د انسانانو زامنو د پيتل ،اوسپني ،لرګيو او تيږو مجسمې جوړې کړې ،او سجده يي وکړه او د هغوی خدمت يي وکړ.
۵هر چا خپل خدايان جوړ کړل او سجده يي ورته وکړه ،او د انوش او د هغه د زامنو په ټوله موده کي انسانانو څښتن پرېښود او د هغوی د کارونو او ناوړه کارونو له امله چي هغوی په ځمکه کي کول ،د څښتن غضب راوپارېد.
۶مالِک خُدائ د جيحون سيند اوبه په هغوئ باندې ډوب کړې ،او هغوئ يي تباه او برباد کړل ،او د ځمکي دريمه برخه يي تباه کړه ،سره له دې ،د انسانانو اولادونه د خپلو بدو لارو څخه ونه ګرځېدل ،او د هغوئ لاسونه لا هم د مالِک خُدائ په نظر کښې د بدئ کولو لپاره غځول شوي وو.
۷او په هغو ورځو کي په ځمکه کي نه کرل کېده او نه ريبل کېده؛ او د انسانانو لپاره خواړه نه وو او په هغو ورځو کي قحطي ډېره سخته وه.
۸او هغه تخم چي په هغو ورځو کي په ځمکه کي کرل شوي وو ،هغه اغزي ،اوښکې او ختې شول؛ ځکه چي د آدم له وخته راهيسې د ځمکي په اړه دا اعلان شوی و ،د خدای لعنت چي هغه ځمکه لعنت کړه ،د هغه ګناه له امله چي آدم د څښتن په وړاندې ګناه کړې وه.
۹او کله چي انسانانو د خدای په وړاندې سرکشي او سرکشي ته دوام ورکړ ،او خپلې لارې يي خرابې کړې ،نو ځمکه هم فاسده شوه.
۱۰انوش د نوي کالو وو چي د هغه زوی قينان پيدا شو.
۱۱قينان لوی شو او څلوېښت کاله عمر يي درلود ،هغه هوښيار شو او په ټوله حکمت کي يي پوهه او مهارت ترلاسه کړ ،او په ټولو انسانانو يي حکومت وکړ ،او د انسانانو اولادونه يي د حکمت او پوهې په لور بوتلل؛ ځکه چي قينان ډېر هوښيار سړی و او په ټوله حکمت کي يي پوهه درلوده ،او په خپله هوښيارۍ سره يي په روحونو او شيطانانو حکومت وکړ.
۱۲قينان د خپلي پوهې په واسطه پوه شو چي خدای به د انسانانو اولادونه د ځمکي پر سر د ګناه له امله له منځه يوسي ،او څښتن به په وروستيو ورځو کي په دوی باندې د سيلاب اوبه راولي.
۱۳په هغو ورځو کي قينان د تيږو په تختو باندې هغه څه وليکل چي په راتلونکي وخت کي به پيښ شي ،او هغه يي په خپلو خزانو کي کېښودل.
۱۴قينان په ټوله ځمکه باندې حکومت وکړ او د انسانانو ځيني زامن يي د خدای پاک خدمت ته واړول.
۱۵کله چي قينان اويا کلن شو ،د هغه درې زامن او دوه لوڼي پيدا شوې.
۱۶د قينان د زامنو نومونه دا دي :د مشر زوی نوم محللئيل ،دوهم عينان او دريم ميرد ،او د هغوی خويندې عده او ضِله وې .دا د قينان پنځه زامن دي چي د هغه څخه پيدا شوي وو.

۱۷د متوسایيل زوی لمک د قينان سره د واده له لارې يوځای شو او هغه خپلې دوه لونې د خپلو ښځو په توګه وادۀ کړې .عده اميدواره شوه او د لمک زوی يې پيدا شو او د هغه نوم يې يابل کېښود.

۱۸هغه بيا اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه او د هغه نوم يې يوبال کېښود .د هغې خور ،ضِله ،په هغه ورځو کې شنډه وه او اولاد يې نه درلود.

۱۹ځکه چې په هغو ورځو کې د انسانانو زامنو د خدای په وړاندې سرکشي پيل کړه او هغه حکمونه يې مات کړل چې هغه آدم ته ورکړي وو چې په ځمکه کې د اولادونو د زياتوالي او زياتوالي لپاره.

۲۰او د انسانانو ځينو زامنو خپلې ښځې داسې اوبه وڅښلې چې دوی به يې شنډه کړي ،ترڅو دوی خپل شکلونه وساتي او د دوی ښکلا له منځه لاړه نشي.

۲۱او کله چې د انسانانو زامنو خپلې ښځې شراب څښلې ،نو ضِله د هغوی سره شراب وڅښل.

۲۲او هغه ښځې چې ماشومان يې راوړل ،د خپلو ميړونو په نظر کې د کونډو په څير کرغيړنې ښکاريدې ،پداسې حال کې چې د دوی ميړونه ژوندي وو ،ځکه چې دوی يوازې د شنډانو سره مينه درلوده.

۲۳او د ورځو او کلونو په پای کې ،کله چې ضِله زړه شوه ،څښتن د هغې رحم خلاص کړ.

۲۴هغه اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه او د هغه نوم يې توبل قائن کېښود ،ويې ويل :وروسته له دې چې زه وچه شوه ،ما هغه د قادر مطلق خدای څخه ترلاسه کړ.

۲۵هغه بيا اميدواره شوه او لور يې وزېږېدله او د هغې نوم يې نعمه کېښود ،ځکه چې هغې وويل" :وروسته له دې چې زه وچه شوم ،ما خوشحالي او خوشحالي ترلاسه کړه".

۲۶لمک زوړ او ډېر عمر درلود ،سترګې يې کمزورې وې او نه يې ليدل ،او د هغه زوی توبل قائن د هغه مشري کوله او يوه ورځ لامک پټې ته لاړ او د هغه زوی توبل قائن هم ورسره و ،او کله چې دوی په پټې کې ګرځېدل ،د آدم زوی قائن د دوی په لور مخ په وړاندې لاړ؛ ځکه چې لامک ډېر زوړ و او ډېر څه يې نه ليدل ،او د هغه زوی توبل قائن ډېر کوچنی و.

۲۷او توبل قائِن خپل پلار ته وويل چې خپله کمان راوباسه ،او په غشو سره يې قائِن وواهه ،چې لا ډېر لرې و ،او هغه يې وواژه ،ځکه چې هغه د هغوی په نظر د يو څاروي په څېر ښکارېده.

۲۸غشي د قائِن په بدن ولګېدل ،که څه هم هغه د هغوئ څخه ډېر لرې وو ،او هغه په ځمکه ولوېد او مړ شو.

۲۹او څښتن د قائِن د بدئ سزا د هغه د بدئ په مطابق ورکړه چې هغه د خپل ورور هابيل سره کړې وه ،لکه څنګه چې هغه د څښتن د کلام سره سم کړې وه.

۳۰کله چې قائن مړ شو ،لمک او توبل د هغه څاروي د ليدلو لپاره لاړل چې دوی وژلی و ،او دوی وليدل چې د دوی نيکه قائن په ځمکه مړ پروت و.

۳۱لمک د دې کار په کولو ډېر غمجن شو ،او په خپلو لاسونو سره يې لاسونه ووهل او خپل زوی يې وواهه او د هغه د مرګ سبب شو.

۳۲د لمک ښځې واورېدل چې لمک څه کړي وو ،او د هغه د وژلو هڅه يې وکړه.

۳۳د هغه ورځې څخه د لمک ښځې د هغه څخه کرکه کوله ،ځکه چې هغه قائن او توبل قائن ووژل ،او د لمک ښځې له هغه څخه جلا شوې او په هغه ورځو کې يې د هغه خبره ونه منله.

۳۴او لمک خپلو ښځو ته ورغی او هغوی يې وهڅولې چې د دې موضوع په اړه د هغه خبرې واورې.

۳۵او هغه خپلو ميرمنو عده او ضِله ته وويل :زما خبره واورئ ،د لمک ميرمنو ،زما خبرو ته غوږ ونيسئ ،ځکه چې تاسو اوس تصور کړی او ويلې يې دي چې ما يو سړی په خپلو ټپونو سره او يو ماشوم په خپلو وهلو سره ووژلو ځکه چې دوی هيڅ ډول تاوتريخوالی نه دی کړی ،مګر يقينا پوهيږئ چې زه زوړ او سپين سر يم ،او زما سترګې د عمر له امله درنې دي ،او ما دا کار په ناپوهۍ سره وکړ.

۳۶د لمک ښځو په دې خبره کې د هغه خبره واورېده ،او د خپل پلار آدم په مشوره هغه ته راستنې شوې ،خو له هغه وخته راهيسې هغوی هيڅ اولاد ونه زيږاوه ،ځکه چې هغوی پوهېدل چې په هغه ورځو کې د خدای غضب د انسانانو په وړاندې زيات شوی و ،ترڅو د دوی د بدو کارونو له امله دوی د سيلاب په اوبو سره له منځه يوسي.

۳۷د قينان زوی محللئيل پنځه شپېته کاله ژوند وکړ او يارد يې پيدا شو؛ او يارد دوه شپېته کاله ژوند وکړ او د هغه زوی حنوک پيدا شو.

دريم فصل

۱حنوک پنځه شپېته کاله ژوند وکړ او متوشالح يې پيدا شو ،او د متوشالح له پيدا کېدو وروسته حنوک د خدای سره روان شو ،او د څښتن عبادت يې وکړ او د انسانانو له بدو لارو يې کرکه وکړه.

۲د حنوک روح د څښتن په لارښوونه ،په پوهه او پوهه کې ډوب شو؛ او هغه په هوښيارۍ سره د انسانانو څخه ځان لرې کړ او د ډېرو ورځو لپاره يې ځان له هغوی څخه پټ کړ.

۳او د ډېرو کلونو په تېرېدو سره ،کله چې هغه په خپل کور کې د څښتن عبادت کاوه او د هغه په وړاندې دعا کوله ،د څښتن يوې فرښتې له اسمان څخه هغه ته غږ وکړ او هغه وويل :زه دلته يم.

۴او هغه ورته وويل :پاڅېږه ،له خپل کور او له هغه ځای څخه چې ته ځان پټوې ،راوځه ،او د انسانانو زامنو ته ښکاره شه ،ترڅو هغوی ته هغه لاره وښيې چې بايد لاړ شي او هغه کار چې دوی بايد د خدای په لارو کې د ننوتلو لپاره ترسره کړي.

۵حنوک د څښتن د کلام سره سم پاڅېد ،او له خپل کور ،خپل ځای او کوټې څخه چې هغه په کې پټ و ،راووت؛ او د انسانانو زامنو ته لاړ او هغوی ته يې د څښتن لارې ورزده کړې ،او په هغه وخت کې يې د انسانانو زامنو راټول کړل او د څښتن د لارښوونې سره يې اشنا کړل.

۶او هغه امر وکړ چې دا په ټولو هغو ځایونو کې اعلان شي چیرې چې د انسانانو زامن اوسېږي ،او ویې ویل :هغه سړی چیرته دی چې غواړي د څښتن لارې او نیک کارونه وپیژني؟ هغه دې حنوک ته راشي.
۷نو ټول انسانان هغه ته راټول شول ،ځکه چې ټول هغه کسان چې دا کار یې غوښته ،حنوک ته لاړل ،او حنوک د څښتن د کلام سره سم په انسانانو باندې حکومت وکړ ،او هغوی راغلل او هغه ته یې سجده وکړه او د هغه خبرې یې واورېدې.
۸د خدای پاک روح په حنوک باندې نازل شو او هغه خپلو ټولو سړیو ته د خدای حکمت او د هغه لارې ورزده کړې ،او د انسانانو زامنو د حنوک تر ژونده د څښتن عبادت وکړ او هغوی د هغه د حکمت د اورېدو لپاره راتلل.
۹او د انسانانو ټول پاچاهان ،اول او آخر ،د خپلو شهزادګانو او قاضیانو سره یوځای ،کله چې دوی د حنوک د حکمت په اړه واورېدل ،نو هغه ته راغلل ،او هغه ته یې سجده وکړه ،او دوی هم له حنوک څخه وغوښتل چې په دوی باندې حکومت وکړي ،چې هغه ورسره موافقه وکړه.
۱۰او هغوی ټول یو سل دېرش پاچاهان او شهزادګان راټول کړل ،او هغوی حنوک په ځانونو باندې پاچا کړ او هغوی ټول د هغه د واک او امر لاندې وو.
۱۱حنوک هغوی ته حکمت ،پوهه او د څښتن لارې ورزده کړې ،او هغه د هغوی ترمنځ سوله راوسته ،او د حنوک د ژوند تر پایه په ټوله ځمکه کې سوله وه.
۱۲حنوک په انسانانو باندې دوه سوه درې څلوېښت کاله حکومت وکړ ،او هغه د خپلو ټولو خلکو سره عدالت او صداقت وکړ او هغوی یې د څښتن په لاره کې رهبري کړل.
۱۳او دا د حنوک ،متوشله ،الیشع او الیملک د درېو زامنو نسب دی ،او د هغوی خویندې ملکه او نحمه وې ،او متوشله اووه اتیا کاله ژوند وکړ او لمک یې پیدا شو.
۱۴او دا د لمک د ژوند په شپږ پنځوسم کال کې و چې آدم مړ شو؛ د هغه د مړینې په وخت کې هغه نهه سوه دېرش کلن و ،او د هغه دوه زامنو ،د هغه د زوی حنوک او متوسله سره ،هغه په ډېر شان او شوکت سره په هغه غار کې ښخ کړ ،لکه څنګه چې د پاچاهانو د ښخولو په وخت کې ،چې خدای ورته ویلي وو.
۱۵په هغه ځای کې ټولو انسانانو د آدم په خاطر ډېر غمجن شول او ژړل یې؛ له همدې امله دا تر نن ورځې پورې د انسانانو په منځ کې یو دود دی.
۱۶او آدم مړ شو ځکه چې هغه د پوهې ونې وخوړله؛ هغه او د هغه وروسته د هغه اولادونه ،لکه څنګه چې څښتن خدای فرمایلي وو.
۱۷او دا د آدم د مړینې په کال کې وه چې د حنوک د واکمنۍ دوه سوه درې څلوېښتم کال و ،په هغه وخت کې حنوک پریکړه وکړه چې ځان د انسانانو څخه جلا کړي او د لومړي ځل په څېر ځان پټ کړي ترڅو د څښتن خدمت وکړي.
۱۸حنوک همداسې وکړل ،خو په بشپړه توګه یې ځان د هغوی څخه پټ نه کړ ،بلکې درې ورځې د انسانانو څخه لرې پاتې شو او بیا د یوې ورځې لپاره هغوی ته لاړ.
۱۹او په هغو درې ورځو کې چې هغه په خپله کوټه کې و ،هغه د خپل څښتن خدای څخه دعا وکړه او ستاینه یې وکړه ،او په هغه ورځ چې هغه لاړ او خپلو رعیتونو ته یې ښکاره شو ،هغه هغوی ته د څښتن لارې ورزده کړې ،او هر هغه څه چې هغوی ترې د څښتن په اړه پوښتنه کوله ،هغه هغوی ته وویل.
۲۰او هغه د ډېرو کلونو لپاره دا کار وکړ ،او وروسته یې شپږ ورځې پټ شو ،او په اوو ورځو کې یوه ورځ خپلو خلکو ته راڅرګند شو؛ او له هغې وروسته په میاشت کې یو ځل ،او بیا په کال کې یو ځل ،تر هغه چې ټولو پاچاهانو ،شهزادګانو او د انسانانو زامنو د هغه په لټه کې شول ،او بیا یې غوښتل چې د حنوک مخ ووینې او د هغه خبرې واورې؛ خو دوی نشو کولی ،ځکه چې ټول انسانان د حنوک څخه ډېر ویریدل ،او دوی د هغه خدای په څېر ویره له امله چې د هغه په مخ کې ناست وو ،هغه ته د نږدې کېدو څخه ویریدل؛ له همدې امله هیڅوک هغه ته نه شو کتلی ،له دې ویره چې هغه به سزا ومومي او مړ شي.
۲۱او ټولو پاچاهانو او شهزادګانو پریکړه وکړه چې د انسانانو زامن راټول کړي او حنوک ته راشي ،فکر یې کاوه چې دوی ټول به د هغه سره په هغه وخت کې خبرې وکړي کله چې هغه د دوی په مینځ کې راشي ،او دوی همداسې وکړل.
۲۲هغه ورځ راغله چې حنوک لاړ او ټول سره راټول شول او د هغه سره راغلل ،او حنوک د څښتن خبرې هغوی ته وکړې او هغوی ته یې حکمت او پوهه ورزده کړه ،او هغوی د هغه په وړاندې سجده وکړه او ویې ویل :پاچا ژوندی وي !پاچا ژوندی وي!
۲۳او څه موده وروسته ،کله چې پاچاهان ،شهزادګان او د انسانانو زامنو د حنوک سره خبرې کولې ،او حنوک هغوی ته د خدای لارې ښوولې ،نو د څښتن یوې فرښتې له اسمان څخه حنوک ته غږ وکړ او غوښتل یې چې هغه اسمان ته پورته کړي ترڅو هلته د خدای په زامنو باندې پاچاهي وکړي ،لکه څنګه چې هغه په ځمکه باندې د انسانانو په زامنو باندې پاچاهي کړې وه.
۲۴کله چې په هغه وخت کې حنوک دا واورېدل ،هغه لاړ او د ځمکې ټول اوسېدونکې یې راټول کړل ،هغوی ته یې حکمت او پوهه ورزده کړه او الهي لارښوونې یې ورته وکړې ،او هغوی ته یې وویل :له ما څخه غوښتل شوي دي چې اسمان ته پورته شم ،له همدې امله زه د خپل تګ ورځ نه پیژنم.
۲۵نو اوس به زه تاسو ته حکمت او پوهه درکړم او ستاسو د تګ څخه مخکې به تاسو ته لارښوونه درکړم ،چې څنګه په ځمکه کې عمل وکړئ چې تاسو په هغه کې ژوند وکړئ؛ او هغه همداسې وکړل.
۲۶او هغه هغوی ته حکمت او پوهه ورزده کړه ،او لارښوونه یې ورته وکړه ،او هغوی ته یې سزا ورکړه ،او په ځمکه کې یې د عملي کولو لپاره قوانین او احکام د هغوی په وړاندې کېښودل ،او د هغوی ترمنځ یې سوله وکړه ،او هغوی ته یې د تلپاتې ژوند درس ورکړ ،او د هغوی سره یې د دې ټولو شیانو تعلیم ورکړ.
۲۷په هغه وخت کې د انسان زامن د حنوک سره وو ،او حنوک د هغوی سره خبرې کولې ،او هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د یو لوی آس په څېر شکل له اسمان څخه راکوز شو ،او آس په هوا کې حرکت وکړ.

۲۸او هغوی هغه څه چې ليدلي وو حنوک ته يې وويل ،او حنوک هغوی ته وويل :زما په خاطر دا آس په ځمکه راښکته کيږي؛ هغه وخت راغلی چې زه بايد له تاسو څخه لاړ شم او بيا به تاسو ونه وينم.

۲۹په هغه وخت کې آس راښکته شو او د حنوک په مخکې ودرېد ،او ټولو انسانانو چې د حنوک سره وو هغه وليد.

۳۰او حنوک بيا يو غږ وکړ چې اعلان شي ،هغه سړی چيرته دی چې د خپل څښتن خدای د لارو په پوهيدو خوښ دی ،هغه دې نن ورځ حنوک ته راشي مخکې لدې چې هغه زموږ څخه واخيستل شي.

۳۱او ټول انسانان په هغه ورځ راټول شول او حنوک ته راغلل؛ او د ځمکې ټول پاچاهان د خپلو مشرانو او سلاکارانو سره په هغه ورځ د هغه سره پاتې شول؛ او حنوک د انسانانو زامنو ته حکمت او پوهه ورزده کړه ،او هغوی ته يې الهي لارښوونه ورکړه؛ او هغوی ته يې امر وکړ چې د خپل ژوند په ټولو ورځو کې د څښتن خدمت وکړي او د هغه په لارو روان شي ،او هغه د دوی ترمنځ سوله ټينګه کړه.

۳۲او له دې وروسته هغه پورته شو او په آس سپور شو؛ او هغه لاړ او ټول انسانان د هغه پسې روان شول ،شاوخوا اته سوه زره سړي؛ او دوی د هغه سره د يوې ورځې سفر وکړ.

۳۳او په دوهمه ورځ هغه هغوی ته وويل" :خپلو خېمو ته بېرته لاړ شئ ،ولې به ځئ؟ ښايي مړ شئ ".او ځينې يې له هغه څخه لاړل ،او پاتې کسان د هغه سره د شپږو ورځو سفر وکړ .او حنوک هره ورځ هغوی ته ويل" :خپلو خېمو ته بېرته لاړ شئ ،که نه نو مړه به شئ ". خو هغوی بېرته راستنېدل نه غوښتل ،او د هغه سره لاړل.

۳۴او په شپږمه ورځ ځينې سړي پاتې شول او هغه ته يې ټينګ ونيول او ورته يې وويل" :موږ به ستا سره هغه ځای ته لاړ شو چېرته چې ته ځې .د ژوندي څښتن په قسم ،يوازې مرګ به موږ جلا کړي".

۳۵هغوی ډېر ټينګار وکړ چې د هغه سره لاړ شي ،نو هغه له هغوی سره خبرې کول پرې کړل .هغوی ورپسې لاړل او بېرته نه راتلل.

۳۶او کله چې پاچاهان راستانه شول نو هغوی سرشمېرنه وکړه ترڅو د هغو پاتې کسانو شمېر معلوم شي چې د حنوک سره تللي وو؛ او دا په اوومه ورځ وه چې حنوک د اور اسونو او جنګي ګاډيو سره په طوفان کې اسمان ته پورته شو.

۳۷او په اتمه ورځ ټولو پاچاهانو چې د حنوک سره وو ،وليږل چې د هغو کسانو شمېر چې د حنوک سره وو ،هغه ځای ته راولي چې له هغه ځايه اسمان ته پورته شوی و.

۳۸او هغه ټول پاچاهان هغه ځای ته لاړل او هلته يې ځمکه له واورو ډکه موندله ،او په واورو باندې د واورې لويې ډبرې وې ،او يو بل ته يې وويل ،راځه چې له واورې څخه ووځو او وګورو ،شايد هغه سړي چې د حنوک سره پاتې وو مړه شوي وي ،او اوس د واورې د ډبرو لاندې وي ،او دوی يې ولټولو مګر هغه يې ونه موند ،ځکه چې هغه اسمان ته پورته شوی و.

څلورم فصل

۱حنوک په ځمکه باندې ټول درې سوه پنځه شپېته کاله ژوند وکړ.

۲کله چې حنوک اسمان ته پورته شو ،د ځمکې ټول پاچاهان راووتل او د هغه زوی متوسله يې واخيست او هغه يې مسح کړ او هغه يې د خپل پلار په ځای په ځانونو باندې پاچا کړ.

۳او متوسلح د خدای په نظر کې په سمه توګه عمل وکړ ،لکه څنګه چې د هغه پلار حنوک هغه ته ښوونه کړې وه ،او همدارنګه يې د خپل ټول ژوند په اوږدو کې د انسانانو زامنو ته حکمت ،پوهه او د خدای ويره ورزده کړه ،او هغه د ښې لارې څخه ښي يا چپ لوري ته ونه ګرځېد.

۴خو د متوسله په وروستيو ورځو کې ،د انسانانو زامنو له څښتن څخه مخ واړوه ،هغوی ځمکه فاسده کړه ،هغوی يو بل يې لوټ او لوټ کړل ،او هغوی د خدای په وړاندې بغاوت وکړ او سرکشي يې وکړه ،او خپلې لارې يې خرابې کړې ،او د متوسله غږ ته غوږ ونه نيوه ، بلکې د هغه په وړاندې يې سرکشي وکړه.

۵نو څښتن په هغوی باندې ډېر غضبناک شو ،او په هغو ورځو کې يې تخمونه له منځه يوړل ،نو په ځمکه کې نه کرل کېدل او نه رېبل کېدل.

۶ځکه چې کله هغوی ځمکه وکرل ترڅو د خپل ملاتړ لپاره خواړه ترلاسه کړي ،نو وګورئ ،اغزي او اوښکي راشنه شوې چې هغوی نه دي کرلي.

۷خو بيا هم د انسانانو اولادونه له خپلو بدو لارو څخه ونه ګرځېدل ،او د هغوی لاسونه لا هم د خدای په نظر کې د بدۍ کولو لپاره اوږد شول ،او هغوی په خپلو بدو لارو سره څښتن په قهر کړ ،نو څښتن ډېر په قهر شو او د انسان په جوړولو يې توبه وکړه.

۸او هغه فکر وکړ چې هغوی له منځه يوسي او له منځه يې يوسي او همداسې يې وکړل.

۹په هغو ورځو کې چې د متوسلح زوی لمک د يو سل او شپېتو کلونو په عمر وو ،د آدم زوی سيت مړ شو.

۱۰د شيث ټول عمر نهه سوه دولس کاله وو او مړ شو.

۱۱لمک د يو سل اتيا کالو وو کله چې هغه د خپل تره حنوک د زوی اليشع لور اشموع سره واده وکړ او هغه اميدواره شوه.

۱۲او په هغه وخت کې د انسانانو زامنو ځمکه کرله ،او لږ خوراکي توکي توليد شول ،خو بيا هم د انسانانو زامنو له خپلو بدو لارو څخه لاس وانه خيست ،او دوی د خدای په وړاندې سرکشي وکړه او بغاوت يې وکړ.

۱۳د لمک ښځه اميدواره شوه او په هغه وخت کې ،د کال په پای کې يې زوی وزېږاوه.

۱۴متوسله د هغه نوم نوح کېښود او ويې ويل :ځمکه د هغه په ورځو کې په آرام او له فساد څخه پاکه وه ،او د هغه پلار لمک د هغه نوم مناخيم کېښود ،او ويې ويل :دا به موږ ته په خپلو کارونو او په هغه ځمکه کې چې خدای لعنت کړی و ،زموږ په سختو زحمتونو کې تسلي ورکړي.

۱۵ماشوم لوی شو او د هغه څخه تې واخيستل شو ،او هغه د خپل پلار متوسله په لاره روان شو ،چې د خدای په نظر کې کامل او صادق و.

۱۶په هغو ورځو کې ټول انسانان د څښتن له لارې څخه ووتل ،کله چې هغوی د ځمکې په مخ باندې د زامنو او لورګانو سره ډېر شول ،او یو بل ته یې خپل بد عملونه ورزده کړل او د څښتن په وړاندې یې ګناه ته دوام ورکړ.
۱۷هر چا ځان ته معبود جوړ کړ ،او هر چا خپل ګاونډیان او خپلوان لوټ کړل او ځمکه یې فاسده کړه ،او ځمکه له ظلم څخه ډکه شوه.
۱۸او د هغوی قاضیان او واکمنان د انسانانو لورنو ته لاړل او د هغوی ښځې یې د هغوی د مېړونو څخه د هغوی د خوښې سره سم په زور واخیستې ،او په هغه وخت کې د انسانانو زامنو د ځمکې له څاړویو ،د ځنګل له څاړویو او د هوا له مرغانو څخه غوښه واخیسته ،او د یو ډول څاړویو مخلوط کول یې د بل ډول سره زده کړل ،ترڅو په دې سره څښتن غصه کړي؛ او خدای ټوله ځمکه ولیده او فاسده وه ،ځکه چې ټولو انسانانو په ځمکه کې خپل چلندونه خراب کړي وو ،ټول انسانان او ټول حیوانات.
۱۹او څښتن وفرمایل ،زه به هغه انسان چې ما پیدا کړی دی د ځمکې له مخ څخه له منځه یوسم ،هو ،له انسان څخه تر هوا مرغانو پورې ، د څاړویو او حیواناتو سره چې په پټیو کې دي ،ځکه چې زه پښیمانه یم چې ما دوی پیدا کړي دي.
۲۰او ټول هغه خلک چې د څښتن په لاره روان وو ،په هغو ورځو کې مړه شول ،مخکې له دې چې څښتن په انسان باندې هغه بدي راولي چې هغه یې اعلان کړې وه ،ځکه چې دا د څښتن له خوا وه ،ترڅو دوی هغه بدي ونه ګوري چې څښتن یې د انسانانو په اړه ویلي دي.
۲۱نوح د څښتن په نظر کې فضل وموند او څښتن هغه او د هغه اولادونه غوره کړل چې د هغوی څخه په ټوله ځمکه کې نسلونه وزېږوي.

پنځم فصل

۱د نوح د ژوند په څلور اتیا کال کې د شیث زوی حنوک مړ شو ،هغه د نهه سوه پنځه کالو په عمر مړ شو.
۲د نوح د ژوند په یو سل او نهه اویا کلنۍ کې ،د انوش زوی قینان مړ شو ،او د قینان ټول عمر نهه سوه لس کاله وو ،او هغه مړ شو.
۳د نوح د ژوند په دوه سوه څلور دېرشم کال کې ،د قینان زوی محلل ایل مړ شو ،او د محلل ایل عمر اته سوه پنځه نوي کاله وو ،او هغه مړ شو.
۴د محللئیل زوی یارد په هغو ورځو کې ،د نوح د ژوند په درې سوه شپږ دېرشم کال کې مړ شو ،او د یارد ټول عمر نهه سوه دوه شپېته کاله و ،او هغه مړ شو.
۵او ټول هغه کسان چې د څښتن پیروي یې کوله په هغو ورځو کې مړه شول ،مخکې له دې چې دوی هغه بدي وګوري چې خدای پاک یې په ځمکه باندې د کولو اعلان کړی و.
۶او د ډېرو کلونو له تېرېدو وروسته ،د نوح د ژوند په څلور سوه او اتیایم کال کې ،کله چې ټول هغه سړي چې د څښتن پیروي یې کوله د انسانانو له منځ څخه مړه شول ،او یوازې متوسله پاتې شو ،خدای نوح او متوسله ته وویل:
۷تاسو خبرې وکړئ او د انسانانو زامنو ته اعلان وکړئ ،چې څښتن داسې فرمایي ،له خپلو بدو لارو څخه راوګرځئ او خپل کارونه پرېږدئ ،او څښتن به د هغه بدۍ څخه توبه وکړي چې هغه یې ستاسو سره د کولو اعلان کړی و ،ترڅو دا کار ترسره نشي.
۸ځکه چې څښتن داسې فرمایي ،ګوره ،زه تاسو ته د یو سل او شلو کلونو موده درکوم ،که تاسو ما ته راوګرځئ او خپلې بدې لارې پرېږدئ ،نو زه به هم له هغه بدۍ څخه مخ واړوم چې ما تاسو ته ویلي دي ،او هغه به شتون ونلري ،څښتن فرمایي.
۹نوح او متوسله د څښتن ټولې خبرې د انسانانو زامنو ته هره ورځ کولې او په دوامداره توګه یې ورسره خبرې کولې.
۱۰خو د انسانانو زامنو هغوی ته غوږ ونه نیوه او نه یې د هغوی خبرو ته غوږ ونیو ،او هغوی سخت زړي وو.
۱۱او څښتن هغوی ته یو سل او شل کاله موده ورکړه او ویې ویل :که چېرې هغوی بیرته راشي ،نو خدای به د دې بدۍ څخه توبه وباسي ، ترڅو ځمکه له منځه یوسي نه.
۱۲د لمک زوی نوح په هغو ورځو کې د اولاد د پیدا کولو لپاره د ښځې کولو څخه ډډه وکړه ،ځکه چې هغه وویل :یقینا اوس به خدای ځمکه له منځه یوسي ،نو زه به ولې اولاد وزېږوم؟
۱۳نوح یو عادل سړی وو ،هغه په خپل نسل کې کامل وو ،او څښتن هغه غوره کړ چې د هغه له نسل څخه د ځمکې په مخ نسل پورته کړي.
۱۴مالِک خُدائ نوح ته وفرمائیل ،ښځه وکړه او اولادونه یې وزېږوه ،ځکه چې ما په دې نسل کې ته زما په وړاندې صادق لیدلی یې.
۱۵ته به په ځمکه کې اولادونه او ستا اولادونه پیدا کړې .نوح لاړ او ښځه یې وکړه او د حنوک لور نعمه یې غوره کړه ،هغه پنځه سوه اتیا کلنه وه.
۱۶نوح څلور سوه اته نوي کلن وو کله چې هغه نعمه واده کړه.
۱۷نعمه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او هغه یې یافث نوم کېښود ،ویې ویل :خدای پاک ما په ځمکه کې پراخه کړې ده .هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه ،او هغه د هغه نوم سام کېښود او ویې ویل :خدای پاک ما ژوندی کړی دی ترڅو په ځمکه کې تخم وزېږوم.
۱۸نوح پنځه سوه دوه کلن وو کله چې نعمه سام وزېږاوه ،او هلکان لوی شول او د څښتن په لاره روان شول ،په هغه څه چې متوسله او د دوی پلار نوح ورته ښوولي وو.
۱۹او د نوح پلار لمک په هغو ورځو کې مړ شو ،خو په حقیقت کې هغه د خپل پلار په لاره کې په ټول زړه سره لاړ نه شو ،او هغه د نوح د ژوند په پنځه نویم کال کې مړ شو.
۲۰د لمک ټوله عمر اووه سوه اویا کاله وو ،او بیا مړ شو.
۲۱او ټول هغه انسانان چې څښتن یې پیژندل ،په هغه کال کې د څښتن له خوا د هغوی د بدۍ د راوستلو څخه مخکې مړه شول؛ ځکه چې څښتن غوښتل چې هغوی مړه شي ،ترڅو هغه بدۍ ونه ګوري چې خدای به یې د هغوی په ورونو او خپلوانو راولي ،لکه څنګه چې هغه یې د کولو اعلان کړی و.

۲۲په هغه وخت کې ،څښتن نوح او متوسله ته وویل :ولاړ شئ او د انسانانو زامنو ته هغه ټولې خبرې واورئ چې ما په هغه ورځو کې تاسو ته ویلي وې ،شاید دوی له خپلو بدو لارو څخه وګرځي ،او زه به بیا له بدۍ څخه توبه وباسم او هغه به نه راوړم.
۲۳نوح او متوسله ولاړ شول او د انسانانو په غوږونو کې یې هغه څه وویل چې خدای پاک د هغوی په اړه ویلي وو.
۲۴خو د انسانانو اولادونو غوږ ونه نیوه ،او نه یې د هغوی ټولو خبرو ته غوږ ونیو.
۲۵او له دې وروسته څښتن نوح ته وفرمایل :د ټولو انسانانو د بدو کارونو له امله زما په مخکې پای ته رسېدلی دی ،او ګوره زه به ځمکه له منځه یوسم.
۲۶او د ګوفر لرګی واخله ،یو خاص ځائ ته لاړ شه او یوه لویه کشتۍ جوړه کړه او په هغه ځائ کښې یې کېږده.
۲۷دا دې داسې جوړ کړه :درې سوه متره اوږد ،پنځوس متره پلن او دېرش متره لوړ.
۲۸بیا به یو دروازه جوړه کړې چې د هغې په څنګ کې خلاصه وي او پورته به یې تر یو سانتي پورې بشپړ کړې او دننه او بهر به یې د لندي سره پوښ کړې.
۲۹او ګوره ،زه به په ځمکه باندې د اوبو سېلاب راولم ،او ټول مخلوقات به له منځه یوړل شي ،او د اسمان لاندې به هر هغه څه چې په ځمکه دي له منځه لاړ شي.
۳۰ته او ستا کورنۍ به لاړ شئ او د ټولو ژوندیو موجوداتو څخه دوه دوه نر او ښځه راټول کړئ او کشتۍ ته به یې راوړئ ترڅو په ځمکه باندې د هغوی څخه نسلونه پورته کړئ.
۳۱او ټول هغه خواړه راټول کړه چې ټول څاروي یې خوري ،ترڅو ستا او د هغوی لپاره خواړه وي.
۳۲او د خپلو زامنو لپاره د انسانانو د لوڼو څخه درې انجونې انتخاب کړه ،او هغوی به ستا د زامنو سره واده وکړي.
۳۳نوح پاڅېد او په هغه ځای کې یې کشتۍ جوړه کړه چې خدای ورته امر کړی و ،او نوح هماغسې وکړل لکه څنګه چې خدای ورته امر کړی و.
۳۴نوح په پنځه سوه پنځه نوي کلنۍ کې د کشتۍ جوړولو کار پیل کړ او لکه څنګه چې څښتن امر کړی و ،هغه په پنځو کلونو کې کشتۍ جوړه کړه.
۳۵نو نوح د الیاقیم درې لوڼې د متوشالح د زوی د ښځو په توګه د خپلو زامنو لپاره وادونه کړې ،لکه څنګه چې څښتن حضرت نوح ته امر کړی و.
۳۶او په هغه وخت کې د حنوک زوی متوشالح مړ شو ،د هغه عمر نهه سوه شپېته کاله و.

شپږم فصل

۱په هغه وخت کې ،د متوسله له مړینې وروسته ،څښتن نوح ته وویل :ته د خپلې کورنۍ سره کشتۍ ته لاړ شه ،ګوره ،زه به د ځمکې ټول څاروي ،د ځمکې څاروي او د هوا مرغان تاته راټول کړم ،او دوی به ټول راشي او کشتۍ به محاصره کړي.
۲ته لاړ شه او د کشتۍ د دروازو سره کښېنه ،او ټول څاروي ،څاروي او مرغان به راټول شي او ستا په وړاندې به ودرېږي ،او هغه څوک چې راشي او ستا په وړاندې به ودرېږي ،هغه به خپلو زامنو ته وسپاره ،چې هغوی به یې کشتۍ ته راوړي ،او ټول هغه کسان چې ستا په وړاندې ولاړ دي ،لاړ شه.
۳او څښتن دا په بله ورځ رامنځته کړه ،او ډېر خلک ،څاروي او مرغان راغلل او د کشتۍ شاوخوا یې چاپېره کړل.
۴نو نوح لاړ او د کشتۍ د دروازې سره کښېناست ،او ټول هغه مخلوقات چې د هغه په مخکې پراته وو ،هغه کشتۍ ته دننه راوستل او ټول هغه کسان چې د هغه په مخکې ولاړ وو ،په ځمکه یې پرېښودل.
۵او یوه زمرۍ راغله ،د هغې دوه بچي ،نر او ښځه ،او درې واړه د نوح په مخکې ودرېدل ،او دوه بچې د زمرۍ په وړاندې راپورته شوې ،هغه یې ووهله او هغه یې له خپل ځای څخه وتښتوله ،او هغه لاړه ،او دوی بیرته خپلو ځایونو ته لاړل ،او د نوح په مخکې په ځمکه ودرېدل.
۶او زمرۍ وتښتېده او د زمریانو په ځای کې ودرېده.
۷نو نوح دا ولیدل او ډېر حیران شو ،هغه پاڅېد او هغه دوه کبان یې ونیول او کشتۍ ته یې راوستل.
۸نو نوح د ځمکې پر مخ د ټولو ژوندیو موجوداتو څخه کشتۍ ته دننه کړل ،او هیڅ یو یې هم پاتې نه شو ،پرته له هغه چې نوح کشتۍ ته راوړل.
۹دوه دوه او دوه نوح ته کشتۍ ته ننوتل ،خو لکه څنګه چې خدای پاک امر کړی و ،د پاکو څارویو او پاکو مرغانو څخه یې اوه جوړې راوړل.
۱۰او ټول څاروي ،څاروي او مرغان لا هم هلته وو ،او هغوی کشتۍ په هر ځای کې محاصره کړه ،او باران تر اوو ورځو پورې نه و ورېدلی.
۱۱او په هغه ورځ ،څښتن ټوله ځمکه ولړزوله ،لمر تیاره شو ،او د نړۍ بنسټونه ولړزېدل ،او ټوله ځمکه په زوره ولړزېده ،برېښنا وځلېده ،او تندر وغړېد ،او په ځمکه کې ټولې چینې داسې وخوځېدې چې مخکې یې اوسېدونکو ته نه وې پېژندلې؛ او خدای دا لوی عمل وکړ ،ترڅو د انسانانو اولادونه ووېروي ،ترڅو په ځمکه کې نور بدي نه وي.
۱۲خو بیا هم د انسانانو اولادونه د خپلو بدو لارو څخه نه راوګرځېدل ،او په هغه وخت کې یې د څښتن غضب نور هم زیات کړ ،او حتی خپل زړونه یې دې ټولو ته متوجه نه کړل.
۱۳او د اوو ورځو په پای کې ،د نوح د ژوند په شپږ سوهم کال کې ،د سېلاب اوبه په ځمکه راغلې.
۱۴او د ژورو اوبو ټولې چینې ماتې شوې او د اسمان کړکۍ خلاصې شوې او په ځمکه باندې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې باران وشو.

۱۵نو نوح ،د هغه کورنۍ او ټول ژوندي موجودات چې د هغه سره وو ،د سیلاب د اوبو له امله کشتۍ ته ننوتل او څښتن هغه په کې بند کړ.
۱۶او ټول انسانان چې په ځمکه کې پاتې وو ،د باران له امله د بدبختۍ له امله ستړي شول ،ځکه چې اوبه په ځمکه باندې ډیرې سختې راغلې ،او ځاروي او ځاروي لا هم د کشتۍ شاوخوا وو.
۱۷او د انسانانو زامن ،شاوخوا اووه سوه زره سړي او ښځې سره راټول شول ،او دوی د نوح سره کشتۍ ته راغلل.
۱۸نو هغوی نوح ته غږ وکړ او ویې ویل :زموږ لپاره کښتۍ پرانیزه چې موږ ستا سره په کشتۍ کې راشو ،او ولې به مړه شو؟
۱۹نوح په لوړ غږ سره د کشتۍ څخه هغوی ته ځواب ورکړ او ویې ویل :ایا تاسو ټولو د څښتن په وړاندې سرکشي نه ده کړې او ویلي یې دي چې هغه نشته؟ نو له همدې امله څښتن دا آفت په تاسو باندې راوست ترڅو تاسو له منځه یوسي او د ځمکې له مخ څخه مو قطع کړي.
۲۰آیا دا هغه خبره نه ده چې ما تاسو ته یو سل او شل کاله مخکې ویلې وه ،او تاسو د څښتن غږ ته غوږ ونه نیو ،او اوس غواړئ چې په ځمکه کې ژوند وکړئ؟
۲۱او هغوی نوح ته وویل :موږ چمتو یو چې څښتن ته بیرته لاړ شو ،یوازې زموږ لپاره دروازه پرانیزه چې ژوند وکړو او مړه نه شو.
۲۲نوح هغوی ته په ځواب کې وویل" :اوس چې تاسو د خپلو روحونو مصیبت وینئ ،تاسو غواړئ چې څښتن ته بیرته راشئ ،ولې تاسو په دې سل او شلو کلونو کې چې څښتن تاسو ته د ټاکل شوي وخت په توګه درکړي وو بیرته نه راشئ؟"
۲۳خو اوس تاسو د خپلو ځانونو د تکلیفونو له امله راشئ او دا راته وایئ ،اوس به هم څښتن ستاسو خبره نه اوري او نه به نن ورځ ستاسو خبره واوري ،نو اوس به تاسو په خپلو ارمانونو کې بریالي نه شئ.
۲۴او د انسانانو زامن د باران له امله کشتۍ ته د ننوتلو لپاره نږدې شول ،ځکه چې دوی باران نه شو زغملی.
۲۵نو څښتن ټول هغه حیوانات او حیوانات چې د کشتۍ شاوخوا ولاړ وو ولیږل ،او حیواناتو پر هغوی باندې حمله وکړه او له هغه ځای څخه یې وشړل ،او هر سړی په خپله لاره لاړ او بیا په ځمکه خپاره شول.
۲۶او باران په ځمکه باندې وریده او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې وریده ،او اوبه په ځمکه باندې ډیرې زیاتې شوې او ټول هغه مخلوقات چې په ځمکه یا په اوبو کې وو ،مړه شول ،که هغه انسانان وو ،که حیوانات وو ،که خزندګان وو یا د هوا مرغان وو ،یوازې نوح او هغه کسان پاتې شول چې د هغه سره په کشتۍ کې وو.
۲۷او اوبه ډیرې شوې او په ځمکه باندې ډیرې شوې ،او هغوی کشتۍ پورته کړه او هغه د ځمکې څخه پورته شوه.
۲۸او کشتۍ د اوبو په مخ باندې روانه وه او په اوبو باندې دومره وغورځول شوه چې ټول ژوندي موجودات چې دننه وو د لوښي په څېر په لوښي بدل شول.
۲۹او په کشتۍ کې ټول ژوندي موجودات ډېر زیات اندیښمن شول او کشتۍ د ماتېدو په حال کې وه.
۳۰او ټول ژوندي موجودات چې په کشتۍ کې وو ،وویرېدل ،زمریانو وغړول ،غوایانو غږ وکړ ،لیوان چیغې وهلې ،او په کشتۍ کې هر ژوندي موجود په خپله ژبه خبرې کولې او ژړل ،تر دې چې د هغوی غږونه تر لرې واټن پورې ورسېدل ،او نوح او د هغه زامنو په خپلو ستونزو کې ژړل او ژړل؛ دوی ډېر وېرېدل چې د مرګ دروازې ته رسېدلي دي.
۳۱نوح د دې له امله څښتن ته دعا وکړه او هغه ته یې فریاد وکړ ،او ویې ویل :ای څښتنه زموږ سره مرسته وکړه ،ځکه چې موږ د دې بدمرغۍ د زغملو توان نه لرو چې موږ یې محاصره کړي یو ،ځکه چې د اوبو څپو موږ محاصره کړي دي ،بدمرغه سیلابونه موږ ویرولي دي ،د مرګ جالونه زموږ په وړاندې راغلي دي .موږ ته ځواب راکړه ،ای څښتنه ،موږ ته ځواب راکړه ،خپل مخ زموږ په لور روښانه کړه او په موږ مهربان شه ،موږ خلاص کړه او موږ وژغوره.
۳۲څښتن د نوح خبرې واورېدې او هغه یې په یاد کړ.
۳۳او په ځمکه باندې باد روان شو ،او اوبه ودرېدلې او کشتۍ ودرېده.
۳۴او د ژورو اوبو چینې او د اسمان کړکۍ بندې شوې ،او د اسمان څخه باران ودرول شو.
۳۵په هغو ورځو کې اوبه کمې شوې او کشتۍ د ارارط په غرونو کې ودرېده.
۳۶نوح د کشتۍ کړکۍ پرانیستې ،او نوح په هغه وخت کې هم څښتن ته غږ وکړ او ویې ویل :ای څښتنه ،چې ځمکه او اسمانونه او هرڅه چې په کې دي جوړ کړي دي ،زموږ روحونه له دې بند او زندان څخه راوباسه چې تا موږ پکې اچولي یو ،ځکه چې زه د آهونو په وهلو سره ډېر ستړی شوی یم.
۳۷څښتن د نوح غږ واورېد او هغه ته یې وفرمایل :کله چې ته پوره یو کال پوره کړې نو بیا به لاړ شې.
۳۸او د کال په بدلون سره ،کله چې د نوح په کشتۍ کې د اوسېدو لپاره پوره کال پوره شو ،اوبه د ځمکې څخه وچې شوې او نوح د کشتۍ پوښ لرې کړ.
۳۹په هغه وخت کې ،د دوهمې میاشتې په اووه ویشتمه ورځ ،ځمکه وچه وه ،مګر نوح ،د هغه زامن او هغه کسان چې د هغه سره وو ،تر هغه وخته پورې له کشتۍ څخه ونه وتل چې څښتن ورته وویل.
۴۰او هغه ورځ راغله چې څښتن هغوی ته وویل چې بهر لاړ شې ،او هغوی ټول له کشتۍ څخه ووتل.
۴۱او هغوی لاړل او هر یو خپل ځای ته راستانه شول ،او نوح او د هغه زامن په هغه ځمکه کې اوسېدل چې خدای ورته ویلي وو ،او دوی ټول عمر د څښتن عبادت کاوه ،او څښتن نوح او د هغه زامنو ته د کښتۍ څخه د وتلو په وخت کې برکت ورکړ.
۴۲او هغه هغوی ته وویل" :باردار شئ او ټوله ځمکه ډکه کړئ ،قوي شئ او په ځمکه کې ډېر شئ او په هغې کې ډېر شئ".

فصل۷

۱د نوح د زامنو نومونه دا دي :یافث ،حام او سام ،او د سیلاب څخه وروسته د هغوی اولادونه پیدا شول ،ځکه چې هغوی د سیلاب څخه مخکې ښځې کړې وې.
۲دا د یافث زامن دي :ګُمر ،ماجوج ،مادي ،یاوان ،توبل ،مسک او تیراس ،اووه زامن.

۳د جُمر زامن اسکيناز ،رفعت او تجرمه وو.
۴د ماجوج زامن اليکانهاف او تُبال وو.
۵د مادي اولادونه عخون ،زيلو ،حزوني او لوط وو.
۶د ياوان زامن اليشع ،ترشيش ،کتيم او دودونيم وو.
۷د توبل زامن :عريفي ،قيصد او تاري.
۸د مشک زامن ددون ،زارون او شبشني وو.
۹د تيراس زامن بنيب ،جيرا ،لُفيريون او جِلاق وو ،دا د يافث زامن د خپلو کورَنو په مطابق وو او په هغه ورځو کې د هغوی شمېر شاوخوا ځلور سوه شپېته تنه وو.
۱۰د حام زامن دا دي :کوش ،مصر ،فوط او کنعان ،څلور زامن ،او د کوش زامن سبا ،حويله ،سبتا ،راعما او ساتا او د راعما زامن شبا او ددان.
۱۱د مِصرايم زامن لُود ،انوم ،فتروس ،کسلوت او کفتور وو.
۱۲د فوط زامن :جبول ،حدان ،بناه او عدان.
۱۳د کنعان زامن صِدون ،حِت ،اموری ،جرگاشي ،حِوي ،اِرکی ،سيني ،ارودي ،زيمودي او چموتي وو.
۱۴دا د حام زامن دي ،د هغوی د کورنيو په مطابق ،او په هغه ورځو کې د هغوی شمېر شاوخوا اووه سوه دېرش تنه وو.
۱۵د سام پنځه زامن دي :عيلام ،آشور ،ارفکسد ،لُد او ارام ،او د عيلام زامن :سوشان ،ماکول او هرمون.
۱۶د اشار زامن ميروس او موکيل وو او د ارفکسد زامن شلک ،انار او اشکول وو.
۱۷د لود زامن فتور او بِزَيون وو او د ارام زامن عُوض ،کُل ،جاتر او مش وو.
۱۸دا د سام زامن دي ،د هغوی د کورنيو په مطابق ،او په هغه ورځو کې د هغوی شمېر شاوخوا درې سوه تنه وو.
۱۹دا د سام د نسب نامه دی :سام د ارفکسد پلار شو او ارفکسد د شلک پلار شو ،شلک د عبر پلار شو او د عبر څخه دوه زامن پيدا شول ، د يو نوم فلج وو ،ځکه چې د هغه په وخت کې د انسانانو زامن ووېشل شول او په وروستيو ورځو کې ځمکه ووېشل شوه.
۲۰او د دوهم نوم يقطان وو ،پدې معنی چې د هغه په وخت کې د انسانانو ژوند کم او کم شو.
۲۱دا د يُقطان زامن دي :الموداد ،شلاف ،حصرموت ،يَرق ،هدوروم ،اوزل ،دِقله ،عوبال ،ابيماييل ،شبا ،اوفير ،حويله او يوباب ،دا ټول د يُقطان زامن دي.
۲۲د هغه ورور فلج د ين څخه پيدا شو ،او ين د سروګ څخه پيدا شو ،سروګ د ناحور څخه پيدا شو او ناحور د تارح څخه پيدا شو ،او تارح د اته دېرشو کلونو په عمر وو چې هغه حاران او ناحور پيدا شول.
۲۳د حام زوی کوش چې د نوح زوی و ،په هغو ورځو کې په خپل بوډاتوب کې ښځه وکړه او زوی يې وزېږاوه او د هغه نوم يې نمرود کېښود ،ځکه چې هغه وخت د انسانانو زامنو بيا د خدای په وړاندې سرکشي او سرکشي پيل کړه ،او ماشوم لوی شو ،او پلار يې له هغه سره ډېره مينه درلوده ،ځکه چې هغه د هغه د بوډاتوب زوی و.
۲۴او هغه د چرمو جامې چې خدای پاک د آدم او د هغه د ښځې لپاره جوړې کړې وې کله چې دوی له باغ څخه ووتل ،کوش ته ورکړل شوې.
۲۵ځکه چې د آدم او د هغه د ښځې له مړينې وروسته ،جامې د يارد زوی حنوک ته ورکړل شوې ،او کله چې حنوک خدای ته پورته شو ، نو هغه يې د هغه زوی متوسله ته ورکړل.
۲۶او د متوسله په مرګ سره ،نوح هغوی بوتلل او کشتۍ ته يې راوستل ،او تر هغه وخته پورې ورسره وو چې هغه له کشتۍ څخه ووت.
۲۷او کله چې هغوی بهر لاړل ،حام د خپل پلار نوح څخه هغه جامې غلا کړې ،او هغه يې واخيستې او د خپلو ورونو څخه يې پټې کړې.
۲۸او کله چې حام خپل مشر زوی کوش پيدا کړ ،نو هغه ته يې په پټه جامې ورکړې او هغوی ډېر ورځې د کوش سره وو.
۲۹او کوش هم دا جامې د خپلو زامنو او ورونو څخه پټې کړې ،او کله چې کوش نمرود پيدا کړ ،نو هغه د هغه سره د مينې له امله هغه ته دا جامې ورکړې ،او نمرود لوی شو ،او کله چې هغه شل کلن شو نو هغه دا جامې واغوستې.
۳۰او نمرود هغه وخت قوي شو کله چې هغه جامې واغوستلې ،او خدای هغه ته قوت او قوت ورکړ ،او هغه په ځمکه کې يو پياوړی ښکاری و ،هو ،هغه په ميدان کې يو پياوړی ښکاری و ،او هغه ځاروي ښکار کول ،هغه قربانګاه جوړه کړه ،او هغه ځاروي يې د څښتن په وړاندې وړاندې کړل.
۳۱نمرود ځان قوي کړ ،او د خپلو ورونو څخه راپورته شو ،او د خپلو ورونو سره يې د هغوی د شاوخوا ټولو دښمنانو په وړاندې جګړه وکړه.
۳۲او څښتن د هغه د ورونو ټول دښمنان د هغه په لاس کې ورکړل ،او خدای هغه ته وخت په وخت په خپلو جګړو کې بريالیتوب ورکړ ، او هغه په ځمکه پاچاهي وکړه.
۳۳نو په هغو ورځو کې دا خبره عامه شوه ،کله چې يو سړی هغه کسان راوغوښتل چې د جګړې لپاره يې روزلي وو ،نو هغه به ورته ويل ،لکه څنګه چې خدای نمرود سره وکړل ،چې په ځمکه کې يو پياوړی ښکاری و ،او په هغو جګړو کې بريالی شو چې د خپلو ورونو په وړاندې يې بريا ترلاسه کړه ،چې هغه يې د خپلو دښمنانو له لاسونو څخه وژغورل ،نو خدای دې موږ پياوړي کړي او نن ورځ دې موږ وژغوري.
۳۴او کله چې نمرود څلوېښت کلن شو ،په هغه وخت کې د هغه د ورونو او د يافث د اولادونو ترمنځ جګړه وشوه ،نو هغوی د خپلو دښمنانو په لاس کې شول.
۳۵په هغه وخت کې نمرود لاړ او د کوش ټول زامن او د هغوی کورنۍ يې راټولې کړې ،چې شاوخوا څلور سوه شپېته کسان وو ،او د خپلو ځينو ملګرو او اشنايانو څخه يې شاوخوا اتيا کسان هم استخدام کړل او هغوی ته يې د هغوی مزدوري ورکړه ،او هغه د هغوی سره جګړې ته لاړ ،او کله چې هغه په لاره روان و ،نمرود د هغو خلکو زړونه پياوړي کړل چې د هغه سره تلل.

۳۶هغه هغوی ته وویل :مه وېرېږئ او مه وېرېږئ ،ځکه چې زموږ ټول دښمنان به زموږ په لاس کې ورکړل شي ،او تاسو کولی شئ چې څنګه وغواړئ ورسره وکړئ.
۳۷او ټول هغه سړي چې لاړل شاوخوا پنځه سوه وو ،او هغوی د خپلو دښمنانو سره وجنګېدل ،هغوی یې له منځه یوړل او هغوی یې لاندې کړل ،او نمرود په هغوی باندې په خپلو ځایونو کې مامورین وټاکل.
۳۸او هغه د هغوی ځیني ماشومان د ضامن په توګه واخیستل ،او هغوی ټول د نمرود او د هغه د ورونو غلامان شول ،او نمرود او ټول هغه خلک چې د هغه سره وو ،بیرته خپلو کورونو ته لاړل.
۳۹او کله چې نمرود په خوښۍ سره له جګړې څخه راستون شو ،د خپلو دښمنانو له فتح کولو وروسته ،د هغه ټول ورونه ،د هغو کسانو سره یوځای چې هغه یې دمخه پیژندل ،راټول شول ترڅو هغه د ځان پاچا کړي ،او دوی د هغه په سر شاهي تاج کېښود.
۴۰او هغه خپل رعایا او خلک ،شهزادګان ،قاضیان او واکمنان وټاکل ،لکه څنګه چې د پاچاهانو په منځ کې دود دی.
۴۱او هغه د ناحور زوی تارح د خپل لښکر مشر وټاکه ،هغه ته یې عزت ورکړ او د خپلو ټولو شهزادګانو څخه یې لوړ مقام ورکړ.
۴۲او پداسې حال کې چې هغه د خپل زړه د غوښتنې سره سم حکومت کاوه ،د خپلو ټولو دښمنانو له فتح کولو وروسته ،هغه د خپلو سلاکارانو سره مشوره وکړه چې د هغه د مانۍ لپاره یو ښار جوړ کړي ،او دوی د همداسې وکړل.
۴۳او هغوی د ختیځ لوري ته یوه لویه دره وموندله او د هغه لپاره یې یو لوی او پراخ ښار جوړ کړ ،او نمرود د هغه ښار نوم شنار کېښود چې هغه یې جوړ کړی و ،ځکه چې څښتن خپل دښمنان په سختۍ سره وځپل او له منځه یې یوړل.
۴۴نمرود په شنار کې اوسېده او په امن سره یې حکومت کاوه ،او د خپلو دښمنانو سره یې جګړه وکړه او هغوی یې مات کړل ،او په خپلو ټولو جګړو کې بریالی شو ،او د هغه سلطنت ډېر لوی شو.
۴۵ټول قومونه او ژبې د هغه د شهرت څخه واورېدل ،او هغوی د هغه سره راټول شول ،او ځمکې ته یې سجده وکړه ،او نذرانې یې ورته راوړې ،او هغه د دوی بادار او پاچا شو ،او هغوی ټول د شنار په ښار کې د هغه سره اوسېدل ،او نمرود په ځمکه کې د نوح په ټولو زامنو پاچاهي کوله ،او هغوی ټول د هغه د قدرت او مشورې لاندې وو.
۴۶ټوله ځمکه یوه ژبه او د یووالي خبرې وې ،خو نمرود د څښتن په لاره روان نه شو ،او هغه د سیلاب له ورځو څخه تر هغو ورځو پورې د ټولو هغو خلکو څخه ډېر بدکار وو چې د هغه څخه مخکې وو.
۴۷او هغه د لرګیو او تیږو څخه خدایان جوړ کړل ،او هغوی ته یې سجده وکړه ،او هغه د څښتن په وړاندې بغاوت وکړ ،او خپلو ټولو رعیتانو او د ځمکې خلکو ته یې د خپلو بدو لارو تعلیم ورکړ؛ او د هغه زوی مردون د خپل پلار څخه ډېر بدکار وو.
۴۸او هر څا چې د نمرود د زوی مردون د کارونو په اړه اورېدل ،نو د هغه په اړه به یې ویل ،چې له بدکارانو څخه بدکاري راځي .له همدې امله دا په ټوله نړۍ کې یوه متل شوه ،چې ویل یې ،له بدکارانو څخه بدکاري راځي ،او دا له هغه وخته تر نن ورځې پورې د انسانانو په خبرو کې موجوده وه.
۴۹او د نمرود د لښکر مشر ،د ناحور زوی تارح ،په هغه ورځو کې د پاچا او د هغه د رعیت په نظر کې ډېر لوی و ،او پاچا او شهزادګانو هغه سره مینه کوله ،او هغوی هغه ډېر لوړ کړ.
۵۰تارح یوه ښځه وکړه چې نوم یې امتیلو وو او د کورنبو لور وه .د تارح ښځه امیدواره شوه او په هغو ورځو کې یې زوی وزېږاوه.
۵۱تارح د اویا کالو وو چې هغه پیدا شو ،او تارح د خپل زوی نوم ابرام کېښود ،ځکه چې په هغه وخت کې پاچا هغه لوی کړی و او هغه یې د خپلو ټولو شهزادګانو څخه چې د هغه سره وو ،لوړ مقام ورکړ.

فصل۸

۱په هغه شپه چې ابرام پیدا شو ،د تارح ټول نوکران او د نمرود ټول هوښیاران او د هغه جادوګران راغلل او د تارح په کور کې یې خوراک څښاک وکړ او په هغه شپه یې ورسره خوشحالي وکړه.
۲کله چې ټول هوښیاران او نجومیان د تارح له کوره ووتل ،نو په هغه شپه یې خپلې سترګې آسمان ته پورته کړې چې ستورو ته وګوري ، او هغوی ولیدل چې یو ډېر لوی ستوری د ختیځ څخه راغی او په اسمان کې منډه کړه او هغه څلور ستوري یې د اسمان د څلورو خواوو څخه تېر کړل.
۳او د پاچا ټول هوښیاران او د هغه جادوګران د دې منظرې څخه حیران شول ،او هوښیاران دا خبره پوه شول ،او دوی د هغې اهمیت پوهیدل.
۴او هغوی یو بل ته وویل :دا یوازې هغه ماشوم ته اشاره کوي چې نن شپه د تارح څخه زیږیدلی دی ،هغه به لوی شي او زیات شي او ټوله ځمکه به ولري ،هغه او د هغه اولادونه به د تل لپاره ،او هغه او د هغه اولاد به لوی پاچاهان ووژني او د هغوی ځمکې به وارث کړي.
۵او هوښیاران او جادوګران په هغه شپه کورونو ته لاړل ،او سهار دا ټول هوښیاران او جادوګران سهار وختي پاڅېدل او په یوه ټاکل شوي کور کې سره راټول شول.
۶هغوی یو بل ته وویل :وګورئ هغه منظره چې موږ تېره شپه ولیده د پاچا څخه پټه ده ،هغه ته نه ده څرګنده شوې.
۷او که چېرې دا خبره په وروستیو ورځو کې پاچا ته څرګنده شي ،نو هغه به موږ ته ووایي ،ولې تاسو دا خبره زما څخه پټه کړې ده ،او بیا به موږ ټول مرګ سره مخ شو .نو اوس راځئ چې لاړ شو او پاچا ته هغه منظره ووایو چې موږ لیدلې او د هغې تعبیر یې ووایو ،او بیا به موږ روښانه پاتې شو.
۸نو هغوی همداسې وکړل ،او ټول پاچا ته لاړل او په ځمکه یې ورته سجده وکړه او ویې ویل :پاچا ژوندی دې وي ،پاچا ژوندی دې وي.
۹مونږ واورېدل چې د ناحور زوی ،ستا د لښکر مشر ،تارح زوی پیدا شو ،او موږ پرون شپه د هغه کور ته لاړو ،او موږ وخوړل ، وڅښل او په هغه شپه مو د هغه سره خوشحاله شو.

۱۰کله چې ستا خدمتګاران د تارح له کوره ووتل ،ترڅو خپلو کورونو ته لاړ شي او هلته شپه تېره کړي ،موږ خپلې سترګې اسمان ته پورته کړې ،او موږ یو لوی ستوری ولید چې له ختیځ څخه راروان و ،او هماغه ستوری په ډېره چټکۍ سره منډه کړه او د اسمان له څلورو خواوو څخه یې څلور لوی ستوري تیر کړل.

۱۱ستا خدمتګاران د هغه منظر په لیدلو سره حیران شول چې موږ ولید ،او ډېر ووېرېدل ،او موږ د هغه منظر په اړه خپله پرېکړه وکړه ، او د خپلې پوهې په واسطه مو د هغې سمه تعبیر پوه شو ،چې دا خبره د هغه ماشوم سره تړاو لري چې د تارح څخه زیږیدلی دی ،چې لوی شي او ډېر زیات شي ،او ځواکمن شي ،او د ځمکې ټول پاچاهان ووژني ،او د دوی ټولې ځمکې به د تل لپاره په میراث کې ولري ،هغه او د هغه اولاد.

۱۲او اوس زموږ باداره او بادشاه ،ګوره ،موږ په ریښتیا سره تاسو ته د دې ماشوم په اړه د هغه څه سره آشنا کړي یو چې موږ لیدلي دي.

۱۳که چېرې پاچا ته دا ښه ښکاره شي چې د دې ماشوم لپاره د هغه پلار ته بیه ورکړي ،نو موږ به یې ووژنو مخکې له دې چې هغه لوی شي او په دې هېواد کې وده وکړي ،او د هغه شر زموږ په وړاندې زیات شي ،ترڅو موږ او زموږ ماشومان د هغه د شر له امله مړه شو.

۱۴بادشاه د هغوئ خبرې واورېدې او هغه د هغهٔ په نظر کښې ښې ښکاره شوې ،نو هغهٔ تارح راوغوښتو او تارح د بادشاه مخې ته حاضر شو.

۱۵بیا بادشاه تارح ته ووئیل” ،ما ته وئیل شوي دي چې پرون شپه ستا یو زوئ پیدا شو ،او د هغهٔ د پیدا کېدو په وخت په آسمان کښې هم دغه شان وشول.

۱۶نو اوس دا ماشوم ماته راکړه ،مخکې له دې چې د هغه شر زموږ په وړاندې راښکاره شي ،هغه ووژنو ،او زه به د هغه د قیمت په بدل کې تاته درکړم ،ستا کور چې د سپینو زرو او سرو زرو څخه ډک دی.

۱۷تارح بادشاه ته په ځواب کې وویل” :زما بادشاه سلامت ،ما ستا خبرې واورېدې او ستا خادم به هر هغه څه وکړي چې د هغه بادشاه یې غواړي.

۱۸خو زما باداره او بادشاه ،زه به تاسو ته هغه څه ووایم چې پرون شپه زما سره وشول ،ترڅو زه وګورم چې پاچا به خپل نوکر ته څه مشوره ورکړي ،او بیا به زه پاچا ته د هغه څه په اړه ځواب ورکړم چې هغه اوس ویلي دي؛ او بادشاه وویل :ووایه.

۱۹او تارح پادشاه ته وویل :د مورد زوی عیون پرون شپه ماته راغی او ویې ویل:

۲۰هغه لوی او ښکلی آس چې پاچا تاته درکړی دی ،ماته راکړه ،زه به تاته سپین زر ،سره زر ،بوس او واښه درکړم .او ما ورته وویل ، انتظار وکړه تر هغه چې زه ستا د خبرو په اړه پاچا وګورم ،او وګوره چې پاچا څه وایي ،زه به هغه وکړم.

۲۱او اوس زما باداره او بادشاه ،ما دا خبره تاته څرګنده کړې ده ،او هغه مشوره چې زما بادشاه به خپل نوکر ته ورکړي ،زه به یې تعقیب کړم.

۲۲پاچا د تارح خبرې واورېدې ،او په قهر شو او هغه یې د یو احمق په څېر وګڼلو.

۲۳بادشاه تارح ته جواب ورکړو او ورته یې ووئیل” ،آیا تهٔ دومره کم عقل یې چې دا کار کوې او خپل ښکلے آس د سپینو زرو او سرو زرو یا د بوسو او خوراک په بدل کښې ورکوې؟

۲۴آیا ته د سپینو زرو او سرو زرو دومره کمبود لرې چې دا کار وکړې ،ځکه چې ته د خپل آس د خوړلو لپاره واښه او واښه نه شې پیدا کولای؟ او ستا لپاره سپین زر او سره زر ،یا واښه او واښه څه دي چې ته هغه ښکلی آس چې ما تاته درکړی دی ،د هغې په څېر په ټوله ځمکه کې بل څوک نشته ،ورکوې؟

۲۵پاچا خبرې پرېښودې ،او تارح پاچا ته په ځواب کې وویل” :داسې خبرې پاچا خپل نوکر ته کړې دي.

۲۶زما بادشاه او مالِک ،زهٔ تا ته سوال کوم ،دا څه دي چې تا ما ته وویل ،خپل زوئ راکړه چې مونږ هغه ووژنو ،او زه به تا ته د هغه د قیمت په بدل کې سپین زر او سره زر درکړم .د خپل زوئ د مرګ نه وروسته به د سپین زر او سره زر سره څه وکړم؟ څوک به زما وارث شي؟ یقیناً زما په مرګ به سپین زر او سره زر زما بادشاه ته واپس شي چا چې دا ورکړے وو.

۲۷کله چې پاچا د تارح خبرې او هغه مثال چې هغه د پاچا په اړه راوړی واورید ،هغه ډېر غمجن شو او په دې خبره ډېر خپه شو ،او په خپل ځان کې یې غوسه واورېده.

۲۸تارح ولیدل چې د بادشاه غصه د هغهٔ په خلاف راپارېدلې ده ،او هغهٔ بادشاه ته جواب ورکړو” ،زما هر څهٔ د بادشاه په اختیار کښې دي .هر څهٔ چې بادشاه د خپل نوکر سره کول غواړي ،هغه دې وکړي ،حتیٰ زما زوئ هم ،هغه د بادشاه په اختیار کښې دے ،هغه او د هغه دوه ورونه چې د هغهٔ نه مشران دي ،بې ارزښته.

۲۹بادشاه تارح ته ووئیل” ،نه ،خو زهٔ به ستا کشر زوئ په قیمت واخلم“.

۳۰تارح بادشاه ته په ځواب کې وویل" :زما باداره او بادشاه ،زه ستا څخه غوښتنه کوم چې ستا غلام ته اجازه راکړه چې ستا په مخکې یوه خبره وکړم او پاچا د خپل غلام خبره واوري ".تارح وویل" :زما پاچا اجازه راکړه چې ما ته درې ورځې وخت راکړه ترڅو زه په دې موضوع په خپل ځان کې غور وکړم او د خپل پاچا د خبرو په اړه له خپلې کورنۍ سره مشوره وکړم ".او هغه په پاچا ډېر فشار راوړ چې په دې موافقه وکړي.

۳۱پاچا د تارح خبره ومنله او هغه هماغسې وکړل او هغه ته یې درې ورځې وخت ورکړ ،او تارح د پاچا له حضور څخه لاړ او خپل کور ته راغی او د پاچا ټولې خبرې یې ورته وکړې؛ او خلک ډېر ووېرېدل.

۳۲او په دریمه ورځ بادشاه تارح ته دا وفرمائیل” ،خپل زوئ ما ته د قیمت په بدل کې راولېږه لکه څنګه چې ما تا ته ویلي وو .او که ته دا کار ونکړې ،نو زه به ستا په کور کې ټول هغه څه ووژنم چې ستا سره دي ،ترڅو ستا یو سپی هم پاتې نشي.

۳۳نو تارح ژر لاړ) ځکه چې دا خبره د پاچا له خوا ډېره ضروري وه (او د خپلو نوکرانو څخه یې یو ماشوم واخیست ،کوم چې د هغه وینځې په هغه ورځ زیږولی و ،او تارح هغه ماشوم پاچا ته راوړ او د هغه څخه یې قیمت واخیست.

۳۴او ښځنتن په دې کار کې د تارح سره و ،ترڅو نمرود د ابرام د مرګ لامل نه شي ،او پاچا ماشوم د تارح څخه واخیست او په خپل ټول ځواک سره یې سر په ځمکه وغورځاوه ،ځکه چې هغه فکر کاوه چې دا ابرام دی؛ او دا له هغه ورځې څخه پټ و ،او دا د پاچا لخوا هیر شو ،ځکه چې دا د خدای رضا وه چې ابرام مړ نه شي.
۳۵تارح خپل زوی ابرام ،د هغه مور او دایي سره په پټه بوتلل او هغوی یې په یوه غار کې پټ کړل او هره میاشت به یې خواړه ورته راوړل.
۳۶او ښځنتن په غار کې د ابرام سره وو او هغه لوی شو ،او ابرام لس کاله په غار کې وو ،او پاچا او د هغه شهزادګانو ،فالګینیانو او هوښیارو فکر کاوه چې پاچا ابرام وژلی دی.

فصل۹

۱او په هغه ورځو کې د ابرام د مشر ورور تارح زوی هاران ښځه وکړه.
۲حاران د نهه دېرشو کالو وو کله چې هغه واده وکړ ،د حاران ښځه امیدواره شوه او زوی یې وزیږاوه او هغه یې لوط نوم کېښود.
۳هغه بیا امیدواره شوه او لور یې وزیږېده او د هغې نوم یې ملکه کېښود ،هغه بیا امیدواره شوه او لور یې وزیږېده او د هغې نوم یې سارای کېښود.
۴هاران دوه څلوېښت کلن و چې د سارای زوی یې پیدا شو ،دا د ابرام د ژوند لسم کال و .په هغو ورځو کې ابرام د خپلې مور او دایي سره د غار څخه راووتل ،ځکه چې پادشاه او د هغه رعیت د ابرام کیسه هېره کړې وه.
۵کله چې ابرام له غار څخه راووت ،نو نوح او د هغه زوی سام ته لاړ ،او د هغوی سره پاتې شو ترڅو د ښځنتن لارښوونې او د هغه لارې زده کړي .هیڅوک نه پوهېدل چې ابرام چیرته دی ،او ابرام د دېر وخت لپاره د نوح او د هغه زوی سام خدمت وکړ.
۶حضرت ابرام د نوح په کور کې نهه دېرش کاله وو ،حضرت ابرام د درې کلنۍ څخه ښځنتن پیژنده ،او د خپل مرګ تر ورځې پورې د ښځنتن په لارو روان و ،لکه څنګه چې نوح او د هغه زوی سام هغه ته ښوونه کړې وه .په هغه ورځو کې د ځمکې ټولو زامنو د ښځنتن په وړاندې دېره سرغړونه وکړه ،او د هغه په وړاندې یې سرکشي وکړه او د نورو معبودانو عبادت یې وکړ ،او هغه ښځنتن یې هېر کړ چې په ځمکه کې یې پیدا کړی و .په هغه وخت کې د ځمکې اوسېدونکو هر یو خپل خدای جوړ کړ ،د لرګیو او تیږو څخه هغه خدایان چې خبرې یې نه کولې ،اورېدل یې نه شوای کولای او نه یې ژغورلی شو ،او د انسانانو زامنو د هغوی خدمت وکړ او هغوی د هغوی خدایان شول.
۷نو بادشاه ،د هغهٔ ټول درباریان او تارح د هغهٔ ټول خاندان د لرګیو او تیږو د معبودانو په عبادت کښې مخکښان ؤو.
۸او تارح دولس لوی خدایان درلودل چې د لرګیو او تیږو څخه جوړ شوي وو ،د کال د دولسو میاشتو په تعقیب ،او هغه په میاشت کې د هر یو خدمت کاوه ،او تارح به هره میاشت خپل د غلې نذرانې او د ښناک نذرانې خپلو خدایانو ته راوړلې؛ تارح په ټولو ورځو کې همداسې کاوه.
۹او هغه ټول نسل د ښځنتن په نظر کې بدکاره وو ،نو هر یو یې خپل معبود جوړ کړ ،خو هغه ښځنتن یې پرېښود چې هغوی یې پیدا کړي وو.
۱۰او په هغه ورځو کې په ټوله ځمکه کې داسې سړی نه و چې ښځنتن یې پیژندلی وي) ځکه چې دوی هر یو د خپل خدای عبادت کاوه (پرته له نوح او د هغه د کورنۍ او ټولو هغو کسانو چې د هغه د مشورې لاندې وو ،په هغه ورځو کې ښځنتن پیژندلی و.
۱۱او د تارح زوی ابرام په هغو ورځو کې د نوح په کورنۍ کې دېر زیات شو ،او هیڅوک یې نه پوهېدل او ښځنتن د هغه سره وو.
۱۲او ښځنتن حضرت ابرام ته د پوهې زړه ورکړ ،او هغه پوه شو چې د هغه نسل ټول کارونه بې ګټې وو ،او د هغوی ټول معبودان بې ګټې وو او بې ګټې وو.
۱۳حضرت ابرام لمر ولید چې په ځمکه ځلیږي ،نو حضرت ابرام له ځان سره وویل :بېشکه اوس دا لمر چې په ځمکه ځلیږي ،خدای دی او زه به یې عبادت وکړم.
۱۴حضرت ابرام په هغه ورځ د لمر عبادت وکړ او دعا یې ورته وکړه ،او کله چې ماښام شو لمر د معمول په څېر پرېووت ،حضرت ابرام په ځان کې وویل :آیا دا خدای کېدای نشي؟
۱۵او حضرت ابرام لا هم په خپل ځان کې خبرې کولې ،هغه څوک دی چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړې؟ چا چې په ځمکه کې پیدا کړي؟ هغه چیرته دی؟
۱۶شپه په هغه باندې تیاره شوه ،او هغه خپلې سترګې لویدیځ ،شمال ،جنوب او ختیځ ته پورته کړې ،او هغه ولیدل چې لمر د ځمکې څخه ورک شوی و ،او ورځ تیاره شوه.
۱۷حضرت ابرام ستورې او سپوږمۍ د ځان په وړاندې ولیدل او ویې ویل :دا هغه خدای دی چې ټوله ځمکه او انسان یې پیدا کړي دي ،او وګورئ چې دا د هغه بندګان د هغه شاوخوا خدایان دي :حضرت ابرام د سپوږمۍ عبادت وکړ او ټوله شپه یې ورته دعا وکړه.
۱۸سهار چې رڼا شوه او لمر د معمول په څېر په ځمکه باندې ځلېده ،حضرت ابرام هغه ټول شیان ولیدل چې ښځنتن خدای په ځمکه جوړ کړي وو.
۱۹حضرت ابرام له ځان سره وویل :یقیناً دا هغه خدایان نه دي چې ځمکه او ټول انسانان یې جوړ کړي دي ،بلکې دا د خدای بندګان دي ، حضرت ابرام د نوح په کور کې پاتې شو او هلته یې ښځنتن او د هغه لارې وپیژاندې او د خپل ژوند په ټولو ورځو کې یې د ښځنتن عبادت وکړ ،او هغه ټول نسل ښځنتن هېر کړ او د لرګیو او تیږو نورو معبودانو عبادت یې وکړ او ټول عمر یې سرکشي وکړه.
۲۰او نمرود پاچا په داډ سره حکومت کاوه ،او ټوله ځمکه د هغه تر کنټرول لاندې وه ،او ټوله ځمکه یوه ژبه او د یووالي خبرې وې.
۲۱د نمرود ټولو مشرانو او د هغه د مشرانو سره په ګډه مشوره وکړه ،فوط ،مصر ،کوش او کنعان د خپلو کورنیو سره ،او یو بل ته یې وویل ،راځئ چې ځان لپاره یو ښار جوړ کړو او په هغه کې یو قوي برج او د هغې سر اسمان ته ورسیږي ،او موږ به خپل ځانونه مشهور

کړو ،ترڅو په ټوله نړۍ کې حکومت وکړو ،ترڅو زموږ د دښمنانو شر زموږ څخه ودریږي ،ترڅو موږ په دوی باندې په زور سره حکومت وکړو ،او د دوی د جګړو له امله په ځمکه کې خپاره نه شو.

۲۲نو ټول د بادشاه مخې ته لاړل او دا خبرې یې بادشاه ته وکړې ،او بادشاه په دې معامله کښې د هغوئ سره موافقه وکړه او هغهٔ هم داسې وکړل.

۲۳او ټولې کورنۍ چې شاوخوا شپږ لکه سړي پکې وو ،راټولې شوې ،او دوی د ښار او برج د جوړولو لپاره د یوې پراخې ځمکې په لټه کې شول ،او دوی ټوله ځمکه ولټوله ،مګر دوی د شنعار د ځمکې په ختیځ کې د یوې درې په څیر هیڅ ونه موندله ،تقریبا دوه ورځې مزل ، او دوی هلته سفر وکړ او هلته اوسېدل.

۲۴او هغوی د ښار او برج د جوړولو لپاره چې دوی یې د بشپړولو تصور کړی و ،د خښتو جوړول او اورونه سوځول پیل کړل.

۲۵او د برج جوړول د هغوی لپاره یوه ګناه او ګناه وه ،او هغوی یې جوړول پیل کړل ،او پداسې حال کې چې دوی د آسمان د څښتن خدای په وړاندې ودانۍ جوړولې ،دوی په خپلو زړونو کې د هغه په وړاندې د جګړې او اسمان ته د پورته کیدو تصور وکړ.

۲۶او دا ټول خلک او ټولې کورنۍ په دریو برخو ووېشل شوې؛ لومړۍ ډلې وویل :موږ به اسمان ته پورته شو او د هغه سره به جګړه وکړو؛ دوهمې ډلې وویل :موږ به اسمان ته پورته شو او خپل معبودان به هلته ځای په ځای کړو او د هغوی عبادت به وکړو؛ او دریمې ډلې وویل :موږ به اسمان ته پورته شو او هغه به په کمانونو او نېزو سره ووهلو .او خدای د دوی ټول کارونه او د دوی ټول بد فکرونه پوهېدل ،او هغه ښار او برج ولید چې دوی یې جوړول.

۲۷او کله چې هغوی ودانۍ جوړولې نو هغوی ځان ته یو لوی ښار او یو ډېر لوړ او قوي برج جوړ کړ؛ او د هغې د لوړوالي له امله د خښتو او خښتو جوړونکو ته د پورته کېدو په وخت کې تر هغه وخته پورې ونه رسیدل چې پورته تلونکو کسانو یو کال بشپړ کړ ،او له هغې وروسته ،هغوی جوړونکو ته ورسېدل او خښتې یې ورکړې؛ همداسې هره ورځ کېدل.

۲۸او وګورئ چې دا پورته شول او نور ټوله ورځ ښکته شول؛ او که چیرې د دوی له لاسونو څخه یوه خښته ولویږي او ماته شي ،نو ټول به پرې ژاړي ،او که چیرې یو سړی ولویږي او مړ شي ،نو هیڅوک به یې ورته ونه ګوري.

۲۹څښتن د هغوی د خیالونو څخه خبر شو ،او کله چې هغوی ودانۍ جوړولې ،نو هغوی د اسمان په لور غشي وغورځول ،او ټول غشي په وینو ډک پرې ولګېدل ،او کله چې هغوی ولیدل نو یو بل ته یې وویل :بې له شکه موږ ټول هغه کسان وژلي دي چې په اسمان کې دي.

۳۰ځکه چې دا د څښتن له خوا وه چې هغوی ګمراه کړي ،او د ځمکې له مخ څخه یې له منځه یوسي.

۳۱او هغوی برج او ښار جوړ کړ ،او دا کار یې هره ورځ تر هغه وخته پورې کاوه چې ډېرې ورځې او کلونه تېر شول.

۳۲او خدای پاک هغو اویا فرښتو ته چې د هغه په مخکې ولاړې وې ،او هغو کسانو ته چې د هغه سره نږدې وې ،وویل :راځئ چې ښکته شو او د دوی ژبې ګډوډې کړو ،ترڅو یو سړی د خپل ګاونډي ژبه ونه پوهیږي ،او هغوی هم همداسې وکړل.

۳۳او له هغې ورځې وروسته ،هر یو د خپل ګاونډي ژبه هېره کړه ،او دوی نشو کولی چې په یوه ژبه خبرې وکړي ،او کله چې جوړونکی د خپل ګاونډي له لاس څخه چونه یا ډبره واخلي چې هغه یې امر نه کاوه ،جوړونکی به یې وغورځوله او په خپل ګاونډي به یې وغورځوله ،ترڅو هغه مړ شي.

۳۴او هغوی ډېر ورځې داسې وکړل ،او په دې ډول یې ډېر کسان ووژل.

۳۵او څښتن هغه درې ډلې چې هلته وې ،ووهلې ،او د هغوی د کارونو او طرحو سره سم یې هغوی ته سزا ورکړه؛ هغه کسان چې ویل یې ،موږ به اسمان ته پورته شو او د خپلو خدایانو عبادت به وکړو ،د بیزوګانو او فیلانو په څیر شول؛ او هغه کسان چې ویل یې ،موږ به اسمان په غشو ووهو ،څښتن هغوی ووژل ،یو سړی د خپل ګاونډي په لاس؛ او د هغو کسانو دریمه ډله چې ویل یې ،موږ به اسمان ته پورته شو او د هغه په وړاندې به جګړه وکړو ،څښتن هغوی په ټوله ځمکه کې خپاره کړل.

۳۶او هغه کسان چې د هغوی په منځ کې پاتې وو ،کله چې هغوی پوه شول او پوه شول چې هغه بدمرغي چې په هغوی باندې را روانه وه ،نو هغوی ودانۍ پرېښوده او هغوی هم د ټولې ځمکې په مخ خپاره شول.

۳۷او هغوی د ښار او برج جوړول بند کړل؛ نو ځکه یې هغه ځای د بابل په نوم یاد کړ ،ځکه چې هلته څښتن د ټولې ځمکې ژبه ګډوډه کړه؛ وګورئ چې دا د شنعار د ځمکې په ختیځ کې وه.

۳۸او د هغه برج په اړه چې د انسانانو زامنو جوړ کړ ،ځمکې خپله خوله پرانیستله او د هغې دریمه برخه یې تیره کړه ،او له اسمان څخه اور هم راښکته شو او دریمه برخه یې وسوځوله ،او دریمه برخه یې تر نن ورځې پورې پاتې ده ،او دا د هغه برخې څخه ده چې پورته وه ، او د هغې محیط د دریو ورځو په واټن دی.

۳۹او ډېر انسانان په هغه برج کې مړه شول ،داسې خلک چې شمېر یې نه وو.

فصل ۱۰

۱د عِبر زوئ فلج په هغه ورځو کښې ،د تارح د زوئ ابرام د ژوند په اته څلوېښتم کال کښې مړ شو ،او د فلج ټول عمر دوه سوه نهه دېرش کاله وو.

۲او کله چې څښتن د انسانانو زامن د هغوی د ګناه له امله په برج کې خپاره کړل ،نو وګورئ چې هغوی په ډېرو ډلو ووېشل شول ،او ټول انسانان د ځمکې په څلورو ګوټونو کې خپاره شول.

۳او ټولې کورنۍ د خپلې ژبې ،خپلې ځمکې یا خپل ښار سره سم جوړې شوې.

۴او د انسانانو زامنو د خپلو کورنیو سره سم ډېر ښارونه جوړ کړل ،په ټولو هغو ځایونو کې چې دوی لاړل او په ټوله ځمکه کې چېرته چې څښتن دوی خپاره کړي وو.

۵او ځینو یې په هغو ځایونو کې ښارونه جوړ کړل چې وروسته له هغه څخه شړل شوي وو ،او دوی دا ښارونه د خپلو نومونو ،یا د خپلو ماشومانو د نومونو ،یا د هغوی د ځانګړو پیښنو په نوم یاد کړل.

۶او د نوح د زوی یافث زامن لاړل او په هغه ځایونو کې یې ښارونه جوړ کړل چې دوی پکې خپاره شوي وو ،او خپل ټول ښارونه یې د دوی په نومونو یاد کړل ،او د یافث زامن د ځمکې په مخ په ډېرو برخو او ژبو وویشل شول.
۷او دا د یافت اولاد د خپلو کورنیو په مطابق دي :جُمر ،ماجوج ،میدي ،یاوان ،توبل ،مسک او تیراس ،دا د خپلو نسلونو په مطابق د یافت اولاد دے.
۸او د جُمر اولاد ،د هغوی د ښارونو په مطابق ،فرانکوم وو ،چې د فرانزا په خاوره کې ،د فرانزا د سیند په غاړه ،د سینا د سیند په غاړه اوسېدل.
۹او د رفعت اولاد د بارتونیم دی ،چې د لده سیند په غاړه د بارتونیا په خاوره کې اوسیږي ،چې خپلې اوبه په لوی سمندر جیحون کې خوشې کوي ،چې سمندر دی.
۱۰او د توجرما اولاد لس کورنی دي ،او د هغوی نومونه دا دي :بوزار ،پرزوناک ،بلجر ،الیکانوم ،رګبیب ،تارکي ،بد ،زبوک ،اونګل او تلماز؛ دا ټول خپاره شول او په شمال کې یې استراحت وکړ او ځانونه یې ښارونه جوړ کړل.
۱۱او هغوی خپل ښارونه د خپلو نومونو په مطابق کېښودل ،دا هغه ښارونه دي چې تر نن ورځې پورې د حِتله او اِطالق د سیندونو په غاړه اوسي.
۱۲خو د انګولي ،بلګار او پرزوناک کورنی ،دوی د ډوبنې لوی سیند په غاړه اوسېږي؛ او د دوی د ښارونو نومونه هم د دوی د خپلو نومونو سره سم دي.
۱۳د یاوان اولاد هغه یاوانیان دي چې د مقدونیه په خاوره کې اوسېږي ،او د میدیار اولاد هغه اوریلوم دي چې د کرسن په خاوره کې اوسېږي ،او د توبل اولاد هغه دي چې د فاشیاه د سیند په غاړه د توسکانه په خاوره کې اوسېږي.
۱۴او د میشک اولاد شیبشني دی او د تیراس اولاد روشاش ،کُشني او اونګولي دی؛ دا ټول لاړل او ځانونه یې ښارونه جوړ کړل؛ دا هغه ښارونه دي چې د جبوس سمندر په غاړه د کورا سیند په غاړه موقعیت لري ،کوم چې ځان د ترګان سیند ته اچوي.
۱۵او د الیشاه اولاد المانیان دي ،او دوی هم لاړل او ځانونه یې ښارونه جوړ کړل؛ دا هغه ښارونه دي چې د ایوب او شباتمو غرونو ترمنځ موقعیت لري؛ او له دوی څخه د لمبردي خلک وو چې د ایوب او شباتمو غرونو ته مخامخ اوسېدل ،او دوی د ایټالیا ځمکه فتح کړه او تر نن ورځې پورې هلته پاتې دي.
۱۶او د چتیم اولاد رومیان دي چې د تبریو سیند په غاړه د کنوپیا په دره کې اوسیږي.
۱۷او د دودونیم اولاد هغه کسان دي چې د جیحون سمندر په ښارونو کې اوسېږي ،چې د بوردنا په خاوره کې دي.
۱۸دا د یافت د اولاد کورنی دي چې د هغوی د ښارونو او ژبو له مخې وي ،کله چې هغوی د برج له جوړېدو وروسته خپاره شول ،او هغوی خپل ښارونه د هغوی د نومونو او ځایونو په اساس نومول .او دا د هغوی د ټولو ښارونو نومونه دي چې د هغوی د کورنیو له مخې وو ،کوم چې هغوی په هغو ورځو کې د برج له جوړېدو وروسته جوړ کړل.
۱۹د حام اولاد د هغوی د نسل او ښارونو په مطابق کوش ،مصر ،فوط او کنعان وو.
۲۰دا ټول لاړل او د ځان لپاره یې ښارونه جوړ کړل چې څنګه یې مناسب ځایونه وموندل او خپل ښارونه یې د خپلو پلرونو کوش ،مصر ، فوط او کنعان په نومونو کېښودل.
۲۱د مِصر اولاد لودیان ،عنامیان ،لهابیان ،نفتوخیان ،فتروسیان ،کسلوچیان او کفتوریان دي ،دا اووه کورنی دي.
۲۲دا ټول د سیحور سیند په غاړه اوسېږي ،چې د مصر ویر دی .هغوی ښارونه جوړ کړل او په خپلو نومونو یې کېښودل.
۲۳د فتروس او کسلوخ اولادونه یو بل سره واده وکړ او د هغوی څخه فلشتیم ،عزاتیم ،جراریم ،جیتیم او عقرونیم پنځه کورنی جوړې شوې؛ هغوی هم ځانونه ښارونه جوړ کړل او خپل ښارونه یې د خپلو پلرونو په نومونو یاد کړل چې تر نن ورځې پورې د هغوی د پلرونو په نومونو یادېږي.
۲۴د کنعان اولاد هم ښارونه جوړ کړل او خپل ښارونه یې د هغوی په نومونو کېښودل ،یوولس ښارونه او نور بې شمېره وو.
۲۵د حام د کورنی څخه څلور سړي د درې ځمکې ته لاړل ،دا د څلورو سړو نومونه دي :سدوم ،عموره ،ادمه او ضبوئیم.
۲۶دغو سړو د ځان لپاره په دره کې څلور ښارونه جوړ کړل او د هغو ښارونو نومونه یې په خپلو نومونو کېښودل.
۲۷هغوی او د هغوی اولادونه او د هغوی ټول کورنی په هغو ښارونو کې اوسېدل .هغوی ډېر اولادونه درلودل او ډېر یې درلودل او په سوله کې اوسېدل.
۲۸د حور زوی ،چې د کنعان زوی وو ،سعیر لاړ او د فاران غره ته مخامخ یوه دره یې وموندله او هلته یې یو ښار جوړ کړ او هغه او د هغه اووه زامن او د هغه کورنی هلته اوسېدل او هغه ښار یې چې جوړ کړی و ،د خپل نوم سره سم سعیر نوم ورکړ .دا د سعیر خاوره تر نن ورځې پورې ده.
۲۹دا د حام د اولادې کورنی دي ،د هغوی د ژبو او ښارونو له مخې ،کله چې هغوی د برج څخه وروسته خپلو هېوادونو ته خپاره شول.
۳۰او د نوح د زوی سام اولاد ،چې د عبر د ټولو اولادونو پلار وو ،هم لاړ او په هغه ځایونو کې یې ښارونه جوړ کړل چې هلته خپاره شوي وو ،او خپل ښارونه یې د هغوی په نومونو کېښودل.
۳۱د سام زامن عیلام ،آشور ،ارفکسد ،لُد او ارام وو .هغوی ښارونه جوړ کړل او د خپلو ټولو ښارونو نومونه یې د هغوی په نومونو کېښودل.
۳۲په هغه وخت کې د سام زوی اشور د خپلو زامنو او کورنی سره یو ډېر لوی ډله سره لاړل ،او دوی یو لرې ځمکې ته لاړل چې دوی وموندله ،او دوی په هغه ځمکه کې چې دوی لاړل یو ډیر پراخ درې سره مخ شول ،او دوی څلور ښارونه جوړ کړل او هغه یې د خپلو نومونو او تاریخونو په نوم یاد کړل.
۳۳او دا د هغو ښارونو نومونه دي چې د اشورانو له خوا جوړ شوي وو :نینوا ،رسن ،کالک او رحوبوتیر ،او د اشورانو اولاد تر نن ورځې پورې هلته اوسیږي.

۳۴د ارام اولاد هم لاړ او د ځان لپاره يې يو ښار جوړ کړ او د خپل مشر ورور په نوم يې د ښار نوم عوض کېښود او هلته اوسېدل ،دا د نن ورځې پورې د عوض سیمه ده.
۳۵او د برج څخه وروسته په دوهم کال کې د آشوریانو یو سړی چې نوم یې بالع وو ،د نینوا له خاورې څخه لاړ ترڅو د خپل کورنۍ سره هلته واوسي چې هر ځای یې ومونډ ،او دوی د سدوم په وړاندې د میدان ښارونو ته ورسېدل او هلته اوسېدل.
۳۶نو هغه سړی هلته لاړ او هلته يې يو کوچنی ښار جوړ کړ او د خپل نوم په نوم يې هغه ته بالع نوم ورکړ ،دا د تر نن ورځې پورې د ضُغر ځمکه ده.
۳۷او دا د سام د اولادې کورنۍ د هغوی د ژبې او ښارونو له مخې دي ،وروسته له هغه چې دوی د برج څخه وروسته په ځمکه کې خپاره شول.
۳۸او د نوح د اولادې د کورنۍ هرې پاچاهۍ ،ښار او کورنۍ له دې وروسته ډېر ښارونه جوړ کړل.
۳۹او هغوی په خپلو ټولو ښارونو کې حکومتونه جوړ کړل ،ترڅو د هغوی د امرونو له مخې تنظیم شي؛ همداسې د نوح د اولادې ټولو کورنیو د تل لپاره وکړل.

فصل ۱۱

۱د کُوش زوئ نمرود لا د شنعار په مُلک کښې وو ،او هغه په هغې بادشاهی کوله او هلته اوسېدو ،او هغهٔ د شنعار په مُلک کښې ښارونه جوړ کړل.
۲او دا د هغو څلورو ښارونو نومونه دي چې هغه جوړ کړي وو ،او هغه د هغو پېښو په نومونو کېښود چې د برج په جوړولو کې ورسره وشول.
۳او هغه د لومړي نوم نوم بابل کېښود او ويې ويل :ځکه چې هلته څښتن د ټولې ځمکې ژبه ګډوډه کړه؛ او د دوهم نوم یې عیرک کېښود ، ځکه چې له هغه ځای څخه خدای هغوی خپاره کړل.
۴او دريم يې د عخ نوم ورکړ او ويې ويل چې په هغه ځای کې لويه جګړه وه؛ او څلورم يې د کلناه نوم ورکړ ،ځکه چې د هغه مشران او ځواکمن سړي هلته مړه شول ،او دوی څښتن ته سپکاوی وکړ ،دوی سرکشي وکړه او د هغه په وړاندې يې سرغړونه وکړه.
۵کله چې نمرود د شنعار په خاوره کې دا ښارونه جوړ کړل ،نو هغه په هغو کې د خپلو خلکو پاتې شوني ،خپل شهزادګان او ځواکمن سړي ځای پر ځای کړل چې د هغه په سلطنت کې پاتې وو.
۶نمرود په بابل کې اوسېده ،او هلته يې د خپلو نورو رعيتانو په سر خپله واکمني نوې کړه ،او په خونديي ډول يې حکومت کاوه ،او د نمرود رعيتانو او شهزادګانو د هغه نوم امرافل کېښود ،او ويل يې چې په برج کې د هغه مشران او سړي د هغه له لاري ووژل شول.
۷سره له دې ،نمرود څښتن ته راستون نه شو ،او په بدۍ کې يې دوام ورکړ او د انسانانو زامنو ته يې بدۍ ورزده کړه؛ او د هغه زوی مردون د خپل پلار څخه بدتر و ،او د خپل پلار د کرکې وړ کارونو ته يې دوام ورکړ.
۸او هغه د انسانانو اولادونه ګناه ته اړ کړل ،له همدې امله ويل کېږي چې ،له بدکارانو څخه بدي راوځي.
۹په هغه وخت کې د حام د اولادې د کورنيو ترمنځ جګړه وشوه ،ځکه چې هغوی په هغو ښارونو کې اوسېدل چې هغوی جوړ کړي وو.
۱۰د عيلام پاچا کدرلاعمر د حام د اولادې له کورنيو څخه لاړ ،هغه د هغوی سره جګړه وکړه او هغوی يې لاندې کړل .هغه د ميدان پنځو ښارونو ته لاړ او د هغوی سره يې جګړه وکړه او هغوی يې لاندې کړل ،او هغوی يې د هغه تر واک لاندې راوستل.
۱۱هغوی دولس کاله د هغه خدمت وکړ او هر کال يې ورته ماليه ورکوله.
۱۲په هغه وخت کې د سروګ زوی ناحور د تارح د زوی ابرام د ژوند په نهه څلوېښتم کال کې مړ شو.
۱۳د تارح د زوی حضرت ابرام د ژوند په پنځوسم کال کې ،حضرت ابرام د نوح له کوره ووت او د خپل پلار کور ته لاړ.
۱۴ابرام څښتن وپېژنده ،او هغه د هغه په لارو او لارښوونو روان شو ،او څښتن د هغه خدای د هغه سره و.
۱۵او د هغه پلار تارح په هغه ورځو کې لا تر اوسه د نمرود د لښکر مشر و ،او هغه لا هم د پردیو معبودانو پیروي کوله.
۱۶حضرت ابرام د خپل پلار کور ته راغی او هلته یې دولس خدایان په خپلو عبادتځایونو کې ولاړ ولیدل ،او کله چې حضرت ابرام د خپل پلار په کور کې دا بتونه ولیدل نو هغه په قهر شو.
۱۷حضرت ابرام وويل :په ژوندي څښتن قسم چې دا مجسمې به زما د پلار په کور کې پاتې نشي .که چېرې زه په درې ورځو کې ټول مات نه کړم ،نو هغه څښتن به هم زما سره همداسې وکړي چې ما يې پيدا کړی دی.
۱۸حضرت ابرام د هغوی څخه لاړ او په خپل زړه کې يې غوسه ډېره شوه .حضرت ابرام په بيړه له کوټې څخه د خپل پلار د بهرنی دربار ته لاړ او خپل پلار يې په دربار کې ناست وموند او ټول نوکران يې ورسره وو .حضرت ابرام راغی او د هغه په مخ کې کښېناست.
۱۹حضرت ابرام له خپل پلار څخه پوښتنه وکړه او ويې ويل :پلاره ،ماته ووايه چې هغه خدای چېرته دی چې اسمان او ځمکه او د ځمکې پر مخ ټول انسانان يې پيدا کړي دي او ته او زه يې پيدا کړي دي .تارح خپل زوی حضرت ابرام ته ځواب ورکړ :ګوره هغه کسان چې موږ يې پيدا کړي يو ،ټول زموږ سره په کور کې دي.
۲۰حضرت ابرام خپل پلار ته وويل" :زما باداره ،مهرباني وکړه چې هغه ماته وښيه ".او تارح حضرت ابرام د داخلي دربار کوټې ته راوست او حضرت ابرام وليد ،نو ټوله کوټه د لرګيو او تيږو د بتانو څخه ډکه وه ،دولس لوی بتونه او نور ډېر کم وو چې بې شمېره وو.
۲۱تارح خپل زوی ته وویل" :ګوره ،دا هغه کسان دي چې هر څه چې ته یې په ځمکه وینې ،هغه یې جوړ کړي دي او زه ،ته او ټول انسانان يې پيدا کړي دي.
۲۲تارح خپلو خدايانو ته سجده وکړه او بيا هغه د هغوی څخه لاړ او د هغه زوی ابرام هم ورسره لاړ.
۲۳کله چې ابرام د هغوی څخه لاړ ،هغه خپلې مور ته لاړ او د هغې په مخکې کښېناسته او خپلې مور ته يې وويل" :ګوره ،زما پلار ماته هغه کسان ښودلي دي چې اسمانونه او ځمکه يې پيدا کړي دي ،او ټول انسانان هم.

۲۴نو اوس ژر شه او د رمې څخه يو سپرلې راوړه او خوندور غوښه تري پخه کړه ،چې زه يې د خپل پلار خدايانو ته د خوړلو لپاره د نذراني په توګه راوړم ،کېدای شي چې په دې سره زه د هغوی په نظر کې قبول شم.

۲۵مور يې همداسې وکړل ،هغې يو سپرلی راوړ او خوندوره غوښه يې تري پخه کړه او حضرت ابرام ته يې راوړه ،حضرت ابرام د خپلې مور څخه خوندوره غوښه واخيسته او د خپل پلار د معبودانو په حضور کې يې کېښوده ،او هغه د هغوی سره نږدې شو چې وخوري ،خو د هغه پلار تارح د دې څخه خبر نه و.

۲۶او په هغه ورځ چې حضرت ابرام د هغوی په منځ کې ناست وو ،وليدل چې د هغوی غږ نه وو ،نه اورېدل کېدل ،نه حرکت ،او نه يو کس د خوړلو لپاره لاس اوږد کړ.

۲۷حضرت ابرام هغوی ملنډې وهلې او ويې ويل" :هغه خوندوره غوښه چې ما چمتو کړې وه ،هغوی يې خوښ نه کړل ،يا ښايي دا د هغوی لپاره ډېره کمه وه ،او له همدې امله يې ونه خوړله ،نو سبا به زه تازه خوندوره غوښه چمتو کړم ،چې له دې څخه غوره او ډېره وي ،ترڅو زه يې پايله وګورم.

۲۸په بله ورځ حضرت ابرام خپلې مور ته د خوندورې غوښې په اړه لارښوونه وکړه ،مور يې پاڅېده او د رمې څخه يې درې ښه بچيان راوړل او له هغو څخه يې ډېر خوندور غوښه جوړه کړه ،لکه څنګه چې د هغې زوی خوښېده ،او هغې خپل زوی حضرت ابرام ته ورکړه ،خو د هغه پلار تارح له دې څخه خبر نه وو.

۲۹حضرت ابرام د خپلې مور څخه خوندور خواړه واخيستل او د خپل پلار د خدايانو په حضور کې يې د کوټې ته راوړل ،او د هغوی سره نږدې شو چې وخوري ،او هغه يې د هغوی په وړاندې کېښود ،حضرت ابرام ټوله ورځ د هغوی په وړاندې ناست و او فکر يې کاوه چې ښايي هغوی وخوري.

۳۰حضرت ابرام هغوی ته وکتل او ويې ليدل چې نه خو د هغوی غږ وو او نه اورېدل کېدل ،او نه يو يې هم د غوښې خوړلو لپاره لاس اوږد کړ.

۳۱او د هغه ورځې ماښام په هغه کور کې حضرت ابرام د خدای پاک روح اغوستی و.

۳۲هغه چيغه کړه او ويې ويل :افسوس زما د پلار او دې بد نسل په حال ،چې زړونه يې ټول د باطل سره مينه لري ،د لرګيو او تيږو د دې بتانو عبادت کوي چې نه خوري ،نه بوی کوي ،نه اوري او نه خبرې کولی شي ،چې خولې يې بې خبرې لري ،سترګې يې بې ليده دي ، غوږونه يې بې اوريدله دي ،لاسونه يې بې احساسه دي ،او پښې يې چې حرکت نشي کولی؛ د دوی په څېر دي هغه کسان چې دوی يې جوړ کړي او په دوی باور لري.

۳۳کله چې ابرام دا ټول کارونه وليدل نو د هغه غصه د خپل پلار په خلاف شوه ،او هغه ژر لاړ او په لاس کې يې يو کوټ ونيو او د معبودانو کوټې ته ورغی او د خپل پلار ټول معبودان يې مات کړل.

۳۴کله چې هغه د بتانو ماتول ختم کړل ،نو هغه د هغه لوی خدای په لاس کې چې د هغوی په مخکې وو ،کوټه ورکړه او بهر لاړ؛ او د هغه پلار تارح کور ته راغی ،ځکه چې هغه په دروازه کې د کوټې د وهلو غږ واورېد؛ نو تارح کور ته دننه راغی ترڅو پوه شي چې دا څه شی دی.

۳۵کله چې تارح د بتانو په کوټه کې د کوټې د وهلو غږ واورېد ،نو هغه د بتانو کوټې ته منډه کړه او حضرت ابرام يې وليد چې بهر روان و.

۳۶او تارح کوټې ته ننوت او ټول بتونه يې وليدل چې غورځېدلي او مات شوي وو ،او د لوی په لاس کې هغه کوټه وه چې ماته شوې نه وه ،او هغه خوندوره غوښه چې د هغه زوی ابرام جوړه کړې وه ،لا هم د دوی په مخکې وه.

۳۷کله چې تارح دا وليدل ،نو ډېر په قهر شو او په بيړه له کوټې څخه حضرت ابرام ته لاړ.

۳۸هغه خپل زوی ابرام وليد چې لا تر اوسه په کور کې ناست و او هغه ته يې وويل" :دا زما د خدايانو سره څه کار دی؟"

۳۹حضرت ابرام خپل پلار تارح ته ځواب ورکړ او ويې ويل :نه ،زما باداره ،ځکه چې ما د هغوی په مخکې خوندوره غوښه راوړه ،او کله چې زه د هغوی سره د غوښې سره نږدې شوم چې وخوري ،نو هغوی ټولو سمدلاسه خپل لاسونه د خوړلو لپاره پورته کړل مخکې له دې چې لوی څښتن خپل لاس د خوړلو لپاره پورته کړي.

۴۰هغه لوی سړي د هغوی کارونه چې د هغه په وړاندې يې کول وليدل ،او د هغه غصه په هغوی باندې ډېره زياته شوه .هغه لاړ او هغه کوړی يې چې په کور کې وه واخيسته او ورغی او ټول يې مات کړل ،او وګورئ چې کوړی لا هم د هغه په لاس کې ده لکه څنګه چې ته يې وينې.

۴۱کله چې تارح دا خبرې وکړې ،نو هغه په خپل زوی ابرام باندې په قهر شو او تارح په غوسه کې خپل زوی ابرام ته وويل" :دا څه کيسه ده چې تا کړې ده؟ ته ماته دروغ وايې".

۴۲آيا په دې خدايانو کې روح ،روح يا ځواک شته چې هغه څه وکړي چې تا راته ويلي دي؟ ايا دوی لرګي او ډېره نه دي ،او ايا ما پخپله نه دي جوړ کړي ،او ايا ته داسې دروغ ويلی شې ،چې هغه لوی خدای چې د دوی سره و ،دوی ووهل؟ دا ته يې چې د هغه په لاس کې يې کوړی کېښوده ،او بيا يې وايې چې هغه ټول ووهل.

۴۳حضرت ابرام خپل پلار ته په ځواب کې وويل" :نو بيا څنګه د دې بتانو عبادت کوې چې په هغوی کې د هيڅ کار کولو توان نشته؟ هغه بتان چې ته پرې باور لرې تاته نجات درکولی شي؟ کله چې ته ورته غږ کوې نو ستا دعاګانې اورېدلی شي؟ آيا هغوی تاته ستا د دښمنانو له لاسونو څخه نجات درکولی شي ،يا به ستا د دښمنانو په وړاندې ستا د جګړې لپاره جنګېږي ،چې ته بايد د لرګيو او تيږو عبادت وکړې چې نه خبرې کولای شي او نه اورېدلی شي؟"

۴۴او اوس دا ستاسو او ستاسو د خلکو لپاره ښه نه ده چې دا کارونه وکړئ .ايا تاسو دومره احمق ،دومره احمق يا دومره کم عقل ياست چې د لرګيو او تيږو خدمت کوئ او په دې ډول به کار کوئ؟

۴۵او هغه څښتن خدای هېر کړئ چې اسمان او ځمکه يې پيدا کړې او تاسو يې په ځمکه کې پيدا کړي ياست ،او په دې توګه د تيږو او لرګيو په عبادت کولو سره په خپلو روحونو باندې لوی آفت راولئ؟

۴۶آیا زموږ پلرونو په پخوانیو وختونو کې په دې مسله کې گناه نه وه کړې ،او د کایناتو څښتن خدای په هغوی باندې د سیلاب اوبه راوړې او ټوله ځمکه یې له منځه یوړه؟
۴۷او تاسو څنگه کولی شئ دا کار ته دوام ورکړئ او د لرگیو او تیږو معبودانو ته خدمت وکړئ ،څوک چې نه اوري ،نه خبرې کوي ،یا تاسو له ظلم څخه نه شي ژغورلی ،او په دې توگه د کایناتو د خدای غضب په تاسو باندې نازلوې؟
۴۸نو اوس زما پلار دې کار څخه لاس واخله او په خپل ځان او د خپلې کورنۍ په روحونو باندې بدې مه راوله.
۴۹حضرت ابرام ژر لاړ او د خپل پلار له مخې څخه وتښتېد او د خپل پلار د تر ټولو لوی بت څخه یې هغه کوتره راوویستله چې په هغې سره حضرت ابرام هغه ماته کړه او وتښتېد.
۵۰تارح چې هغه څه چې ابرام کړي وو ،هغه ولیدل ،ژر له خپل کور څخه لاړ او پادشاه ته لاړ ،نمرود ته ورغی او د هغه په مخکې ودرېد او پادشاه ته یې سجده وکړه ،او پادشاه وویل :ته څه غواړې؟
۵۱او هغه وویل" ،زما مالکه ،زه ستا څخه غوښتنه کوم چې زما خبره واورئ - اوس پنځوس کاله دمخه زما څخه یو ماشوم زیږېدلی و ، او هغه زما خدایانو سره داسې چلند کړی او داسې یې ویلي دي؛ او اوس ،زما مالکه او پاچا ،هغه راوبلئ چې ستاسو په وړاندې راشي ،او د قانون سره سم یې قضاوت وکړي ،ترڅو موږ د هغه له شر څخه خلاص شو".
۵۲نو پاچا خپل درې نوکران ولېږل او هغوی لاړل او ابرام یې د پاچا مخې ته راوست .نمرود او د هغه ټول مشران او نوکران په هغه ورځ د هغه په وړاندې ناست وو او تارح هم د هغوی په وړاندې ناست وو.
۵۳بادشاه ابرام ته ووئیل" ،دا تا د خپل پلار او د هغهٔ د معبودانو سره څهٔ وکړل؟ "ابرام بادشاه ته هغه خبرې وکړې لکه څنگه چې هغهٔ خپل پلار ته کړې وې ،او هغهٔ ورته ووئیل" ،هغه لوئ خُدائ چې د هغوئ سره په کور کښې وو ،هغه څهٔ وکړل چې تا اورېدلي دي".
۵۴پاچا حضرت ابرام ته وویل" :ایا هغوی د خبرو کولو ،خوړلو او هغه څه کولو توان لري لکه څنگه چې تا ویلي دي؟ "حضرت ابرام ځواب ورکړ" :که چېرې په هغوی کې قدرت نه وي ،ولې ته د هغوی خدمت کوې او د خپلو حماقتونو له امله د انسانانو اولادې گمراه کوې؟"
۵۵آیا ته فکر کوې چې دوی کولی شي تا وژغوري یا کوم کوچنی یا لوی کار وکړي چې ته باید د هغوی خدمت وکړې؟ او ولې ته د ټول کایناتو خدای نه احساسوې ،چا چې ته پیدا کړی او د هغه په واک کې دا ده چې ووژني او ژوندي وساتي؟
۵۶۰احمق ،ساده او ناپوه پاچاه ،افسوس دې وي ستا لپاره د تل لپاره.
۵۷ما فکر کاوه چې ته به خپلو بندگانو ته سمه لار وښايې ،خو تا دا کار ونه کړ ،بلکې ټوله ځمکه دې په خپلو گناهونو او د خپلو هغو خلکو په گناهونو ډکه کړې ده چې ستا لارې یې تعقیب کړې دي.
۵۸آیا ته نه پوهېږې یا تا نه دي اورېدلي چې دا بد کار چې ته یې کوې ،زموږ پلرونو په تیرو وختونو کې په هغه کې گناه کړې وه ،او ابدي خدای په هغوی باندې د سیلاب اوبه راوړې او ټول یې له منځه یوړل ،او د هغوی په خاطر یې ټوله ځمکه هم له منځه یوړه؟ او ایا ته او ستا قوم به اوس راپورته شي او د دې کار په څېر کار وکړي ،ترڅو د کایناتو د څښتن خدای غضب راولو او په تا او ټوله ځمکه باندې بدې راولي؟
۵۹نو اوس دا بد عمل چې ته یې کوې پرېږده او د کایناتو د خدای عبادت وکړه ،ځکه چې ستا روح د هغه په لاس کې دی ،نو بیا به ستا خیر وي.
۶۰او که ستا بد زړه زما خبرو ته غوږ ونه نیسي او ستا د بدو لارو پرېښودو او د ابدي خدای عبادت کولو ته اړ نه کړي ،نو ته به په وروستیو ورځو کې په شرم سره مړ شې ،ته ،ستا قوم او ټول هغه کسان چې ستا سره تړاو لري ،ستا خبرې اوري یا ستا په بدو لارو روان وي.
۶۱کله چې ابرام د پاچا او شهزادگانو په وړاندې خبرې کول بس کړل ،ابرام خپلې سترگې اسمان ته پورته کړې او ویې ویل :څښتن ټول بدکاران ویني او هغه به د هغوی قضاوت وکړي.

فصل۱۲

۱کله چې پاچا د ابرام خبرې واورېدې ،نو امر یې وکړ چې هغه زندان ته واچول شي؛ او ابرام لس ورځې په زندان کې وو.
۲او د هغو ورځو په پای کې پاچا امر وکړ چې ټول پاچاهان ،شهزادگان او د مختلفو ولایتونو والیان او هوښیاران باید د هغه مخې ته راشي ،او دوی د هغه مخې ته ناست وو ،او ابرام لا هم په زندان کې و.
۳نو بادشاه شهزادگانو او هوښیارو ته ووئیل" ،آیا تاسو اورېدلي دي چې د تارح زوئ ابرام د خپل پلار سره څهٔ وکړل؟ هغهٔ د هغهٔ سره داسې وکړل ،او ما هغه زما په وړاندې راوستلو حُکم ورکړو ،او هغهٔ داسې خبرې وکړې .د هغهٔ زړه هغه غلط نه کړو ،او زما په حضور کښې یې هم ونه منله ،او اوس هغه په زندان کښې بند دے".
۴نو له دې امله پرېکړه وکړئ چې د دې سړي لپاره څه سزا ده چې پاچا ته یې سپکاوی کړی و او هغه څه یې کړي وو چې تاسو اورېدلي وو.
۵نو ټولو بادشاه ته په ځواب کې وویل" :هغه سړی چې بادشاه ته سپکاوی کوي باید په ونه کې ځړول شي .خو هغه چې هغه ټولې خبرې وکړې او زموږ د خدایانو سپکاوی یې وکړ ،نو هغه باید وسوځول شي ،ځکه چې دا په دې مسله کې قانون دی".
۶که پاچا وغواړي چې دا کار وکړي ،نو خپلو نوکرانو ته امر وکړي چې شپه او ورځ ستا د خښتو په بټۍ کې اور بل کړي ،او بیا به موږ دا سړی په کې واچوو .پاچا همداسې وکړل ،او خپلو نوکرانو ته یې امر وکړ چې دوی باید د پاچا په بټۍ کې ،چې په کسدیم کې ده ،د درېو ورځو او درېو شپو لپاره اور چمتو کړي؛ او پاچا هغوی ته امر وکړ چې ابرام له زندان څخه وباسي او د سوځولو لپاره یې راوباسي.
۷د بادشاه ټول درباریان ،شهزادگان ،مشران ،حکمرانان ،قاضیان او د مُلک ټول اوسېدونکی ،تقریباً نهه لاکه سړی ،د ابرام لیدلو لپاره د تنور په وړاندې ولاړ وو.

۸ټولې ښځې او ماشومان د بامونو او برجونو په سر راټول شول ترڅو وګوري چې ابرام څه کوي ،او ټول په لرې واټن کې سره ودرېدل؛ او په هغه ورځ يو سړی هم پاتې نه شو چې د دې منظرې ليدلو لپاره نه وي راغلی.

۹کله چې ابرام راغی ،د پاچا جادوګرو او هوښيارو ابرام وليد ،او پاچا ته يې غږ وکړ او ويې ويل :زموږ پاچاه ،يقينا دا هغه سړی دی چې موږ يې پيژنو هغه ماشوم و چې د زيږون پر مهال لوی ستوري څلور ستوري تير کړل ،کوم چې موږ پنځوس کاله وروسته پاچا ته اعلان کړل.

۱۰او اوس ګوره ،د هغه پلار هم ستا له امرونو څخه سرغړونه کړې ده ،او تاته يې د بل ماشوم په راوستلو سره ملنډې وهلې دي ،کوم چې تا وواژه.

۱۱کله چې پاچا د هغوی خبرې واورېدې ،نو ډېر په قهر شو او امر يې وکړ چې تارح د هغه مخې ته راولي.

۱۲پاچا وويل" :ايا تا هغه څه اوريدلي دي چې جادوګرانو ويلي دي؟ اوس رښتيا ووایاست ،تاسو څنګه وکړل؛ او که تاسو رښتيا ووایاست نو تاسو به برائت ومومئ".

۱۳او کله چې د پاچا غصه دومره زياته شوه ،تارح پاچا ته وويل" :زما باداره او پاچا ،تاسو حقيقت اوريدلی دی ،او هغه څه چې هوښيارانو ويلي دي سم دي ".پاچا وويل" :تاسو څنګه دا کار وکړ ،زما د امرونو څخه سرغړونه وکړه او ماته يو ماشوم راکړه چې تا نه دی زيږولی ،او د هغه لپاره قيمت واخله؟"

۱۴تارح بادشاه ته په جواب کښې ووئيل" ،ځکه چې په هغه وخت کښې زما زړهٔ د خپل زوئ په حق کښې ډېر زيات وو ،نو ما د خپلې وينځې نه يو زوئ واخستو او هغه مې بادشاه ته راوستو".

۱۵پادشاه پوښتنه وکړه چې دا خبره چا درته وکړه؟ راته ووايه چې زما څخه هيڅ شی مه پټوه ،نو ته به مړ نه شې.

۱۶تارح د بادشاه په حضور کې ډېر ووېرېدو او بادشاه ته يې وويل" :دا زما مشر زوی حاران وو چې ما ته يې دا مشوره راکړه .او حاران په هغه ورځو کې و چې ابرام دوه دېرش کلن و.

۱۷خو هاران خپل پلار ته هيڅ مشوره ورنه کړه ،ځکه چې تارح دا خبره د دې لپاره وکړه چې خپل روح د پاچا څخه وژغوري ،ځکه چې هغه ډېر وېرېدلی و؛ او پاچا تارح ته وويل :ستا زوی هاران چې تاته يې دا مشوره ورکړې وه ،هغه به د ابرام سره په اور کې ووژل شي . ځکه چې د دې کار په کولو سره د پاچا د غوښتنې په وړاندې سرکشي کولو له امله د مرګ سزا پرې راغلې ده.

۱۸او په هغه وخت کې هاران غوښتل چې د ابرام لارې تعقيب کړي ،مګر هغه دا په خپل ځان کې وساتله.

۱۹او هاران په خپل زړه کې وويل" :ګوره ،اوس بادشاه ابرام د دې کارونو په خاطر نيولی دی چې ابرام وکړل ،او که ابرام په پادشاه غالب شي نو زه به يې پسې لاړ شم ،خو که پادشاه غالب شي نو زه به د پادشاه پسې ځم".

۲۰کله چې تارح د خپل زوی حاران په اړه دا خبرې وکړې ،نو پاچا امر وکړ چې حاران د ابرام سره يوځای ونيول شي.

۲۱هغوی دواړه ،ابرام او د هغه ورور حاران راوستل چې اور ته يې واچوي ،او د هغه ځای ټول اوسېدونکي ،د پاچا درباريان ،مشران او ټولې ښځې او ماشومان په هغه ورځ د هغوی په سر ولاړ وو.

۲۲د بادشاه نوکرانو ابرام او د هغه ورور ونيول او د هغوئ ټول کالي يې وويستل ،پرته له هغه چې د هغوئ لاندې جامې وې.

۲۳هغوی خپل لاسونه او پښې د کتان په رسيو وتړل او د پاچا خدمتګارانو هغوی پورته کړل او دواړه يې په تنور کې واچول.

۲۴څښتن د حضرت ابرام سره مينه کوله او په هغه باندې يې رحم وکړ ،څښتن راښکته شو او حضرت ابرام يې د اور څخه وژغوره او هغه وسوځېد نه.

۲۵خو هغه ټولې رسۍ چې ورسره تړلې وې وسوځېدې ،پداسې حال کې چې ابرام پاتې شو او په اور کې ګرځېده.

۲۶او حاران هغه وخت مړ شو کله چې هغوی هغه په اور کې واچاوه ،او هغه وسوځېد او په ايرو بدل شو ،ځکه چې د هغه زړه د څښتن سره کامل نه و؛ او هغو کسانو چې هغه يې په اور کې واچاوه ،د اور لمبه په هغوی باندې خپره شوه ،او هغوی وسوځېدل او دولس سړي مړه شول.

۲۷حضرت ابرام درې ورځې او درې شپې په اور کې ګرځېده ،او د پاچا ټولو نوکرانو هغه په اور کې ګرځېده وليد ،نو راغلل او پاچا ته يې وويل" :ګوره ،موږ حضرت ابرام په اور کې ګرځېده وليد ،حتی هغه ښکته جامې چې د هغه په سر وې نه دي سوځېدلې ،مګر هغه رسۍ چې هغه ورسره تړلې وه سوځېدلې ده".

۲۸کله چې پاچا د دوی خبرې واورېدې ،د هغه زړه بې هوښه شو او هغه پرې باور ونه کړ؛ نو هغه نور وفادار شهزادګان د دې موضوع د ليدلو لپاره واستول ،او دوی لاړل او دا يې وليدل او پاچا ته يې وويل؛ او پاچا د ليدلو لپاره پورته شو ،او هغه وليدل چې ابرام د اور په مينځ کې ګرځېده ،او هغه وليدل چې د حاران بدن سوځېدلی و ،او پاچا ډېر حيران شو.

۲۹نو بادشاه امر وکړ چې ابرام د اور څخه راوباسه ،او د هغه نوکران د هغه د را ايستلو لپاره ورغلل ،خو هغوی ونشو کړای ،ځکه چې اور شاوخوا وو او اور د بټۍ څخه د هغوی په لور پورته کېده.

۳۰د بادشاه نوکران ترې وتښتېدل او بادشاه هغوئ ته ووئيل" ،ژر شئ او ابرام د اور نه راوباسو چې مړ نهٔ شئ".

۳۱د بادشاه نوکران بيا راغلل چې ابرام راوويستلی ،او اور پرې ولګېدو او د هغوئ مخونه يې وسوزول او اته تنه يې مړه شول.

۳۲کله چې پاچا وليدل چې د هغه خدمتګاران اور ته نږدې نه شي کېدای ،نو پاچا حضرت ابرام ته غږ وکړ :ای د هغه خدای بنده چې په آسمان کې دی ،د اور له منځ څخه راووځه او دلته زما په مخکې راشه؛ حضرت ابرام د پاچا غږ واورېد او له اور څخه راووت او د پاچا په وړاندې ودرېد.

۳۳کله چې ابرام راووت ،پادشاه او د هغه ټولو نوکرانو وليدل چې ابرام د پاچا مخې ته راغی او د هغه لنډې جامې يې اغوستې وې ،ځکه چې هغه نه وې سوځېدلې ،مګر هغه رسۍ چې هغه ورسره تړلې وه سوځېدلې وه.

۳۴بادشاه حضرت ابرام ته وويل" :څنګه په اور کې ونه سوزېدې؟"

۳۵حضرت ابرام پادشاه ته وويل" :هغه خدای چې د ځمکې او اسمان خدای دی او زه پرې باور لرم او هر څه په خپل قدرت کې لري ، هغه ما له هغه اور څخه وژغوره چې تا پکې اچولی وم".

۳۶د حضرت ابرام ورور حاران وسوځول شو او په ایرو بدل شو ،او هغوی د هغه د مړي په لټه کې شول ،خو ویې موندل چې سوزېدلی دی.
۳۷او هاران د دوه اتیا کالو وو چې د کسدیم په اور کې مړ شو .او کله چې پاچا ،شهزادګان او د هغه هېواد اوسېدونکي ولیدل چې ابرام د اور څخه ژغورل شوی ،نو راغلل او ابرام ته یې سجده وکړه.
۳۸حضرت ابرام هغوی ته وویل" :ما ته سجده مه کوئ ،بلکې د نړۍ خدای ته سجده وکړئ چې تاسو یې پیدا کړي یاست ،او د هغه عبادت وکړئ ،او د هغه په لارو لاړ شئ ځکه چې دا هغه دی چې ما یې له دې اور څخه وژغوره ،او دا هغه دی چې د ټولو انسانانو روحونه او روحونه یې پیدا کړل ،او انسان یې د خپلې مور په رحم کې جوړ کړ ،او هغه یې نړۍ ته راوړ ،او دا هغه دی چې هغه کسان به له ټولو دردونو څخه وژغوري چې په هغه باور لري".
۳۹او دا خبره د پاچا او شهزادګانو په نظر کې ډېره ښکلې ښکاره شوه ،چې ابرام د اور څخه وژغورل شو او حاران وسوځول شو؛ او پاچا ابرام ته ډېرې ډالۍ ورکړې او هغه ته یې د پاچا د کور څخه خپل دوه مشران خدمتګاران ورکړل؛ د یو نوم اوني او د بل نوم الیعزر وو.
۴۰ټولو پاچاهانو ،شهزادګانو او نوکرانو ابرام ته ډېرې ډالۍ ورکړې چې سپین زر ،سره زر او مرغلرې وې ،او پاچا او د هغه شهزادګانو هغه رخصت کړ او هغه په سلامتۍ سره لاړ.
۴۱حضرت ابرام په سلامتۍ سره د پادشاه څخه لاړ او د پادشاه ډېر خدمتګاران د هغه پسې لاړل او شاوخوا درې سوه سړي ورسره ملګري شول.
۴۲په هغه ورځ ابرام بېرته د خپل پلار کور ته لاړ او هغه او هغه سړي چې د هغه سره ملګري وو ،او ابرام د خپل ژوند تر ټولو ورځو پورې د خپل څښتن خدای عبادت وکړ او په خپله لاره روان شو او د هغه په شریعت یې عمل وکړ.
۴۳او له هغې ورځې څخه حضرت ابرام د انسانانو زړونه د څښتن عبادت ته راوبلل.
۴۴په هغه وخت کې ناحور او ابرام د خپل ورور حاران لوڼې سره واده وکړ .د ناحور ښځه ملکه وه او د ابرام د ښځې نوم سارای وو .د ابرام ښځه سارای شنډه وه او په هغه وخت کې یې اولاد نه درلود.
۴۵او د حضرت ابرام د اور څخه د وتلو څخه دوه کاله وروسته ،چې د هغه د ژوند دوه پنځوسم کال و ،وګورئ چې نمرود په بابل کې په تخت ناست دی ،او پاچا ویده شو او خوب یې ولید چې هغه د خپلو لښکرو او لښکرو سره په یوه دره کې د پاچا د تنور په وړاندې ولاړ دی.
۴۶او هغه خپلې سترګې پورته کړې او یو سړی یې ولید چې د ابرام په څېر و او د تنور څخه راووت ،هغه راغی او د پاچا په مخکې د خپلې تورې سره ولاړ و ،او بیا د پاچا په لور د خپلې تورې سره ورغی ،کله چې پاچا د سړي څخه وتښتېد ،ځکه چې هغه ویریده؛ او کله چې هغه منډه کوله ،سړي د پاچا په سر هګۍ وغورځوله ،او هګۍ یوه لویه سیند شوه.
۴۷او پاچا خوب ولید چې د هغه ټول لښکر په هغه سیند کې ډوب شو او مړه شول ،او پاچا د دریو کسانو سره وتښتېد چې د هغه څخه مخکې وو او وتښتېد.
۴۸او پاچا دغو سړیو ته وکتل او هغوی د پاچاهانو د جامو په څېر شاهي جامې اغوستې وې ،او د پاچاهانو بڼه او شان یې درلود.
۴۹او کله چې دوی منډې وهلې ،د پاچا په مخکې سیند بیا په هګۍ بدل شو ،او له هګۍ څخه یو کوچنی مرغۍ راووتله چې د پاچا په وړاندې راغله ،د هغه د سر په سر الوتنه وکړه او د پاچا سترګه یې راوویستله.
۵۰پاچا په دې لیدو غمجن شو ،او له خوبه راویښ شو او روح یې په ویره کې و او هغه ډېر وېرېدلی و.
۵۱سهار پاچا له وېرې له خپلې بسترې څخه راویښ شو او ټولو هوښیارو او جادوګرانو ته یې امر وکړ چې حاضر شي ،کله چې پاچا خپل خوب هغوی ته بیان کړ.
۵۲او د پاچا یو هوښیار نوکر ،چې نوم یې انوکي وو ،پاچا ته ځواب ورکړ" ،دا د ابرام او د هغه د اولادې له شر څخه پرته بل څه نه دي چې په وروستیو ورځو کې به زما د څښتن او پاچا په وړاندې راپورته شي".
۵۳او ګوره هغه ورځ به راشي چې ابرام او د هغه اولاد او د هغه د کورنۍ ماشومان به زما د پاچا سره جګړه وکړي ،او دوی به د پاچا ټول لښکر او لښکر ووژني.
۵۴او هغه څه چې تا د هغو دریو کسانو په اړه ویلې دي چې تا د ځان په څېر لیدلي وو او وتښتېدل ،دا پدې مانا ده چې یوازې ته به د ځمکې د پاچاهانو څخه د دریو پاچاهانو سره وتښتې چې په جګړه کې به ستا سره وي.
۵۵او هغه څه چې تا د سیند څخه ولیدل چې په لومړي ځل هګۍ ته بدل شو او هغه کوچنۍ مرغۍ چې ستا سترګه یې راوویسته ،دا د ابرام د اولاد څخه پرته بل څه معنی نلري چې په وروستیو ورځو کې به پاچا ووژني.
۵۶دا زما د بادشاه خوب دی ،او دا د هغې تعبیر دی ،او خوب رښتیا دی ،او هغه تعبیر چې ستا بنده تاته درکړی دی صحیح دی.
۵۷نو اوس زما بادشاه ،یقیناً ته پوهېږې چې ستا حکیمانو د ابرام د زېږېدو په وخت کې دا لیدلي دي ،دوه پنځوس کاله تېر شوي دي ،او که زما بادشاه ابرام ته په ځمکه کې د ژوند اجازه ورکړي ،نو دا به زما د بادار او بادشاه د زیان سبب شي ،ځکه چې تر هغه چې ابرام ژوندی وي نه به ته او نه ستا سلطنت قائم وي ،ځکه چې دا د هغه د زېږېدو په وخت کې مخکې معلومه وه؛ او ولې به زما بادشاه هغه و نه وژني ، ترڅو د هغه شر په وروستیو ورځو کې له تا څخه وساتل شي؟
۵۸نمرود د انوقي غږ واورېد او خپل ځینې نوکران یې په پټه واستول چې ابرام ونیسي او د پاچا مخې ته یې راولي ترڅو هغه ووژني.
۵۹او د ابرام نوکر الیعزر چې پاچا هغه ته ورکړی و ،په هغه وخت کې د پاچا په حضور کې و ،او هغه څه یې واورېدل چې انوکی پاچا ته مشوره ورکړې وه ،او هغه څه چې پاچا د ابرام د مرګ لامل شوي وو.
۶۰او الیعزر ابرام ته وویل :ژر شه ،پورته شه او خپل ځان وژغوره ،ترڅو د پاچا په لاسونو مړ نه شي ،ځکه چې هغه ستا په اړه په خوب کې داسې لیدلي و ،او انوکی یې تعبیر هم وکړ ،او انوکی هم ستا په اړه پاچا ته مشوره ورکړه.

۶۱حضرت ابرام د الیعزر غږ واورېد ،حضرت ابرام په بیړه د نوح او د هغه د زوی سام کور ته وتښتېد او هلته یې ځان پټ کړ او د امن ځای یې وموند .د پاچا نوکران د حضرت ابرام کور ته راغلل چې هغه ولټوي ،خو هغه یې ونه موند ،او په ټوله خاوره کې یې ولټولو او هغه یې ونه موند ،او هغوی لاړل او په هره خوا کې یې ولټولو ،خو هغه یې ونه موند.
۶۲کله چې د پاچا نوکرانو ابرام ونه موند ،نو هغوی بېرته پاچا ته راغلل ،خو د پاچا غصه په ابرام باندې سړه شوه ،ځکه چې هغوی هغه ونه موند ،او پاچا د ابرام په اړه دا خبره د هغه له ذهن څخه لرې کړه.
۶۳او ابرام د یوې میاشتې لپاره د نوح په کور کې پټ شو ،تر هغه چې پاچا دا خبره هېره نه کړه ،خو ابرام لا هم د پاچا څخه وېرېده؛ او تارح د خپل زوی ابرام لیدلو لپاره د نوح په کور کې پټ راغی ،او تارح د پاچا په نظر کې ډېر لوی و.
۶۴حضرت ابرام خپل پلار ته وویل" :آیا ته نه پوهېږې چې پاچا غواړي چې ما ووژني او زما نوم د خپلو بدکارو مشاورینو په مشوره له ځمکې څخه له منځه یوسي؟"
۶۵اوس دلته څوک یې او په دې خاوره کې څه لرې؟ راځئ چې یوځای د کنعان خاورې ته لاړ شو ،ترڅو د هغه له لاس څخه خلاص شو ، هسې نه چې په وروستیو ورځو کې د هغه له لارې تاسو هم هلاک شئ.
۶۶آیا ته نه پوهېږې یا دې نه دي اوریدلي چې نمرود دا ټول عزت د مینې له لارې نه دی درکړی ،بلکې یوازې د خپلې ګټې لپاره دی چې دا ټول خیر تاته درکوي؟
۶۷او که هغه له دې څخه هم ډېره ښه درسره وکړي ،نو دا یوازې د نړۍ بې ګټې شیان دي ،ځکه چې د غضب او غضب په ورځ کې شتمني او شتمني ګټه نشي رسولی.
۶۸نو اوس زما خبره واورئ ،راځئ چې پورته شو او د نمرود له عذاب څخه د کنعان خاورې ته لاړ شو؛ او د هغه څښتن عبادت وکړو چې ته یې په ځمکه کې پیدا کړی یې او ستا به ښه وي؛ او ټول هغه بې ګټې شیان چې تعقیبوې یې لرې کړه.
۶۹او حضرت ابرام خبرې کول بند کړل ،کله چې نوح او د هغه زوی سام تارح ته ځواب ورکړ او ویې ویل :هغه خبره ریښتیا ده چې حضرت ابرام تاته کړې ده.
۷۰تارح د خپل زوی ابرام خبره ومنله او تارح هغه څه وکړل چې ابرام وویل ،ځکه چې دا د څښتن له خوا وه ،ترڅو پاچا د ابرام د مرګ سبب نه شي.

فصل۱۳

۱تارح خپل زوی ابرام ،د هغه لمسی لوط چې د حاران زوی وو ،او د هغه انږور سارای چې د هغه د زوی ابرام ښځه وه ،او د هغه د کورنۍ ټول غړي یې د ځان سره واخیستل او د اور کسدیم څخه د کنعان خاورې ته لاړل .کله چې دوی د حاران خاورې ته ورسېدل ،دوی هلته پاتې شول ،ځکه چې دا ځمکه د څرځای لپاره ډېره ښه وه او د هغو کسانو لپاره چې د دوی سره ملګري وو ،کافي وه.
۲د حاران د خاورې خلکو ولیدل چې ابرام د خدای او انسانانو په وړاندې ښه او صادق وو او څښتن د هغه خدای د هغه سره مل وو ،او د حاران د خاورې ځینې خلک راغلل او د ابرام سره یوځای شول ،او هغه هغوی ته د څښتن لارښوونه او د هغه لارې ورزده کړې؛ او دا سړي د ابرام سره د هغه په کور کې پاتې شول او د هغه سره یوځای شول.
۳حضرت ابرام درې کاله په هغه خاوره کې پاتې شو او د دریو کلونو په تېرېدو سره څښتن حضرت ابرام ته راڅرګند شو او هغه ته یې وفرمایل :زه هغه څښتن یم چې ته مې د کسدیم له اور څخه راوویستې او ستا د ټولو دښمنانو له لاسونو مې خلاص کړې.
۴نو اوس که چېرې ته زما خبره واورې او زما حکمونه ،زما قوانین او قوانین مراعات کړې ،نو زه به ستا دښمنان ستا په وړاندې وځپې او ستا اولاد به د اسمان د ستورو په څېر ډېر کړم او ستا د لاسونو په ټولو کارونو به خپل برکت ولرم او ته به هیڅ کمی ونه کړې.
۵اوس پاڅېږه ،خپله ښځه او ټول هغه څه چې ستا دي ،د کنعان خاورې ته لاړ شه او هلته پاتې شه ،زه به هلته ستا خدای یم او تاته به برکت درکړم .حضرت ابرام پاڅېد او خپله ښځه او ټول هغه څه چې هغه یې درلودل ،د کنعان خاورې ته لاړ او لکه څنګه چې څښتن ورته ویلي وو ،حضرت ابرام پنځوس کلن و کله چې هغه له حاران څخه لاړ.
۶حضرت ابرام د کنعان خاورې ته راغی او د ښار په منځ کې اوسېده او هلته یې د کنعان د خلکو په منځ کې چې هلته اوسېدل خپله خېمه ودروله.
۷کله چې ابرام د کنعان خاورې ته راغی ،څښتن ورته ښکاره شو او ورته یې وویل :دا هغه ځمکه ده چې ما تاته او ستا وروسته ستا اولادې ته د تل لپاره ورکړې ده .زه به ستا اولادې ته د اسمان د ستورو په څېر ډېر کړم او ستا اولادې ته به هغه ټولې ځمکې چې ته یې وینې ،د میراث په توګه ورکړم.
۸حضرت ابرام په هغه ځای کې چې خدای پاک ورسره خبرې کړې وې ،یوه قربانګاه جوړه کړه او حضرت ابرام هلته د څښتن په نوم دعا وکړه.
۹په هغه وخت کې ،د کنعان په خاوره کې د ابرام د اوسېدو درې کاله وروسته ،په هغه کال نوح مړ شو ،کوم چې د ابرام د ژوند اته پنځوسم کال و؛ او د نوح د ژوند ټولې ورځې نهه سوه پنځوس کاله وې او هغه مړ شو.
۱۰حضرت ابرام د کنعان په خاوره کې اوسېده ،هغه ،د هغه ښځه ،د هغه ټول مال او ټول هغه کسان چې د هغه سره ملګري وو او د هغه ځای د خلکو څخه چې د هغه سره ملګري وو ،مګر د حضرت ابرام ورور ناحور ،د هغه پلار تارح ،د حاران زوی لوط او د هغوی ټول مال په حاران کې اوسېدل.
۱۱د کنعان په خاوره کې د ابرام د اوسېدو په پنځم کال کې د سدوم او عموره او د دښتې د ټولو ښارونو خلکو د عیلام د پاچا کدرلاعمر د واکمنۍ څخه بغاوت وکړ ،ځکه چې د دښتې د ښارونو ټولو پاچاهانو دولس کاله د کدرلاعمر خدمت کاوه او هغه ته یې کلنۍ مالیه ورکوله ، خو په هغو ورځو کې په دیارلسم کال کې ،هغوی د هغه په وړاندې بغاوت وکړ.

۱۲د کنعان په خاوره کې د حضرت ابرام د اوسېدو په لسم کال کې د شنعار د پاچا نمرود او د عیلام د پاچا کدرلاعمر ترمنځ جګړه وشوه او نمرود د کدرلاعمر سره د جګړې او د هغه د فتح کولو لپاره راغی.

۱۳ځکه چې په هغه وخت کې کدرلاعمر د نمرود د لښکرو له مشرانو څخه یو وو ،او کله چې د برج ټول خلک خواره واره شول او هغه کسان چې پاتې وو هم د ځمکې په مخ خپاره شول ،کدرلاعمر د عیلام خاورې ته لاړ او په هغه یې حکومت وکړ او د خپل بادار په وړاندې یې بغاوت وکړ.

۱۴په هغو ورځو کې چې نمرود ولیدل چې د میدان ښارونه بغاوت کوي ،نو هغه په غرور او غوسه سره د کدرلاعمر سره د جګړې لپاره راغی ،او نمرود خپل ټول مشران او تابعین ،چې شاوخوا اووه سوه زره سړي وو ،راټول کړل او د کدرلاعمر په وړاندې لاړل ،او کدرلاعمر د پنځو زرو کسانو سره د هغه سره د مقابلې لپاره راووت او هغوی د بابل په دره کې چې د عیلام او شنار ترمنځ ده د جګړې لپاره چمتو شول.

۱۵او هغه ټول بادشاهان هلته جنګېدل ،او نمرود او د هغه خلق د کدرلاعمر د خلقو په وړاندې ووژل شول ،او د نمرود د سړو نه تقریباً شپږ لاکه فوجیان ووژل شول ،او د بادشاه زوئ مردون د هغوئ په مینځ کښې ووژلے شو.

۱۶نمرود وتښتېد او په شرم او سپکاوي سره خپل مُلک ته راستون شو ،او هغه د ډېر وخت لپاره د کدرلاعمر تابع و ،او کدرلاعمر خپل مُلک ته راستون شو او د خپل لښکر مشران یې د هغه شاوخوا اوسېدونکو بادشاهانو ،د الاسر بادشاه اریوک او د ګوئیم بادشاه تدعال ته واستول او د هغوی سره یې تړون وکړ ،او هغوی ټول د هغه د حُکمونو اطاعت کوونکي وو.

۱۷او دا د کنعان په خاوره کې د حضرت ابرام د اوسېدو پنځلسم کال و ،چې د حضرت ابرام د ژوند اویا کاله و ،او په هغه کال څښتن حضرت ابرام ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمایل" :زه هغه څښتن یم چې ته مې د اور کسدیم څخه راوویستې چې دا ځمکه ستا میراث ته درکړم.

۱۸نو اوس زما په وړاندې ودرېږه او کامل اوسه او زما حکمونه ومنه ،ځکه چې زه به تا او ستا اولادې ته دا ځمکه د میراث په توګه ورکړم ،د مصر له سیند څخه تر فرات پورې.

۱۹ته به په امن او ښه عمر سره خپلو پلرونو ته ورسېږې ،او څلورم نسل به دلته په دې خاوره کې راشي او د تل لپاره به یې میراث په برخه شي .حضرت ابرام یوه قربانګاه جوړه کړه ،او د څښتن په نوم یې دعا وکړه چې هغه ته ښکاره شو او په قربانګاه باندې یې څښتن ته قرباني وړاندې کړې.

۲۰په هغه وخت کې ابرام بېرته راوګرځېد او د خپل پلار ،مور او د خپل پلار د کورنۍ د لیدلو لپاره حاران ته لاړ ،او ابرام ،د هغه ښځه او د هغه ټول شیان حاران ته راستانه شول او ابرام پنځه کاله په حاران کې اوسېد.

۲۱او د حاران ډېر خلک ،چې تقریباً دوه اویا کسان وو ،د حضرت ابرام پیروي وکړه او حضرت ابرام هغوی ته د څښتن لارښوونه او د هغه لارې ورزده کړې ،او هغه هغوی ته د څښتن د پېژندلو لارښوونه وکړه.

۲۲په هغو ورځو کې څښتن په حاران کې ابرام ته راڅرګند شو او هغه ته یې وویل :ګوره ،ما شل کاله مخکې تاته وویل:

۲۳د خپلې خاورې ،خپلې زېږېدلې سیمې او د خپل پلار د کور څخه هغه ځمکې ته لاړ شه چې ما درته ښودلې ده چې تا او ستا اولادونو ته یې درکړم ،ځکه چې هلته به زه تاته برکت درکړم او تاته به یو لوی قوم جوړ کړم او ستا نوم به لوی کړم او ستا په وسیله به د ځمکې قومونه برکت ومومي.

۲۴نو اوس پاڅه ،ته ،ستا ښځه او ستا ټول شیان ،او ستا په کور کې زېږېدلي ټول کسان او ټول هغه خلک چې تا په حاران کې پیدا کړي دي ،له دې ځای څخه لاړ شه ،او له دې ځایه یې له ځان سره یوسه او د کنعان خاورې ته راستانه شه.

۲۵حضرت ابرام پورته شو او خپله ښځه سارای ،د هغه ټول شیان او په کور کې زېږېدلي ټول خلک او هغه خلک چې په حاران کې یې پیدا کړي وو ،سره یوړل او د کنعان خاورې ته لاړل.

۲۶حضرت ابرام د څښتن د حکم سره سم د کنعان خاورې ته لاړ او د هغه د ورور حاران زوی لوط هم ورسره لاړ او حضرت ابرام پنځه اویا کلن و چې له حاران څخه د کنعان خاورې ته د راستنېدو لپاره راووت.

۲۷او لکه څنګه چې څښتن حضرت ابرام ته فرمایلي وو ،هغه د کنعان خاورې ته راغی .هغه خپل خېمه ودروله او د ممرې په لوط ونې کې اوسېده ،د هغه د وراره لوط او د هغه د ټولو شیانو سره.

۲۸څښتن بیا حضرت ابرام ته ښکاره شو او ویې فرمایل" :زه به ستا اولادې ته دا ځمکه ورکړم ".او هلته حضرت ابرام د څښتن لپاره چې هغه ته ښکاره شوی و ،یوه قربانګاه جوړه کړه ،چې تر نن ورځې پورې د ممرې په میدانونو کې ده.

څپرکی۱۴

۱په هغو ورځو کې د شنعار په خاوره کې یو هوښیار سړی وو چې په ټوله حکمت کې پوهه او ښکلی ښکاریده ،خو هغه غریب او غریب وو؛ د هغه نوم ریکایون وو او هغه د ځان د ساتلو لپاره سخت و.

۲او هغه هوډ وکړ چې مصر ته لاړ شي ،د مصر د پاچا انوم زوی اوسویرس ته ،ترڅو پاچا ته خپله پوهه وښیي؛ ځکه چې شاید هغه د هغه په نظر کې فضل ومومي ،هغه لوړ کړي او پالنه یې وکړي؛ او ریکایون همداسې وکړل.

۳او کله چې ریکایون مصر ته راغی ،هغه د مصر له اوسیدونکو څخه د پاچا په اړه پوښتنه وکړه ،او د مصر اوسیدونکو هغه ته د مصر د پاچا دود وویل ،ځکه چې هغه وخت د مصر د پاچا دود و چې هغه به له خپل شاهي مانۍ څخه وتل او په کال کې یوازې یوه ورځ به بهر لیدل کېده ،او له هغې وروسته به پاچا خپل مانۍ ته راستون شو ترڅو هلته پاتې شي.

۴په کومه ورځ چې بادشاه بهر ته لاړو ،نو هغه په ټول مُلک کښې فېصله وکړه ،او هر څوک چې دعوه یې درلوده نو په هغه ورځ به بادشاه ته د خپلې غوښتنې د ترلاسه کولو لپاره راتلل.

۵کله چې ريکايون د مصر د دود په اړه واورېدل او دا يې واورېدل چې هغه د پاچا حضور ته نشي راتلای ،نو ډېر غمجن شو او ډېر غمجن شو.

۶ماښام ريکايون بهر ووت او يو کنډواله کور يې وموند ،چې پخوا په مصر کې د پخولو کور و ،او هغه ټوله شپه هلته د زړه په تريخوالي او لوږې کې تېر کړ ،او د هغه له سترګو څخه خوب لاړ.

۷او ريکايون په خپل ځان کې فکر کاوه چې په ښار کې بايد څه وکړي تر هغه چې پاچا راڅرګند شو او څنګه هلته ځان وساتي.

۸سهار هغه پاڅېد او ګرځېد ،او په لاره کې يې هغه کسان وليدل چې سبزيجات او ډول ډول تخمونه يې پلورل او هغه يې اوسېدونکو ته ورکول.

۹او ريکايون غوښتل چې په ښار کې د نفقې ترلاسه کولو لپاره هم همداسې وکړي ،خو هغه د خلکو له دود سره نا اشنا و ،او د هغوی په منځ کې د يو ړوند سړي په څېر و.

۱۰او هغه لاړ او د خپل ملاتړ لپاره يې د پلورلو لپاره سبزيجات راوړل ،او ګڼه ګوڼه د هغه شاوخوا راټوله شوه او هغه يې ملنډې وهلې ، او د هغه سبزيجات يې ترې واخيستل او هيڅ يې پرې نه ښودل.

۱۱هغه د زړه په سختۍ سره له هغه ځای څخه پورته شو او د پخلي خونې ته چې ټوله شپه پکې تېره شوې وه ،سوګند وکړ او دوهمه شپه هم هلته ويده شو.

۱۲او په هغه شپه هغه بيا په ځان کې فکر وکړ چې څنګه ځان د لوږې څخه وژغوري ،او هغه د عمل کولو لپاره يوه طرحه جوړه کړه.

۱۳هغه سهار پاڅېد او په هوښيارۍ سره يې کار وکړ ،لاړ او د خلکو ديرش پياوړي سړي يې په کرايه ونيول ،چې د هغوی جنګي وسايل يې په لاسونو کې وو ،او هغه يې د مصر د قبر سر ته بوتلل او هلته يې کېښودل.

۱۴او هغه هغوی ته امر وکړ چې ،پاچا داسې فرمايي :ځانونه قوي کړئ او زړور سړئ ،او دلته به څوک ښخ نه شي تر هغه چې دوه سوه سپين زر ورکړل شي او بيا هغه ښخ شي .او هغو سړيو د هغه کال په اوږدو کې د مصر د خلکو سره د ريکايون د امر سره سم عمل وکړ.

۱۵او په اتو مياشتو کې ريکايون او د هغه سړو د سپينو زرو او سرو زرو ډېر شتمني راټوله کړه ،او ريکايون ډېر اسونه او نور څاروي واخيستل ،او نور سړي يې په کار وګمارل ،او هغوی ته يې اسونه ورکړل او هغوی ورسره پاتې شول.

۱۶او کله چې کال راغی ،په هغه وخت کې چې پاچا ښار ته لاړ ،د مصر ټول اوسېدونکي سره راټول شول چې د ريکايون او د هغه د سړو د کار په اړه ورسره خبرې وکړي.

۱۷نو بادشاه په ټاکل شوې ورځ بهر لاړو ،او ټول مِصريان د هغهٔ مخې ته راغلل او چغې يې وهلې،

۱۸پاچا دې تل ژوندی وي .ته په ښار کې له خپلو نوکرانو سره څه کوې چې يو مړی دې تر هغه وخته پورې ښخ نه کړې چې دومره سپين زر او سره زر ورکړل شي؟ ايا په ټوله ځمکه کې کله هم داسې کار شوی دی ،د پخوانيو پاچاهانو له ورځو څخه حتی د آدم له ورځو څخه تر نن ورځې پورې ،چې مړي بايد يوازې د ټاکلې بيې لپاره ښخ نه شي؟

۱۹مونږ پوهېږو چې دا د پاچاهانو دود دی چې له ژونديو څخه کلنی ماليه اخلي ،خو تاسو نه يوازې دا کار کوئ ،بلکې له مړو څخه هم هره ورځ ماليه اخلئ.

۲۰اوس ،اے بادشاه ،مونږ نور دا زغملی نشو ،ځکه چې په دې وجه ټول ښار تباه شوے دے ،او ته په دې نه پوهېږې؟

۲۱کله چې پاچا د هغوی ټولې خبرې واورېدې ،نو ډېر په قهر شو ،او په دې خبره يې په ځان کې غوسه وپاروله ،ځکه چې هغه د دې په اړه هيڅ نه پوهيده.

۲۲او پاچا وويل" :څوک او چيرته دی چې زما په هيواد کې زما له امر پرته دا ناوړه کار وکړي؟ خامخا به راته ووايې".

۲۳او هغوی هغه ته د ريکايون او د هغه د سړو ټول کارونه ووېل ،او د پاچا غصه راپاره شوه ،او هغه امر وکړ چې ريکايون او د هغه سړي د هغه مخې ته راوستل شي.

۲۴او ريکايون شاوخوا زر ماشومان ،زامن او لوڼې واخيستې او هغوی يې په وربښمو او ګلدوزۍ جامې واغوستې ،او هغوی يې په اسونو سپاره کړل او د خپلو سړو په وسيله يې پاچا ته واستول ،او هغه هم د سپينو زرو ،سرو زرو او قيمتي ډبرو يوه لويه اندازه ،او يو پياوړی او ښکلی آس د پاچا لپاره د ډالۍ په توګه واخيست ،چې ورسره هغه د پاچا مخې ته راغی او د هغه په وړاندې يې ځمکې ته سجده وکړه؛ پاچا ،د هغه خدمتګاران او د مصر ټول اوسيدونکي د ريکايون په کار حيران شول ،او دوی د هغه شتمني او هغه ډالۍ وليدلې چې هغه پاچا ته راوړې وه.

۲۵دا د پاچا لپاره ډېر خوښ شو او هغه په دې باندې حيران شو؛ او کله چې ريکايون د هغه په وړاندې ناست و ،پاچا له هغه څخه د هغه د ټولو کارونو په اړه پوښتنه وکړه ،او ريکايون خپلې ټولې خبرې د پاچا ،د هغه د نوکرانو او د مصر ټولو اوسيدونکو په وړاندې په هوښيارۍ سره وکړې.

۲۶کله چې پاچا د ريکايون خبرې او د هغه حکمت واورېد ،نو ريکايون د هغه په نظر کې محبوب شو ،او د پاچا د ټولو نوکرانو او د مصر د ټولو اوسيدونکو څخه د هغه د حکمت او ښو خبرو له امله په فضل او مهربانۍ سره مخ شو ،او له هغه وخت راهيسې دوی له هغه سره ډېره مينه درلوده.

۲۷بادشاه په ځواب کښې ريکايون ته ووئيل” ،ستا نوم به نور ريکايون نهٔ وی ،بلکې ستا نوم به فرعون وی ،ځکه چې تا د مړو نه ماليه اخستله “.نو هغهٔ د هغهٔ نوم فرعون کېښودو.

۲۸پاچا او د هغه رعيت د هغه د حکمت له امله له ريکايون سره مينه درلوده ،او دوی د مصر له ټولو اوسيدونکو سره مشوره وکړه ترڅو هغه د پاچا تر قوماندې لاندې مشر وټاکي.

۲۹نو د مصر ټولو اوسېدونکو او هوښيارانو همداسې وکړل او دا په مصر کې قانون شو.

۳۰او هغوی د مصر د پاچا اوسويرس تر مشرۍ لاندې ريکايون فرعون مشر وټاکه ،او ريکايون فرعون په مصر حکومت کاوه ،هره ورځ يې د ټول ښار عدالت کاوه ،خو اوسويرس پاچا به په کال کې يوه ورځ د ځمکې د خلکو قضاوت کاوه ،کله چې هغه د خپل ظهور لپاره بهر ته تللو.

۳۱او ریکایون فرعون په چل سره د مصر حکومت غصب کړ او د مصر له ټولو اوسیدونکو څخه یې مالیه واخیسته.
۳۲د مصر ټول اوسېدونکي د فرعون سره ډېره مینه کوله ،او هغوی دا فرمان صادر کړ چې هر هغه پاچا چې په دوی او د دوی په اولاد باندې په مصر کې حکومت وکړي ،فرعون راوغواړي.
۳۳نو له هغه وخته تر نن ورځې پورې ټول هغه پاچاهان چې په مصر کې یې حکومت کاوه ،د فرعون په نوم یادېږي.

پنځلسم فصل

۱په هغه کال د کنعان په ټوله خاوره کې سخته قحطي راغله او د هغه هېواد اوسېدونکي د قحطی له امله پاتې نشول ځکه چې هغه ډېره سخته وه.
۲حضرت ابرام او د هغه ټول ملګري د قحطی له امله مصر ته لاړل .کله چې هغوی د مصر د سیند په غاړه وو ،نو هلته د لارې د ستړیا څخه د آرام کولو لپاره پاتې شول.
۳حضرت ابرام او سارای د مصر د سیند په غاړه ګرځېدل او حضرت ابرام خپله ښځه سارای ولیده چې ډېره ښکلې وه.
۴حضرت ابرام خپلې ښځې سارای ته وویل :څرنګه چې خدای پاک ته په داسې ښکلي شکل سره پیدا کړې یې ،نو زه د مصریانو څخه وېرېږم چې هغوی ما ووژني او تا به بوځي ،ځکه چې په دې ځایونو کې د خدای پاک وېره نشته.
۵نو خامخا به دا کار کوې ،او هر هغه چا ته به وایه چې ته زما خور یې ،ترڅو زما سره ښه وي او موږ ژوندي پاتې شو او ووژل نه شو.
۶حضرت ابرام ټولو هغو کسانو ته چې د قحطۍ له امله مصر ته راغلي وو ،همدا حکم ورکړ ،خپل وراره حضرت لوط ته یې هم داسې حکم ورکړ" :که چېرې مصریان ستا څخه د سارای په اړه پوښتنه وکړي ،نو ورته ووایه چې هغه د حضرت ابرام خور ده".
۷سره له دې چې حضرت ابرام په هغوی باندې باور ونه کړ ،هغه سارای واخیسته او په یوه صندوق کې یې کېښوده او د هغوی د لوښو په منځ کې یې پټه کړه ،ځکه چې حضرت ابرام د مصریانو د بدکارۍ له امله د سارای په اړه ډېر اندېښمن و.
۸نو ابرام او د هغه ټول ملګري د مصر له سیند څخه راووتل او مصر ته راغلل؛ او هغوی لا د ښار دروازو ته نه وو نږدې شوي چې ساتونکي ورته ودرېدل او ویې ویل :د خپلو شیانو څخه چې لرئ ،پاچا ته لسمه برخه ورکړئ ،او بیا ښار ته ورشئ؛ او ابرام او د هغه سره ملګرو همداسې وکړل.
۹حضرت ابرام د خپلو خلکو سره مصر ته راغی او کله چې هغوی راغلل نو هغه صندوق یې راوړ چې سارای په کې پټه وه او مصریانو هغه صندوق ولید.
۱۰د بادشاه نوکران حضرت ابرام ته راغلل او ورته یې وویل" :په دې صندوق کې ستا څه دي چې موږ نه دي لیدلي؟ اوس دا صندوق خلاص کړه او د هغه څه لسمه برخه چې په کې دي پاچا ته ورکړه".
۱۱حضرت ابرام وویل" :زه به دا صندوق خلاص نه کړم ،خو ته چې څه وغواړې هغه به درکړم ".د فرعون درباریانو حضرت ابرام ته په ځواب کې وویل" :دا د قیمتي ډبرو صندوق دی ،موږ ته یې لسمه برخه راکړه".
۱۲ابرام وویل" :هر څه چې ته غواړې هغه به درکړم ،خو صندوق مه خلاصوه.
۱۳د بادشاه آفسرانو ابرام ته فشار ورکړ ،او هغوئ صندوق ته ورسېدل او په زور سره یې خلاص کړو ،او هغوئ ولیدل چې په صندوق کې یوه ډېره ښکلې ښځه وه.
۱۴کله چې د بادشاه آفسرانو سارای ولیده نو د هغې په ښکلا حیران شول ،او د فرعون ټول امیران او نوکران د سارای لیدلو لپاره راټول شول ،ځکه چې هغه ډېره ښکلې وه .د بادشاه آفسرانو منډه کړه او فرعون ته یې هغه څه وویل چې هغوی لیدلي وو ،او د سارای ستاینه یې پاچا ته وکړه .فرعون امر وکړ چې هغه راولي او هغه ښځه د پاچا مخې ته راغله.
۱۵فرعون سارای ولیده او هغه یې ډېره خوښه شوه .د هغې په ښکلا باندې پاچا ډېر خوشحاله شو او هغو کسانو ته یې ډالۍ ورکړې چې د هغې په اړه یې خبر راوړ.
۱۶بیا هغه ښځه د فرعون کور ته راوستل شوه ،او حضرت ابرام د خپلې ښځې په خاطر غمجن شو او څښتن ته یې دعا وکړه چې هغه د فرعون له لاس څخه وژغوري.
۱۷او سارۍ هم په هغه وخت کې دعا وکړه او ویې ویل :ای څښتنه خدایه ،تا زما څښتن ابرام ته وویل چې د خپل وطن او د خپل پلار له کوره د کنعان خاورې ته لاړ شي ،او تا ژمنه کړې وه چې که هغه ستا امرونه پوره کړي نو د هغه سره به ښه چلند وکړې .اوس وګوره ، موږ هغه څه کړي دي چې تا موږ ته امر کړی و ،او موږ خپله ځمکه او خپلې کورنۍ پرېښودې او یو پردی هېواد او یو داسې قوم ته لاړو چې موږ یې مخکې نه پېژندلو.
۱۸او مونږ دې خاورې ته د قحطۍ څخه د بچ کېدو لپاره راغلو ،او دا بده پېښه په ما راغلې ده ،نو اوس ،اے مالِکه خُدایه ،مونږ د دې ظالم د لاس نه بچ کړه او د خپلې رحمت په خاطر زما سره ښهٔ وکړه.
۱۹څښتن د سارای خبره واورېده او یوه فرښته یې راولېږله چې سارای د فرعون له لاسه وژغوري.
۲۰نو بادشاه راغلو او د سارای په وړاندې کېښناستو او د مالِک خُدایٔ یوه فرښته د هغوئ په سر ولاړه وه ،هغه سارۍ ته ښکاره شو او هغې ته یې وفرمائیل" ،مه وېرېږه ،ځکه چې مالِک خُدایٔ ستا دعا اورېدلې ده".
۲۱پاچا سارای ته ورغی او ورته ویې ویل" :هغه سړی چې ته یې دلته راوستې ،ستا لپاره څه دی؟ "هغې وویل" :هغه زما ورور دی".
۲۲پاچا وویل :دا زموږ دنده ده چې هغه لوی کړو ،هغه لوړ کړو او هغه ټولې ښېګڼې ورسره وکړو چې ته یې موږ ته امر کوې .په هغه وخت کې پاچا ابرام ته سپین زر ،سره زر او قیمتي ډبرې ،د څارویو سره یوځای ،سړي غلامان او وینځې واستولې .پاچا امر وکړ چې ابرام راوغواړي ،او هغه د پاچا د مانۍ په انګړ کې ناست و ،او پاچا په هغه شپه ابرام ته ډېر عزت ورکړ.

۲۳پاچا د سارای سره د خبرو کولو لپاره ورغی او خپل لاس یې پورته کړ چې هغې ته لاس ورکړي ،خو فرښتې هغه سخت وواهه او هغه ډېر ووېراوه او له هغې سره له نږدې کېدو څخه یې ډډه وکړه.
۲۴کله چې پاچا سارای ته ورنژدې شو ،فرښتې هغه په ځمکه ووهله او ټوله شپه یې ورسره همداسې وکړل ،او پاچا ووېرېد.
۲۵په هغه شپه فرښتې د سارای په خاطر د پاچا ټول درباریان او د هغه ټوله کورنی ووژنه او په هغه شپه د فرعون د ماڼی په خلکو کې لویه غمیزه وه.
۲۶فرعون چې هغه مصیبت ولید چې په هغه باندې راغی ،ویې ویل" :یقیناً د دې ښځې له امله دا کار زما سره وشو ".نو هغه له هغې څخه یو څه لرې لاړ او د هغې سره یې ښې خبرې وکړې.
۲۷پادشاه سارای ته وویل" :مهرباني وکړه ،ما ته د هغه سړي په اړه ووایه چې ته دلته راغلې یې ".سارای وویل" :دا سړی زما میړه دی ، او ما تا ته وویل چې هغه زما ورور دی ځکه چې زه ویره لرم چې ته به هغه د بدکاری له امله ووژنې".
۲۸نو بادشاه د سارای نه لاړو او د مالِک خُدائ د فرښتې آفتونه د هغهٔ او د هغهٔ د کورنی نه ختم شول ،او فرعون پوه شو چې هغه د سارئ په وجه مړ شو ،او بادشاه په دې ډېر حیران شو.
۲۹سهار پادشاه ابرام راوغوښت او ورته یې وویل" :دا تا زما سره څه وکړل؟ ولې دې وویل چې هغه زما خور ده ،ځکه چې ما هغه د خپلې میرمنې په توګه واخیسته ،او دا سخته وبا په ما او زما په کورنۍ راغلې ده".
۳۰نو اوس ستا ښځه ده ،هغه واخله او زموږ له خاورې څخه لاړ شه ،که نه نو موږ ټول د هغې په خاطر مړه شو «.فرعون نور څاروي ، غلامان او وینځې ،سپین زر او سره زر واخیستل چې ابرام ته یې ورکړي او هغه خپله ښځه سارای بېرته هغه ته ورکړه.
۳۱پاچا یوه پېغله چې د هغه د وینځو څخه پیدا شوه ،هغه یې سارای ته د وینځې په توګه ورکړه.
۳۲پاچا خپلې لور ته وویل" :زما لور ،دا ستا لپاره غوره ده چې د دې سړي په کور کې وینځه اوسې ،د دې په پرتله چې زما په کور کې معشوقه اوسې ،وروسته له دې چې موږ هغه مصیبت ولید چې د دې ښځې له امله پر موږ راغی".
۳۳حضرت ابرام راووت او هغه او د هغه ټول شیان له مصر څخه لاړل ،او فرعون خپلو ځینو سړیو ته امر وکړ چې د هغه سره او ټولو هغو کسانو سره چې د هغه سره تللي وو ،لاړ شي.
۳۴حضرت ابرام د کنعان خاورې ته راستون شو ،هغه ځای ته چې هغه قربانګاه جوړه کړې وه او هلته یې لومړی خېمه ودروله.
۳۵د حضرت ابرام د ورور حضرت لوط د ورور حضرت ابرام سره ډېر زیات څاروي ،رمې ،غوایان او خېمې وې ،ځکه چې څښتن د حضرت ابرام په خاطر په هغوی باندې فضل وکړ.
۳۶کله چې ابرام په هغه خاوره کې اوسېده ،د لوط شپانو د ابرام د شپانو سره شخړه وکړه ،ځکه چې د هغوی شتمنې دومره ډېره وه چې هغوی په هغه ځمکه کې سره یوځای نشوای پاتې کېدای او د هغوی د څارویو له امله ځمکه نشوای کولی چې هغوی وزغمي.
۳۷او کله چې د حضرت ابرام شپانه د خپلو رمو د څرولو لپاره تلل ،نو هغوی به د هغه ځای د خلکو پټیو ته نه تلل ،مګر د حضرت لوط د شپانو څارویو بل ډول کار کاوه ،ځکه چې هغوی ته اجازه ورکړل شوې وه چې د هغه ځای د خلکو په پټیو کې وخوري.
۳۸د هغه ځای خلکو دا پېښه هره ورځ ولیده ،نو هغوی حضرت ابرام ته راغلل او د لوط د شپانو له امله یې ورسره شخړه وکړه.
۳۹حضرت ابرام لوط ته وویل" :دا څه دي چې ته زما سره کوې او د دې خاورې د اوسېدونکو په نظر کې ما سپکوې ،چې خپل شپونکي ته امر کوې چې د نورو خلکو په پټیو کې ستا څاروي وخوري؟ آیا ته نه پوهېږې چې زه په دې خاوره کې د کنعان د خلکو په منځ کې پردی یم او ولې زما سره داسې کوې؟"
۴۰او حضرت ابرام به هره ورځ د دې په خاطر د حضرت لوط سره شخړه کوله ،خو حضرت لوط د حضرت ابرام خبره نه اورېده او هغه هماغسې کار کاوه او د هغه ځای اوسېدونکي حضرت ابرام ته راغلل او هغه ته یې خبر ورکړ.
۴۱حضرت ابرام لوط ته وویل" :تر څو پورې به ته زما لپاره د دې خاورې د اوسېدونکو په منځ کې د ګناه سبب یې؟ اوس زه تاته زارئ کوم چې نور زموږ ترمنځ شخړه مه کوه ،ځکه چې مونږ خپلوان یو".
۴۲خو زه تاته سوال کوم چې زما څخه جلا شه ،لاړ شه او د خپلو څارویو او خپلو ټولو شیانو سره یو ځای واوسېږې ،مګر ته او ستا کورنی زما څخه لرې اوسه.
۴۳او له ما څخه د تلو څخه مه وېرېږه ،ځکه که څوک تاته زیان ورسوي ،ما ته خبر راکړه او زه به ستا د جرم بدله له هغه څخه واخلم ، یوازې له ما څخه لرې شه.
۴۴کله چې حضرت ابرام دا ټولې خبرې لوط ته وکړې ،نو لوط پورته شو او د اردن د درې په لور یې سترګې پورته کړې.
۴۵او هغه ولیدل چې دا ټول ځای ښه اوبه شوی و ،او د انسانانو لپاره ښه و او همدارنګه د څارویو لپاره څرځای برابر و.
۴۶نو لوط د ابرام څخه هغه ځای ته لاړ او هلته یې خپله خېمه ودروله او په سدوم کې اوسېده او هغوی له یو بل څخه جلا شول.
۴۷حضرت ابرام د ممرې په لویو ونو کې چې په حبرون کې دي ،اوسېده او هلته یې خپله خېمه ودروله او حضرت ابرام ډېر کاله په هغه ځای کې پاتې شو.

څپرکی۱۶

۱په هغه وخت کې د عیلام پاچا کدرلاعمر ټولو ګاونډیو پاچاهانو ته ،د شنعار پاچا نمرود ته چې هغه وخت د هغه تر واک لاندې و ،او د ګویم پاچا تدعال او د الاسر پاچا اریوک ته ،چې ورسره یې تړون وکړ ،واستول چې" :زما سره راشئ او زما سره مرسته وکړئ ،ترڅو موږ د سدوم ټول ښارونه او د هغه اوسېدونکي ووژنو ،ځکه چې دوی دا دیارلس کاله زما په وړاندې سرکشي کړې ده".
۲نو دا څلور بادشاهان د خپلو ټولو لښکرو سره چې تقریباً اته لکه سړی وُو ،لاړل او په خپله لاره روان شول او هر سړے یې چې په خپله لاره وموند نو هغه یې ووژلو.

۳د سدوم او عموري پنځه پادشاهان ،د ادمه پادشاه شناب ،د ضبوئیم پادشاه شمیبر ،د سدوم پادشاه برع ،د عموري پادشاه برشا او د صوغر پادشاه بالع ،د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره راووتل او ټول د سدیم په دره کې سره یوځای شول.

۴او دې نهو پاچاهانو د سدیم په دره کې جګړه وکړه ،او د سدوم او عموره پاچاهان د عیلام پاچاهانو ته ماتې ورکړل شوه.

۵د سدیم دره د چونې د ډبرو څخه ډکه وه او د عیلام پاچاهانو د سدوم پاچاهانو پسې وو ،او د سدوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره وتښتېدل او په چونې د ډبرو کې ولوېدل ،او ټول هغه کسان چې پاتې وو د خوندیتوب لپاره غرونو ته لاړل ،او د عیلام پنځه پاچاهان د هغوی پسې راغلل او د سدوم تر دروازو پورې یې تعقیب کړل ،او هرڅه چې په سدوم کې وو هغه یې واخیستل.

۶او هغوی د سدوم او عموره ټول ښارونه لوټ کړل ،او د ابرام د وراره لوط سره یې هم ونیول ،او د سدوم د ښارونو ټول مالونه یې هم ونیول او لاړل .د ابرام نوکر یونیک چې په جګړه کې و ،دا ولیدل او هغه ټول شیان یې ابرام ته بیان کړل چې پاچاهانو د سدوم ښارونو سره کړي وو او لوط د هغوی له خوا نیول شوی و.

۷حضرت ابرام دا واورېدل ،او هغه د خپل ځان سره شاوخوا درې سوه اتلس سړي راووتل او په هغه شپه یې په دې پاچاهانو پسې لاړ او هغوی یې ووژل ،هغوی ټول د حضرت ابرام او د هغه د سړو په مخکې ووژل شول ،او د څلورو پاچاهانو پرته چې وتښتېدل ،هیڅوک پاتې نه شول ،او هر یو په خپله لاره لاړ.

۸ابرام د سدوم ټوله شتمني بېرته ترلاسه کړه ،او همدارنګه یې لوط او د هغه جایداد ،د هغه ښځې او کوچنیان او ټول هغه څه چې هغه یې درلودل ،بېرته ترلاسه کړل ،نو لوط د هیڅ شي محتاج نه شو.

۹او کله چې هغه د دې پاچاهانو له وژلو څخه راستون شو ،هغه او د هغه سړي د سدیم درې څخه تېر شول چېرته چې پاچاهانو سره جګړه کړې وه.

۱۰د سدوم پاچا برع او د هغه نور سړي د چونې د کندو څخه راووتل چې په هغو کې غورځېدلي وو ،ترڅو د حضرت ابرام او د هغه د خلکو سره مخامخ شي.

۱۱او د بیت المقدس پاچا ادون صدق ،چې هغه شیم وو ،د خپلو سړیو سره د ابرام او د هغه د خلکو سره د لیدو لپاره د ډوډۍ او شرابو سره لاړ او دوی د ملک په دره کې یوځای پاتې شول.

۱۲ادون صدق ابرام ته برکت ورکړ او ابرام هغه ته د هغه ټولو شیانو لسمه برخه ورکړه چې هغه د خپلو دښمنانو د غنیمت څخه راوړي وو ،ځکه چې ادون صدق د خدای په حضور کې کاهن و.

۱۳او د سدوم او عموره ټول پاچاهان چې هلته وو ،د خپلو نوکرانو سره حضرت ابرام ته راغلل او له هغه څخه یې وغوښتل چې د هغوی هغه نوکران چې هغه بندیان کړي وو ،بېرته یې راولي او ټول ملکیت یې ځان ته واخلي.

۱۴ابرام د سدوم بادشاهانو ته په ځواب کې وویل" :د ژوندي څښتن په نوم چې اسمان او ځمکه یې پیدا کړې ،او زما روح یې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړ ،او نن یې ما د خپلو دښمنانو څخه وژغوره او زما په لاس کې یې راکړ ،زه به ستاسو هیڅ شی ونه اخلم ،ترڅو سبا فخر ونه کړئ او ووایئ چې ابرام زموږ د هغه شتمنۍ څخه شتمن شو چې هغه یې ژغورلې وه".

۱۵ځکه چې زما څښتن خدای چې زه پرې باور لرم ،ماته وویل :ته به د هیڅ شي کمښت ونه لرې ،ځکه چې زه به ستا د لاسونو په ټولو کارونو کې برکت درکړم.

۱۶نو اوس وګورئ ،دا ټول ستاسو دي ،هغه واخلئ او لاړ شئ .زما په ژوندي څښتن قسم چې زه به ستاسو څخه د ژوندي انسان څخه تر بوټانو پورې یا تار پورې نه واخلم ،پرته له هغو کسانو څخه چې زما سره جګړې ته تللي وو د خوړو لګښت ،او همدارنګه د هغو کسانو برخه چې زما سره تللي وو ،انار ،اشکول او ممرې ،دوی او د دوی سړي ،او همدارنګه هغه کسان چې د سامانونو د ساتلو لپاره پاتې شوي وو ،دوی به د غنیمت خپله برخه واخلي.

۱۷د سدوم پاچاهانو حضرت ابرام ته د هغه د وعدې سره سم هرڅه ورکړل او هغه یې مجبور کړ چې هر هغه څه واخلي چې هغه یې غوښتل ،مګر هغه ونه منله.

۱۸او هغه د سدوم پادشاهان او د هغوی پاتې سړي ولېږل او هغوی ته یې د لوط په اړه امر وکړ او هغوی خپلو خپلو ځایونو ته لاړل.

۱۹او د خپل وراره لوط هم د خپل مال سره ولېږلو او هغه هم د هغوی سره لاړو ،او لوط خپل کور ،سدوم ته راستون شو ،او ابرام او د هغه خلک د ممرې په دښتو کې چې په حبرون کې دي ،خپل کور ته راستانه شول.

۲۰په هغه وخت کې څښتن یو ځل بیا په حبرون کې حضرت ابرام ته راڅرګند شو او هغه ته یې وویل :مه وېرېږه ،ستا اجر زما په وړاندې ډېر لوی دی ،ځکه چې زه به تا تر هغه وخته پورې نه پرېږدم چې زه تا ډېر نه کړم ،برکت درکړم او ستا اولاد د اسمان د ستورو په څېر جوړ کړم ،چې اندازه او شمېر یې نه شي کېدای.

۲۱او زه به ستا اولادې ته دا ټولې ځمکې ورکړم چې ته یې په خپلو سترګو وینې ،زه به هغوی ته د تل لپاره میراث ورکړم ،یوازې قوي اوسئ او مه وېرېږئ ،زما په وړاندې وګرځئ او کامل اوسئ.

۲۲د حضرت ابرام د ژوند په اته اویا کلنۍ کې ،د فلج زوی رعو مړ شو او د رعو ټوله عمر دوه سوه نهه دېرش کاله و او هغه مړ شو.

۲۳او د حاران لور سارای ،د حضرت ابرام ښځه ،په هغو ورځو کې لا شنډه وه ،هغې د حضرت ابرام لپاره نه زوی و نه لور.

۲۴کله چې هغې ولیدل چې اولاد نه پیدا کېږي ،نو خپله وینځه هاجره چې فرعون ورکړې وه ،راواخیسته او هغه یې خپل مېړه ابرام ته د ښځې په توګه ورکړه.

۲۵ځکه چې هاجرې د سارای ټولې لارې زده کړې لکه څنګه چې سارۍ هغې ته ښوولې وې ،هغه په هیڅ ډول د هغې د ښو لارو په تعقیب کې نیمګړتیا نه درلوده.

۲۶سارای حضرت ابرام ته وویل” :ګوره ،زما وینځه هاجره ده ،هغې ته لاړ شه چې زما په ګونډو شي او زه به هم د هغې په وسیله اولاد وزېږوم“.

۲۷او د کنعان په خاوره کې د حضرت ابرام د اوسېدو لس کاله وروسته ،چې د حضرت ابرام د ژوند پنځه اتیا کاله وو ،سارای هاجره هغه ته ورکړه.

۲۸حضرت ابرام د خپلې ښځې سارای خبره ومنله او خپله وینځه هاجره یې واخیسته او حضرت ابرام هغې ته راغی او هغه امیدواره شوه.
۲۹کله چې هاجره ولیدل چې امیدواره شوه ،نو ډېره خوشحاله شوه ،او د هغې معشوقه د هغې په سترګو کې سپکه شوه ،او هغې په ځان کې وویل :دا یوازې دا کېدای شي چې زه د خدای په نظر کې د خپلې معشوقې سارای څخه غوره یم ،ځکه چې تر هغه وخته چې زما معشوقه زما د ښتن سره وه ،هغې امیدواره نه شوه ،مګر ښتن زه په ډېر لنډ وخت کې د هغه په وسیله امیدواره کړم.
۳۰کله چې سارای ولیدل چې هاجره د ابرام څخه امیدواره شوې ده ،نو سارای د خپلې وینځې سره حسد وکړ او سارای په ځان کې وویل : دا په یقین سره بل څه نه دي مګر دا چې هغه باید زما څخه غوره وي.
۳۱سارای حضرت ابرام ته وویل" :زما ګناه ستا په غاړه ده ،ځکه چې کله تا ښتن ته د اولادونو دعا کوله ،ولې دې زما لپاره دعا ونه کړه چې ښتن دې ستا څخه ماته اولاد راکړي؟"
۳۲او کله چې زه ستا په حضور کې د هاجرې سره خبرې کوم ،هغه زما خبرې ردوي ،ځکه چې هغه امیدواره شوې ده ،او ته هغې ته هیڅ نه وایې .ښتن دې زما او ستا ترمنځ د هغه څه په اړه قضاوت وکړي چې تا زما سره کړي دي.
۳۳حضرت ابرام سارای ته وویل" :ګوره ،ستا وینځه ستا په لاس کې ده ،هر څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري ،ورسره وکړه ".سارای هغه وځوروله او هاجره له هغې څخه صحرا ته وتښتېده.
۳۴د ښتن فرښتې هغه په هغه ځای کې وموندله چې هغه تښتېدلې وه ،د کوهي په غاړه ،او هغه ورته وویل" :مه وېرېږه ،ځکه چې زه به ستا اولاد ډېر کړم ،ځکه چې ته به زوی وزېږېږې او ته به د هغه نوم اسماعیل کېږدې .اوس خپلې معشوقې سارای ته ورشه او ځان د هغې د لاس لاندې وساته".
۳۵او هاجرې د هغه کوهي ځای د بئرلحي روی په نوم یاد کړ ،دا د قادش او د برد دښتې ترمنځ دی.
۳۶په هغه وخت کې هاجره د خپل بادار کور ته راستنه شوه ،او د ورځو په پای کې هاجرې د حضرت ابرام زوی وزېږاوه او حضرت ابرام د هغه نوم اسماعیل کېښود او حضرت ابرام د شپږ اتیا کالو و چې هغه یې وزېږاوه.

فصل۱۷

۱او په هغو ورځو کې ،د ابرام د ژوند په یو نوي کال کې ،د چتیم اولاد د توبل اولاد سره جګړه وکړه ،ځکه چې کله ښتن د انسان زامن د ځمکې په مخ خپاره کړل ،د چتیم اولاد لاړ او ځانونه یې د کنوپیا په دښته کې مجسم کړل ،او هلته یې ځانونه ښارونه جوړ کړل او د تبریو سیند په غاړه یې ژوند وکړ.
۲د توبل اولاد په تسکناه کې اوسېدل او د هغوی سرحدونه د تبرو سیند ته ورسېدل .د توبل اولاد په تسکنان کې یو ښار جوړ کړ او د خپل پلار د توبل د زوی سبینا په نوم یې د سبینا نوم کېښود او تر نن ورځې پورې هلته اوسېږي.
۳په هغه وخت کې د کتیم خلکو د توبل د خلکو سره جګړه وکړه او د توبل خلک د کتیم د خلکو په مخکې ووژل شول او کتیم خلکو د توبل د خلکو څخه درې سوه اویا کسان ووژل.
۴په هغه وخت کې د توبل اولادونو د کتیم اولادونو سره قسم وخوړ او ویې ویل :تاسو به زمونږ په منځ کې واده نه کوئ او هیڅ سړی به خپله لور د کتیم اولادونو ته نه ورکوي.
۵ځکه چې په هغه وخت کې د توبل ټولې لورګانې ښکلې وې ،ځکه چې په هغه وخت کې په ټوله نړۍ کې د توبل د لورګانو په څېر ښکلې ښځې نه وې موندل شوې.
۶او ټول هغه کسان چې د ښځو په ښکلا خوښېدل د توبل لورګانو ته لاړل او له هغوی څخه یې ښځې وکړې ،او د انسانانو زامنو ،پاچاهانو او شهزادګانو ،چې د ښځو په ښکلا ډېر خوښېدل ،په هغه ورځو کې د توبل د لورګانو څخه ښځې وکړې.
۷او د درې کالو په پای کې چې د توبل اولادونو د کتیم اولادونو سره قسم وخوړ چې خپلې لونې به هغوی ته نه ورکوي ،د کتیم اولادونو څخه شاوخوا شل سړي د توبل د ځینو لونو د واده کولو لپاره لاړل ،مګر دوی هیڅ ونه موندله.
۸ځکه چې د توبل اولادونو خپلې قسمونه پوره کړل چې د هغوی سره به واده نه کوي او خپلې قسمونه به مات نه کړي.
۹او د لَو په ورځو کښې د توبل بچی خپلو پټو ته لاړل چې خپل فصل راټول کړي ،نو د کتیم ځوانان سره راټول شول او د سبینا ښار ته لاړل ،او هر سړی د توبل د لونو څخه یوه پېغله ښځه واخیستله او خپلو ښارونو ته راغلل.
۱۰د توبل اولادې دا واورېدل او د هغوی سره د جګړې لپاره لاړل ،خو هغوی ونه شو کولی چې پر هغوی باندې غالب شي ،ځکه چې غر د هغوی څخه ډېر لوړ و ،نو کله چې هغوی ولیدل چې پر هغوی باندې غالب نشي ،نو بېرته خپل هېواد ته راستانه شول.
۱۱او د کال په موسم کې د توبل اولاد لاړ او د هغو ښارونو څخه چې دوی ته نږدې وو شاوخوا لس زره سړي یې په کار وګمارل او د کتیم د خلکو سره یې جګړه وکړه.
۱۲د توبل اولاد د کتیم د اولاد سره جنګ وکړ ،ترڅو د هغوی ځمکه ویجاړه کړي او هغوی ته تکلیف ورکړي .په دې جګړه کې د توبل اولاد د کتیم په اولاد باندې غالب شو .د کتیم اولاد چې ولیدل چې هغوی ډېر ځوریدلي دي ،نو د توبل د لورګانو څخه یې خپل ماشومان د هغه دیوال په سر پورته کړل چې جوړ شوی و ،ترڅو د توبل د اولادونو په مخکې وي.
۱۳د کتیم اولادې هغوی ته وویل :آیا تاسو د خپلو زامنو او لورګانو سره د جګړې لپاره راغلي یاست؟ او له هغه وخت راهیسې تر اوسه پورې موږ ستاسو غوښې او هډوکي نه یو ګډل شوي؟
۱۴کله چې د توبل خلکو دا واورېدل ،نو د کتیم د خلکو سره یې جګړه ودروله او لاړل.
۱۵او هغوی خپلو ښارونو ته راستانه شول ،او د هغه وخت د چتیم اولادونه سره راټول شول او د سمندر په غاړه یې دوه ښارونه جوړ کړل ،او یو یې پورتو او بل یې اریزا نوم ورکړ.
۱۶د تارح زوی ابرام په هغه وخت کې د نهه نوي کالو په عمر وو.

۱۷په هغه وخت کې څښتن هغه ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمایل" :زه به ستا او زما ترمنځ تړون وکړم او ستا اولاد به ډېر زیات کړم ، او دا هغه تړون دی چې زه یې زما او ستا ترمنځ کوم ،چې ته او ستا وروسته ستا اولاد به هر نارینه ماشوم سنت شي".
۱۸کله چې ماشوم اته ورځې عمر ولري ،نو هغه به سنت شي او دا تړون به ستاسو په بدن کې د تل لپاره وي.
۱۹نو اوس به ستا نوم نور ابرام نه بلکې ابراهیم وي ،او ستا ښځه به نور سارای نه بلکې ساره وي.
۲۰ځکه چې زه به تاسو دواړو ته برکت درکړم او ستاسو اولاد به ستاسو څخه وروسته ډېر کړم ترڅو تاسو یو لوی قوم شئ او ستاسو څخه به پاچاهان پیدا شي.

څپرکی۱۸

۱بیا اِبراهیم پاځېدو او هغه هر څۀ یې وکړل چې خُدائ پاک ورته حُکم ورکړے وو ،او د خپلې کورنۍ ټول سړی او هغه کسان چې په خپلو پیسو اخیستل شوي وو ،یې واخستل او لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته حُکم ورکړے وو ،هغوئ یې سنت کړل.
۲او داسې څوک پاتې نه شو چې هغه سنت نه وي کړی ،او ابراهیم او د هغه زوی اسماعیل د دوی د تندر په غوښه سنت شول .کله چې اسماعیل سنت شو نو د دیارلسو کلونو و.
۳او په دریمه ورځ ابراهیم له خپلې خیمې څخه ووت او د خپلې بدن د درد په وخت کې د لمر د تودوخې څخه خوند اخیستلو لپاره په دروازه کې کښېناست.
۴څښتن هغه ته د ممرې په لوځره کې ښکاره شو او خپلې درې خدمتګارې فرښتې یې د هغه د لیدو لپاره راولېږلې ،هغه د خېمې په دروازه کې ناست و ،هغه خپلې سترګې پورته کړې او ویې لیدل چې درې سړي له لرې څخه راروان دي ،هغه پورته شو او د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره یې منډه کړه ،هغه ورته سجده وکړه او هغوی یې خپل کور ته راوستل.
۵هغه هغوی ته وویل" :که چېرې زه ستاسو په نظر کې خوشحاله یم ،نو راشئ او د ډوډۍ یوه ټوټه وخورئ ".هغه هغوی ته فشار ورکړ ، او هغوی راوګرځېدل او هغه هغوی ته اوبه ورکړې او خپلې پښې یې ومینځلې او هغه یې د خېمې په دروازه کې د یوې ونې لاندې کېښودل.
۶حضرت ابراهیم منډه کړه او یو نرم او ښه خوسی یې واخیست ،او په بېړه یې حلال کړ او خپل نوکر الیعزر ته یې د پخولو لپاره ورکړ.
۷حضرت ابراهیم ساره ته خېمې ته ورغی او هغې ته یې وویل :ژر درې پیمانه ښه اوړه تیار کړه ،هغه مېده کړه او د غوښې د لوښې د پوښلو لپاره کیکونه جوړ کړه ،او هغې همداسې وکړل.
۸حضرت ابراهیم په بېړه سره د هغوی مخې ته مکهن ،شیدې ،غوښه او پسه راوړل او د هغوی مخې ته یې د خوړلو لپاره وړاندې کړل ، مخکې له دې چې د غوایې غوښه پخه شي او هغوی وخوړل.
۹کله چې هغوی ډوډۍ وخوړله ،نو یو یې ورته وویل" :زه به د عمر په وخت کې بیرته تاته راشم او ستا ښځه ساره به زوی ولري".
۱۰وروسته له دې هغه سړي لاړل او خپلو هغو ځایونو ته لاړل چې ورته لیږل شوي وو.
۱۱په هغو ورځو کې د سدوم او عموره ټول خلک او د پنځو ښارونو ټول خلک د څښتن په وړاندې ډېر بدکاره او ګناهګار وو او په خپلو کرغیړنو کارونو سره یې څښتن په قهر کړ ،او هغوی د څښتن په وړاندې په کرغیړنو او سپکو کارونو سره زړېدل ،او د هغوی بدکارې او جرمونه په هغه ورځو کې د څښتن په وړاندې ډېر لوی وو.
۱۲او د هغوی په خاوره کې یوه ډېره پراخه دره وه ،چې تقریباً د نیمې ورځې مزل وه ،او په هغې کې د اوبو چینې وې او د اوبو شاوخوا ډېر بوټي وو.
۱۳د سدوم او عموره ټول خلک په کال کې څلور ځله هلته تلل ،د خپلو ښځو ،ماشومانو او د هغوی د ټولو شیانو سره ،او هلته یې د تمبل غږولو او نڅا سره خوشحالي کوله.
۱۴او د خوشحالۍ په وخت کې به ټول پاځېدل او د خپلو ګاونډیانو ښځې به یې نیولې ،او ځینې به یې د خپلو ګاونډیانو پېغلې لونې وې ،او له هغوی سره به یې خوند اخیسته ،او هر سړي به خپله ښځه او لور د خپل ګاونډي په لاسونو کې لیدله او یوه خبره به یې هم نه کوله.
۱۵او هغوی دا کار د سهار څخه تر ماښامه پورې کاوه ،او بیا به هر سړی خپل کور ته او هره ښځه خپلې خېمې ته راستنېده؛ نو هغوی تل په کال کې څلور ځله دا کار کاوه.
۱۶همدارنګه کله چې به یو پردی د دوی ښارونو ته راتلل او هغه شیان به یې راوړل چې هغه به یې د دې لپاره اخیستي وو چې هلته یې خرڅ کړي ،نو د دې ښارونو خلک به راټول شول ،نارینه ،ښځې ،ماشومان ،ځوانان او زاړه به راټول شول او هغه سړي ته به یې په زور سره د هغه شیان اخیستل ،او هر سړي ته به یې لږ څه ورکول تر هغه چې د مالک ټول هغه شیان چې هغه یې ځمکې ته راوړي وو پای ته ورسیدل.
۱۷او که د مالونو مالک به ورسره شخړه کوله او ویل به یې چې دا کار څه دی چې تاسو زما سره کړی دی ،نو دوی به یو په یو هغه ته راتلل ،او هر یو به هغه لږ څه ورته ښودل چې هغه یې اخیستي وو او ورته به یې ویل چې ما یوازې هغه لږ څه واخیستل چې تا ماته راکړل .او کله چې هغه دا د هغوی ټولو څخه واورېدل ،نو هغه به د غم او د زړه د تریخوالي سره له هغوی څخه لاړ ،کله چې دوی ټول به راپورته شول او د هغه پسې به روان شول او هغه به یې په لوی شور او غوغا سره له ښاره وشړلو.
۱۸د عیلام د سیمې یو سړی په آرامۍ سره په لاره روان و ،په خپل خره باندې ناست و ،چې د مختلفو رنګونو یوه ښکلې چپنه یې اغوستې وه ،او چپنه یې په خره پورې په رسۍ تړلې وه.
۱۹هغه سړی په خپل سفر روان و او د سدوم په کوڅه کې روان و کله چې لمر ماښام ته رسېدلی و ،او هغه هلته د شپې د پاتې کېدو لپاره پاتې شو ،خو هیچا هغه خپل کور ته نه پرېښوده .په هغه وخت کې په سدوم کې یو بدکار او شرارتي سړی وو ،چې په بدکارۍ کې ماهر وو او نوم یې حداد وو.
۲۰هغه سترګې پورته کړې او د ښار په کوڅه کې یې مسافر ولید ،هغه ته ورغی او ویې ویل :ته له کومه راغلې او چیرته ځې؟

۲۱هغه سړي ورته وویل" :زه د حبرون څخه ایلام ته سفر کوم چیرې چې زه یم ،او کله چې زه لمر لوېدو ته لاړم او هیڅوک ما ته اجازه نه راکوله چې د هغه کور ته ننوځم ،که څه هم ما ډوډۍ او اوبه ،د خر لپاره بوس او واښه درلودل ،او د هیڅ شی کمی نه لرم".
۲۲حداد ځواب ورکړ او ورته یې وویل :هرڅه چې ته غواړې زه به یې درکړم ،خو ته به ټوله شپه په کوڅه کې ونه پاتې شې.
۲۳هداد هغه خپل کور ته راوست ،او د خره څخه یې هغه چپنه چې په رسۍ سره وه راوویستله او خپل کور ته یې راوړه ،او هغه مسافر خره ته بوس او واښه ورکړل ،په داسې حال کې چې مسافر د هداد په کور کې خوراک څښاک کاوه او هغه شپه هلته پاتې شو.
۲۴سهار مسافر سهار وختي پاڅېد چې خپل سفر ته دوام ورکړي ،کله چې حداد هغه ته وویل :صبر وکړه ،د ډوډۍ په یوه ټوټه سره خپل زړه آرام کړه او بیا لاړ شه ،او سړي همداسې وکړل؛ او هغه د هغه سره پاتې شو ،او دوی دواړو د ورځې په اوږدو کې یوځای وخوړل او وڅښل ،کله چې سړی د تګ لپاره پورته شو.
۲۵هیداد هغه ته وویل :ګوره اوس ورځ په کمیدو ده ،ته باید ټوله شپه پاتې شې ترڅو ستا زړه ارام شي .هغه په هغه فشار راوړ چې ټوله شپه هلته پاتې شي ،او په دوهمه ورځ هغه سهار وختي پاڅېد چې لاړ شي ،کله چې هیداد هغه ته فشار ورکړ او ویې ویل :د ډوډۍ په یوه ټوټه سره خپل زړه آرام کړه او بیا لاړ شه ،او هغه پاتې شو او په دویمه ورځ هم ورسره وخوړل ،او بیا سړی د خپل سفر د دوام لپاره پورته شو.
۲۶حداد هغه ته وویل” :ګوره اوس ورځ په تیریدو ده ،زما سره پاتې شه ترڅو خپل زړه تسلي کړم او سهار وختي پاڅېږه او په خپله لاره لاړ شه“.
۲۷خو هغه سړی ونه غوښتل چې پاتې شي ،بلکې پورته شو او په خپل خر یې زین واچاوه ،او کله چې هغه په خپل خر زین واچاوه ،د حداد ښځې خپل میړه ته وویل" :ګوره ،دا سړی دوه ورځې زموږ سره و ،خوړل او څښل یې وکړل او موږ ته یې هیڅ نه دي راکړي ،او اوس به له موږ څخه پرته له دې چې څه ورکړي لاړ شي؟ "حداد هغې ته وویل" :چوپ شه".
۲۸هغه سړي په خپله خره باندې زین واچاوه چې لاړ شي ،او له حداد څخه یې وغوښتل چې هغه رسۍ او کمان ورکړي چې په خره باندې یې وتړي.
۲۹حداد ورته وویل" :ته څه وایې؟ "هغه ورته وویل" :زما باداره ،ته به ماته هغه رسۍ او هغه کمیس راکړې چې د مختلفو رنګونو څخه جوړ شوی و او تا په خپل کور کې پټ کړی و ،ترڅو یې ساتنه وکړم".
۳۰هداد سړي ته ځواب ورکړ" ،دا ستا د خوب تعبیر دی ،هغه رسۍ چې تا ولیده ،پدې معنی ده چې ستا ژوند به د رسۍ په څیر اوږد شي ، او د پوښ لیدلو سره چې په هر ډول رنګونو رنګ شوی ،پدې معنی چې ته به د انګورو باغ ولرې چې ته به پکې د ټولو میوو ونې وکرې".
۳۱مسافر ځواب ورکړ" ،نه ،زما مالکه ،ځکه چې زه ویښ وم کله چې ما تاسو ته رسۍ او همدارنګه د مختلفو رنګونو سره اوبدل شوی جامو درکړ ،کوم چې تاسو له خره څخه لرې کړل ترڅو زما لپاره یې واچوئ ".حداد ځواب ورکړ او ویې ویل" :بې شکه ما تاسو ته ستاسو د خوب تعبیر بیان کړی دی او دا یو ښه خوب دی ،او دا د هغې تعبیر دی".
۳۲اوس د انسانانو زامن ماته څلور د سپینو زرو سیکې راکوي ،چې دا زما د خوبونو د تعبیر دنده ده ،او زه له تا څخه یوازې درې د سپینو زرو سیکې غواړم.
۳۳هغه سړی د حداد په خبرو ډېر په قهر شو او په ژړا شو او حداد یې د سدوم قاضي سراق ته راوست.
۳۴او هغه سړي خپله دعوه د قاضي سراق په وړاندې وړاندې کړه ،کله چې حداد ځواب ورکړ" ،داسې نه ده ،مګر خبره همداسې ده؛ "او قاضي مسافر ته وویل" ،دا سړی حداد تاسو ته ریښتیا وایي ،ځکه چې هغه په ښارونو کې د خوبونو د سم تعبیر لپاره مشهور دی".
۳۵او هغه سړي د قاضي په خبره چیغه کړه او ویې ویل :نه زما ربه ،ځکه چې دا هغه ورځ وه چې ما هغه رسۍ او جامې چې په خره وې ورکړې وې ،ترڅو هغه په خپل کور کې واچوي .او دواړو د قاضي په وړاندې شخړه وکړه ،یوې وویل :خبره همداسې وه ،او بلې وویل : بل څه.
۳۶حداد هغه سړي ته وویل" :ما ته څلور سپین زر راکړه چې زه یې د خوبونو د تعبیر لپاره اخلم .زه به هیڅ مرسته ونه کړم .او د هغو څلورو خوړو لګښت راکړه چې تا زما په کور کې خوړلي دي".
۳۷هغه سړي حداد ته وویل" :زه به ستا په کور کې د خوړلو لپاره تاته پیسې درکړم ،یوازې هغه رسۍ او جامې راکړه چې تا په خپل کور کې پټې کړې وې".
۳۸او حداد قاضي ته ځواب ورکړ او هغه سړي ته یې وویل" :ایا ما ستا د خوب تعبیر درته نه دی ویلی؟ رسۍ معنی لري چې ستا ورځې به د رسۍ په څیر اوږدې شي ،او پوښ ،چې ته به د انګورو باغ ولرې چې په هغه کې به هر ډول میوه لرونکې ونې وکرې".
۳۹دا ستا د خوب سمه تعبیر دی ،اوس هغه څلور سپین زر چې زه یې د تاوان په توګه غواړم ماته راکړه ،ځکه چې زه به تاته هیڅ تاوان ونه کړم.
۴۰هغه سړي د حداد په خبرو چیغه کړه او دواړه د قاضي په مخکې سره وجنګېدل ،او قاضي خپلو نوکرانو ته امر وکړ ،چې هغوی یې په بېړه له کوره وشړل.
۴۱او کله چې د سدوم خلکو دا واورېدل ،نو هغوی د قاضي څخه په شخړه لاړل ،او د هغوی شاوخوا راټول شول او د هغه پردي سړي په وړاندې یې چیغه وکړه او هغه یې په بېړه له ښار څخه وشړلو.
۴۲او هغه سړي په خپل خره باندې د زړه د سختوالي سره خپل سفر ته دوام ورکړ ،غمجن او ژړل.
۴۳او کله چې هغه روان و ،هغه په هغه څه ژړل چې د سدوم په فاسد ښار کې ورسره شوي وو.

فصل۱۹

۱د سدوم ښارونه څلور قاضیان درلودل چې څلور ښارونه یې وټاکل ،او د هغوی نومونه دا وو :د سدوم په ښار کې سارق ،په عموره کې شرق ،په ادمه کې زبناق او په ضبوئیم کې منون.

۲او د ابراهیم نوکر الیعزر هغوی ته مختلف نومونه ورکړل ،او هغه سراق په شکرا ،شرق په شکرا ،زبناق په قزوبیم او مینون په متزلودین بدل کړ.
۳او د خپلو څلورو قاضیانو په غوښتنه د سدوم او عموره خلکو د ښارونو په کوڅو کې بسترونه جوړ کړل ،او که کوم سړی دې ځایونو ته راغی نو هغه به یې ونیول او په خپلو بسترونو کې به یې راوستل او په زور به یې په هغوی کې څملاوه.
۴او کله چې هغه څملاست ،درې سړي به یې سر ته او درې به یې پښو ته ودرېدل ،او د بستر په اوږدوالي به یې اندازه کوله ،او که سړی د بستر څخه کوچنی و ،دا شپږ سړي به یې په دواړو سرونو کې وغځول ،او کله چې هغه هغوی ته چیغه کړه ،نو دوی به یې ځواب نه ورکاوه.
۵او که هغه د بستر څخه اوږد وای ،نو دوی به د بستر دواړه اړخونه په هر سر کې سره راټولول ،تر هغه چې سړی د مرګ دروازو ته رسیدلی وای.
۶او که چېرې هغه هغوی ته چیغې وهلې ،نو هغوی به ورته ځواب ورکړ او ویې ویل :داسې به د هغه سړي سره وشي چې زموږ خاورې ته ننوځي.
۷کله چې خلکو دا ټولې خبرې واورېدې چې د سدوم ښار خلکو کولې ،نو هغوی هلته له راتلو څخه ډډه وکړه.
۸او کله چې به یو غریب سړی د دوی ځمکې ته راغی نو دوی به هغه ته سپین زر او سره زر ورکول او په ټول ښار کې به یې اعلان کاوه چې هغه ته د ډوډۍ یوه ټوټه هم نه ورکوي ،او که چیرې هغه پردی څو ورځې هلته پاتې شي او د لوږې له امله مړ شي ،ځکه چې د ډوډۍ یوه ټوټه هم نه شي ترلاسه کولی ،نو د هغه په مرګ به د ښار ټول خلک راشي او خپل سپین زر او سره زر به واخلي چې دوی ورته ورکړي وو.
۹او هغه چا چې هغه سپین زر یا سره زر پیژندل چې دوی ورته ورکړي وو هغه یې بیرته واخیستل ،او د هغه په مرګ سره یې د هغه جامې هم واخیستې ،او دوی به یې په اړه جګړه کوله ،او هغه څوک چې په خپل ګاونډي غالب شو هغه یې واخیستل.
۱۰له هغې وروسته به هغوی هغه وړل او په صحرا کې به یې د بوټو لاندې ښخ کړ؛ نو هغوی به ټول وخت د هر هغه چا سره چې هغوی ته راتلل او په خپله خاوره کې به مړ شو ،همداسې کول.
۱۱او د وخت په تېرېدو سره ساره الیعزر سدوم ته ولېږه چې د لوط سره وګوري او د هغه د خیر پوښتنه وکړي.
۱۲بیا اِلیعزر سدوم ته لاړو ،او د سدوم یو سړے یې ولیدو چې د یو پردي سړي سره جنګېدو ،او د سدوم سړی د هغه غریب سړی ټولې جامې وویستلې او لاړو.
۱۳او دې غریب سړي الیعزر ته فریاد وکړ او د هغه څه په خاطر چې د سدوم سړي ورسره کړي وو ،د هغه څخه یې د مهربانۍ غوښتنه وکړه.
۱۴هغه ورته وویل :ولې ته د هغه غریب سړي سره داسې چلند کوې چې ستا خاورې ته راغی؟
۱۵د سدوم سړي الیعزر ته ځواب ورکړ" :آیا دا سړی ستا ورور دی یا د سدوم خلکو نن تا قاضي ټاکلی دی چې د دې سړي په اړه خبرې کوې؟
۱۶او الیعزر د سدوم د سړي سره د هغه غریب سړي په خاطر جګړه وکړه ،او کله چې الیعزر د سدوم د سړي څخه د غریب سړي د جامو د بیرته اخیستلو لپاره ورغی ،هغه ژر لاړ او په تیږه یې د الیعزر په تندي وواهه.
۱۷او د الیعزر له تندي څخه ډېره وینه بهېده ،او کله چې هغه سړي وینه ولیده ،نو الیعزر یې ونیو او ویې ویل" :زما مزدوري راکړه چې ستا په تندي کې دا بد وینه وه ،ځکه چې زموږ په خاوره کې دا دود او قانون دی".
۱۸الیعزر هغه ته وویل" :تا زه ټپي کړم او له ما څخه وغواړم چې ستا مزدوري درکړم؛ خو الیعزر د سدوم د سړي خبرو ته غوږ ونه نیوه".
۱۹نو هغه سړي الیعزر ونیو او د سدوم قاضي شقره ته یې د قضاوت لپاره راوست.
۲۰هغه سړي قاضي ته وویل" :زما باداره ،زه تاته زاری کوم چې دې سړي دا کار کړی دی ،ځکه چې ما هغه په تیږه وواهه او وینه یې د تندي څخه راوبهېده ،او هغه نه غواړي چې ما ته زما مزدوري راکړي".
۲۱قاضي الیعزر ته وویل" :دا سړی ستا سره ریښتیا وایي ،هغه ته د هغه مزدوري ورکړه ،ځکه چې دا زموږ په خاوره کې دود دی ". الیعزر د قاضي خبرې واورېدې ،او هغه یوه تیږه پورته کړه او قاضي یې وواهه ،او ډېره یې په تندي ولګېده ،او د قاضي له تندي څخه وینه په پراخه کچه بهېده ،او الیعزر وویل" :که دا ستاسو په خاوره کې دود وي ،نو دې سړي ته هغه څه ورکړئ چې زه یې باید ورکړم ، ځکه چې دا ستاسو پریکړه وه ،تاسو دا فرمان ورکړ".
۲۲او الیعزر د سدوم سړی د قاضي سره پرېښود او هغه لاړ.
۲۳کله چې د عیلام پاچاهانو د سدوم پاچاهانو سره جګړه وکړه ،نو د عیلام پاچاهانو د سدوم ټول ملکیت ونیو او لوط یې د هغه د ملکیت سره اسیر کړ .کله چې ابراهیم ته خبر ورکړل شو ،هغه لاړ او د عیلام پاچاهانو سره یې جګړه وکړه او د لوط ټول ملکیت یې د هغوی له لاسونو څخه بیرته واخیست او همدارنګه د سدوم ملکیت.
۲۴په هغه وخت کې د لوط ښځې د هغه لور وزېږوله او هغه د هغې نوم فلتیت کېښود ،ځکه چې خدای پاک هغه او د هغه ټول کورنی د عیلام د پاچاهانو څخه ژغورلي وو .د لوط لور فلتیت لویه شوه او د سدوم د خلکو څخه یو یې هغه واده کړه.
۲۵یو غریب سړی ښار ته د نفقې غوښتلو لپاره راغی ،او هغه څو ورځې په ښار کې پاتې شو ،او د سدوم ټولو خلکو د خپل دود له مخې اعلان وکړ چې هغه سړي ته به تر هغه پورې د ډوډۍ یوه ټوټه هم نه ورکوي ترڅو چې هغه په ځمکه مړ نه شي ،او هغوی همداسې وکړل.
۲۶د لوط لور فلتیت دا سړی ولید چې په کوڅو کې د لوږې له امله پروت و ،او هیچا هغه ته د ژوندي ساتلو لپاره څه نه ورکول ،او هغه د مرګ په حال کې و.

۲۷او د هغې زړه د هغه سړي په خاطر له رحم څخه ډک شو ،او هغې هغه ته د ډېرو ورځو لپاره په پټه ډوډۍ ورکړه ،او د دې سړي روح بيا راژوندی شو.
۲۸ځکه چې کله به هغه د اوبو راوړلو دپاره بهر تلله نو هغې به ډوډۍ په لوښي کې اچوله او کله به چې هغه ځای ته ورسېده چې غريب سړی وو ،نو هغې به ډوډۍ د لوښي څخه راوويستله او هغه ته به يې ورکړه چې وخوري؛ همداسې يې ډېرې ورځې کولې.
۲۹او د سدوم او عموره ټول خلک حيران شول چې دا سړی څنګه دومره ورځې لوږه وزغمي.
۳۰او هغوی يو بل ته وويل :دا يوازې دا کيدی شي چې هغه خوري او څښي ،ځکه چې هيڅ سړی دومره ورځې لوږه نشي زغملی او نه د دې سړي په څير ژوند کولی شي ،پرته لدې چې د هغه مخ بدل شي؛ او درې سړي ځانونه په هغه ځای کې پټ کړل چيرې چې غريب سړی ځای پر ځای شوی و ،ترڅو پوه شي چې هغه څوک و چې هغه ته يې ډوډۍ راوړه.
۳۱د لوط لور فلتيت په هغه ورځ د اوبو راوړلو لپاره بهر ته لاړه ،هغې په خپل منګي کې ډوډۍ واچوله او د غريب سړي کوټې ته لاړه چې اوبه راوويستلې ،هغې له منګي څخه ډوډۍ راوويستله او غريب سړي ته يې ورکړه او هغه وخوړله.
۳۲او درې واړو سړو وليدل چې فلتيت د غريب سړي سره څه وکړل ،او هغوی هغې ته وويل :نو دا ته يې چې د هغه ملاتړ يې کړی ،او له همدې امله هغه نه لوږه لري ،نه يې بڼه بدله کړې او نه د نورو په څير مړ شوی دی.
۳۳او هغه درې سړي له هغه ځای څخه ووتل چې په کې پټ شوي وو ،او پالتيت او هغه ډوډۍ يې ونيوله چې د غريب سړي په لاس کې وه.
۳۴نو هغوی فلتيت ونيوله او خپلو قاضيانو ته يې راوستله او هغوی ته يې وويل" :هغې دا کار وکړ ،او دا هغه وه چې غريب سړي ته يې ډوډۍ ورکړه ،نو هغه تر دې دمه مړ نه شو ،نو اوس موږ ته د دې ښځې سزا وښايه ځکه چې هغې زموږ قانون مات کړی دی".
۳۵د سدوم او عموره خلک سره راټول شول او د ښار په کوڅه کې يې اور بل کړ .هغوی هغه ښځه ونيوله او په اور کې يې واچوله او هغه وسوځول شوه.
۳۶او د ادمه په ښار کې يوه ښځه وه چې هغوی ورسره هم همداسې وکړل.
۳۷ځکه چې يو مسافر د ادمه ښار ته راغی چې ټوله شپه هلته پاتې شي ،په دې نيت چې سهار کور ته لاړ شي ،او هغه د هغې ځوانې ښځې د پلار د کور د دروازې په وړاندې ناست و ،ترڅو هلته پاتې شي ،ځکه چې لمر لوېدلی و کله چې هغه هغه ځای ته ورسېد؛ او هغې ځوانې ښځې هغه د کور د دروازې په څنګ کې ناست وليد.
۳۸هغه له هغې څخه د څښاک اوبه وغوښتې او هغې ورته وويل :ته څوک يې؟ هغه ورته وويل :زه نن ورځ په لاره روان وم ،او کله چې لمر لوېږي دلته راورسېدم ،نو زه به ټوله شپه دلته پاتې شم ،او سهار به سهار وختي پاڅېږم او خپل سفر ته به دوام ورکړم.
۳۹او هغه ځوانه ښځه کور ته لاړه او سړي ته يې ډوډۍ او اوبه راوړې چې وخوري او وڅښي.
۴۰او دا خبره د ادمه خلکو ته څرګنده شوه ،او هغوی سره راټول شول او هغه ځوانه ښځه يې قاضيانو ته راوستله چې د دې کار په خاطر يې قضاوت وکړي.
۴۱قاضي وويل» :دې ښځې ته بايد د مرګ سزا ورکړل شي ځکه چې هغې زموږ د قانون څخه سرغړونه کړې ده ،نو له همدې امله د هغې په اړه دا پريکړه ده«.
۴۲د هغو ښارونو خلک راټول شول او هغه ځوانه ښځه يې راوويستله او د سر څخه تر پښنو پورې يې په شاتو مسح کړه ،لکه څنګه چې قاضي حکم کړی و ،او هغه يې د مچيو د يوې ډلې مخې ته کېښوده چې هغه وخت په خپلو پټيو کې وې ،او مچۍ يې په هغې باندې الوتنه وکړه او هغه يې داسې وخوړله چې د هغې ټول بدن پړسېدلی و.
۴۳او هغه ځوانې ښځې د مچيو له امله چيغې وهلې ،خو هيچا يې پام ونه کړ او نه يې رحم وکړ ،او د هغې چيغې اسمان ته پورته شوې.
۴۴او څښتن په دې او د سدوم د ښارونو په ټولو کارونو باندې په قهر شو ،ځکه چې دوی ډېر خوراک درلود ،او د هغوی په منځ کې ارامي وه ،خو بيا هم د غريبانو او محتاجانو پالنه يې نه کوله ،او په هغو ورځو کې د دوی بد عملونه او ګناهونه د څښتن په وړاندې لوی شول.
۴۵نو څښتن هغه دوه فرښتې راوغوښتې چې د حضرت ابراهيم کور ته راغلې وې ،ترڅو سدوم او د هغه ښارونه له منځه يوسي.
۴۶فرښتې د حضرت ابراهيم د خيمې له دروازې څخه پورته شوې ،کله چې هغوی خوراک او څښاک وکړ ،او ماښام سدوم ته ورسېدل . هغه وخت لوط د سدوم په دروازه کې ناست و .کله چې هغه هغوی وليدل ،نو د هغوی د ليدلو لپاره پاڅېد او په ځمکه باندې يې سجده وکړه.
۴۷هغه ډېر ټينګار وکړ او هغوی يې خپل کور ته راوستل او هغوی ته يې خواړه ورکړل چې هغوی وخوړل او ټوله شپه يې د هغه په کور کې تېره کړه.
۴۸فرښتو لوط ته وويل :پاڅېږه ،ته او ستا ټول خاوندان له دې ځای څخه ووځه ،هسې نه چې د دې ښار د ګناه له امله له منځه لاړ شئ ، ځکه چې څښتن به دا ځای له منځه يوسي.
۴۹فرښتو د لوط لاس ،د هغه د ښځې لاس ،د هغه د ماشومانو لاسونه او د هغه ټول شيان ونيول او هغه يې راوويستل او د ښارونو څخه بهر يې ودراوه.
۵۰هغوی لوط ته وويل" :د خپل ژوند د ژغورلو لپاره وتښته "،نو هغه د خپل ټول شي سره وتښتېد.
۵۱بيا څښتن په سدوم او عموره او په دې ټولو ښارونو باندې له اسمان څخه د ګندګ او اور باران وواهه.
۵۲او هغه دا ښارونه ،ټول ميدانونه ،د ښارونو ټول اوسيدونکي او هغه څه چې په ځمکه کې کرل شوي وو ،تباه کړل .او د لوط ښځې ادو شاته وکتل ترڅو د ښارونو ويجاړتيا ووينې ،ځکه چې د هغې رحم د خپلو لوڼو په خاطر راغی چې په سدوم کې پاتې وې ،ځکه چې دوی د هغې سره نه وې تللي.
۵۳او کله چې هغې شاته وکتل نو هغه د مالګې ستنه شوه ،او تر نن ورځې پورې په هغه ځای کې ده.
۵۴او غوايان چې په هغه ځای کې ولاړ وو هره ورځ به يې مالګه د خپلو پښنو تر څنډو پورې څټله ،او سهار به يې بيا تازه راووتله ،او دوی بيا تر نن ورځې پورې مالګه څټله.

۵۵لوط او د هغه دوه لوڼي چې ورسره پاتې وې وتښتېدې او د عدولام غار ته وتښتېدې او هلته د څه وخت لپاره پاتې شوې.
۵۶حضرت ابراهیم سهار وختي پاڅېد چې وګوري چې د سدوم په ښارونو څه شوي دي؛ هغه وکتل او د ښارونو لوګی یې ولید چې د بټۍ د لوګي په څېر پورته کېده.
۵۷او لوط او د هغه دوه لوڼې په غار کې پاتې شول ،او دوی خپل پلار ته شراب وڅښل او د هغه سره یې څملاستل ،ځکه چې دوی ویل چې په ځمکه کې هیڅوک نشته چې د دوی څخه تخم راوباسي ،ځکه چې دوی فکر کاوه چې ټوله ځمکه له منځه تللې ده.
۵۸او دواړه د خپل پلار سره څملاستل او امیدواره شول او زامن یې وزیږېدل .مشرۍ لور د خپل زوی نوم موآب کېښود او ویې ویل" :زه هغه له خپل پلار څخه پیدا شوم .هغه تر نن ورځې پورې د موآبیانو پلار دی".
۵۹کشرۍ لور هم د خپل زوی نوم بنامي کېښود او هغه تر نن ورځې پورې د عمونیانو پلار دی.
۶۰وروسته له هغه ،لوط او د هغه دوه لوڼې له هغه ځای څخه لاړل او د اردن په بله غاړه کې د خپلو دوو لوڼو او زامنو سره اوسېدل .د لوط زامن لوی شول ،هغوی لاړل او د کنعان په خاوره کې یې ښځې وکړې او اولادونه یې پیدا شول او ډېر شول.

څپرکی۲۰

۱په هغه وخت کې حضرت ابراهیم د ممرې د لویو ونې څخه سفر وکړ او د فلسطینیانو خاورې ته لاړ او په جرار کې اوسېده .دا د کنعان په خاوره کې د حضرت ابراهیم د پنځه ویشتم کال او د حضرت ابراهیم د ژوند په سلم کال کې وه چې هغه د فلسطینیانو په خاوره کې جرار ته راغی.
۲کله چې هغوی ځمکې ته ننوتل ،هغه خپلې ښځې ساره ته وویل" :هر هغه چا ته چې ستا څخه پوښتنه وکړي ،ووایه چې ته زما خور یې ، ترڅو موږ د ځمکې د اوسېدونکو له شر څخه خلاص شو".
۳کله چې حضرت ابراهیم د فلسطینیانو په خاوره کې اوسېده ،د فلسطینیانو د پاچا ابي ملک نوکرانو ولیدل چې ساره ډېره ښکلې وه ،نو د هغې په اړه یې له حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه او هغه وویل :هغه زما خور ده.
۴د ابی ملک غلامان ابی ملک ته لاړل او ورته ویې ویل :د کنعان د خاورې څخه یو سړی راغلی دی چې په دې خاوره کې اوسیږي او د هغه یوه خور ده چې ډېره ښکلې ده.
۵ابی ملک د خپلو نوکرانو خبرې واورېدې چې د ساره ستاینه یې کوله .نو ابی ملک خپل آفسران واستول او ساره یې بادشاه ته راوستله.
۶ساره د ابی ملک کور ته راغله او پاچا ولیدل چې ساره ډېره ښکلې وه او هغه ډېر خوشحاله شو.
۷هغه هغې ته ورنژدې شو او ویې ویل" :هغه سړی چې ته ورسره زموږ خاورې ته راغلې یې ،ستا څه دی؟ "ساره ځواب ورکړ" :هغه زما ورور دی ،او موږ د کنعان له خاورې څخه راغلي یو چې هر ځای چې وغواړو هلته واوسیږو.
۸او ابی ملک ساره ته وویل :ګوره زما ځمکه ستا په مخکې ده ،خپل ورور ته د دې ځمکې په هره برخه کې ځای ورکړه چې ستا خوښه وي ،او دا به زموږ دنده وي چې هغه د ځمکې د ټولو خلکو څخه لوړ او لوړ کړو ځکه چې هغه ستا ورور دی.
۹نو ابي ملک حضرت ابراهیم راوغوښت او حضرت ابراهیم ابي ملک ته راغی.
۱۰او ابي ملک حضرت ابراهیم ته وویل" :ګوره ،ما امر کړی دی چې ستا د خور ساره په خاطر ستا عزت وشي".
۱۱بیا حضرت ابراهیم د پادشاه څخه لاړ او د پادشاه سوغاتونه د هغه پسې روان شول.
۱۲د ماښام په وخت کې ،مخکې له دې چې خلک د خوب لپاره ویده شي ،پاچا په خپل تخت ناست و ،او په هغه باندې ژور خوب راغی ، هغه په تخت باندې پروت و او تر سهاره پورې ویده و.
۱۳هغه خوب ولید چې د څښتن یوه فرښته د هغه په لاس کې د تورې سره راغله ،او فرښته د ابی ملک په سر ولاړه وه او غوښتل یې چې هغه په توره ووژني ،پاچا په خوب کې ووېرېد او فرښتې ته یې وویل :ما ستا په وړاندې څه ګناه کړې ده چې ته زما د تورې سره د وژلو لپاره راغلې یې؟
۱۴فرښتې ابی ملک ته ځواب ورکړ او ورته یې وویل" :ګوره ،ته د هغې ښځې په خاطر مړ کیږې چې پرون شپه تا خپل کور ته راوړې وه ،ځکه چې هغه واده شوې ښځه ده ،د ابراهیم ښځه چې ستا کور ته راغلې وه .نو اوس هغه سړي ته د هغه ښځه بیرته ورکړه ،ځکه چې هغه د هغه ښځه ده .که ته هغه بیرته نه راکوې ،نو پوه شه چې ته به خامخا مړه شې ،ته او ستا ټول شیان به هم.
۱۵په هغه شپه د فلستیانو په مُلک کې لویه شور او غوغا وشوه ،او د مُلک اوسېدونکو د یو سړي څېره ولیده چې په لاس کې یې توره وه ، نو هغه د مُلک اوسېدونکي په توره ووهل ،خو هغه یې هم په وهلو دوام ورکړ.
۱۶په هغه شپه د څښتن فرښتې د فلستیانو ټوله خاوره ووهله او په هغه شپه او په سبا سهار سخته ګډوډي وه.
۱۷د ټولو رحمونو او ټولو اولادونو د وتلو وخت بند شو ،او د څښتن لاس د حضرت ابراهیم د ښځې ساره له امله چې ابي ملک یې نیولې وه ،په هغوی باندې وو.
۱۸سهار ابی ملک له ډېرې وېرې او وارخطایۍ سره راویښ شو .خپل نوکران یې راوغوښتل او خپل خوب یې هغوی ته بیان کړ .خلک ډېر ووېرېدل.
۱۹او د بادشاه د نوکرانو په مینځ کښې یو سړے ولاړ وو او بادشاه ته یې ووئیل" اے بادشاه سلامت ،دا ښځه خپل خاوند ته واپس کړه ، ځکه چې هغه د هغې خاوند دے ،ځکه چې د مِصر بادشاه سره هم داسې وشول کله چې دا سړے مِصر ته راغے".
۲۰او هغه د خپلې ښځې په اړه وویل :هغه زما خور ده ،ځکه چې کله هغه په هغه ځمکه کې چې هغه په کې پردی دی ،د اوسېدو لپاره راځي نو د هغه دا ډول چلند دی.
۲۱فرعون ولېږل او هغه ښځه یې واده کړه او څښتن په هغه باندې سختې بلاګانې راوستې تر دې چې هغه ښځه یې خپل میړه ته بېرته ورکړه.

۲۲نو اوس ،اے بادشاه سلامت ،يوه شه چي پرون شپه په ټول مُلک باندې څه وشول ،څکه چي هلته ډېره لويه ويره ،ډېر درد او غم وو ،او مونږ پوهېږو چي دا د هغي ښځي په وجه وه چي تا واده کړې وه.
۲۳نو اوس دا ښځه خپل ميړه ته بېرته ورکړه ،ترڅو چي دا زمونږ سره هم هغسي ونه شي لکه څنګه چي د مصر د پاچا فرعون او د هغه د رعيت سره وشول او موږ به مړه نه شو .ابی ملک ژر راوغوښت او ساره يې راوغوښته ،هغه د هغه مخي ته راغله ،هغه ابراهيم راوغوښت او هغه د هغه مخي ته راغی.
۲۴ابی ملک هغوی ته وويل" :تاسو څه کار کوئ چي وايئ چي موږ ورور او خور يو ،او ما دا ښځه واده کړه؟"
۲۵حضرت ابراهيم وويل :څکه چي ما فکر کاوه چي د خپلي ښځي په خاطر به مړ شم .او ابي ملک رمي او غوايان ،غلامان او وينځي او زر د سپينو زرو سيکي واخيستي او ابراهيم ته يې ورکړې او ساره يې هغه ته بېرته ورکړه.
۲۶ابی_ملک حضرت ابراهيم ته وويل" :ګوره ،ټوله ځمکه ستا په مخکي ده ،هر ځای چي غواړې هلته واوسېږه".
۲۷حضرت ابراهيم او د هغه ښځه ساره په عزت او درناوي سره د پاچا له حضور څخه لاړل او په جرار کي اوسېدل.
۲۸د فلسطينيانو د هېواد ټول اوسېدونکي او د پاچا درباريان لا هم د هغه وبا له امله چي فرښتي ټوله شپه د ساره له امله په هغوی باندې راوستي وه ،په درد کي وو.
۲۹نو ابی ملک ابراهيم راوغوښت او ورته ويې ويل" :اوس د خپلو غلامانو لپاره خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چي دا فاني نړی زمونږ له منځ څخه لرې کړي".
۳۰حضرت ابراهيم د ابي ملک او د هغه د رعيت دپاره دعا وکړه ،او څښتن د حضرت ابراهيم دعا واورېده او ابي ملک او د هغه ټول رعيت يې روغ کړل.

۲۱فصل

۱او په هغه وخت کي چي ابراهيم د فلسطين په خاوره جرار کي اوسېده ،د يو کال او څلورو مياشتو په پای کي خدای پاک ساره ته راغی او څښتن هغه رايادە کړه ،هغه اميدواره شوه او د ابراهيم لپاره يې زوی پيدا شو.
۲حضرت ابراهيم د خپل زوی نوم اسحاق کېښود چي ساره يې پيدا کړ.
۳او ابراهيم خپل زوی اسحاق د اتو ورځو په عمر کي سنت کړ ،لکه څنګه چي خدای پاک ابراهيم ته امر کړی و چي د هغه وروسته د هغه د اولاد سره وکړي؛ او کله چي اسحاق د دوی څخه زيږيدلی و ،ابراهيم يو سل کلن او ساره نوي کلنه وه.
۴ماشوم لوی شو او د هغه څخه د تي څخه بېل شو .حضرت ابراهيم د اسحاق د تي څخه بېلولو په ورځ لويه مېلمستيا وکړه.
۵نو سام ،عِبِر او د هغه مُلک ټول مشران ،د فلستيانو بادشاه ابی مُلک او د هغهٔ نوکران او د هغهٔ د لښکر مشر فيکول راغلل چي وخوري ، وڅښي او په هغه مېلمستيا کښي برخه واخلي چي اِبراهيم د خپل زوئ اِسحاق د تي نه ورکولو په ورځ جوړه کړې وه.
۶همدارنګه تارح ،د ابراهيم او د هغه د ورور ناحور پلار ،د حاران څخه راغلل ،دوی او د هغوی ټول کورنۍ ،څکه چي دوی د ساره د زوی په اوريدو سره ډېر خوشحاله شول.
۷او هغوی حضرت ابراهيم ته راغلل او هغه مېلمستيا يې وخوړله او وڅښله چي حضرت ابراهيم د حضرت اسحاق د تي ورکولو په ورځ جوړه کړې وه.
۸تارح او ناحور د حضرت ابراهيم سره خوشحاله شول او د فلسطينيانو په خاوره کي ډېر وخت د هغه سره پاتي شول.
۹په هغه وخت کي د رعو زوی سروګ د حضرت ابراهيم د زوی اسحاق د زېږېدو په لومړي کال مړ شو.
۱۰د سروج ټوله عمر دوه سوه نهه دېرش کاله وو ،او هغه مړ شو.
۱۱د حضرت ابراهيم زوی اسماعيل په هغو ورځو کي لوی شو او څوارلس کلن و چي ساره حضرت ابراهيم ته اسحاق وزېږاوه.
۱۲خدای پاک د حضرت ابراهيم د زوی حضرت اسماعيل سره مل وو ،او هغه لوی شو ،هغه د کمان چلول زده کړل او غشي ويشتونکی شو.
۱۳او کله چي اسحاق پنځه کلن شو ،هغه د حضرت اسماعيل سره د خېمي په دروازه کي ناست و.
۱۴حضرت اسماعيل حضرت اسحاق ته راغی او د هغه په مقابل کي کېښناست ،هغه کمان واخيست او هغه يې راوويست او غشی يې په کي واچاوه او اراده يې وکړه چي حضرت اسحاق ووژني.
۱۵ساره هغه کار وليد چي اسماعيل يې د خپل زوی اسحاق سره کول غوښتل ،او د خپل زوی په خاطر ډېر غمجنه شوه .هغې حضرت ابراهيم راوغوښت او ورته يې وويل" :دا وينځه او د هغې زوی وشړه ،څکه چي د هغې زوی به زما د زوی سره وارث نه شي ،څکه چي هغه نن ورځ د هغه سره دا کار کولو هڅه کړې وه".
۱۶حضرت ابراهيم د ساره خبره واورېده او سهار وختي پاڅېد ،دولس ډوډۍ او د اوبو يو بوتل يې واخيست او هاجرې ته يې ورکړ او هغه يې د خپل زوی سره ولېږله ،او هاجرې د خپل زوی سره صحرا ته لاړه ،او هغوی د فاران په دښته کي د صحرا د اوسېدونکو سره اوسېدل .حضرت اسماعيل يو غشي ويشتونکی و او ډېر وخت يې په دښته کي ژوند وکړ.
۱۷وروسته ،هغه او د هغه مور مصر ته لاړل او هلته اوسېدل .هاجرې د خپل زوی لپاره د مصر څخه يوه ښځه وکړه او د هغې نوم مريبه وو.
۱۸د حضرت اسماعيل ښځه اميدواره شوه او څلور زامن او دوه لوڼي يې وزېږېدې ،او حضرت اسماعيل او د هغه مور ،د هغه ښځه او ماشومان وروسته له هغه صحرا ته لاړل.
۱۹او هغوی په هغه دښته کي خېمي جوړې کړې چي هلته اوسېدل ،او سفر ته يې دوام ورکړ او بيا يې مياشتني او کلني آرام وکړ.
۲۰خدای پاک د هغه د پلار حضرت ابراهيم په خاطر حضرت اسماعيل ته رمي ،غوايان او خېمي ورکړې او هغه سرې ډېر غوايان درلودل.

۲۱او اسماعيل په دښتو او خېمو کې اوسېده ،ډېر وخت يې سفر کاوه او آرام يې کاوه ،او د خپل پلار مخ يې ونه ليد.

۲۲څه موده وروسته ،حضرت ابراهيم خپلې ښځې ساره ته وويل" :زه به لاړ شم او خپل زوی اسماعيل به وګورم ،ځکه چې زه د هغه د ليدلو هيله لرم ،ځکه چې ما هغه ډېر وخت نه دی ليدلی".

۲۳حضرت ابراهيم په خپل يو اوښ سپور شو او د خپل زوی اسماعيل د لټولو لپاره دښتې ته لاړ ،ځکه چې هغه واورېدل چې هغه د خپل ټول شي سره په صحرا کې په خېمه کې اوسېږي.

۲۴حضرت ابراهيم دښتې ته لاړ او د غرمې په شاوخوا کې د اسماعيل خېمې ته ورسېد او د اسماعيل پوښتنه يې وکړه او د اسماعيل ښځه يې د خپلو ماشومانو سره په خېمه کې ناسته وموندله ،او د هغې مېړه او مور يې ورسره نه وو.

۲۵حضرت ابراهيم د حضرت اسماعيل له ښځې څخه پوښتنه وکړه چې اسماعيل چېرته تللی دی؟ هغې وويل :هغه د ښکار لپاره صحرا ته تللی دی او حضرت ابراهيم لا هم په اوښ سپور و ،ځکه چې هغه به ځمکې ته ونه کوزېږي لکه څنګه چې هغه خپلې ښځې ساره ته قسم خوړلی و چې له اوښ څخه به نه کوزېږي.

۲۶حضرت ابراهيم د اسماعيل ښځې ته وويل" :زما لور ،لږې اوبه راکړه چې وڅښم ،ځکه چې زه د سفر څخه ستړی شوی يم".

۲۷د اسماعيل ښځې حضرت ابراهيم ته په ځواب کې وويل" :مونږ سره نه اوبه شته او نه ډوډۍ"،هغه په خېمه کې ناسته وه او حضرت ابراهيم ته يې پام ونه کړ او نه يې ترې پوښتنه وکړه چې هغه څوک دی.

۲۸خو هغه په خېمه کې خپل ماشومان وهل او لعنت يې ورته ويل ،او هغې هم خپل مېړه اسماعيل ته لعنت ويل او هغه ته يې سپکاوی وکړ ،او حضرت ابراهيم د اسماعيل د ښځې خبرې د خپلو اولادونو ته واورېدې ،او هغه ډېر په غوسه او ناخوښه شو.

۲۹حضرت ابراهيم ښځې ته غږ وکړ چې له خېمې څخه راووځي ،او هغه ښځه راغله او د حضرت ابراهيم په مقابل کې ودرېده ،ځکه چې حضرت ابراهيم لا تر اوسه په اوښ سپور و.

۳۰حضرت ابراهيم د اسماعيل ښځې ته وويل :کله چې ستا مېړه اسماعيل کور ته راستون شي ،نو دا خبرې ورته وکړه:

۳۱د فلسطينانو د خاورې څخه يو ډېر بوډا سړی ستا د لټولو لپاره دلته راغی ،او د هغه بڼه او څېره داسې وه؛ ما له هغه نه ونه پوښتل چې هغه څوک دی ،او ځکه چې ته دلته نه وې ،هغه ما سره خبرې وکړې او ويې ويل ،کله چې ستا مېړه اسماعيل بېرته راشي نو ورته ووايه چې دې سړي ورته ويلي وو ،کله چې ته کور ته راشې ،د خېمې دا مېخ لرې کړه چې تا دلته نصب کړی دی ،او پر ځای يې بله مېخ ولګوه.

۳۲حضرت ابراهيم خپلې خبرې ښځې ته بشپړې کړې او په اوښ سپور شو او کور ته روان شو.

۳۳وروسته له هغه چې اسماعيل او د هغه مور د ښکار څخه راووتل او خېمې ته راستانه شول ،او د هغه ښځې دا خبرې هغه ته وکړې:

۳۴د فلسطينانو د خاورې څخه يو ډېر بوډا سړی ستا د لټولو لپاره راغی ،او د هغه څېره او څېره داسې وه .ما له هغه نه پوښتنه وکړه چې هغه څوک دی ،او ځکه چې ته په کور کې نه وې ،هغه ماته وويل ،کله چې ستا مېړه کور ته راشي نو ورته ووايه ،بوډا سړی داسې وايي ، د خېمې هغه مېخ لرې کړه چې تا دلته نصب کړی دی او پر ځای يې بل مېخ ولګوه.

۳۵حضرت اسماعيل د خپلې ښځې خبرې واورېدې او پوه شو چې دا د هغه پلار دی او د هغه ښځې د هغه درناوی نه کاوه.

۳۶حضرت اسماعيل د خپل پلار په خبرو پوه شو چې هغه خپلې ښځې ته ويلي وو ،حضرت اسماعيل د خپل پلار خبره ومنله او حضرت اسماعيل هغه ښځه پرېښوده او هغه لاړه.

۳۷وروسته حضرت اسماعيل د کنعان خاورې ته لاړ او هلته يې بله ښځه وکړه او هغه يې خپلې خېمې ته هغه ځای ته راوستله چې هلته اوسېده.

۳۸او د دريو کلونو په پای کې حضرت ابراهيم وويل :زه به بيا لاړ شم او خپل زوی اسماعيل به وګورم ،ځکه چې ما هغه ډېر وخت نه دی ليدلی.

۳۹هغه په خپل اوښ سپور شو او دښتې ته لاړ او د غرمې په شاوخوا کې د اسماعيل خېمې ته ورسېد.

۴۰هغه د اسماعيل پوښتنه وکړه ،او د هغه ښځه له خېمې څخه راووتله او هغې وويل" :زما باداره ،هغه دلته نشته ،ځکه چې هغه په پټيو کې د ښکار او د اوښانو د څرولو لپاره تللی دی ".ښځې ابراهيم ته وويل" :زما باداره ،خېمې ته دننه شه او يوه ټوټه ډوډۍ وخوره ،ځکه چې ستا روح به د سفر له امله ستړی شوی وي".

۴۱حضرت ابراهيم هغې ته وويل :زه به ونه درځم ،ځکه چې زه په بيړه کې يم او سفر ته دوام ورکوم ،خو لږې اوبه راکړه چې وڅښم ، ځکه چې زه تږی يم .هغه ښځه بيړه وکړه او خېمې ته منډه کړه او اوبه او ډوډۍ يې ابراهيم ته راوړې ،هغه يې د هغه په وړاندې کېښودې او هغه يې وهڅوله چې وخوري ،هغه وخوړل او وڅښل او زړه يې آرام شو او هغه خپل زوی اسماعيل ته برکت ورکړ.

۴۲او هغه خپل خوراک ختم کړ او څښتن ته يې برکت ورکړ او د اسماعيل ښځې ته يې وويل :کله چې اسماعيل کور ته راشي نو دا خبرې ورته ووايه:

۴۳د فلسطينانو د خاورې څخه يو ډېر بوډا سړی دلته راغی او ستا پوښتنه يې وکړه ،خو ته دلته نه وې؛ ما هغه ته ډوډۍ او اوبه راوړې او هغه وخوړل او وڅښل او زړه يې آرام شو.

۴۴او هغه دا خبرې ماته وکړې :کله چې ستا ميړه اسماعيل کور ته راشي ،نو ورته ووايه چې د خېمې ميخ چې ته يې لرې ډېر ښه دی ،له خېمې څخه يې مه لرې کوه.

۴۵حضرت ابراهيم ښځې ته امر وکړ او د فلسطينيانو خاورې ته خپل کور ته روان شو .کله چې حضرت اسماعيل خپلې خېمې ته راغی ، د هغه ښځه په خوښۍ او خوشحاله زړه سره د هغه د ليدلو لپاره راووتله.

۴۶هغې ورته وويل" :يو زوړ سړی د فلسطينيانو له خاورې څخه دلته راغی او داسې ښکارېده ،هغه ستا پوښتنه وکړه او ته دلته نه وې ، نو ما ډوډۍ او اوبه راوړې ،هغه وخوړل او وڅښل او زړه يې آرام شو".

۴۷او هغه دا خبرې ماته وکړې ،کله چې ستا ميړه اسماعيل کور ته راشي نو ورته ووايه چې د خېمې ميخ چې ته يې لرې ډېر ښه دی ، هغه له خېمې څخه مه لرې کوه.

۴۸او اسماعيل پوه شو چې دا د هغه پلار دی او د هغه ښځې هغه ته عزت ورکړی دی ،او څښتن اسماعيل ته برکت ورکړ.

څپرکی۲۲

۱نو اسماعیل پاڅېد او خپله ښځه ،ماشومان ،غوایان او ټول شیان یې واخیستل او له هغه ځای څخه روان شو او د فلسطینیانو په خاوره کې خپل پلار ته لاړ.
۲حضرت ابراهیم خپل زوی حضرت اسماعیل ته د خپلې لومړۍ ښځې سره د هغې د چلند په اړه وویل ،چې د هغې د کار سره سم وه.
۳حضرت اسماعیل او د هغه اولادونه په هغه خاوره کې د حضرت ابراهیم سره ډېر وخت تېر کړل او حضرت ابراهیم د فلسطینیانو په خاوره کې ډېر وخت تېر کړ.
۴ورځې ډېرې شوې او شپږویشت کاله وشول .له هغې وروسته حضرت ابراهیم د خپلو نوکرانو او د هغه د ټولو خپلوانو سره د فلسطینیانو له خاورې څخه لاړ او ډېر لرې لاړل .حبرون ته نږدې راغلل او هلته پاتې شول .د حضرت ابراهیم نوکرانو د اوبو کوهیان وکندل ، حضرت ابراهیم او د هغه ټول خپلوان د اوبو په غاړه اوسېدل .د فلسطینیانو د پاچا ابي ملک نوکرانو دا خبر واورېد چې د حضرت ابراهیم نوکرانو د هغه هېواد په حدودو کې د اوبو کوهیان کیندل.
۵هغوی راغلل او د حضرت ابراهیم د نوکرانو سره یې شخړه وکړه او هغه لویه کوهی یې ترې لوټ کړه چې هغوی کیندلې وه.
۶د فلستیانو بادشاه ابي مُلک د دې قیصې نه خبر شو ،او هغه د خپل لښکر مشر فیکول او د خپلو شلو سړو سره د اِبراهیم سره راغلو .ابي مُلک اِبراهیم ته د خپلو نوکرانو په حقله خبرې وکړې او اِبراهیم اِبراهیم ته د هغه کوهي په حقله وفرمائیل چې د هغهٔ نوکرانو هغه لوټ کړے وو.
۷ابی مُلک اِبراهیم ته ووئیل” ،د هغه ژوندی خُدائ په قسم چې ټوله زمکه یې پیدا کړې ده ،ما تر نن ورځې پورې ستا د نوکرانو سره د خپلو نوکرانو د عمل په اړه نهٔ دی اورېدلے“.
۸حضرت ابراهیم اووه مېږې واخیستې او ابي ملک ته یې ورکړې او ویې ویل” :زه تاته دعا کوم چې دا زما له لاسونو څخه واخله ترڅو دا زما لپاره شاهدي وي چې ما دا کوهی کیندلی دی“.
۹او ابی ملک هغه اووه مېږې واخیستې چې حضرت ابراهیم ورکړې وې ،ځکه چې هغه ورته ډېر غوایان او غوایان هم ورکړي وو .او ابی ملک د حضرت ابراهیم سره د کوهي په اړه قسم وخوړ ،نو ځکه یې هغه کوهي د بئرشبع په نوم یاد کړ ،ځکه چې هلته دواړو د هغه په اړه قسم وخوړ.
۱۰هغوی دواړو په بئرشبع کې تړون وکړ .ابی ملک د خپل لښکر د مشر فیکول او د هغه د ټولو نفرو سره یوځای د فلسطینیانو خاورې ته راستانه شول .ابراهیم او د هغه ټول شیان په بئرشبع کې اوسېدل او هغه په هغه خاوره کې ډېر وخت تېر کړ.
۱۱حضرت ابراهیم په بئرشبع کې یو لوی ونې وکرل او د هغې لپاره یې څلور دروازې جوړې کړې چې د ځمکې څلورو خواوو ته مخامخ وې او په هغې کې یې د انګورو باغ جوړ کړ .که چېرې کوم مسافر حضرت ابراهیم ته راغی ،نو هغه به په هره دروازه کې چې د هغه په لاره کې وه ،ننوتل او هلته به یې پاتې کېدل ،خوړل ،څښل او ځان به یې مړاوه او بیا به لاړ.
۱۲ځکه چې د ابراهیم کور تل د هغو انسانانو زامنو لپاره خلاص وو چې تېرېدونکي او تېرېدونکي وو ،چې هره ورځ د ابراهیم کور ته د خوړلو او څښلو لپاره راتلل.
۱۳او هر هغه سړی چې وږی وو او د ابراهیم کور ته به راغی ،ابراهیم به هغه ته ډوډۍ ورکوله چې هغه وخوري ،وڅښي او مړ شي ،او هر هغه څوک چې بربنډ وو چې کور ته به یې کور ته راتلل ،هغه به یې په خپله خوښه جامې اغوستې ،او سپین زر او سره زر به یې ورکول او هغه ښښتن به یې ورته معرفي کاوه چې هغه یې په ځمکه کې پیدا کړی و .ابراهیم به په ټول ژوند کې دا کار کاوه.
۱۴حضرت ابراهیم او د هغه اولادونه او د هغه ټول شیان په بئرشبع کې اوسېدل او هغه تر حبرون پورې خپلې خېمې ودرولې.
۱۵د حضرت ابراهیم ورور ناحور ،د هغه پلار او د هغوی ټول کورنۍ په حاران کې اوسېدل ،ځکه چې هغوی د حضرت ابراهیم سره د کنعان خاورې ته نه وو تللي.
۱۶او د ناحور اولادونه پیدا شول ،کوم چې د حضرت ابراهیم د ښځې ساره خور ،د حاران لور او د ملکا څخه پیدا شو.
۱۷او دا د هغو کسانو نومونه دي چې د هغه څخه زیږیدلي وو :عوض ،بوز ،قموئیل ،کسد ،حازو ،فلداش ،تدلاف او بتوئیل .دا اته زامن وو .دا د ملکا هغه اولادونه وو چې د هغې څخه د ابراهیم د ورور ناحور څخه پیدا شول.
۱۸د ناحور یوه وینځه وه چې نوم یې رومه وو ،او د هغې څخه زباخ ،جکاش ،تعش او معکه هم پیدا شول چې څلور زامن وو.
۱۹د ناحور اولادونه د هغه د لونو څخه علاوه دولس زامن وو ،او هغوی هم په حاران کې زیږېدلي وو.
۲۰د ناحور د مشر زوی عوض زامن :ابي ،کرف ،جادین ،میلوس او د هغوی خور دبوره.
۲۱د بوز زامن :براقیل ،نعمات ،شیوا او مدونو.
۲۲د قموئیل زامن ارام او رِکوب وو.
۲۳د قیصد زامن :انملک ،میسای ،بنون او یفي او د حازو زامن :فلداش ،مکی او عوفر.
۲۴د فلداش زامن :ارود ،حاموم ،میرد او مولوخ.
۲۵د تدلاف زامن موشان ،کوشان او مُطزي وو.
۲۶د بتوئیل زامن :شِکار ،لابان او د هغوی خور رِبقہ.
۲۷دا د ناحور د اولاد کورنۍ دي چې په حاران کې زیږېدلي وې .د قموئیل زوی ارام او د هغه ورور ریکوب د حاران څخه لاړل او په هغه ځمکه کې یې د فرات د سیند په غاړه یوه درې ومونده.
۲۸نو هلته یې یو ښار جوړ کړ او د هغه ښار نوم یې د ارام د زوی فتور په نوم کېښود ،چې تر نن ورځې پورې ارام ناهرایم بلل کېږي.
۲۹د قیصد اولاد هم لاړ چې هلته اوسېږي چېرته چې هغوی ځای موندلی شي ،او لاړل او د شنعار خاورې ته مخامخ یې یوه درې ومونده او هلته یې استوګنه وکړه.

۳۰نو هلته هغوی خپل ځان ته یو ښار جوړ کړ او په هغه ښار یې د خپل پلار د نوم په نوم قصد کېښود ،چي دا ځمکه تر نن ورځې پورې د کسدیم په نوم یادیږي .کسدیم په هغه ځمکه کې اوسېدل او هغوی ډېر زیات شول او ډېر زیات شول.
۳۱او تارح ،چې د ناحور او ابراهیم پلار وو ،په خپل زوړ عمر کې لاړ او بله ښځه یې وکړه ،د هغې نوم فلیله وو .هغه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او هغه یې ضوبا نوم کېښود.
۳۲د ضوبا د پیدا کېدو څخه وروسته تارح پنځه ویشت کاله ژوند وکړ.
۳۳او تارح په هغه کال ،یعني د حضرت ابراهیم د زوی اسحاق د زیږېدو په پنځه دېرشم کال کې مړ شو.
۳۴د تارح عمر دوه سوه پنځه کاله وو او هغه په حاران کې ښخ شو.
۳۵د تارح زوی ضوبا دېرش کاله ژوند وکړ او د هغه څخه ارام ،اخلیس او مریک پیدا شول.
۳۶د ضوبا زوی ارام د تارح زوی درې ښځې درلودې او دولس زامن او درې لونې یې پیدا شوې؛ او څښتن د ضوبا زوی ارام ته ډېر شتمني او شتمني ورکړه ،ډېر غوایان ،رمې او غوایان یې ورکړل او سړی ډېر زیات شو.
۳۷د ضوبا زوی ارام ،د هغه ورور او د هغه ټول کورنی د حاران څخه سفر وکړ او هلته اوسېدل چې هلته ځای ومومي ،ځکه چې د دوی شتمني دومره ډېره وه چې په حاران کې پاتې نشي ،ځکه چې دوی نشو کولی چې د خپلو ورونو یعني د ناحور د اولادې سره په حاران کې پاتې شي.
۳۸د ضوبا زوی ارام د خپلو ورونو سره لاړ او د ختیځې سیمې په لور یې یوه دره وموندله او هلته اوسېدل.
۳۹هغوی هلته هم یو ښار جوړ کړ او د خپل مشر ورور د نوم په نوم یې ارام نوم کېښود ،چې تر نن ورځې پورې ارام ضوبا نومیږي.
۴۰او د اِبراهیم زوئ اِسحاق په هغه ورځو کښې لوئېدو ،او د هغهٔ پلار اِبراهیم هغهٔ ته د مالِک خُدائ د پېژندګلوۍ لاره وښودله ،او مالِک خُدائ د هغهٔ سره وو.
۴۱کله چې اسحاق اوه دېرش کلن شو ،د هغه ورور اسماعیل د هغه سره په خېمه کې ګرځېده.
۴۲او اسماعیل د اسحاق په وړاندې په ځان وياړ وکړ او ویې ویل :زه دیارلس کلن وم کله چې څښتن زما پلار ته وویل چې موږ سنت کړي ،او ما د هغه کلام سره سم عمل وکړ چې هغه زما پلار ته ویلي وو ،او ما خپل روح څښتن ته وسپاره ،او ما د هغه کلام څخه سرغړونه ونه کړه چې هغه زما پلار ته امر کړی و.
۴۳اسحاق اسماعیل ته ځواب ورکړ" :ته ولې زما په وړاندې په دې فخر کوې ،د خپلې غوښې لږې برخې په اړه چې تا د خپل بدن څخه واخیسته او څښتن درته امر کړی دی؟"
۴۴د ژوندي څښتن په نوم قسم ،زما د پلار ابراهیم خدای ،که څښتن زما پلار ته ووایي چې اوس خپل زوی اسحاق واخله او زما په مخکې یې نذرانه راوړه ،زه به یې ونه منم ،خو په خوښۍ سره به یې ومنم.
۴۵څښتن د اسحاق هغه خبره واورېده چې هغه اسماعیل ته کړې وه ،او دا د څښتن په نظر کې ښه ښکاره شوه ،او هغه فکر وکړ چې په دې کار کې حضرت ابراهیم وازمایي.
۴۶او هغه ورځ راغله چې د خدای زامن راغلل او ځانونه یې د څښتن په وړاندې ودرول ،او شیطان هم د خدای زامن د څښتن په وړاندې راغی.
۴۷څښتن شیطان ته وویل" :ته له کومه راغلې؟ "شیطان څښتن ته ځواب ورکړ او ویې ویل" :په ځمکه کې د ګرځېدو او ګرځېدو او په هغې کې د پورته او ښکته ګرځېدو څخه".
۴۸څښتن شیطان ته وویل :د ځمکې د ټولو ماشومانو په اړه ستا خبره زما سره څه ده؟ شیطان څښتن ته ځواب ورکړ او ویې ویل :ما د ځمکې ټول ماشومان لیدلي دي چې ستا خدمت کوي او کله چې له تا څخه څه غواړي نو تا یادوي.
۴۹او کله چې ته هغوی ته هغه څه ورکړې چې دوی یې له تا څخه غواړي ،نو هغوی په آرامۍ سره کښیني ،تا پرېږدي او نور تا نه یادوي.
۵۰آیا تا د تارح زوی ابراهیم لیدلی دی؟ هغه په پیل کې اولاد نه درلود ،او ستا خدمت یې کاوه او هر ځای چې به راتلل ،ستا لپاره یې قربانګاه جوړې کړې ،او په هغو باندې یې نذرانې وړاندې کړې او ستا نوم یې په دوامداره توګه د ځمکې ټولو ماشومانو ته اعلان کړ.
۵۱او اوس چې د هغه زوی اسحاق ورته پیدا شوی دی ،هغه تا پرېښی دی ،هغه د ځمکې ټولو اوسیدونکو ته لویه مېلمستیا جوړه کړې ده ، او څښتن یې هېر کړی دی.
۵۲ځکه چې هغه د خپلو ټولو کارونو په منځ کې تاسو ته کومه نذرانه نه ده راوړې ،نه سوزېدونکي نذرانه ،نه د سلامتۍ نذرانه ،نه غویی ،نه وري یا وزه چې هغه یې د خپل زوی د تې څخه د بېلولو په ورځ حلال کړی وي.
۵۳د خپل زوی د زیږېدو څخه تر اوسه پورې ،چې اووه دېرش کاله تېر شوي دي ،هغه ستا په مخکې نه قربانګاه جوړه کړې او نه یې درته کومه نذرانه راوړې ده ،ځکه چې هغه ولیدل چې ته هغه ته هغه څه ورکړې چې هغه یې ستا څخه غوښتل ،نو هغه ته پرېښود.
۵۴او څښتن شیطان ته وویل :ایا تا زما بنده ابراهیم ته داسې پام کړی دی؟ ځکه چې په ځمکه کې د هغه په څېر هیڅوک نشته ،زما په وړاندې یو کامل او صادق سړی ،هغه څوک چې له خدایه ویره لري او له بدۍ څخه ډډه کوي .قسم په ژوند ،که زه هغه ته ووایم چې خپل زوی اسحاق زما په وړاندې راوله ،نو هغه به هغه له ما څخه ونه ساتي ،ډېر څه که زه هغه ته ووایم چې د هغه د رمو یا غواګانو څخه زما په وړاندې سوزېدونکې نذرانه راوړي.
۵۵شیطان څښتن ته ځواب ورکړ او ویې ویل :نو اوس ابراهیم سره هغه څه ووایه لکه څنګه چې تا ویلي دي ،او ته به وګورې چې ایا هغه به نن ورځ سرغړونه ونه کړي او ستا خبرې به رد نه کړي.

۲۳فصل

۱په هغه وخت کې د څښتن کلام ابراهیم ته راغی او هغه ورته وویل ،ابراهیم ،او هغه وویل ،زه دلته یم.

۲او هغه ورته وفرمايل :اوس خپل زوی ،ستا يوازينی زوی چې ته ورسره مينه لرې ،اسحاق واخله او د موريا خاورې ته لاړ شه او هلته يې د غرونو په يوه برخه کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کړه چې تاته به ښودل شي ،ځکه چې هلته به ته ورېځ او د څښتن جلال ووينې.

۳حضرت ابراهيم د ځان سره وويل” :زه څنګه خپل زوی اسحاق د هغه د مور ساره څخه جلا کړم ترڅو هغه د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې لپاره راوړم؟“

۴حضرت ابراهيم خېمې ته ننوت او د خپلې ښځې ساره په مخکې کښېناست او دا خبرې يې هغې ته وکړې:

۵زما زوی اسحاق لوی شوی دی او له ډېرې مودې راهيسې يې د خپل خدای خدمت نه دی زده کړی ،اوس به سبا زه لاړ شم او هغه به سام او د هغه زوی عبر ته راولم ،او هلته به هغه د څښتن لارې زده کړي ،ځکه چې دوی به هغه ته د څښتن پېژندلو او همدارنګه د دې پوهيدلو زده کړه ورکړي چې کله هغه په دوامداره توګه د څښتن په وړاندې دعا کوي ،نو هغه به هغه ته ځواب ورکړي ،له همدې امله هلته به هغه د خپل خدای د خدمت کولو لاره وپيژني.

۶ساره وويل" :تا ښه وويل ،زما باداره ،لاړ شه او هغه څه چې تا ويلي دي ورسره وکړه ،خو هغه زما څخه ډېر لرې مه لېرې کوه او نه يې هم هلته ډېر وخت پاتې کوه ،ځکه چې زما روح د هغه په روح کې تړلی دی".

۷حضرت ابراهيم ساره ته وويل” :زما لور ،راځئ چې خپل څښتن خدای ته دعا وکړو چې زموږ سره ښه وکړي“.

۸ساره خپل زوی اسحاق واخيست او هغه ټوله شپه د هغې سره پاتې شو ،هغې هغه ښکل کړ او په غېږ کې يې ونيوه او تر سهاره پورې يې هغه ته وصيت وکړ.

۹هغې ورته وويل" :ای زما زويه ،څنګه به زما روح ستا څخه جلا شي؟ "هغې لا هم هغه ښکل کړ او په غېږ کې يې ونيوه ،او ابراهيم ته يې د هغه په اړه لارښوونې وکړې.

۱۰ساره حضرت ابراهيم ته وويل” :ای زما باداره ،زه تاته دعا کوم چې خپل زوی ته پام وکړه او په هغه باندې نظر وکړه ،ځکه چې زما بل زوی يا لور نشته.

۱۱هغه مه پرېږده ،که هغه وږی وي ،ډوډۍ ورته ورکړه ،او که تږی وي ،اوبه ورته وڅښه؛ هغه مه پرېږده چې په پښو لاړ شي او نه هم په لمر کې کښېني.

۱۲هغه په لاره کې يوازې مه پرېږدئ او نه يې له هغه څه څخه چې زړه يې غواړي ،بلکې هغه څه ورسره وکړئ چې هغه درته وايي.

۱۳ساره ټوله شپه د اسحاق په خاطر په ژړا ژړل او تر سهاره پورې يې هغه ته لارښوونه وکړه.

۱۴سهار ساره د هغو جامو څخه چې ابی ملک په کور کې درلودې ،يوه ډېره ښکلې او ښکلې جامې غوره کړې.

۱۵هغې دا خپل زوی اسحاق ته واغوستله او د هغه په سر يې لونګۍ ودروله او د لونګۍ په سر يې يوه قيمتي ډبره ولګوله او د لارې لپاره يې هغوی ته خواړه ورکړل او هغوی لاړل ،اسحاق د خپل پلار ابراهيم سره لاړ او د دوی ځينې نوکران د لارې څخه د هغوی د ليدلو لپاره ورسره ملګري شول.

۱۶ساره د هغوی سره بهر لاړه ،او په لاره کې د هغوی سره لاړه چې هغوی رخصت کړي او هغوی هغې ته وويل :خېمې ته بېرته لاړه شه.

۱۷کله چې ساره د خپل زوی اسحاق خبرې واورېدې ،نو ډېر وژړل ،د هغې مېړه ابراهيم هم ورسره وژړل ،او د هغوی زوی هم د هغوی سره ډېر وژړل او هغه کسان چې د هغوی سره تللي وو ،ډېر وژړل.

۱۸ساره خپل زوی اسحاق ونيو او په غېږ کې يې ونيو ،هغه يې په غېږ کې ونيو او د هغه سره يې ژړل .ساره وويل :څوک پوهېږي چې له نن ورځې وروسته به بيا کله هم تا ووينم؟

۱۹او هغوی لا هم ژړل ،ابراهيم ،ساره او اسحاق او هغه ټول کسان چې په لاره کې ورسره وو ،د هغوی سره ژړل .وروسته ساره د خپل زوی څخه لاړه او په ژړا شوه ،او د هغې ټول نارينه او وينځې د هغې سره خيمې ته راستانه شوې.

۲۰حضرت ابراهيم د خپل زوی اسحاق سره لاړ چې هغه د څښتن په حضور کې د نذرانې په توګه وړاندې کړي ،لکه څنګه چې هغه ورته امر کړی و.

۲۱حضرت ابراهيم خپل دوه ځوانان ،د هاجرې زوی اسماعيل او خپل نوکر اليعزر ،له ځان سره بوتلل او هغوی سره يوځای لاړل .کله چې هغوی په لاره روان وو ،نو ځوانانو دا خبرې په خپلو کې وکړې:

۲۲حضرت اسماعيل اليعزر ته وويل” :اوس زما پلار حضرت ابراهيم د حضرت اسحاق سره ځي چې هغه څښتن ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه راوړي ،لکه څنګه چې هغه ورته امر کړی دی“.

۲۳اوس کله چې هغه راستون شي ،هغه به ماته ټول هغه څه راکړي چې هغه يې لري ،ترڅو له هغه وروسته ميراث واخلم ،ځکه چې زه د هغه لومړی زيږيدلی يم.

۲۴اليعزر اسماعيل ته ځواب ورکړ او ويې ويل" :بې شکه ابراهيم تا ستا مور سره پرېښود ،او قسم يې وخوړ چې ته به د هغه د ټولو شتمنيو څخه هيڅ شی ميراث ونلرې ،او هغه به چا ته هغه څه ورکړي چې هغه يې لري ،د هغه ټولې خزانې سره ،مګر ما ته د هغه غلام ، چې په خپل کور کې وفادار و ،چا چې شپه او ورځ د هغه خدمت کړی دی ،او هغه څه يې کړي دي چې هغه زما څخه غوښتل؟ هغه به ماته د خپل مرګ په وخت کې ټول هغه څه وصيت کړي چې هغه يې لري".

۲۵او کله چې ابراهيم د خپل زوی اسحاق سره په لاره روان و ،شيطان راغی او د يو ډېر سپين ږيري سړي ،عاجز او پښيمانه روح په شکل کې ابراهيم ته ښکاره شو ،او ابراهيم ته نږدې شو او ورته يې وويل :ايا ته احمق يې يا ظالم يې چې نن ورځ د خپل يوازيني زوی سره دا کار کوې؟

۲۶ځکه چې خدای پاک ستا په وروستيو ورځو کې ،ستا په بوډاتوب کې تاته زوی درکړ ،او ته به نن لاړ شې او هغه به ووژنې ځکه چې هغه هيڅ ظلم نه دی کړی ،او ته به د خپل يوازيني زوی روح له ځمکې څخه ورک کړې؟

۲۷آیا ته نه پوهېږې او نه پوهېږې چې دا کار د څښتن له خوا نشي کېدای؟ ځکه چې څښتن په ځمکه کې انسان ته دومره بد کار نشي کولی چې هغه ته ووايي ،لاړ شه خپل ماشوم ووژنه.
۲۸حضرت ابراهیم دا واورېدل او پوه شو چې دا د شیطان خبره وه چې هڅه یې کوله هغه د څښتن له لارې څخه واړوي ،خو حضرت ابراهیم د شیطان غږ ته غوږ ونه نیوه او حضرت ابراهیم هغه ورټلو او لاړ.
۲۹بیا شیطان بېرته اسحاق ته راغی؛ او هغه اسحاق ته د یو ښکلي او ښکلي ځوان په څېره کې ښکاره شو.
۳۰هغه اسحاق ته ورغی او ورته یې وویل :آیا ته نه پوهېږې او نه پوهېږې چې ستا بوډا بې عقل پلار نن تا بې ګټې حلالولو ته بوځي؟
۳۱نو اوس زما زویه ،د هغه خبره مه اوره او مه ورته غوږ ږده ،ځکه چې هغه یو بې عقل بوډا سړی دی ،او مه پرېږده چې ستا قیمتي روح او ښکلی شخصیت له ځمکې څخه ورک شي.
۳۲حضرت اسحاق دا واورېدل او حضرت ابراهیم ته یې وویل" :ای زما پلاره ،تا هغه څه واورېدل چې دې سړي ویلي دي؟ هغه هم همداسې ویلي دي".
۳۳حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ته په ځواب کې وویل" :هغه ته پام کوه او د هغه خبرو ته غوږ مه نیسه او هغه ته غوږ مه نیسه ، ځکه چې هغه شیطان دی او هڅه کوي چې نن ورځ موږ د خدای له امرونو څخه لرې کړي".
۳۴او ابراهیم بیا هم شیطان ته ملامته شو ،او شیطان له هغوی څخه لاړ ،او ولیدل چې هغه په دوی باندې غالب نشو ،نو ځان یې له هغوی څخه پټ کړ ،او لاړ او د دوی په مخکې په لاره کې تیر شو؛ او هغه ځان د لارې په اوږدو کې د اوبو په یوه لویه ویاله بدل کړ ،او ابراهیم ، اسحاق او د هغه دوه ځوانان هغه ځای ته ورسیدل ،او دوی یو لوی او قوي ویاله ولیده چې د لویو اوبو په څیر وه.
۳۵او هغوی ویالې ته ننوتل او له هغې څخه تېر شول ،او اوبه لومړی د هغوی پښو ته ورسېدې.
۳۶او هغوی په ویاله کې ژور لاړل او اوبه یې تر غاړو پورې ورسېدې ،او ټول د اوبو له امله وویرېدل؛ او کله چې هغوی د ویالې څخه تېرېدل ،ابراهیم هغه ځای وپېژنده ،او هغه پوه شو چې مخکې هلته اوبه نه وې.
۳۷حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ته وویل :زه دا ځای پېژنم چې هلته نه ویاله وه او نه اوبه ،نو اوس دا شیطان دی چې دا ټول کارونه زموږ سره کوي ،ترڅو نن ورځ موږ د خدای له امرونو څخه واړوي.
۳۸حضرت ابراهیم هغه ملامت کړ او ورته یې وویل :څښتن دې تا ملامت کړي ،اې شیطانه ،له موږ څخه لاړ شه ځکه چې موږ د خدای په امر روان یو.
۳۹او شیطان د ابراهیم په غږ ووېرېد او له هغوی څخه لاړ او هغه ځای بیا په وچه ځمکه بدل شو لکه څنګه چې پخوا و.
۴۰او حضرت ابراهیم د اسحاق سره هغه ځای ته لاړ چې خدای پاک ورته ویلي وو.
۴۱په دریمه ورځ حضرت ابراهیم سترګې پورته کړې او هغه ځای یې ولید چې خدای پاک ورته ویلي وو.
۴۲او د اور یوه ستنه ورته ښکاره شوه چې له ځمکې څخه تر اسمان پورې رسېده ،او د غره په سر د جلال وریځ وه ،او د څښتن جلال په وریځ کې ښکاره شو.
۴۳حضرت ابراهیم حضرت اسحاق ته وویل" :زما زویه ،ته په هغه غره کې چې موږ یې له لرې واټن څخه وینو ،هغه څه وینې چې زه یې په کې وینم؟"
۴۴اسحاق ځواب ورکړ او خپل پلار ته یې وویل :زه د اور او وریځې ستنه وینم ،او د څښتن جلال په وریځ کې لیدل کېږي.
۴۵او حضرت ابراهیم پوهېده چې د هغه زوی اسحاق د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه قبول شوی دی.
۴۶حضرت ابراهیم الیعزر او د هغه زوی اسماعیل ته وویل" :آیا تاسو هم هغه څه وینئ چې موږ یې په لرې غره کې ګورو؟"
۴۷هغوی ځواب ورکړ او ویې ویل ،موږ د ځمکې د نورو غرونو په څېر بل څه نه وینو .او ابراهیم پوه شو چې دوی د څښتن په وړاندې د دوی سره د تګ لپاره نه دي منل شوي ،او ابراهیم هغوی ته وویل ،دلته د خر سره پاتې شئ تر هغه چې زه او زما زوی اسحاق هغه غره ته لاړ شو او هلته د څښتن په وړاندې عبادت وکړو او بیا بیرته تاسو ته راشو.
۴۸او لکه څنګه چې حضرت ابراهیم امر کړی وو ،الیعزر او اسماعیل په هغه ځای کې پاتې شول.
۴۹حضرت ابراهیم د سوزېدونکې نذرانې لپاره لرګي واخیستل او په خپل زوی اسحاق یې کېښودل ،هغه اور او چاقو واخیستل او دواړه هغه ځای ته لاړل.
۵۰کله چې هغوی روان وو ،اسحاق خپل پلار ته وویل" :ګوره ،زه دلته اور او لرګي وینم ،نو هغه وری چیرته دی چې د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه وي؟"
۵۱حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ته په ځواب کې وویل" :زما زویه ،څښتن تاته غوره کړی دی چې د پسه پر ځای کامل سوزېدونکې نذرانه شې".
۵۲حضرت اسحاق خپل پلار ته وویل :زه به هر هغه څه چې څښتن درته ویلي دي په خوښۍ او د زړه په خوشحالۍ سره وکړم.
۵۳حضرت ابراهیم بیا خپل زوی اسحاق ته وویل" :آیا ستا په زړه کې د دې په اړه کومه مفکوره یا مشوره شته چې مناسبه نه ده؟ زما زویه ،مهرباني وکړه ،دا زما څخه مه پټوه".
۵۴اسحاق خپل پلار ابراهیم ته په ځواب کې وویل :ای زما پلاره ،د ژوندي څښتن او ستا د روح په نوم ،زما په زړه کې هیڅ شی نشته چې زه د هغه خبرې څخه چې هغه تاته ویلي دي ،ښي یا چپ لوري ته واړوم.
۵۵په دې سره نه کوم اندام او نه هم کوم عضلات حرکت کړی او نه هم زما په زړه کې د دې په اړه کوم فکر یا بد مشوره شته.
۵۶خو زه په دې کار کې خوشحاله او خوشحاله یم ،او وایم ،برکت دی هغه څښتن چې نن یې زه د هغه په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې لپاره غوره کړی یم.
۵۷حضرت ابراهیم د اسحاق په خبرو ډېر خوشحاله شو او هغوی لاړل او هغه ځای ته سره راټول شول چې څښتن یې په اړه خبرې کړې وې.

۵۸حضرت ابراهیم په هغه ځای کې د قربانګاه جوړولو ته نږدې شو ،حضرت ابراهیم ژړل او حضرت اسحاق تیږې او مساله واخیستل تر هغه چې د قربانګاه جوړول یې بشپړ کړل.
۵۹حضرت ابراهیم لرګي واخیستل او په هغه قربانګاه باندې یې چې هغه جوړه کړې وه ،سم کړل.
۶۰او هغه خپل زوی اسحاق ونیو او هغه یې وتړلو ترڅو هغه د قربانګاه په لرګیو باندې کېږدي او د څښتن په حضور کې یې د سوزېدونکي نذراني په توګه حلال کړي.
۶۱حضرت اسحاق خپل پلار ته وویل" :ما په کلکه وتړه او بیا مې په قربانګاه باندې کېږده ،که نه نو زه به وګرځم او حرکت وکړم او د چاقو زور زما په بدن ولګوم او د سوزېدونکي نذراني ناپاکه کړم ".حضرت ابراهیم همداسې وکړل.
۶۲اسحاق بیا هم خپل پلار ته وویل" :ای زما پلاره ،کله چې ته ما ووژنې او د قربانۍ په توګه مې وسوزوې ،نو زما د ایرې پاتې شوې برخې له ځانه سره یوسه او زما مور ساره ته یې راوړه او هغې ته ووایه چې دا د اسحاق خوشبویه بوی دی .مګر که هغه د څاه سره نږدې یا په کوم لوړ ځای کې کښېني نو دا ورته مه وایه ،که نه نو هغه به زما وروسته خپل روح وغورځوي او مړه شي".
۶۳حضرت ابراهیم د اسحاق خبرې واورېدې ،او کله چې حضرت اسحاق دا خبرې کولې ،نو هغه په لوړ غږ وژړل .د حضرت ابراهیم اوښکې د هغه په زوی حضرت اسحاق باندې روانې شوې او حضرت اسحاق په ژړا شو او خپل پلار ته یې وویل :پلاره ،ژر شه او زما سره د خپل څښتن خدای رضا وکړه لکه څنګه چې هغه تاته امر کړی دی.
۶۴د حضرت ابراهیم او حضرت اسحاق زړونه په دې کار خوشحاله شول چې څښتن ورته امر کړی وو؛ خو سترګې یې په ژړا ژړل او زړه یې خوشحاله و.
۶۵حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق وتړلو او په لرګیو باندې یې کېښود ،حضرت اسحاق خپله غاړه د خپل پلار په مخکې د قربانګاه په لور وغځوله او حضرت ابراهیم خپل لاس پورته کړ ترڅو چاقو واخلي او خپل زوی د څښتن په حضور کې د سوزېدونکي نذراني په توګه حلال کړي.
۶۶په هغه وخت کې د رحمت فرښتې د څښتن په حضور کې راغلې او د اسحاق په اړه یې ورسره خبرې وکړې او ویې ویل:
۶۷ ربه ،ته په ټولو هغو شیانو چې تا په اسمان او ځمکه کې پیدا کړي دي ،یو مهربان او مهربان پاچا یې ،او ته د هغوی ټولو ملاتړ کوې؛ نو د خپل بنده اسحاق په ځای فدیه او خلاصون راکړه ،او په ابراهیم او د هغه په زوی اسحاق رحم وکړه ،چې نن ورځ ستا حکمونه ترسره کوي.
۶۸ای څښتنه ،ستا د بنده ابراهیم زوی اسحاق څنګه د څاروي په څېر د حلالېدو لپاره تړل شوی دی؟ نو اوس ،ای څښتنه ،په هغوی رحم وکړه.
۶۹په هغه وخت کې څښتن ابراهیم ته راڅرګند شو او له اسمان څخه یې غږ وکړ او ورته یې وویل :هلک ته لاس مه ورکوه او نه هم ورسره هیڅ کار کوه ،ځکه چې اوس زه پوهېږم چې ته د دې عمل په ترسره کولو سره له خدایه ویره لرې او خپل زوی ،خپل یوازینی زوی ،زما څخه نه لرې کوې.
۷۰حضرت ابراهیم سترګې پورته کړې او ویې لیدل چې یو ګډ په یوې بوټې کې د ښکرونو له امله نښتی دی ،دا هغه ګډ و چې څښتن خدای په هغه ورځ په ځمکه کې پیدا کړی و چې ځمکه او اسمان یې جوړ کړي وو.
۷۱ځکه چې څښتن دا پسه د هغه ورځې څخه د اسحاق په ځای د سوزېدونکي نذراني په توګه چمتو کړی و.
۷۲او دا پسه د ابراهیم خوا ته روان و چې شیطان هغه ونیو او د هغه ښکرونه یې په ځنګل کې وتړل ،ترڅو هغه د ابراهیم خوا ته لاړ نشي ،ترڅو ابراهیم خپل زوی ووژني.
۷۳او ابراهیم چې ولیدل چې پسه د هغه خوا ته راروان دی او شیطان یې مخه نیولې ده ،هغه یې راوویست او د قربانګاه مخې ته یې راوست ،او خپل زوی اسحاق یې د بند څخه خلاص کړ ،او د هغه پر ځای یې پسه کېښود ،او ابراهیم په قربانګاه باندې پسه حلال کړ او د خپل زوی اسحاق په ځای یې د نذراني په توګه وړاندې کړ.
۷۴حضرت ابراهیم د پسه د وینې څخه څه په قربانګاه باندې وشیندله او په لوړ غږ یې وویل" :دا زما د زوی په ځای کې ده ،او دا دې نن ورځ د څښتن په حضور کې زما د زوی د وینې په څېر وګڼل شي".
۷۵او هغه ټول کارونه چې ابراهیم په دې موقع د قربانګاه سره کول ،هغه به په لوړ غږ وویل :دا زما د زوی په کوټه کې دی ،او دا نن ورځ زما د زوی په ځای د څښتن په حضور کې په پام کې ونیول شي؛ او ابراهیم د قربانګاه سره ټوله خدمت پای ته ورساوه ،او خدمت د څښتن په حضور کې قبول شو ،او د اسحاق په څېر وګڼل شو؛ او څښتن په هغه ورځ ابراهیم او د هغه اولاد ته برکت ورکړ.
۷۶شیطان ساره ته لاړ ،او هغې ته د یو زاړه سړي په څېر ښکاره شو چې ډېر عاجز او عاجز و ،او ابراهیم لا تر اوسه د څښتن په وړاندې په سوزېدونکي نذرانه کې بوخت و.
۷۷او هغه هغې ته وویل :ایا ته هغه ټول کارونه نه پېژنې چې ابراهیم نن ورځ ستا د یوازیني زوی سره کړي دي؟ ځکه چې هغه اسحاق واخیست او یوه قربانګاه یې جوړه کړه ،هغه یې وواژه او په قربانګاه کې یې د قربانۍ په توګه پورته کړ ،او اسحاق د خپل پلار په وړاندې ژړل او ژړل ،مګر هغه ورته ونه کتل ،او نه یې په هغه رحم وکړ.
۷۸شیطان دا خبرې تکرار کړې ،او هغه له هغې څخه لاړ ،او ساره د شیطان ټولې خبرې واورېدې ،او هغې تصور وکړ چې هغه د انسانانو د زامنو څخه یو بوډا سړی دی چې د هغې د زوی سره و ،او راغی او دا شیان یې ورته وویل.
۷۹ساره په لوړ غږ وژړل او د خپل زوی په خاطر یې په ژړا او چیغې وهلې .هغې ځان په ځمکه وغورځاوه او په خپل سر یې خاورې واچولې او ویې ویل :ای زما زویه ،زما زویه ،کاشکې چې نن ورځ زه ستا پر ځای مړه شوې وای .هغې ژړل او ویې ویل :ای زما زویه ، زما زویه اسحاق ،کاشکې چې زه ستا پر ځای نن ورځ مړه شوې وای.
۸۰او هغې لا هم ژړل او ویې ویل" :وروسته له دې چې ما تا لوی کړ او تا مې لوی کړ ،ستا لپاره زما غم دی؛ اوس زما خوښي ستا لپاره په غم بدله شوې ده ،ما چې ستا لپاره ډېر ارمان درلود ،او ژړل او خدای ته مې دعا وکړه تر هغه چې ما تا په نوي کلنۍ کې وزېږاوه؛ او اوس تا نن ورځ د چاقو او اور لپاره خدمت کړی دی ،ترڅو قرباني شي".

۸۱خو زه ستا سره ځان ته تسليت ورکوم ،زما زويه ،ځکه چې دا د څښتن کلام دى ،ځکه چې تا د خپل خداى حکم ترسره کړ؛ ځکه چې څوک زموږ د خداى کلام څخه سرغړونه کولی شي ،چې د هر ژوندي موجود روح يې په لاس کې دی؟
۸۲ته عادل يې ،اى زموږ څښتنه خدايه ،ځکه چې ستا ټول کارونه ښه او صادق دي؛ ځکه چې زه هم ستا له هغه کلام څخه خوشحاله يم چې تا امر کړی دی ،او پداسي حال کې چې زما سترګې په ژړا ژاړي زما زړه خوشحاله کيږي.
۸۳ساره خپل سر د خپلې يوې وينځې په سينه کېښود او هغه د تيرې په څېر ارامه شوه.
۸۴وروسته هغه پورته شوه او د پوښتنې کولو لپاره يې ګرځېده تر هغه چې حبرون ته ورسېده ،او هغې د هغو ټولو خلکو څخه پوښتنه وکړه چې په لاره کې ورسره مخ شول ،او هيڅوک يې ونه شو کولی چې د هغې په زوی څه شوي دي.
۸۵او هغه د خپلو وينځو او نوکرانو سره قريت اربع ته چې حبرون دی راغله ،او د خپل زوی په اړه يې پوښتنه وکړه ،او هغه هلته پاتې شوه پداسي حال کې چې هغې خپل ځينې نوکران د هغه ځای په لټه کې واستول چې ابراهيم د اسحاق سره تللی و .دوی د هغه د لټولو لپاره د سام او عبر کور ته لاړل ،خو هغه يې ونه موند ،او دوی په ټوله ځمکه کې ولټوله او هغه هلته نه و.
۸۶او وګورئ ،شيطان د يو بوډا سړي په شکل کې ساره ته راغی ،او راغی او د هغې په وړاندې ودرېد ،او هغې ته يې وويل :ما تاته دروغ وويل ،ځکه چې ابراهيم خپل زوی نه دی وژلی او هغه مړ شوی نه دی؛ او کله چې هغې دا خبره واورېده نو د هغې خوښي د خپل زوی له امله دومره سخته شوه چې د هغې روح د خوښۍ څخه ووت؛ هغه مړه شوه او خپلو خلکو ته يوځای شوه.
۸۷کله چې حضرت ابراهيم خپل خدمت پای ته ورساوه ،هغه د خپل زوی اسحاق سره خپلو ځوانانو ته راستون شو ،او هغوی سره يوځای بيرسبع ته لاړل او کور ته راستانه شول.
۸۸حضرت ابراهيم ساره ولټوله ،خو هغه يې ونه موندله ،او د هغې په اړه يې پوښتنه وکړه ،او هغوی ورته وويل :هغه تر حبرون پورې لاره چې ستا دواړه ولټوي چېرته چې ته تللې وې ،ځکه چې هغې ته دا خبر ورکړل شوی و.
۸۹او ابراهيم او اسحاق هغې ته حبرون ته لاړل ،او کله چې دوی وموندله چې هغه مړه ده ،نو خپل غږونه يې پورته کړل او په هغې يې ډير وژړل؛ او اسحاق د خپلې مور په مخ ولوېد او په هغې يې وژړل ،او ويې ويل :ای زما مورې ،زما مورې ،تا ما څنګه پريښوده ،او چيرته لاړې؟ ای څنګه ،تا ما څنګه پريښوده!
۹۰حضرت ابراهيم او حضرت اسحاق ډېر وژړل او د هغوی ټولو نوکرانو د ساره په خاطر د هغوی سره وژړل او هغوی د هغې په خاطر ډېر سخت غمجن شول.

څپرکی۲۴

۱د ساره عمر يو سل او اوويشت کاله وو ،او ساره مړه شوه ،او ابراهيم د خپلې مړې له مخې څخه پورته شو ترڅو د خپلې ښځې ساره د ښخولو لپاره د قبر ځای ولټوي ،او لاړ او د حيت اولادونو سره چې د هغه هېواد اوسېدونکي وو ،خبرې وکړې او ويې ويل:
۲زه ستا په خاوره کې ستا سره مسافر او مسافر يم ،ماته په خپله خاوره کې د هديرې ځای راکړه ترڅو زه خپل مړی زما په مخکې ښخ کړم.
۳د حيت اولادونو ابراهيم ته وويل" :ګوره ،دا ځمکه ستا په مخکې ده ،زموږ د قبرونو په غوره ځای کې خپل مړی ښخ کړه ،ځکه چې هيڅوک به تا د خپل مړی د ښخولو څخه منع نه کړي".
۴حضرت ابراهيم هغوی ته وويل" :که تاسو په دې موافق يئ ،لاړ شئ او زما لپاره د صوخر زوی عفرون ته زاري وکړئ او وغواړئ چې هغه ماته د مکفيله غار راکړي ،چې د هغه د پټي په سر کې دی ،او زه به يې د هغه څخه د هر هغه څه په بدل کې واخلم چې هغه يې غواړي".
۵عفرون د حيتيانو په منځ کې اوسېده ،او هغوی لاړل او هغه يې راوغوښت ،او هغه د ابراهيم مخې ته راغی ،او عفرون ابراهيم ته وويل : "ګوره ،ستا غلام به هغه څه وکړي چې ته يې غواړې ".ابراهيم وويل" :نه ،زه به هغه غار او ځمکه چې ستا ده ،د قيمت په توګه واخلم ، ترڅو دا د تل لپاره د هديرې ملکيت شي".
۶عفرون ځواب ورکړ" :ګوره ،دا پټی او غار ستا په مخکې دي ،هرڅه چې غواړې هغه راکړه .حضرت ابراهيم وويل" :زه به دا ستا له لاس څخه او د هغو کسانو له لاس څخه چې ستا د ښار په دروازه کې ننوځي او ستا د اولاد له لاس څخه د تل لپاره په بشپړه بيه واخلم".
۷عفرون او د هغه ټولو وروڼو دا واورېدل ،او حضرت ابراهيم د عفرون او د هغه د ټولو وروڼو په لاسونو کې څلور سوه مثقاله سپين زر عفرون ته وزن کړل؛ او حضرت ابراهيم دا معامله وليکله ،او هغه يې وليکله او د څلورو شاهدانو سره يې شاهدي ورکړه.
۸او د شاهدانو نومونه دا دي :د حِتي ابيشنا زوی اميجال ،د حِوي اشوناخ زوی اديکوروم ،د جُمري اخيرام زوی عبدون ،د صيدوني ابوديش زوی بقديل.
۹حضرت ابراهيم د رانيولو کتاب واخيست او په خپلو خزانو کې يې کېښود ،او دا هغه خبرې دي چې حضرت ابراهيم په کتاب کې ليکلي دي ،يعني:
۱۰دا چې هغه غار او ځمکه چې حضرت ابراهيم د عفرون حيتيانو او د هغه له اولادې او د هغه له ښار څخه د وتلو کسانو او د هغه له اولادې څخه د تل لپاره اخيستي وه ،د حضرت ابراهيم او د هغه د اولادې او د هغه د اولادې لپاره د هديرې د ملکيت په توګه د تل لپاره اخيستل شوې وه .هغه په هغې باندې مهر ولګاوه او د شاهدانو سره يې دا تصديق کړه.
۱۱او هغه پټی او هغه سمڅه چې په هغې کې وه او دا ټول ځای د ابراهيم او د هغه وروسته د هغه اولادې ته ،د حيتيانو څخه ورکړل شو؛ وګورئ دا د ممری مخې ته په حبرون کې دی ،چې د کنعان په خاوره کې دی.
۱۲له دې وروسته حضرت ابراهيم خپله ښځه ساره هلته ښخه کړه او هغه ځای او د هغې ټوله سيمه د حضرت ابراهيم او د هغه د اولادې لپاره د هديرې ملکيت شوه.

۱۳او ابراهیم ساره په ډېر شان او شوکت سره ښخ کړه لکه څنګه چې د پاچاهانو د جنازې په وخت کې لیدل کېده ،او هغه په ډېرو ښو او ښایسته جامو کې ښخ شوه.

۱۴د هغې جنازې ته سام ،د هغه زامن عبر او ابی ملک ،د انار ،اشکول او ممرې سره یوځای ولاړ وو ،او د ځمکې ټول مشران د هغې جنازې پسې روان وو.

۱۵د ساره عمر یو سل او اوویشت کاله وو او هغه مړه شوه .بیا حضرت ابراهیم ډېر سخت غمجن شو او اووه ورځې یې د غم مراسم ترسره کړل.

۱۶د هغه ځای ټولو اوسېدونکو حضرت ابراهیم او د هغه زوی حضرت اسحاق ته د ساره په خاطر تسلي ورکړه.

۱۷کله چې د هغوی د غم ورځې تېرې شوې ،حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ولېږه او هغه د سام او عبر کور ته لاړ چې د څښتن لارې او د هغه لارښوونې زده کړي ،او حضرت ابراهیم هلته درې کاله پاتې شو.

۱۸په هغه وخت کې حضرت ابراهیم او د هغه ټول نوکران پاڅېدل او هغوی لاړل او بېرته خپل کور ته بیرسبع ته لاړل ،او حضرت ابراهیم او د هغه ټول نوکران په بیرسبع کې پاتې شول.

۱۹او د هغه کال په سر کې د فلستیانو بادشاه ابي ملک مړ شو؛ هغه د مرګ په وخت کې یو سل درې نوي کلن و؛ او ابراهیم د خپلو خلکو سره د فلستیانو خاورې ته لاړ ،او هغوی د ټول کور او ټولو نوکرانو ته تسلي ورکړه ،او بیا هغه کور ته لاړ.

۲۰د ابی ملک له مړینې وروسته د جرار خلکو د هغه زوی بن ملک واخیست ،چې هغه یوازې دولس کلن و او هغه یې د خپل پلار په ځای کې ښخ کړ.

۲۱نو هغوی د هغه نوم ابی ملک کېښود ځکه چې دا د هغوی دود وو چې په جرار کې به یې کول .ابی ملک د خپل پلار ابی ملک پر ځای پاچا شو او په خپل تخت باندې کېښناست.

۲۲د حاران زوی لوط هم په هغو ورځو کې ،د اسحاق د ژوند په نهه دېرشم کال کې مړ شو ،او د لوط ټول عمرونه یو سل او څلوېښت کاله وو او هغه مړ شو.

۲۳دا د لوط اولادونه وو چې د هغه د لوڼو څخه پیدا شوي وو .د مشر نوم موآب او د دوهم نوم بنامي وو.

۲۴د لوط دوه زامن لاړل او د کنعان له خاورې څخه یې ښځې وکړې او د هغوی څخه یې اولادونه پیدا شول .د موآب څلور زامن عد ، مایون ،ترسوس او کنویل وو .دا تر نن ورځې پورې د موآب د اولادونو پلرونه دي.

۲۵د لوط د اولاد ټولې کورنۍ لاړې چې هر ځای ته چې ورسېدې هلته اوسېدل ،ځکه چې هغوی ډېر اولادونه درلودل او ډېر اولادونه یې درلودل.

۲۶نو هغوی لاړل او په هغه ځمکه کې چې هغوی په کې اوسېدل ښارونه یې جوړ کړل او هغه ښارونه یې چې جوړ کړي وو په خپلو نومونو کېښودل.

۲۷د حضرت ابراهیم ورور ناحور د اسحاق د ژوند په څلوېښتم کال کې په هغو ورځو کې مړ شو .د ناحور ټوله عمر یو سل او دوه اویا کاله و او هغه مړ شو او په حاران کې ښخ شو.

۲۸کله چې حضرت ابراهیم د خپل ورور د مړینې خبر واورېد ،نو هغه ډېر غمجن شو او ډېر ورځې یې په خپل ورور غمجن کړ.

۲۹حضرت ابراهیم خپل مشر نوکر الیعزر راوغوښت چې د خپل کور په اړه ورته حکم وکړي ،او هغه راغی او د هغه په وړاندې ودرېد.

۳۰حضرت ابراهیم هغه ته وویل" :ګوره ،زه زوړ شوی یم ،زما د مرګ ورځ نه پېژنم ،ځکه چې زما عمر ډېر شوی دی ،نو اوس پورته شه ،لاړ شه او زما زوی ته د دې ځای او د دې خاورې څخه ،د کنعانیانو د لوڼو څخه چې موږ په کې اوسېږو ،ښځه مه کوه".

۳۱خو زما وطن او زما د زېږېدو ځای ته لاړ شه ،او له هغه ځایه زما د زوی لپاره ښځه وکړه ،او د اسمان او ځمکې څښتن خدای چې زه یې د خپل پلار له کور څخه راوویستم او دې ځای ته یې راوستم ،او راته یې وویل :زه به ستا اولادې ته دا ځمکه د تل لپاره په میراث کې ورکړم .هغه به ستا څخه مخکې خپله فرښته واستوي او ستا لاره به بریالۍ کړي ،ترڅو ته زما د زوی لپاره زما د کورنۍ او زما د پلار له کور څخه ښځه پیدا کړې.

۳۲نوکر خپل بادار ابراهیم ته ځواب ورکړ او ویې ویل" :ګوره ،زه ستا د پلار کور او ستا د پلار کور ته ځم او ستا د زوی لپاره له هغه ځای څخه ښځه کوم .خو که چېرې هغه ښځه زما سره دې خاورې ته د راتلو اراده ونلري ،نو زه به ستا زوی بېرته ستا د زېږېدو ځای ته بوځم؟"

۳۳حضرت ابراهیم ورته وویل :پام کوه چې زما زوی بېرته دلته مه راولېږه ،ځکه چې هغه څښتن چې زه یې په وړاندې ګرځېدلی یم ،هغه به خپله فرښته ستا مخې ته واستوي او ستا لاره به بریالۍ کړي.

۳۴الیعزر هغه څه وکړل چې حضرت ابراهیم ورته امر کړی و ،او الیعزر په دې اړه خپل بادار ابراهیم ته قسم وخوړ .الیعزر پورته شو او د خپل بادار د اوښانو څخه لس اوښان او د خپل بادار د نوکرانو څخه لس سړي یې له ځان سره واخیستل ،او هغوی پورته شول او د حضرت ابراهیم او ناحور ښار حاران ته لاړل ترڅو د حضرت ابراهیم زوی اسحاق ته ښځه راوړي .او کله چې هغوی لاړل ،حضرت ابراهیم د سام او عبر کور ته ولېږل او هغوی د هغه زوی حضرت اسحاق له هغه ځایه راوست.

۳۵حضرت اسحاق د خپل پلار کور ته په بئرشبع کې راغی ،په داسې حال کې چې الیعزر او د هغه سړي حاران ته راغلل ،او هغوی په ښار کې د اوبو د ځای په غاړه ودرېدل ،او هغه خپل اوښان د اوبو په غاړه ګونډه کړل او هغوی هلته پاتې شول.

۳۶د حضرت ابراهیم نوکر ،الیعزر دعا وکړه او ویې ویل :ای زما د بادار ابراهیم خدایه !نن ورځ ماته ښه وخت راکړه او زما د بادار سره مهربانه اوسه چې نن زما د بادار د زوی لپاره د هغه د کورنۍ څخه ښځه وټاکې.

۳۷څښتن د خپل غلام حضرت ابراهیم په خاطر د الیعزر خبره واورېده او په اتفاق سره یې د بتوئیل لور چې د حضرت ابراهیم د ورور ناحور ښځه وه ،سره ولیدله او الیعزر د هغې کور ته راغی.

۳۸الیعزر هغوی ته خپلې ټولې اندېښنې بیان کړې او دا یې هم وویل چې هغه د حضرت ابراهیم نوکر دی او هغوی په هغه ډېر خوشحاله شول.

۳۹او هغوی ټولو د څښتن شکر ادا کړ چې دا کار يې وکړ او هغوی د اسحاق لپاره د بتوئيل لور ربکا ورکړه.
۴۰هغه نجلۍ ډېره ښکلې وه ،ښېغله وه او ربکا په هغه وخت کې لس کلنه وه.
۴۱په هغه شپه بتوئيل ،لابان او د هغه زامنو مېلمستيا وکړه او اليعزر او د هغه سړي راغلل او په هغه شپه يې وخوړل او وڅښل او خوشحالي يې وکړه.
۴۲سهار اليعزر او د هغه سړي چې د هغه سره وو ،پاڅېدل او د بتوئيل ټولې کورنۍ ته يې غږ وکړ او ويې ويل" :ما پرېږدئ چې خپل بادار ته لاړ شم ".هغوی پورته شول او ربکا او د هغې دايي دبوره ،د عوض لور ،يې ولېږله او هغې ته يې سپين زر او سره زر ،غلامان او وينځې ورکړې او برکت يې ورکړ.
۴۳نو هغوی اليعزر د خپلو سړيو سره ولېږه او نوکرانو ربکا د ځان سره بوتله او هغه لاړ او د کنعان خاورې ته خپل بادار ته راستون شو.
۴۴حضرت اسحاق رِبقه واخيستله او هغه يې ښځه شوه او هغه يې خېمې ته راوستله.
۴۵حضرت اسحاق د څلوېښتو کلونو په عمر ؤ چې د خپل تره بتوئيل لور ،ربکا سره يې واده وکړ.

څپرکی۲۵

۱په هغه وخت کې حضرت ابراهيم په خپل زوړ عمر کې بيا ښځه وکړه او د هغې نوم قطوره وو چې د کنعان د خاورې څخه وه.
۲د هغې څخه زمران ،يُقسان ،مِدان ،مديان ،اِسباق او شواخ پيدا شول ،چې شپږ زامن يې ؤُو .د زمران اولاد ابيهين ،مولک او نريم وو.
۳د يُقشان زامن شبا او ددان وو او د مدان زامن اميدا ،يوآب ،جوکي ،اليشع او نوتاک وو او د مديان زامن عِيفه ،عِفر ،حنوک ،ابيداع او الداعه وو.
۴د اشباق زامن مکيرو ،بيبودوا او تاطور وو.
۵د شواخ زامن :بلداد ،ممداد ،موعان او مبان ،دا ټول د کنعاني ښځې قطورا د اولادونو کورنۍ وې چې هغې د عبراني ابراهيم څخه وزېږېده.
۶حضرت ابراهيم دا ټول ولېږل او هغوی ته يې سوغاتونه ورکړل او هغوی د هغه د زوی اسحاق څخه لاړل چې هر ځای چې ځای ومومي هلته واوسيږي.
۷او دا ټول د مشرق په غره کې لاړل او د ځان لپاره يې شپږ ښارونه جوړ کړل چې تر نن ورځې پورې په کې اوسيږي.
۸خو د شيبا او ددان اولاد ،د يُقشان اولاد ،د خپلو بچو سره ،په خپلو ښارونو کې د خپلو وروڼو سره نهٔ وو اوسېدل ،او هغوئ سفر وکړو او په هغه مُلکونو او صحراګانو کې يې خېمې ولګولې چې تر نن ورځې پورې دی.
۹د حضرت ابراهيم د زوی مديان اولاد د کوش د خاورې ختيځ ته لاړ او هلته يې په ختيځه خاوره کې يوه لويه دره ومونده ،هلته يې پاتې شول او يو ښار يې جوړ کړ او هلته يې اوسېدل ،دا د تر نن ورځې پورې د مديان خاوره ده.
۱۰او مديان په هغه ښار کې چې هغه جوړ کړی و ،د هغه او د هغه د پنځو زامنو او د هغه د ټولو شتمنيو سره اوسېدل.
۱۱او دا د مديان د زامنو نومونه دي چې د هغوی په ښارونو کې وو :عيفه ،عفر ،حنوک ،ابيداع او الداع.
۱۲د عيفه زامن :متاخ ،ميسار ،اوبي او تزانوا ،او د عفر زامن :عفرون ،صور ،عليرون او مدين ،او د حنوک زامن :رعوئيل ،رقم ،عزي ، اليوسب او علاد.
۱۳د ابيدا زامن کُور ،ميلود ،قروري ،مولکي وو او د الداعه زامن ميکر ،ربع ،ملکياه او جبول وو .دا د مديانيانو نومونه د هغوی د کورنيو په مطابق وو ،او وروسته د مديانيانو کورنۍ د مديان په ټوله خاوره کې خپرې شوې.
۱۴دا د حضرت ابراهيم د زوی حضرت اسماعيل اولاد دی چې د حضرت ساره د وينځې هاجرې څخه حضرت ابراهيم ته پيدا شو.
۱۵حضرت اسماعيل د مصر څخه يوه ښځه وکړه او د هغې نوم رباح وو چې هغه مريبه هم ده.
۱۶د حضرت اسماعيل څخه د نبايوت ،قيدار ،ادبئيل ،مبسام او د هغوی خور بوسمه پيدا شوه.
۱۷حضرت اسماعيل خپله ښځه ربا پرېښوده او هغه له هغه څخه لاړه او مصر ته د خپل پلار کور ته راستنه شوه او هلته اوسېده ،ځکه چې هغه د حضرت اسماعيل او د هغه د پلار حضرت ابراهيم په نظر کې ډېره بده وه.
۱۸وروسته حضرت اسماعيل د کنعان له خاورې څخه يوه ښځه وکړه چې نوم يې ملکوت وو .هغې ورته نِشم ،دومه ،ماسا ،چداد ،تيما ، يطور ،نفيس او کدما پيدا کړل.
۱۹دا د اسماعيل زامن دي ،او دا د هغوی نومونه دي ،چې دولس مشران د خپلو قومونو له مخې وو؛ او وروسته د اسماعيل کورنۍ خپرې شوې ،او اسماعيل خپل زامن او ټول هغه شتمني چې هغه ترلاسه کړې وه ،د خپل کور د خلکو او د هغه د ټولو شتمنيو سره يوځای واخيستل ،او هغوی لاړل چې هلته اوسيږي.
۲۰نو هغوی لاړل او د فاران دښتې ته نږدې اوسېدل .د هغوی استوګنځای د حويله څخه تر شور پورې وو ،چې د مصر په مخ کې د اسور په لور روان دی.
۲۱حضرت اسماعيل او د هغه زامن په هغه خاوره کې اوسېدل او د هغوی اولادونه پيدا شول او هغوی ډېر اولادونه ورکړل.
۲۲او دا د حضرت اسماعيل د مشر زوی نبايوت د زامنو نومونه دي :مند ،سيند ،مايون؛ او د قيدار زامن :عليون ،قصيم ،حماد او عيلي.
۲۳ادبيل زامن حماد او يابين وو او د مبسام زامن عبدياه ،عبدملک او يعوش وو .دا د اسماعيل د ښځې رباح د اولاد کورنۍ وې.
۲۴د حضرت اسماعيل زوی مشما زامن :سمع ،زکريون او عوبيد ،او د دومه زامن :قصيد ،عيلي ،مکمد او آميد.
۲۵د ماسا زامن :ميلون ،مولا او ابيدادون ،او د هداد زامن :عزور ،منزار او عبدملک ،او د تيما زامن :سعير ،صدون او يقول.
۲۶د يتور زامن مريت ،يايس ،اليو او فخوت وو ،او د نفيس زامن عبد تامد ،ابياساف او مير وو ،او د کدما زامن خليف ،تقتي او عمير وو ، دا د اسماعيل د ښځې ملکوت زامن وو چې د هغوی د کورنيو سره سم وو.

۲۷دا ټول د اسماعیل کورنۍ دي چې د هغوی د نسلونو په مطابق دي او هغوی په هغو ځمکو کې اوسېدل چې ښارونه یې تر نن ورځې پورې جوړ کړي وو.
۲۸د حضرت ابراهیم د زوی اسحاق ښځه ،د بتوئیل لور ،ربکا ،په هغو ورځو کې شنډه وه او اولاد یې نه درلود .حضرت اسحاق د خپل پلار سره د کنعان په خاوره کې اوسېده .څښتن د حضرت اسحاق سره وو .د حضرت اسحاق زوی ،ارفکسد ،د نوح زوی ،د سام زوی ،په هغو ورځو کې ،د حضرت اسحاق د ژوند په اته څلوېښتم کال کې مړ شو .د ارفکسد ټول عمر څلور سوه اته دېرش کاله و ،او هغه مړ شو.

څپرکی۲۶

۱او د اِبراهیم د زوئ اسحاق د ژوند په نهه پنځوسم کال کښې ،د هغهٔ ښځه رِبقه په هغه ورځو کښې لا شنډه وه.
۲ربکا اسحاق ته وویل" :ای زما باداره ،ما ربښتیا اورېدلي دي چې ستا مور ساره په خپلو وختونو کې شنډه وه تر هغه چې زما څښتن ،ستا پلار ابراهیم د هغې لپاره دعا وکړه او هغه د هغه څخه امیدواره شوه.
۳نو اوس ولاړ شه ،خدای ته دعا وکړه ،هغه به ستا دعا واوري او د خپلو رحمتونو له لارې به موږ یاد وساتي.
۴حضرت اسحاق خپلې ښځې ربکا ته په ځواب کې وویل" :ابراهیم لا دمخه زما لپاره خدای ته دعا کړې ده چې د هغه اولاد ډېر کړي ،نو اوس باید ستا له خوا دا شنډتوب موږ ته راشي".
۵ربکا ورته وویل :خو اوس هم پاڅېږه او دعا وکړه چې څښتن ستا دعا واوري او ماته اولاد راکړي ،اسحاق د خپلې ښځې خبرې واورېدې ،اسحاق او د هغه ښځه پاڅېدل او د موریا سیمې ته لاړل چې هلته دعا وکړي او د څښتن په لټه کې شي ،او کله چې دوی هغه ځای ته ورسېدل ،اسحاق ولاړ شو او د خپلې ښځې په خاطر یې څښتن ته دعا وکړه ځکه چې هغه شنډه وه.
۶اسحاق وویل :ای د اسمان او ځمکې څښتنه ،چې ځمکه یې ښېګڼه او رحمتونه ډکوي ،ته چې زما پلار یې د خپل پلار له کور او د هغه د زېږون ځای څخه راوویست او دې خاورې ته یې راوست ،او هغه ته یې وویل :زه به ستا اولاد ته دا ځمکه ورکړم ،او تا ورسره ژمنه وکړه او هغه ته یې اعلان وکړ چې زه به ستا اولاد د اسمان د ستورو او د سمندر د شګو په څېر زیات کړم ،اوس ستا هغه خبرې چې تا زما پلار ته کړې وې ،تایید شي.
۷ځکه چې ته زمونږ څښتن خدای یې ،زمونږ سترګې ستا په لور دي چې مونږ ته د انسانانو اولاد راکړې ،لکه څنګه چې تا زمونږ سره وعده کړې وه ،ځکه چې ته زمونږ څښتن خدای یې او زمونږ سترګې یوازې ستا په لور دي.
۸څښتن د حضرت ابراهیم د زوی اسحاق دعا واورېده او د هغه څخه یې دعا وغوښته او د هغه ښځه ربکا امیدواره شوه.
۹او تقریباً اووه میاشتې وروسته له هغه چې ماشومان د هغې په ګېډه کې سره جنګېدل ،او هغه ډېره ځورېده چې د هغوی له امله ستړې شوې وه ،هغې ټولو هغو ښځو ته چې په هغه وخت کې په هغه ځمکه کې وې وویل :ایا تاسو سره هم داسې څه وشول لکه څنګه چې زما سره وشول؟ هغوی هغې ته وویل :نه.
۱۰هغې هغوی ته وویل" :ولې زه په دې کې یوازې یم چې په ځمکه کې ټولې ښځې وې؟ "او هغه د دې لپاره د څښتن د لټون لپاره د موریا ځمکې ته لاړه؛ او هغه سام او د هغه زوی عبر ته لاړه چې د دې موضوع په اړه له هغوی څخه پوښتنه وکړي ،او دوی باید د هغې په اړه په دې خبره کې د څښتن څخه پوښتنه وکړي.
۱۱او هغې حضرت ابراهیم ته هم وویل چې د څښتن څخه د هغه څه په اړه پوښتنه وکړي چې پرې راغلي وو.
۱۲هغوی ټولو د دې موضوع په اړه له څښتن څخه پوښتنه وکړه ،او هغوی د څښتن له خوا هغې ته پیغام راوړ او ورته یې وویل :ستا په ګېډه کې دوه ماشومان دي ،او دوه قومونه به له هغوی څخه راپورته شي .یو قوم به د بل څخه قوي وي ،او لوی به د کشر خدمت وکړي.
۱۳کله چې د هغې د ماشوم د زېږولو ورځې پوره شوې ،نو هغه په ګونډو شوه او ویې لیدل چې د هغې په ګېډه کې دوه ګوني ماشومان پیدا شوي دي ،لکه څنګه چې څښتن هغې ته ویلي وو.
۱۴او اولنی زوی د ویښتانو د جامو په څېر سور و ،او د هغه ځای ټولو خلکو د هغه نوم عیسو کېښود او ویل یې چې دا د ماشوم له رحم څخه بشپړ شوی دی.
۱۵وروسته د هغه ورور راغی او هغه د عیسو پونده په لاس کې نیولې وه ،نو ځکه یې نوم یعقوب کېښود.
۱۶او د اِبراهیم زوئ اِسحاق د شپېتو کالو وو کله چې هغه دوئ وزیږېدل.
۱۷هلکان تر پنځلس کلنۍ پورې لوی شول او د انسانانو په ټولنه کې شامل شول .عیسو یو چالاک او دوکه باز سړی و ،او په پټیو کې ماهر ښکاري و ،او یعقوب یو کامل او هوښیار سړی و ،چې په خېمو کې اوسېده ،رمې یې څرولې او د څښتن لارښوونې او د خپل پلار او مور حکمونه یې زده کول.
۱۸حضرت اسحاق او د هغه د کورنۍ اولادونه د خپل پلار حضرت ابراهیم سره د کنعان په خاوره کې اوسېدل ،لکه څنګه چې خدای پاک هغوی ته امر کړی وو.
۱۹د حضرت ابراهیم زوی اسماعیل د خپلو زامنو او د هغوی د ټولو شیانو سره لاړ او هلته د حویله سیمې ته راستون شو او هلته اوسېدل.
۲۰د حضرت ابراهیم د وینځو ټول اولادونه لاړل چې د ختیځ په خاوره کې اوسیږي ،ځکه چې حضرت ابراهیم هغوی د خپل زوی څخه لیږلي وو او هغوی ته یې سوغاتونه ورکړي وو او هغوی لاړل.
۲۱حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ته هر څه ورکړل او خپلې ټولې خزانې یې هم هغه ته ورکړې.
۲۲او هغه ورته امر وکړ ،ایا ته نه پوهېږې او نه پوهېږې چې څښتن په اسمان او ځمکه کې خدای دی ،او له هغه پرته بل څوک نشته؟
۲۳او دا هغه وو چې زه یې د خپل پلار له کور او زما د زېږون ځای څخه راوویستم ،او د ځمکې ټولې خوښۍ یې راکړې؛ چا چې ما د بدکارانو له مشورې څخه وژغوره ،ځکه چې ما په هغه باور درلود.

۲۴او هغه ما دې ځای ته راوستم ،او د اور کسدیم څخه یې وژغورلم؛ او هغه ما ته وویل :زه به ستا اولادې ته دا ټولې ځمکې ورکړم ،او دوی به یې وارثان شي کله چې دوی زما امرونه ،زما قوانین او زما هغه احکام چې ما تاسو ته درکړي دي او کوم چې زه به یې هغوی ته ورکړم ،اطاعت وکړي.
۲۵نو اوس زما زویه ،زما خبره واوره او د خپل مالِک خُدائ پاک هغه حُکمونه ومنه چې ما تاته درکړي دي .د ښي لارې نه ښی یا چپې خوا ته مه ګرځه ،ترڅو ستا او ستا نه وروسته ستا د اولادونو تل لپاره ښه وي.
۲۶او د مالِک خُدائ هغه عجیبه کارونه او د هغه مهربانی یاد ساتئ چې هغهٔ زمونږ سره کړې ده ،چې مونږ یې د خپلو دشمنانو د لاسونو نه بچ کړو او زمونږ مالِک خُدائ هغوئ زمونږ په لاسونو کښې وغورځول .نو اوس هغه ټول کارونه ومنئ چې ما درته حُکم درکړے دے ،او د خپل خُدائ پاک د حُکمونو نه مه اوړئ او د هغهٔ نه علاوه د بل چا عبادت مه کوئ ،ترڅو ستاسو او ستاسو د اولاد سره ستاسو د راتلو نه پس ښه وی.
۲۷او خپلو اولادونو او خپلو اولادونو ته د څښتن لارښوونې او د هغه حکمونه ورزده کړه ،او هغوی ته هغه سمه لاره وښایه چې باید پرې لاړ شي ،ترڅو د تل لپاره د هغوی سره ښه وي.
۲۸اسحاق خپل پلار ته ځواب ورکړ او ورته یې وویل :هغه څه چې زما رب امر کړی دی زه به یې وکړم ،او زه به د خپل څښتن خدای له امرونو څخه ونه ګرځم ،زه به هغه څه ومنو چې هغه ماته امر کړی دی .ابراهیم خپل زوی اسحاق او د هغه اولادونو ته برکت ورکړ .او ابراهیم یعقوب ته د څښتن لارښوونه او د هغه لارې ورزده کړې.
۲۹په هغه وخت کې حضرت ابراهیم د اسحاق د زامنو حضرت یعقوب او حضرت عیسو د ژوند په پنځلسم کال کې وفات شو .د حضرت ابراهیم ټول عمر یو سل او پنځه اویا کاله و .هغه په ښه عمر ،په بوډاتوب او په پوره عمر سره مړ شو او خپلو خلکو ته ورغی .د هغه زامنو حضرت اسحاق او حضرت اسماعیل هغه ښخ کړ.
۳۰کله چې د کنعان اوسېدونکو واورېدل چې ابراهیم مړ شوی دی ،نو ټول د خپلو پاچاهانو ،شهزادګانو او د خپلو ټولو سړو سره راغلل چې ابراهیم ښخ کړي.
۳۱د حاران د خاورې ټول اوسېدونکي او د حضرت ابراهیم د کورنی ټولې کورنی ،ټول مشران او مشران او د حضرت ابراهیم د وینځو زامن ،ټول د حضرت ابراهیم د مرګ په اړه واورېدل او راغلل او د حضرت ابراهیم د مهربانی بدله یې ورکړه او د هغه زوی اسحاق ته یې تسلي ورکړه او حضرت ابراهیم یې په هغه غار کې ښخ کړ چې هغه د حیتیانو عفرون او د هغه د اولادونو څخه د هدیرې د ملکیت لپاره اخیستی و.
۳۲د کنعان ټول اوسېدونکي او هغو ټولو خلکو چې حضرت ابراهیم یې پېژنده ،ټول یو کال د حضرت ابراهیم لپاره ژړل او نارینه او ښځو د هغه په خاطر غمجن شول.
۳۳ټول ماشومان او د هغه وطن ټول اوسېدونکي د حضرت ابراهیم په خاطر وژړل ،ځکه چې حضرت ابراهیم د هغوی ټولو سره ښه سلوک کاوه او د خدای او انسانانو سره صادق وو.
۳۴او داسې سړی نه و چې د ابراهیم په څېر له خدایه ووېرېږي ،ځکه چې هغه د ځوانی څخه د خپل خدای څخه وېرېدلی و ،او د څښتن خدمت یې کړی و ،او د خپل ژوند په اوږدو کې ،د ماشومتوب څخه تر مرګ پورې په ټولو لارو روان و.
۳۵او څښتن د هغه سره وو او هغه یې د نمرود او د هغه د خلکو د مشورې څخه وژغوره ،او کله چې هغه د عیلام د څلورو پاچاهانو سره جګړه وکړه ،نو هغه یې فتح کړل.
۳۶او هغه د ځمکې ټول ماشومان د خدای خدمت ته راوستل ،او هغوی ته یې د څښتن لارې ورزده کړې ،او هغوی ته یې د څښتن پیژندنه ورکړه.
۳۷او هغه یو ونې جوړ کړ او په هغه کې یې د انګورو باغ جوړ کړ ،او هغه تل په خپل خیمه کې د هغو خلکو لپاره خواړه او څښاک چمتو کول چې د هغه هیواد څخه تیریدل ،ترڅو دوی په خپل کور کې ځانونه مطمئن کړي.
۳۸او څښتن خدای ټوله ځمکه د ابراهیم په خاطر وژغوره.
۳۹د حضرت ابراهیم د مړینې وروسته خدای پاک د هغه زوی حضرت اسحاق او د هغه اولادونو ته برکت ورکړ او څښتن د حضرت اسحاق سره وو لکه څنګه چې هغه د خپل پلار حضرت ابراهیم سره وو ،ځکه چې حضرت اسحاق د څښتن ټول حکمونه لکه څنګه چې د هغه پلار حضرت ابراهیم ورته حکم کړی وو ،هغه د هغه سمې لارې څخه چې د هغه پلار ورته امر کړی وو ،ښې یا چپ لورې ته نه وګرځېد.

فصل۲۷

۱او عیسو په هغه وخت کې ،د ابراهیم له مړینې وروسته ،ډېر ځله د ښکار لپاره په صحرا کې تللو.
۲او د بابل پاچا نمرود ،چې امرافل هم وو ،هم ډېر ځله د خپلو زورورو سړو سره په پټیو کې د ښکار لپاره تلل او د ورځې په یخنی کې به د خپلو سړو سره ګرځېدل.
۳نمرود ټول عمر د عیساؤ خیال ساته ،ځکه چې د نمرود په زړه کې د عیساؤ خلاف حسد پیدا شو.
۴یوه ورځ چې عیسو ښکار ته لاړو ،نمرود یې ولید چې د خپلو دوو سړو سره په صحرا کې ګرځېده.
۵د هغه ټول زورور سړي او د هغه خلک په صحرا کې د هغه سره وو ،خو هغوی له هغه څخه ډېر لرې لاړل او د ښکار لپاره یې له هغه څخه په مختلفو لارو لاړل .عیسو ځان د نمرود لپاره پټ کړ او هغه په صحرا کې د هغه لپاره پټ شو.
۶نمرود او د هغه سړي چې د هغه سره وو هغه نه پېژنده ،او نمرود او د هغه سړي اکثرا د ورځې په یخنی کې په پټیو کې ګرځېدل ،او پوهېدل چې د هغه سړي په پټیو کې چیرته ښکار کوي.

۷نمرود او د هغه دوه تنه چې د هغه سره وو هغه ځای ته ورسېدل چې هلته وو ،کله چې عیسو ناڅاپه د خپل پټ ځای څخه راووت ،خپله توره یې راوویستله ،بیره یې وکړه او نمرود ته یې منډه کړه او د هغه سر یې پرې کړ.
۸او عیساؤ د نمرود سره د هغه دوو سړو سره سخته جګړه وکړه چې د نمرود سره وو .کله چې هغوئ هغه ته غږ وکړو ،عیساؤ هغوئ ته مخ واړاوه او په خپله توره یې هغوئ ووژل.
۹د نمرود ټولو زورورو سړو ،چې هغه یې د صحرا په لور پرېښود ،له لرې واټن څخه ژړا واورېده ،او د هغو دوو سړو غږونه یې وپېژانده ،او د دې د علت د معلومولو لپاره یې منډې وهلې ،کله چې یې خپل پاچا او هغه دوه سړي چې د هغه سره وو ،په صحرا کې مړه پراته وموندل.
۱۰کله چې عیسو د نمرود زورور سړي له لرې څخه راغلل ،هغه وتښتېد او په دې توګه وتښتېد؛ او عیسو د نمرود هغه قیمتي جامې واخیستې ،چې د نمرود پلار نمرود ته په میراث کې ورکړې وې ،او نمرود په ټوله خاوره غالب شو ،او منډه یې کړه او په خپل کور کې یې پټې کړې.
۱۱نو عیسو هغه جامې واخیستې او د نمرود د سړو له امله ښار ته وتښتېد ،او د جګړې څخه ستړی او ستومانه د خپل پلار کور ته راغی ، او د غم له امله مرګ ته چمتو و کله چې هغه خپل ورور یعقوب ته ورنږدې شو او د هغه په مخ کې کښېناست.
۱۲هغه خپل ورور یعقوب ته وویل" :ګوره ،زه نن ورځ مړ کیږم ،نو بیا ولې زه د مشرتوب حق غواړم؟ "یعقوب په دې مسله کې د عیسو سره هوښیاری وکړه ،او عیسو خپل د مشرتوب حق په یعقوب باندې وپلورلو ،ځکه چې دا د څښتن لخوا رامنځته شوی و.
۱۳او د مکفیله د پټې په غار کې د عیسو هغه برخه چې ابراهیم د حیتیانو څخه د هدیرې د ملکیت لپاره اخیستې وه ،عیسو هم په یعقوب باندې خرڅه کړه ،او یعقوب دا ټول د خپل ورور عیسو څخه د ورکړل شوي قیمت په بدل کې واخیستل.
۱۴یعقوب دا ټول په یو کتاب کښې ولیکل ،او د شاهدانو سره یې هم دا خبره وکړه ،او مهر یې پرې ولګولو ،او کتاب د یعقوب په لاسونو کښې پاتې شو.
۱۵کله چې د کُوش زوئ نمرود مړ شو ،نو د هغهٔ سړو هغه پورته کړو او په ویره کښې یې راوړو او په خپل ښار کښې یې ښخ کړو ،نو نمرود ټول ژوند دوه سوه پنځلس کاله وو او بیا مړ شو.
۱۶نمرود په هغه خاوره باندې یو سل او پنځه اتیا کاله حکومت وکړ ،او نمرود د عیسو د تورې په واسطه د شرم او سپکاوي سره مړ شو او د ابراهیم اولاد د هغه د مرګ سبب شو لکه څنګه چې هغه په خوب کې لیدلی و.
۱۷او د نمرود په مرګ سره د هغه سلطنت په ډېرو برخو ووېشل شو ،او ټولې هغه برخې چې نمرود پرې حکومت کاوه ،د ځمکې اړوندو پاچاهانو ته بیرته ورکړل شوې ،چې د نمرود له مړینې وروسته یې بیرته ترلاسه کړې ،او د نمرود د کورنی ټول خلک د اوږدې مودې لپاره د ځمکې د نورو ټولو پاچاهانو غلامان وو.

۲۸فصل

۱او په هغو ورځو کې ،د حضرت ابراهیم له مړینې وروسته ،په هغه کال کې څښتن په هغه خاوره کې سخته قحطي راوستله ،او کله چې د کنعان په خاوره کې قحطي ډېره وه ،اسحاق د خپل پلار حضرت ابراهیم په څېر د قحطی له امله مصر ته لاړ.
۲څښتن په هغه شپه اسحاق ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمایل" :مصر ته مه ځه ،بلکې جرار ته لاړ شه او د فلسطین پاچا ابی ملک ته لاړ شه او هلته تر هغه وخته پورې پاتې شه چې قحط پای ته ورسیږي.
۳نو اسحاق پاڅېد او لکه څنګه چې څښتن ورته امر کړی و ،جرار ته لاړ او هلته پوره یو کال پاتې شو.
۴کله چې اسحاق جرار ته راغی ،نو د هغه ځای خلکو ولیدل چې د هغه ښځه ربکا ډېره ښکلې وه .د جرار خلکو د اسحاق څخه د هغه د ښځې په اړه پوښتنه وکړه ،هغه وویل :هغه زما خور ده ،ځکه چې هغه له دې څخه وېرېده چې ووایي چې هغه د هغه ښځه ده ،هسې نه چې د هغه ځای خلک هغه د هغې په خاطر ووژنې.
۵د ابی ملک مشران لاړل او د هغې ښځې ستاینه یې پاچا ته وکړه ،خو هغه هغوی ته ځواب ورنه کړ او د هغوی خبرو ته یې غوږ ونه نیو.
۶خو هغه واورېدل چې هغوی ویل چې اسحاق هغه د هغه خور اعلان کړه ،نو پاچا دا خبره په ځان کې وساتله.
۷چې کله اِسحاق په هغه مُلک کښې درې میاشتې پاتې شو ،نو ابی مُلک د کړکۍ نه بهر وکتل او وې لیدل چې اِسحاق د خپلې ښځې رِبقې سره لوبې کوی ،ځکه چې اِسحاق د بادشاه په بهرنی مانۍ کښې اوسېدو ،نو د اِسحاق کور د بادشاه د کور سره مخامخ وو.
۸بادشاه اسحاق ته ووئیل" ،تا زمونږ سره دا څهٔ وکړل چې خپلې ښځې ته یې ووئیل چې هغه زما خور ده؟ څومره په اسانی سره د قوم د یو لوئ سړی سره زنا کولے شوے وے ،او بیا به تا زمونږ ګناه کړې وے".
۹حضرت اسحاق ابی_ملک ته وویل" :زه وېرېدم چې د خپلې ښځې له امله به مړ نه شم ،نو ما وویل چې هغه زما خور ده".
۱۰په هغه وخت کې ابی ملک خپلو ټولو شهزادګانو او مشرانو ته امر وکړ ،او هغوی اسحاق او د هغه ښځه ربکا ونیوله او د پاچا په حضور کې یې راوستل.
۱۱او پاچا امر وکړ چې هغوی ته په شاهانه جامو کې سپاره شي او د ښار په کوڅو کې یې وګرځوي او په ټوله ځمکه کې د هغوی په وړاندې اعلان وکړي چې دا سړی دی او دا د هغه ښځه ده .هرڅوک چې دې سړي یا د هغه ښځې ته لاس ورکړي نو خامخا به مړ شي . اسحاق د خپلې میرمنې سره د پاچا کور ته راستون شو ،او څښتن د اسحاق سره و او هغه لوی شو او د هیڅ شی کمی یې نه درلود.
۱۲څښتن حضرت اسحاق ته د ابی ملک او د هغه د ټولو قومونو په نظر کې عزت ورکړ او ابی ملک د حضرت اسحاق سره ښه سلوک وکړ ،ځکه چې ابی ملک هغه قسم او هغه تړون په یاد درلود چې د هغه د پلار او حضرت ابراهیم ترمنځ وو.

۱۳ابی مُلک اسحاق ته ووئیل" ،گوره ،ټوله زمکه ستا په وړاندې ده ،هر هغه ځائ ته چې ستا په نظر کښې ښهٔ ښکاری هلته اوسېږه تر څو چې ته خپلې خاورې ته واپس نشې ".او ابی مُلک اسحاق ته پټې ،د انګورو باغونه او د جرار د زمکې غوره برخه ورکړه ،ترڅو وکرې ، رېبل وکړی او د زمکې مېوې وخورې تر هغه چې د قحطۍ ورځې تېرې شوې نه وې.

۱۴حضرت اسحاق په هغه ځمکه کې کرنه وکړه او په هماغه کال کې یې سل چنده حاصل ورکړ او څښتن هغه ته برکت ورکړ.

۱۵هغه سړی ډېر لوی شو او د رمو ،څاروو او ډېر نوکران یې درلودل.

۱۶کله چې د قحطۍ ورځې تېرې شوې ،څښتن حضرت اسحاق ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمایل" :پاڅه ،له دې ځای څخه لاړ شه او خپل وطن ته ،د کنعان خاورې ته راستون شه ".حضرت اسحاق راووت او حبرون ته چې د کنعان په خاوره کې دی ،او هغه او د هغه ټول شیان لکه څنګه چې څښتن ورته امر کړی و ،راستون شو.

۱۷وروسته له هغه ،د ارفکسد زوی ،شلخ په هغه کال مړ شو ،چې د یعقوب او عیساؤ د ژوند اتلسم کال و ،او د شلخ ټول عمر څلور سوه درې دېرش کاله و او مړ شو.

۱۸په هغه وخت کې اسحاق خپل کشر زوی یعقوب د سام او عبر کور ته ولېږه او هغه د څښتن لارښوونې زده کړې کړې .یعقوب دوه دېرش کاله د سام او عبر په کور کې پاتې شو ،او د هغه ورور عیسو لاړ نه شو ،ځکه چې هغه نه غوښتل چې لاړ شي او هغه د کنعان په خاوره کې د خپل پلار په کور کې پاتې شو.

۱۹او عیسو به په پټیو کې په ښکار کولو بوخت و ترڅو هغه څه چې ترلاسه کولی یې شول کور ته راوړي ،او عیسو هم ټول ورځې همداسې کاوه.

۲۰عیسو یو مکار او دوکه باز سړی وو ،هغه چې د انسانانو زړونه یې ښکار کول او هغوی یې غولول ،او عیسو په صحرا کې یو زړور سړی وو ،او د وخت په تېرېدو سره د معمول په څېر ښکار ته لاړ؛ او د سعیر تر سیمې پورې چې ادوم هم ورته وایي ،راغی.

۲۱هغه د شعیر په خاوره کې یو کال او څلور میاشتې په ښکار کې پاتې شو.

۲۲هلته عیسو د سعیر په خاوره کې د یو کنعاني سړي لور ولیده چې نوم یې یهودیت وو ،هغه د بیري لور وه چې د عفر زوی وه او د کنعان د حیت د کورنۍ څخه وه.

۲۳عیسو هغه ښځه کړه او د هغې سره یوځای شو .کله چې عیسو هغه وادهٔ کړه نو د څلوېښتو کالو وو او هغه یې حبرون ته بوتله ،چې د هغه پلار په کې اوسېده او هلته اوسېده.

۲۴په هغو ورځو کې ،د اسحاق د ژوند په سلمه کال کې ،چې د یعقوب د ژوند په پنځوسم کال کې و ،د نوح زوی سام مړ شو .سام د مرګ په وخت کې شپږ سوه کلن و.

۲۵کله چې سام مړ شو ،حضرت یعقوب خپل پلار ته حبرون ته چې د کنعان په خاوره کې دی راستون شو.

۲۶د حضرت یعقوب د ژوند په شپږ پنځوسم کال کې خلک د حاران څخه راغلل او ربکا ته د هغې د ورور لابان په اړه خبر ورکړل شو چې د بتوئیل زوی دی.

۲۷ځکه چې د لابان ښځه په هغه وخت کې شنډه وه او اولاد یې نه درلود ،او د هغه ټولو وینځو هغه ته هیڅ اولاد نه درلود.

۲۸وروسته څښتن د لابان ښځه عدینه رایاده کړه ،هغه امیدواره شوه او دوه ګونې لورګانې یې وزېږولې .لابان د خپلو لونو نومونه ،د مشرې لور نوم لیه او د کشرې لور نوم راحیل کېښود.

۲۹نو هغه خلک راغلل او دا خبرې یې ربکا ته وکړې ،او ربکا ډېره خوشحاله شوه چې څښتن د هغې د ورور لیدلو ته راغلی و او هغه ته اولادونه ورکړل شول.

۲۹فصل

۱د اِبراهیم زویٔ اِسحاق زوړ شو او د عمر په تېرېدو سره یې سترګې درنې شوې ،کمزورې شوې او لیدل یې نه کېدل.

۲په هغه وخت کې اسحاق خپل زوی عیسو ته غږ وکړ او ویې ویل" :زه تاته دعا کوم چې خپل وسله ،خپل ترکش او کمان راوړه ،پورته شه او په پټیو کې لاړ شه او زما لپاره د ښکار غوښه راوړه ،خوندوره غوښه پخه کړه او ماته یې راوړه ،چې وخورم او د خپل مرګ څخه مخکې تاته برکت درکړم ،ځکه چې زه اوس زوړ او سپین ږیری شوی یم".

۳عیساؤ هم دغه شان وکړل ،او خپله وسله یې راواخیسته او د معمول په څېر د ښکار لپاره صحرا ته لاړو او خپل پلار ته یې لکه څنګه چې هغه ورته امر کړی و ،راوړو ترڅو هغه ته برکت ورکړي.

۴ربکا هغه ټولې خبرې واورېدې چې اسحاق عیسو ته کړې وې ،نو ژر شوه او خپل زوی یعقوب یې راوغوښت او ویې ویل :ستا پلار ستا ورور عیسو ته داسې ویلې وو او ما هم داسې واورېدل ،نو اوس ژر شه او هغه څه وکړه چې زه یې درته وایم.

۵پاڅه او رمې ته لاړ شه او دوه ښه وزان راسره راوړه ،زه به ستا پلار ته خوندوره غوښه راوړم ،او ته خوندوره غوښه راوړه چې هغه یې وخوري مخکې له دې چې ستا ورور د ښکار څخه راشي ،ترڅو ستا پلار تاته برکت درکړي.

۶حضرت یعقوب ژر لاړ او څنګه چې مور ورته امر کړی وو هغه یې وکړ .هغه خوندوره ډوډۍ پخه کړه او مخکې له دې چې عیسو د هغه د ښکار څخه راشي ،خپل پلار ته یې راوړه.

۷اسحاق یعقوب ته وویل" :زما زویه ،ته څوک یې؟ "هغه وویل" :زه ستا مشر زېږېدلی عیسو یم ،ما هغه څه کړي دي چې تا راته امر کړی دی .اوس زه تاته دعا کوم چې پورته شه او زما د ښکار غوښه وخوره ،ترڅو ستا روح ماته برکت راکړي لکه څنګه چې تا ماته ویلي دي".

۸اسحاق پاڅېد ،وخوړل او وڅښل ،او زړه یې تسلي شو ،او یعقوب ته یې برکت ورکړ او یعقوب د خپل پلار څخه لاړ .څنګه چې اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ او هغه له هغه څخه لاړ ،نو عیسو د ښکار څخه راغی او خوندوره غوښه یې هم پخه کړه او خپل پلار ته یې راوړه چې وخوري او برکت ورکړي.

۹حضرت اسحاق عيساؤ ته وويل" :او هغه څوک وو چې ستا له راتګ څخه مخکې يې ښکار خوړلی و او ما ورته برکت ورکړ؟ "عيساؤ پوه شو چې د هغه ورور يعقوب دا کار کړی دی ،او د عيساؤ غصه د هغه ورور يعقوب ته شوه ځکه چې هغه د هغه سره داسې چلند کړی دی.
۱۰عيسو وويل" :آيا د هغه نوم په سمه توګه يعقوب نه دی؟ ځکه چې هغه دوه ځله ما غولولی دی ،هغه زما د مشرتوب حق واخيست او اوس يې زما برکت واخيست ".او عيسو ډېر وژړل .کله چې اسحاق د خپل زوی عيسو ژړا واورېده ،اسحاق عيسو ته وويل" :زه څه وکړم ، زما زويه !ستا ورور په چل راغی او ستا برکت يې واخيست .او عيسو د خپل ورور يعقوب څخه د هغه برکت له امله کرکه وکړه چې پلار يې هغه ته ورکړی و ،او د هغه غضب په هغه باندې ډېر زيات شو".
۱۱يعقوب د خپل ورور عيساؤ نه ډېر وېرېد ،نو هغه د سام د زوئ عِبر کور ته وتښتېدو او د خپل ورور د خاطره هلته پټ شو .يعقوب د دري شپيته کالو وو کله چې هغه د کنعان د مُلک نه د حبرون نه راووتلو .يعقوب د خپل ورور عيساؤ د خاطره د عِبر په کور کښې څوارلس کاله پټ پاتې شو او هلته يې د مالِک خُدائ د لارې او د هغهٔ د حُکمونو زده کړه جاري وساتله.
۱۲کله چې عيسو وليدل چې يعقوب تښتېدلی او له هغه څخه تښتېدلی دی او يعقوب په چل سره برکت ترلاسه کړی دی ،نو عيسو ډېر غمجن شو او په خپل پلار او مور باندې هم خفه شو .هغه هم پورته شو او خپله ښځه يې واخيسته او د خپل پلار او مور څخه د سعير خاورې ته لاړ او هلته اوسېده .هلته عيسو د حيت د لوڼو څخه يوه ښځه وليده چې نوم يې بوسمت وو او د حيت د ايلون لور وه .هغه يې د خپلې لومړۍ ښځې سره يوځای واده کړه او عيسو د هغې نوم عده کېښود او ويې ويل چې برکت په هغه وخت کې له هغه څخه تېر شو.
۱۳عيسو شپږ مياشتې د سعير په خاوره کې اوسېده او خپل مور او پلار يې ونه ليدل .وروسته له هغه عيسو خپلې ښځې واخيستې او د کنعان خاورې ته راستون شو .عيسو خپلې دواړه ښځې د خپل پلار په کور کې چې په حبرون کې دی ،کېښودې.
۱۴د عيسو ښځو په خپلو کارونو سره اسحاق او ربکا ته قهر ورکړ او هغوی يې په قهر کړل ،ځکه چې هغوی د څښتن په لاره نه روانېدل ،بلکې د خپل پلار د لرګيو او تيږو د خدايانو عبادت يې کاوه لکه څنګه چې د هغوی پلار هغوی ته لارښوونه کړې وه ،او هغوی د خپل پلار څخه ډېرې بدې وې.
۱۵نو هغوئ د خپلو زړونو د بدو خواهشاتو سره سم لاړل ،او د بعل بُتانو ته يې قربانۍ ورکړې او خوشبويۍ يې سوزولې ،او اسحاق او ربکا د هغوئ څخه ستړي شول.
۱۶ربکا وويل" :زه د حيتيانو د لوڼو له امله له خپل ژوند څخه ستړې شوې يم .که چېرې يعقوب د حيتيانو د لوڼو څخه ښځه وکړي ،لکه د دې خاورې د لوڼو څخه ،نو زما ژوند به څه ګټه ولري؟"
۱۷په هغو ورځو کې د عيسو ښځه عده اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه ،او عيسو د خپل زوی نوم اليفاز کېښود او عيسو پنځه شپيته کلن و چې هغه يې وزېږاوه.
۱۸د حضرت ابراهيم زوی حضرت اسماعيل په هغو ورځو کې ،د حضرت يعقوب د ژوند په څلور شپيتهم کال کې وفات شو او د حضرت اسماعيل ټول ژوند يو سل اوه دېرش کاله و او هغه وفات شو.
۱۹کله چې اسحاق واورېدل چې اسماعيل مړ شوی دی ،نو د هغه لپاره يې غمجن شو او اسحاق ډېر ورځې په هغه باندې غمجن شو.
۲۰د يعقوب د عبر په کور کې د څوارلسو کلونو د اوسېدو وروسته ،يعقوب غوښتل چې خپل مور او پلار ووينې ،او يعقوب په حبرون کې د خپل مور او پلار کور ته راغی .په هغه ورځو کې عيسو هغه څه هېر کړل چې يعقوب ورسره کړي وو او په هغه ورځو کې يې برکت ترې واخيست.
۲۱کله چې عيسو وليدل چې يعقوب خپل مور او پلار ته راځي ،نو هغه څه را په ياد شول چې يعقوب ورسره کړي وو ،او هغه ډېر په قهر شو او غوښتل يې چې هغه ووژني.
۲۲د اِبراهيم زوئ اِسحاق زوړ او ډېر عمر خوړلے وو ،نو عيساؤ ووئيل" ،اوس زما د پلار د مرګ وخت رانزدې دے ،او کله چې هغه مړ شی نو زهٔ به خپل ورور يعقوب ووژنم".
۲۳دا خبره ربکا ته وشوه ،نو هغې ژر وکړه او خپل زوی يعقوب يې راوغوښت او ورته يې وويل" :پاڅېږه ،لاړ شه او حاران ته زما ورور لابان ته وتښته ،او هلته د څه وخت لپاره پاتې شه ،تر څو چې ستا د ورور غصه ستا څخه سړه شي او بيا به ته راشې".
۲۴اسحاق يعقوب ته غږ وکړ او ورته يې وويل :د کنعان د لوڼو څخه ښځه مه کوه ،ځکه چې زموږ پلار ابراهيم موږ ته د څښتن د هغه کلام سره سم امر کړی و چې هغه ورته ويلي وو :زه به ستا اولاد ته دا ځمکه ورکړم .که ستا اولاد زما هغه تړون پوره کړي چې ما ستا سره کړی دی ،نو زه به ستا اولاد ته هم هغه څه ترسره کړم چې ما تا ته ويلي دي او زه به يې نه پرېږدم.
۲۵نو اوس زما زويه ،زما خبره واوره ،هغه ټول کارونه چې زه تاته امر کوم ،او د کنعان د ښځو څخه د ښځې کولو څخه ډډه وکړه .پورته شه ،په حاران کې د خپلې مور بتوئيل کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما د ورور لابان د لورګانو څخه ځان ته ښځه وکړه.
۲۶نو پام کوه چې ته خپل څښتن خدای او په هغه خاوره کې چې ته ځې د هغه ټولې لارې هېرې نه کړې او د هغه ځای د خلکو سره اړيکه ونلرې او د بې معنی کارونو پسې لاړ شې او خپل څښتن خدای پرېږده.
۲۷مګر کله چې تاسو هغه ځمکې ته ورسيږئ چې هلته د څښتن عبادت کوئ ،نو د هغې لارې څخه چې ما تاسو ته امر کړی او کومه چې تاسو زده کړې ده ،ښي يا چپ لورې ته مه ګرځئ.
۲۸او قادر خدای دې د ځمکې د خلکو په نظر کې ستا رضا درکړي ،ترڅو ته هلته د خپلې خوښې سره سم ښځه وکړې ،هغه ښځه چې د څښتن په لاره کې ښه او صادقه وي.
۲۹خدای دې تا او ستا اولاد ته ستا د پلار ابراهيم په شان برکت درکړي ،تاته ډېر اولاد درکړي او ته ډېر اولاد درکړي ،او ته په هغه خاوره کې ډېر قومونه شې چې هلته ځې ،او خدای دې تا دې خاورې ته ،چې ستا د پلار د اوسېدو ځای دی ،د اولادونو او ډېرو شتمنيو سره ،په خوښۍ او خوشحالۍ سره بيرته راولي.

۳۰نو اسحاق یعقوب ته د حُکم ورکولو او برکت ورکولو څخه لاس واخیست او ډېر سوغاتونه یې ورکړل ،سره له دې چې سپین زر او سره زر وو ،او هغه یې ولېږه .یعقوب د خپل مور او پلار خبره ومنله ،هغه یې ښکل کړه او پاڅېد او فدان ارام ته لاړ .یعقوب اوه اویا کلن و کله چې هغه د کنعان له خاورې څخه د بئرشبع څخه راووت.
۳۱کله چې یعقوب حاران ته د تګ لپاره لاړ ،عیسو خپل زوی الیفاز ته غږ وکړ او په پټه یې ورته وویل" :اوس ژر شه ،خپله توره په لاس کې واخله ،په یعقوب پسې لاړ شه او په لاره کې د هغه څخه مخکې لاړ شه ،د هغه لپاره پټ شه ،او په خپله توره سره هغه په غرونو کې ووژنه ،او ټول هغه څه چې د هغه دي هغه واخله او بېرته راشه".
۳۲د عیسو زوی الیفاز یو هوښیار سړی وو او د خپل پلار په څیر یې په کمان وهلو کې ماهر وو ،او هغه په میدان کې یو مشهور ښکاري او یو زړور سړی وو.
۳۳الیفاز هغه څه وکړل چې د هغه پلار ورته امر کړی وو ،او الیفاز په هغه وخت کې دیارلس کلن و .الیفاز پورته شو ،لاړ او د خپلې مور لس ورونه یې له ځانه سره واخیستل او په یعقوب پسې روان شو.
۳۴هغه په ډېر غور سره د یعقوب پسې روان شو او د کنعان په خاوره کې چې د شکیم ښار ته مخامخ وه ،د هغه لپاره پټ شو.
۳۵یعقوب ولیدل چې الیفز او د هغه سړی د هغه پسې روان وو ،او یعقوب په هغه ځای کې ودرېد چې هغه پکې روان و ،ترڅو پوه شي چې دا څه شی دی ،ځکه چې هغه د دې خبرې نه پوهېده؛ او الیفز خپله توره راوویسته او هغه او د هغه سړی د یعقوب په لور روان شول؛ او یعقوب هغوی ته وویل" :تاسو دلته څه راغلي یئ او دا څه معنی لري چې تاسو په خپلو تورو پسې ځئ؟"
۳۶الیفاز یعقوب ته نږدې شو او هغه ورته وویل" :زما پلار ماته داسې امر کړی دی ،او اوس به زه د هغو امرونو څخه سر نه ګرځوم چې زما پلار ماته راکړي دي ".کله چې یعقوب ولیدل چې عیسو د الیفاز سره د زور کارولو خبرې کړې دي ،نو یعقوب ورغی او الیفاز او د هغه سړي ته یې دعا وکړه او ورته یې وویل:
۳۷وګوره ټول هغه څه چې زه لرم او هغه څه چې زما پلار او مور ماته راکړي دي ،هغه ځان ته یوسه او له ما څخه لاړ شه ،او ما مه وژنه ،او دا کار دې ستا لپاره صداقت وګڼل شي.
۳۸مالِک خُدائ د یعقوب سره د عیساؤ د زوئ اِلیفاز او د هغهٔ د سړو رضا وکړه ،او هغوئ د یعقوب خبره واوروله او هغه یې ونه وژلو ، او اِلیفاز او د هغهٔ سړو د یعقوب ټول مالونه د سپینو زرو او سرو زرو سره یوځای واخیستل چې هغه د بئرشبع څخه د ځان سره راوړی وُو ،هغوئ هغهٔ ته هیڅ هم نهٔ پرېښودل.
۳۹الیفاز او د هغه سړي د هغه څخه لاړل او بیرته بئرشبع ته عیسو ته لاړل او هغه ټول شیان یې ورته وویل چې د یعقوب سره ورسره شوي وو او هغه ټول شیان یې ورکړل چې دوی د یعقوب څخه اخیستي وو.
۴۰عیسو په خپل زوی الیفاز او د هغه په نفرو باندې چې د هغه سره وو ،په قهر شو ،ځکه چې هغوی یعقوب نه وو وژلی.
۴۱هغوی عیسو ته په ځواب کې وویل" :ځکه چې یعقوب په دې اړه موږ ته زارۍ وکړې چې هغه ونه وژنو ،نو زموږ زړه پرې خوږ شو او موږ د هغه ټول شیان واخیستل او تاته مو راوړل .عیسي هغه ټول سپین زر او سره زر چې الیفاز له یعقوب څخه اخیستي وو ،واخیستل او په خپل کور کې یې کېښودل.
۴۲په هغه وخت کې چې کله عیسو ولیدل چې اسحاق یعقوب ته برکت ورکړی دی او هغه ته یې امر کړی دی چې د کنعاني نجونو څخه ښځه مه کوه ،او د اسحاق او ربکا په نظر کې د کنعاني نجونو بدې وې،
۴۳بیا هغه د خپل تره حضرت اسماعیل کور ته لاړ او د خپلو مشرانو ښځو سره یې د حضرت اسماعیل لور مکلات او د نبایوت خور هم واده کړه.

څپرکی۳۰

۱یعقوب د حاران په لور روان شو او د موریا غره ته ورسېد او ټوله شپه یې هلته د لوز ښار ته نږدې تېره کړه .په هغه شپه څښتن هلته یعقوب ته راڅرګند شو او هغه ته یې وویل :زه د ابراهیم څښتن خدای او ستا د پلار اسحاق خدای یم .هغه ځمکه چې ته پرې پروت یې ،زه به تا او ستا اولادې ته درکړم.
۲او ګوره ،زه ستا سره یم او هر ځای چې ځې ،ستا ساتنه به وکړم ،او ستا اولاد به د اسمان د ستورو په څېر زیات کړم ،او ستا ټول دښمنان به ستا په وړاندې وځپي؛ او کله چې هغوی ستا سره جګړه وکړي ،نو هغوی به په تا باندې غالب نشي ،او زه به تا بیرته دې خاورې ته د خوښۍ ،ماشومانو او لویو شتمنیو سره راولم.
۳حضرت یعقوب له خوبه راوېښ شو او د هغه رویا په لیدلو ډېر خوشحاله شو او هغه ځای یې د بیتایل په نوم یاد کړ.
۴حضرت یعقوب ډېر خوشحاله له هغه ځای څخه پورته شو او کله چې هغه روان شو نو د خوښۍ له امله یې پښې سپکې شوې .له هغه ځای څخه د ختیځ د خلکو خاورې ته لاړ او حاران ته راستون شو او د شپون د کوهي په غاړه یې ودراوه.
۵هلته هغه څو سړي وموندل چې د حاران څخه د خپلو رمو د څرولو لپاره روان وو ،حضرت یعقوب د هغوی څخه پوښتنه وکړه او هغوی وویل :موږ د حاران څخه یو.
۶هغهٔ ورته وویل" ،آیا تاسو د ناحور زوئ لابن پېژنئ؟ "هغوئ ووئیل" ،مونږ هغه پېژنو ،او ګورئ چې د هغهٔ لور راحیل د خپل پلار د رمو د څرولو لپاره راروانه ده".
۷هغه لا د هغوی سره خبرې کولې چې د لابان لور راحیل د خپل پلار د پسونو د څرولو لپاره راغله ،ځکه چې هغه شپون وه.
۸کله چې حضرت یعقوب د خپلې مور د ورور لابان لور راحیل ولیده ،هغه منډه کړه او ښکل یې کړه او په لوړ غږ یې وژړل.
۹حضرت یعقوب راحیل ته وویل چې هغه د هغې د خور ربکا زوی دی .راحیل منډه کړه او خپل پلار ته یې وویل .حضرت یعقوب ژړل ځکه چې د لابان کور ته د راوړلو لپاره ورسره هیڅ شی نه و.

۱۰کله چې لابان واورېدل چې د هغه د خور زوی یعقوب راغلی دی ،هغه منډه کړه ،هغه یې ښکل کړ او په غېږ کې یې ونیوه او کور ته یې راوست او ډوډۍ یې ورکړه او هغه وخوړله.

۱۱حضرت یعقوب لابان ته هغه څه بیان کړل چې د هغه ورور عیسو ورسره کړي وو او هغه څه چې د هغه زوی الیفاز په لاره کې ورسره کړي وو.

۱۲حضرت یعقوب د لابان په کور کې یوه میاشت پاتې شو .حضرت یعقوب د لابان په کور کې وخوړل او وڅښل .وروسته لابان حضرت یعقوب ته وویل" :ماته ووایه چې ستا مزدوري به څومره وي؟ ته څنګه زما خدمت وړیا کوې؟"

۱۳لابان زامن نه درلودل ،یوازې لوڼې یې درلودې ،او د هغه نورې ښځې او وینځې په هغه وخت کې لا هم شنډه وې .دا د لابان د هغو لوڼو نومونه دي چې د هغه د ښځې عدینه څخه یې پیدا شوې وې .د مشرې لور نوم لیاه او د کشرې لور نوم راحیل وو .لیاه د سترګو نرمه وه ،خو راحیل ښکلې او ښکلې وه ،او یعقوب ورسره مینه درلوده.

۱۴حضرت یعقوب لابان ته وویل" :زه به ستا د کشرې لور راحیل په خاطر اووه کاله ستا خدمت وکړم ".لابان دا خبره ومنله او حضرت یعقوب د خپلې لور راحیل په خاطر اووه کاله د لابان خدمت وکړ.

۱۵د حضرت یعقوب د ژوند په دوهم کال ،چې په حاران کې اوسېده ،د هغه د ژوند په نهه اویا کلنۍ کې ،د سام زوی عبر مړ شو .هغه د څلور سوه څلور شپېته کلونو په عمر مړ شو.

۱۶کله چې حضرت یعقوب واورېدل چې عِبر مړ شو ،نو ډېر غمجن شو او ډېر ورځې یې په هغه باندې غم او ژړا وکړه.

۱۷د حضرت یعقوب د حاران په ښار کې د اوسېدو په دریم کال کې ،د حضرت اسماعیل لور او د عیسو ښځه بوسمه د هغه څخه زوی وزېږاوه او عیسو د هغه نوم رعوئیل کېښود.

۱۸او د حضرت یعقوب د لابان په کور کې د اوسېدو په څلورم کال کې ،څښتن د لابان سره وکتل او د حضرت یعقوب له امله یې هغه یاد کړ ،او د هغه زامن پیدا شول ،د هغه لومړی زوی بعور ،دوهم یې علیب او دریم یې خورش و.

۱۹څښتن لابان ته شتمني او عزت ورکړ ،زامن او لورګانې یې ورکړې ،او هغه سړی د یعقوب په خاطر ډېر زیات شو.

۲۰په هغه ورځو کې یعقوب د لابن خدمت کاوه ،په کور او پټي کې په هر کار کې ،او د څښتن برکت په هغه ټولو شیانو وو چې د لابن سره په کور او پټي کې وو.

۲۱په پنځم کال د عیسو ښځه او د بیري لور یهودیت د کنعان په خاوره کې مړه شوه .د هغې زامن نه وو ،یوازې لوڼې وې.

۲۲او دا د هغې د هغو لوڼو نومونه دي چې د عیسو څخه یې پیدا شوې وې .د مشرې لور نوم مرصیت او د کشرې لور نوم فویت وو.

۲۳کله چې یهودیت مړ شو ،نو عیسو پاڅېد او د معمول په څېر په پټیو کې د ښکار لپاره شعیر ته لاړ او عیسو ډېر وخت په شعیر کې اوسېده.

۲۴په شپږم کال عیسو د خپلو نورو ښځو سره یوځای د حوي زبعون لور اهلیبامه سره واده وکړ او عیسو هغه د کنعان خاورې ته راوستله.

۲۵او اهلیبامه امیدواره شوه او د عیسو درې زامن یې وزېږېدل ،یعوش ،یعلان او قورح.

۲۶په هغو ورځو کې ،په کنعان کې ،د عیسو د شپانو او د کنعان د اوسېدونکو د شپانو ترمنځ شخړه وشوه .د عیسو څاروي او مالونه دومره ډېر وو چې هغه په کنعان کې د خپل پلار په کور کې پاتې نشوای او د کنعان خاوره د هغه د څارویو له امله نشوای زغملی.

۲۷کله چې عیسو ولیدل چې د کنعان د خلکو سره یې شخړه زیاته شوه ،نو هغه پورته شو او خپلې ښځې ،زامن او لورګانې ،ټول هغه څه چې هغه یې درلودل ،څاروي او ټول هغه شتمني چې په کنعان کې یې ترلاسه کړې وه ،واخیستل او د هغه ځای د اوسېدونکو څخه د شعیر خاورې ته لاړ او عیسو او د هغه ټول شیان په شعیر کې اوسېدل.

۲۸خو کله نا کله به عیسو د خپل مور او پلار لیدلو لپاره د کنعان په خاوره کې تللو .عیسو د حوریانو سره ودونه وکړل او خپلې لورګانې یې د سعیر حوریانو زامنو ته ورکړې.

۲۹او خپله مشره لور مرصیت د خپلې ښځې د ورور عنا سره ورکړه ،او فویت یې د بلحان د حوري زوی عزار سره ورکړ .عیسو او د هغه اولادونه په غرونو کې اوسېدل او هغوی ډېر اولادونه درلودل.

فصل۳۱

۱په اووم کال کې ،د یعقوب خدمت چې هغه یې د لابن خدمت کاوه بشپړ شو ،او یعقوب لابن ته وویل :زما ښځه راکړه ،ځکه چې زما د خدمت ورځې پوره شوې دي .لابن همداسې وکړل ،او لابن او یعقوب د هغه ځای ټول خلک راټول کړل او دوی یوه مېلمستیا وکړه.

۲لابان ماښام کور ته راغی او وروسته حضرت یعقوب د مېلمستیا د خلکو سره هلته راغی او لابان په کور کې ټول څراغونه مړه کړل.

۳حضرت یعقوب لابان ته وویل" :ته ولې زموږ سره داسې کوې؟ "لابان ځواب ورکړ" :په دې خاوره کې زموږ دود دا دی".

۴وروسته لابان خپله لور لیه واخیستله او یعقوب ته یې راوستله ،او هغه هغې ته راغی او یعقوب نه پوهېده چې هغه لیه ده.

۵لابان خپله لور لیه خپله وینځه زلفه د وینځې په توګه ورکړه.

۶او د مېلمستیا ټول خلک پوه شول چې لابان د حضرت یعقوب سره څه کړي وو ،خو هغوی دا خبره حضرت یعقوب ته ونه کړه.

۷او ټول ګاونډیان په هغه شپه د یعقوب کور ته راغلل ،او هغوی وخوړل ،وڅښل او خوشحاله شول ،او د لیاه په وړاندې یې د تمبلونو په غږولو او نڅا سره لوبې کولې ،او هغوی د یعقوب په وړاندې ځواب ورکړ ،هلیاه ،هلیاه.

۸حضرت یعقوب د هغوی خبرې واورېدې خو په معنی یې پوه نه شو ،خو فکر یې وکړ چې ښایي په دې خاوره کې د هغوی دود هم همداسې وي.

۹او د شپې ګاونډیانو دا خبرې د یعقوب په مخکې وکړې او ټول څراغونه چې د لابن په کور کې وو ،هغه مړه شول.

۱۰سهار چې کله رڼا شوه، حضرت یعقوب خپلې ښځې ته مخ واړاوه او ویې لیدل چې دا لیه وه چې د هغه په غېږ کې پرته وه. حضرت یعقوب وویل": ګوره، اوس زه پوهېږم چې تېره شپه ګاونډیانو څه ویلي وو، هیلیه"، هغوی وویل، او زه نه پوهېدم.

۱۱حضرت یعقوب لابان ته غږ وکړ او ورته یې وویل": دا څه دي چې تا زما سره وکړل؟ یقیناً چې ما ستا خدمت د راحیل په خاطر وکړ، خو ولې دې ما سره دوکه وکړه او لیه دې راکړه؟"

۱۲لابان یعقوب ته په ځواب کې وویل": زموږ په ځای کې دا رواج نه دی چې کشره لور د مشرې څخه مخکې ورکړو، نو که ته غواړې چې د هغې خور هم همداسې واده کړې، نو هغه ځان ته د دې خدمت لپاره ورکړه چې ته به زما لپاره اووه کاله نور خدمت وکړې".

۱۳حضرت یعقوب همداسې وکړل او راحیل یې هم ښځه کړه او اووه کاله یې د لابان خدمت وکړ. بیا حضرت یعقوب هم راحیل ته راغی او هغه د لیه څخه راحیل سره ډېره مینه کوله. لابان خپله وینځه بلهه هغې ته د وینځې په توګه ورکړه.

۱۴کله چې څښتن ولیدل چې لِیاه کرکه کېده، نو څښتن د هغې رحم خلاص کړ او هغه امیدواره شوه او په هغو ورځو کې یې د یعقوب څلور زامن وزیږېدل.

۱۵او دا د هغوی نومونه دي: روبین شمعون، لاوي او یهودا، او وروسته یې اولاد راوړل.

۱۶په هغه وخت کې راحیل شنډه وه او اولاد یې نه درلود، او راحیل د خپلې خور لیاه سره کینه کوله. کله چې راحیل ولیدل چې د یعقوب څخه هیڅ اولاد نه پیدا کیږي، نو هغې خپله وینځه بلهه واخیسته او د هغې څخه د یعقوب دوه زامن، دان او نفتالي پیدا شول.

۱۷کله چې لیه ولیدل چې د اولاد راوړلو څخه پاتې شوه، نو هغې خپله وینځه زلفه هم واخیسته او یعقوب ته یې د ښځې په توګه ورکړه. یعقوب هم زلفه ته راغی او له هغې څخه هم یعقوب دوه زامن، جاد او اشر پیدا شول.

۱۸لیه بیا امیدواره شوه او په هغو ورځو کې یې دوه زامن او یوه لور پیدا شوه، د هغوی نومونه یساکار، زبولون او د هغوی خور دینه وه.

۱۹په هغه وخت کې راحیل لا هم شنډه وه، او راحیل په هغه وخت کې څښتن ته دعا وکړه، او ویې ویل: ای څښتنه خدایه، ما په یاد ولره او زما پاملرنه وکړه، زه تاته زاری کوم، ځکه چې اوس زما میړه به ما رد کړي، ځکه چې ما هغه ته اولاد نه دی ورکړی.

۲۰اوس اے مالِکه خُدایه، زما دعا ستا په حضور کښې واوره، او زما مصیبت وګوره، او ماته د یوې وینځې په شان اولاد راکړه، چې نور زما سپکاوے ونهٔ زغمم.

۲۱خدای پاک د هغې دعا واورېده او د هغې رحم یې خلاص کړ، راحیل امیدواره شوه او زوی یې وزیږاوه، هغې وویل: څښتن زما سپکاوی لرې کړ، او هغې د هغه نوم یوسف کېښود، او ویې ویل: څښتن دې ما ته یو بل زوی راکړي. او یعقوب د یو نوي کالو و کله چې هغې هغه وزیږاوه.

۲۲په هغه وخت کې د حضرت یعقوب مور، ربکا، خپله دایي دبوره چې د عوض لور وه او د حضرت اسحاق دوه نوکران یې حضرت یعقوب ته ولیږل.

۲۳او هغوی په حاران کې حضرت یعقوب ته راغلل او ورته یې وویل": ربکا مونږ تاته رالیږلي دي چې ته د کنعان خاورې ته د خپل پلار کور ته لاړ شې". حضرت یعقوب د خپلې مور خبرې واورېدې.

۲۴په هغه وخت کې، هغه نور اووه کاله چې یعقوب د راحیل لپاره د لابن خدمت کاوه بشپړ شول. او د څوارلسو کلونو په پای کې چې هغه په حاران کې اوسېده، یعقوب لابان ته وویل: زما ښځې راکړه او ما رخصت کړه چې زه خپل وطن ته لاړ شم، ځکه چې زما مور ماته د کنعان له خاورې څخه د خپل پلار کور ته د راستنیدو لپاره رالیږلې وه.

۲۵لابان ورته وویل": نه، داسې نه ده، که چېرې ستا په نظر کې زما مهرباني وي، نو ما مه پرېږده، خپله مزدوري راته وټاکه او زه به یې ورکړم او زما سره پاتې شم".

۲۶حضرت یعقوب هغه ته وویل": دا هغه څه دي چې ته به ماته د مزدورۍ په توګه راکړې، چې نن به ستا په ټولو رمو کې تېرېږم او د هغوی څخه به هر هغه وزه چې ټوټې ټوټې او برېښ وي او هغه چې نسواري وي او د پسونو او وزو په منځ کې وي، واخلم. که ته زما لپاره دا کار وکړې، زه به بېرته ستا رمې وخورم او د لومړي ځل په څېر به یې وساتم.

۲۷لابان همداسې وکړل او لابان د خپلې رمې څخه هغه څه واخیستل چې یعقوب ویلي وو او هغه یې ورکړل.

۲۸حضرت یعقوب هغه ټولې رمې چې د لابان د رمو څخه یې اخیستې وې، خپلو زامنو ته وسپارلې او حضرت یعقوب د لابان پاتې رمې څرولې.

۲۹کله چې د اسحاق نوکرانو چې هغه یعقوب ته لیږلي وو، ولیدل چې یعقوب د دوی سره د کنعان خاورې ته د خپل پلار کور ته نه ځي، نو هغوی د هغه څخه لاړل او د کنعان خاورې ته راستانه شول.

۳۰او دبوره د حضرت یعقوب سره په حاران کې پاتې شوه، او هغه د حضرت اسحاق د نوکرانو سره د کنعان خاورې ته راستنه نه شوه، او دبوره د حضرت یعقوب د ښځو او ماشومانو سره په حاران کې اوسېده.

۳۱یعقوب شپږ کاله نور د لابن خدمت وکړ، او کله چې به وزې پیدا شوې، نو هغه به یې له هغو څخه هغه ټوټې ټوټې او خالداره وزې لرې کړې لکه څنګه چې هغه د لابن سره ټاکلي وه. یعقوب شپږ کاله د لابن سره همداسې وکړل. هغه سړے ډېر زیات شو او د هغه غواګانې، وینځې او غلامان، اوښان او خره ډېر شول.

۳۲د حضرت یعقوب دوه سوه غوایان وو، د هغه غوایان ډېر لوی او ښکلي وو او ډېر حاصل ورکوونکي وو. د ټولو انسانانو کورنۍ غوښتل چې د حضرت یعقوب د غوایان څخه یو څه واخلي، ځکه چې هغوی ډېر شتمن وو.

۳۳ډېر انسانان د حضرت یعقوب د رمو څخه د څه اخیستلو لپاره راتلل، او حضرت یعقوب به هغوی ته د غلام یا وینځې یا د خر یا اوښ په بدل کې پسونه ورکول، یا هر هغه څه چې حضرت یعقوب له هغوی څخه غوښتل هغوی ورته ورکول.

۳۴حضرت یعقوب د انسانانو سره د دې معاملو له لارې شتمني، عزت او جایداد ترلاسه کړ، او د لابان اولادې د دې عزت سره حسد کاوه.

۳۵او د وخت په تېرېدو سره، هغه د لابان د زامنو خبرې واورېدې چې ویل یې: یعقوب زموږ د پلار هر څه واخیستل او زموږ د پلار له شتمنۍ څخه یې دا ټوله شان او شوکت ترلاسه کړ.

۳۶حضرت یعقوب د لابان او د هغه د زامنو مخ ولید او ویې لیدل چې په هغه ورځو کې د هغه په وړاندې داسې نه وو لکه څنګه چې پخوا وو.
۳۷د شپږو کلونو په تېرېدو سره څښتن حضرت یعقوب ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمایل" :پاځه ،له دې خاورې څخه ووځه او خپل وطن ته لاړ شه او زه به ستا سره یم".
۳۸په هغه وخت کې حضرت یعقوب پاڅېد او خپل ماشومان ،ښځې او ټول شیان یې په اوښانو سپور کړل او د کنعان خاورې ته د خپل پلار حضرت اسحاق د کور ته لاړ.
۳۹لابان نه پوهېده چې یعقوب تري تللی دی ،ځکه چې لابان په هغه ورځ د پسونو کالي وهل.
۴۰راحیل د خپل پلار بتان غلا کړل او هغه یې واخیستل او په هغه اوښ باندې یې پټ کړل چې هغه پرې سپور وه او روانه شوه.
۴۱او د بتانو طریقه دا ده :یو سړی چې اولنی زېږېدلی وي او هغه ووژني او د هغه د سر څخه ویښتان وباسي ،مالګه واخلي او سر یې مالګه کړي او په تېلو یې مسح کړي ،بیا د مسو یوه کوچنی تخته یا د سرو زرو یوه تخته واخلي او نوم پرې ولیکي ،او هغه د خپلې ژبې لاندې کېږدي ،او سر یې د ژبې لاندې واخلي او په کور کې یې کېږدي ،او د هغه په مخ کې څراغونه روښانه کړي او هغه ته سجده وکړي.
۴۲او کله چې دوی ورته سجده کوي ،دا د هغه نوم د قدرت له لارې چې په هغه کې لیکل شوی دی ،په ټولو هغو چارو کې چې دوی یې غوښتنه کوي ،له دوی سره خبرې کوي.
۴۳او ځینې یې د انسانانو په شکلونو کې جوړوي ،د سرو زرو او سپینو زرو څخه ،او په هغه وختونو کې چې دوی ته پیژندل شوي وي ، دوی ته ځي ،او مجسمې د ستورو اغیز ترلاسه کوي ،او دوی ته راتلونکي شیان وایی ،او په دې ډول هغه انځورونه وو چې راحیل یې له خپل پلار څخه غلا کړي وو.
۴۴راحیل دا بتان چې د هغې د پلار وو ،غلا کړل ،ترڅو لابان د هغو له لارې خبر نه شي چې یعقوب چېرته تللی دی.
۴۵لابان کور ته راغی او د یعقوب او د هغه د کورنی په اړه یې پوښتنه وکړه ،خو هغه یې ونه موند .لابان خپل بتونه لټول ترڅو پوه شي چې یعقوب چیرته تللی دی ،خو هغه یې ونه موندل .هغه نورو بتونو ته لاړ او د هغوی پوښتنه یې وکړه او هغوی ورته وویل چې یعقوب له هغه څخه د خپل پلار کور ته ،د کنعان خاورې ته تښتېدلی دی.
۴۶لابان پاڅېد ،خپل ورونه او ټول نوکران یې واخیستل او لاړ او په یعقوب پسې لاړ او د جلعاد په غره کې یې هغه وویشت.
۴۷لابان یعقوب ته وویل" :دا تا زما سره څه وکړل چې وتښتېدې او ما وغولوېدې او زما لونې او د هغوی ماشومان دې د توري په زور د اسیران په توګه بوتلې؟"
۴۸او تا ما ته اجازه ورنه کړه چې هغوی ښکل کړم او په خوښی سره یې رخصت کړم ،او زما خدایان دې غلا کړل او لاړې.
۴۹حضرت یعقوب لابان ته په ځواب کې وویل" :زه وېرېدم چې خپلې لورګانې به په زور زما څخه ونیسئ ،او اوس چې هر څوک ستا خدایان ومومي هغه به ووژل شي".
۵۰لابان هغه بتونه ولټول او د یعقوب ټولې خېمې او سامانونه یې ولټول ،خو هغه یې ونه موندل.
۵۱لابان یعقوب ته وویل" :مونږ به یو تړون وکړو او دا به زما او ستا ترمنځ یو شهادت وي ،که ته زما لونې وځوروې او یا زما د لونو پرته نورې ښځې وکړې ،نو خدای به په دې خبره کې زما او ستا ترمنځ شاهد وي".
۵۲هغوی تیرې واخیستې او ډېرئ یې جوړه کړه او لابان وویل :دا ډېرئ زما او ستا ترمنځ شاهدي ده ،له همدې امله یې په هغه باندې د جلعاد نوم کېښود.
۵۳نو یعقوب او لابان په غره کې قربانې وړاندې کړه او هلته یې د ډېرئ په څنګ کې وخوړله او ټوله شپه یې په غره کې تېره کړه .لابان سهار وختي پاڅېد او د خپلو لونو سره یې وژړل او ښکل یې کړل او خپل ځای ته راستون شو.
۵۴هغه ژر لاړ او خپل زوی بعور چې اوولس کلن وو ،د عوض زوی او د ناحور زوی ابی خوروف سره یې لس سړي ولېږل.
۵۵نو هغوی ژر لاړل او د یعقوب په مخکې لاره تېر شول او د سعیر خاورې ته په بله لاره راغلل.
۵۶نو هغوی عیسو ته راغلل او ورته یې وویل" :ستا ورور او خپلوان ،ستا د مور ورور لابان ،د بتوئیل زوی ،داسې وایي:
۵۷آیا تا اوریدلي دي چې ستا ورور یعقوب زما سره څه وکړل ،هغه لومړی زما سره بربنډ او بربنډ راغی ،او زه د هغه سره د لیدو لپاره لاړم ،او هغه یې په عزت سره خپل کور ته راوستم ،او ما هغه ته لوی مقام ورکړ ،او ما خپلې دوه لونې او خپلې دوه وینځې هم هغه ته ورکړې.
۵۸خدای پاک هغه ته زما په خاطر برکت ورکړ ،او هغه ډېر زیات شو او زامن ،لورګانې او وینځې یې پیدا شوې.
۵۹هغه د رمو او غواګانو ،اوښانو او خرو ډېر زیات شمېر لري ،همدارنګه سپین زر او سره زر هم ډېر دي؛ او کله چې هغه ولیدل چې د هغه شتمني زیاته شوه ،نو هغه ما پرېښود کله چې زه د خپلو پسونو د وړی کولو لپاره تللم ،او هغه پورته شو او په پټه وتښتېد.
۶۰هغه خپلې ښځې او ماشومان په اوښانو سپاره کړل ،خپل ټول څاروي او شتمني چې زما په خاوره کې یې ترلاسه کړې وه ،هغه یې یوړل او خپل مخ یې د خپل پلار اسحاق سره د کنعان خاورې ته پورته کړ.
۶۱او هغه ماته اجازه ورنه کړه چې خپلې لونې او د هغوی ماشومان ښکل کړم ،او هغه زما لونې د توري په زور د بندیانو په توګه بوتللې ،او زما خدایان یې هم غلا کړل او وتښتېد.
۶۲او اوس ما هغه د جبوک د درې په غره کې او د هغه ټول ملکیت پرېښی دی؛ هغه ته د هیڅ شي کمی نشته.
۶۳که چېرې ته غواړې چې هغه ته لاړ شې ،نو لاړ شه او هلته به هغه پیدا کړې او څنګه چې ستا زړه غواړي هغه ورسره کولای شې .د لابان استازي راغلل او دا ټولې خبرې یې عیسو ته وکړې.
۶۴عیساؤ د لابن د پیغام وړونکو ټولې خبرې واورېدې ،او د هغهٔ غصه په یعقوب باندې ډېره زیاته شوه ،هغهٔ ته خپله کینه رایاده شوه او د هغهٔ غصه په زړهٔ کښې اور بل شو.

۶۵نو عیسو ژر لاړ او خپل اولادونه ،نوکران او د خپلي کورنۍ غړي چي شپيته تنه وو ،سره کړل .هغه لاړ او د حوري شعير ټول اولادونه او د هغوی ټول خلک چي دري سوه څلوېښت تنه وو راټول کړل .هغه ټول څلور سوه تنه چي توري يي درلودې ،د حضرت يعقوب د وژلو لپاره ورغی.
۶۶او عیسو دا شمېره په څو برخو ووېشله ،او د خپلو ماشومانو ،نوکرانو او د خپلي کورنۍ د شپيتو غړو څخه يي يو مشر واخيست او خپل مشر زوی اليفاز ته يي د هغوی پالنه ورکړه.
۶۷او پاتي مشران يي د سعير حوري شپږو زامنو ته ورکړل او هر يو يي د هغه د نسلونو او اولادونو په سر وټاکل.
۶۸او د دې ډلي ټول غړي په خپل ډول روان شول ،او عیسو د هغوی سره د يعقوب په لور روان شو او هغه يي په چټکۍ سره روان کړ.
۶۹د لابان استازي د عیساؤ څخه لاړل او د کنعان خاوري ته لاړل او د يعقوب او عیساؤ د مور ربکا کور ته ورسېدل.
۷۰هغوی هغې ته وويل" :گوره ،ستا زوی عیسو د څلور سوه نفرو سره د خپل ورور يعقوب په وړاندې تللی دی ،ځکه چي هغه واورېدل چي هغه راځي ،او هغه د هغه سره د جګړي لپاره تللی دی ،هغه ووژني او هرڅه چي هغه لري هغه واخلي".
۷۱ربکا ژر لاړه او د حضرت اسحاق د نوکرانو څخه يي دوه اويا تنه ولېږل چي په لاره کي د حضرت يعقوب سره مخامخ شي ،ځکه چي هغې وويل :کېدای شي چي کله عیسو ورسره مخامخ شي نو په لاره کي جګړه وکړي.
۷۲او دا استازي د يعقوب سره د ليدو لپاره په لاره روان شول ،او د يابوک د سيند په مقابل لوري کي د سيند په لاره کي ورسره وليدل شول ،او يعقوب دوی وليدل او ويي ويل ،دا کمپ زما لپاره د خدای له خوا ټاکل شوی دی ،او يعقوب د هغه ځای نوم مکنايم کېښود.
۷۳حضرت يعقوب د خپل پلار ټول قوم وپېژانده ،نو هغوی يي ښکل کړل او په غېږ کي يي ونيول او د هغوی سره راغی .حضرت يعقوب له هغوی څخه د خپل پلار او مور په اړه پوښتنه وکړه او هغوی وويل :هغوی روغ دي.
۷۴دغو پيغام وړونکو يعقوب ته وويل :ستا مور ربکا مونږ تاته رالېږلي دي او ورته ويي ويل :زما زويه ،ما اورېدلي دي چي ستا ورور عیسو د حوري سعير د اولادې د خلکو سره په لاره کي ستا په وړاندې روان دی.
۷۵نو له همدې امله ،زما زويه ،زما خبره واوره او په خپله مشوره سره وګوره چي ته به څه کوې ،او کله چي هغه تاته راشي ،نو هغه ته دعا وکړه ،او ښېره ورسره مه کوه ،او هغه ته له هغه څه څخه ډالۍ ورکړه چي ته يي لرې ،او له هغه څه څخه چي خدای تاته درکړي دي.
۷۶او کله چي هغه ستا د چارو په اړه له تا څخه پوښتنه وکړي ،نو له هغه څخه هيڅ شی مه پټوه ،شايد هغه ستا په وړاندې له خپل قهر څخه راوګرځي او په دې توګه به ته خپل روح ،ته او ستا ټول ملکيت وژغورې ،ځکه چي دا ستا دنده ده چي د هغه درناوی وکړې ،ځکه چي هغه ستا مشر ورور دی.
۷۷کله چي حضرت يعقوب د خپلي مور خبري واورېدې چي پيغمبرانو ورته کړې وې ،حضرت يعقوب په لوړ غږ وژړل او په ژړا شو او څنګه چي مور ورته امر کړی و ،هغه يي وکړ.

فصل۳۲

۱په هغه وخت کي حضرت يعقوب خپل ورور عیسو ته د سعير خاوري ته استازي ولېږل او هغه ته يي د دعا خبري وکړې.
۲او هغه هغوی ته امر وکړ" :زما بادار ،عیسو ته داسي ووايئ ،ستا غلام يعقوب داسي وايي :زما بادار دا فکر مه کوه چي زما د پلار برکت چي هغه ماته راکړی دی ،زما لپاره ګټور ثابت شوی دی".
۳ځکه چي زه شل کاله د لابان سره وم ،او هغه زما سره دوکه وکړه او لس ځله يي زما مزدوري بدله کړه ،لکه څنګه چي زما بادار ته مخکي ويل شوي وو.
۴او ما د هغه په کور کي ډېر په زحمت سره د هغه خدمت وکړ ،او وروسته خدای زما مصيبت ،زما محنت او زما د لاسونو کار وليد ،او هغه ما ته د هغه په نظر کي فضل او فضل راکړ.
۵او وروسته د خدای پاک د لوی رحمت او مهربانۍ له امله ما غوايان ،خره ،غوايان او سړي غلامان او وينځي ترلاسه کړې.
۶اوس زه خپل وطن او خپل کور ته چي د کنعان په خاوره کي دي ،راځم ،او ما خپل بادار ته دا ټول خبر راکړ ترڅو د خپل بادار په نظر کي مهرباني وکړم ،ترڅو هغه دا فکر ونه کړي چي ما په خپله شتمني ترلاسه کړې ده يا هغه برکت چي زما پلار ماته راکړی دی ماته ګټه رسولې ده.
۷هغه پيغام وړونکي عیساؤ ته لاړل او هغه يي د ادوم د مُلک په سرحدونو کښي چي د يعقوب په لور روان وو وموندلو ،او د سعير حوريانو څلور سوه سړي د تورو سره ولاړ وو.
۸د حضرت يعقوب استازيو عیسو ته هغه ټولي خبري وکړې چي حضرت يعقوب د عیسو په هکله ورته ويلي وې.
۹عیسو په غرور او سپکاوي سره هغوی ته ځواب ورکړ او ويي ويل" :بې له شکه ما اورېدلي دي او په رښتيا سره ماته ويل شوي دي چي يعقوب د لابان سره څه کړي دي ،چا چي هغه په خپل کور کي لوړ کړ او خپلي لوڼي يي ورته د ښځو په توګه ورکړې ،او هغه زامن او لوڼي پيدا کړې ،او د هغه د شتمنۍ له لارې د لابان په کور کي ډېر شتمن شو.
۱۰کله چي هغه وليدل چي د هغه شتمني ډېره ده او شتمني ډېره ده ،نو د خپل ټول شي سره د لابان له کوره وتښتېد او د لابان لوڼي يي د خپل پلار له مخ څخه د اسيرانو په څېر بوتللي ،پرته له دې چي هغه ته يي خبر ورکړي.
۱۱او يعقوب دا کار يوازې د لابان سره نه ،بلکې زما سره هم کړی دی او دوه ځله يي زما سره دوکه کړې ده ،نو زه به غلی پاتي شم؟
۱۲نو اوس زه نن د خپلو لښکرو سره د هغه سره د ليدو لپاره راغلی يم ،او زه به د هغه سره زما د زړه د غوښتني سره سم عمل وکړم.
۱۳نو پيغام وړونکي بېرته يعقوب ته راغلل او ورته يي وويل" :مونږ ستا ورور عیساؤ ته ورغلو او ستا ټولي خبري مو ورته وکړې او هغه مونږ ته داسي ځواب راکړ ،او ګوره هغه د څلورو سوو سړو سره ستا د ليدلو لپاره راځي".
۱۴نو اوس پوه شه او وګوره چي څه کوې ،او د خدای په حضور کي دعا وکړه چي تا له هغه څخه خلاص کړي.
۱۵کله چي هغه د خپل ورور هغه خبري واورېدې چي هغه د يعقوب استازيو ته کړې وې ،نو يعقوب ډېر ووېرېد او ډېر خفه شو.

۱۶حضرت یعقوب خپل څښتن خدای ته دعا وکړه او ویې ویل :ای زما د نیکونو ،ابراهیم او اسحاق څښتنه خدایه ،کله چې زه د خپل پلار
له کوره لاړم ،تا راته وویل:
۱۷زه ستا د پلار ابراهیم او د اسحاق خدای څښتن یم ،زه دا ځمکه او ستا وروسته ستا اولاد تاته درکوم ،او ستا اولاد به د اسمان د ستورو
په څیر زیات کړم ،او ته به د اسمان څلورو خواوو ته خپور شې ،او ستا او ستا د اولاد په واسطه به د ځمکې ټولې کورنۍ برکت ومومي.
۱۸تا خپلې وعدې پوره کړې ،او خپل بنده ته دې زما د زړه د غوښتنو سره سم مال او اولاد او څارويي راکړل ،هر هغه څه چې ما له تا
څخه وغوښتل ،تا ماته راکړل ،نو ما ته د هیڅ شي کمی نه و.
۱۹او وروسته تا ماته وویل چې خپل مور او پلار او خپل زیږېدلي ځای ته لاړ شه او زه به بیا هم ستا سره ښه وکړم.
۲۰او اوس چې زه راغلی یم او تا ما د لابان څخه وژغوره ،زه به د عیسو په لاس کې ولوېږم چې ما به ووژني ،هو ،زما د ماشومانو
میندې به هم ووژني.
۲۱نو اوس ،ای څښتن خدایه ،زه تاته دعا کوم چې ما هم د خپل ورور عیسو له لاسه وژغوره ،ځکه چې زه د هغه څخه ډېر وېرېږم.
۲۲او که په ما کې صداقت نه وي ،نو دا د ابراهیم او زما د پلار اسحاق په خاطر وکړه.
۲۳ځکه چې زه پوهېږم چې دا شتمني ما د مهربانۍ او رحمت له لارې تر لاسه کړې ده ،نو اوس زه تاته دعا کوم چې نن ورځ په خپله
مهربانۍ سره ما وژغوره او ځواب راکړه.
۲۴نو حضرت یعقوب د څښتن څخه دعا کول بس کړل او هغه خلک چې د هغه سره وو ،د رمو او غواګانو سره په دوو ډلو ووېشل .هغه
نیمه برخه یې د حضرت ابراهیم د نوکر د الیعزر زوی دمسق د ماشومانو سره د کمپ لپاره ورکړه او پاتې نیمه برخه یې د خپل ورور
الیعزر د زوی د پالنې لپاره ورکړه.
۲۵هغه هغوی ته امر وکړ" :د خپلو کمپونو څخه لرې اوسئ او یو بل ته ډېر نږدې مه ځئ ،که چیرې عیسو یوې کمپ ته راشي او هغه
ووژني ،نو بله ډله به د هغې څخه لرې وتښتي".
۲۶حضرت یعقوب هغه شپه هلته تېره کړه او ټوله شپه یې خپلو نوکرانو ته د لښکرو او خپلو اولادونو په اړه لارښوونې وکړې.
۲۷په هغه ورځ څښتن د حضرت یعقوب دعا واورېده او بیا یې حضرت یعقوب د هغه د ورور عیسو له لاسه وژغوره.
۲۸نو څښتن د آسمان د فرښتو څخه درې فرښتې ولېږلې ،هغوی د عیساؤ څخه مخکې لارې او هغه ته ورسېدې.
۲۹او دا فرښتې د عیساؤ او د هغه د خلکو په مخ کې د دوه زره کسانو په څیر ښکاره شوې ،چې په هر ډول جنګي وسایلو سمبال اسونو
باندې سپاره وو ،او دوی د عیساؤ او د هغه د ټولو سړیو په مخ کې ښکاره شول چې په څلورو ډلو ویشل شوي وو ،او د هغوی لپاره څلور
مشران وو.
۳۰یوه ډله لاړه او هغوی وموندل چې عیسو د څلورو سوو کسانو سره د خپل ورور یعقوب په لور راروان و .دا ډله د عیسو او د هغه د
خلکو په لور منډه کړه او هغوی یې ووېرول .عیسو په وېره کې له آس څخه وغورځېد او د هغه ټول سړي په هغه ځای کې له هغه څخه
جلا شول ،ځکه چې هغوی ډېر وېرېدلي وو.
۳۱او کله چې هغوی د عیساؤ نه وتښتېدل نو د لښکر ټول غړي په هغوی پسې چیغې وهلې او ټولو جنګیالیو په ځواب کې وویل:
۳۲یقیناً مونږ د یعقوب غلامان یو ،څوک چې د خدای بنده دی ،او بیا څوک زمونږ په وړاندې ودرېدلای شي؟ عیساؤ ورته وویل" :نو زما
بادار او ورور یعقوب ستاسو بادار دی ،چې ما په دې شلو کلونو کې نه دی لیدلی ،او اوس چې زه نن د هغه لیدلو ته راغلی یم ،تاسو زما
سره داسې چلند کوئ؟"
۳۳فرښتو ورته په ځواب کې وویل :د ژوندي څښتن په قسم ،که چېرې یعقوب نه وای چې ته یې ستا ورور یې ،نو مونږ ستا او ستا د قوم
څخه یو هم نه وای پاتې شوی ،خو یوازې د یعقوب په خاطر به مونږ هغوی ته هیڅ ونه کړو.
۳۴دا ډله د عیساؤ او د هغهٔ د سړو نه لاړه او لاړه .عیساؤ او د هغهٔ سړی د هغوئ نه تقریباً یو کال لرې تللي وو چې دویمه ډله د هر قسمه
وسلو سره د هغهٔ په لور راغله او هغوئ هم د عیساؤ او د هغهٔ سړو سره هغه شان وکړل لکه څنګه چې اولنۍ ډلې ورسره کړې وه.
۳۵کله چې هغوی لاړل ،نو دریېمه ډله د هغه په لور راغله او ټول ووېرېدل ،او عیسو له آس څخه وغورځېد ،او ټولې ډلې چیغې کړې او
ویې ویل :بې له شکه مونږ د یعقوب غلامان یو ،څوک چې د خدای بنده دی ،او څوک زمونږ په وړاندې ودرېدلی شي؟
۳۶عیسو بیا هغوی ته ځواب ورکړ" :نو زما بادار او ستاسو بادار زما ورور یعقوب دی ،او شل کاله کېږي چې ما د هغه مخ نه دی لیدلی
او نن مې اورېدلي چې هغه راروان دی ،زه نن د هغه سره د لیدلو لپاره لاړم ،او تاسو زما سره داسې چلند کوئ؟"
۳۷هغوی ځواب ورکړ او ورته یې وویل" :د ژوندي څښتن په قسم ،لکه څنګه چې تا وویل ،مونږ ستا ورور یعقوب نه وای پاتې ،خو د ستا
او ستا د سړیو څخه یو هم نه وو پاتې شوی ،خو د یعقوب په خاطر چې ته یې ستا ورور بولې ،مونږ به ستا او ستا د سړیو سره مداخله ونه
کړو".
۳۸او دریمه ډله هم د هغوی څخه لاړه ،او هغه لا هم د خپلو نفرو سره د یعقوب په لور روان و ،کله چې څلورمه ډله د هغه په لور راغله ،
نو هغوی هم د هغه او د هغه د نفرو سره هغه شان وکړل لکه څنګه چې نورو کړي وو.
۳۹کله چې عیسو هغه بدکاري ولیدله چې څلورو فرښتو په هغه او د هغه د سړو سره کړې وه ،نو هغه د خپل ورور یعقوب څخه ډېر
ووېرېد او په سلامتۍ سره د هغه سره د لیدلو لپاره لاړ.
۴۰او عیسو د یعقوب په وړاندې خپله کینه پټه کړه ،ځکه چې هغه د خپل ورور یعقوب له امله د خپل ژوند څخه وېرېده ،او ځکه چې هغه
فکر کاوه چې هغه څلور ډلې چې هغه پرې برید کړی و د یعقوب غلامان دي.
۴۱حضرت یعقوب په هغه شپه د خپلو نوکرانو سره د هغوی په کمپونو کې پاتې شو او د خپلو نوکرانو سره یې پرېکړه وکړه چې د هغه د
ټولو شتمنیو څخه چې ورسره وو او د هغه د ټولو شتمنیو څخه به عیسو ته یوه ډالۍ ورکړي .حضرت یعقوب او د هغه سړي سهار وختي
پاڅېدل او د څارویو څخه یې د عیسو لپاره یوه ډالۍ غوره کړه.
۴۲او دا د هغه سوغات اندازه وه چې یعقوب د خپلې رمې څخه غوره کړه چې خپل ورور عیسو ته ورکړي .هغه د رمو څخه دوه سوه
څلوېښت غوایان غوره کړل ،د اوښانو او خرو څخه یې دېرش او د څارویو څخه یې پنځوس غوایان غوره کړل.

۴۳هغه ټول په لسو ډلو کې سره يوځاى کړل او هره ډله يې جلا جلا کړه او هغه يې د خپلو لسو نوکرانو په لاس کې ورکړل ،هره ډله جلا جلا وه.
۴۴هغه هغوى ته امر وکړ او ويې ويل" :له يو بل څخه لرې اوسئ او د ډلو په منځ کې ځاى وساتئ ،او کله چې عيسو او هغه کسان چې د هغه سره دي تاسو سره مخامخ شي او پوښتنه وکړي چې تاسو د چا ياست ،چيرته ځئ او دا ټول ستاسو په وړاندې د چا دي ،نو تاسو ورته ووایاست چې موږ د يعقوب غلامان يو ،او موږ د عيسو سره د ليدو لپاره په سوله کې راځو ،او وګورئ چې يعقوب زموږ شاته راځي".
۴۵او دا چې زمونږ په مخکې دي هغه سوغات دى چې د يعقوب له خوا د هغه ورور عيسو ته رالېږل شوى دى.
۴۶او که هغوى تاسو ته ووايي چې ولې هغه ستاسو څخه وروسته پاتې کيږي چې د خپل ورور سره وګوري او د هغه مخ ووينې ،نو تاسو ورته ووایاست چې هغه زموږ څخه وروسته په خوښى سره د خپل ورور سره د ليدو لپاره راځي ،ځکه چې هغه وويل :زه به هغه په هغه ډالى سره چې هغه ته ځي راضي کړم ،او له دې وروسته به د هغه مخ وينم ،شايد هغه زما څخه قبول کړي.
۴۷نو ټول سوغات د هغه د نوکرانو په لاسونو کې لاړ او په هغه ورځ د هغه څخه مخکې لاړ ،او هغه شپه د يابوک د سيند په غاړه د خپلو کمپونو سره تيره کړه ،او هغه د شپې په نيمايي کې پاڅيد ،او خپلې ميرمنې ،وينځې او ټول هغه څه يې واخيستل چې هغه يې درلودل ،او هغه شپه يې د يابوک د سيند څخه تير کړل.
۴۸کله چې هغه خپل ټول شيان د سيند څخه تير کړل ،يعقوب يوازې پاتې شو او يو سړى ورسره مخ شو ،هغه شپه د هغه سره تر لمر ختو پورې غېږ ونيوله ،او د يعقوب د ران پوستکى د هغه سره د غېږې کولو له امله له بند څخه ووت.
۴۹او د لمر خاته په وخت کې هغه سړي يعقوب هلته پرېښود او برکت يې ورکړ او لاړ .او د لمر خاته په وخت کې يعقوب د ويالې څخه تېر شو او په خپل ران باندې ودرېد.
۵۰کله چې هغه د ويالې څخه تېر شو ،لمر پرې راختلى و او هغه د خپلو څارويو او ماشومانو ځاى ته راغى.
۵۱او دوى تر غرمې پورې روان وو ،او کله چې دوى روان وو ،ډالى د دوى په مخکې تېرېدې.
۵۲حضرت يعقوب سترګې پورته کړې او ويې ليدل چې عيسو له لرې واټن څخه راروان دى او شاوخوا څلور سوه تنه ورسره روان دي . حضرت يعقوب د خپل ورور څخه ډېر وېرېده.
۵۳حضرت يعقوب ژر لاړ او خپل ماشومان يې خپلو ښځو او وينځو ته ووېشل او خپله لور دينه يې په يوه صندوق کې کېښوده او خپلو نوکرانو ته يې وسپارله.
۵۴او هغه د خپلو زامنو او ښځو په مخکې د خپل ورور سره د ليدو لپاره تېر شو ،او په ځمکه يې سجده وکړه ،اوه ځله يې سجده وکړه تر هغه چې خپل ورور ته ورنږدې شو ،او خداى يعقوب ته د عيسو او د هغه د سړيو په نظر کې فضل او رضايت ورکړ ،ځکه چې خداى د يعقوب دعا واورېده.
۵۵د حضرت يعقوب وېره او وېره د هغه په ورور عيساؤ باندې راغله ،ځکه چې عيساؤ د هغه څه په خاطر چې د خداى پاک فرښتو د عيساؤ سره کړي وو ،د حضرت يعقوب څخه ډېر وېرېدل ،او د حضرت يعقوب په وړاندې د عيساؤ غصه په رحم بدله شوه.
۵۶کله چې عيسو وليدل چې يعقوب د هغه خواته منډې وهي ،نو هغه هم د هغه خواته منډې کړې او هغه يې په غېږ کې ونيوه ،هغه يې په غاړه کېښود او دواړو ښکل کړل او ژړل.
۵۷خداى پاک د هغو خلکو په زړونو کې چې د عيسو سره راغلي وو ،د يعقوب لپاره وېره او مهرباني واچوله ،او هغوى هم يعقوب ښکل کړ او په غېږ کې يې ونيو.
۵۸د عيسو زوى اليفز او د هغه څلور ورونه چې د عيسو زامن وو ،د حضرت يعقوب سره وژړل .هغوى هغه ښکل کړ او په غېږ کې يې ونيو ،ځکه چې د حضرت يعقوب څخه ټول ويرېدل.
۵۹عيسو سترګې پورته کړې او هغه ښځې يې وليدې چې د هغوى د اولادونو سره وې ،د حضرت يعقوب اولادونه ،چې د حضرت يعقوب شاته روان وو او د عيسو په لاره کې يې سجده کوله.
۶۰عيساؤ يعقُوب ته ووئيل'' ،زما وروره ،دا ستا سره څوک دي؟ دا ستا زامن دي که ستا غلامان؟ ''يعقُوب عيساؤ ته جواب ورکړو'' ،دا زما زامن دي چې خُدائ پاک ستا خادم ته په فضل سره ورکړي دي''.
۶۱کله چې يعقوب د عيسو او د هغه د سړو سره خبرې کولې ،عيسو ټوله ډله وليدله او يعقوب ته يې وويل" :تاسو هغه ټوله ډله له کومه راوړه چې زه پرون شپه ورسره مخ شوم؟ "يعقوب وويل" :د خپل بادار په نظر کې د مهربانۍ موندلو لپاره ،دا هغه څه دي چې خداى پاک ستا غلام ته په مهربانۍ سره ورکړل".
۶۲او سوغات د عيساؤ مخې ته راغلو ،نو يعقُوب عيساؤ ته ووئيل'' ،زما مهربانى ده چې هغه سوغات چې ما خپل نيک ته راوړے دے واخله ''.عيساؤ ووئيل'' ،زما دا مقصد ولې دے؟ هغه څۀ چې تا سره دى هغه ځان سره وساته''.
۶۳حضرت يعقوب وويل :دا زما په غاړه ده چې دا ټول ورکړم ،ځکه چې ما ستا مخ وليد ،ترڅو ته لا هم په امن کې ژوند وکړې.
۶۴خو عيساؤ د سوغات د اخستلو نه اِنکار وکړو ،او يعقُوب ورته ووئيل'' ،زما باداره ،زۀ ستا نه بخښنه غواړم ،کۀ اوس ستا په نظر کښې زما رضا شوې ده ،نو زما سوغات زما په لاس قبول کړه ،ځکه چې ما ستا مخ وليدلو ،لکه څنګه چې ما د خُدائ پاک په شان مخ ليدلے وى ،ځکه چې تۀ زما نه خوشحاله وې''.
۶۵نو عيسو سوغات واخيست او يعقوب هم عيساؤ ته سپين زر ،سره زر او سونا ورکړل ،ځکه چې هغه ډېر ټينګار کاوه نو هغه هغه واخيستل.
۶۶عيسو هغه څاروي چې په کمپ کې ووېشل او نيم يې هغو کسانو ته ورکړل چې د هغه سره راغلي وو ،ځکه چې هغوى په مزدورئ راغلي وو ،او پاتې نيم يې خپلو زامنو ته ورکړل.
۶۷او سپين زر ،سره زر او سونا يې خپل مشر زوى اليفاز ته ورکړل او عيسو يعقوب ته وويل" :اجازه راکړئ چې ستا سره پاتې شو ،او موږ به ورو ورو ستا سره لاړ شو تر هغه چې ته زما سره زما ځاى ته راشې ،ترڅو موږ هلته يوځاى واوسو".

۶۸یعقوب خپل ورور ته ځواب ورکړ او ویې ویل :زه به هغه څه وکړم چې زما بادار راته وایي ،خو زما بادار پوهیږي چې ماشومان نرم دي ،او رمې او غوایان د هغوی ماشومان چې زما سره دي ،ورو ځي ،ځکه چې که دوی ژر لاړ شي نو ټول به مړه شي ،ځکه چې ته د دوی بارونه او ستړیا پېژنې.
۶۹نو زما بادار دې د خپل نوکر څخه مخکې لاړ شي ،او زه به د ماشومانو او رمو لپاره ورو ورو لاړ شم ،تر هغه چې زه د خپل بادار ځای ته چې په سعیر کې دی ورسېږم.
۷۰عیساؤ یعقوب ته ووئیل" ،زه به ستا سره د خپلو خلقو نه یو څو کسان مقرر کړم چې په لاره کښې ستا خیال وساتي او ستا ستړیا او بار پورته کړي ".هغهٔ ووئیل" ،زما مالِکه ،که زهٔ ستا په نظر کښې فضل ومومم نو څهٔ ضرورت دے؟"
۷۱گوره ،زه به ستا سره سعیر ته راشم چې هلته سره یوځای واوسېږم لکه څنګه چې تا ویلي دي ،نو ته د خپلو خلکو سره لاړ شه ځکه چې زه به ستا پسې ځم.
۷۲حضرت یعقوب دا خبره د دې لپاره وکړه چې عیسو او د هغه سړي له ځانه لرې کړي او وروسته یعقوب د خپل پلار کور ته د کنعان خاورې ته لاړ شي.
۷۳عیسو د حضرت یعقوب خبره ومنله او عیسو د هغو څلورو سوو نفرو سره چې د شعیر په لاره کې ورسره وو ،راستون شو .حضرت یعقوب او د هغه ټول مال په هغه ورځ د کنعان د خاورې تر وروستۍ برخې پورې لاړل او هلته د څه وخت لپاره پاتې شول.

فصل۳۳

۱څه موده وروسته چې حضرت یعقوب د هغه هېواد له سرحدونو څخه لاړ او د شلیم سیمې ته چې د شکیم ښار دی ،راغی ،چې د کنعان په خاوره کې دی ،او د ښار په مخ کې یې استراحت وکړ.
۲او هغه د هغه ځمکې یوه ټوټه چې هلته وه ،د هغه ځمکې د خلکو حمور له اولادې څخه په پنځو مثقالونو واخیسته.
۳حضرت یعقوب هلته د ځان لپاره کور جوړ کړ او هلته یې خېمه ودروله او د خپلو څارویو لپاره یې شپانه جوړه کړه ،له همدې امله یې هغه ځای د سوکوت په نوم یاد کړ.
۴حضرت یعقوب یو کال او شپږ میاشتې په سوکوت کې پاتې شو.
۵په هغه وخت کې د هغه هېواد د اوسېدونکو ځینې ښځې د شکیم ښار ته لاړې چې د ښار د خلکو د لوبو سره نڅا وکړي او خوشحاله شي . کله چې هغوی بهر لاړې ،نو راحیل او لیا د یعقوب ښځې د خپلو کورنیو سره د ښار د لوبو د خوښۍ لیدلو لپاره لاړې.
۶د یعقوب لور دینه هم د هغوی سره لاړه او د ښار لوبې یې ولیدې ،او هغوی هلته د دې لوبو په مخکې پاتې شوې ،په داسې حال کې چې د ښار ټول خلک د هغوی د خوشحالۍ د لیدلو لپاره د هغوی په خوا کې ولاړ وو ،او د ښار ټول لوی خلک هم هلته وو.
۷او د هغه مُلک د مشر حمور زویٔ شِکم هم هلته ولاړ وو چې هغوئ ووینې.
۸او شکیم د یعقوب لور دینا د خپلې مور سره د ښار د نجونو په مخکې ولیده او هغه نجلۍ هغه ته ډېره خوښه شوه .هلته هغه له خپلو ملګرو او خپلو خلکو څخه وپوښتل" :دا د چا لور ده چې د هغو ښځو په منځ کې ناسته ده چې زه یې په دې ښار کې نه پېژنم؟"
۹هغوی ورته وویل" :دا د حضرت اسحاق د عبراني زوی حضرت یعقوب لور ده ،چې په دې ښار کې د څه مودې راهیسې اوسېږي ،او کله چې خبر شو چې د دې ځمکې لوبې د خوښۍ لپاره رواني دي ،نو هغه د خپلې مور او وینځو سره لاړه چې د هغوی په منځ کې کښېني لکه څنګه چې ته یې ګورې".
۱۰شکیم د یعقوب لور دینه ولیده او کله چې هغه هغې ته وکتل نو د هغه زړه په دینه باندې ولګېد.
۱۱هغه ولېږل او هغه یې په زور سره ونیوله ،او دینا د شکیم کور ته راغله او هغه یې په زور ونیوله او د هغې سره یې زنا وکړه او سپکاوی یې وکړ .هغه له هغې سره ډېره مینه وکړه او په خپل کور کې یې واچوله.
۱۲نو هغوی راغلل او حضرت یعقوب ته یې دا خبره وکړه .کله چې حضرت یعقوب واورېدل چې شکیم د هغه لور دینه بې_عزته کړې ده ،نو حضرت یعقوب خپل دولس نوکران د شِکم له کوره دینه راوستلو ته واستول .هغوی لاړل او د شِکم کور ته راغلل ترڅو دینه له هغه ځای څخه بوځي.
۱۳کله چې هغوی راغلل ،شکیم د خپلو سړیو سره د هغوی سره مخامخ شو او هغوی یې له خپل کور څخه وشړل .هغه هغوی ته اجازه ورنه کړه چې د دینه مخې ته راشي ،مګر شکیم د دوی د سترګو په وړاندې دینه سره ناست و او ښکل یې کړه او په غېږ کې یې ونیوله.
۱۴د یعقوب نوکران بېرته راغلل او هغه ته یې خبر ورکړ" :کله چې مونږ راغلو ،هغه او د هغه سړي مو وشړل او شکیم زمونږ په مخکې دینه سره داسې وکړل".
۱۵حضرت یعقوب ته دا هم معلومه شوه چې شکیم د هغه لور بې عزته کړې ده ،خو هغه هیڅ ونه ویل او د هغه زامن په پټیو کې د هغه څاروي څرول .حضرت یعقوب تر هغه پورې غلی پاتې شو تر څو چې هغوی بېرته رانه شي.
۱۶مخکې له دې چې زامن یې کور ته راشي ،یعقوب د خپلو وینځو د لورګانو څخه دوه وینځې د شکیم په کور کې د دیناه پالنه او د هغې سره پاتې کیدو لپاره واستولې .شکیم خپل درې ملګري د خپل پلار حمور ته چې د کدکم زوی او د فارد زوی و ،واستول او ورته یې وویل : "دا انجلۍ زما لپاره واده کړه".
۱۷د حوی کِدکم زوی حمور د خپل زوی شکیم کور ته راغی او د هغه په مخکې کښېناستو .حمور خپل زوی شکیم ته وویل :آیا ستا د قوم په لورګانو کې کومه ښځه نشته چې ته یوه عبراني ښځه وادهٔ کړې چې ستا د قوم نه وي؟
۱۸شکیم ورته وویل" :هغه یوازې زما لپاره باید واخلې ،ځکه چې هغه زما په نظر کې ډېره خوښه ده ".حمور د خپل زوی د وینا سره سم عمل وکړ ،ځکه چې هغه ورسره ډېر مینه درلوده.
۱۹حمور یعقوب ته لاړ چې د دې موضوع په اړه ورسره خبرې وکړي .کله چې هغه د خپل زوی شکیم له کوره لاړ ،مخکې له دې چې هغه د یعقوب سره خبرې وکړي ،د هغه زامن د پټیو څخه راغلل ،څنګه چې هغوی د حمور زوی شکیم د کار په اړه واورېدل.

۲۰نو هغه سړي د خپلې خور په خاطر ډېر غمجن شول او ټول د غواګانو د راټولولو د وخت څخه مخکې په قهر سره کورونو ته راستانه شول.
۲۱نو هغوی راغلل او د خپل پلار په مخکې کښېناستل او په قهر سره يې هغه ته خبرې وکړې او ويې ويل" :په يقين سره د دې سړي او د هغه د کورنۍ لپاره مرګ دی ،ځکه چې د ټولې ځمکې خدای حضرت نوح او د هغه اولادونو ته امر کړی و چې سړی به هيڅکله غلا نه کوي او زنا به نه کوي .اوس وګورئ شکيم زمونږ د خور سره بدکاري کړې ده او زنا يې کړې ده ،او د ښار د ټولو خلکو څخه يو هم هغه ته يوه خبره هم ونه کړه".
۲۲ته پوهېږې او پوهېږې چې د شکيم ،د هغه د پلار او ټول ښار د هغه د کار په خاطر د مرګ سزا ټاکل شوې ده.
۲۳کله چې هغوی د خپل پلار سره په دې اړه خبرې کولې ،نو د شکيم پلار حمور راغی چې د خپل زوی خبرې يعقوب ته د دينه په اړه وکړي .هغه د يعقوب او د هغه د زامنو په مخکې ناست و.
۲۴حمور هغوی ته وويل" :زما د زوی شکيم زړه ستاسو د لور سره مينه لري .زه تاسو ته خواست کوم چې هغه ته واده وکړئ او زموږ سره واده وکړئ .خپلې لورګانې موږ ته راکړئ او موږ به خپلې لورګانې تاسو ته درکړو ،او تاسو به زموږ سره زموږ په خاوره کې واوسېږئ او موږ به په دې خاوره کې يو قوم شو.
۲۵ځکه چې زمونږ ځمکه ډېره پراخه ده ،نو تاسو په کې اوسېږئ ،سوداګري وکړئ او ملکيت پکې ترلاسه کړئ ،او هر څه چې غواړئ په کې وکړئ ،او هيڅوک به ستاسو مخه ونه نيسي چې تاسو ته يوه خبره هم وکړي.
۲۶حمور د يعقوب او د هغه د زامنو سره خبرې کول بند کړل ،او ويې ليدل چې د هغه زوی شکيم د هغه وروسته راغی او هغه د هغوی په مخ کې ناست و.
۲۷شکيم د يعقوب او د هغه د زامنو په مخکې خبرې وکړې او ويې ويل" :ستاسو په نظر کې دې مهرباني وشي چې خپله لور ماته راکړئ او هرڅه چې تاسو راته وايئ ،زه به يې د هغې سره وکړم".
۲۸له ما څخه ډېر مهر او ډالۍ وغواړه ،زه به يې ورکړم ،او هر هغه څه چې ته راته وايې زه به يې وکړم ،او هرڅوک چې ستا د امرونو خلاف بغاوت وکړي ،هغه به ووژل شي؛ يوازې دا نجلۍ ماته د واده لپاره راکړه.
۲۹شمعون او لاوي حمور او د هغه زوی شکيم ته په دوکه سره ځواب ورکړ او ويې ويل" :هر څه چې تاسو موږ ته ويلي دي ،موږ به ستاسو لپاره وکړو".
۳۰او ګوره زمونږ خور ستا په کور کې ده ،خو تر هغه پورې ترې لرې اوسه چې موږ خپل پلار اسحاق ته د دې موضوع په اړه معلومات ورنه کړو ،ځکه چې موږ د هغه له اجازې پرته هيڅ نشو کولی.
۳۱ځکه چې هغه زمونږ د پلار ابراهيم لارې چارې پېژني ،او هر هغه څه چې هغه مونږ ته وايي ،مونږ به يې درته ووايو ،مونږ به له تاسو څخه هيڅ شی پټ نه کړو.
۳۲شمعون او لاوي دا خبره شکيم او د هغه پلار ته وکړه ترڅو يوه بهانه ومومي او مشوره وکړي چې په دې مسله کې د شکيم او د هغه ښار سره څه وشي.
۳۳کله چې شکيم او د هغه پلار د شمعون او لاوي خبرې واورېدې ،نو هغوی ته دا ښه ښکاره شوه او شکيم او د هغه پلار د کور ته د تګ لپاره راووتل.
۳۴کله چې هغوی لاړل ،نو د حضرت يعقوب زامنو خپل پلار ته وويل" :ګوره ،موږ پوهېږو چې د دې بدکارانو او د هغوی د ښار له امله مرګ راغلی دی ،ځکه چې هغوی د هغه څه څخه سرغړونه وکړه چې خدای پاک نوح ،د هغه اولادونو او د هغوی څخه وروسته د هغه اولاد ته امر کړی و.
۳۵او همدارنګه ځکه چې شکيم زمونږ د خور دينه سره دا کار وکړ چې هغه يې بې عزته کړه ،ځکه چې داسې بدکاري به هيڅکله زمونږ په منځ کې ونه شي.
۳۶نو اوس پوه شه او وګوره چې ته به څه کوې ،او مشوره او بهانه ولټوه چې د دې ښار ټول اوسېدونکي ووژني او له هغوی سره څه وشي.
۳۷شمعون هغوی ته وويل" :دا ستاسو لپاره يوه سمه مشوره ده :هغوی ته ووايه چې د هغوی هر نارينه دې سنت کړي لکه څنګه چې موږ سنت شوي يو ،او که هغوی دا کار ونه غواړي ،نو موږ به خپله لور له هغوی څخه واخلو او لاړ شو.
۳۸او که دوی د دې کار سره موافقه وکړي او دا کار به وکړي ،نو کله چې دوی د درد څخه ډوب شي ،موږ به په خپلو تورو سره په هغوی بريد وکړو ،لکه څنګه چې په هغه چا چې ارام او سوله خوښونکی وي ،او موږ به د هغوی په منځ کې هر نارينه ووژنو.
۳۹د شمعون مشوره هغوی ته خوښه شوه ،او شمعون او لاوي پرېکړه وکړه چې د هغوی سره هغه څه وکړي چې وړانديز شوي وو.
۴۰په بله ورځ سهار شکيم او د هغه پلار حمور بيا يعقوب او د هغه زامنو ته راغلل ترڅو د دينه په اړه خبرې وکړي او واوري چې د يعقوب زامن به د هغوی د خبرو په ځواب کې څه وايي.
۴۱د حضرت يعقوب زامنو په دوکه سره هغوی ته وويل" :ستاسو ټولې خبرې مو خپل پلار اسحاق ته وکړې او ستاسو خبرې هغه ته ډېرې خوښې شوې.
۴۲خو هغه مونږ ته وويل چې د هغه پلار ابراهيم هغه ته د ټولې دنيا د څښتن خدای له خوا داسې امر کړی دی چې هر سړی چې د هغه له اولادې څخه نه وي او غواړي چې د هغه د لورګانو څخه يوه واخلي ،نو هغه به د خپل هر نارينه غړي سنت کړي ،لکه څنګه چې موږ سنت شوي يو ،او بيا به موږ خپله لور هغه ته د واده لپاره ورکړو.
۴۳اوس مونږ تاته خپلې ټولې لارې بيان کړې دي چې زمونږ پلار مونږ ته ويلي دي ،ځکه چې مونږ دا کار نشو کولی چې خپله لور يو ناسنته سړي ته ورکړو ،ځکه چې دا زمونږ لپاره شرم دی.

۴۴خو په دې کې به مونږ ستا سره موافقه وکړو چې خپله لور درکړو ،او ستا لورګانې به هم ځان ته واخلو ،او ستا په منځ کې به واوسېږو او يو قوم به شو لکه څنګه چې تا ويلي دي ،که چېرې ته زموږ خبره واورې او زموږ په څېر شه او ستا هر نارينه سنت کړې ،لکه څنګه چې موږ سنت شوي يو.
۴۵که چېرې ته زمونږ خبره ونه مني او زمونږ په څېر دې هر نارينه سنت نه کړې ،لکه څنګه چې مونږ امر کړی دی ،نو بيا به مونږ ستا خوا ته راشو او خپله لور به ستا څخه واخلو او لاړ شو.
۴۶شکيم او د هغه پلار حمور د يعقوب د زامنو خبرې واورېدې او دا خبره د هغوی لپاره ډېره خوښه شوه .شکيم او د هغه پلار حمور د يعقوب د زامنو غوښتنې پوره کولو ته ژر لاړل ،ځکه چې شکيم د دينه سره ډېره مينه درلوده او د هغې سره يې زړه و.
۴۷نو شکيم او د هغه پلار حمور په چټکۍ سره د ښار دروازې ته لاړل ،او د خپل ښار ټول خلک يې راټول کړل او د يعقوب د زامنو خبرې يې ورته وکړې:
۴۸مونږ د يعقوب زامنو ته ورغلو او د هغوی د لور په اړه مو ورسره خبرې وکړې ،او دا سړي به زموږ د غوښتنې سره سم عمل وکړي ، او وګورئ چې زموږ ځمکه د هغوی لپاره ډېره ده ،او هغوی به په کې واوسيږي او سوداګري به پکې وکړي ،او موږ به يو قوم شو .موږ به د هغوی لونې واخلو او خپلې لونې به هغوی ته د ښځو په توګه ورکړو.
۴۹خو دا سړي به يوازې په دې شرط سره دا کار وکړي چې زموږ هر نارينه به هماغسې سنت شي لکه څنګه چې د دوی خدای امر کړی دی ،او کله چې موږ د دوی د سنت کولو امر وکړو ،نو دوی به زموږ په منځ کې د خپلو څارويو او شتمنيو سره واوسيږي او موږ به د دوی سره يو قوم شو.
۵۰کله چې د ښار ټولو خلکو د شکيم او د هغه د پلار حمور خبرې واورېدې ،نو د ښار ټولو خلکو د دې وړانديز سره موافقه وکړه او هغوی د سنت کيدو خبره ومنله ،ځکه چې شکيم او د هغه پلار حمور د هغه هېواد مشران وو او هغوی ډېر عزتمن وو.
۵۱په بله ورځ ،شکيم او د هغه پلار حمور سهار وختي پاڅېدل او د ښار ټول خلک يې د ښار په منځ کې راټول کړل او د يعقوب زامن يې راوغوښتل او په هغه ورځ او په راتلونکې ورځ يې د هغوی ټول نارينه سنت کړل.
۵۲هغوی شکيم ،د هغه پلار حمور او د شکيم پنځه ورونه سنت کړل .بيا هر يو پورته شو او خپلو کورونو ته لاړ ،ځکه چې دا خبره د شکيم ښار په وړاندې د څښتن له خوا وه او په دې کار کې د شمعون مشوره څښتن وه ،ترڅو څښتن د شکيم ښار د يعقوب دوو زامنو ته وسپاري.

څپرکی۳۴

۱د هغو ټولو نارينه وو شمېر چې سنت شوي وو ،شپږ سوه پنځه څلويښت سړي او دوه سوه شپږ څلويښت ماشومان وو.
۲خو د فارد زوی چيديکم ،د حمور پلار او د هغه شپږو ورونو د شکيم او د هغه د پلار حمور خبره ونه منله او هغوی يې سنت نه کړل ، ځکه چې د يعقوب د زامنو وړانديز د هغوی په نظر کې کرکه درلوده ،او په دې باندې د هغوی غوسه ډېره شوه ،ځکه چې د ښار خلکو د هغوی خبره ونه منله.
۳او د دوهمې ورځې په ماښام ،دوی اته کوچني ماشومان وموندل چې سنت شوي نه وو ،ځکه چې د دوی ميندو دوی د شکيم ،د هغه د پلار حمور او د ښار د خلکو څخه پټ کړي وو.
۴شکيم او د هغه پلار حمور ولېږل چې هغوی د سنت کولو لپاره حاضر کړي ،کله چې کدکم او د هغه شپږ ورونه په خپلو تورو سره په هغوی باندې ورننوتل او غوښتل يې چې هغوی ووژني.
۵هغوی د شکيم او د هغه د پلار حمور د وژلو هڅه وکړه او د دې موضوع له امله يې د دوی سره دينا هم د وژلو هڅه وکړه.
۶هغوی ورته وويل" :دا څه کار دی چې تاسو کړی دی؟ آيا ستاسو د کنعاني ورونو په لونو کې داسې ښځې نشته چې تاسو وغواړئ د عبرانيانو لونې ځان ته واخلئ ،چې تاسو مخکې نه پېژنئ او دا کار وکړئ چې ستاسو پلرونو تاسو ته هيڅکله امر نه دی کړی؟"
۷آيا ته فکر کوې چې ته به په دې کار سره بريالی شې چې تا کړی دی؟ او ته به په دې اړه خپلو ورونو کنعانيانو ته څه ځواب ورکړې ، څوک چې سبا راشي او له تا څخه د دې کار په اړه پوښتنه وکړي؟
۸او که ستا عمل د هغوی په نظر کې عادلانه او ښه نه ښکاري ،نو ته به د خپل ژوند لپاره څه وکړې او زما د ژوند لپاره به څه وکړې ، ځکه چې ته زموږ غږ نه اورې؟
۹او که چېرې د هغه مُلک اوسېدونکي او ستاسو ټول ورونه ،د حام اولاده ،ستا د دې کار په اړه واوري او ووايي،
۱۰شِکم ،د هغهٔ پلار حمور او د هغوئ د ښار ټولو اوسېدونکو د يوې عبرانې ښځې په خاطر هغه کار وکړ چې هغوئ ورسره نا اشنا وو او د هغوئ نيکونو هيڅکله هم ورته حکم نهٔ وو کړے ،نو تاسو به چرته وتښتئ يا خپل شرم به د خپلو ورونو ،د کنعان د مُلک د اوسېدونکو په وړاندې پټ کړئ؟
۱۱نو اوس مونږ د دې کار په وړاندې چې تا کړی دی ،نشو زغملی او نه هم په موږ باندې دا بار اچول کېدای شي ،چې زموږ نيکونو موږ ته امر نه دی کړی.
۱۲ګوره سبا به مونږ لاړ شو او خپل ټول ورونه ،کنعاني ورونه چې په دې خاوره کې اوسيږي ،راټول کړو ،او مونږ به ټول راشو او تاسو او هغه ټول کسان به ووژنو چې په تاسو باور لري ،ترڅو ستاسو او د هغوی څخه يو هم پاتې نه شي.
۱۳کله چې حمور ،د هغه زوی شکيم او د ښار ټولو خلکو د کدکم او د هغه د ورونو خبرې واورېدې ،نو د هغوی په خبرو سره د خپل ژوند څخه ډېر ووېرېدل او د خپلو کړنو څخه يې پښېمانه شول.
۱۴شکيم او د هغه پلار حمور خپل پلار کيديکم او د هغه ورونو ته ځواب ورکړ او هغوی ورته وويل" :هغه ټولې خبرې چې تاسو موږ ته وويلې رښتيا دي".

۱۵اوس مه وايئ او نه په خپلو زړونو کې دا تصور وکړئ چې موږ د عبرانيانو د مينې له امله دا کار وکړ چې زموږ نيکونو موږ ته امر نه دی کړی.

۱۶خو ځکه چې موږ وليدل چې د دوی اراده او هيله نه وه چې زموږ د لور په اړه زموږ د هغې د اخيستلو په اړه زموږ غوښتنې ومني ، پرته له دې شرط څخه ،نو موږ د دوی غږ واورېد او دا عمل مو وکړ چې تاسو وليدل ،ترڅو له دوی څخه زموږ غوښتنې ترلاسه کړو.

۱۷او کله چې موږ له هغوی څخه خپله غوښتنه ترلاسه کړو ،نو بيا به هغوی ته ورشو او هغه څه به ورسره وکړو چې ته يې موږ ته وايې.

۱۸نو موږ تاسو ته خواست کوو چې انتظار وکړئ او تر هغه وخته پورې انتظار وکړئ چې زموږ بدن روغ شي او موږ بيا قوي شو ،او بيا به موږ په ګډه د دوی په وړاندې ځو او د هغوی سره به هغه څه وکړو چې ستاسو او زموږ په زړونو کې دي.

۱۹د يعقوب لور دينه هغه ټولې خبرې واورېدې چې کدکم او د هغه وروڼو کړې وې او هغه څه چې حمور او د هغه زوی شکيم او د هغه د ښار خلکو ورته ځواب ورکړی وو.

۲۰هغې ژر وکړه او د هغې يوه وينځه يې چې د هغې پلار د شکيم په کور کې د هغې د پالنې لپاره ليږلې وه ،خپل پلار يعقوب او د هغې وروڼو ته واستوله او ورته يې وويل:

۲۱کِدکم او د هغه وروڼو ستا په باره کې داسې مشوره ورکړه ،او حمور ،شِکم او د ښار خلکو هغوی ته داسې ځواب ورکړ.

۲۲کله چې حضرت يعقوب دا خبرې واورېدې ،هغه ډېر په قهر شو او په هغوی باندې يې سخت قهر راغی.

۲۳شمعون او لاوي قسم وخوړ او ويې ويل :د ژوندي څښتن په نوم قسم چې د ټولې نړۍ خدای دی ،سبا تر دې وخته پورې به په ټول ښار کې يو هم پاتې نه شي.

۲۴او شل ځوانان پټ وو چې سنت شوي نه وو ،او دغو ځوانانو د شمعون او لاوي سره جګړه وکړه ،او شمعون او لاوي د هغوی اتلس تنه ووژل ،او دوه تنه د هغوی څخه وتښتېدل او په ښار کې د چونې کندو ته وتښتېدل ،او شمعون او لاوي د هغوی لټون وکړ ،خو هغوی يې ونه موندل.

۲۵شمعون او لاوي په ښار کې ګرځېدل او د ښار ټول خلک يې د تورې په زور ووژل او يو هم يې هم ژوندی پاتې نه کړ.

۲۶په ښار کې يوه لويه ويره وه او د ښار د خلکو ژړا اسمان ته پورته شوه او ټولو ښځو او ماشومانو په لوړ غږ چيغې وهلې.

۲۷شمعون او لاوي ټول ښار ووژلو او په ټول ښار کې يې يو نارينه هم پاتې نه کړ.

۲۸هغوی حمور او د هغه زوی شکيم د تورې په زور ووژل او دينا يې د شکيم له کوره راوويستله او له هغه ځايه لاړل.

۲۹د حضرت يعقوب زامن لاړل او بېرته راغلل ،مړي يې وموندل او د هغوی ټول مال چې په ښار او پټيو کې وو ،لوټ يې کړ.

۳۰کله چې هغوی د غنيمت مالونه وړل ،نو درې سوه سړي پاڅېدل او په هغوی باندې يې خاورې وغورځولې او په تيږو يې ووهل ، شمعون هغوی ته مخ واړاوه او ټول يې د تورې په څنډه ووژل ،شمعون د لاوي په مخکې وګرځېد او ښار ته ننوت.

۳۱هغوی خپلې پسونه ،غوايان او غوايان ،پاتې ښځې او ماشومان هم يوړل او دا ټول يې بوتلل ،دروازه يې خلاصه کړه او بهر ووتل او په ډېر جوش سره خپل پلار يعقوب ته راغلل.

۳۲کله چې حضرت يعقوب هغه څه وليدل چې هغوی په ښار کې کړي وو او هغه مال يې چې له هغوی څخه نيولی وو ،نو حضرت يعقوب په هغوی ډېر په غوسه شو او حضرت يعقوب هغوی ته وويل" :دا څه دي چې تاسو زما سره کړي دي؟ وګورئ ،ما د کنعانيانو په منځ کې ارام وموند او هيڅ يو يې زما سره لاسوهنه ونه کړه".

۳۳او اوس تا زما څخه د دې خاورې د اوسېدونکو ،کنعانيانو او فرزيانو ،کرکه کړې ده ،او زه ډېر لږ يم ،او کله چې هغوی د خپلو وروڼو سره ستا د کار په اړه واوري ،نو ټول به زما په ضد راټول شي او ما به ووژني ،نو زه او زما کورنۍ به له منځه لاړ شو.

۳۴شمعون ،لاوي او د هغوی ټولو وروڼو خپل پلار يعقوب ته په ځواب کې وويل" :ګوره ،موږ په دې خاوره کې اوسېږو ،او شکيم به زموږ د خور سره داسې وکړي؟ ته ولې د هغه ټولو کارونو په اړه چوپ يې چې شکيم کړي دي؟ او هغه به زموږ د خور سره د کوڅو په اوږدو کې د يوې فاحشې په څېر چلند وکړي؟"

۳۵او د هغو ښځو شمېر چې شمعون او لاوي د شکيم ښار څخه بنديانې بوتللې وې او هغوی يې ونه وژلې ،پنځه اتيا وې چې نارينه يې نه وو پېژندلې.

۳۶د هغوی په منځ کې يوه ښکلې او ښکلې پېغله وه چې نوم يې بونه وو .شمعون هغه واده کړه او د هغو نارينه وو شمېر چې هغوی بنديان کړل او ووژل نه شول ،اووه څلوېښت تنه وو او پاتې نور يې ووژل.

۳۷او ټول هغه ځوانان او ښځې چې شمعون او لاوي د شکيم ښار څخه نيولي وو ،د يعقوب د زامنو او د هغوی د اولادونو غلامان وو ،تر هغه وخته پورې چې د يعقوب زامن د مصر څخه ووتل.

۳۸کله چې شمعون او لاوي له ښار څخه ووتل ،هغه دوه ځوانان چې په ښار کې پټ شوي وو او د ښار د خلکو په منځ کې مړه نه شول ، پاڅېدل .دا ځوانان ښار ته ننوتل او په کې ګرځېدل .ښار يې خالي وموند او يوازې ښځې يې ژړل .دغو ځوانانو چيغې وهلې او ويل يې" :دا هغه بد کار دی چې د يعقوب عبرانی زامنو په دې ښار باندې وکړ ،ځکه چې دوی نن ورځ د کنعان يو ښار ويجاړ کړ ،او د کنعان په ټوله خاوره کې د خپلو ژوندونو څخه ونه وېرېدل".

۳۹نو دا سړی له ښاره ووتل او د تفناخ ښار ته لاړل ،هلته راغلل او د تفناخ اوسېدونکو ته يې هغه څه بيان کړل چې په هغوی باندې راغلي وو او هغه څه چې د يعقوب زامنو د شِکم ښار سره کړي وو.

۴۰او دا خبر د تفناک بادشاه ياشوب ته ورسېدو ،او هغه د شِکم ښار ته سړی ولېږل چې هغه ځوانان ووينې ،ځکه چې بادشاه په دې خبره باندې باور ونکړ او ويې ويل :څنګه دوه سړو د شِکم په شان دومره لوئ ښار وران کړ؟

۴۱د ياشوب استازي بېرته راغلل او هغه ته يې خبر ورکړ" :موږ ښار ته راغلو ،او هغه ويجاړ شوی دی ،هلته هيڅ سړی نشته ،يوازې ښځې ژاړي ،نه رمې شته او نه غوايان ،ځکه چې په ښار کې هرڅه وو چې د يعقوب زامنو يې وړي دي".

۴۲یاشوب په دې حیران شو او ویې ویل :څنګه دوه سړي دا کار کولی شي ،چې دومره لوی ښار ویجاړ کړي ،او یو سړی هم د هغوی په وړاندې ودرېدلی نشي؟
۴۳ځکه چې د نمرود په وخت کې داسې کار نه دی شوی او نه هم له ډېرې مودې راهیسې داسې کار شوی دی .د تفناک پاچا یاشوب خپلو خلکو ته وویل :زړور اوسئ او موږ به لاړ شو او د دې عبرانیانو سره جګړه وکړو او د هغوی سره به هغه څه وکړو لکه څنګه چې دوی د ښار سره وکړل ،او موږ به د ښار د خلکو د ګناه بدله واخلو.
۴۴د تفناک پاچا یاشوب د دې موضوع په اړه له خپلو سلاکارانو سره مشوره وکړه او د هغه سلاکارانو هغه ته وویل" :ته به یوازې په عبرانیانو باندې غالب نشې ،ځکه چې دوی باید د ټول ښار لپاره د دې کار کولو لپاره ځواکمن وي".
۴۵که چېرې د هغوی څخه دوه کسان ټول ښار وران کړي او هیڅوک د هغوی په وړاندې ودرېږي نه ،نو که ته د هغوی په وړاندې لاړ شې ،نو هغوی به ټول زموږ په وړاندې راپورته شي او موږ به هم همداسې له منځه یوسي.
۴۶خو که تهٔ زمونږ شاوخوا ټولو بادشاهانو ته پیغام ولېږې او هغوئ سره راټول کړې ،نو مونږ به ورسره لاړ شو او د یعقوب د زامنو سره به جنګ وکړو ،او تهٔ به په هغوئ باندې غالب شې.
۴۷یاشوب د خپلو مشاورینو خبرې واورېدې ،او د هغوی خبرې هغه او د هغه خلکو ته خوښې شوې ،او هغه همداسې وکړل؛ او د تفناخ پاچا یاشوب د اموریانو ټولو پاچاهانو ته چې شکیم او تفناخ یې محاصره کړي وو ،واستول:
۴۸زما سره لاړ شه او زما سره مرسته وکړه ،مونږ به عبراني یعقوب او د هغه ټول زامن ووژنو او د ځمکې له مخ څخه به یې له منځه یوسو ،ځکه چې هغه د شکیم ښار سره داسې وکړل ،او ته نه پوهېږې؟
۴۹د اموریانو ټولو بادشاهانو د هغه بدیٔ په اړه واورېدل چې د یعقوب زامنو د شکیم ښار سره کړې وې ،او هغوی په هغوی ډېر حیران شول.
۵۰د اموریانو اووه پاچاهان د خپلو ټولو لښکرو سره راټول شول ،شاوخوا لس زره سړي چې توري یې درلودې ،او د یعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره راغلل؛ او یعقوب واورېدل چې د اموریانو پاچاهان د هغه د زامنو سره د جګړې لپاره راټول شوي دي ،نو یعقوب ډېر وویرېد او هغه یې ډېر خفه کړ.
۵۱حضرت یعقوب د شمعون او لاوي په وړاندې غږ وکړ او ویې ویل" :دا څه کار دی چې تاسو کړی دی؟ ولې تاسو ما ته زیان ورساوه چې د کنعان ټول اولادونه زما په وړاندې راولئ ترڅو ما او زما کورنی له منځه یوسي؟ ځکه چې زه او زما کورنی ارام وو ،او تاسو زما سره دا کار وکړ او د خپلو کړنو په واسطه مو د ځمکې اوسېدونکي زما په وړاندې راوپارول".
۵۲یهودا خپل پلار ته ځواب ورکړ" :آیا زما ورونو شمعون او لیوي د شکیم ټول اوسېدونکي بې ګټې ووژل؟ دا ځکه وه چې شکیم زموږ خور سپکه کړې وه او د نوح او د هغه د اولادونو په وړاندې یې زموږ د خدای حکم مات کړی و ،ځکه چې شکیم زموږ خور په زور سره بوتله او د هغې سره یې زنا وکړه".
۵۳شکیم دا ټول بد کارونه وکړل او د هغه د ښار یو اوسیدونکی هم د هغه سره مداخله ونه کړه او ویې نه ویل چې ته ولې دا کار کوې؟ یقینا د دې لپاره زما ورونه لاړل او ښار یې ونیو ،او څښتن دا ښار د هغوی په لاس کې ورکړ ،ځکه چې د هغه اوسیدونکو زموږ د خدای امرونو څخه سرغړونه کړې وه .نو ایا دا ټول کارونه یې بې ګټې دي؟
۵۴نو اوس ولې وېرېږې او خفه کېږې؟ ولې زما د ورونو څخه خفه یې؟ او ولې ستا غصه د هغوی په وړاندې ده؟
۵۵یقیناً زمونږ هغه خدای چې د شکیم ښار او د هغې اوسېدونکي یې د هغوی په لاس کې ورکړل ،هغه به ټول کنعاني پاچاهان هم چې زموږ په وړاندې راروان دي ،زمونږ په لاس کې ورکړي او مونږ به هم د هغوی سره هغه شان وکړو لکه څنګه چې زما ورونو د شکیم سره وکړل.
۵۶اوس د هغوی په اړه ارام اوسه او خپلې وېرې لرې کړه ،خو په خپل څښتن خدای باور وکړه ،او هغه ته دعا وکړه چې زموږ سره مرسته وکړي او موږ وژغوري ،او زموږ دښمنان زموږ په لاس کې ورکړي.
۵۷او یهودا د خپل پلار یو نوکر ته غږ وکړ" ،لاړ شه او وګوره چې هغه بادشاهان چې زمونږ په وړاندې راروان دي ،د خپلو لښکرو سره چېرته دي".
۵۸نوکر لاړ او لرې یې وکتل ،او د سیحون غره ته پورته شو ،او د پاچاهانو ټولې لښکرې یې په پټیو کې ولاړې ولیدې ،او یهودا ته راستون شو او ویې ویل :وګورئ پاچاهان د خپلو ټولو لښکرو سره په میدان کې ځای پر ځای شوي دي ،یو قوم ډېر زیات دی ،لکه د سمندر د غاړې د شګو په څېر.
۵۹یهودا شمعون ،لاوي او خپلو ټولو ورونو ته وویل" :خپل ځانونه قوي کړئ او د زړورتیا زامن شئ ،ځکه چې زموږ څښتن خدای زموږ سره دی ،له هغوی څخه مه وېرېږئ".
۶۰هر سړی ولاړ شه ،خپل جنګي وسلې ،کمان او توره واغونده ،او موږ به لاړ شو او د دې ناسنته خلکو سره به وجنګیږو؛ څښتن زموږ خدای دی ،هغه به موږ وژغوري.
۶۱نو هغوی پورته شول او هر یو خپل جنګي وسلې اغوستې وې ،لوی او واړه ،د یعقوب یوولس زامن او د یعقوب ټول نوکران د هغوی سره وو.
۶۲د اسحاق ټول نوکران چې په حبرون کې د اسحاق سره وو ،ټول د هر ډول جنګي وسایلو سره سمبال شول او د یعقوب زامن او د هغوی نوکران چې یو سل دولس سړي وو ،د دې پاچاهانو په لور لاړل او یعقوب هم د هغوی سره لاړ.
۶۳د یعقوب زامنو خپل پلار اسحاق ته چې د ابراهیم زوی وو ،حبرون ته چې قریت اربع هم ورته ویل کېږي ولېږه او ویې ویل:
۶۴مونږ ستا دپاره خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې موږ د هغو کنعانیانو له لاس څخه وساتي چې زموږ په وړاندې راروان دي او هغوی ته زموږ لاس ورکړي.

۶۵د ابراهیم زوی اسحاق د خپلو زامنو لپاره څښتن ته دعا وکړه او ویې ویل :ای څښتنه خدایه ،تا زما پلار سره وعده کړې وه چې زه به ستا اولاد د اسمان د ستورو په څېر زیات کړم ،او تا هم زما سره وعده کړې وه او خپله ژمنه یې پوره کړه ،اوس چې د کنعان پاچاهان سره راټول شوي دي ،ترڅو زما د اولادونو سره جګړه وکړي څکه چې دوی هیڅ تاوتریخوالی نه دی کړی.
۶۶نو اوس ،ای څښتنه خدایه ،د ټولې ځمکې خدایه ،زه تاته دعا کوم چې د دې پاچاهانو مشوره بدله کړه چې زما د زامنو په وړاندې جګړه ونه کړي.
۶۷او د دې پاچاهانو او د هغوی د خلکو زړونه زما د زامنو په ویره سره متاثره کړه او د هغوی غرور یې راښکته کړه ،او دوی زما د زامنو څخه مخ واړوي.
۶۸او په خپل قوي لاس او غځېدلي لاس سره زما زامن او د هغوی خدمتګاران د هغوی څخه وژغوره ،ځکه چې ستا په لاسونو کې قدرت او قدرت دی چې دا ټول کارونه ترسره کړئ.
۶۹د یعقوب زامن او د هغوی نوکران د دې پاچاهانو په لور لاړل ،او دوی په خپل خدای څښتن باور وکړ ،او کله چې دوی روان وو ،د دوی پلار یعقوب هم څښتن ته دعا وکړه او ویې ویل :ای څښتنه خدایه ،قوي او لوړ خدایه ،چې له پخوانیو وختونو څخه ،له هغه ځایه تر اوسه او د تل لپاره حکومت کوي.
۷۰ته هغه څوک یې چې جنګونه راپاروي او بندوي یې ،ستا په لاس کې ځواک او ځواک دی چې لوړ او ښکته کړي؛ اې زما دعا ستا په وړاندې قبوله شي چې ته په خپل رحمت سره ماته راشې ،د دې پاچاهانو او د هغوی د خلکو زړونه زما د زامنو په ویره سره متاثره کړې ، او هغوی او د هغوی کمپونه ویره کړې ،او په خپل لوی مهربانۍ سره ټول هغه کسان وژغورې چې په تا باور لري ،ځکه چې ته یې چې خلک زموږ لاندې کولی شې او ملتونه زموږ تر واک لاندې راکولی شې.

فصل۳۵

۱نو د اموریانو ټول بادشاهان راغلل او په میدان کې ودرېدل چې د خپلو مشاورینو سره مشوره وکړي چې د یعقوب د زامنو سره څه وشي ، ځکه چې هغوی لا هم د هغوی څخه وېرېدل او ویل یې چې وګورئ ،د هغوی څخه دوو کسانو د شکیم ټول ښار ووژلو.
۲او څښتن د اسحاق او یعقوب دعاګانې واورېدې ،او د دې ټولو پاچاهانو سلاکارانو زړونه یې په ډېره وېره او وحشت ډک کړل ،نو هغوی په یوه خوله وویل:
۳آیا تاسو نن احمق یاست ،یا تاسو کې هیڅ عقل نشته چې د عبرانیانو سره جګړه وکړئ ،او ولې نن ورځ په خپل ځان له منځه وړلو څخه خوند اخلئ؟
۴وګورئ ،د هغوی څخه دوه کسان د شکیم ښار ته بې له وېرې او وېرې راغلل ،او د ښار ټول اوسېدونکي یې ووژل ،چې هیڅوک یې په وړاندې ونه درېدل ،او تاسو به څنګه وکولی شئ چې د هغوی ټولو سره جګړه وکړئ؟
۵تاسو پوهېږئ چې د هغوی خدای له هغوی سره ډېره مینه لري ،او د هغوی لپاره یې داسې لوی کارونه کړي دي چې له پخوا وختونو راهیسې نه دي شوي ،او د قومونو په ټولو خدایانو کې ،هیڅوک د هغه د لویو کارونو په څېر کار نشي کولی.
۶په یقین سره هغه د هغوی پلار ابراهیم چې عبراني وو ،د نمرود او د هغه د ټولو خلکو له لاس څخه وژغوره چې ډېر ځله یې د هغه د وژلو هڅه کړې وه.
۷هغهٔ هغه د هغه اور نه هم بچ کړو چې نمرود بادشاه په کښې اچولے وو ،او د هغهٔ خُدائ پاک هغه د هغې نه بچ کړو.
۸او بل څوک داسې کار کولی شي؟ یقینا دا ابراهیم وو چې د عیلام پنځه پاچاهان یې ووژل ،کله چې دوی د هغه د ورور زوی ته لاس وروکړ چې په هغه وخت کې په سدوم کې اوسېده.
۹او هغه نوکر چې د هغه په کور کې وفادار و او د هغه څو سړي یې ونیول ،او په یوه شپه کې یې د عیلام پاچاهان تعقیب کړل او ووژل ، او د هغه د وراره زوی ته یې د هغه ټول جایداد بیرته ورکړ چې دوی یې ترې اخیستی و.
۱۰او یقینا تاسو پوهېږئ چې د دې عبرانیانو خدای له دوی څخه ډېر خوښ دی ،او دوی هم له هغه څخه خوښ دي ،ځکه چې دوی پوهېږي چې هغه دوی د دوی د ټولو دښمنانو څخه وژغورل.
۱۱او وګورئ چې د خپل خدای سره د خپلې مینې له لارې ،ابراهیم خپل یوازینی او قیمتي زوی واخیست او اراده یې وکړه چې هغه خپل خدای ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه راولي ،او که خدای هغه د دې کار څخه نه وای منع کړی ،نو هغه به دا کار د خپل خدای سره د خپلې مینې له لارې کړی وای.
۱۲او خدای پاک د هغه ټول کارونه ولیدل ،او قسم یې ورته وکړ ،او ژمنه یې ورسره وکړه چې هغه به د هغه زامن او ټول اولاد د هر هغه مصیبت څخه وژغوري چې دوی به پرې راشي ،ځکه چې هغه دا کار کړی و ،او د خپل خدای سره د خپلې مینې له لارې یې د هغه د زوی لپاره د هغه رحم بند کړ.
۱۳آیا تاسو نه دي اوریدلي چې د هغوی خدای د مصر د پاچا فرعون او د جرار د پاچا ابی ملک سره څه وکړل ،د ابراهیم د ښځې په اخیستلو سره چې د هغې په اړه یې ویل ،هغه زما خور ده ،ترڅو هغوی هغه د هغې په خاطر ووژني او د هغې د واده کولو فکر وکړي؟ او خدای د هغوی او د هغوی د خلکو سره هغه څه وکړل چې تاسو اوریدلي دي.
۱۴او وګورئ ،موږ په خپلو سترګو ولیدل چې د یعقوب ورور عیسو د څلورو سوو نفرو سره د هغه د وژلو په نیت راغی ،ځکه چې هغه ته یاد و چې هغه د خپل پلار برکت له هغه څخه اخیستی دی.
۱۵او کله چې هغه له سوریې څخه راغی نو هغه د هغه سره د لیدو لپاره لاړ ،ترڅو مور او ماشومان یې ووژني ،او چا چې هغه د هغه له لاسونو څخه وژغوره مګر د هغه خدای چې هغه پرې باور درلود؟ هغه هغه د خپل ورور او د هغه د دښمنانو له لاسونو څخه وژغوره ،او یقینا هغه به بیا د دوی ساتنه وکړي.
۱۶څوک نه پوهیږي چې دا د دوی خدای وو چې دوی ته یې قوت ورکړ چې د شکیم ښار ته هغه بد عمل وکړي چې تاسو یې اوریدلي دي؟

۱۷نو آیا دا د دوی په خپل ځواک سره کیدی شي چي دوه سړي د شکیم په څیر دومره لوی ښار ویجاړ کړي که چیری دا د دوی خدای نه وای چي دوی پرې باور درلود؟ هغه دا ټول د دې لپاره وکړل چي د ښار اوسیدونکي په خپل ښار کي ووژني.
۱۸او بیا ایا ته کولی شي په هغو کسانو باندې غالب شي چي ستا له ښار څخه د ټولو سره د جګړې لپاره راوتلي دي ،حتی که زر ځله نور هم ستا مرستي ته راشي؟
۱۹تاسو پوهیږئ او پوهیږئ چي تاسو د هغوی سره د جګړې لپاره نه یاست راغلي ،بلکي د هغوی د خدای سره د جګړې لپاره راغلي یاست چي هغوی یې غوره کړي دي ،او له همدې امله تاسو ټول نن د تباهۍ لپاره راغلي یاست.
۲۰نو اوس د دې بدی څخه ځان وساتئ چي تاسو یې په ځانونو راوستلو هڅه کوئ ،نو دا به ستاسو لپاره غوره وي چي د دوی سره جګړې ته لاړ نه شئ ،که څه هم دوی په شمیر کي لږ دي ،ځکه چي د دوی خدای د دوی سره دی.
۲۱کله چي د اموریانو بادشاهانو د خپلو سلاکارانو ټولي خبرې واورېدې ،نو د هغوی زړونه له وېرې ډک شول ،او د یعقوب د زامنو څخه ووېرېدل او د هغوی سره یې جګړه ونه کړه.
۲۲هغوی د خپلو سلاکارانو خبرو ته غوږ کېښود او د هغوی ټولي خبرې یې واورېدې ،او د سلاکارانو خبرې پاچاهانو ته ډېرې خوښي شوې او هغوی همداسې وکړل.
۲۳نو بادشاهانو مخ واړاوه او د یعقوب د زامنو څخه یې ځان وساته ،ځکه چي هغوی د هغوی سره د جګړې جرئت ونه کړ ،ځکه چي هغوی له هغوی څخه ډېر وېرېدل ،او د هغوی زړونه د هغوی له وېرې څخه په هغوی کي ولړزېدل.
۲۴ځکه چي دا د څښتن له خوا هغوی ته راغله ،ځکه چي هغه د خپلو بندګانو اسحاق او یعقوب دعاګاني واورېدې ،ځکه چي هغوی په هغه باندې باور درلود؛ او دا ټول پاچاهان په هغه ورځ د خپلو لښکرو سره بیرته خپل ښار ته راستانه شول ،او په هغه وخت کي هغوی د یعقوب د زامنو سره جګړه ونه کړه.
۲۵د یعقوب زامن په هغه ورځ تر ماښامه پورې د سیحون غره په وړاندې ولاړ وو .او دا ولیدل چي دا بادشاهان د هغوی سره د جګړې لپاره نه دي راغلي ،نو د یعقوب زامن خپلو کورونو ته راستانه شول.

فصل۳۶

۱په هغه وخت کي څښتن حضرت یعقوب ته ښکاره شو او ورته ویې ویل :پاڅېږه ،بیت ایل ته لاړ شه او هلته پاتي شه او هلته د هغه څښتن لپاره یوه قربانګاه جوړه کړه چي تاته ښکاره شوی او ته او ستا اولادونه یې د مصیبت څخه ژغورلي دي.
۲نو حضرت یعقوب د خپلو زامنو او د هغه د ټولو شیانو سره پاڅېد او د څښتن د حکم سره سم بیتاېل ته لاړل.
۳حضرت یعقوب د نهه نوي کالو وو کله چي هغه بیتاېل ته لاړ ،حضرت یعقوب او د هغه زامن او ټول خلک چي د هغه سره وو ،په لوز کي په بیتاېل کي پاتي شول او هلته یې د څښتن لپاره چي هغه ته راڅرګند شو یوه قربانګاه جوړه کړه او حضرت یعقوب او د هغه زامن شپږ میاشتي په بیتاېل کي پاتي شول.
۴په هغه وخت کي دبوره د عوض لور ،د ربکا دایې چي د یعقوب سره وه ،مړه شوه ،او یعقوب هغه د بیتایل لاندې د څېړی د وني لاندې ښخه کړه چي هلته وه.
۵او د یعقوب مور بتوئیل لور ،ربکا هم په هغه وخت کي په حبرون کي مړه شوه ،چي د قریت اربع په نوم یادېږي ،او هغه د مکفیله په هغه غار کي ښخ شوه چي ابراهیم د حیتیانو څخه اخیستی و.
۶د ربکا عمر یو سل درې دېرش کاله وو ،او هغه مړه شوه ،کله چي حضرت یعقوب واورېدل چي د هغه مور ربکا مړه شوې ده ،نو هغه په ژړا سره د خپلې مور لپاره وژړل او د هغې لپاره او د هغې دایي دبوره لپاره چي د بلوط د وني لاندې وه ،ډېر غمجن شو او هغه ځای یې د علون باخوت په نوم یاد کړ.
۷او لابان په هغو ورځو کي مړ شو ،ځکه چي خدای پاک هغه وواژه ځکه چي هغه د هغه تړون څخه سرغړونه وکړه چي د هغه او یعقوب ترمنځ وو.
۸حضرت یعقوب سل کلن وو چي څښتن هغه ته ښکاره شو او برکت یې ورکړ او د هغه نوم یې اسرائیل کېښود او په هغه ورځو کي د حضرت یعقوب ښځه راحیل امیدواره شوه.
۹په هغه وخت کي حضرت یعقوب او د هغه ټول ملګري د بیت_ئیل څخه د خپل پلار کور ته ،حبرون ته لاړل.
۱۰او کله چي دوی په لاره روان وو او افراتي ته لا لږ لاره پاتي وه ،راحیل زوی وزیږاوه او د زیږون په وخت کي یې سخته ناروغي پیدا شوه او هغه مړه شوه.
۱۱حضرت یعقوب هغه د افراتي په لاره کي چي بیت لحم ده ښخه کړه او د هغې په قبر یې یو ستنه ودروله چي تر نن ورځې پورې هلته ده .د راحیل عمر پنځه څلوېښت کاله وو او هغه مړه شوه.
۱۲حضرت یعقوب د خپل زوی نوم چي د راحیل څخه پیدا شو ،بنیامین کېښود ،ځکه چي هغه په هغه خاوره کي چي د هغه ښي لاس ته وه ،پیدا شو.
۱۳د راحیل د مړیني څخه وروسته ،یعقوب د هغې د وینځې بلهې په خیمه کي خېمه ودروله.
۱۴په دې وجه روبین د خپلې مور لیه سره کینه وکړه او په قهر شو .هغه په قهر کي پاڅېد او د بلهې خېمې ته ننوت او د خپل پلار بستر یې له هغه ځای څخه لرې کړ.
۱۵په هغه وخت کي د روبین د زامنو څخه د پاچاهۍ او کاهنتوب حق واخیستل شو ،ځکه چي روبین د خپل پلار د بسترې سپکاوی کړی و . نو د مشرتوب حق یوسف ته ورکړل شو ،د پاچاهۍ مقام یهودا ته او د کاهنتوب حق لاوي ته ورکړل شو ،ځکه چي روبین د خپل پلار بستره ناپاکه کړې وه.
۱۶دا د حضرت یعقوب د اولادې قصه ده چي په بین النهرین کي پیدا شوي وو او د حضرت یعقوب دولس زامن وو.

۱۷ لیه زامن :روبین مشر زوی ،شمعون ،لاوي ،یهودا ،یساکار ،زبولون او د هغوی خور دینه ،او د راحیل زامن :یوسف او بنیامین.
۱۸ لیه د وینځي زلفه زامن جاد او اشر وو او د راحیل د وینځي بلهه زامن دان او نفتالي وو .دا د یعقوب زامن وو چې په پادان ارام کې زیږېدلي وو.
۱۹نو یعقوب او د هغه زامن او د هغه ټول مال په سفر لاړل او ممرې ته چې قریت اربع ورته وایي ،راغی او دا په حبرون کې دی ،چېرته چې ابراهیم او اسحاق اوسېدل او یعقوب د خپلو زامنو او د هغه د ټولو مالونو سره په حبرون کې د خپل پلار سره اوسېد.
۲۰ د هغه ورور عیسو د هغه زامن او د هغه ټول شیان د شعیر خاورې ته لاړل او هلته اوسېدل او په شعیر کې یې جایدادونه ترلاسه کړل . د عیسو اولاد ډېر زیات شو او په شعیر کې ډېر زیات شول.
۲۱دا د عیساؤ د اولادې قصه ده چې د کنعان په وطن کې پیدا شوي وه .د عیساؤ پنځه زامن وو.
۲۲عدې د عیسو څخه خپل مشر زوی الیفاز وزېږاوه او د هغه څخه یې رعوئیل هم وزېږاوه او د هغه څخه یې یعوش ،یعلام او قورح پیدا شول.
۲۳دا د عیساؤ اولاد دے چې د کنعان په وطن کښې پیدا شوے وو ،او د عیساؤ د زوئ الیفاز زامن تیمان ،اومر ،صفو ،جعتام ،قنز او عمالیکس وو او د رعوئیل زامن ناحات ،زارح ،شامه او مِزه وو.
۲۴د یعوش زامن :تمنه ،علوه ،یتیت او د یعلام زامن :علا ،فینور او قناز.
۲۵د قورح زامن :تیمان ،مِبصار ،مجدیئیل او عرام ،دا د عیسو د اولادې کورنۍ وې چې د هغوی د اصِیر په خاوره کې د خپلو مشرانو په توګه وې.
۲۶او دا د شعیر حوري د زامنو نومونه دي چې د شعیر په خاوره کې اوسېدل :لوطان ،شوبال ،صبعون ،آنا ،دیشان ،ایصر او دیسون ،چې اووه زامن وو.
۲۷د لوطان زامن حوري ،هیمان او د هغوی خور تمنا وه ،یعني تمنا هغه وه چې یعقوب او د هغه زامنو ته راغله ،خو هغوی د هغې خبره ونه منله .هغه لاړه او د عیسو د زوی الیفاز وینځه شوه او د هغې څخه عمالیق پیدا شو.
۲۸د شوبل زامن علوان ،مانحت ،عیبال ،شفو او اونام وو .د صبعون زامن عیاه او عنا وو .دا هغه عنا وه چې په صحرا کې یې د یمیانو سره هغه وخت معامله وکړه کله چې هغه د خپل پلار صبعون خره څرول.
۲۹او کله چې هغه د خپل پلار خرونه څرول ،نو هغه یې په مختلفو وختونو کې دښتې ته بوتلل ترڅو هغوی وخوري.
۳۰او یوه ورځ وه چې هغه هغوی د سمندر په غاړه کې یوې صحرا ته ،د خلکو د بیابان په مقابل کې راوستل ،او کله چې هغه هغوی ته خواړه ورکول ،نو د سمندر له بلې غاړې څخه یو ډېر دروند طوفان راغی او په هغو خرو باندې چې هلته یې څرخېدل ،ودرېد ،او ټول ودرېدل.
۳۱او وروسته شاوخوا یو سل او شل لوی او ډارونکي حیوانات د سمندر بلې غاړې ته د صحرا څخه راووتل او ټول هغه ځای ته راغلل چې خرونه پکې وو او هلته یې ځانونه ځای پر ځای کړل.
۳۲او هغه څاروي ،له منځ څخه ښکته ،د انسانانو په شکل وو ،او له منځ څخه پورته ،ځینې یې د ریچهانو په څېر وو ،او ځینې یې د ساتونکو په څېر وو ،چې د دوی د اوږو له مینځ څخه یې لکۍ ځمکې ته رسیدلې وې ،لکه د دوچیفت لکۍ ،او دا څاروي راغلل او په دې خرو سپاره شول او دوی یې بوتلل ،او تر نن ورځې پورې روان دي.
۳۳او د دې ځناورو څخه یو یې عنا ته نږدې شو او په لکۍ یې هغه وواهه او بیا له هغه ځای څخه وتښتېد.
۳۴کله چې هغه دا کار ولید ،نو د خپل ژوند څخه ډېر ووېرېد ،او وتښتېد او ښار ته وتښتېد.
۳۵هغه خپلو زامنو او ورونو ته هغه څه بیان کړل چې په هغه باندې شوي وو .ډېر خلک د خرو د لټولو لپاره لاړل ،خو هغه یې ونه موندل .له هغې ورځې څخه انا او د هغه ورونه نور هغه ځای ته لاړل نه ،ځکه چې هغوی د خپل ژوند څخه ډېر وېرېدل.
۳۶د سعیر د زوی عنه زامن :دیسون او د هغه خور :اهلیبامه ،او د دیسون زامن :حمدان ،اشبان ،یتران او کران ،او د ایزر زامن :بِلحان ، زعوان او عقان ،او د دیسون زامن :عوض او اران.
۳۷دا د شعیر حوري د اولادې کورنۍ دي ،د هغوی د مشرانو په مطابق د شعیر په خاوره کې.
۳۸عیسو او د هغه اولادونه د سعیر حوري په خاوره کې چې د هغې خاورې اوسېدونکی وو ،اوسېدل .هغوی په هغه کې شتمني درلوده او ډېر زیات شول .حضرت یعقوب او د هغه اولادونه او د هغوی ټول اولادونه د خپل پلار اسحاق سره د کنعان په خاوره کې اوسېدل ،لکه څنګه چې څښتن د هغوی پلار ابراهیم ته امر کړی وو.

فصل۳۷

۱د حضرت یعقوب د ژوند په یو سل او پنځم کال کې ،چې د کنعان په خاوره کې د حضرت یعقوب د اوسېدو نهم کال و ،هغه د بین النهرین څخه راغی.
۲په هغو ورځو کې حضرت یعقوب د خپلو زامنو سره د حبرون څخه سفر وکړ .هغوی او د هغوی ټول شیان د شکیم ښار ته لاړل او بیرته راغلل او هلته اوسېدل .ځکه چې د حضرت یعقوب اولاد په شکیم ښار کې د خپلو څارویو لپاره ښه او زرخیز څرځای ترلاسه کړ .شکیم ښار بیا جوړ شوی و او په هغه کې شاوخوا درې سوه نارینه او ښځې وې.
۳حضرت یعقوب ،د هغه اولادونه او د هغه ټول شتمني د هغه پټي په هغه برخه کې اوسېدل چې حضرت یعقوب د شِکم د پلار حمور څخه اخیستې وه ،کله چې هغه د شمعون او لاوي له خوا د ښار د فتح کولو څخه مخکې له پادشاه ارام څخه راغی.
۴د کنعانیانو او اموریانو ټولو بادشاهانو چې د شکیم ښار یې محاصره کړے وو واورېدل چې د یعقوب زامن بیا شکیم ته راغلي دي او هلته اوسېږي.

۵هغوی وویل :آیا د عبرانی یعقوب زامن به بیا ښار ته راشي او هلته به واوسیږي ،وروسته له دي چي هغوی د ښار اوسیدونکي ووژل او ویستل؟ ایا اوس به بیرته راشي او هغه خلک به هم وباسي چي په ښار کي اوسیږي یا به یي ووژني؟
۶د کنعان ټول بادشاهان یو ځل بیا سره راټول شول او د یعقوب او د هغه د زامنو سره د جګړي لپاره سره راټول شول.
۷او د تفناخ بادشاه یاشوب خپلو ټولو ګاونډیو بادشاهانو ته هم واستول ،د جاش بادشاه ایلان ،د شیلو بادشاه یهوري ،د حصار بادشاه فراتون ، د سارتون بادشاه سوسي ،د بیت کوران بادشاه لابن او د عتنیه بادشاه شبیر ته ،او دا پیغام یي ولیږه:
۸زما سره راشه او زما سره مرسته وکړه ،راځئ چي عبراني یعقوب ،د هغه زامن او د هغه ټول شیان ووژنو ،ځکه چي دوی بیا شکیم ته راغلي دي چي دا ونیسي او د مخکي په څیر د هغه اوسیدونکي ووژني.
۹نو دا ټول بادشاهان سره راټول شول او د خپلو ټولو لښکرو سره راغلل ،داسي خلک چي د سمندر د غاړي د شګو په څیر ډیر زیات وو ، او ټول د تفناک په مقابل کي وو.
۱۰د تفناخ بادشاه یاشوب د خپل ټول لښکر سره د هغوئ سره د جنګ دپاره راووتلو او د ښار نه بهر یي د تفناخ سره مخامخ خیمي ولګولي .هغوئ دا ټول بادشاهان په اوو ډلو وویشل ،چي د یعقوب د زامنو په مقابل کښي وو.
۱۱نو هغوی یعقوب او د هغه زوی ته یو پیغام واستاوه چي ووایي" :تاسو ټول زموږ سره راشئ چي په دره کي سره یوځای خبري وکړو او د شکیم د هغو خلکو څخه بدله واخلو چي تاسو د دوی په ښار کي وژلي وو .اوس به تاسو بیرته د شکیم ښار ته راستانه شئ او هلته به اوسیږئ او د هغه اوسیدونکي به لکه څنګه چي مخکي وو وژنئ".
۱۲د حضرت یعقوب زامنو دا واوریدل او د کنعان د پاچاهانو د خبرو په اوریدو سره ډیر قهرجن شول .د حضرت یعقوب لس زامنو په بیړه سره پاڅیدل او هر یو خپل جنګي وسایل واغوستل او د هغوی یو سل او دوه تنه نوکران د جګړي لپاره تیار وو.
۱۳او دا ټول سړی ،د یعقوب زامن د خپلو نوکرانو سره ،د دي بادشاهانو سره لاړل ،او د هغوئ پلار یعقوب د هغوئ سره وو ،او هغوئ ټول د شِکم په ډیری باندي ولاړ وو.
۱۴یعقوب د خپلو زامنو لپاره څښتن ته دعا وکړه ،او خپل لاسونه یي څښتن ته پورته کړل او ویي ویل :ای خدایه ،ته قادر مطلق خدای یي ، ته زموږ پلار یي ،تا موږ جوړ کړي یو او موږ ستا د لاسونو کار یو .زه دعا کوم چي زما زامن د خپل رحمت له لاري د هغوی د دښمنانو له لاس څخه وژغوره ،چي نن ورځ د هغوی سره د جګړي لپاره راځي او هغوی د هغوی له لاس څخه ژغوري ،ځکه چي ستا په لاس کي قدرت او قدرت دی چي لږ خلک له ډیرو وژغوري.
۱۵او زما زامنو ،خپلو خدمتګارانو ته د زړه زور او ځواک ورکړه چي د خپلو دښمنانو سره وجنګیږي ،هغوی ته ماتي ورکړي او د هغوی دښمنان د هغوی په مخکي ووژني ،او زما زامن او د هغوی غلامان د کنعان د خلکو په لاس مه مړه کیږه.
۱۶خو که ستا په نظر کي دا ښه وي چي زما د زامنو او د هغوی د نوکرانو ژوند واخلئ ،نو هغوی په خپله لویه رحمت سره د خپلو خدمتګارانو په لاس کي وساته ،ترڅو نن ورځ د اموریانو د پاچاهانو په لاس له منځه لاړ نشي.
۱۷کله چي حضرت یعقوب د څښتن څخه دعا کول بس کړل ،ځمکه له خپل ځای څخه ولړزیده او لمر تیاره شو ،او دا ټول پاچاهان ووېرېدل او یوه لویه ویره یي ونیوله.
۱۸مالِک خُدائ د یعقوب دعا واوروله ،او مالِک خُدائ د ټولو بادشاهانو او د هغوئ د لښکرو زړونه د یعقوب د زامنو په وېره او هیبت سره واچول.
۱۹ځکه چي څښتن هغوی ته د جنګي ګاډیو غږونه ،د یعقوب د زامنو د قوي آسونو غږونه او د هغوی سره د یو لوی لښکر غږونه واوریدل.
۲۰او دا بادشاهان د یعقوب د زامنو څخه ډیر وېرېدل ،او کله چي هغوی په خپلو سیمو کي ولاړ وو ،نو د یعقوب زامن د یو سل دولسو سړو سره د یوې لویي او ستري چیغي سره د هغوی په لور روان شول.
۲۱کله چي پاچاهانو د یعقوب زامن ولیدل چي د هغوی په لور مخ په وړاندي روان دي ،نو نور هم وارخطا شول ،او هغوی د لومړي ځل په څیر د یعقوب د زامنو څخه د وتلو او د هغوی سره د جګړي نه کولو اراده وکړه.
۲۲خو هغوی شاته ونه ګرځېدل او ویي ویل :دا به زمونږ لپاره شرم وي چي داسي دوه ځله د عبرانیانو له مخي څخه ووځو.
۲۳د یعقوب زامن راغلل او د دي ټولو بادشاهانو او د هغوی د لښکرو په وړاندي یي حمله وکړه ،او هغوی ولیدل چي دا یو ډیر قوي قوم وو ،لکه د سمندر د شګو په څیر ګڼ شمیر.
۲۴د یعقوب زامنو څښتن ته فریاد وکړ او ویي ویل :ای څښتنه ،زموږ سره مرسته وکړه او ځواب راکړه ،ځکه چي موږ په تا باور لرو ،او پرېږده چي د دې ناسنته کسانو په لاس چي نن ورځ زموږ په وړاندي راغلي دي ،مړه نه شو.
۲۵د حضرت یعقوب زامنو خپلي وسلي وتړلي او هر یو خپل ډال او نیزه په لاسونو کي واخیسته او جګړي ته ورنژدي شول.
۲۶د یعقوب زوئ یهودا د خپلو ورونو نه مخکښي او د خپلو لسو نوکرانو سره د دي بادشاهانو په لور منډه کړه.
۲۷او د تفناک بادشاه یاشوب هم د خپل لښکر سره د یهوداه نه مخکښي راووتلو ،او یهوداه ولیدل چي یاشوب او د هغه لښکر د هغه په لور راروان دي ،نو د یهوداه غصه وپارېده ،او د هغه غصه په هغه کښي اور ولګېدو ،او هغه هغه جنګ ته نږدې شو چي په هغه کښي یهوداه خپل ژوند له لاسه ورکړ.
۲۸یاشوب او د هغه ټول لښکر د یهوداه په لور روان وو ،هغه په یو ډیر قوي او قوي آس سپور وو ،یاشوب ډیر زړور سړی وو او د سر څخه تر پښو پوري په اوسپني او زېرو پوښل شوی وو.
۲۹او کله چي هغه په اس سپور و ،هغه د دواړو لاسونو سره د مخکي او شا څخه تیرونه ووهل ،لکه څنګه چي په خپلو ټولو جګړو کي د هغه عادت و ،او هغه هیڅکله هغه ځای له لاسه نه ورکاوه چي هغه خپل تیرونه په نښه کول.
۳۰کله چي یاشوب د یهودا سره د جګړي لپاره راغی او په یهودا باندې یي ډیر غشي وویشتل ،څښتن د یاشوب لاس وتړ او ټول غشي چي هغه ویشتل د هغه په خپلو سریو ولګېدل.

۳۱سره له دې ،یاشوب د یهودا په لور مخ په وړاندې روان و ،ترڅو د غشو سره هغه ته ننګونه وکړي ،مګر د دوی ترمنځ فاصله شاوخوا دیرش متره وه ،او کله چې یهودا ولیدل چې یاشوب خپل غشي د هغه په وړاندې راښکته کوي ،نو هغه د خپل قهرجن ځواک سره د هغه په لور منډه کړه.
۳۲یهودا د ځمکې څخه یو لوی تیږه پورته کړه ،چې وزن یې شپیته مثقال وو ،او یهودا د یاشوب په لور منډه کړه ،او هغه تیږه یې د هغه په ډال ولګېده ،چې یاشوب په ګوزار سره حیران شو او له خپل آس څخه په ځمکه وغورځېد.
۳۳او د یاشوب د لاس څخه ډال مات شو او د ضربې په زور سره شاوخوا پنځلس متره واټن ته وخوځېد او ډال د دوهمې ډلې په مخکې وغورځېد.
۳۴او هغه پاچاهان چې د یاشوب سره راغلي وو ،له لرې څخه د یعقوب د زوی یهودا ځواک او هغه څه چې هغه د یاشوب سره کړي وو ولیدل ،نو دوی د یهودا څخه ډېر ووېرېدل.
۳۵او هغوی د یاشوب کمپ ته نږدې سره راټول شول ،کله چې هغه ګډوډ شو ،نو یهودا خپله توره راوویستله او د یاشوب کمپ څخه یې دوه څلویښت سړي ووژل ،او د یاشوب ټوله کمپ د یهودا څخه وتښتېده ،او هیڅوک یې په وړاندې ونه درېدل ،او دوی یاشوب پرېښود او د هغه څخه وتښتېدل ،او یاشوب لا تر اوسه په ځمکه پروت و.
۳۶کله چې یاشوب ولیدل چې د هغه د لښکر ټول سړي د هغه څخه تښتېدلي دي ،نو ژر یې د یهودا په وړاندې ودرېد او په خپلو پښو ودرېد.
۳۷او یاشوب د یهودا سره په یوه جګړه کې ووژل شو ،هغوی خپل ډالونه د ډال په مقابل کې ودرول ،او د یاشوب ټول سړي وتښتېدل ، ځکه چې هغوی د یهودا څخه ډېر وېرېدل.
۳۸یاشوب خپله نېزه په لاس کې واخیسته چې د یهودا په سر ووهي ،خو یهودا ژر خپل ډال د یاشوب د نېزې په مقابل کې په خپل سر کېښود ،نو د یهودا ډال د یاشوب د نېزې سره ولګېد او ډال هم ټوټې ټوټې شو.
۳۹کله چې یهودا ولیدل چې د هغه ډال ټوټې ټوټې شو ،نو هغه ژر خپله توره راوویسته او د یاشوب په پښو یې ووهله او د هغه پښې یې پرې کړې چې یاشوب په ځمکه ولوېد او نېزه یې له لاس څخه راوغورځېده.
۴۰یهودا په بیړه د یاشوب نېزه راواخیسته ،چې پرې یې د هغه سر پرې کړ او د هغه د پښو تر څنګ یې وغورزاوه.
۴۱کله چې د یعقوب زامنو ولیدل چې یهوداه د یاشوب سره څه کړي وو ،نو ټول د نورو بادشاهانو په لیکو کې منډه کړه ،او د یعقوب زامنو د یاشوب د لښکر او د هغو ټولو بادشاهانو لښکرو سره چې هلته وو جګړه وکړه.
۴۲د حضرت یعقوب زامنو پنځلس زره سړي ووژل او هغوی یې داسې ووهل لکه څنګه چې کدو وهي او پاتې نور د خپل ژوند د ژغورلو لپاره وتښتېدل.
۴۳او یهودا لا هم د یاشوب د مړي سره ولاړ و او د هغه جامې یې وویستلې.
۴۴او یهوداه هم هغه اوسپنه او پیتل چې د یاشوب په شاوخوا کې وو ،راوویستل او د یاشوب د مشرانو نهه سړي راغلل چې د یهوداه په وړاندې جنګ وکړي.
۴۵یهودا ژر لاړ او له ځمکې څخه یې یو تیږه پورته کړه او په هغې سره یې د یو تن په سر وواهه ،د هغه کوپړۍ ماته شوه او بدن یې هم له آس څخه په ځمکه وغورځېد.
۴۶هغه اته مشران چې پاتې وو ،د یهودا قوت یې ولید ،ډېر ووېرېدل او وتښتېدل .یهودا د خپلو لسو نفرو سره په هغوی پسې لاړ او هغوی یې ونیول او ووژل.
۴۷او د یعقوب زامنو لا هم د پاچاهانو لښکرې وهلې ،او ډېر یې ووژل ،خو هغو پاچاهانو په زړورتیا سره د خپلو مشرانو سره خپل دریځ وساته ،او له خپلو ځایونو څخه شاته نه شول ،او د خپلو هغو لښکرو په وړاندې یې چیغې وهلې چې د یعقوب د زامنو څخه تښتېدلي وو ،خو هیڅا هم د هغوی خبره ونه منله ،ځکه چې هغوی د خپل ژوند څخه وېرېدل چې مړه شي.
۴۸د یعقوب ټول زامن ،د بادشاهانو لښکرو ته د ماتې ورکولو نه پس ،بېرته راغلل او د یهوداه په وړاندې راغلل ،او یهوداه لا هم د یاشوب اته مشران وژل او د هغوی جامې یې وویستلې.
۴۹او لاوي د جاعش پاچا ایلون ولید چې د هغه په لور مخ په وړاندې روان و ،د خپلو څوارلسو قوماندانانو سره چې هغه ووژني ،مګر لاوي په یقین سره دا نه پوهیده.
۵۰ایلون د خپلو مشرانو سره نږدې شو ،لاوي شاته وکتل او ویې لیدل چې د شا له خوا جګړه ورته ورکړل شوې ده ،لاوي د خپلو دولسو نوکرانو سره منډه کړه ،او هغوی لاړل او ایلون او د هغه قوماندانان یې د تورې په څنډه ووژل.

فصل۳۸

۱او د شیلوه پاچا ایهوري د ایلون سره د مرستې لپاره راغی ،او هغه یعقوب ته نږدې شو ،کله چې یعقوب خپل کمان چې په لاس کې و راوویست او یو غشی یې ایهوري ته ولوېد چې د هغه د مړینې لامل شو.
۲کله چې د شیلوه پاچا ایهوري مړ شو ،نو څلور پاتې پاچاهان د نورو مشرانو سره د خپل ځای څخه وتښتېدل ،او هڅه یې وکړه چې وتښتي ،او ویې ویل" :موږ نور د عبرانیانو سره ځواکمن نه یو ځکه چې دوی درې پاچاهان او د هغوی مشران ووژل چې زموږ څخه ډېر قوي وو".
۳کله چې د یعقوب زامنو ولیدل چې پاتې بادشاهان له خپل مقام څخه لاړل ،نو هغوی ورپسې شول ،او یعقوب هم د شکیم د ډېرۍ څخه له هغه ځای څخه راغی چې هلته ولاړ و ،او هغوی په بادشاهانو پسې لاړل او د خپلو نوکرانو سره هغوی ته ورسېدل.
۴او پاچاهانو او قوماندانانو د خپلو نورو لښکرو سره ،کله چې هغوی ولیدل چې د یعقوب زامن د هغوی سره نږدې شوي دي ،نو د خپل ژوند څخه ووېرېدل او وتښتېدل تر هغه چې د خاصر ښار ته ورسېدل.

۵د يعقوب زامنو د ښار تر دروازې پورې د هغوی تعقیب وکړ ،او هغوی د پاچاهانو او د هغوی د لښکرو په منځ کې یو لوی برید وکړ ، شاوخوا څلور زره سړي ،او پداسې حال کې چې دوی د پاچاهانو لښکرو ته ماتې ورکوله ،یعقوب په خپل کمان کې بوخت و چې ځان یې د پاچاهانو په وهلو پورې محدود کړ ،او هغه ټول ووژل.
۶هغهٔ د خاصر بادشاه فراتون د خاصر ښار په دروازه کښې ووژلو ،او وروستو يې د سارتون بادشاه سوسي ،د بيتكورين بادشاه لابن او د مكنيمه بادشاه شبير ووژل او ټول يې په غشو ووژل ،هر يو ته يو غشــــ وو ،او هغوئ مړهٔ شول.
۷د يعقوب زامنو وليدل چې ټول پادشاهان مړه شوي دي او مات شوي دي او په شا روان دي ،نو د چاړر دروازې ته مخامخ د پادشاهانو د لښکرو سره يې جګړه روانه وساتله او بيا هم يې شاوخوا څلور سوه سړي ووژل.
۸او د يعقوب د نوكرانو درې سړي په هغه جنګ کې ووژل شول ،او كله چې يهودا وليدل چې د هغه درې نوكران مړه شوي دي ،نو هغه ډېر غمجن شو ،او د هغه په زړه کې د اموريانو په وړاندې قهر و.
۹او د بادشاهانو د لښکرو ټول پاتې سړی د خپل ژوند نه ډېر ووېرېدل ،او هغوئ منډه کړه او د خاصر ښار د دېوالونو دروازه یې ماته کړه ،او ټول د حفاظت لپاره ښار ته ننوتل.
۱۰او هغوی د خاصر ښار په منځ کې پټ شول ،ځکه چې د خاصر ښار ډېر لوی او پراخ وو ،او كله چې دا ټول لښكر ښار ته ننوتل ،نو د يعقوب زامن په هغوی پسې ښار ته ورغلل.
۱۱او څلور تکړه سړي چې په جګړه کې تجربه لرونکي وو ،له ښار څخه ووتل او د ښار د دروازې په خوله کې ودرېدل ،په لاسونو کې يې توري او نيزې وې ،هغوی د يعقوب د زامنو په مقابل کې ودرېدل او هغوی يې ښار ته د ننوتلو اجازه ورنه کړه.
۱۲نو نفتالي منډه کړه او د هغوی په منځ کې راغی او په خپله توره يې دوه کسان ووژل او په يوه ګوزار يې د هغوی سرونه پرې کړل.
۱۳هغه نورو دوو ته مخ واړاوه او ويې ليدل چې هغوی تښتېدلي وو ،هغه ورپسې شو ،ويې نيول ،ويې وهل او ووژل.
۱۴د يعقوب زامن ښار ته راغلل او ويې ليدل چې د ښار سره نږدې يو بل دېوال وو ،او هغوی د دېوال دروازه ولټوله خو ونه موندله ،نو يهودا د دېوال په سر باندې ودرېد ،شمعون او لاوي د هغه پسې روان شول ،او درې واړه له دېوال څخه ښار ته راښکته شول.
۱۵شمعون او لاوي ټول هغه سړي ووژل چې د ښار ته د خونديتوب لپاره ورغلي وو ،او همدارنګه د ښار اوسېدونكي د خپلو ښځو او ماشومانو سره د توري په څنډه ووژل ،او د ښار چيغې اسمان ته پورته شوې.
۱۶دان او نفتالي د دېوال سر ته منډې وهلې چې وګوري د ژړا شور څه شی دی ،ځکه چې د يعقوب زامن د خپلو ورونو په اړه انديښمن وو ،او دوی د ښار اوسيدونكي واوريدل چې ژړا او دعاګانې يې كولې او ويل يې" :زموږ ټول شيان چې په ښار کې دي واخلئ او لاړ شئ ، يوازې موږ مه وژنئ".
۱۷كله چې يهوداه ،شمعون او لاوي د ښار د اوسېدونكو له وژلو څخه لاس واخيست ،نو هغوی دېوال ته پورته شول او دان او نفتالي ته چې په دېوال باندې وو او د هغوی نورو ورونو ته يې غږ وكړ ،او شمعون او لاوي هغوی ته ښار ته د ننوتلو خبر وركړ ،او د يعقوب ټول زامن د غنيمت د راوړلو لپاره راغلل.
۱۸د حضرت يعقوب زامنو د ښار لوټ شوي شيان ،رمې ،غوايان او شتمني واخيستل ،او هرڅه چې نيول كېدای شول ،هغوی يې هم واخيستل او په هغه ورځ له ښار څخه لاړل.
۱۹او په بله ورځ د يعقوب زامن سارتون ته لاړل ،ځکه چې دوی واورېدل چې د سارتون سړي چې په ښار کې پاتې وو د دوی د پاچا د وژلو له امله د دوی سره د جګړې لپاره راټول شوي دي ،او سارتون يو ډير لوړ او قوي ښار و ،او د ښار شاوخوا يې ژور ديوال درلود.
۲۰د دې ديوال ستنه شاوخوا پنځوس متره وه او څلوېښت متره پلنه وه ،او د دې ديوال له امله ښار ته د ننوتلو لپاره هيڅ ځای نه و .د يعقوب زامنو د ښار ديوال وليد ،او دوی په هغې کې د ننوتلو لپاره دروازه لټوله ،مګر هغه يې ونه موندله.
۲۱ځکه چې د ښار دروازه په شا وه ،او هر سړی چې غوښتل يې ښار ته ننوځي ،په همدې لاره به راتلل او په ټول ښار کې به ګرځېده ،او وروسته به ښار ته ننوت.
۲۲د يعقوب زامنو وليدل چې ښار ته لاره نه شي موندلی ،نو د هغوی غصه ډېره زياته شوه او د ښار اوسېدونكو وليدل چې د يعقوب زامن هغوی ته راځي نو له هغوی څخه ډېر ووېرېدل ،ځکه چې هغوی د هغوی د ځواک او د هغه څه په اړه اورېدلي وو چې هغوی د خاصر سره کړي وو.
۲۳او د سارتون ښار اوسېدونكي د يعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره په ښار کې راټول شوي وو ،وروسته له دې چې د هغوی په وړاندې جګړه وكړي ،نشوای كولی چې په دې توګه ښار ته ننوځي ،مګر كله چې دوی وليدل چې دوی د دوی په لور راځي ،نو دوی له دوی څخه ډير وويريدل ،ځکه چې دوی د دوی د ځواک او د هغه څه په اړه اوريدلي وو چې دوی د چاړار سره کړي وو.
۲۴نو د سارتون اوسېدونكو د يعقوب د زامنو د راتګ څخه مخکې په چټكۍ سره د ښار د لارې پل له خپل ځای څخه لرې کړ او ښار ته يې راوړ.
۲۵د يعقوب زامن راغلل او ښار ته د ننوتلو لاره يې لټوله ،خو ونه موندل شوه .د ښار اوسېدونكي د ديوال سر ته پورته شول او ويې ليدل چې د يعقوب زامن ښار ته د ننوتلو لاره لټوي.
۲۶د ښار اوسېدونكو د دېوال له سر څخه د حضرت يعقوب زامنو ته سپكاوی وكړ او لعنت يې ورته وويل .د حضرت يعقوب زامنو دا سپكاوی واورېد او ډېر په غوسه شول او د هغوی غصه په خپل منځ کې اور بل کړ.
۲۷د حضرت يعقوب زامن په هغوی باندې په قهر شول .هغوی ټول د خپل ځواک په زور سره پورته شول او د دېوال څخه يې تير کړل او د خپل ځواک له مخې د دېوال څلوېښت متره پلنوالی تېر شو.
۲۸او كله چې هغوی د ديوال څخه تېر شول ،نو د ښار د ديوال لاندې ودرېدل ،او د ښار ټولې دروازې يې وموندلې چې د اوسپنې دروازې يې تړلې وې.
۲۹د يعقوب زامن راغلل چې د ښار دروازې ماتې کړي ،خو اوسېدونكو هغوی ته اجازه ورنه کړه ،ځکه چې هغوی د دېوال له سر څخه تيرې او غشي پرې اچول.

۳۰د هغو خلکو شمېر چي په دېوال باندي وو ،شاوخوا څلور سوه تنه وو ،او کله چي د يعقوب زامنو وليدل چي د ښار سړي دوی ته د ښار دروازې خلاصولو اجازه نه ورکوي ،نو دوی منډه ووهله او د دېوال سر ته پورته شول ،او يهودا لومړی د ښار ختيځې برخې ته لاړ.
۳۱جاد او اشر د هغه پسي د ښار لوېديځ ګوټ ته لاړل ،شمعون او لاوي په شمال کي او دان او روبين په جنوب کي.
۳۲او هغه سړي چي د ښار په دېوال باندي وو ،کله چي د يعقوب زامن د هغوی په لور راروان شول ،نو هغوی ټول له دېوال څخه وتښتېدل ،ښار ته ښکته شول او ځانونه يې د ښار په منځ کي پټ کړل.
۳۳او يساکار او نفتالي چي د دېوال لاندې پاتي وو ،نږدې شول او د ښار دروازې يې ماتي کړې او د ښار په دروازو کي يې اور ولګاوه ، چي اوسپنه وويله شوه ،او د يعقوب ټول زامن او د هغوی ټول سړي ښار ته راغلل ،او د سارتون ښار د اوسېدونکو سره يې جګړه وکړه او د تورې په څنډه يې ووژل ،او هيڅوک د هغوی په وړاندې ونه درېدل.
۳۴او تقريباً دوه سوه سړی د ښار نه وتښتېدل ،او ټول لاړل او د ښار په يو برج کي پټ شول ،او يهوداه په هغوئ پسي تر برج پوري لاړو او برج يې وران کړو ،چي په سړو راپرېوتو او ټول مړهٔ شول.
۳۵د يعقوب زامن د هغه برج د چت په لاره پورته شول او هغوی وليدل چي په ښار کي يو بل قوي او لوړ برج وو او سر يې اسمان ته رسېده .د يعقوب زامن په چټکۍ سره ښکته شول او د خپلو ټولو سړيو سره هغه برج ته لاړل او ويې ليدل چي دا برج شاوخوا درې سوه نارينه وو ،ښځو او کوچنيانو څخه ډک و.
۳۶د حضرت يعقوب زامنو په برج کي په هغو خلکو باندې سخته حمله وکړه چي له هغوی څخه وتښتېدل.
۳۷شمعون او لاوي په هغوی پسي شول ،کله چي دولس تکړه او زړور سړي د هغه ځای څخه راووتل چي هغوی پکي پټ شوي وو.
۳۸او هغو دولسو نفرو د شمعون او لاوي په وړاندې سخته جګړه وکړه ،او شمعون او لاوي په هغوی باندې غالب نشول ،او هغو زړورو نفرو د شمعون او لاوي ډالونه مات کړل ،او د هغوی څخه يو په خپله توره د ليوي په سر وواهه ،کله چي ليوي په چټکۍ سره خپل لاس د هغه په سر کېښود ،ځکه چي هغه د تورې څخه ويره درلوده ،او توره د ليوي په لاس ولګېده ،او د ليوي د لاس د پرې کولو لپاره يې ډېر لږ وخت وني.
۳۹لاوي د هغه زړور سړي توره په خپل لاس کي واخيسته او د هغه سړي څخه يې په زور واخيسته او د هغه زورور سړي په سر يې وواهه او سر يې پرې کړ.
۴۰يوولس سړي د لاوي سره د جګړې لپاره راغلل ،ځکه چي هغوی وليدل چي د هغوی څخه يو وژل شوی دی ،او د يعقوب زامنو جګړه وکړه ،خو د يعقوب زامنو په هغوی باندې غالب نشو ،ځکه چي هغه سړي ډېر قوي وو.
۴۱کله چي د حضرت يعقوب زامنو وليدل چي هغوی نشي کولی په هغوی باندې غالب شي ،شمعون يو لوړ او سخت چيغه وکړه ،او يوولس قوي سړي د شمعون د چيغي په غږ حيران شول.
۴۲او د يهوداه قوم له لرې واټن څخه د شمعون د چيغي غږ واورېد ،او نفتالي او يهوداه د خپلو ډالونو سره د شمعون او ليوي په لور منډه کړه او هغوی يې د هغو زورورو سړو سره په جګړه کي وموندل ،خو د هغوی ډالونه مات شول او په هغوی باندې بريالي نشول.
۴۳نفتالي وليدل چي د شمعون او لاوي ډالونه مات شوي دي ،نو هغه د خپلو نوکرانو څخه دوه ډالونه واخيستل او شمعون او لاوي ته يې راوړل.
۴۴په هغه ورځ شمعون ،لاوي او يهوداه درې واړه د يوولسو تکړه سړو سره تر لمر پرېوتو پورې وجنګېدل ،خو هغوی په هغوی باندې غالب نشول.
۴۵دا خبره يعقوب ته وشوه ،او هغه ډېر غمجن شو ،او هغه او د هغه زوی نفتالي د دې زورورو سړو په وړاندې لاړل.
۴۶نو حضرت يعقوب نږدې شو او خپله کمان يې راوويست او د زورورو سړو سره نږدې شو ،او د هغوی درې تنه يې په کمان سره ووژل ،او پاتي اته تنه بېرته راوګرځېدل ،او ويې ليدل چي د هغوی په وړاندې په مخ او شا کي جګړه روانه وه ،او هغوی د خپل ژوند څخه ډېر ووېرېدل او د حضرت يعقوب د زامنو په وړاندې ودرېدلای نه شول ،او هغوی د هغوی له حضور څخه وتښتېدل.
۴۷او د تښتېدو په وخت کي هغوی د دان او اشير سره مخامخ شول چي د هغوی خوا ته راروان وو .هغوی ناڅاپه په هغوی باندې حمله وکړه او ورسره يې جګړه وکړه او دوه يې ووژل .يهودا او د هغه ورونو هغوی تعقيب کړل او پاتي نور يې ووژل.
۴۸د يعقوب ټول زامن بېرته راغلل او په ښار کي وګرځېدل ،که چېرې کوم سړی ومومي ،نو هغوی شاوخوا شل ځوانان د ښار په يوه غار کي وموندل .جاد او اشر هغوی ټول ووژل او دان او نفتالي په هغو پاتي کسانو باندې چي د دوهم برج څخه تښتېدلي وو ،حمله وکړه او هغوی ټول ووژل.
۴۹د حضرت يعقوب زامنو د سارتون ښار ټول اوسېدونکي ووژل ،خو ښځي او کوچنيان يې په ښار کي پرېښودل او هغوی يې ونه وژل.
۵۰او د سارتون ښار ټول اوسيدونکي ځواکمن سړي وو ،يو به يې زر کسان تعقيبول ،او دوه به يې د لسو زرو نورو خلکو څخه نه تښتېدل.
۵۱د حضرت يعقوب زامنو د سارتون ښار ټول اوسېدونکي د تورې په څنډه ووژل ،ترڅو هيڅوک د هغوی په وړاندې ونه درېږي او ښځي يې په ښار کي پرېښودلې.
۵۲د يعقوب زامنو د ښار ټول مال غنيمت واخيست او هغه څه يې ونيول چي دوی يې غوښتل ،او دوی د ښار څخه رمې ،غوايان او شتمني واخيسته ،او د يعقوب زامنو د سارتون او د هغه د اوسيدونکو سره هغه ډول چلند وکړ لکه څنګه چي دوی د خازار او د هغه د اوسيدونکو سره کړی و ،او دوی بېرته لاړل.

فصل ۳۹

۱کله چي د يعقوب زامن د سارتون ښار څخه روان شول ،نو دوی شاوخوا دوه سوه متره مخکي تللي وو چي د تفناک د اوسيدونکو سره مخ شول چي د دوی په لور راروان وو ،ځکه چي دوی د تفناک پاچا او د هغه ټول سړي وهلي وو ،نو دوی د هغوی سره د جګړې لپاره ووتل.

۲نو ټول هغه کسان چې د تفناک په ښار کې پاتې وو د یعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره راووتل ،او دوی فکر وکړ چې له هغوی څخه هغه غنیمت او مالونه چې دوی د چاڼار او سارتون څخه نیولي وو بیرته واخلي.
۳د تفناک پاتې سړو په هغه ځای کې د یعقوب د زامنو سره جګړه وکړه ،او د یعقوب زامنو هغوی ووژل ،او هغوی د هغوی څخه وتښتېدل ،او هغوی د اربیلان ښار پورې تعقیب کړل ،او هغوی ټول د یعقوب د زامنو څخه ووژل شول.
۴د یعقوب زامن بیرته راغلل او تفناخ ته راغلل چې د تفناخ څخه مالِ غنیمت واخلي ،او کله چې هغوئ تفناخ ته ورسېدل نو هغوئ واورېدل چې د اربیلان خلق د هغوئ سره د مِلاوېدو لپاره بهر راووتل چې د خپلو ورونو مالِ غنیمت بچ کړي ،نو د یعقوب زامنو خپل لس سړی په تفناخ کې پرېښودل چې ښار لوټ کړي ،او هغوئ د اربیلان د خلقو په لور روان شول.
۵د اربیلان سړي د خپلو ښځو سره د یعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره لاړل ،ځکه چې د دوی ښځې په جګړه کې تجربه لرونکې وې ، او شاوخوا څلور سوه نارینه او ښځې ووتل.
۶د یعقوب ټولو زامنو په لوړ غږ چیغه کړه ،او ټول یې د اربیلان د اوسېدونکو په لور منډه کړه ،او په ډېر لوړ او دروند غږ سره.
۷د اربیلان اوسېدونکو د یعقوب د زامنو د چیغو او د هغوی د غرېدو غږ واورېد ،لکه د زمریانو شور او د سمندر او د هغې د څپو د شور په څېر.
۸د یعقوب د زامنو په وجه د هغوئ زړونه ویره او وحشت سره مخامخ شول ،او هغوئ د هغوئ نه ډېر ووېرېدل ،او هغوئ په شا شول او ښار ته وتښتېدل ،او د یعقوب زامنو د ښار تر دروازې پورې په هغوئ پسې شول او په ښار کښې په هغوئ باندې حمله وکړه.
۹د یعقوب زامنو په ښار کې د هغوی سره جګړه وکړه ،او د هغوی ټولې ښځې د یعقوب د زامنو په وړاندې په لیندۍ وهلو بوختې وې ،او جګړه د ټولې ورځې تر ماښامه پورې د هغوی ترمنځ ډېره سخته وه.
۱۰د یعقوب زامن په هغوی باندې غالب نشول ،او د یعقوب زامن په هغه جګړه کې نږدې مړه شوي وو ،او د یعقوب زامنو څښتن ته فریاد وکړ او ماښام ته ډېر ځواکمن شول ،او د یعقوب زامنو د اربیلان ټول اوسیدونکي ،نارینه ،ښځې او کوچنیان د تورې په زور ووژل.
۱۱او همدارنګه د هغو خلکو پاتې برخه چې د سارتون څخه تښتیدلي وو ،د یعقوب زامنو هغوی په اربیلان کې ووژل ،او د یعقوب زامنو د اربیلان او تپناک سره هغه څه وکړل لکه څنګه چې دوی د چاڼار او سارتون سره کړي وو ،او کله چې ښځو ولیدل چې ټول سړي مړه دي ،نو دوی د ښار په بامونو لاړې او د باران په څیر یې د تیږو په اورولو سره د یعقوب زامنو ته مرګ ژوبله واړوله.
۱۲د حضرت یعقوب زامنو په بیړه ښار ته ننوتل او ټولې ښځې یې ونیولې او په توره یې ووژنې .د حضرت یعقوب زامنو ټول مال او شتمني ،رمې ،غوایان او غوایان واخیستل.
۱۳د یعقوب زامنو د مکنیمه سره هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې یې د تفناک ،خاصر او شیلو سره کړي وو ،او له هغه ځایه لاړل.
۱۴په پنځمه ورځ د یعقوب زامنو واورېدل چې د جاعش خلک د هغوی په وړاندې د جګړې لپاره راټول شوي دي ،ځکه چې هغوی خپل پاچا او خپل قوماندانان وژلي دي ،ځکه چې د جاعش په ښار کې څوارلس قوماندانان وو او د یعقوب زامنو هغه ټول په لومړی جګړه کې وژلي وو.
۱۵په هغه ورځ د یعقوب زامنو خپلې جنګي وسلې اغوستې وې او د جاعش د اوسیدونکو په وړاندې د جګړې لپاره روان شول .په جاعش کې د اموریانو یو قوي او قوي قوم وو ،او جاعش د اموریانو د ټولو ښارونو څخه تر ټولو قوي او غوره قلعه لرونکی ښار وو ،او درې دېوالونه یې درلودل.
۱۶د یعقوب زامن جاعش ته راغلل او هغوی د ښار دروازې وتړلې او شاوخوا پنځه سوه سړي د بهرنۍ دېوال په سر ولاړ وو او د سمندر د غاړې د شګو په څېر ګڼ شمېر خلک د ښار څخه بهر د یعقوب د زامنو په لټه کې وو.
۱۷د یعقوب زامن د ښار دروازې خلاصولو ته نږدې شول .کله چې هغوی ورنژدې شول ،نو هغه کسان چې د ښار په شا کې په کمین کې وو ،له خپلو ځایونو څخه راووتل او د یعقوب زامن یې محاصره کړل.
۱۸د یعقوب زامن د جاعش د خلکو په منځ کې محاصره شول .جګړه د هغوی مخې او شا دواړو خوا ته وه ،او ټولو هغو کسانو چې په دېوال باندې وو ،له دېوال څخه په هغوی باندې غشي او کاڼي وغورځول.
۱۹کله چې یهوداه ولیدل چې د جاعش سړی د هغوئ نه ډېر دروند کېدل ،نو ډېر سخت او سخت چیغې یې ووهلې او د جاعش ټول سړی د یهوداه د ژړا په غږ ووېرېدل ،او د هغه د زورور چیغې په اورېدو سره خلک له دېوال څخه راولوېدل ،او ټول هغه کسان چې له ښار څخه بهر او دننه وو ،د خپل ژوند څخه ډېر وېرېدل.
۲۰د یعقوب زامن لا د ښار دروازې ماتولو ته نږدې وو ،چې د جاعش سړو د دېوال له سر څخه په هغوی باندې تیرې او غشي وویشتل او هغوی یې د دروازې څخه وتښتول.
۲۱د یعقوب زامن د جاعش د هغو سړو په مقابل کې راوګرځېدل چې د ښار څخه بهر د هغوی سره وو .هغوی هغوی ته داسې سخت شکست ورکړ لکه څنګه چې د کدو په ونو کې لګېږي .هغوی د یعقوب د زامنو په مقابل کې ودرېدلای نه شول ،ځکه چې د یهوداه د چیغې په اورېدو سره هغوی ویرېدل.
۲۲د یعقوب زامنو هغه ټول سړی ووژل کوم چې د ښار نه بهر وو ،او د یعقوب زامن لا هم نږدې وو چې ښار ته ننوځي او د ښار د دېوالونو لاندې جګړه وکړي ،خو هغوی دا کار ونکړ ځکه چې د جاعش ټولو اوسېدونکو چې په ښار کې پاتې وو د جاعش دېوالونه له هرې خوا څخه محاصره کړي وو ،نو د یعقوب زامن ښار ته د هغوی سره د جګړې لپاره نږدې نشول.
۲۳د یعقوب زامن د دیوال لاندې د جګړې لپاره یوې څنډې ته نږدې شول ،د جاعش اوسیدونکو په هغوی باندې د باران د باران په څیر غشي او تیږې وغورځولې او هغوی د دیوال لاندې څخه وتښتېدل.
۲۴د جاعش خلکو چې په دېوال باندې وو ،ولیدل چې د یعقوب زامن د دېوال لاندې نه شي بریالي کېدای ،نو د یعقوب زامنو ته یې په دې الفاظو سپکاوی وکړ او ویې ویل:
۲۵په دې جګړه کې ستاسو څه ستونزه ده چې تاسو یې نشئ ګټلی؟ نو ایا تاسو کولی شئ د جاعش د ځواکمن ښار او د هغې د اوسیدونکو سره هغه څه وکړئ لکه څنګه چې تاسو د اموریانو ښارونو سره وکړل چې دومره ځواکمن نه وو؟ یقینا تاسو زموږ په منځ کې د هغو

کمزورو خلکو سره دا کارونه وکړل او د ښار په دروازه کې يې ووژل ،ځکه چې کله دوی ستاسو د چيغې په غږ ويريدل نو دوی هيڅ ځواک نه درلود.
۲۶نو اوس به تاسو په دې ځای کې جګړه کولی شئ؟ خامخا به دلته تاسو ټول مړه شئ ،او موږ به د هغو ښارونو بدله واخلو چې تاسو وران کړي دي.
۲۷د جاعش اوسېدونکو د يعقوب زامنو ته ډېر سپکاوی وکړ او د هغوی د خدايانو سره يې سپکاوی وکړ او د دېوال څخه يې په هغوی باندې غشي او تيږې وغورځولې.
۲۸يهوداه او د هغه ورونو د جاعش د اوسېدونکو خبرې واورېدې او د هغوی غصه ډېره شوه ،او يهوداه په دې خبره د خپل خدای سره حسد وکړ ،او هغه غږ وکړ او ويې ويل :ای څښتنه ،مرسته وکړه ،موږ او زموږ ورونو ته مرسته راولېږه.
۲۹او هغه په خپل ټول قوت سره ،په لاس کې يې کش کړې توره وه ،په لرې واټن کې منډه کړه ،او له ځمکې څخه راښکته شو او د خپل ځواک په زور سره په ديوال وخوځېد ،او د هغه توره د هغه له لاس څخه وغورځېده.
۳۰بيا يهوداه په دېوال باندې چغې وهلې ،او ټول هغه سړي چې په دېوال باندې وو ،ويرېدل ،او ځينې يې له دېوال څخه په ښار کې راولوېدل او مړه شول ،او هغه کسان چې لا په دېوال باندې وو ،کله چې يې د يهوداه زور وليد ،نو ډېر ووېرېدل او د خپل ژوند دپاره ښار ته وتښتېدل ترڅو خوندي پاتې شي.
۳۱ځينې خلک د دېوال سره د يهودا سره د جګړې لپاره زړور شول .کله چې هغوی وليدل چې د يهودا په لاس کې توره نه وه ،نو هغوی د هغه د وژلو لپاره نږدې شول ،نو هغوی فکر وکړ چې هغه له ديوال څخه د هغه خپلو ورونو ته وغورځوي .د ښار شل سړي د هغوی د مرستې لپاره راغلل ،هغوی يهودا محاصره کړ او ټولو د هغه په وړاندې چيغې وهلې او د هغه سره د تورو سره نږدې شول .هغوی يهودا وويراوه او يهودا د ديوال څخه خپلو ورونو ته چيغې وهلې.
۳۲نو يعقوب او د هغه زامنو د دېوال له لاندې څخه کمان راوويست او درې تنه يې چې د دېوال په سر وو ووهل ،او يهودا ژړل او چيغه يې کړه" ،ای څښتنه ،زموږ مرسته وکړه ،ای څښتنه ،موږ وژغوره ".هغه په لوړ غږ په دېوال باندې غږ وکړ ،او ژړا تر ډېر لرې واټن پورې واورېدل شوه.
۳۳د دې چيغې وروسته هغه بيا چيغه وکړه ،او ټول هغه سړي چې د ديوال په سر د يهودا شاوخوا وو ،ووېرېدل ،او د يهودا د چيغې او د هغه د لړزېدو په غږ هغوی هر يو خپله توره له خپل لاس څخه وغورځوله او وتښتېدل.
۳۴نو يهوداه هغه توری راواخيستې چې د هغوئ د لاسونو څخه لوېدلې وې ،او يهوداه ورسره جګړه وکړه او د هغوئ شل سړی يې په دېوال باندې ووژل.
۳۵او شاوخوا اتيا سړي او ښځې لا هم د ښار څخه د دېوال څخه پورته شول او ټول يې د يهوداه ښار محاصره کړ ،او څښتن د هغوی په زړونو کې د يهوداه وېره واچوله ،چې هغوی نشوای کولی چې هغه ته نږدې شي.
۳۶نو حضرت يعقوب او د هغه ټولو ملګرو د دېوال لاندې لينده راښکته کړه او لس سړي يې په دېوال باندې ووژل او هغوی د حضرت يعقوب او د هغه د زامنو په مخکې د دېوال لاندې وغورځېدل.
۳۷او هغو خلکو چې په دېوال باندې وو وليدل چې د دوی شل تنه ووژل شول ،بيا هم دوی د تورو سره د يهودا په لور منډه کړه ،مګر دوی نشو کولی چې هغه ته نږدې شي ځکه چې دوی د يهودا د ځواک څخه ډېر ويريدلي وو.
۳۸او د هغوی يو پياوړی سړی چې نوم يې عرود وو ،د خپلې تورې سره د يهودا په سر باندې د وهلو لپاره ورغی ،خو يهودا په چټکۍ سره خپل ډال د هغه په سر کېښود ،او توره يې په ډال ولګېده او هغه په دوه برخو ووېشل شوه.
۳۹او هغه زورور سړی چې يهوداه يې وواهه ،د يهوداه له وېرې د خپل ژوند ژغورلو لپاره وتښتېد ،او پښې يې په دېوال ولګېدې او د يعقوب د زامنو په منځ کې چې د دېوال لاندې وو ،ولوېد ،او د يعقوب زامنو هغه وواهه او ووژلو.
۴۰او د يهوداه سر د هغه زورور سړي د وهلو له امله درد کاوه ،او يهوداه نږدې و چې مړ شي.
۴۱او يهودا د هغه درد له امله چې د وهلو له امله رامينځته شوی و ،په ديوال باندې چيغه وکړه ،کله چې دان دا واورېدل ،او د هغه غوسه په هغه کې اور واچاوه ،او هغه هم پورته شو ،لرې لاړ ،منډه کړه ،له ځمکې څخه ټوپ کړ او د خپل قهر او غضب په ځواک سره په ديوال وخوځېد.
۴۲کله چې دان د يهوداه سره نږدې دېوال ته ورسېدو ،نو ټول هغه سړي چې په دېوال باندې وو وتښتېدل ،کوم چې د يهوداه په وړاندې ولاړ وو ،او دوهم دېوال ته پورته شول ،او د دوهم دېوال څخه يې په دان او يهوداه باندې غشي او تيږې وغورځولې او هڅه يې وکړه چې هغوی له دېوال څخه وشړي.
۴۳غشي او تيږې په دان او يهوداه ولګېدې ،او هغوی نږدې په دېوال کې ووژل شول ،او هر ځای چې دان او يهوداه له دېوال څخه وتښتېدل ،نو د دوهم دېوال څخه د تيرو او تيرو سره پرې حمله وشوه.
۴۴او يعقوب او د هغه زامن لا تر اوسه د ښار په دروازه کې د لومړي دېوال لاندې وو ،او دوی د ښار د اوسيدونکو په وړاندې خپل کمان نشوای ايستلی ،ځکه چې دوی د دوهم دېوال په سر وو او نه يې ليدلی شو.
۴۵کله چې دان او يهوداه خلک نور د هغو تيرو او غشو زغم نه شو کولی چې د دوهم دېوال څخه پرې راوتلي وو ،نو دوی دواړه د ښار د خلکو سره نږدې د دوهم دېوال په لور وخوځېدل .کله چې د ښار خلکو چې د دوهم دېوال په لور وو وليدل چې دان او يهوداه خلک د دوهم دېوال په لور راغلل ،نو ټولو چيغې ووهلې او د دېوالونو په مينځ کې ښکته شول.
۴۶حضرت يعقوب او د هغه زامنو د ښار د خلکو د چيغو اواز واورېد ،او هغوی لا هم د ښار په دروازه کې وو ،او د دان او يهوداه په اړه اندېښمن وو ،ځکه چې هغوی نه وو ليدلي ځکه چې هغوی په دوهم دېوال باندې وو.
۴۷نفتالي د خپل قهرجن ځواک سره پورته لاړ او د لومړي ديوال په سر يې منډې وهلې ترڅو وګوري چې د هغه شور او شور لامل څه دی چې دوی په ښار کې اوريدلی و .يساکار او زبولون د ښار دروازې ماتولو ته نږدې شول ،او دوی د ښار دروازې خلاصې کړې او ښار ته ننوتل.

۴۸نفتالي د لومړی دېوال څخه دوهمې ته ټوپ وواهه ،او د خپلو ورونو او د جاش اوسېدونکو سره چې په دېوال باندې وو ،د مرستې لپاره راغی .کله چې هغوی ولیدل چې نفتالي دریم کس و چې د خپلو ورونو سره د مرستې لپاره راغلی و ،نو ټول وتښتېدل او ښار ته ښکته شول .یعقوب ،د هغه ټول زامن او د هغوی ټول ځوانان ښار ته د هغوی سره راغلل.
۴۹او د یهوداه ،دان او نفتالي قبیلې د دېوال څخه ښکته شوې او ښار ته ننوتې او د ښار په اوسېدونکو پسې لاړې .شمعون او لاوي د ښار څخه بهر وو او نه پوهېدل چې دروازه خلاصه ده ،نو هغوی له هغه ځای څخه دېوال ته پورته شول او ښار ته خپلو ورونو ته راغلل.
۵۰او د ښار ټول اوسېدونکي ښار ته راښکته شول ،او د یعقوب زامن په مختلفو لارو هغوی ته راغلل ،او د مخ او شا له خوا د هغوی په وړاندې جګړه وشوه ،او د یعقوب زامنو هغوی ډېر سخت ووهل او شاوخوا شل زره یې نارینه او ښځې ووژل ،د هغوی څخه یو هم د یعقوب د زامنو په وړاندې ودرېدای نشو.
۵۱او په ښار کې وینه ډېره ډېره روانه وه ،او دا د اوبو د ویالې په څېر وه ،او وینه د ښار بهرنی برخې ته د ویالې په څېر بهېده او د بیتحورین دښتې ته ورسېده.
۵۲ د بیتحورین اوسېدونکو د جاعش ښار څخه وینه ولیده او شاوخوا اویا کسان د وینې د لیدلو لپاره منډه کړه او هغه ځای ته ورسېدل چې وینه په کې وه.
۵۳هغوی د وینې په پل پسې روان شول او د جاعش ښار دېوال ته راغلل ،او هغوی د ښار څخه وینه ولیده ،او د جاعش د اوسېدونکو د ژړا غږ یې واورېد ،ځکه چې دا اسمان ته پورته شوه ،او وینه د اوبو د ویالې په څېر په ډېر شدت سره بهېده.
۵۴د یعقوب ټولو زامنو د جاعش اوسیدونکي ووژل او تر ماښامه پورې یې شاوخوا شل زره سړي او ښځې ووژل .د حرین خلکو وویل : "دا د عبرانیانو کار دی ،ځکه چې هغوی لا تر اوسه د اموریانو په ټولو ښارونو کې جګړه کوي".
۵۵نو هغه خلک په چټکۍ سره بیت حورین ته منډه کړه ،او هر یو خپل د جګړې وسلې واخیستې ،او د بیت حورین ټولو اوسیدونکو ته یې غږ وکړ ،چې هغوی هم خپلې د جګړې وسلې اغوستې وې ترڅو د یعقوب د زامنو سره وجنګیږي.
۵۶کله چې د یعقوب زامنو د جاعش اوسیدونکي ووژل ،نو دوی د ښار په شاوخوا کې ګرځېدل ترڅو ټول وژل شوي کسان وباسي .دوی د ښار دننه برخې ته راغلل او بیا یې درې ډېر پیاوړي سړي ولیدل ،او د دوی په لاس کې توره نه وه.
۵۷ د یعقوب زامن هغه ځای ته راغلل چېرته چې وو ،او زورور سړي وتښتېدل ،او د هغوی څخه یو یې زبولون نیولی و ،هغه هلک چې هغه ولید او لنډ قد یې درلود ،او په خپل زور سره یې هغه په ځمکه وغورځاوه.
۵۸حضرت یعقوب د خپلې تورې سره د هغه خوا ته منډه کړه او حضرت یعقوب هغه د تورې سره د هغه د ملا لاندې وواهه او دوه ټوټې یې کړ او مړی یې په زبولون باندې وغورځېد.
۵۹دوهم کس یعقوب ته ورنژدې شو او هغه یې په ځمکه وغورځاوه ،یعقوب هغه ته مخ واړاوه او په چغو یې ورته وویل ،په داسې حال کې چې شمعون او لاوي منډه کړه او په توره یې هغه په ملا باندې وواهه او په ځمکه یې وغورځاوه.
۶۰او هغه زورور سړی د غضب او ځواک سره له ځمکې څخه پورته شو ،او یهودا د هغه د پښو د پورته کیدو دمخه هغه ته راغی ،او په توره یې د هغه په سر وواهه ،او سر یې ټوټې ټوټې شو او هغه مړ شو.
۶۱او دریم زورور سړی ،چې ولیدل چې ملګري یې وژل شوي دي ،د یعقوب د زامنو له مخې وتښتېد ،او د یعقوب زامنو په ښار کې هغه تعقیب کړ؛ او کله چې زورور سړی تښتېده ،هغه د ښار د اوسیدونکو یوه توره وموندله ،او هغه یې پورته کړه او د یعقوب زامنو ته یې مخ واړاوه او په هغه توره یې ورسره جګړه وکړه.
۶۲او هغه زورور سړی یهودا ته منډه کړه چې د هغه په سر توره ووهي ،او د یهودا په لاس کې ډال نه و؛ او کله چې هغه د هغه د وهلو اراده درلوده ،نفتالي په چټکۍ سره خپله ډال واخیسته او د یهودا په سر یې کېښوده ،او د زورور سړي توره د نفتالي په ډال ولګېده او یهودا له تورې څخه وتښتېد.
۶۳شمعون او لاوي په خپلو تورو سره په هغه زورور سړي باندې منډه کړه او په خپلو تورو سره یې په زور سره ووهله ،او دواړه تورې د زورور سړي بدن ته ننوتې او هغه یې په اوږدوالي سره په دوه برخو وویشله.
۶۴د یعقوب زامنو په هغه وخت کې درې تکړه سړي او د جاعش ټول اوسېدونکي ووژل او ورځ په ختمېدو وه.
۶۵ د یعقوب زامنو په جاش کې ګرځېدل او د ښار ټول مالونه یې واخیستل ،حتی کوچنیان او ښځې یې هم ژوندي نه پرېښودل ،او د یعقوب زامنو د جاش سره هغه څه وکړل لکه څنګه چې یې د سارتون او شیلو سره کړي وو.

څپرکی۴۰

۱د یعقوب زامنو د جاعش ټوله مال غنیمت یوړ او د شپې له ښار څخه ووتل.
۲هغوی د بیت حورین د کلا په لور روان وو ،او د بیت حورین اوسېدونکي د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره کلا ته روان وو ،او په هغه شپه د یعقوب زامنو د بیت حورین د اوسیدونکو سره د بیت حورین په کلا کې جګړه وکړه.
۳د بیت حورین ټول اوسیدونکي قوي سړي وو ،یو یې هم د زرو کسانو څخه ونه تښتید ،او دوی په هغه شپه په کلا باندې جګړه وکړه ،او د دوی چیغې په هغه شپه له لرې څخه واورېدل شوې ،او ځمکه د دوی چیغې په اورېدو ولړزېده.
۴او د یعقوب ټول زامن له هغو سړیو څخه وېرېدل ،ځکه چې دوی په تیاره کې د جګړې عادت نه درلود ،او ډېر شرمنده شول ،او د یعقوب زامنو څښتن ته فریاد وکړ او ویې ویل :ای څښتنه ،زموږ سره مرسته وکړه ،موږ وژغوره چې د دې ناسنتو خلکو په لاس مړه نه شو.
۵مالِک خُدائ د یعقوب د زامنو فریاد واورېد ،او مالِک خُدائ د بیتحورین خلقو ته لویه وېره او ګډوډي راولېږله ،او هغوئ د شپې په تیاره کښې یو بل سره جنګېدل او ډېر زیات یې یو بل ووژل.

۶د یعقوب زامن پوه شول چې ښځنتن په دې خلکو کې د کجروي روح اچولی دی او هر یو یې د خپل ګاونډي سره جګړه کوي ،نو د بیت حورین د خلکو د ډلو څخه ووتل او د بیت حورین د کلا تر ښکته برخې پورې لاړل او هلته یې د خپلو ځوانانو سره په هغه شپه په امن کې تیر کړل.
۷د بیت حورین خلکو ټوله شپه جګړه وکړه ،یو سړی د خپل ورور سره او بل د خپل ګاونډي سره ،او دوی د کلا په هر لوري کې چیغې وهلې ،او د دوی چیغې تر لرې واټن پورې واوریدل شوې ،او ټوله ځمکه د دوی په غږ ولړزېده ،ځکه چې دوی د ځمکې د ټولو خلکو څخه ډیر قوي وو.
۸د کنعانیانو ،حیتیانو ،اموریانو ،حویانو او د کنعان ټولو پاچاهانو او همدارنګه هغو خلکو چې د اردن د سیند په بله غاړه وو ،په هغه شپه د چیغو غږ واورېد.
۹هغوی وویل" :دا د هغو عبرانیانو جګړې دي چې د هغو اوو ښارونو په وړاندې جنګېږي چې هغوی ته نږدې شوي وو؛ او څوک د هغو عبرانیانو په وړاندې ودرېدلی شي؟"
۱۰د کنعانیانو د ښارونو ټول اوسېدونکي او د اردن د بلې غاړې ټول خلک د حضرت یعقوب د زامنو څخه ډېر ووېرېدل ،ځکه چې هغوی ویل" :وګورئ ،زموږ سره به هماغسې وشي لکه څنګه چې د دې ښارونو سره شوي وو ،ځکه چې څوک د هغوی د لوی ځواک په وړاندې ودرېدلی شي؟"
۱۱په هغه شپه د کورینیانو چیغې ډېرې وې او زیاتېدې؛ او تر سهاره پورې یې یو بل ووهل او ډېر یې ووژل شول.
۱۲سهار شو ،د یعقوب ټول زامن سهار وختي پاڅېدل او کلا ته لاړل ،او هغوی هغه کسان چې د کورینیانو څخه پاتې وو په ډېر سخت ډول ووژل او ټول په کلا کې ووژل شول.
۱۳شپږمه ورځ راښکاره شوه او د کنعان ټولو اوسېدونکو له لرې واټن څخه د بیت حورین ټول خلک د بیت حورین په کلا کې مړه پراته ولیدل او د پسونو او وزو د مړو په څېر خپاره شول.
۱۴د یعقوب زامنو هغه ټول مالِ غنیمت چې د جعش نه یې نیولے وو ،د ځان سره بوتلو او بیتحورین ته لاړل .هلته هغوئ ښار د سمندر د شګو په شان د خلقو نه ډک وموند او د هغوئ سره یې جنګ وکړو او د یعقوب زامنو تر ماښامه پورې هغوئ ووژل.
۱۵د یعقوب زامنو د بیتحورین سره هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې یې د جعش او تفناق او د حصار ،سارتون او شیلو سره کړي وو.
۱۶د حضرت یعقوب زامنو د بیتحورین او د ښارونو ټول مالِ غنیمت د ځان سره یوړ او په هغه ورځ شکیم ته خپل کور ته لاړل.
۱۷د حضرت یعقوب زامن د شکیم ښار ته راغلل او د ښار څخه بهر پاتې شول ،بیا یې هلته له جګړې څخه آرام وکړ او ټوله شپه یې هلته تېره کړه.
۱۸د هغوی ټول نوکران د هغو ټولو غنیمتونو سره چې دوی له ښارونو څخه نیولي وو ،له ښار څخه ووتل او ښار ته ننوتل نه ،ځکه چې دوی فکر کاوه" :ښایي زموږ په وړاندې نور جنګ هم وشي او دوی په شکیم کې زموږ د محاصرې لپاره راشي".
۱۹نو حضرت یعقوب ،د هغه زامن او د هغوی نوکران په هغه شپه او بله ورځ د هغه پټې په هغه برخه کې پاتې شول چې حضرت یعقوب د حمور څخه په پنځو سیکو کې اخیستې وه او هرڅه چې هغوی نیولي وو هغه د هغوی سره وو.
۲۰او ټول هغه غنیمت چې د یعقوب زامنو نیولی وو ،د پټې په هغه برخه کې وو ،لکه د سمندر په غاړه د شګو په څیر ډېر.
۲۱د هغه مُلک اوسېدونکو له لرې څخه هغوی ولیدل ،او د هغه مُلک ټول اوسېدونکي د یعقوب د زامنو څخه چې دا کار یې کړی و ، وېرېدل ،ځکه چې د پخوا زماني هیڅ پاچا داسې کار نه و کړی.
۲۲د کنعان اووه پاچاهان د حضرت یعقوب د زامنو سره د سولې کولو پرېکړه وکړه ،ځکه چې هغوی د حضرت یعقوب د زامنو له امله د خپل ژوند څخه ډېر وېرېدل.
۲۳په هغه ورځ ،چې اوومه ورځ وه ،د حبرون پاچا یافیه د عای پاچا ،د جبعون پاچا ،د شالیم پاچا ،د ادولام پاچا ،د لاکیش پاچا ،د چاژار پاچا او ټولو کنعاني پاچاهانو ته چې د دوی تر واک لاندې وو ،په پټه پیغام واستاوه.
۲۴زما سره لاړ شئ او زما سره راشئ چې د یعقوب زامنو ته لاړ شو ،زه به د هغوی سره سوله وکړم او د هغوی سره به تړون وکړم ، ترڅو ستاسو ټوله خاوره د یعقوب د زامنو د تورو په واسطه له منځه لاړه نشي ،لکه څنګه چې هغوی د شکیم او د هغه شاوخوا ښارونو سره وکړل ،لکه څنګه چې تاسو اورېدلي او لیدلي دي.
۲۵او کله چې ته ما ته راځې ،نو د ډېرو سړو سره مه راځه ،بلکې هر پاچا دې خپل درې مشران مشران راولي او هر قوماندان دې خپل درې افسران راولي.
۲۶او تاسو ټول حبرون ته راشئ ،مونږ به په ګډه د یعقوب زامنو ته لاړ شو او هغوی ته به دعا وکړو چې زمونږ سره د سولې تړون وکړي.
۲۷نو ټولو بادشاهانو هغه شان وکړل لکه څنګه چې د حبرون بادشاه ورته لیږلی وو ،ځکه چې هغوئ ټول د هغهٔ د صلاح او حُکم لاندې وو ،او د کنعان ټول بادشاهان راغونډ شول چې د یعقوب زامنو ته لاړ شي او د هغوئ سره صلح وکړي .د یعقوب زامن واپس راغلل او د شکیم په پټي کښې هغه برخه لاړل ،ځکه چې هغوئ د هغه مُلک په بادشاهانو باور ونهٔ کړو.
۲۸د حضرت یعقوب زامن بیرته راغلل او لس ورځې د پټیو په هغه برخه کې پاتې شول ،او هیڅوک د هغوی سره د جګړې لپاره رانغلل.
۲۹کله چې د حضرت یعقوب زامنو ولیدل چې د جګړې څرک نه لګیږي ،نو ټول سره راټول شول او د شکیم ښار ته لاړل ،او د حضرت یعقوب زامن په شکیم کې پاتې شول.
۳۰او د څلوېښتو ورځو په پای کې ،د اموریانو ټول پاچاهان د خپلو ټولو ځایونو څخه راټول شول او حبرون ته د حبرون پاچا یافیع ته راغلل.
۳۱د هغو پاچاهانو شمېر چې د یعقوب د زامنو سره د سولې کولو لپاره حبرون ته راغلل ،یوویشت پاچاهان وو ،او د هغو مشرانو شمېر چې د هغوی سره راغلل ،نهه شپېته وو ،او د هغوی سړي یو سل او نهه اتیا وو ،او دا ټول پاچاهان او د هغوی سړي د حبرون غره ته نږدې ارام وکړ.

۳۲د حبرون پاچا د خپلو دریو قوماندانانو او نهو کسانو سره لاړ او دغو پاچاهانو پریکړه وکړه چې د یعقوب زامنو ته لاړ شي او سوله وکړي.
۳۳هغوی د حبرون پاچا ته وویل" :ته د خپلو سړیو سره زمونږ څخه مخکې لاړ شه او زموږ لپاره د یعقوب زامنو ته خبرې وکړه ،موږ به ستا پسې راشو او ستا خبرې به تایید کړو ،او د حبرون پاچا همداسې وکړل.
۳۴د یعقوب زامنو واورېدل چې د کنعان ټول بادشاهان په حبرون کې راټول شوي دي او هلته استراحت کوي .د یعقوب زامنو خپل څلور نوکران د جاسوسانو په توګه ولېږل او ورته ویې ویل :لاړ شئ او د دې بادشاهانو په اړه معلومات ترلاسه کړئ او د هغوی سړي وپلټئ او وګوره چې هغوی لږ دي که ډېر ،او که هغوی په شمېر کې لږ وي ،نو ټول یې وشمېرئ او بېرته راشئ.
۳۵د یعقوب نوکران په پټه دغو پاچاهانو ته لاړل ،او هغه څه یې وکړل چې د یعقوب زامنو ورته امر کړی و ،او په هغه ورځ دوی د یعقوب زامنو ته بېرته راغلل او هغوی ته یې وویل :موږ هغو پاچاهانو ته ورغلو ،او دوی په شمېر کې یوازې لږ دي ،او موږ ټول یې شمېرل ،او وګورئ ،دوی دوه سوه اته اتیا وو ،پاچاهان او سړي.
۳۶د یعقوب زامنو وویل" :دوی په شمېر کې ډېر لږ دي ،نو موږ به ټول هغوی ته ورنه ځو ".سهار د یعقوب زامنو پاڅېدل او له خپلو ٦٢ کسانو څخه یې غوره کړل ،او د یعقوب لس زامنو ورسره لاړل .هغوی خپلې جنګې وسلې اغوستې وې ،ځکه چې هغوی ویل" :دوی زموږ سره د جګړې لپاره راځي ،ځکه چې هغوی نه پوهېدل چې هغوی د سولې لپاره راځي".
۳۷د حضرت یعقوب زامن د خپلو نوکرانو سره د شکیم دروازې ته لاړل ،د هغو پاچاهانو په لور ،او د هغوی پلار حضرت یعقوب د هغوی سره وو.
۳۸کله چې هغوی راووتل ،نو د حبرون پاچا د خپلو دریو قوماندانانو او نهو تنو سره چې د هغه سره وو ،د یعقوب د زامنو په وړاندې په لاره روان وو .د یعقوب زامنو خپلې سترګې پورته کړې او په لرې واټن کې یې د حبرون پاچا یافیه د خپلو قوماندانانو سره ولید چې د هغوی په لور راروان وو .د یعقوب زامن د شکیم د دروازې په ځای کې ودرېدل او لاړل نه.
۳۹د حبرون پاچا او د هغه مشران روان وو ،تر هغه چې هغه د یعقوب زامنو ته نږدې شو .هغه او د هغه مشران په ځمکه پرېوتل او د هغوی په وړاندې په سجده شول .د حبرون پاچا د خپلو مشرانو سره د یعقوب او د هغه د زامنو په مخکې ناست و.
۴۰د یعقوب زامنو هغه ته وویل" :ای د حبرون پاچاه ،په تا څه شوي دي؟ نن ولې راسره راغلې؟ له موږ څخه څه غواړې؟ "د حبرون پاچا یعقوب ته وویل" :زما باداره ،زه ستا څخه غوښتنه کوم چې نن د کنعان ټول پاچاهان ستا سره د سولې کولو لپاره راغلي دي".
۴۱د یعقوب زامنو د حبرون د پاچا خبرې واورېدې ،خو د هغه د وړاندیزونو سره موافق نه شول ،ځکه چې د یعقوب زامنو په هغه باور نه درلود ،ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د حبرون پاچا د هغوی سره دوکه کړې ده.
۴۲د حبرون پاچا د یعقوب د زامنو د خبرو څخه پوه شو چې هغوی د هغه په خبرو باور نه کوي ،او د حبرون پاچا یعقوب ته نږدې شو او ورته یې وویل" :زما باداره ،زه تاته دعا کوم چې داډ درکړم چې دا ټول پاچاهان ستا سره په سوله ایزو شرایطو راغلي دي ،ځکه چې دوی د خپلو ټولو سړیو سره نه دي راغلي او نه یې خپلې جنګې وسلې له ځان سره راوړي دي ،ځکه چې دوی زما باداره او د هغه د زامنو څخه د سولې غوښتلو لپاره راغلي دي".
۴۳د یعقوب زامنو د حبرون بادشاه ته په ځواب کې وویل" :دې ټولو بادشاهانو ته ولېږه ،که ته مونږ ته رښتیا وایې ،نو هغوی دې هر یو په جلا توګه زمونږ مخې ته راشي ،او که هغوی بې وسلې راشي ،نو بیا به مونږ پوه شو چې هغوی زمونږ څخه سوله غواړي".
۴۴او د حبرون پاچا یافیه خپل یو سړی پاچاهانو ته واستاوه ،او هغوی ټول د یعقوب د زامنو مخې ته راغلل او هغوی ته یې په ځمکه سجده وکړه ،او دا پاچاهان د یعقوب او د هغه د زامنو مخې ته ناست وو او هغوی ته یې وویل:
۴۵مونږ هغه څه اورېدلي دي چې تا د اموریانو پاچاهانو سره د خپلې توري او ډېر قوي لاس په واسطه کړي دي ،ترڅو چې هیڅوک ستا په وړاندې ودرېدای نشي .او موږ د خپل ژوند د ساتنې لپاره له تا څخه وېرېږو ،هسې نه چې دا زموږ سره هم هغه ډول وشي لکه څنګه چې د هغوی سره وشول.
۴۶نو موږ ستاسو سره د سولې د تړون د جوړولو لپاره راغلي یو ،او اوس زموږ سره د سولې او حقیقت تړون وکړئ ،چې تاسو به زموږ سره مداخله ونه کړئ ،ځکه چې موږ ستاسو سره مداخله نه ده کړې.
۴۷د یعقوب زامن پوه شول چې په رښتیا سره د هغوی څخه د سولې غوښتلو لپاره راغلي دي ،نو د یعقوب زامنو د هغوی خبره واورېده او د هغوی سره یې تړون وکړ.
۴۸د یعقوب زامنو هغوی ته قسم وخوړ چې د هغوی سره به لاسوهنه نه کوي ،او د کنعان ټولو پاچاهانو هم هغوی ته قسم وخوړ او د یعقوب زامنو هغوی له هغې ورځې څخه نور غلامان کړل.
۴۹له دې وروسته د دې ټولو پاچاهانو مشران د خپلو سړیو سره د یعقوب مخې ته راغلل ،د یعقوب او د هغه د زامنو لپاره یې په لاسونو کې سوغاتونه راوړل او هغه ته یې په ځمکه سجده وکړه.
۵۰بیا دغو پاچاهانو د یعقوب زامنو ته قناعت ورکړ او له هغوی څخه یې وغوښتل چې ټول هغه غنیمتونه چې دوی د اموریانو د اوو ښارونو څخه نیولي وو بېرته ورکړي ،او د یعقوب زامنو هم همداسې وکړل ،او هر هغه څه چې دوی نیولي وو ،یعنې ښځې ،ماشومان ، غوایان او ټول هغه غنیمت چې دوی نیولي وو بېرته یې ورکړل ،او هغوی یې رخصت کړل او هر یو خپل ښار ته لاړل.
۵۱او دغو ټولو پاچاهانو یو ځل بیا د یعقوب زامنو ته سجده وکړه ،او په هغو ورځو کې یې هغوی ته ډېرې ډالۍ واستولې یا راوړلې ،او د یعقوب زامنو دا پاچاهان او د هغوی سړي ولېږل ،او هغوی په سوله کې له هغوی څخه خپلو ښارونو ته لاړل ،او د یعقوب زامن هم خپل کور ،شکیم ته راستانه شول.
۵۲او له هغه ورځې څخه د یعقوب د زامنو او د کنعانیانو د پاچاهانو ترمنځ سوله وه ،تر هغه چې بني اسرائیل د کنعان ځمکه ترلاسه کړه.

څپرکی۴۱

۱د کال په بدلېدو سره د يعقوب زامن د شکيم څخه لاړل او حبرون ته د خپل پلار اسحاق کور ته راغلل او هلته اوسېدل ،خو هره ورځ يې خپلې رمې او غواګانې په شکيم کې څړلې ،ځکه چې په هغه وخت کې هلته ښه او غوړه څرځاى وو ،او يعقوب ،د هغه زامن او د هغوى ټول کورنۍ د حبرون په دره کې اوسېدل.
۲په هغو ورځو کې ،په هغه کال ،چې د حضرت يعقوب د ژوند يو سل شپږم کال و ،د حضرت يعقوب د فدآن ارام څخه د راستنېدو په لسم کال کې ،د حضرت يعقوب ښځه ليه مړه شوه ،هغه د يو پنځوسو کلونو وه کله چې هغه په حبرون کې مړه شوه.
۳حضرت يعقوب او د هغه زامنو هغه د مکفيله د پټي په غار کې چې په حبرون کې ده ښخه کړه ،هغه غار چې حضرت ابراهيم د حيتيانو څخه د هديرې د ملکيت لپاره اخيستی و.
۴د حضرت يعقوب زامن د خپل پلار سره د حبرون په دره کې اوسېدل .د هغه ځاى ټولو اوسېدونکو د هغوى د ځواک څخه خبر شول او د هغوى شهرت په ټوله خاوره کې خپور شو.
۵د يعقوب زوى يوسف او د هغه ورور بنيامين ،د يعقوب د ښځې راحيل زامن ،په هغه وخت کې لا ځوانان وو او د اموريانو په ټولو ښارونو کې د جګړې په وخت کې د خپلو ورونو سره نه تلل.
۶کله چې يوسف د خپلو ورونو قوت او عظمت وليد ،نو د هغوى ستاينه يې وکړه او د هغوى ستاينه يې وکړه ،خو ځان يې د هغوى څخه لوړ وګاڼه او ځان يې د هغوى څخه لوړ وګاڼه؛ او د هغه پلار يعقوب هم د هغه سره د خپلو ټولو زامنو څخه ډېره مينه کوله ،ځکه چې هغه د هغه د زوړ عمر زوى و ،او د هغه د مينې له امله يې هغه ته د رنګونو يوه چپنه جوړه کړه.
۷کله چې يوسف وليدل چې پلار يې د خپلو ورونو څخه ډېر هغه سره مينه کوي ،نو هغه خپل ځان د خپلو ورونو څخه لوړ وباله او د هغوى په اړه يې خپل پلار ته بد خبرونه راوړل.
۸د حضرت يعقوب زامنو د حضرت يوسف دا ټول چلند وليد چې د هغوى سره يې کاوه او دا چې د هغوى پلار د هغوى د ټولو څخه د هغه سره زياته مينه کوله ،نو هغوى له هغه څخه کينه کوله او ټول عمر يې ورسره په سوله ييزه توګه خبرې نه کولې.
۹حضرت يوسف اوولس کلن و او لا هم ځان د خپلو ورونو څخه لوړ ګڼه او فکر يې کاوه چې ځان د هغوى څخه لوړ وګڼي.
۱۰په هغه وخت کې هغه خوب وليد ،او خپلو ورونو ته راغی او خپل خوب يې ورته بيان کړ .هغه ورته وويل" :ما خوب وليد ،موږ ټول په پټي کې د غنمو ګېډۍ تړلې وې ،او زما ګېډۍ پورته شوه او په ځمکه کې ودرېده او ستاسو ګېډۍ يې شاوخوا چاپېره کړې او ورته سجده يې وکړه".
۱۱د هغه ورونو ورته په ځواب کې وويل" :دا خوب چې تا وليد ،د هغې معنی څه ده؟ آيا ته په خپل زړه کې دا تصور کوې چې په موږ باندې حکومت وکړې يا حکومت وکړې؟"
۱۲هغه بيا هم راغی او خپل پلار يعقوب ته يې دا خبره وکړه ،او کله چې يعقوب د يوسف د خولې څخه دا خبرې واورېدې ،نو هغه يې ښکل کړ او يعقوب يوسف ته برکت ورکړ.
۱۳کله چې د حضرت يعقوب زامنو وليدل چې د هغوى پلار حضرت يوسف ته برکت ورکړ او ښکل يې کړ او هغه يې ډېر خوښ کړ ،نو هغوى ورسره حسد وکړ او نور هم زيات يې ترې نفرت وکړ.
۱۴له دې وروسته حضرت يوسف يو بل خوب وليد او د خپلو ورونو په مخکې يې خپل پلار ته دا خوب بيان کړ .حضرت يوسف خپل پلار او ورونو ته وويل" :ما بيا خوب وليد ،لمر ،سپوږمۍ او يوولس ستوري زما په وړاندې ټيټ شول.
۱۵کله چې د هغه پلار د يوسف خبرې او د هغه خوب واورېد او ويې ليدل چې د هغه ورونه د دې کار له امله له يوسف څخه کرکه کوي ، نو يعقوب د خپلو ورونو په مخکې يوسف ته د دې خبرې له امله ورټنه ورکړه او ويې ويل" :دا خوب چې تا ليدلی دی او د خپلو هغو ورونو په وړاندې چې ستا څخه مشران دي ،د ځان لوړوالی څه معنی لري؟"
۱۶آيا ته په خپل زړه کې دا تصور کوې چې زه ،ستا مور او ستا يوولس ورونه به راشو او تاته به سجده وکړو ،او ته به دا خبرې کوې؟
۱۷د هغه ورونه د هغه د خبرو او خوبونو له امله ورسره حسد کول ،او هغوى لا هم د هغه څخه کرکه کوله ،او حضرت يعقوب خوبونه په خپل زړه کې ساتل.
۱۸د يعقوب زامن يوه ورځ د خپل پلار د رمو د څرولو لپاره شِکم ته لاړل ،ځکه چې په هغه وخت کې هغوى لا شپانه وو .او کله چې د يعقوب زامن په هغه ورځ شِکم ته څرېدل ،نو هغوى ځنډ وکړ او د څارويو د راټولولو وخت تېر شو او هغوى لا راورسېدل.
۱۹حضرت يعقوب وليدل چې د هغه زامن په شکيم کې ځنډ کوي ،نو حضرت يعقوب په خپل ځان کې وويل" :ښايي د شکيم خلک د هغوى په وړاندې د جګړې لپاره راپورته شوي وي ،نو له همدې امله يې نن ورځ راتګ ځنډولی دی".
۲۰يعقوب خپل زوئ يوسف راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل" ،ګوره ،ستا ورونه نن په شِکم کښې څرېږي ،او لا تر اوسه واپس نه دي راغلي ،نو اوس لاړ شه او وګوره چې هغوئ چرته دي او د خپلو ورونو او رمو د خير په باره کښې ما ته خبر راکړه".
۲۱نو يعقوب خپل زوئ يوسف د حبرون درې ته ولېږه ،او يوسف خپل ورونه شِکم ته راوغوښتل ،خو هغوئ يې ونۀ موندل .نو يوسف شِکم ته نزدې پټی ته لاړو چې وګوري چې د هغۀ ورونه چرته تللي دي ،او هغه په صحرا کې خپله لاره هېره کړه او نه پوهېده چې په کومه لاره لاړ شي.
۲۲ د څښتن يوې فرښتې هغه د پټي په لاره کې په سرګردانه ډول وموند ،او يوسف د څښتن فرښتې ته وويل" :زه خپل ورونه لټوم .ايا تا نه دي اوريدلي چې دوی چيرته خواړه خوري؟" "د څښتن فرښتې يوسف ته وويل" :ما ستا ورونه دلته وليدل چې خواړه خوري ،او ما د هغوى څخه واورېدل چې ويل يې دوی به دوتان ته لاړ شي".
۲۳يوسف د څښتن د فرښتې خبره واورېده او په دوتان کې خپلو ورونو ته لاړ او هغوى يې په دوتان کې وموندل چې رمې څروي.
۲۴بيا يوسف خپلو ورونو ته ورغی ،او د هغوى د نږدې کېدو نه مخکې يې د هغه د وژلو هوډ وکړ.
۲۵شمعون خپلو ورونو ته وويل" :وګورئ ،هغه خوب ليدونکی سړی نن ورځ موږ ته راځي ،نو اوس راځئ چې هغه ووژنو او په صحرا کې په يوه کنده کې يې وغورزوو ،او کله چې د هغه پلار زموږ څخه هغه وغواړي ،نو موږ به ووايو چې يو وحشي ځناور هغه خوړلی دی".

۲۶روبین د خپلو ورونو خبرې د یوسف په اړه واورېدې او ورته یې وویل" :تاسو باید دا کار ونه کړئ ،ځکه چې موږ څنګه خپل پلار یعقوب ته سترګې په لار شو؟ هغه دې کوهي ته وغورځوئ چې هلته مړ شي ،خو لاس پرې مه پورته کوئ چې وینه یې توې شي .روبین دا د دې لپاره وویل چې هغه د هغوی له لاس څخه وژغوري او خپل پلار ته یې بېرته راولي".
۲۷کله چې یوسف خپلو ورونو ته راغی ،هغه د هغوی په مخکې کښېناست ،نو هغوی په هغه باندې راپاڅېدل ،هغه یې ونیو او په ځمکه یې وواهه او د رنګارنګ چپنه یې چې هغه اغوستې وه ،وویستله.
۲۸هغوی هغه ونیو او په یوه کنده کې یې واچاوه ،او په کنده کې اوبه نه وې ،بیوازې ماران او لړمان وو .یوسف د هغو مارانو او لړمانونو څخهووېرېده چې په کنده کې وو .یوسف په لوړ غږ چیغه کړه ،او ښځینه ماران او لړمان د کندې په څنډو کې پټ کړل ،او هغوی یوسف ته هیڅ زیان ونه رساوه.
۲۹یوسف له کوهي څخه خپلو ورونو ته غږ وکړ او ورته یې وویل" :ما ستاسو سره څه کړي دي او په کومه ګناه مې کړې ده؟ ولې تاسو زما په اړه د څښتن څخه نه وېرېږئ؟ ایا زه ستاسو د هډوکو او غوښې څخه نه یم ،او ستاسو پلار یعقوب نه دی ،زما پلار؟ ولې تاسو نن ورځ زما سره دا کار کوئ ،او تاسو به څنګه زموږ پلار یعقوب ته درناوی وکړئ؟"
۳۰او هغه په ژړا او د کوهي څخه خپلو ورونو ته غږ وکړ ،او ویې ویل :اې یهوداه ،شمعون او لاوي ،زما ورونو ،ما د هغه تیارې ځای څخه پورته کړئ چې تاسو ما په کې اچولی دی ،او نن راشئ چې په ما رحم وکړئ ،تاسو د څښتن اولادونه او زما د پلار یعقوب اولادونه .
او که ما ستاسو سره ګناه کړې وي ،نو تاسو د ابراهیم ،اسحاق او یعقوب زامن نه یاست؟ که دوی یو یتیم ولید ،نو دوی په هغه رحم وکړ ،یا هغه څوک چې وږی و ،دوی هغه ته ډوډۍ ورکړه ،یا هغه څوک چې تږی و ،دوی هغه ته د څښلو لپاره اوبه ورکړې ،یا هغه څوک چې بربنډ و ،دوی هغه په جامو پوښلی و!
۳۱نو بیا به څنګه د خپل ورور څخه رحم لرې کړې ،ځکه چې زه ستا د غوښې او هډوکو څخه یم ،او که ما ستا سره ګناه کړې وي ،نو ته به خامخا زما د پلار په خاطر دا کار وکړې!
۳۲حضرت یوسف د کوهي څخه دا خبرې وکړې ،او د هغه ورونو نشوای کولی چې د هغه خبرې واوري او نه یې غوږونه د حضرت یوسف خبرو ته کېښودل .حضرت یوسف په کوهي کې ژړل او ژړل.
۳۳یوسف وویل" :کاشکې زما پلار نن هغه کار چې زما ورونو زما سره کړی دی او هغه خبرې چې نن یې ما ته کړې دي ،پوهېدلی وای".
۳۴د هغه ټولو ورونو په کوهي کې د هغه ژړا او ژړا واورېده ،نو د هغه ورونه لاړل او ځانونه یې له کوهي څخه راوویستل ،ترڅو د یوسف ژړا او په کوهي کې د هغه ژړا واوري نه.

څپرکی۴۲

۱نو هغوی لاړل او په مخالف اړخ کې ،تقریبا د غشی د ډزو په فاصله کې ،کښېناستل ،او هلته د ډوډۍ خوړلو لپاره کښېناستل ،او کله چې دوی خوراک کاوه ،نو دوی په دې اړه مشوره وکړه چې د هغه سره څه وشي ،ایا هغه ووژني یا یې بیرته خپل پلار ته بوځي.
۲هغوی خپلې مشورې ته دوام ورکاوه ،کله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او ویې لیدل چې د اسماعیلیانو یوه ډله د جلعاد په لاره کې د مصر په لور روانه وه.
۳یهودا هغوی ته وویل" :که موږ خپل ورور ووژنو ،نو زموږ لپاره به څه ګټه وي؟ کېدای شي چې خدای پاک هغه له موږ څخه وغواړي . نو دا هغه مشوره ده چې تاسو به یې د هغه سره وکړئ :وګورئ د اسماعیلیانو دا ډله مصر ته روانه ده.
۴نو اوس راځئ چې هغه هغوی ته وسپارو ،او زمونږ لاس پرې نه ږدي ،او هغوی به هغه له ځان سره بوځي ،او هغه به د ځمکې د خلکو په منځ کې ورک شي ،او موږ به هغه په خپلو لاسونو ونه وژنو .دا وړاندیز د هغه د ورونو خوښ شو او هغوی د یهودا د مشورې سره سم عمل وکړ.
۵کله چې هغوی په دې موضوع خبرې کولې او مخکې له دې چې د اسماعیلیانو ډله هغوی ته ورسیږي ،د مدیان اووه سوداګر د هغوی له خوا تېر شول .کله چې هغوی تېرېدل نو تږي شول ،هغوی خپلې سترګې پورته کړې او هغه کوهي یې ولیده چې یوسف په کې مړ شوی و ، او هغوی وکتل او ویې لیدل چې د هغه په سر هر ډول مرغۍ ولاړې وې.
۶او هغه مدیانیان د اوبو څښلو لپاره کوهي ته منډه کړه ،ځکه چې هغوی فکر کاوه چې هلته اوبه دي ،او کله چې د کوهي مخې ته راغلل ، نو هغوی د یوسف د ژړا او ژړا غږ واورېد ،نو هغوی کوهي ته وکتل او یو ښکلی ځوان یې ولید.
۷هغوی هغه ته غږ وکړ او ویې ویل :ته څوک یې او چا دلته راوستې ،او چا په دې کوهي کې ،چې په صحرا کې ده ،کېښودې؟ هغوی ټولو د یوسف په پورته کولو کې مرسته وکړه او هغه یې راوویست او له کوهي څخه یې راوویست ،هغه یې واخیست او په خپل سفر روان شول او د هغه د ورونو تر څنګ تېر شول.
۸هغوی ورته وویل" :تاسو ولې دا کار کوئ چې زموږ نوکر له موږ څخه واخلئ او لاړ شئ؟ یقینا موږ دا ځوان په کوهي کې واچاوه ځکه چې هغه زموږ په وړاندې سرکشي وکړه ،او تاسو راشئ او هغه پورته کړئ او هغه یې بوځئ .اوس زموږ نوکر بیرته راکړئ".
۹مدیانیانو د یعقوب زامنو ته ځواب ورکړ" :آیا دا ستا غلام دی ،یا دا سړی ستاسو خدمت کوي؟ کېدای شي چې تاسو ټول د هغه غلامان یئ ،ځکه چې هغه ستاسو د هر چا څخه ډېر ښکلی او مهربان دی ،او ولې تاسو ټول موږ ته دروغ وایاست؟"
۱۰نو اوس به مونږ ستا خبرو ته غوږ ونه نیسو او ستا خبره به ونه منو ،ځکه چې مونږ هغه ځوان په صحرا کې په یوه کوهي کې وموند او هغه مو ونیولو ،نو مونږ به لاړ شو.
۱۱د یعقوب ټول زامن د هغوئ سره نږدې شول او د هغوئ خوا ته یې پاڅېدل او ورته یې وویل" :زمونږ نوکر واپس راکړئ ،نو تاسو ټول ولې د تورې په زور مړه کېږئ؟ "مدیانیانو د هغوئ په ضد چغې وهلې ،او هغوئ خپلې تُورې راوویستلې او د یعقوب د زامنو سره د جنګ کولو لپاره ورغلل.

۱۲او شمعون د هغوی په مقابل کې له خپلې څوکۍ څخه راپورته شو ،په ځمکه وخوځېد ،خپله توره یې راوویستله او د مدیانیانو په لور ورنږدې شو او د هغوی په مخکې یې یو سخت چیغه وکړه ،دومره چې د هغه چیغه تر لرې واټن پورې واورېدل شوه او ځمکه د شمعون چیغه په لړزېدو شوه.

۱۳مدیانیان د شمعون او د هغه د چیغې د شور له امله ووېرېدل ،او په خپلو مخونو پرېوتل او ډېر ویرېدل.

۱۴شمعون هغوی ته وویل" :په رښتیا سره زه د یعقوب عبراني زوی شمعون یم ،ما یوازې د خپل ورور سره د شکیم ښار او د اموریانو ښارونه وران کړي دي .خدای به ما سره هم همداسې وکړي ،که ستاسو ټول ورونه ،د مدیان خلک او د کنعان پاچاهان ،ستاسو سره راشي ، نو دوی زما په وړاندې جګړه نشي کولی".

۱۵نو اوس هغه ځوان چې تا نیولی دی مونږ ته بېرته راکړه ،که نه نو زه به ستا غوښه د اسمان مرغانو او د ځمکې ځناورو ته ورکړم.

۱۶مدیانیان د شمعون څخه ډېر وویریدل ،او دوی د یعقوب زامنو ته په ویره او ویره او د افسوس په الفاظو سره ورغلل او ویې ویل:

۱۷تاسو خامخا ویلي دي چې دا ځوان ستا غلام دی ،او هغه ستا په وړاندې بغاوت وکړ ،او له همدې امله تاسو هغه په کنده کې واچاوه .نو بیا به تاسو د هغه غلام سره څه کوئ چې د خپل بادار په وړاندې بغاوت کوي؟ نو اوس هغه په موږ وپلورئ ،او موږ به تاسو ته هغه څه درکړو چې تاسو یې د هغه لپاره غواړئ .او څښتن دا کار خوښ کړ ترڅو د یعقوب زامن خپل ورور ونه وژني.

۱۸کله چې مدیانیانو ولیدل چې یوسف ښکلی او ښکلی دی ،نو په خپلو زړونو کې یې د هغه غوښتنه وکړه او ژر یې وغوښتل چې هغه د هغه د ورونو څخه واخلي.

۱۹د یعقوب زامنو د مدیانیانو خبره ومنله او خپل ورور یوسف یې په شلو سپینو زرو سکو باندې خرڅ کړ ،خو د هغوی ورور روبین د هغوی سره نه و ،نو مدیانیانو یوسف واخیست او جلعاد ته یې خپل سفر ته دوام ورکړ.

۲۰هغوی په لاره روان وو ،او مدیانیانو د هغه ځوان په اخیستلو سره چې دوی کړی وو ،پښېمانه شول ،او یو بل ته یې وویل :دا څه کار دی چې موږ یې کړی دی ،دا ځوان مو د عبرانیانو څخه واخیست ،چې ښکلی او محبوب دی؟

۲۱شاید دا ځوان د عبرانیانو له خاورې څخه غلا شوی وي ،او بیا موږ ولې دا کار کړی دی؟ او که هغه ولټول شي او زموږ په لاسونو کې وموندل شي ،موږ به د هغه له لارې ووژل شو.

۲۲اوس یقینا سخت دریځو او زورورو سړیو هغه موږ ته پلورلی دی ،د هغه چا ځواک چې تاسو یې نن ولید؛ شاید دوی هغه د خپل ځواک او خپل ځواکمن لاس سره د هغه له ځمکې څخه غلا کړی وي ،او له همدې امله یې هغه موږ ته د هغه لږ قیمت په بدل کې پلورلی وي چې موږ ورته ورکړی و.

۲۳کله چې هغوی په دې ډول خبرې کولې ،نو هغوی ولیدل چې د اسماعیلیانو یوه ډله چې لومړی راروانه وه او د یعقوب زامنو یې ولیدله ، د مدیانیانو په لور روانه وه .مدیانیانو یو بل ته وویل :راځئ چې دا ځوان د اسماعیلیانو په ډله خرڅ کړو چې زموږ په لور راروان دي ،او موږ به هغه لږ څه چې موږ ورته ورکړي وو د هغه لپاره واخلو او موږ به د هغه له شر څخه خلاص شو.

۲۴نو هغوی همداسې وکړل او اسماعیلیانو ته ورسېدل ،او مدیانیانو یوسف په اسماعیلیانو باندې د سپینو زرو په شلو سیکو خرڅ کړ چې هغوی د هغه ورونو ته د هغه لپاره ورکړې وې.

۲۵او مدیانیان د جلعاد په لور روان شول ،او اسماعیلیانو یوسف بوتلو او هغه یې په یو اوښ باندې سپور کړ او هغه یې مصر ته بوتلو.

۲۶کله چې یوسف واورېدل چې اسماعیلیان مصر ته روان دي ،نو یوسف په دې غمجن شو او په ژړا شو چې هغه به د کنعان له خاورې څخه ،د خپل پلار څخه دومره لرې شي .هغه په ژړا شو کله چې هغه په اوښ سپور و ،او د دوی یو سړي هغه ولید او هغه یې له اوښ څخه راکښته کړ او په پښو روان شو ،سره له دې چې یوسف ژړل او ژړل ،او ویې ویل :ای زما پلاره ،زما پلاره.

۲۷نو د اسماعیلیانو څخه یو کس پورته شو او د یوسف په ګال یې وواهه ،او هغه لا هم ژړل؛ او یوسف په لاره کې ستړی شوی و او د خپل زړه د سختوالي له امله یې نشو کولی چې لاړ شي ،نو ټولو هغه وواهه او په لاره کې یې سخت کړ ،او هغه یې وواهه ترڅو له ژړا څخه لاس واخلي.

۲۸څښتن د یوسف حرص او د هغه مصیبت ولید ،او څښتن په هغو خلکو تیاره او ګډوډي نازله کړه ،او د هر چا لاس چې هغه یې وهلی و ،وچ شو.

۲۹هغوی یو بل ته وویل" :دا څه شی دی چې خدای پاک په لاره کې موږ سره وکړ؟ او دوی نه پوهیدل چې دا د یوسف له امله د دوی سره پیښ شوی دی ".او سړي په لاره روان شول او د افراتې په لاره کې تیر شول چیرې چې راحیل ښخ شوې وه.

۳۰نو یوسف د خپلې مور قبر ته ورسېدو ،او یوسف په بیړه د خپلې مور قبر ته منډه کړه ،په قبر باندې پرېوتو او ژړل یې.

۳۱یوسف د خپلې مور په قبر باندې په لوړ غږ وژړل او ویې ویل :ای زما مورې ،زما مورې ،ای تا چې زه یې زیږولی یم ،اوس راویښ شه او پاڅېږه او خپل زوی وګوره چې څنګه په غلامۍ کې پلورل شوی دی او هیڅوک پرې رحم نه کوي.

۳۲پاڅېږه او خپل زوی وګوره ،زما د ستونزو له امله زما سره ژاړه ،او زما د ورونو زړه وګوره.

۳۳زما مور راویښ کړه ،راویښ کړه ،زما لپاره له خوبه راویښ کړه ،او زما د ورونو په وړاندې خپلې جګړې ته لارښوونه وکړه .څنګه هغوی زما جامې واخیستې ،او ما یې دوه ځله د غلام په توګه پلورلی دی ،او ما له خپل پلار څخه جلا کړی دی ،او هیڅوک نشته چې زما رحم وکړي.

۳۴راویښ شه او د هغوی په وړاندې خپله دعوه د خدای په وړاندې وړاندې کړه ،او وګوره چې خدای به څوک په قضاوت کې عادل وګڼي او څوک به مجرم وګڼي.

۳۵ای زما مورې ،پاڅېږه ،له خوبه راویښ شه او زما پلار ته وګوره چې نن ورځ یې روح زما سره څنګه دی ،او هغه ته تسلیت ورکړه او زړه یې آرام کړه.

۳۶حضرت یوسف خپلې خبرې جاري وساتلې او حضرت یوسف په لوړ غږ وژړل او د خپلې مور په قبر باندې یې ډېر وژړل ،او خبرې یې بس کړې او د زړه د سختۍ له امله په قبر باندې د تیږې په څېر چپ پاتې شو.

۳۷او یوسف د ځمکې لاندې څخه یو غږ واورېد چې هغه ته یې د زړه په سختۍ او د ژړا او دعا په غږ سره په دې الفاظو ځواب ورکړ:

۳۸زما زويه ،زما زويه يوسف ،ما ستا د ژړا او غم غږ واورېد؛ ما ستا اوښکي وليدلي؛ زه ستا په ستونزو پوهېږم ،زما زويه ،او دا ما ستا لپاره غمجن کوي ،او زما غم ته ډېر غم اضافه شوی دی.
۳۹نو اوس زما زويه ،زما زويه ،په څښتن باندې اميد ولره ،او د هغه انتظار وکړه او مه وېرېږه ،ځکه چي څښتن ستا سره دی ،هغه به تا له ټولو ستونزو څخه وژغوري.
۴۰زما زويه ،پاڅېږه ،د خپلو بادارانو سره مصر ته لاړ شه ،او مه وېرېږه ،ځکه چي څښتن ستا سره دی ،زما زويه «!هغې د يوسف سره د دې خبرو په څېر خبرې وکړې او هغه غلې وه.
۴۱يوسف دا واورېدل ،او په دې باندې ډېر حيران شو ،او ژړل يې؛ او له دې وروسته يو اسماعيلی هغه وليد چي په قبر باندې ژاړي او ژاړي ،نو د هغه غوسه پرې راپاره شوه ،او هغه يې له هغه ځايه وشړلو ،هغه يې وواهه او لعنت يې ورته وويل.
۴۲حضرت يوسف هغوی ته وويل" :ستاسو په نظر کي زما مهرباني وکړئ او ما بېرته د خپل پلار کور ته بوځئ او هغه به تاسو ته ډېر شتمني درکړي".
۴۳هغوی ځواب ورکړ" :ته غلام نه يې ،او ستا پلار چيرته دی؟ که ستا پلار وای ،نو ته به لا دمخه دوه ځله د غلام په توګه په دومره کمه بيه نه پلورل کېده ".او د هغوی غضب لا هم د هغه په وړاندې راپارېدلی و ،او هغوی هغه وهلو او سزا ورکولو ته دوام ورکړ ،او يوسف په ژړا ژړل.
۴۴څښتن د يوسف سختي وليدله ،نو څښتن بيا هغه سړي ووژل او سزا يې ورکړه ،او څښتن په ځمکه باندې تياره راوستله ،برېښنا وځلېده او تندر ودرېد ،د تندر او زورور باد په غږ ځمکه ولړزېده ،او سړي ووېرېدل او نه پوهېدل چي چېرته لاړ شي.
۴۵خو څاروي او اوښان ودرېدل او هغوی يې روان کړل ،خو هغوی ونه غوښتل چي لاړ شي ،هغوی يې ووهل او په ځمکه باندې پرېوتل .او سړيو يو بل ته وويل" :دا څه دي چي خدای پاک موږ سره کړي دي؟ زموږ ګناهونه څه دي او زموږ ګناهونه څه دي چي دا کار زموږ سره شوی دی؟"
۴۶او يو له هغوی څخه ځواب ورکړ او ورته يې وويل :شايد دا کار نن زموږ سره د دې غلام د ځورولو د ګناه له امله شوی وي .نو اوس په کلکه هغه ته دعا وکړئ چي موږ وبخښي ،بيا به موږ پوه شو چي دا بدمرغي د چا له امله پر موږ راځي ،او که خدای په موږ رحم وکړي ،نو موږ به پوه شو چي دا ټول موږ ته د دې غلام د ځورولو د ګناه له امله راځي.
۴۷نو سړو همداسي وکړل ،او يوسف ته يې دعا وکړه او هغه ته يې وغوښته چي بخښنه ورته وکړي .هغوی وويل :موږ د څښتن او ستا په وړاندې ګناه کړې ده ،نو اوس د خپل خدای څخه غوښتنه وکړه چي دا مرګ زموږ له منځ څخه لرې کړي ،ځکه چي موږ د هغه په وړاندې ګناه کړې ده.
۴۸يوسف د هغوی د خبرو سره سم عمل وکړ ،او څښتن د يوسف خبره واورېده ،او څښتن هغه وبا چي د يوسف له امله يې په هغو خلکو باندې راوستې وه ،لرې کړه .حيوانات له ځمکي څخه راووتل او هغوی يې روان کړل ،او طوفان ارام شو او ځمکه ارامه شوه ،او سړي مصر ته د تلو لپاره په خپل سفر روان شول ،او سړي پوه شول چي دا مصيبت د يوسف له امله پر هغوی راغلی دی.
۴۹او هغوی يو بل ته وويل" :وګورئ ،موږ پوهېږو چي دا د هغه د مصيبت له امله وه چي دا مصيبت پر موږ راغی .نو اوس ولې موږ دا مرګ په خپلو ځانونو راوړو؟ راځئ چي سره مشوره وکړو چي د دې غلام سره څه وکړو".
۵۰يو کس ځواب ورکړ او ويې ويل :يقينا هغه موږ ته ويلي وو چي هغه بيرته خپل پلار ته بوځو .اوس راځئ چي هغه بيرته يوسو او هغه ځای ته لاړ شو چي هغه به موږ ته ووايي ،او د هغه له کورنۍ څخه به هغه قيمت واخلو چي موږ د هغه لپاره ورکړی و او بيا به لاړ شو.
۵۱او يو بل ځواب ورکړ او ويې ويل :ګوره دا مشوره ډېره ښه ده ،خو موږ دا کار نشو کولی ځکه چي لاره زموږ څخه ډېره لرې ده ،او موږ نشو کولی له خپلې لارې ووځو.
۵۲يو بل ځواب ورکړ او هغوی ته يې وويل :دا هغه مشوره ده چي بايد ومنل شي ،موږ به ترې ونه ګرځو .وګورئ موږ نن مصر ته ځو ، او کله چي موږ مصر ته ورسيږو ،موږ به هغه هلته په لوړه بيه وپلورو ،او موږ به د هغه له شر څخه خلاص شو.
۵۳دا خبره د هغو سړو خوښه شوه او هغوی همداسي وکړل او د حضرت يوسف سره يې مصر ته خپل سفر ته دوام ورکړ.

څپرکی۴۳

۱کله چي د يعقوب زامنو خپل ورور يوسف په مديانيانو خرڅ کړ ،نو د هغوی زړونه د هغه په خاطر مات شول ،او هغوی له خپلو کړنو څخه توبه وکړه ،او د هغه په لټه کي شول چي هغه بېرته راولي ،خو هغه يې ونه موند.
۲او روبين هغه کوهي ته راستون شو چي يوسف په کي اچول شوی و ،ترڅو هغه راوباسي او خپل پلار ته يې وسپاري .روبين د کوهي په غاړه ولاړ و ،او هيڅ خبره يې ونه اورېده ،او هغه يوسف ته غږ وکړ ،ای يوسفه !او هيچا ځواب ورنه کړ او نه يې يوه خبره وکړه.
۳روبين وويل" :يوسف د وېرې له امله مړ شوی دی ،يا کوم مار د هغه د مرګ سبب شوی دی ".روبين کوهي ته ښکته شو او يوسف يې ولټولو ،خو هغه يې په کوهي کي ونه موند او بيا راووت.
۴روبين خپلې جامې وشلولې او ويې ويل" :ماشوم هلته نشته ،او که زما پلار مړ شي نو زه به څنګه د هغه په اړه خپل پلار سره روغه وکړم؟ "هغه خپلو ورونو ته لاړ او ومونده چي دوی د يوسف په خاطر غمجن وو او په ګډه يې مشوره کوله چي څنګه خپل پلار د هغه په اړه پخه کړي .روبين خپلو ورونو ته وويل" :زه کوهي ته راغلم او وليدل چي يوسف هلته نه و ،نو موږ به خپل پلار ته څه ووايو ،ځکه چي زما پلار به يوازې زما څخه هلک وغواړي".
۵د هغه ورونو ورته په ځواب کي وويل" :موږ همداسي وکړل ،او وروسته زموږ زړونه د دې کار له امله په موږ سخت وو ،او اوس موږ د دې لپاره ناست يو چي د خپل پلار سره د دې کار د پخلاينې لپاره بهانه ولټوو.
۶روبين هغوی ته وويل" :دا تاسو څه کړي دي چي زموږ د پلار سپين ږيري مو په غم کي قبر ته راکوز کړل؟ دا ښه کار نه دی چي تاسو کړی دی".

۷روبین د هغوی سره کښېناستو ،او هغوی ټول پاڅېدل او یو بل ته یې قسم وخوړ چې دا خبره به یعقوب ته نه وایي .هغوی ټولو وویل : "هغه سړی چې دا زموږ پلار یا د هغه کورنۍ ته ووایي ،یا دا د دې خاورې کوم بل اولاد ته ووایي ،موږ به ټول د هغه په وړاندې راپورته شو او په توره به یې ووژنو".

۸د حضرت یعقوب زامن په دې خبره کې له یو بل څخه وېرېدل ،له کوچنیو څخه تر مشرو پورې ،او هیچا هم یوه خبره ونه کړه او دا خبره یې په خپلو زړونو کې پټه وساتله.

۹او وروسته هغوی کښېناستل چې د دې ټولو شیانو په اړه خپل پلار یعقوب ته د خبرو کولو لپاره یو څه جوړ کړي.

۱۰یساکار هغوئ ته ووئیل” ،دا ستاسو لپاره یوه مشوره ده که ستاسو په نظر کښې دا کار کول ښهٔ وی ،نو د یوسف هغه چُوغه واخلئ او هغه یې وشلوئ ،او د وزو یو بچی حلال کړئ او په وینه کښې یې ډوب کړئ“.

۱۱او دا زموږ پلار ته ولېږه او کله چې هغه ووینې نو ووایي چې یو بدمرغه ځناور هغه خوړلی دی ،نو د هغه کوټ وشینډئ او وګورئ چې د هغه وینه به د هغه په کوټ باندې وي ،او ستا په دې کولو سره به موږ د خپل پلار له شکایتونو څخه خلاص شو.

۱۲د یساکار مشوره د هغوی خوښه شوه ،او هغوی د هغه خبره واورېده او د یساکار د مشورې سره سم یې عمل وکړ چې هغه ورته ورکړې وه.

۱۳نو هغوی ژر لاړل او د حضرت یوسف کوټه یې ونیوه او هغه یې څیرې کړه ،او یو وزه یې ووژله او کوټه یې د هغه په وینه کې ډوب کړه او بیا یې په خاورو کې وغورځوله .او کوټه یې د نفتالي په لاس خپل پلار حضرت یعقوب ته واستوله او هغه ته یې امر وکړ چې دا خبرې وکړي:

۱۴موږ څاروي راټول کړي وو او د شکیم تر لارې پورې او تر هغه لرې پورې ورسېدو ،چې موږ دا چپنه په صحرا کې په لاره کې وموندله چې په وینه او دوړو کې ډوب وه ،نو اوس پوه شه چې دا ستا د زوی چپنه ده که نه.

۱۵نو نفتالي لاړ او خپل پلار ته راغی او هغه ته یې کوټ ورکړ او هغه ټولې خبرې یې ورته وکړې چې د هغه ورونو ورته حکم کړی و.

۱۶یعقوب د یوسف چُوغه ولیده او هغه یې وپېژنده او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت او د کاڼي په څېر ولاړ شو ،بیا هغه پاڅېد او په لوړ او ژړغوني غږ یې وویل :دا زما د زوی یوسف چُوغه ده!

۱۷حضرت یعقوب ژر خپل یو نوکر خپلو زامنو ته ولېږه .هغه هغوی ته لاړ او ویې لیدل چې هغوی په لاره کې رمې سره روان دي.

۱۸د یعقوب زامن ماښام مهال خپل پلار ته راغلل او ویې لیدل چې د هغوی جامې شلېدلې وې او په سرونو یې خاورې پرتې وې .هغوی خپل پلار ولید چې په لوړ غږ ژړل او ژړل یې.

۱۹یعقوب خپلو زامنو ته وویل" :راځئ چې ووایئ چې تاسو نن ناڅاپه په ما څه بدې راوړه؟ "هغوی خپل پلار یعقوب ته ځواب ورکړ : "موږ نن ورځ د رمو د راټولولو وروسته روان وو ،او موږ د دښتې په لاره کې د شکیم ښار ته ورسېدو ،او موږ دا چپنه په ځمکه کې وموندله چې په وینو ډکه وه ،او موږ دا پوه شو او که تاسو پوه شئ نو موږ تاسو ته یو پیغام واستاوه".

۲۰حضرت یعقوب د خپلو زامنو خبرې واورېدې او په لوړ غږ یې وویل” :دا زما د زوی چپنه ده ،یو وحشي ځناور هغه خوړلی دی . یوسف ټوټې ټوټې شوی دی ،ځکه چې ما نن هغه د دې لپاره ولېږه چې وګوري ستا او د رمو حال ښه دی او ستا څخه ماته خبر راکړي ، هغه لاړ لکه څنګه چې ما ورته امر کړی و ،او دا نن هغه ته هغه وخت پېښ شو کله چې ما فکر کاوه چې زما زوی ستا سره دی.

۲۱د یعقوب زامنو په ځواب کې وویل” :هغه موږ ته نه دی راغلی او نه مو له هغه وخته چې ستا څخه راووت تر اوسه پورې لیدلی دی“.

۲۲کله چې حضرت یعقوب د هغوی خبرې واورېدې ،نو بیا یې په لوړ غږ چیغه کړه ،هغه پاڅېد او خپلې جامې یې وشلولې ،ټاټ یې په ملا باندې واغوستې ،په ژړا او غمجن غږ یې وکړ او په لوړ غږ یې وویل:

۲۳زما زویه یوسفه ،زما زویه یوسفه ،نن مې ستا د ورونو د خیر ښېګڼې وروسته تا ولېږه ،او ګوره ته ټوټې ټوټې شوې یې ،زما د لاس له امله زما زوی ته دا پېښ شو.

۲۴ای یوسفه ،زما زویه ،ستا لپاره زما غم دی ،ته زما د ژوند په اوږدو کې څومره خوږ وې ،او اوس ستا مرګ زما لپاره څومره ترخه دی.

۲۵۰چې زه ستا پر ځای مړ شوی وم ،زما زویه یوسف ،ځکه چې دا ما ستا لپاره په غمجنۍ سره غمجن کوي ،زما زویه ،زما زویه . یوسف زما زویه ،ته چیرته یې ،او چیرته وړل شوی یې؟ پاڅېږه ،له خپل ځای څخه پاڅېږه او راشه او زما غم ستا لپاره وګوره ،زما زویه یوسف.

۲۶اوس راشه او هغه اوښکې وشمېره چې زما له سترګو څخه زما په ګالونو بهېږي ،او هغه د څښتن په حضور کې پورته کړه ،ترڅو د هغه غضب زما څخه وګرځي.

۰ ۲۷یوسفه ،زما زویه ،ته څنګه د هغه چا په لاس وغورځېدې چې د نړۍ له پیل څخه تر نن ورځې پورې هیڅوک نه وو غورځېدلي؛ ځکه چې ته د یو دښمن په وهلو سره وژل شوی یې ،په ظلم سره ،مګر زه یقینا پوهیږم چې دا زما د ګناهونو د ډیریدو له امله ستا سره پېښ شوی دی.

۲۸اوس راویښ شه او وګوره چې زما تکلیف ستا لپاره څومره سخت دی ،که څه هم ما ته نه پاللی یې ،نه مې تاته شکل ورکړی او نه مې ساه او روح درکړی دی ،مګر دا خدای وو چې ته یې جوړ کړی یې او ستا هډوکي یې جوړ کړي او په غوښه یې پوښلي دي ،او ستا په پوزه کې یې د ژوند ساه اچولې ده ،او بیا یې ته ماته راکړې.

۲۹نو اوس په رښتیا هغه خدای چې ته یې ماته راکړې یې ،هغه زما څخه واخیستې او بیا داسې پېښې درباندې راغلې.

۳۰حضرت یعقوب د یوسف په اړه همداسې خبرې کولې ،او په ژړا شو ،په ځمکه ولوېد او غلی شو.

۳۱د حضرت یعقوب ټولو زامنو د خپل پلار مصیبت ولید ،نو هغوی د خپلو کارونو څخه پښېمانه شول او په ژړا یې ژړل.

۳۲بیا یهودا پورته شو او د خپل پلار سر یې له ځمکې څخه پورته کړ او په خپل غېږ کې یې کېښود ،او د خپل پلار اوښکې یې له خپلو ګالونو څخه پاکې کړې ،او یهودا ډېر ژړل ،په داسې حال کې چې د هغه د پلار سر د هغه په غېږ کې پروت و ،لکه د تیږې په څېر.

۳۳د حضرت يعقوب زامنو د خپل پلار مصيبت وليد ،نو په لوړ غږ يې ژړل او لا هم په ځمکه پروت و .حضرت يعقوب لا هم د تيږې په څېر پروت و.
۳۴د هغه ټول زامن ،د هغه نوکران او د هغه د نوکرانو زامن راووتل او د هغه شاوخوا ودرېدل چې هغه ته تسليت ورکړي ،مګر هغه تسليت ونه مانه.
۳۵د يعقوب ټوله کورنۍ د يوسف او د خپل پلار د مصيبت له امله ودرېدله او ډېر غم يې وکړ .دا خبر د حضرت ابراهيم زوی اسحاق ته ورسېد ،چې د يعقوب پلار و .هغه او د هغه ټوله کورنۍ د يوسف په خاطر په ژړا شول .هغه د خپل ټول سړي سره د حبرون له هغه ځای څخه لاړ چې هلته اوسېده او خپل زوی حضرت يعقوب ته يې تسلي ورکړه ،خو هغه تسلي ونه منله.
۳۶له دې وروسته ،يعقوب له ځمکې څخه پورته شو ،او اوښکې يې له مخونو روانې وې ،او خپلو زامنو ته يې وويل :پورته شئ ،خپلې تورې او کمانونه واخلئ او په پټيو کې لاړ شئ ،او زما د زوی جسد وموميئ او ماته يې راوړئ چې زه يې ښخ کړم.
۳۷زه تاسو ته هم دعا کوم ،د ځناورو په منځ کې يې ولټوئ او ښکار يې کړئ ،او هغه څه چې ستاسو د نيولو څخه مخکې به راشي او ماته يې راوړئ ،شايد څښتن نن ورځ زما په مصيبت رحم وکړي ،او ستاسو په وړاندې هغه څوک چمتو کړي چې زما زوی يې ټوټې ټوټې کړی ،او ما ته يې راوړي ،او زه به د خپل زوی د ګناه بدله واخلم.
۳۸د هغه زامنو هغه څه وکړل چې د دوی پلار ورته امر کړی وو ،او سهار وختي پاڅېدل ،هر يو خپله توره او کمان په لاس کې واخيست او د ځارويو د ښکار لپاره ميدان ته لاړل.
۳۹حضرت يعقوب لا هم په لوړ غږ ژړل او ژړل يې او په کور کې ګرځېده او لاسونه يې سره يوځای کول او ويل يې" :زما زويه يوسف ،زما زويه يوسف".
۴۰د يعقوب زامن د ځارويو د نيولو لپاره صحرا ته لاړل ،او يو ليوه د هغوی خوا ته راغی ،هغوی هغه ونيو او خپل پلار ته يې راوست ، او ورته يې وويل :دا لومړی دی چې موږ وموند ،او موږ هغه تاته راوړ لکه څنګه چې تا موږ ته امر کړی و ،او ستا د زوی جسد مو ونه موند.
۴۱حضرت يعقوب د خپلو زامنو له لاسونو څخه هغه ځناور واخيست او په لوړ او ژړغوني غږ يې چغه کړه ،هغه ځناور يې په خپل لاس کې ونيو او په غمجن زړه يې هغه ځناور ته وويل :ولې دې زما زوی يوسف وخوړ ،او ولې دې د ځمکې د خدای څخه او يا زما د زوی يوسف لپاره زما د مصيبت څخه نه وېرېده؟
۴۲او تا زما زوی بې ګټې وخوړ ،ځکه چې هغه هيڅ ظلم نه دی کړی ،او په دې توګه تا ما د هغه په خاطر مجرم وګڼه ،نو خدای به د هغه چا څخه چې ځورول کيږي پوښتنه وکړي.
۴۳او څښتن د حيوان خوله پرانيسته ترڅو يعقوب ته په خپلو خبرو تسليت ورکړي ،او هغه يعقوب ته ځواب ورکړ او دا خبرې يې ورته وکړې:
۴۴د ژوندي خدای په قسم چې موږ يې په ځمکه کې پيدا کړي يو ،او ستا روح ژوندی دی ،زما مالکه ،ما ستا زوی ونه ليد او نه مې هغه ټوټې ټوټې کړ ،مګر زه د لرې ځمکې څخه د خپل زوی د لټولو لپاره راغلم چې نن ورځ له ما څخه لاړ ،او زه نه پوهيږم چې هغه ژوندی دی که مړ.
۴۵نن زه د خپل زوی د لټولو لپاره صحرا ته راغلم ،ستا زامنو زه ومونډم ،ونيولم او زما غم يې زيات کړ ،او نن يې زه ستا مخې ته راوستم ،او اوس مې خپلې ټولې خبرې تاته بيان کړې دي.
۴۶نو اوس ،ای انسانه ،زه ستا په لاس کې يم ،او نن ورځ زما سره هغه څه وکړه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري ،خو د خدای په ژوند قسم چې زه يې پيدا کړی يم ،ما ستا زوی نه دی ليدلی ،او نه مې هغه ټوټې ټوټې کړی ،او نه هم د انسان غوښه زما د ژوند په ټولو ورځو کې زما خولې ته ننوتلې ده.
۴۷کله چې حضرت يعقوب د هغه ځناور خبرې واورېدې ،نو ډېر حيران شو او هغه ځناور يې د هغه له لاس څخه وويست او هغه لاړه.
۴۸حضرت يعقوب لا هم په لوړ غږ د يوسف لپاره هره ورځ ژړل او ژړل يې ،او هغه ډېر ورځې د خپل زوی لپاره غمجن و.

څپرکی۴۴

۱د حضرت اسماعيل زامن چې حضرت يوسف يې د مديانيانو څخه اخيستی و او هغه يې د هغه د ورونو څخه اخيستی و ،د حضرت يوسف سره مصر ته لاړل او د مصر سرحدونو ته ورسېدل .کله چې هغوی مصر ته نږدې شول ،نو د حضرت ابراهيم د زوی حضرت مدان د زامنو څخه څلور سړي ورسره مخامخ شول ،چې د مصر څخه په سفر روان وو.
۲اسماعيليانو هغوی ته وويل :ايا تاسو غواړئ چې دا غلام له موږ څخه واخلئ؟ هغوی وويل :هغه موږ ته وسپارئ ،او هغوی يوسف هغوی ته وسپاره ،او هغوی هغه وليد چې ډېر ښکلی ځوان و او هغوی هغه په شل مثقال وپېرلو.
۳او اسماعيليانو مصر ته خپل سفر ته دوام ورکړ او مدانيان هم په هغه ورځ مصر ته راستانه شول ،او مدانيانو يو بل ته وويل" :ګورئ موږ اوريدلي دي چې فوطيفار ،د فرعون يو افسر او د ساتونکو مشر ،د يو ښه نوکر په لټه کې دی چې د هغه په وړاندې ودريږي او هغه د کور او د هغه د ټولو شيانو مشر کړي".
۴نو اوس راځئ چې هغه په هغه باندې په هغه څه خرڅ کړو چې موږ يې غواړو ،که هغه وکولی شي چې موږ ته هغه څه راکړي چې موږ يې غواړو.
۵نو دا مدانيان لاړل او د فوطيفار کور ته راغلل او هغه ته يې وويل" :موږ اورېدلي دي چې ته د يو ښه نوکر په لټه کې يې چې ستا خدمت وکړي ،ګوره موږ يو نوکر لرو چې ستا څخه به خوښ شي ،که ته موږ ته هغه څه راکړې چې موږ يې غواړو ،او موږ به هغه په تا خرڅ کړو".

۶فوطیفار وویل :هغه زما مخې ته راوله ،زه به يې وګورم ،او که هغه زما څخه راضي شي ،زه به تاته هغه څه درکړم چې ته يې د غوښتلو لپاره يې غواړې.

۷نو مدانیان لاړل او یوسف يې راوست او د فوطیفار مخې ته يې کېښود ،هغه يې ولید او ډېر خوښ شو ،نو فوطیفار هغوی ته وویل" :ما ته ووایه چې تاسو د دې ځوان لپاره څه غواړئ؟"

۸هغوی وویل ،موږ د هغه لپاره څلور سوه سپین زر غواړو ،او فوطیفار وویل ،زه به يې درکړم که تاسو ماته د هغه د خرڅلاو ریکارډ راوړئ ،او د هغه تاریخ راته ووایاست ،ځکه چې شاید هغه غلا شوی وي ،ځکه چې دا ځوان نه غلام دی او نه د غلام زوی دی ،مګر زه په هغه کې د يو ښکلي او ښکلي سړي بڼه وینم.

۹نو مدانیان لاړل او هغه اسماعیلیان يې راوستل چې هغه يې په هغوی پلورلی وو ،او هغوی ورته وویل :هغه غلام دی او موږ هغه په هغوی خرڅ کړ.

۱۰فوطیفار د اسماعیلیانو خبرې واورېدې کله چې هغه مدانیانو ته سپین زر ورکول ،نو مدانیانو سپین زر واخیستل او په خپل سفر لاړل ، او اسماعیلیان هم کورونو ته راستانه شول.

۱۱نو فوطیفار یوسف بوتلو او خپل کور ته يې راوستو چې د هغه خدمت وکړي .یوسف د فوطیفار په نظر کې خوښ شو ،هغه په هغه باور وکړ او هغه يې د خپل کور مشر وټاکه او هرڅه چې يې درلودل هغه ته يې وسپارل.

۱۲څښتن د یوسف سره مل وو او هغه يو بریالی سړی شو ،او څښتن د یوسف په خاطر د فوطیفار کورنۍ ته برکت ورکړ.

۱۳فوطیفار هر څه چې درلودل هغه يې د یوسف په لاس کې پرېښودل ،او یوسف هغه څوک و چې د کارونو د راوړلو او وتلو لامل کېده ، او د فوطیفار په کور کې هر څه د هغه د خوښې سره سم تنظیمېدل.

۱۴حضرت یوسف اتلس کلن وو ،هغه ښکلی ځوان وو چې سترګې يې ښکلې او ښکلی ښکارېده ،او د مصر په ټول هېواد کې د هغه په څېر بل څوک نه و.

۱۵په هغه وخت کې کله چې هغه د خپل بادار په کور کې و ،د کور دننه او بهر به يې د خپل بادار خدمت کاوه ،د هغه د بادار ښځې زلیکا خپلې سترګې یوسف ته پورته کړې او هغه ته يې وکتل ،او ويې لیدل چې هغه ښکلی او ښکلی ځوان و.

۱۶هغې په زړه کې د هغه د ښکلا خواهش وکړ ،او د هغې زړه په یوسف باندې لګېدلی و ،او هغې هره ورځ هغه ته دوکه ورکوله ،او زلیکا هره ورځ یوسف قانع کاوه ،مګر یوسف خپلې سترګې پورته نه کړې چې د خپل بادار ښځې ته وګوري.

۱۷زلیکاه ورته وویل" :ستا ظاهري بڼه او شکل څومره ښکلی دی ،ربښتیا هم ما ټولو غلامانو ته کتلي دي ،او ستا په څېر مې دومره ښکلي غلامه نه ده لیدلې ".یوسف هغې ته وویل" :بې له شکه هغه چا چې ما د خپلې مور په رحم کې پیدا کړ ،ټول انسانان يې پیدا کړل".

۱۸هغې ورته وویل :ستا سترګې څومره ښکلې دي ،چې تا د مصر ټول اوسېدونکي ،سړي او ښځې حیران کړي دي .هغه ورته وویل : "کله چې موږ ژوندي یو ،نو څومره ښکلې دي ،خو که ته يې په قبر کې ووینې ،نو خامخا به له هغوی څخه لرې شې".

۱۹هغې ورته وویل" :ستا ټولې خبرې څومره ښکلې او په زړه پورې دي .اوس ،زه تاته دعا کوم ،هغه بربط چې په کور کې دی واخله او په خپلو لاسونو سره غږ کړه او اجازه راکړه چې ستا خبرې واورو".

۲۰هغه ورته وویل" :زما خبرې څومره ښکلې او خوښونکې دي کله چې زه د خپل خدای ستاینه او د هغه جلال وایم ".هغې ورته وویل : "ستا د سر ویښتان څومره ښکلې دي ،هغه طلایي ګنګه چې په کور کې ده ،مهرباني وکړه دا واخله او د خپل سر ویښتان تاو کړه".

۲۱هغه ورته وویل" :ته به تر څو پورې دا خبرې کوې؟ دا خبرې ما ته مه کوه ،او پورته شه او خپل کورنۍ کارونه ترسره کړه".

۲۲هغې ورته وویل" :زما په کور کې څوک نشته ،او ستا د خبرو او ستا د غوښتنې پرته بل څه نشته .خو سره له دې ،هغې یوسف ځان ته راوستلای نه شو ،او هغه هم پر هغې سترګې ونه لګولې ،بلکې خپلې سترګې يې ځمکې ته واړولې".

۲۳او زلیکا په زړه کې یوسف ته وغوښتل چې د هغې سره څملي ،او کله چې یوسف په کور کې ناست و او خپل کار يې کاوه ،زلیکا راغله او د هغه مخې ته کېناسته ،او هغې هره ورځ هغه په خپلو خبرو سره وهڅوله چې ورسره څملي ،یا يې کله هم وګوري ،مګر یوسف د هغې خبره نه اورېده.

۲۴هغې ورته وویل" :که ته زما د خبرو سره سم عمل ونه کړې ،زه به تاته د مرګ سزا درکړم او په تا به د اوسپنې جغ واچوم".

۲۵یوسف هغې ته وویل :بې شکه هغه خدای چې انسان يې پیدا کړی د بندیانو زنځیرونه خلاصوي ،او دا هغه دی چې ما به ستا له زندان او ستا له سزا څخه وژغوري.

۲۶او کله چې هغې ونه شوای کولی چې پر هغه غالب شي ،او هغه قانع کړي ،او د هغې روح لا هم په هغه متمرکز و ،د هغې غوښتنې هغه په یوه سخته ناروغۍ کې واچوله.

۲۷د مصر ټولې ښځې د هغې لیدو ته راغلې او ورته يې وویل" :ته ولې په دې خراب حالت کې يې؟ ته چې د هیڅ شي کمی نه یې ،یقیناً ستا خاوند د بادشاه په نظر کې یو لوی او عزتمن شهزاده دی ،آیا ته د هغه څه څخه کم يې چې ستا زړه یې؟"

۲۸زلیکا هغوی ته په ځواب کې وویل" :نن به تاسو ته څرګنده شي چې دا ګډوډي له کومه راځي چې تاسو ما وینئ ".هغې خپلو نوکرانو ته امر وکړ چې د ټولو ښځو لپاره خواړه چمتو کړي ،او هغې د هغوی لپاره یوه ضیافت جوړ کړ ،او ټولو ښځو د زلیکا په کور کې وخوړل.

۲۹هغې هغوی ته د لیمو د ونو د سپینولو لپاره چاقوګانې ورکړې ترڅو يې وخوري ،او هغې امر وکړ چې یوسف ته قیمتي جامې واغوندئ او هغه باید د دوی په وړاندې راشي .یوسف د دوی په وړاندې راغی او ټولو ښځو یوسف ته کتل ،خو سترګې يې له هغه څخه نه شوې اړولی ،او ټولو خپل لاسونه په هغو چاقوګانو پرې کړل چې په لاسونو کې يې وو ،او ټول لیمو چې د دوی په لاسونو کې وو په وینو ډک وو.

۳۰او هغوی نه پوهېدل چې څه يې کړي دي ،خو هغوی د یوسف ښکلا ته په دوامداره توګه کتل ،او خپلې سترګې يې له هغه څخه ونه اړولې.

۳۱زلیکا هغه څه ولیدل چې هغوی کړي وو ،او ورته یې وویل" :دا څه کار دی چې تاسو کړی دی؟ وګورئ ،ما تاسو ته د لیمو دانو خوړلو لپاره درکړل او تاسو ټولو خپل لاسونه پرې کړل".

۳۲ټولو ښځو خپل لاسونه ولیدل او ولیدل چې لاسونه یې په وینو ډک وو او وینه یې د دوی په جامو باندې بهېده ،نو هغوی هغې ته وویل : "ستا په کور کې دې غلام پر موږ غالب شو ،او موږ د هغه د ښکلا له امله خپلې سترګې له هغه څخه نه شو اړولی".

۳۳هغې ورته وویل" :یقینا دا ستاسو سره په هغه وخت کې وشوه کله چې تاسو هغه ته وکتل ،او تاسو نشئ کولی ځانونه له هغه څخه وساتئ .نو زه څنګه کولی شم ځان وساتم کله چې هغه ټل زما په کور کې وي ،او زه هغه هره ورځ زما له کور څخه بهر او بهر ګورم؟ نو څنګه کولی شم د دې له امله له کمیدو یا حتی له منځه تلو څخه ځان وساتم؟"

۳۴هغوی هغې ته وویل :خبرې رښتیا دي ،ځکه چې څوک کولی شي په کور کې دا ښکلی شکل ووینې او له هغه څخه ځان وساتي ،او ایا هغه ستا په کور کې ستا غلام او خدمتګار نه دی ،او ولې ته هغه ته هغه څه نه وایې چې ستا په زړه کې دي ،او خپل روح د دې کار له امله له منځه وړې؟

۳۵او هغې ورته وویل ،زه هره ورځ هڅه کوم چې هغه قانع کړم ،او هغه به زما غوښتنو ته غاړه نه ږدي ،او ما هغه ته د هر هغه څه ژمنه کړې وه چې ښه دي ،او بیا هم زه د هغه څخه د بیرته راستنیدو سره مخ نشم؛ له همدې امله زه په زوال حالت کې یم لکه څنګه چې تاسو ګورئ.

۳۶زلیکا د یوسف سره د مینې له امله ډېره ناروغه شوه او د هغه له امله ډېره په مینه اخته شوه .د زلیکا د کور ټول خلک او د هغې مېړه د دې خبرې څخه هیڅ خبر نه وو ،ځکه چې زلیکا د یوسف سره د مینې له امله ناروغه وه.

۳۷او د هغې د کور ټولو خلکو د هغې څخه پوښتنه وکړه ،چې ولې ته ناروغه او کمزورې یې او د هیڅ شی کمی نه لرې؟ هغې هغوی ته وویل :زه دا خبره نه پیژنم چې هره ورځ زما په سر زیاتیږي.

۳۸ټولې ښځې او د هغې ملګرې هره ورځ د هغې لیدلو ته راتللې ،او دوی ورسره خبرې کولې ،او هغې ورته وویل ،دا یوازې د یوسف د مینې له امله کیدی شي .او دوی هغې ته وویل ،هغه وغولوه او په پټه یې ونیسه ،شاید هغه ستا خبره واوري او دا مرګ ستا څخه لرې کړي.

۳۹او زلیکا د یوسف سره د خپلې مینې له امله سخته شوه او هغه لا پسې کمزورې شوه ،تر دې چې د هغې د ودرېدو توان کم شو.

۴۰په یوه ورځ یوسف په کور کې د خپل بادار په کار بوخت و ،زلیکا په پټه راغله او ناڅاپه یې په هغه باندې حمله وکړه ،یوسف د هغې په وړاندې راپورته شو ،او هغه د هغې څخه ډیر قوي و ،او هغه یې په ځمکه وغورځوله.

۴۱زلیکا د خپل زړه د غوښتنې له امله وژړل ،او په ژړا سره یې هغه ته دعا وکړه ،او د هغې اوښکې د هغې په ګالونو بهېدې ،او هغې د دعا په غږ او د زړه په تریخوالي سره هغه ته وویل:

۴۲آیا تا کله هم زما په څېر ښکلې یا له ځانه غوره ښځه اورېدلې ،لیدلې یا پیژندلې ده ،چې هره ورځ له تا سره خبرې کوي ،ستا د مینې له امله زوال ته لوېږي ،دا ټول عزت تاته درکوي ،او بیا هم زما غږ نه اوري؟

۴۳او که دا د خپل بادار له وېرې وي چې هغه تاته سزا درکړي ،په دې کار سره به ستا د بادار له خوا تاته کوم زیان ونه رسیږي ،نو اوس ،دعا وکړه چې زما خبره واوره او د هغه عزت په خاطر چې ما تاته درکړی دی موافقه وکړه ،او دا مرګ له ما څخه لرې کړه ،او زه ولې ستا په خاطر مړ شم؟ "او هغې خبرې کول بند کړل.

۴۴یوسف هغې ته په ځواب کې وویل" :زما څخه لاس واخله او دا خبره زما بادار ته پرېږده .زما بادار نه پوهیږي چې په کور کې زما سره څه دي ،ځکه چې هرڅه چې د هغه دي هغه زما په لاس کې ورکړي دي ،نو زه به د خپل بادار په کور کې دا کارونه څنګه وکړم؟"

۴۵ځکه چې هغه په خپل کور کې زما ډېر عزت کړی دی ،او زه یې د خپل کور مشر هم ټاکلی یم ،او هغه ما لوړ کړی دی ،او په دې کور کې له ما څخه لوی څوک نشته ،او زما بادار ما ته هیڅ شی نه دی منع کړی ،پرته له تا څخه چې د هغه ښځه یې ،نو بیا څنګه ته دا خبرې کولی شې ،او زه څنګه کولی شم چې خدای او ستا مېړه ته دا لویه بدي او ګناه وکړم؟

۴۶نو اوس زما څخه لاس واخله او داسې خبرې مه کوه ،ځکه چې زه به ستا خبرو ته غوږ ونه نیسم .خو زلیکا د یوسف خبرې ته غوږ ونه نیوه کله چې هغه دا خبرې هغې ته وکړې ،مګر هغې هره ورځ هغه وهڅوله چې هغې ته غوږ ونیسي.

۴۷له دې وروسته د مصر سیند د خپلو ټولو خواوو څخه ډک شو ،او د مصر ټول اوسیدونکي بهر ته لاړل ،او پاچا او شهزادګان هم د تیمبرونو او نڅاګانو سره لاړل ،ځکه چې دا په مصر کې لویه خوشحالي وه ،او د سیحور د سمندر د ډوبیدو په وخت کې رخصتي وه ،او دوی ټوله ورځ د خوښۍ لپاره هلته لاړل.

۴۸کله چې مصریان د خپل دود سره سم د خوشحالۍ لپاره سیند ته لاړل ،د فوطیفار د کورنۍ ټول خلک ورسره لاړل ،خو زلیکا د هغوی سره لاړه نه شوه ،ځکه چې هغې ویل :زه ناروغه یم ،او هغه په کور کې یوازې پاتې شوه ،او په کور کې د هغې سره بل څوک نه و.

۴۹هغه پورته شوه او په خپل کور کې د خپل معبد ته پورته شوه ،او ځان یې د شاهانه جامو سره واغوست ،او په خپل سر یې د اونکس قیمتي ډبرې کېښودې ،چې د سپینو زرو او سرو زرو سره پوښل شوي وو ،او هغې خپل مخ او پوټکی د ښځو د پاکولو لپاره د هر ډول مایعاتو سره ښکلی کړ ،او هغې معبد او کور د کاسیا او لوبان سره خوشبو کړ ،او هغې مرر او الو خپور کړ ،او وروسته هغه د معبد په دروازه کې ،د کور په هغه لاره کې ناسته وه چې یوسف د خپل کار کولو لپاره تیریدله ،او وګورئ چې یوسف له پټې څخه راغی ،او کور ته ننوت ترڅو د خپل مالک کار وکړي.

۵۰او هغه ځای ته ورسېد چې باید ترې تېر شي ،او د زلیکا ټول کار یې ولید ،او بیرته وګرځېد.

۵۱زلیکا یوسف ولید چې له ځانه څخه شاته ځي ،نو هغې ورته غږ وکړ چې ستا څه حال دی یوسفه !خپل کار ته راشه ،او وګوره ،زه به ستا لپاره ځای پیدا کړم تر هغه چې ته خپلې څوکۍ ته ورسیږې.

۵۲یوسف بیرته کور ته راغی او له هغه ځایه د خپلې څوکۍ ځای ته لاړ او د خپل بادار د کار لپاره د معمول په څېر ناست و او ولیدل چې زلیکا هغه ته راغله او د هغه په وړاندې په شاهانه جامو کې ودرېده ،او د هغې د جامو بوی تر لرې پورې خپور شو.

۵۳هغې ژر لاړه او يوسف او د هغه جامې يې ونيولې او ورته يې وويل" :د ژوندي پاچا په قسم که ته زما غوښتنه پوره نه کړې ،نو نن به مړ شي ".هغې ژر وکړه او خپل بل لاس يې اوږد کړ او د خپلو جامو لاندې يې توره راوويسته او د يوسف په غاړه يې کېښوده او ويې ويل" :پاڅېږه او زما غوښتنه پوره کړه ،که نه نو نن به مړ شې".
۵۴يوسف د هغې د دې کار په ليدلو سره ووېرېد ،او هغه د هغې څخه د تښتېدو لپاره پورته شو ،او هغې د هغه د جامو مخکينۍ برخه ونيوله ،او د هغه د تښتېدو په ويره کې هغه جامې چې زليکا يې نيولې وې څيرې شوې ،او يوسف هغه جامې د زليکا په لاس کې پرېښودې ،او هغه وتښتېده او بهر ووت ،ځکه چې هغه ويره درلوده.
۵۵کله چې زليکا وليدل چې د يوسف جامې څيرې شوې وې او هغه يې په لاس کې پرېښودې وې او وتښتېده ،نو هغه د خپل ژوند څخه وېرېده ،هسې نه چې دا خبر خپور شي .هغه پورته شوه او په چل سره يې کار وکړ او هغه جامې يې چې اغوستې وې ،لرې کړې او خپلې نورې جامې يې واغوستلې.
۵۶هغې د يوسف جامې واخيستې او د ځان سره يې کېښودې ،او لاړه او په هغه ځای کې کښېناسته چېرته چې هغه د خپلې ناروغۍ په وخت کې ناسته وه ،مخکې له دې چې د هغې د کور خلک سيند ته لاړ شي ،او هغې يو ځوان هلک راوغوښت چې هغه وخت په کور کې و ،او هغه ته يې امر وکړ چې د کور خلک هغې ته راوبولي.
۵۷کله چې هغې هغوی وليدل نو په لوړ غږ او غمجن غږ يې ورته وويل :وګورئ ،ستاسو بادار يو عبراني سړی زما کور ته راوړی دی ، ځکه چې هغه نن راغلی چې زما سره څملي.
۵۸ځکه چې کله ته بهر لاړې نو هغه کور ته راغی ،او وليدل چې په کور کې هيڅوک نشته ،هغه زما خوا ته راغی ،او ما يې ونيوله ،په دې نيت چې زما سره څملي.
۵۹او ما د هغه جامې وځېړلې او هغه مې وشلولې او په لوړ غږ مې ورته غږ وکړ ،او کله چې ما خپل غږ پورته کړ ،هغه د خپل ژوند څخه ووېرېد او خپل کالي يې زما په وړاندې پرېښود او وتښتېد.
۶۰د هغې د کور خلکو هيڅ ونه ويل ،خو د هغوی غضب په يوسف ډېر زيات شو او هغوی د هغه بادار ته لاړل او د هغه د چل خبره يې ورته وويله.
۶۱فوطيفار په قهر کور ته راغی ،او د هغه ښځې هغه ته چيغه کړه" ،دا څه کار دی چې تا زما سره کړی دی چې زما کور ته يو غلام راوستی دی؟ ځکه چې هغه نن زما سره د لوبې کولو لپاره راغی .نن يې زما سره داسې وکړل".
۶۲فوطيفار د خپلې ښځې خبرې واورېدې ،او امر يې وکړ چې يوسف ته دې سختې سزا ورکړل شي ،او هغوی هماغسې وکړل.
۶۳کله چې هغوی هغه وهلو ،يوسف په لوړ غږ چيغه کړه ،او خپلې سترګې يې اسمان ته پورته کړې او ويې ويل :ای څښتنه خدايه ،ته پوهېږې چې زه له دې ټولو شيانو څخه بې ګناه يم ،او ولې به نن ورځ د دې ناسنته بدکارو خلکو په لاس چې ته يې پېژنې ،د دروغو له لارې مړ شم؟
۶۴او کله چې د فوطيفار سړي يوسف وهل ،هغه ژړل او ژړل ،هلته يو ماشوم يوولس مياشتې عمر درلود ،او څښتن د ماشوم خوله پرانيسته ،او هغه دا خبرې د فوطيفار د سړيو په وړاندې وکړې ،چې يوسف يې وهل او ويې ويل:
۶۵ته له دې سړي څخه څه غواړې ،او ولې دې سره دا بد چلند کوې؟ زما مور دروغ وايي او دروغ وايي؛ معامله همداسې وه.
۶۶ماشوم هغوی ته هر څه چې پېښ شوي وو په سمه توګه وويل ،او د زليکا ټولې خبرې چې يوسف ته يې کولې ،هغه هره ورځ هغوی ته بيان کړې.
۶۷ټولو سړيو د ماشوم خبرې واورېدې او د ماشوم په خبرو ډېر حيران شول ،او ماشوم خبرې کول بند کړل او غلی شو.
۶۸فوطيفار د خپل زوی په خبرو ډېر شرمنده شو او خپلو نفرو ته يې امر وکړ چې نور يوسف مه وهئ ،او نفرو د يوسف وهل بس کړل.
۶۹نو فوطيفار يوسف ونيو او امر يې وکړ چې هغه د کاهنانو په وړاندې چې د پاچا قاضيان وو ،حاضر شي ترڅو د دې موضوع په اړه د هغه قضاوت وکړي.
۷۰او فوطيفار او يوسف د کاهنانو په وړاندې چې د پاچا قاضيان وو ،راغلل ،او هغه هغوی ته وويل" :زه تاسو ته دعا کوم چې پرېکړه وکړئ چې د غلام سره څه ډول قضاوت وشي ،ځکه چې هغه دا کار کړی دی".
۷۱کاهنانو يوسف ته وويل" :تا ولې د خپل بادار سره دا کار وکړ؟ "يوسف هغوی ته په ځواب کې وويل" :زما بادارانو ،خبره داسې نه وه . فوطيفار يوسف ته وويل" :بې له شکه چې ما هرڅه چې زما وو ستاسو په لاس کې ورکړل ،او ما له خپلې ښځې پرته بل څه له تاسو څخه نه دي پټ کړي ،او تاسو څنګه دا بد کار کولی شئ؟"
۷۲حضرت يوسف ځواب ورکړ” :داسې نه ده زما باداره ،قسم چې ژوندی څښتن دی او ستا روح دی ،زما باداره ،هغه خبره چې تا د خپلې ښځې څخه اورېدلې ده دروغ ده ،ځکه چې نن ورځ خبره همداسې وه“.
۷۳ستا په کور کې له اوسېدو څخه يو کال تېر شو ،آيا تا په ما کې کومه ګناه ليدلې ده ،يا کوم بل شی چې تا زما د ژوند غوښتنه وکړي؟
۷۴کاهنانو فوطيفار ته وويل" :مهرباني وکړه ،مهرباني وکړه ،هغوی ته د يوسف شلېدلې جامې راولېږه او موږ ته دې د هغې شلېدلې ټوټې راوښيي ،او موږ دې په کې شلېدلې ټوټې وګورو ،او که داسې وي چې شلېدلې ټوټې د شلېدلې ټوټې مخې ته وي ،نو د هغه مخ بايد د هغې په مقابل کې وي او هغې بايد هغه نيولی وي ،ترڅو هغې ته راشي ،او ستا ښځې هغه څه چې ويلي دي په دوکه سره وکړل".
۷۵او هغوی د يوسف جامې د قاضيانو کاهنانو مخې ته راوړې ،او هغوی وليدل چې د يوسف په مخ کې اوښکې وې ،او ټولو قاضيانو کاهنانو پوه شول چې هغې هغه په زور وهلی دی ،او هغوی وويل :د مرګ سزا د دې غلام په خاطر نه ده ځکه چې هغه هيڅ نه دي کړي ، بلکې د هغه حکم دا دی چې هغه دې د هغه خبر له امله په زندان کې واچول شي چې د هغه له لارې ستا د ښځې په وړاندې خپور شوی دی.
۷۶فوطيفار د هغوی خبرې واورېدې او هغه يې په زندان کې واچاوه ،هغه ځای چې د پاچا بنديان په کې بنديان وو ،او يوسف دولس کاله په زندان کې و.

۷۷سره له دي ،د هغه د بادار ښځه له هغه څخه ونه ګرځېده ،او هغې هره ورځ د هغه سره د خبرو کولو څخه ډډه ونه کړه ترڅو د هغې خبره واوري ،او د دريو مياشتو په پای کې زليکا هره ورځ يوسف ته د زندان کور ته تلله ،او هغې هغه وهڅول چې د هغې خبرې واوري ، او زليکا يوسف ته وويل :ته به څومره وخت په دې کور کې پاتې شې؟ مګر اوس زما خبره واوره ،او زه به تا له دې کور څخه وباسم.
۷۸يوسف هغې ته په ځواب کې وويل" :زما لپاره دا غوره ده چې په دې کور کې پاتې شم ،نه دا چې ستا خبرې واورم او د خدای په وړاندې ګناه وکړم ".هغې ورته وويل" :که ته زما غوښتنه پوره نه کړې ،زه به ستا سترګې وباسم ،ستا په پښو کې به زنځيرونه واچوم او تا به د هغو کسانو په لاس کې ورکړم چې ته يې مخکې نه پېژنې".
۷۹يوسف هغې ته ځواب ورکړ او ويې ويل :ګوره ،د ټولې ځمکې خدای کولی شي ما له هر هغه څه څخه وژغوري چې ته يې زما سره کولی شې ،ځکه چې هغه د ړندو سترګې خلاصوي ،او هغه کسان خلاصوي چې تړل شوي دي ،او ټول هغه نا اشنا خلک ساتي چې د ځمکې سره نا اشنا دي.
۸۰کله چې زليکا ونه شو کولی چې يوسف قانع کړي چې د هغې خبره واوري ،نو هغې د هغه د غولولو لپاره لاړه .او يوسف لا تر اوسه په زندان کې بند و .د يوسف پلار يعقوب او د هغه ټول ورونه چې د کنعان په خاوره کې وو ،لا هم په هغه ورځو کې د يوسف په خاطر غمجن وو او ژړل ،ځکه چې يعقوب د خپل زوی يوسف په خاطر تسليت نه شو منلی ،او يعقوب په لوړ غږ وژړل ،ژړل او په هغو ټولو ورځو کې يې غمجن وو.

څپرکی۴۵

۱په هغه کال ،چې د هغه د ورونو له خوا د يوسف د پلورلو وروسته د مصر ته د تلو کال و ،د يعقوب زوی روبين تمنت ته لاړ او د کنعاني عوي لور اليورام يې واده کړه او هغه د هغې سره واده وکړ.
۲د روبين ښځه اليورام اميدواره شوه او څلور زامن يې ورته وزيږېدل ،حنوک ،پالو ،حتزرون او کرمي ،او د هغه ورور شمعون د هغه خور دينه واده کړه او هغې ورته مموئيل ،يمين ،اُهد ،ياکين او ضوکر ،پنځه زامن وزيږېدل.
۳وروسته هغه د کنعاني ښځې بونه ته راغی ،دا بونه وه چې شمعون د شکيم ښار څخه نيولې وه ،بونه د دينا څخه مخکې وه او د هغې خدمت يې کاوه ،شمعون هغې ته راغی او هغې د هغه لپاره شائول وزيږاوه.
۴په هغه وخت کې يهودا عدولام ته لاړ او د حيره په نوم د عدولام يو سړي ته ورسېد ،هلته يهودا د کنعان د يو سړي لور وليده چې نوم يې عليات وو ،د هغې نوم د شوع لور وه ،هغه يې واده وکړ او هغې ته راغی او عليات د يهودا څخه عير ،اونان او شيلوه پيدا کړل ،درې زامن.
۵بيا لاوي او يساکار د مشرق په مُلک کښې لاړل او د يُقطان زوئ او د عِبر زوئ د يوباب لُنې يې واده کړې ،او د يُقطان زوئ يوباب دوه لونې وې ،د مشرې نوم عدينه او د کشرې نوم عريده وو.
۶لاوي عدينه وادهٔ کړه او يساکار عريده وادهٔ کړه او هغوئ د کنعان مُلک ته د خپل پلار کور ته راغلل او عدينه د لاوي نه درې زامن پيدا کړل ،جيرسون ،قهات او مراري.
۷او اريده د يساکار څخه تولع ،فوا ،ايوب او سامرون څلور زامن وزيږېدل ،او دان د موآب خاورې ته لاړ او د موآبي حمودان لور افلات سره يې واده وکړ او هغه يې د کنعان خاورې ته راوستله.
۸افلاط شنډه وه او اولاد يې نه درلود ،او وروسته خدای پاک د دان ښځه افلاط را په ياد کړه ،هغه اميدواره شوه او زوی يې وزيږاوه او د هغه نوم يې کوشيم کېښود.
۹جاد او نفتالي حاران ته لاړل او له هغه ځای څخه يې د عوض زوی او د ناحور زوی عمورام لونې واده کړې.
۱۰د عمورام د لونو نومونه دا دي :د مشرې نوم مريمه او د کشرې نوم عُزيت وو .نفتالي مريمه واخيسته او جاد عُزيت واخيسته او هغوی يې د کنعان خاورې ته د خپل پلار کور ته راوستلې.
۱۱د مريمې نه د نفتالی نه يحصئيل ،جوني ،يعزر او شليم څلور زامن پيدا شول ،او د عُزيت نه د جاد صفيون ،حاجی ،شوني ،عزبون ، عيري ،ارودي او اراِلي اووه زامن پيدا شول.
۱۲آشر لاړ او د افلال لور ادون يې واده کړه چې د حداد زوی او د اسماعيل زوی و او د هغه لور افلال وه او هغه يې د کنعان خاورې ته راوستله.
۱۳د اشير ښځه ادون په هغو ورځو کې مړه شوه او اولاد يې نه درلود .د ادون له مړينې وروسته اشير د سيند بلې غاړې ته لاړ او د ابيمايل لور ،د عبر زوی او د سام زوی ،هدوره سره يې واده وکړ.
۱۴هغه پېغله ډېره ښکلې او هوښياره وه ،هغه د ملکيئيل ښځه وه چې د عيلام زوی او د سام زوی وو.
۱۵او د هدوره څخه د ملکيئيل لور پيدا شوه ،او هغه د هغې نوم سارخ کېښود ،او له دې وروسته ملکيئيل مړ شو ،او هدوره لاړه او د خپل پلار په کور کې پاتې شوه.
۱۶د اشير په ښار کې د هغې د ښځې له مړينې وروسته ،هغه لاړ او د هدوره سره يې واده وکړ او هغه يې د کنعان خاورې ته بوتله ،او د هغې لور سرخ يې هم د هغوی سره راوستله .هغه درې کلنه وه او هغه نجلۍ د يعقوب په کور کې لويه شوه.
۱۷هغه نجلۍ ډېره ښکلې وه او د حضرت يعقوب د اولادونو په سپېڅلو لارو روانه وه ،هغې ته د هيڅ شي کمی نه وه او څښتن هغې ته حکمت او پوهه ورکړه.
۱۸د اشير ښځه حدوره اميدواره شوه او هغه ته يې يمنه ،يشوا ،يشوي او بريعه پيدا شول ،چې څلور زامن وو.
۱۹زبولون مديان ته لاړ او د ابيداع زوی او د مديان زوی مولاد لور مريمه يې واده کړه او هغه يې د کنعان خاورې ته راوستله.
۲۰مروشه زبولون سرد ،ايلون او يخليل ته زيږيدلی .درې زامن.

۲۱نو يعقوب د ضوبا زوئ او د تارح لمسى ارام ته ولېږل او هغه د خپل زوى بنيامين مِکلياه د ارام لور سره واده وکړ او هغه د کنعان په مُلک کې د يعقوب کور ته راغله .بنيامين لس کلن وو کله چې هغه د ارام لور مِکلياه د ښځې په توګه وادهٔ کړه.
۲۲مکاليا اميدواره شوه او د بنيامين څخه يې بالع ،بکر ،اشبيل ،جيرا او نعمان پنځه زامن وزېږېدل؛ وروسته بنيامين لاړ او د خپلې لومړۍ ښځې سره چې د حضرت ابراهيم زوى وو ،د سامرون لور اريباته سره يې واده وکړ ،او هغه اتلس کلن و؛ او د بنيامين څخه اخي ،ووش ، موپيم ،هپيم او ارد ،پنځه زامن وزېږېدل.
۲۳په هغو ورځو کې يهودا د سام کور ته لاړ او د سام زوى عيلام لور تامار يې د خپل مشر زوى عير لپاره واده کړه.
۲۴بيا عير خپلې ښځې تامار ته راغى او هغه د هغه ښځه شوه ،او کله چې هغه هغې ته راغى نو په ظاهره توګه يې خپل اولاد له منځه يوړ ،او د هغه کار د څښتن په نظر کې بد وو ،او څښتن هغه ووژلو.
۲۵د يهودا د مشر زوى عير د مړينې څخه وروسته ،يهودا اونان ته وويل :د خپل ورور ښځې ته لاړ شه او د هغې سره واده وکړه او د خپل ورور اولاد پيدا کړه.
۲۶اونان د تمار سره واده وکړ او د هغې سره واده وکړ ،او اونان هم د خپل ورور کار خوښ کړ ،او د هغه کار د څښتن په نظر کې بد وو ،نو هغه يې هم وواژه.
۲۷کله چې اونان مړ شو ،يهودا تامار ته وويل" :د خپل پلار په کور کې پاتې شه تر هغه چې زما زوى شيلو لوى شي ".يهودا نور په تامار خوښ نه شو چې هغه شيلو ته ورکړي ،ځکه چې هغه وويل" :ښايي هغه هم د خپلو ورونو په څېر مړ شي".
۲۸تامار پاڅېده او لاړه او د خپل پلار په کور کې پاتې شوه او تامار د څه موده لپاره د خپل پلار په کور کې وه.
۲۹او د کال په بدل کې ،د يهودا ښځه عليات مړه شوه؛ او يهودا د خپلې ښځې لپاره تسليت وموند ،او د عليات له مړينې وروسته ،يهودا د خپل ملګري حيره سره تمنت ته لاړ ترڅو خپلې پسونه ورى کړي.
۳۰تامار واورېدل چې يهودا د پسونو د وړى د وړلو لپاره تمنا ته تللى دى او شيلوه لويه شوې ده او يهودا د هغې څخه خوښ نه دى.
۳۱تامار پاڅېده او د خپلې کونډې ښځې جامې يې وويستلې ،پرده يې وغوړوله او ځان يې په بشپړه توګه پټ کړ او لاړه او د تمنت په لاره کې د عامه سړک په غاړه کېناسته.
۳۲يهودا لاړ او هغه يې وليده او هغه يې واخيسته او د هغې سره راغى ،هغه د هغه څخه اميدواره شوه .د ماشوم د زېږېدو په وخت کې ،د هغې په ګېډه کې دوه ګوني ماشومان پيدا شول .هغه د لومړي زوى نوم فارص او د دوهمې زوى نوم زارح کېښود.

څپرکی۴۶

۱په هغو ورځو کې يوسف لا هم د مصر په زندان کې بندي و.
۲په هغه وخت کې د فرعون درباريان د هغه په وړاندې ولاړ وو ،د ساقيانو او نانوايانو مشر چې د مصر د پاچا اړوند وو.
۳نو ساقي شراب واخستل او د بادشاه په مخکښې يې د څښلو دپاره کېښودل ،او نانوايانو ډوډۍ د بادشاه په مخکښې د خوړلو دپاره کېښوده ، او بادشاه شراب وڅښل او ډوډۍ يې وخوړله ،هغه او د هغه نوکرانو او وزيرانو چې د بادشاه په مېز باندې يې خوراک کاوه.
۴او کله چې هغوى خوړل او څښل کول ،ساقي او نانوايي هلته پاتې شول ،او د فرعون وزيرانو په هغو شرابو کې چې ساقي راوړي وو ډېر مچان وموندل او د نانځکو په ډوډۍ کې د نايټرې ډبرې وموندل شوې.
۵د ګارډ قوماندان يوسف د فرعون د درباريانو د خدمتګار په توګه وټاکه او د فرعون درباريان يو کال په بند کې وو.
۶د کال په پاى کې ،دواړو په يوه شپه په هغه زندان کې خوبونه وليدل چې دوى په کې وو .سهار يوسف د معمول په څېر د دوى خدمت ته راغى او هغه هغوى وليدل او ويې ليدل چې د دوى مخونه خفه او غمجن وو.
۷يوسف د هغوئ نه تپوس وکړو" ،ستاسو مخونه نن ولې خفه او خفه دي؟ "هغوئ ورته ووئيل" ،مونږ خوب وليدلو ،خو څوک نشته چې هغه تعبير کړى ".يوسف هغوئ ته ووئيل" ،ما ته خپل خوب بيان کړئ ،او خُدائ پاک به تاسو ته د خپلې خوښې سره سم د سلامتى جواب درکړى".
۸نو ساقي خپل خوب يوسف ته بيان کړ او هغه وويل" :ما په خوب کې وليد چې زما په وړاندې يوه لويه انګوره وه ،او په هغه انګورو مې درې څانګې وليدې ،او انګور په چټکۍ سره غوړ شول او ډېر لوړ شول ،او د هغې غوټۍ پخې شوې او انګور شول".
۹نو ما انګور راواخيستل او په پياله کې مې نچوړل او د فرعون په لاس کې مې کېښودل او هغه وڅښل .يوسف ورته وويل :هغه درې څانګې چې په انګورو کې وې درې ورځې دي.
۱۰خو په درې ورځو کې به بادشاه حُکم وکړي چې تا بهر راوويستلے شي او هغه به تا خپل کار ته واپس راولي ،او تهٔ به بادشاه ته د هغهٔ شراب وڅښې لکه څنګه چې په اول ځل کله چې تهٔ د هغهٔ ساقي وې .خو تهٔ په ما رحم وکړه چې کله ستا خير وى نو تهٔ به ما فِرعون ته ياد کړې ،او په ما رحم وکړه او ما د دې زندان څخه راوباسه ،ځکه چې زهٔ د کنعان د مُلک څخه تښتولے شوے وم او په دې ځائ کښې د غلام په توګه خرڅ شوے وم.
۱۱او هغه څه چې تاته زما د بادار د ښځې په اړه ويل شوي وو هغه دروغ دي ،ځکه چې دوى زه په دې زندان کې وړيا واچاوه .ساقي يوسف ته په ځواب کې وويل" :که پاچا زما سره ښه چلند وکړي لکه څنګه چې په لومړي ځل تا ماته تعبير راکړ ،نو زه به هرڅه وکړم چې ته يې غواړې ،او تا به له دې زندان څخه راوباسي".
۱۲او نانبائي چې وليدل چې يوسف د ساقيانو خوب په سمه توګه تعبير کړ ،نو هغه هم ورغى او خپل ټول خوب يې يوسف ته بيان کړ.
۱۳هغه ورته وويل" :په خوب کې مې وليدل چې زما په سر درې سپينې ټوکرۍ وې ،ما وليدل چې په پورته ټوکرۍ کې د فرعون لپاره هر ډول پخې شوې غوښې وې او مرغان زما د سر څخه هغه خوري".
۱۴يوسف ورته وويل" :هغه درې ټوکرۍ چې تا وليدې درې ورځې دي ،خو په درېو ورځو کې به فرعون ستا سر پرې کړي او تا به په ونې کې ځوړند کړي او مرغان به ستا غوښه وخوري ،لکه څنګه چې تا په خوب کې وليدل".

۱۵په هغو ورځو کې ملکه د ماشوم د زیږېدو په حال کې وه ،او په هغه ورځ د مصر د پاچا زوی وزیږاوه ،او هغوی اعلان وکړ چې پاچا خپل مشر زوی راوړی دی او د مصر ټول خلک د فرعون د افسرانو او نوکرانو سره یوځای ډېر خوشحاله شول.

۱۶ د هغه د زیږېدو په دریمه ورځ ،فرعون د خپلو درباریانو او نوکرانو ،د ضُغر او مصر د لښکرو لپاره مېلمستیا وکړه.

۱۷د مصر ټول خلک او د فرعون درباریان راغلل چې د هغه د زوی په میلمستیا کې د پاچا سره وخوري او وڅښي او د پاچا د خوښۍ څخه خوشحاله شي.

۱۸د بادشاه ټول آفسران او د هغهٔ آفسران په هغه وخت کښې د اتو ورځو لپاره په جشن کښې خوشحاله وو ،او هغوئ د بادشاه په ماڼۍ کښې د هر قسم موسیقۍ آلاتو ،د تمبلونو او نڅاوو سره خوشحالي کوله.

۱۹او هغه ساقي چې حضرت یوسف ورته د خپل خوب تعبیر ورکړی و ،حضرت یوسف هېر کړ او لکه څنګه چې یې وعده کړې وه ، هغه یې پاچا ته یاد نه کړ ،ځکه چې دا کار د څښتن له خوا شوی و چې یوسف ته سزا ورکړي ځکه چې هغه په انسان باور درلود.

۲۰له دې وروسته ،یوسف دوه کاله په زندان کې پاتې شو ،تر هغه چې دولس کاله یې پوره کړل.

څپرکی۴۷

۱د اِبراهیم زوئ اِسحاق په هغه وخت کښې د کنعان په مُلک کښې اوسېدو ،هغه ډېر بوډا وو ،د یو سل اتیا کالو وو ،او د هغهٔ زوئ عیساؤ ، د یعقوب ورور ،د ادوم په مُلک کښې وو ،او د هغهٔ او د هغهٔ د زامنو د اولاد سعیر په مینځ کښې په هغه کښې جائیداد وو.

۲کله چې عیساؤ خبر شو چې د هغهٔ د پلار د مرګ وخت رانزدې شو ،نو هغه د خپلو زامنو او د خپلې کورنۍ سره د کنعان په مُلک کې د خپل پلار کور ته راغلو .یعقوب او د هغهٔ زامن د هغه ځائ نه لاړل چرته چې هغوئ په حبرون کې اوسېدل ،او ټول خپل پلار اسحاق ته راغلل او هغوئ عیساؤ او د هغهٔ زامن په خېمه کې وموندل.

۳حضرت یعقوب او د هغه زامن د خپل پلار حضرت اسحاق په حضور کې کښېناستل او حضرت یعقوب لا هم د خپل زوی حضرت یوسف په خاطر غمجن وو.

۴حضرت اسحاق حضرت یعقوب ته وفرمایل” :خپل زامن دلته راوله ،زه به هغوی ته برکت ورکړم “.حضرت یعقوب خپل یوولس زامن د خپل پلار حضرت اسحاق مخې ته راوستل.

۵حضرت اسحاق خپل لاسونه د حضرت یعقوب په ټولو زامنو باندې کېښودل ،هغوی یې ونیول ،په غېږ کې یې ونیول او یو یو یې ښکل کړل .حضرت اسحاق په هغه ورځ هغوی ته برکت ورکړ او ویې ویل :ستاسو د نیکونو خدای دې تاسو ته برکت درکړي او ستاسو اولاد دې د اسمان د ستورو په څېر ډېر کړي.

۶حضرت اسحاق د عیسو زامنو ته هم برکت ورکړ او ویې ویل :خدای دې تاسو د هغو ټولو خلکو لپاره چې تاسو ویني او ستاسو ټولو دښمنانو ته د وېرې او وحشت سبب کړي.

۷اسحاق یعقوب او د هغه زامن راوغوښتل ،او ټول راغلل او د اسحاق په مخ کې کښېناستل ،او اسحاق یعقوب ته وویل ،د ټولې ځمکې څښتن خدای ما ته وویل :زه به دا ځمکه ستا اولاد ته د میراث په توګه ورکړم که ستا اولاد زما قوانین او لارې ومني ،او زه به هغوی ته هغه قسم پوره کړم چې ما ستا پلار ابراهیم ته کړی و.

۸نو اوس زما زویه ،خپلو زامنو او د خپلو زامنو اولادونو ته د څښتن څخه وېره کول او په هغه ښه لاره تګ کول ورزده کړه چې ستاسو څښتن خدای به خوښ کړي ،ځکه چې که تاسو د څښتن لارې او د هغه د قوانینو اطاعت وکړئ ،نو څښتن به ستاسو سره د ابراهیم سره خپل تړون هم پوره کړي ،او ستاسو او ستاسو د اولاد سره به تل ښه وي.

۹کله چې اسحاق د یعقوب او د هغه د زامنو سره د امر کولو کار پای ته ورساوه ،هغه مړ شو او د خپلو خلکو سره یوځای شو.

۱۰حضرت یعقوب او عیسو د خپل پلار حضرت اسحاق په مخ پرېوتل او وژړل .حضرت اسحاق د یو سل او اتیا کالو په عمر ؤ چې د کنعان په خاوره کې په حبرون کې وفات شو .د هغه زامنو هغه د مکفیله غار ته یوړ ،کوم چې حضرت ابراهیم د حیتیانو څخه د هدیرې د ملکیت لپاره اخیستی و.

۱۱د کنعان ټول بادشاهان د حضرت یعقوب او عیساؤ سره لاړل چې اسحاق ښخ کړي ،او د کنعان ټولو بادشاهانو د هغه په مرګ باندې د اسحاق ډېر عزت وکړ.

۱۲د حضرت یعقوب او د عیسو زامن لوڅې پښې ګرځېدل ،ګرځېدل او غمجن وو ،تر هغه چې قریت اربع ته ورسېدل.

۱۳یعقوب او عیساؤ خپل پلار اسحاق د مکفیله په غار کې ښخ کړ ،چې د حبرون په قریت اربع کې ده ،او هغه یې په ډېر عزت سره ښخ کړ ،لکه څنګه چې د پاچاهانو په جنازه کې.

۱۴حضرت یعقوب او د هغه زامنو ،عیسي او د هغه زامنو او د کنعان ټولو پاچاهانو ډېر لوی او دروند غمجن کړ او هغه یې ښخ کړ او ډېر ورځې یې په هغه غمجن کړل.

۱۵د اسحاق د مرګ په وخت کې ،هغه خپل څاروي ،خپل مالونه او ټول هغه څه چې هغه یې درلودل خپلو زامنو ته پرېښودل؛ او عیسو یعقوب ته وویل" :ګوره ،زه تاته دعا کوم ،هرڅه چې زموږ پلار پرېښودلي دي ،موږ به یې په دوه برخو وویشو ،او زه به انتخاب وکړم ". یعقوب وویل" :موږ به دا کار وکړو".

۱۶نو حضرت یعقوب هغه ټول شیان چې اسحاق د کنعان په خاوره کې پرېښودل ،هغه ټول څاروي او جایداد یې واخیستل او هغه یې د عیسو او د هغه د زامنو په مخکې په دوه برخو ووېشل .بیا حضرت عیسو ته یې وویل” :دا ټول ستا په مخکې دي ،هغه نیمایي چې ته یې اخلې ،ځان ته یې غوره کړه“.

۱۷حضرت یعقوب عیساؤ ته وویل” :زه تاته دعا کوم چې زه څه درته وایم ،واوره ،د اسمان او ځمکې څښتن خدای زموږ د نیکونو ابراهیم او اسحاق سره خبرې وکړې او ویې ویل :زه به دا ځمکه ستا اولادې ته د تل لپاره په میراث کې ورکړم.

۱۸نو اوس هر څه چې زمونږ پلار پرېښي دي هغه ستا په مخکې دي ،او ګوره ټوله ځمکه ستا په مخکې ده ،له هغوی څخه هغه څه غوره کړه چې ته یې غواړې.
۱۹که ته غواړې چې ټوله ځمکه ستا او ستا د اولادونو لپاره د تل لپاره واخله ،او زه به دا شتمني واخلم ،او که ته غواړې چې شتمني تاته واخله ،او زه به دا ځمکه زما او زما د اولادونو لپاره د تل لپاره واخلم.
۲۰او د اسماعیل زوی نبایوت د خپلو اولادونو سره په هغه خاوره کې و ،او عیسو په هغه ورځ لاړ او د هغه سره یې مشوره وکړه او ویې ویل:
۲۱یعقوب ما سره داسې خبرې کړې دي او داسې یې ماته ځواب راکړی دی ،اوس خپله مشوره راکړه او موږ به یې واورو.
۲۲نبایوت وویل" :دا څه دي چې یعقوب تاته وویل؟ وګوره د کنعان ټول اولادونه په خپل هېواد کې په خوندي ډول اوسېږي ،او یعقوب وایي چې هغه به دا د تل لپاره د خپلو اولادونو سره په میراث کې واخلي".
۲۳نو اوس لاړ شه او د خپل پلار ټوله شتمني واخله او خپل ورور یعقوب ته په هغه خاوره کې پرېږده ،لکه څنګه چې هغه ویلي دي.
۲۴نو عیسو پورته شو او یعقوب ته یې راستون شو او د اسماعیل زوی نبایوت هغه څه وکړل چې ورته ویلي وو .او عیسو هغه ټول مالونه چې اسحاق پرېښي وو ،لکه روحونه ،څاروي ،غوایان او جایداد او ټول شتمني واخیسته .خپل ورور یعقوب ته یې هیڅ ورنه کړل .او یعقوب د کنعان ټوله ځمکه ،د مصر د سیند څخه د فرات سیند پورې واخیسته او هغه یې د تل لپاره د خپلو اولادونو او د هغه د اولادونو لپاره د تل لپاره ونیوله.
۲۵همدارنګه حضرت یعقوب د خپل ورور عیسو څخه د مکفیله غار چې په حبرون کې دی ،واخیست ،کوم چې حضرت ابراهیم د عفرون څخه د هغه او د هغه د اولادې د تل لپاره د هدیرې د ملکیت په توګه اخیستی و.
۲۶او یعقوب دا ټول شیان د پیرود په کتاب کې ولیکل ،او هغه یې لاسلیک کړ ،او هغه دا ټول د څلورو وفادارو شاهدانو سره شاهدي ورکړه.
۲۷او دا هغه خبرې دي چې یعقوب په کتاب کې ولیکلې :د کنعان ځمکه او د حیتیانو ،حویانو ،یبوسیانو ،اموریانو ،فرزیانو او جرجاشیانو ټول ښارونه ،د مصر د سیند څخه تر فرات سیند پورې ټول اووه قومونه.
۲۸او د حبرون قریت اربع ښار او هغه سمڅه چې په هغې کې ده ،یعقوب ټول د خپل ورور عیساؤ څخه د قیمت په توګه واخیستل ،د ملکیت او د هغه څخه وروسته د هغه د اولادې لپاره د تل لپاره میراث.
۲۹حضرت یعقوب د اخیستلو کتاب ،لاسلیک ،فرمان ،قوانین او ښکاره شوی کتاب واخیست او هغه یې د ختې په لوښي کې کېښودل ترڅو تر ډېر وخته پورې پاتې شي او هغه یې خپلو زامنو ته وسپارل.
۳۰عیسو د خپل ورور یعقوب څخه هغه ټول شیان واخیستل چې د هغه د پلار له مړینې وروسته پاتې وو ،او ټول مال یې واخیست ،د انسانانو او څارویو ،اوښانو ،خرو ،غوایانو او پسونو ،سپین زر او سره زر ،تیږې او بوي ،او د حضرت اسحاق ټول شتمني چې د ابراهیم زوی وه؛ داسې هیڅ شی پاتې نه شو چې عیسو ځان ته نه وي وړی ،د هغه د مړینې وروسته پاتې شوي ټول شیان.
۳۱عیسو دا ټول شیان واخیستل او د خپلو زامنو سره د خپل ورور یعقوب او د هغه د زامنو څخه جلا د سعیر حوري سیمې ته کور ته لاړ.
۳۲او د عیسو سره د سعیر د اولادې په منځ کې جایداد هم وو ،او له هغه ورځې څخه وروسته عیسو د کنعان خاورې ته راستون نه شو.
۳۳د کنعان ټوله ځمکه د اسرائیلیانو لپاره د تلپاتې میراث په توګه میراث شوه ،او عیسو د خپلو ټولو اولادونو سره د سعیر غرونه په میراث کې تر لاسه کړل.

څپرکی۴۸

۱په هغو ورځو کې ،د اسحاق له مړینې وروسته ،څښتن امر وکړ او په ټوله ځمکه یې قحطي راوستله.
۲په هغه وخت کې د مصر پاچا فرعون په مصر کې په خپل تخت ناست و او په خپل بستر کې پروت و او خوبونه یې لیدل .فرعون په خوب کې ولید چې هغه د مصر د سیند په غاړه ولاړ دی.
۳هغه ولاړ و او ویې لیدل چې اووه غټې غوښې او ښکلې غواګانې د سیند څخه راووتلې.
۴د هغوی څخه وروسته نورې اووه غواګانې راووتلې ،چې نرۍ او بد شکله وې .اوه بد شکله غواګانې هغه ښې غواګانې تیرې کړې ،او بیا هم د هغوی ظاهري بڼه د پخوا په څېر خرابه وه.
۵هغه راویښ شو او بیا ویده شو او دوهم ځل یې خوب ولید او ویې لیدل چې په یوه ډنډ کې اووه ښه او نرۍ وږې راشنه شوې وې ،او اووه نرۍ وږې چې د ختیځ باد له امله سوزېدلې وې ،وروسته راشنه شوې او هغو نرۍ وږې هغه ډکې وږې تېرې کړې ،او فرعون د خوب څخه راویښ شو.
۶سهار چې کله پاچا خپل خوبونه را په یاد شول ،نو د هغه روح د خپلو خوبونو له امله پرېشانه شو .پاچا ژر لاړ او د مصر ټول جادوګران او هوښیاران یې راوغوښتل او هغوی راغلل او د فرعون په حضور کې ودرېدل.
۷بادشاه هغوی ته وویل" :ما خوبونه لیدلي دي ،خو څوک نشته چې هغه تعبیر کړي .هغوی پاچا ته وویل :خپل خوبونه خپلو خدمتګارانو ته بیان کړه او اجازه راکړه چې هغه واورو".
۸بادشاه خپل خوبونه هغوی ته بیان کړل ،او ټولو په یو غږ سره بادشاه ته ځواب ورکړ او ویې ویل :بادشاه دې تل ژوندی وي؛ او دا ستا د خوبونو تعبیر دی.
۹هغه اووه ښې غواګانې چې تا ولیدې هغه اوه لوڼې په ګوته کوي چې په وروستیو ورځو کې به ستا څخه پیدا شي ،او هغه اووه غواګانې چې تا ولیدې د هغو څخه وروسته راووتې او هغه یې تېرې کړې ،دا د دې نښه ده چې هغه لوڼې چې ستا څخه پیدا کېږي ټولې به د پاچا په ژوند کې مړه شي.

۱۰او هغه څه چې تا په دوهم خوب کې ولیدل چې د غلې داني اوه ډکې ښې وږې په یوه ډډ کې راټوکېدلې دي ،دا د دوی تعبیر دی ،چې ته به په وروستیو ورځو کې د مصر په ټوله خاوره کې اوه ښارونه جوړ کړې؛ او هغه څه چې تا د غلې داني اوه وچ شوي وږې ولیدلې چې د هغوی وروسته راټوکېدلې او هغه یې په خپلو سترګو لیدلې ،دا د دې نښه ده چې هغه ښارونه چې ته به یې جوړوې ټول به په وروستیو ورځو کې ،د پاچا په ژوند کې ویجاړ شي.

۱۱کله چې هغوی دا خبرې وکړې ،نو پاچا د هغوی خبرو ته غوږ ونه نیوه او نه یې زړه پرې ټینګ کړ ،ځکه چې پاچا په خپله هوښیارۍ پوهیده چې هغوی د خوبونو سمه تعبیر نه دی کړی .او کله چې هغوی د پاچا په وړاندې خبرې پای ته ورسولې ،نو پاچا هغوی ته ځواب ورکړ" :دا څه شی دی چې تاسو ما ته ویلي دي؟ یقینا تاسو دروغ ویلي دي او دروغ مو ویلي دي .نو اوس زما د خوبونو سمه تعبیر ووایاست ،ترڅو تاسو مړه نه شئ".

۱۲بیا بادشاه حُکم ورکړ ،او بیا یې نور هوښیاران راوغوښتل ،او هغوئ راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل ،او بادشاه خپل خوبونه هغوئ ته بیان کړل ،او هغوئ ټولو د اول تعبیر سره سم جواب ورکړو ،نو بادشاه غصه شو او ډېر غصه شو ،او بادشاه هغوئ ته ووئیل" ،بې شکه تاسو دروغ وایئ او په خپلو خبرو کې دروغ وایئ".

۱۳نو بادشاه امر وکړو چې په ټول مِصر کښې دې یو اعلان وشي چې ووائی ،بادشاه او د هغهٔ مشرانو دا فېصله کړې ده چې هر هغه هوښیار سړے چې د خوبونو په تعبیر پوهېږی او پوهه لری او نن د بادشاه مخې ته نهٔ راځی ،هغه به مړ شی.

۱۴او هغه سړی چې پاچا ته د خپلو خوبونو سمه تعبیر ووایی ،هغه ته به هغه څه ورکړل شي چې هغه یې د پاچا څخه غواړي .د مصر ټول هوښیاران د پاچا په حضور کې راغلل ،د ټولو جادوګرانو او جادوګرانو سره چې په مصر ،جوشن ،رعمسیس ،تعکپنچس ،ضغر او د مصر د سرحدونو په ټولو ځایونو کې وو ،او ټول د پاچا په حضور کې ودرېدل.

۱۵ټول اشرافیان ،شهزادګان او د بادشاه خدمتګاران د مِصر د ټولو ښارونو نه راغونډ شول او ټول د بادشاه په وړاندې کښېناستل ،او بادشاه خپل خوبونه هوښیارانو او امیرانو ته بیان کړل ،او ټول هغه کسان چې د بادشاه په وړاندې ناست وو د دې رویا په اورېدو حیران شول.

۱۶او ټول هوښیاران چې د بادشاه نه مخکې وو د هغهٔ د خوبونو په تعبیر کولو کښې ډېر سره وېشل شوي وو ،ځینو یې بادشاه ته د خوبونو تعبیر ورکړو او وې وئیل" ،دا اووه ښې غواګانې اوه بادشاهان دي ،چې د بادشاه د اولادې څخه به په مِصر باندې راپورته کړے شي".

۱۷او هغه اووه بدکارې غواګانې اوه شهزادګان دي ،چې په وروستیو ورځو کې به د هغوی په وړاندې ودرېږي او هغوی به له منځه یوسي؛ او د غلې دا اووه وږې د مصر اووه لوی شهزادګان دي ،چې زموږ د بادار پاچا په جنګونو کې به د خپلو دښمنانو د اوو کم ځواکه شهزادګانو په لاسونو کې ووژل شي.

۱۸او ځینو یې پاچا ته دا تعبیر وکړ او ویې ویل :دا اووه ښې غواګانې د مصر قوي ښارونه دي او دا اووه بدې غواګانې د کنعان د خاورې اوه قومونه دي چې په وروستیو ورځو کې به د مصر د اوو ښارونو په وړاندې راشي او هغوی به له منځه یوسي.

۱۹او هغه څه چې تا په دوهم خوب کې ولیدل ،د غلو دانو اوه ښه او بد وږي ،دا یوه نښه ده چې د مصر حکومت به بیا ستا اولاد ته د لومړي په څیر بیرته راستون شي.

۲۰او د هغه په واکمنۍ کې به د مصر د ښارونو خلک د کنعان د اوو ښارونو په وړاندې چې د دوی څخه قوي دي ،ودرېږي او هغه به له منځه یوسي او د مصر حکومت به ستا اولادې ته بېرته راستون شي.

۲۱او ځینو یې پاچا ته ووېل :دا ستا د خوبونو تعبیر دی :هغه اووه ښې غواګانې اوه ملکې دي چې ته به یې په وروستیو ورځو کې د میرمنو په توګه وټاکې ،او هغه اووه بدې غواګانې دا په ګوته کوي چې دا ټولې به د پاچا په ژوند کې مړه شي.

۲۲او هغه اووه ښه او بد د غنمو وږي چې تا په دوهم خوب کې ولیدل ،څوارلس ماشومان دي ،او په وروستیو ورځو کې به دوی ودرېږي او په خپل منځ کې به جګړه وکړي ،او د دوی څخه به اووه هغه اووه کسان ووژني چې ډېر پیاوړي دي.

۲۳او ځینو یې دا خبرې پاچا ته وکړې او ویې ویل :دا اووه ښې غواګانې په دې معنی دي چې ستا اووه ماشومان به پیدا شي ،او په وروستیو ورځو کې به ستا د زامنو اووه ماشومان ووژني .او هغه اووه ښه وږي چې تا په دوهم خوب کې ولیدل ،هغه شهزادګان دي چې په وړاندې به یې اوه نور کم ځواکمن شهزادګان جګړه وکړي او په وروستیو ورځو کې به یې له منځه یوسي ،او ستا د ماشومانو غچ به واخلي ،او حکومت به بیا ستا اولاد ته راستون شي.

۲۴او پاچا د مصر د هوښیارانو ټولې خبرې او د خپلو خوبونو تعبیر واورېد ،خو یو یې هم د پاچا په زړه کې خوښ نه شو.

۲۵او پاچا په خپله هوښیارۍ پوه شو چې دوی په دې ټولو خبرو کې په بشپړه توګه سم نه دي ویلي ،ځکه چې دا د څښتن له خوا وه چې د مصر د هوښیارانو خبرې ناکامې کړي ،ترڅو یوسف د زندان له کوره ووځي او په مصر کې لوی شي.

۲۶او پاچا ولیدل چې د مصر په ټولو هوښیارانو او جادوګرانو کې یو هم د هغه سره په سمه توګه خبرې نه کولې ،نو د پاچا غصه وپارېده او د هغه په زړه کې قهر و.

۲۷نو بادشاه حُکم ورکړو چې ټول هوښیاران او جادوګران دې د هغهٔ د حضور نه ووځي ،او هغوئ ټول د بادشاه د حضور نه په شرم او شرم سره لاړل.

۲۸او پاچا امر وکړ چې په ټول مصر کې دې اعلان وشي چې ټول جادوګران چې په مصر کې دي ووژني او یو هم ژوندی پاتې نشي.

۲۹نو د بادشاه د ساتونکو مشران راپورته شول ،هر یو سړي خپله توره راوویستله او د مصر جادوګران او هوښیاران یې په وهلو پیل وکړ.

۳۰وروسته له دې ،میرود ،چې د پاچا مشر ساقي و ،راغی او د پاچا په وړاندې یې سجده وکړه او د هغه په مخکې کښېناست.

۳۱نو ساقیانو بادشاه ته ووئیل" ،بادشاه دې تل ژوندے وی او د هغهٔ حکومت دې په مُلک کښې اوچت وی".

۳۲په هغه ورځو کې ،چې اوس دوه کاله تېر شوي دي ،ته په خپل خادم باندې په قهر وې ،او تا زه په زندان کې واچوم ،او زه او د نانوایانو مشر د څه مودې لپاره په زندان کې وو.

۳۳او زمونږ سره یو عبراني نوکر وو چې د ګارډ د قوماندان وو او نوم یې یوسف وو .ځکه چې د هغه بادار وربانديې په قهر شوی وو او هغه یې په زندان کې اچولی وو او هلته یې زمونږ خدمت کاوه.

۳۴او څه موده وروسته کله چې موږ په زندان کې وو ،موږ او د نانوايانو مشر په يوه شپه خوبونه وليدل؛ موږ خوبونه وليدل ،هر يو د خپل خوب د تعبير سره سم.
۳۵سهار موږ راغلو او هغه نوکر ته مو خوبونه وويل ،او هغه زموږ خوبونه موږ ته تعبير کړل ،هر سړي ته د هغه د خوب سره سم ،ايا هغه په سمه توګه تعبير وکړ؟
۳۶او څنګه چې هغه موږ ته تعبير وکړ ،همداسي وشول؛ د هغه هيڅ خبره په ځمکه ونه لوېده.
۳۷نو اوس زما باداره او بادشاه د مصر خلک بې ګټې مه وژنئ ،وګورئ ،هغه غلام لا تر اوسه د ساتونکو د قوماندان له خوا د هغه د بادار په کور کې د زندان په خونه کې بندي دی.
۳۸که چېرې پاچا وغواړي ،هغه دې راوغواړي چې ستا مخې ته راشي او هغه به تا ته د هغه خوب سمه تعبير درکړي چې تا ليدلی دی.
۳۹او پاچا د مشر ساقيانو خبرې واورېدې ،او پاچا امر وکړ چې د مصر هوښياران بايد ونه وژل شي.
۴۰نو بادشاه خپلو نوکرانو ته امر وکړ چې يوسف د هغه مخې ته راولي ،او بادشاه هغوئ ته وويل :هغه ته لاړ شئ او هغه مه وېروئ ،که نه نو هغه به وارخطا شي او په سمه توګه به خبرې ونه کړي.
۴۱د بادشاه نوکران يوسف ته ورغلل او په بيړه يې هغه د قيدخانې نه راوويست .د بادشاه نوکرانو هغه ږيره وخرايله او هغۀ د قيدخانې جامې بدلې کړې او د بادشاه په حضور کښې حاضر شو.
۴۲پاچا په خپل شاهي تخت باندې ناست و چې په شاهانه لباس کې و او د سرو زرو ايفود يې اغوستی و ،او هغه ښه سره زر چې پرې وو ،ځلېدل ،او زمرد ،ياقوت او زمرد ،او د ټولو قيمتي ډبرو سره چې د پاچا په سر وې ،سترګې يې حيرانې کړې ،او يوسف په پاچا باندې ډېر حيران شو.
۴۳او هغه تخت چې پاچا پرې ناست وو د سرو زرو ،سپينو زرو او د سليماني ډبرو سره پوښل شوی و ،او اويا زينې يې درلودې.
۴۴او د مصر په ټوله خاوره کې د دوی دا دود و ،هر سړی چې د پاچا سره د خبرو کولو لپاره راغی ،که هغه شهزاده و يا هغه څوک چې د پاچا په نظر کې عزتمن و ،هغه به د پاچا تخت ته تر يو دېرشم زينې پورې پورته شو ،او پاچا به تر شپږ دېرشم زينې پورې ښکته شو او د هغه سره به يې خبرې کولې.
۴۵که هغه د عامو خلکو څخه وای ،نو هغه به دريمې زينې ته پورته کېده ،او پاچا به څلورمې زينې ته راښکته کېده او له هغه سره به يې خبرې کولې ،او د دوی دود دا و چې هر هغه سړی چې په ټولو اويا ژبو خبرې کول پوهېدل ،هغه به اويا زينې ته پورته کېده او خبرې به يې کولې تر هغه چې پاچا ته ورسېد.
۴۶او هر هغه سړی چې اويا پوړونه يې بشپړ نه کړل ،هغه به هغو ژبو ته چې هغه يې خبرې کولې ،دومره زينې پورته کولې.
۴۷او په هغو ورځو کې په مصر کې دا رواج و چې هيڅوک بايد په دوی باندې حکومت ونه کړي ،مګر هغه څوک چې په اويا ژبو خبرې کول پوهيدل.
۴۸کله چې يوسف د بادشاه مخې ته راغلو ،هغه د بادشاه په وړاندې په ځمکه ټيټ شو او په دريمه زينه وخوت ،او بادشاه په څلورم زينه کښېناست او د يوسف سره يې خبرې وکړې.
۴۹او بادشاه يوسف ته وويل :ما يو خوب وليد ،او د هغې د تعبير کولو لپاره څوک نشته ،او ما نن امر وکړ چې د مصر ټول جادوګران او د هغه هوښياران دې زما مخې ته راشي ،او ما خپل خوبونه هغوی ته بيان کړل ،او هيچا هم هغه په سمه توګه تعبير نه دي راکړي.
۵۰او له دې وروسته نن ما ستا په اړه واورېدل چې ته يو هوښيار سړی يې او د هر خوب چې اورې هغه په سمه توګه تعبيرولی شې.
۵۱حضرت يوسف فرعون ته په ځواب کې وويل" :فرعون دې خپل خوبونه بيان کړي چې هغه ليدلي دي .يقيناً چې تعبيرونه يې د خدای دي ".فرعون خپل خوبونه حضرت يوسف ته بيان کړل ،د غواګانو خوب او د غلو د وږو خوب ،او پاچا خبرې پرېښې.
۵۲نو يوسف د خدای پاک روح د پاچا په حضور کې پوښل شوی و ،او هغه د هغه ورځې څخه وروسته د پاچا سره د ټولو پېښو په اړه پوهيده ،او هغه د پاچا د خوب په سمه تعبير پوهيده ،او هغه د پاچا په حضور کې خبرې وکړې.
۵۳يوسف د پاچا په نظر کې خوښ شو ،او پاچا خپل غوږونه او زړه سره يو کړل ،او د يوسف ټولې خبرې يې واورېدې .يوسف پاچا ته وويل :دا تصور مه کوه چې دا دوه خوبونه دي ،ځکه چې دا يوازې يو خوب دی ،ځکه چې خدای پاک په ټوله ځمکه کې د هغه د ترسره کولو لپاره غوره کړی دی چې هغه پاچا ته په خپل خوب کې ښودلی دی ،او دا ستا د خوب سمه تعبير دی:
۵۴اووه ښې غواګانې او د غلو وږي اووه کاله دي ،او اووه خرابې غواګانې او د غلو وږې هم اووه کاله دي؛ دا يو خوب دی.
۵۵وګورئ هغه اووه کاله چې راتلونکي دي ،په ټول هېواد کې به ډېره پرېماني وي ،او له هغې وروسته به د قحطۍ اووه کاله راشي ،يوه ډېره سخته قحطي؛ او ټوله پرېماني به له هېواد څخه هېره شي ،او قحط به د هېواد اوسېدونکي وخوري.
۵۶پاچا يو خوب وليد ،او دا خوب فرعون ته تکرار شو ځکه چې دا خبره د خدای له خوا ټاکل شوې ده ،او خدای به يې ډېر ژر پوره کړي.
۵۷نو اوس به زه تاته مشوره درکړم او ستا او د دې خاورې د اوسېدونکو روحونه به د قحطۍ له بدۍ څخه وژغورم .ته په خپله ټوله پاچاهۍ کې د يو داسې سړي لټون وکړه چې ډېر هوښيار او هوښيار وي او د حکومت په ټولو چارو پوه وي او هغه د مصر د خاورې مشر وټاکه.
۵۸او هغه سړی چې ته يې په مصر باندې ټاکې ،هغه دې د خپل ځان لاندې ماموران وټاکي ترڅو د راتلونکو ښو کلونو ټول خوراکي توکي راټول کړي او غله دې ستاسو په ټاکل شويو ګودامونو کې ذخيره کړي.
۵۹هغوی دې دا خواړه د اوو کلونو د قحطۍ لپاره وساتي ،ترڅو دا ستاسو ،ستاسو د خلکو او ستاسو د ټولې ځمکې لپاره ومونډل شي او تاسو او ستاسو ځمکه د قحطۍ له امله له منځه لاړ نه شئ.
۶۰د ځمکې ټولو اوسيدونکو ته هم امر وشي چې د اوو ښو کلونو په جريان کې د خپل پټي حاصلات ،د هر ډول خوړو څخه راټول کړي ، او په خپلو ګودامونو کې يې واچوي ،ترڅو د قحط په ورځو کې د دوی لپاره ومونډل شي او دوی پرې ژوند وکړي.
۶۱دا ستا د خوب سمه تعبير دی ،او دا هغه مشوره ده چې ستا او ستا د ټولو رعيتانو د روحونو د ژغورلو لپاره ورکړل شوې ده.

۶۲پاچا یوسف ته ځواب ورکړ او ویې ویل" :څوک وایي او څوک پوهیږي چې ستا خبرې سمې دي؟ "هغه پاچا ته وویل" :دا به ستا لپاره یوه نښه وي چې زما ټولې خبرې ریښتیا دي او زما مشوره ستا لپاره ښه ده".
۶۳وګوره ستا ښځه نن د زېږون په څوکۍ ناسته ده ،او هغه به تاته زوی درکړي او ته به ورسره خوشحاله شې؛ کله چې ستا ماشوم د خپلې مور له رحم څخه راووځي ،ستا لومړی زوی چې دا دوه کاله دمخه زیږیدلی و ،مړ شي ،او ته به په هغه ماشوم کې تسلیت ولرې چې نن به ستا لپاره زیږیدلی وي.
۶۴یوسف دا خبرې د پاچا سره پای ته ورسولې ،او پاچا ته یې سجده وکړه او بهر لاړ ،او کله چې یوسف د پاچا له حضور څخه لاړ ،هغه نښې چې یوسف یې پاچا ته ویلې وې په هغه ورځ پوره شوې.
۶۵او ملکې په هغه ورځ زوی وزیږاوه او پاچا د خپل زوی په اړه د خوشحالۍ خبر واورېد ،او خوشحاله شو ،او کله چې خبریال د پاچا له حضور څخه لاړ ،د پاچا نوکرانو د پاچا لومړی زیږیدلی زوی په ځمکه مړ وموندل.
۶۶او د پاچا په ماڼۍ کې ډېر غم او ژړا وه ،او پاچا دا واورېدل ،او ویې ویل" ،دا شور او ژړا څه ده چې ما په کور کې اورېدلې ده؟ "او هغوی پاچا ته وویل چې د هغه مشر زوی مړ شوی دی .بیا پاچا پوه شو چې د یوسف ټولې خبرې چې هغه ویلې وې سمې وې ،او پاچا د هغه ماشوم په واسطه چې په هغه ورځ د هغه څخه زیږیدلی و ،تسلیت ورکړ لکه څنګه چې یوسف ویلي وو.

څپرکی۴۹

۱د دې نه پس بادشاه خپل ټول آفسران او نوکران او ټول شهزادګان او اشراف چې د بادشاه سره تعلق لری راغونډ کړل او هغوئ ټول د بادشاه په وړاندې حاضر شول.
۲بادشاه هغوئ ته ووئیل" ،ګورئ ،تاسو د دې عبراني سړي ټولې خبرې لیدلي او اورېدلې دي ،او هغه ټولې نښې چې هغه یې اعلان کړې وې چې پوره به شي ،او د هغه یوه خبره هم په ځمکه نه ده لوېدلې.
۳تاسو پوهیږئ چې هغه د خوب سمه تعبیر ورکړی دی ،او دا به خامخا رښتیا شي ،نو اوس مشوره وکړئ او پوه شئ چې څه به کوئ او څنګه به ځمکه د قحطۍ څخه وژغورل شي.
۴اوس ولټوئ او وګورئ چې آیا د هغه په څیر بل څوک پیدا کیدی شي چې په زړه کې یې حکمت او پوهه وي ،او زه به هغه د ځمکې مشر وټاکم.
۵ځکه چې تاسو اوریدلي دي چې هغه عبراني سړي په دې اړه څه مشوره ورکړې ده چې په دې سره ځمکه د قحطۍ څخه وژغورئ ،او زه پوهیږم چې ځمکه به د هغه عبراني سړي د مشورې پرته د قحطۍ څخه خلاص نشي ،هغه چې ما ته یې مشوره ورکړې وه.
۶هغوی ټولو پاچا ته په ځواب کې وویل" :هغه مشوره چې هغه عبراني په دې اړه ورکړې ده ښه ده .نو اوس ،زموږ باداره او پاچاه ، وګورئ ،ټوله ځمکه ستاسو په لاس کې ده ،هغه څه وکړئ چې ستاسو په نظر کې ښه ښکاري".
۷هغه څوک چې ته یې انتخابوې او ته پوهیږې چې هوښیار دی او د خپلې پوهې سره د ځمکې د ژغورلو توان لري ،پاچا به هغه د هغه د مشرۍ لاندې په ټوله خاوره وټاکي.
۸نو بادشاه ټولو آفسرانو ته ووئیل" ،ما فکر کاوه چې څنګه چې خُدائ پاک عبراني سړي ته هغه ټولې خبرې بیان کړې دي چې هغهٔ کړې دي ،نو په ټوله زمکه کښې د هغهٔ په شان هوښیار او هوښیار څوک نشته .که ستاسو په نظر کښې دا ښه ښکاره شی نو زهٔ به هغه په زمکه مقرر کړم ،ځکه چې هغه به په خپل حکمت سره زمکه بچ کړی".
۹ټولو افسرانو پاچا ته په ځواب کې وویل" :خو په یقین سره دا د مصر په قوانینو کې لیکل شوي دي ،او دا باید سرغړونه ونشي ،چې هیڅوک به په مصر باندې پاچاهي ونه کړي ،او نه به د پاچا څخه دوهم وي ،مګر هغه څوک چې د انسانانو په ټولو ژبو کې پوهه ولري".
۱۰نو اوس زمونږ باداره او بادشاه ،وګورئ ،دا عبراني سړی یوازې په عبراني ژبه خبرې کولی شي ،نو څنګه هغه زموږ د واکمنی دوهم کس کېدای شي ،یو سړی چې حتی زموږ ژبه هم نه پوهیږي؟
۱۱اوس مونږ تاته سوال کوو چې هغه راوغواړه او ستا مخې ته دې راشي ،او په ټولو کارونو کې یې وازمایه او څه چې ته مناسب ګڼې هغه وکړه.
۱۲بادشاه ووېل" :سبا به وشي ،او هغه خبره چې تا کړې ده ښه ده ".او په هغه ورځ ټول آفسران د بادشاه مخې ته راغلل.
۱۳په هغه شپه څښتن خپل یو خدمتګار فرښته ولیږله ،او هغه د مصر په خاوره کې یوسف ته راغله ،او د څښتن فرښته د یوسف په سر ولاړه وه ،او ولیدل چې یوسف د شپې په خپل بادار په کور کې په زندان کې په بستر کې پروت و ،ځکه چې د هغه بادار هغه د خپلې ښځې له امله بیرته زندان ته اچولی و.
۱۴فرښتې هغه له خوبه راویښ کړ ،یوسف پاڅېد او په خپلو پښو ودرېد ،او د څښتن فرښته د هغه په مقابل کې ولاړه وه ،د څښتن فرښتې د یوسف سره خبرې وکړې ،او په هغه شپه یې هغه ته د انسانانو ټولې ژبې ورزده کړې ،او هغه د هغه نوم یهوسف کېښود.
۱۵د مالِک خُدائ فرښته د هغهٔ نه لاړه ،او یوسف واپس راغلو او په خپل بستره باندې څملاستو ،او یوسف په هغه رویا حیران شو چې هغه ولیده.
۱۶سهار چې کله بادشاه خپل ټول درباریان او نوکران راوغوښتل ،نو هغوئ ټول راغلل او د بادشاه په مخکښې کښېناستل .نو بادشاه حُکم وکړو چې یوسف راولئ ،نو د بادشاه نوکران لاړل او یوسف یې د فِرعون مخې ته راوستو.
۱۷او پاچا راووت او د تخت په زینو وخوځېد ،او یوسف د پاچا سره په ټولو ژبو خبرې وکړې ،او یوسف هغه ته ورغی او د پاچا سره یې خبرې وکړې تر هغه چې هغه په اویا پوړ کې د پاچا مخې ته ورسېد ،او د پاچا مخې ته کېناست.
۱۸پاچا د یوسف په خاطر ډېر خوشحاله شو ،او د پاچا ټولو درباریانو د یوسف ټولې خبرې واورېدې او د پاچا سره ډېر خوشحاله شول.
۱۹او د فِرعون او د هغه د درباریانو په نظر کې دا خبره خوښه شوه چې یوسف د ټول مِصر په بادشاهۍ باندې د دویم مقام لپاره مقرر کړي .فِرعون یوسف ته ووئیل،

۲۰تا ما ته مشوره راکړه چي د مصر په خاوره باندي یو هوښیار سړے مقرر کړم ،ترڅو د هغه په حکمت سره دا خاوره د قحطی څخه وژغورم .اوس ،څرنګه چي خدای پاک تاته دا ټول بیان کړي دي او هغه ټولي خبرې چي تا کړې دي ،نو په ټوله خاوره کي ستا په څېر هوښیار او هوښیار سړے نشته.

۲۱او ستا نوم به نور یوسف نه بلل کیږي ،بلکي ستا نوم به صفنات پانیه وي .ته به زما څخه وروسته دوهم مقام لرې ،او زما د حکومت ټولي چارې به ستا د قول په مطابق وي ،او زما قوم به ستا په قول بهر ځي او راځي.

۲۲همدارنګه ستا د لاس لاندې به زما خدمتګاران او افسران خپل معاش ترلاسه کړي چي هره میاشت ورته ورکول کیږي ،او د ځمکي ټول خلک به ستا په وړاندې سجده وکړي ،یوازې په خپل تخت کي به زه له تا څخه لوی یم.

۲۳بیا بادشاه خپله ګوتی د خپل لاس نه وویستله او د یوسف په لاس یې ور واچوله ،او بادشاه یوسف ته شاهانه لباس وروا غوست ،د سرو زرو تاج یې په سر کښېښود او د سرو زرو زنځیر یې په غاړه کي واچاوه.

۲۴نو بادشاه خپلو نوکرانو ته حُکم ورکړو او هغوئ هغه د بادشاه په دویم ګاډی کښې سپور کړو ،کوم چي د بادشاه د ګاډی په مقابل کښې روان وو .هغهٔ هغه د بادشاه د آسونو نه په یو لوئ او قوي آس باندې سپور کړو او د مِصر په کوڅو کښې یې وګرځولو.

۲۵او پاچا امر وکړ چي ټول هغه کسان چي د تمبلونو ،ربابونو او نورو موسیقي الاتو غږوي باید د یوسف سره لاړ شي؛ یو زر تمبلونه ، یو زر میکولوت او یو زر نیبالیان د هغه پسي روان شول.

۲۶پنځه زره سړي چي په لاسونو کي یې توري ځلېدلي وې او د یوسف په وړاندې روان وو او لوبې یې کولې ،او د پاچا د لویو سړیو څخه شل زره یې د سرو زرو پوښل شوي کمربندونه اغوستي وو ،د یوسف په ښي لاس او شل زره یې په چپ لاس روان وو ،او ټولي ښځي او نجوني په بامونو یا په کوڅو کي ولاړې وې او د یوسف سره یې لوبې کولې او خوشحاله یې کېدل ،او د یوسف ظاهري ښه او د هغه ښکلا ته یې کتل.

۲۷او د پاچا خلک د هغه څخه مخکي او وروسته روان وو ،په لاره کي یې د لوبان ،کاسیا او هر ډول ښه عطرو خوشبویي اچوله ،او د لارې په اوږدو کي یې مرر او الو خپاره کړل ،او شلو سړیو په ټوله ځمکه کي د هغه په وړاندې دا خبرې په لوړ غږ سره اعلان کړې:

۲۸آیا ته دا سړی وینې چي پاچا د خپل دوهم کس په توګه غوره کړی دی؟ د حکومت ټولي چارې به د هغه له خوا تنظیم شي ،او هغه څوک چي د هغه له امرونو څخه سرغړونه کوي ،یا د هغه په وړاندې په ځمکه نه ټیټیږي ،هغه به مړ شي ،ځکه چي هغه د پاچا او د هغه د دوهم کس په وړاندې بغاوت کوي.

۲۹کله چي د پیغام رسوونکو اعلان بس شو ،نو د مصر ټول خلک د یوسف په وړاندې په ځمکه باندې ټیټ شول او ویې ویل" :ژوندی دې وي پاچا ،او د هغه دوهم زوی دې هم ژوندی وي ".او د مصر ټول اوسیدونکي د لارې په اوږدو کي په سجده شول ،او کله چي پیغام رسونکي هغوی ته نږدې شول ،نو سجده یې وکړه او د یوسف په وړاندې یې د هر ډول تیمبر ،میکول او نیبل غږولو سره خوشحالي وکړه.

۳۰او یوسف په خپل آس سپور خپلې سترګي اسمان ته پورته کړې او غږ یې وکړ :هغه غریب سړی له خاورو څخه را پورته کوي ،هغه مسکینان د خځلو له غونډی څخه را پورته کوي .ای د لښکرو څښتنه ،بختور دی هغه سړی چي په تا باور لري.

۳۱حضرت یوسف د فرعون د درباریانو او درباریانو سره د مصر په ټوله خاوره کي وګرځېد او هغوی هغه ته د مصر ټوله خاوره او د فرعون ټولي خزاني وښودلې.

۳۲نو یوسف بېرته راغی او په هغه ورځ فرعون ته راغی .فرعون یوسف ته په مصر کي یوه جایداد ورکړ ،د پټیو او انګورو باغونه یې ورکړل .پاچا یوسف ته درې زره کیلو سپین زر او یو زر کیلو سره زر ،د سلیماني ډبرې او د سرو زرو ډبرې او ډېر سوغاتونه ورکړل.

۳۳په بله ورځ بادشاه د مِصر ټولو خلقو ته حُکم ورکړو چي یوسف ته نذرانې او سوغاتونه راوړئ ،او هر څوک چي د بادشاه د حُکم سرغړونه وکړی هغه دې ووژلے شی .هغوئ د ښار په کوڅه کښې یو اُونچائی ځائ جوړ کړو او هلته یې جامې وغوړولې او هر څوک چي یوسف ته څهٔ راوړل نو هغه به یې په اُونچائی ځائ کښې کېښودل.

۳۴او د مصر ټولو خلکو په هغه لوړ ځای کي یو څه واچول ،یو سړي د سرو زرو غوږوالی ،بل یې ګوتي او غوږوالی ،د سرو زرو او سپینو زرو کار مختلف لوښي ،او د سلیماني ډبرې او بډیلیم یې په هغه لوړ ځای کي واچول؛ هر یو د هغه څه څخه یو څه ورکړل چي هغه یې درلودل.

۳۵یوسف دا ټول واخیستل او په خپلو خزانو کي یې کېښودل ،او د پاچا ټولو درباریانو او اشرافو یوسف ته درناوی وکړ ،او هغوی هغه ته ډېرې ډالۍ ورکړې ،ځکه چي پاچا هغه د خپل دوهم کس په توګه غوره کړی و.

۳۶نو بادشاه د اون د اِهیرام اِمام زوئ فوطیفرع ته ولېږلو ،او هغه خپله کشره لور عُسنات واخیستله او هغه یې یوسف ته د ښځې په توګه ورکړه.

۳۷هغه نجلۍ ډېره ښکلې وه ،پېغله وه ،سړي نه پېژندله ،او یوسف هغه د خپلې ښځې په توګه واخیسته .پاچا یوسف ته وویل" :زه فرعون یم ،او ستا پرته به بل څوک د دې جرئت ونکړي چي لاس او پښه پورته کړي او زما په قوم باندې د مصر په ټوله خاوره کي حکومت وکړي".

۳۸یوسف دېرش کلن وو چي د فرعون په حضور کي ودرېد ،او یوسف د فرعون له حضور څخه لاړ او په مصر کي د دوهم پادشاه په توګه وټاکل شو.

۳۹او بادشاه یوسف ته سل نوکران ورکړل چي په خپل کور کي د هغه خدمت وکړي ،او یوسف هم ډېر نوکران ولېږل او واخیستل او هغوی د یوسف په کور کي پاتې شول.

۴۰بیا یوسف د خپل ځان لپاره د پاچاهانو د کورونو په څېر یو ډېر شاندار کور جوړ کړ ،د پاچا د مانۍ د انګړ مخې ته ،او په کور کي یې یو لوی معبد جوړ کړ ،چي په ظاهره کي ډېر ښکلی او د هغه د استوګني لپاره مناسب و؛ یوسف درې کاله د خپل کور په جوړولو کي تیر کړل.

۴۱یوسف د ځان لپاره د سرو زرو او سپینو زرو څخه یو ډېر ښکلی تخت جوړ کړ او هغه یې د سلیماني ډبرو او بډیلیم سره پوښلی و ،او په هغه باندې یې د ټول مصر د ځمکې او د مصر د سیند په څیر شکل جوړ کړ چې د مصر ټوله ځمکه اوبه کوي؛ او یوسف په خپل کور کې په خپل تخت باندې په ډاډ سره ناست و او ښتن د یوسف حکمت زیات کړ.
۴۲د مصر ټول اوسېدونکي ،د فرعون درباریان او د هغه مشران د یوسف سره ډېره مینه کوله ،ځکه چې دا کار د ښتن له خوا یوسف ته شوی و.
۴۳د یوسف لښکر جنګېدو ،چې شمېر یې څلوېښت زره شپږ سوه کسانو ته رسېده ،او د دښمن په وړاندې د پاچا او یوسف سره د مرستې لپاره وسلې وړلې ،د پاچا د درباریانو ،د هغه د نوکرانو او د مصر د بې شمېره اوسېدونکو پرته.
۴۴یوسف خپلو زړورو سړو او خپلو ټولو لښکرو ته ډالونه او نیزې ،خولۍ او زغرې او د شعلې د وهلو لپاره تیرې ورکړې.

څپرکی۵۰

۱په هغه وخت کې د ترشیش اولاد د اسماعیل د زامنو په مقابل کې راغلل او د هغوی سره یې جګړه وکړه ،او د ترشیش اولاد د ډېر وخت لپاره اسماعیلیان لوټ کړل.
۲په هغه وخت کې د اسماعیل اولادونه په شمېر کې لږ وو ،او دوی د ترشیش په خلکو باندې غالب نشول او په هغوی باندې ډېر ظلم وشو.
۳نو د اسماعیلیانو مشرانو د مصر بادشاه ته یو لیک ولېږه چې ورته یې وویل” :زه تا ته دعا کوم چې خپلو نوکرانو ته آفسران او لښکرې راولېږه چې د ترشیش د اولادې په وړاندې زموږ سره مرسته وکړي ،ځکه چې موږ ډېر وخت راهیسې له منځه تللي یو“.
۴فرعون یوسف د خپلو زړورو سړو او لښکرو سره ولېږه چې ورسره وو او همدارنګه د پاچا د ماڼۍ څخه یې ډېر ښه سړی ولېږل.
۵او هغوئ د اسماعیل اولاد ته د حویله مُلک ته لاړل ،چې د ترشیش د خلقو په خِلاف د هغوئ مدد وکړي ،او د اسماعیل اولاد د ترشیش د خلقو سره جنګ وکړو ،او یوسف ترشیشیانو ته ماتې ورکړه او د هغوئ ټوله زمکه یې قبضه کړه ،او د اسماعیل اولاد تر نن ورځې پورې هلته اوسیږی.
۶کله چې د ترشیش مُلک فتح شو ،نو ټول ترشیشیان وتښتېدل او د خپلو ورونو یاوانانو پولې ته راغلل ،او یوسف د خپلو ټولو زورورو سړو او لښکر سره مصر ته راستون شو ،یو هم ورک نه شو.
۷او د کال په بدلون کې ،د یوسف د مصر په پاچاهۍ کې د دوهم کال په جریان کې ،ښتن د یوسف په وینا د اوو کلونو لپاره په ټوله خاوره کې ډېره زیاته خوشحالي ورکړه ،ځکه چې ښتن په هغو ورځو کې د اوو کلونو لپاره د ځمکې ټول حاصلات برکت کړل ،او دوی وخوړل او ډیر مطمئن شول.
۸په هغه وخت کې حضرت یوسف د هغه تر لاس لاندې ماموران درلودل ،او هغوی به د ښو کلونو ټول غله راټولول او هر کال به یې غله راټولوله او د حضرت یوسف په خزانو کې به یې کېښودل.
۹او هر وخت چې هغوی غله راټولوله ،حضرت یوسف امر کاوه چې هغوی باید په وږو کې غله راوړي او د پټي خاوره هم ورسره راوړي ،ترڅو خراب نشي.
۱۰یوسف کال په کال همداسې وکړل او د سمندر د شګو په څیر یې ډېر غله راټوله کړه ،ځکه چې د هغه ګودامونه ډېر زیات وو او د ډېروالي له امله یې شمېرل کېدلای نه شول.
۱۱همدارنګه د مصر ټولو اوسېدونکو په اوو ښو کلونو کې په خپلو ګودامونو کې ډېر زیات خوراک راټول کړ ،خو هغوی د یوسف په څېر کار ونه کړ.
۱۲او هغه ټول خوراک چې حضرت یوسف او مصریانو د اوو کلونو پرېمانۍ په موده کې راټول کړی وو ،د قحطۍ د اوو کلونو لپاره د ځمکې لپاره په ګودامونو کې خوندي شو ،ترڅو د ټولې ځمکې ملاتړ وشي.
۱۳د مصر اوسېدونکو هر یو خپل ګودامونه او پټ ځایونه د غلې دانې څخه ډک کړل ،ترڅو د قحطۍ په وخت کې مرسته وکړي.
۱۴حضرت یوسف ټول هغه خوراکي توکي چې راټول کړي وو د مصر په ټولو ښارونو کې کېښودل او ټول ګودامونه یې وتړل او په هغو باندې یې ساتونکي وټاکل.
۱۵د یوسف د ښځې عسنات چې د فوطیفرع لور وه ،د هغه څخه دوه زامن پیدا شول ،منسي او افرایم ،او یوسف د څلور دېرشو کالو وو چې دواړه یې وزېږېدل.
۱۶هلکان لوی شول او د هغه په لاره او د هغه په لارښوونو روان شول ،دوی د هغه لارې څخه چې د دوی پلار ورته ښودلې وه ،نه ښي خوا ته او نه چپ خوا ته اوښتي وو.
۱۷ښتن د هلکانو سره وو ،او هغوی لوی شول او په ټوله حکمت او د حکومت په ټولو چارو کې یې پوهه او مهارت ترلاسه کړ ،او د پاچا ټولو افسرانو او د مصر د اوسیدونکو مشرانو هلکانو ته یې درناوی کاوه ،او هغوی د پاچا د زامنو په منځ کې لوی شول.
۱۸او د اوو کلونو پرېماني چې په ټول هېواد کې وه ،پای ته ورسېده .او د هغو څخه وروسته د اوو کلونو قحط راغی لکه څنګه چې حضرت یوسف فرمایلي وو ،او په ټول هېواد کې قحط راغی.
۱۹ټولو مصریانو ولیدل چې په مصر کې قحطي پیل شوې ده ،نو ټولو مصریانو خپلې د غلې ګودامونه پرانیستل ځکه چې قحطي په هغوی باندې ډېره سخته وه.
۲۰هغوی ټول هغه خواړه وموندل چې د هغوی په ګودامونو کې وو ،د حشراتو څخه ډک او د خوړلو وړ نه وو .او په ټول هېواد کې قحطي ډېره شوه .د مصر ټول اوسېدونکي راغلل او د فرعون په حضور کې یې فریاد وکړ ،ځکه چې قحطي په هغوی ډېره سخته وه.
۲۱هغوی فرعون ته وویل” :خپلو نوکرانو ته خواړه راکړه ،نو ولې به ستا په وړاندې د لوږې له امله مړه شو ،موږ او زموږ ماشومان؟“
۲۲فرعون هغوی ته په ځواب کې وویل" :تاسو ولې ماته ژاړئ؟ ایا یوسف امر نه و کړی چې د اوو کلونو د پرخې په موده کې د قحطۍ د کلونو لپاره غله ذخیره شي؟ او ولې تاسو د هغه خبره ونه منله؟"

۲۳د مصر خلکو پادشاه ته په خوب کې وويل" :زما باداره ،ستا په ژوند قسم ،ستا بندګانو هغه څه وکړل چې يوسف امر کړی و .ستا بندګانو هم د اوو کلونو د پرېمانۍ په موده کې د خپلو ځمکو ټول حاصلات راټول کړل او تر نن ورځې پورې يې په ګودامونو کې کېښودل.
۲۴کله چې ستا په غلامانو قحط ډېر سخت شو ،موږ خپل ګودامونه پرانيستل ،او وليدل چې زموږ ټول حاصلات د چينجو څخه ډک وو او د خوړو وړ نه وو.
۲۵کله چې بادشاه د مِصر په اوسېدونکو باندې ټولې پېښې واورېدې ،نو هغه د قحطۍ له امله ډېر ووېرېدو او ډېر وېرېدو ،او بادشاه د مِصر خلقو ته جواب ورکړو" ،څرنګه چې دا هر څۀ په تاسو باندې پېښ شوي دي ،نو يوسف ته لاړ شئ ،هر هغه څۀ وکړئ چې هغه درته وايي ،او د هغۀ د حُکمونو نه سرغړونه مه کوئ".
۲۶نو د مصر ټول خلک لاړل او يوسف ته راغلل او ورته يې وويل" :موږ ته خواړه راکړه ،نو ولې به ستا په مخکې د لوږې له امله مړه شو؟ ځکه چې موږ په اوو کلونو کې خپل حاصلات لکه څنګه چې ستا امر وو راټول کړل او ذخيره مو کړل او دا په موږ باندې راغلل".
۲۷کله چې حضرت يوسف د مصريانو ټولې خبرې او هغه څه چې په هغوی باندې راغلي وو واورېدل ،حضرت يوسف د خپلو حاصلاتو ټولې ګودامونه پرانيستل او هغه يې په مصريانو وپلورل.
۲۸قحطي په ټول هېواد کې ډېره شوه او په ټولو هېوادونو کې وه ،مګر په مصر کې حاصلات د خرڅلاو لپاره وو.
۲۹د مصر ټول اوسېدونکي د غلې د اخيستلو لپاره يوسف ته راغلل ،ځکه چې قحط په هغوی سخت وو او د هغوی ټول غله خراب شول ، او يوسف هره ورځ هغه د مصر په ټولو خلکو پلورل.
۳۰د کنعان د خاورې ټولو اوسېدونکو ،فلسطينيانو ،د اردن د سيند د بلې غاړې خلکو ،د ختيځ خلکو او د لرې او نږدې هېوادونو ټولو ښارونو واورېدل چې په مصر کې غله شته ،نو ټول مصر ته راغلل چې غله واخلي ،ځکه چې قحط په هغوی باندې ډېر سخت و.
۳۱حضرت يوسف د غلو ګودامونه پرانيستل او په هغو باندې يې ماموران وټاکل او هره ورځ به يې ولاړ وو او ټولو راغلو خلکو ته به يې غله پلورله.
۳۲حضرت يوسف پوهېده چې د هغه ورونه به هم د غلې دانې اخيستلو لپاره مصر ته راشي ،ځکه چې په ټوله ځمکه قحطي ډېره شوې وه .حضرت يوسف خپلو ټولو خلکو ته امر وکړ چې دا په ټول مصر کې اعلان کړي او ويې ويل:
۳۳دا د پاچا ،د هغه د دوهم او د هغوی د مشرانو خوښه ده چې هر هغه څوک چې غواړي په مصر کې غله واخلي ،خپل غلامان به مصر ته د اخيستلو لپاره نه ليږي ،مګر د هغه زامن ،او همدارنګه هر مصري يا کنعاني ،څوک چې په مصر کې د غلو له اخيستلو څخه د کوم دوکان څخه راشي او لاړ شي او په ټوله خاوره کې يې وپلوري ،هغه به مړ شي ،ځکه چې هيڅوک به د هغه د کورنۍ د ملاتړ پرته بل څوک ونه اخلي.
۳۴او هر څوک چې دوه يا درې څاروي چلوي هغه به ووژل شي ،ځکه چې يو سړی به يوازې خپل څاروی چلوي.
۳۵نو يوسف د مصر په دروازو کې ساتونکي وټاکل او هغوی ته يې امر وکړ :هر څوک چې د غلې دانې اخيستلو لپاره راشي ،هغه پرېږده چې تر هغه وخته پورې ورننوځي چې د هغه نوم او د هغه د پلار نوم او د هغه د پلار د پلار نوم وليکل شي ،او هر هغه څه چې د ورځې لخوا ليکل شوي وي ،د ماښام په وخت کې ماته راولېږئ ترڅو زه د هغوی نومونه وپېژنم.
۳۶حضرت يوسف په ټول مصر کې ماموران وټاکل او هغوی ته يې امر وکړ چې دا ټول کارونه وکړي.
۳۷نو يوسف دا ټول کارونه وکړل او دا قوانين يې جوړ کړل ترڅو هغه پوه شي چې د هغه ورونه به کله د غلې دانې اخيستلو لپاره مصر ته راشي او د يوسف خلکو هره ورځ په مصر کې د دې خبرو او قوانينو سره سم چې يوسف يې امر کړی و ،اعلان وکړ.
۳۸د ختيځ او لوېديځ او ټولې ځمکې ټولو اوسېدونکو د هغو قوانينو او مقرراتو په اړه واورېدل چې حضرت يوسف په مصر کې وضع کړي وو .د ځمکې د لرې پرتو سيمو اوسېدونکي راتلل او هره ورځ به يې په مصر کې غله اخيستل او بيا به تلل.
۳۹د مصر ټولو مشرانو د حضرت يوسف په امر عمل وکړ او هر هغه څوک چې د غلې دانې اخيستلو لپاره مصر ته راتلل ،د دروازو ساتونکو به خپل نومونه او د خپلو پلرونو نومونه ليکل او هره ورځ به يې ماښام د حضرت يوسف مخې ته راوړل.

فصل ۵۱

۱وروسته حضرت يعقوب واورېدل چې په مصر کې غله شته ،نو هغه خپل زامن راوغوښتل چې مصر ته لاړ شي ترڅو غله واخلي ، ځکه چې په هغوی باندې هم قحطي راغلې وه ،نو هغه خپلو زامنو ته غږ وکړ او ويې ويل:
۲ګوره ،زه اورم چې په مصر کې غله شته او د ځمکې ټول خلک هلته د اخيستلو لپاره ځي ،نو اوس ولې تاسو د ټولې نړۍ په وړاندې ځانونه مطمئن ښکاره کوئ؟ تاسو هم مصر ته لاړ شئ او د هغو خلکو په منځ کې چې هلته راځي لږ غله واخلئ ،ترڅو موږ مړه نه شو.
۳د حضرت يعقوب زامنو د خپل پلار خبره ومنله او مصر ته لاړل ترڅو د هغو نورو خلکو په منځ کې غله واخلي چې هلته راغلي وو.
۴د هغوی پلار حضرت يعقوب هغوی ته امر وکړ :کله چې تاسو ښار ته ننوځئ ،نو د هغه هېواد د اوسېدونکو له امله په يوه دروازه کې سره مه ننوځئ.
۵د يعقوب زامن روان شول او مصر ته لاړل ،او د يعقوب زامنو هر څه لکه څنګه چې د دوی پلار ورته امر کړی و ،وکړل او يعقوب بنيامين ونه ليږه ،ځکه چې هغه وويل ،هسې نه چې د هغه د ورور په څېر په لاره کې ورسره کومه پېښه وشي .نو د يعقوب لس زامن لاړل.
۶کله چې د يعقوب زامن په لاره روان وو ،نو د يوسف سره د خپلو کړو څخه پښېمانه شول ،او يو بل ته يې وويل" :موږ پوهېږو چې زموږ ورور يوسف مصر ته لاړ ،او اوس به هغه چېرته لاړ شو چې لاړ شو ،او که هغه مو پيدا کړ ،نو هغه به د هغه د بادار څخه د فديې په توګه واخلو ،او که نه ،نو په زور به يې واخلو او د هغه لپاره به مړه شو".

۷د یعقوب زامنو په دې خبره موافقه وکړه او د یوسف په خاطر يې ځانونه قوي کړل ترڅو هغه د خپل بادار له لاسه وژغوري ،او د یعقوب زامن مصر ته لاړل .کله چې دوی مصر ته نږدې شول نو له يو بل څخه جلا شول ،او د مصر له لسو دروازو څخه ننوتل ،او د دروازې ساتونکو په هغه ورځ د هغوی نومونه وليکل او ماښام يې يوسف ته راوړل.
۸او يوسف د ښار د دروازو د ساتونکو نومونه ولول ،او هغه وليدل چې د هغه ورونه د ښار په لسو دروازو کې ننوتل ،او په هغه وخت کې يوسف امر وکړ چې دا بايد د مصر په ټوله خاوره کې اعلان شي ،او ويې ويل:
۹د ټولو گودامونو ساتونکو بهر لاړ شئ ،د غلو ټولې گودامونه وتړئ او يوازې يو يې خلاص پريږدئ ،ترڅو هغه کسان چې راځي له هغې څخه واخلي.
۱۰په هغه وخت کې د يوسف ټولو درباريانو هم همداسې وکړل ،او ټول دوکانونه يې وتړل او يوازې يو يې خلاص پريښود.
۱۱يوسف د خپلو ورونو نومونه هغه چا ته ورکړل چې د گودام مشر و او هغه ته يې وويل :هرڅوک چې تاته د غلې دانې اخيستلو لپاره راشي ،د هغه نوم وپوښته ،او کله چې د دې نومونو خلک ستا مخې ته راشي ،هغوی ونيسئ او وليږئ ،او هغوی همداسې وکړل.
۱۲کله چې د یعقوب زامن ښار ته راغلل ،نو په ښار کې سره راټول شول ترڅو د ځان لپاره د غلې دانې د اخيستلو دمخه د يوسف په لټه کې شي.
۱۳نو هغوی د کنجرو ديوالونو ته لاړل او د يوسف په لټه کې يې درې ورځې د کنجرو په ديوالونو کې تېرې کړې ،ځکه چې هغوی فکر کاوه چې يوسف به د کنجرو په ديوالونو کې راشي ،ځکه چې يوسف ډېر ښکلی او ښکلی وو ،او د یعقوب زامنو درې ورځې د يوسف په لټه کې وو ،خو هغه يې ونه موند.
۱۴او هغه سړی چې د گودامونو مشر و ،هغه نومونه يې ولټول چې يوسف ورته ورکړي وو ،خو هغه يې ونه موندل.
۱۵هغهٔ يوسف ته دا خبر وليږلو چې" ،درې ورځې تېرې شوې دي او هغه سړی چې تا ما ته نومونه راکړي وو ،نهٔ دي راغلي .نو يوسف نوکران وليږل چې په ټول مِصر کښې هغه سړی ولټوي او يوسف ته يې راولي.
۱۶د يوسف نوکران لاړل او مصر ته لاړل او هغوی يې ونه موندل ،او جوشن ته لاړل او هلته يې نه درلودل ،بيا د رعمسيس ښار ته لاړل او هغوی يې ونه موندل.
۱۷نو يوسف شپاړس نوکران د خپلو ورونو د لټولو لپاره وليږل ،او هغوی لاړل او د ښار په څلورو گوټونو کې خپاره شول ،او څلور نوکران د فاحشو کور ته لاړل او هلته يې هغه لس سړي وموندل چې د خپل ورور په لټه کې وو.
۱۸نو هغو څلورو سړو هغوی ونيول او د هغه مخې ته يې راوستل ،او هغوی ورته په ځمکه سجده وکړه ،او يوسف په خپل معبد کې په خپل تخت ناست و ،شاهانه جامې يې اغوستې وې ،او په سر يې د سرو زرو يو لوی تاج و ،او ټول ځواکمن سړي د هغه شاوخوا ناست وو.
۱۹د حضرت یعقوب زامنو يوسف وليد ،د هغه څېره ،ښکلا او د ښکلا ښکلا د هغوی په سترگو کې ډېره ښکلې ښکاره شوه ،او بيا يې په ځمکه پرېوتل.
۲۰يوسف خپل ورونه وليدل او وپيژندل ،خو هغوی هغه ونه پيژندلو ،ځکه چې يوسف د هغوی په نظر کې ډېر لوی وو ،نو هغوی هغه ونه پيژندلو.
۲۱حضرت يوسف له هغوی څخه پوښتنه وکړه" :تاسو له کوم ځای څخه راغلي ياست؟ "هغوی ټولو ځواب ورکړ" :ستاسو غلامان د کنعان له خاورې څخه د غلې د اخيستلو لپاره راغلي دي ،ځکه چې په ټوله ځمکه کې قحط خپور شوی دی ،او ستاسو غلامانو واورېدل چې په مصر کې غله شته ،نو دوی د نورو راغلو خلکو سره راغلي دي چې د هغوی د ملاتړ لپاره غله واخلي".
۲۲يوسف هغوی ته په ځواب کې وويل" :که تاسو د خپلې وينا له مخې د شيانو د اخيستلو لپاره راغلي يئ ،نو ولې د ښار له لسو دروازو څخه تېرېږئ؟ دا يوازې دا کېدای شي چې تاسو د دې خاورې د جاسوسۍ لپاره راغلي يئ".
۲۳ټولو په گډه يوسف ته ځواب ورکړ او ويې ويل" :نه ،زما باداره ،موږ په حقه يو ،ستا غلامان جاسوسان نه دي ،خو موږ د غلې دانې اخيستلو لپاره راغلي يو ،ځکه چې ستا غلامان ټول ورونه دي ،د کنعان په خاوره کې د يو سړي زامن دي ،او زموږ پلار موږ ته امر کړی دی چې کله تاسو ښار ته راشئ نو د هغه هېواد د اوسېدونکو له امله په يوه دروازه کې سره مه ننوځئ".
۲۴يوسف بيا هغوئ ته جواب ورکړو او وې فرمائيل" ،دا هغه خبره ده چې ما تاسو ته وکړه ،تاسو د دې مُلک د جاسوسۍ لپاره راغلي يئ ، نو تاسو ټول د ښار د لسو دروازو له لارې راغلي يئ .تاسو د دې مُلک د بربنډتيا د ليدلو لپاره راغلي يئ".
۲۵يقيناً هر څوک چې د غلې د اخيستلو لپاره راځي نو خپله لاره به ونيسي ،او ته لا دمخه په دې ځمکه کې درې ورځې لرې ،او ته د دې درې ورځو لپاره د فاحشو په ديوالونو کې څه کوې؟ يقيناً جاسوسان دا کارونه خوښوي.
۲۶هغوی يوسف ته وويل" :دا زموږ د باداره څخه لرې ده چې داسې خبرې وکړو ،ځکه چې موږ دولس ورونه يو ،د خپل پلار يعقوب زامن يو ،د کنعان په خاوره کې ،د اسحاق زوی او د ابراهيم عبراني زوی يو .او وگورئ چې کشر يې نن زموږ د پلار سره د کنعان په خاوره کې دی ،او يو يې هم نشته ،ځکه چې هغه زموږ څخه ورک شوی و ،او موږ فکر کاوه چې شايد هغه په دې خاوره کې وي ،نو موږ په ټوله خاوره کې د هغه په لټه کې يو ،او حتی د فاحشو کورونو ته راغلي يو چې هلته هغه ولټوو".
۲۷يوسف هغوی ته وويل" :او ايا تاسو هغه په ټوله نړۍ کې لټولی دی ،چې يوازې مصر پاتې دی چې تاسو يې ولټوئ؟ او ستاسو ورور بايد د فاحشو په کورونو کې څه وکړي ،که څه هم هغه په مصر کې و؟ ايا تاسو نه دي ويلي چې تاسو د ابراهيم د زوی اسحاق د اولاد څخه ياست ،نو د یعقوب زامن به د فاحشو په کورونو کې څه وکړي؟"
۲۸هغوی هغه ته وويل" :ځکه چې موږ اوريدلي دي چې اسماعيليانو هغه زموږ څخه غلا کړی دی او موږ ته ويل شوي دي چې دوی هغه په مصر کې پلورلی دی ،او ستا غلام ،زموږ ورور ،ډېر ښکلی او مهربان دی ،نو موږ فکر کاوه چې هغه به خامخا د فاحشو په کورونو کې وي ،نو ستاسو غلامان هلته لاړل چې د هغه لټون وکړي او د هغه لپاره فديه ورکړي.
۲۹خو يوسف بيا هم هغوئ ته په جواب کښې ووئيل" ،تاسو ببښکه دروغ وايئ او دروغ وايئ چې ځانونه د اِبراهيم زامن يئ .قسم چې د فِرعون په ژوند تاسو جاسوسان يئ ،نو تاسو د کنجرو کورونو ته راغلي يئ چې وپيژنئ.

۳۰یوسف ورته ووئیل'' ،اوس که تاسو هغه ومومئ او د هغهٔ مالِک ستاسو نه ډېر قيمت وغواړي ،نو تاسو به يې د هغهٔ په بدل کې ورکړئ؟ ''هغوئ ووئیل'' ،دا به ورکړل شي''.
۳۱هغه ورته ووئیل» :که چېرې د هغه مالک د ډېرې بيې په بدل کې د هغه سره د جلا کېدو رضايت ونلري ،نو تاسو به د هغه سره څه وکړئ؟ «هغوی ورته په ځواب کې ووئیل» :که هغه موږ ته هغه رانه کړي ،موږ به يې ووژنو او خپل ورور به ونيسو او لاړ به شو«.
۳۲حضرت يوسف هغوی ته ووئیل'' :دا هغه خبره ده چې ما درته کړې ده .تاسو جاسوسان يئ ،ځکه چې تاسو د دې خاورې د اوسېدونکو د وژلو لپاره راغلي يئ ،ځکه چې موږ اورېدلي دي چې ستاسو دوو ورونو ستاسو د خور په خاطر د کنعان په خاوره کې د شکيم ټول اوسېدونکي ووژل او اوس تاسو هم د خپل ورور په خاطر په مصر کې همداسې کار کوئ''.
۳۳يوازې په دې سره به زه پوه شم چې تاسو صادق خلک ياست ،که تاسو له خپلو منځونو څخه يو کس کور ته ولېږئ چې ستاسو کشر ورور ستاسو د پلار څخه راولي او هغه دلته ماته راولي ،او په دې کار سره به زه پوه شم چې تاسو حق لرئ.
۳۴نو يوسف خپل اويا تنه زړور سړی راوغوښتل او ورته يې وفرمايل'' :دا سړي واخلئ او زندان ته يې بوځئ''.
۳۵نو زورورو سړو هغه لس سړی ونيول ،ونيول او په قلف کې يې واچول او درې ورځې په قلف کې وو.
۳۶په دريمه ورځ يوسف هغوی له زندان څخه راوويستل او ورته يې ووئیل" :که تاسو صادقان يئ نو دا کار په خپله وکړئ ،ترڅو ژوندي پاتې شئ ،ستاسو د ورور څخه به يو کس په زندان کې بندي وي ،تر هغه چې تاسو لاړ شئ او د خپل کور لپاره غله د کنعان خاورې ته يوسئ ،او خپل کشر ورور راولئ او دلته ماته راولئ ،ترڅو زه پوه شم چې تاسو صادقان يئ کله چې تاسو دا کار کوئ".
۳۷نو يوسف د هغوی څخه ووت او کوټې ته ننوت او ډېر ژړل ،ځکه چې د هغه زړه د هغوی لپاره ډېر دردمن شو ،هغه خپل مخ ووينځه او بېرته هغوی ته راغی ،او شمعون يې له هغوی څخه واخيست او امر يې وکړ چې وتړي ،خو شمعون دې ته تيار نه و ،ځکه چې هغه ډېر قوي سړی و او هغوی نشوای کولی چې هغه وتړي.
۳۸نو يوسف خپل زورور سړی راوغوښتل او اويا زړور سړی د هغه مخې ته راغلل او په لاسونو کې يې تورې وې .د يعقوب زامن د هغوی څخه ووېرېدل.
۳۹حضرت يوسف هغوی ته ووئیل" :دا سړی ونيسئ او په زندان کې يې وساتئ تر هغه چې د هغه ورونه ورته راشي ".د حضرت يوسف زړور سړي ژر راغلل او ټولو شمعون ونيو چې هغه وتړي .شمعون په لوړ او ډارونکي غږ وکړ او ژړا تر لرې واټن پورې واورېدل شوه.
۴۰د يوسف ټول زړور سړی د چغې په اورېدو سره ډېر ووېرېدل او په خپلو پښو پرېوتل ،ډېر ووېرېدل او وتښتېدل.
۴۱او د يوسف ټول سړی وتښتېدل ،ځکه چې هغوئ د خپلو ژوندونو نه ډېر وېرېدل ،او صرف يوسف او د هغهٔ زوئ منسی هلته پاتې شول .د يوسف زوئ منسی د شمعون طاقت وليد او ډېر غصه شو.
۴۲د يوسف زوی منسا د شمعون په وړاندې راپورته شو او منسا په خپل موټي سره شمعون د هغه د غاړې په شا وواهه او شمعون د هغه د غضب څخه ارام شو.
۴۳منسا شمعون ونيوه او په زور يې ونيوه ،هغه يې وتاړه او د زندان خونې ته يې راوست .د يعقوب ټول زامن د هغه ځوان په دې کار حيران شول.
۴۴شمعون خپلو ورونو ته ووئیل'' :ستاسو څخه هيڅوک بايد دا ونه وايي چې دا د مصري وهل دي ،بلکې دا زما د پلار د کورنی وهل دي''.
۴۵له دې وروسته ،يوسف امر وکړ چې هغه کس راوغواړي چې د ګودامونو مشر و ،ترڅو د دوی بوجی د غلو څخه ډکې کړي څومره چې دوی وړلی شي ،او د هر سړي پيسې بېرته د هغه په بوجی کې واچوي او د لارې لپاره خواړه ورکړي ،او هغه د هغوی سره همداسې وکړل.
۴۶حضرت يوسف هغوی ته امر وکړ او ويې ويل'' :پام کوئ چې زما د امرونو څخه سرغړونه ونه کړئ چې خپل ورور راولئ لکه څنګه چې ما تاسو ته ويلي دي .کله چې تاسو خپل ورور دلته راولئ ،نو زه به پوه شم چې تاسو رښتيني خلک يئ او تاسو به په دې خاوره کې سوداګري وکړئ ،او زه به ستاسو ورور تاسو ته بېرته درکړم او تاسو به په سلامتی سره خپل پلار ته راستانه شئ''.
۴۷ټولو ځواب ورکړ او ويې ويل :لکه څنګه چې زموږ څښتن فرمايي ،موږ به هماغسې وکړو ،او هغوی هغه ته په ځمکه سجده وکړه.
۴۸هر سړي خپل غله په خپل خر باندې بار کړه او د کنعان خاورې ته د خپل پلار د تلو لپاره روان شول .هغوی سرائے ته راغلل او لاوې خپله بوجی وغځوله چې خپل خر ته واښه ورکړي .کله چې هغه وليدل چې د هغه ټولې پيسې لا هم په بوجی کې دي.
۴۹هغه سړی ډېر ووېرېد او خپلو ورونو ته يې ووئيل :زما پيسې بېرته ورکړل شوې ،او وګورئ ،دا زما په بوجی کې هم دي .سړي ډېر ووېرېدل او ويې ويل :دا څه دي چې خدای پاک زموږ سره کړي دي؟
۵۰او ټولو ووئيل" :او د څښتن هغه مهرباني چې زموږ د نيکونو سره وه ،ابراهيم ،اسحاق او يعقوب سره چېرته ده؟ نن ورځ څښتن موږ د مصر پاچا ته وسپارلو چې زموږ په وړاندې منصوبه جوړه کړي؟"
۵۱يهودا هغوی ته ووئيل'' :په يقين سره موږ د خپل ورور ،خپل غوښه ،په خپله خرڅه کړې ده او د خپل څښتن خدای په وړاندې ګناهګار يو ،نو تاسو ولې وايئ چې د څښتن مهرباني زموږ د پلار نيکونو سره چېرته ده؟''
۵۲روبين هغوی ته ووئيل" :ما تاسو ته نه وو ويلي چې د هلک په وړاندې ګناه مه کوئ ،او تاسو زما خبره ونه منله؟ اوس خدای پاک هغه له موږ څخه غواړي ،او تاسو څنګه جرئت کوئ چې ووايئاست چې د څښتن مهرباني زموږ د پلرونو سره چيرته ده ،پداسې حال کې چې تاسو د څښتن په وړاندې ګناه کړې ده؟"
۵۳نو هغوی په هغه ځای کې شپه تېره کړه .سهار وختي پاڅېدل او خپل خرونه يې د غلې دانې سره بار کړل او هغوی يې بوتلل او لاړل او د کنعان په خاوره کې د خپل پلار کور ته راغلل.

۵۴نو حضرت يعقوب او د هغه کورنۍ د خپلو زامنو سره د ليدو لپاره بهر لاړل ،حضرت يعقوب وليدل او ويې ليدل چې د هغوی ورور شمعون د هغوی سره نه دی .حضرت يعقوب خپلو زامنو ته وويل" :ستاسو ورور شمعون چېرته دی ،چې زه يې نه وينم؟ "او د هغه زامنو هغه ته هغه ټول څه وويل چې په مصر کې پر هغوی باندې راغلي وو.

فصل۵۲

۱او هغوی خپل کور ته ننوتل ،هر سړي خپله بوجۍ پرانيستله او ويې ليدل چې د هر سړي د پيسو کڅوړه هلته وه ،نو دوی او د دوی پلار ډېر ووېرېدل.
۲حضرت يعقوب هغوی ته وويل" :دا تاسو زما سره څه وکړل؟ ما ستاسو ورور يوسف ستاسو د خيرغوښتنې لپاره ولېږه او تاسو راته وويل چې هغه يو وحشي ځناور وخوړ.
۳شمعون ستاسو سره د خوراکي توکو د اخيستلو لپاره لاړ او تاسو وايئ چې د مصر پاچا هغه په زندان کې بندي کړی دی ،او تاسو غواړئ چې بنيامين هم د هغه د مرګ لپاره بوځئ او زما سپين ويښتان د بنيامين او د هغه د ورور يوسف په خاطر د غم سره قبر ته راولئ.
۴نو اوس زما زوی به ستاسو سره لاړ نشي ،ځکه چې د هغه ورور مړ شوی دی او هغه يوازې پاتې دی ،او ممکن په هغه لاره کې چې تاسو ځئ په هغه باندې آفت راشي لکه څنګه چې د هغه ورور باندې شوی و.
۵روبين خپل پلار ته وويل" :که چېرې ستا زوی درته رانه وړم او ستا مخې ته يې ونه ږدم ،نو ته به زما دوه زامن ووژنې ".حضرت يعقوب خپلو زامنو ته وويل" :دلته پاتې شئ او مصر ته مه ځئ ،ځکه چې زما زوی به ستاسو سره مصر ته لاړ نه شي او نه به د خپل ورور په څېر مړ شي".
۶يهودا هغوی ته وويل" :تر هغه وخته پورې چې غله ختمه شي ،له هغه څخه ځان وساتئ ،بيا به هغه ووايي ،خپل ورور له ځانه سره بوځئ ،کله چې هغه خپل ژوند او د خپلې کورنۍ ژوند د قحطۍ له امله په خطر کې ومومي".
۷په هغو ورځو کې په ټول هېواد کې قحطي ډېره سخته وه .د ځمکې ټول خلک مصر ته د خوراکي توکو د اخيستلو لپاره تلل ،ځکه چې په هغوی کې قحطي ډېره سخته وه .د حضرت يعقوب زامن يو کال او دوه مياشتې په کنعان کې پاتې شول ترڅو چې د هغوی غله ختمه شوه.
۸او کله چې د هغوی غله ختمه شوه ،نو د يعقوب ټوله کورنۍ له لوږې څخه ستړې شوه ،او د يعقوب د زامنو ټول ماشومان راټول شول او يعقوب ته نږدې شول ،او ټول هغه يې محاصره کړ او ورته يې وويل :موږ ته ډوډۍ راکړه ،ولې به موږ ټول ستا په حضور کې د لوږې له امله مړه شو؟
۹حضرت يعقوب د خپل زوی د زامنو خبرې واورېدې ،او ډېر ژړل ،او د هغوی لپاره يې زړه نرم شو ،حضرت يعقوب خپل زامن راوغوښتل او ټول راغلل او د هغه په وړاندې کښېناستل.
۱۰حضرت يعقوب هغوی ته وويل" :آيا تاسو نه دي ليدلي چې ستاسو ماشومان نن زما په خاطر ژاړي او وايي چې موږ ته ډوډۍ راکړه ، خو نشته؟ اوس بېرته راشئ او زموږ لپاره لږ څه خواړه واخلئ".
۱۱يهودا خپل پلار ته ځواب ورکړ" :که چېرې ته زمونږ ورور زمونږ سره ولېږې ،نو مونږ به لاړ شو او ستا لپاره غله واخلو ،او که ته هغه ونه لېږې ،نو مونږ به لاړ نه شو ،ځکه چې د مصر پاچا په ځانګړي ډول موږ ته امر کړی دی چې تاسو به زما مخ ونه وينئ ترڅو چې ستاسو ورور ستاسو سره نه وي ،ځکه چې د مصر پاچا يو قوي او قوي پاچا دی ،او ګوره که چېرې موږ د خپل ورور پرته هغه ته لاړ شو ،نو ټول به ووژل شو".
۱۲آيا ته نه پوهېږې او نه دې اورېدلي چې دا پاچا ډېر زورور او هوښيار دی ،او په ټوله ځمکه کې د هغه په څېر بل څوک نشته؟ ګوره ، موږ د ځمکې ټول پاچاهان ليدلي دي او موږ د دې پاچا ،د مصر پاچا په څېر يو هم نه دی ليدلی .يقينا د ځمکې په ټولو پاچاهانو کې د فلسطين د پاچا ،ابی ملک څخه لوی څوک نشته ،خو د مصر پاچا د هغه څخه لوی او ځواکمن دی ،او ابی ملک يوازې د هغه د يو افسر سره پرتله کيدی شي.
۱۳پلاره ،تا د هغه ماڼۍ او تخت او د هغه ټول خدمتګاران د هغه په وړاندې ولاړ نه دي ليدلي؛ تا هغه پاچا په خپل تخت باندې په خپل شان او شوکت کې نه دی ليدلی ،چې په خپل شاهي لباس کې يې د سرو زرو لوی تاج اغوستی و؛ تا هغه عزت او جلال نه دی ليدلی چې خدای ورته ورکړی دی ،ځکه چې په ټوله ځمکه کې د هغه په څير بل څوک نشته.
۱۴پلاره ،تا هغه حکمت ،پوهه او پوهه نه ده ليدلې چې خدای پاک يې په زړه کې ورکړې ده ،او نه يې د هغه خوږ غږ اوريدلی کله چې هغه له موږ سره خبرې کولې.
۱۵پلاره ،مونږ نه پوهېږو چې هغه چا زمونږ نومونه او هغه څه چې پر مونږ راغلل ،سره له دې چې هغه ته يې ور وښودل ،خو بيا هم هغه ستا څخه پوښتنه وکړه او ويې ويل :آيا ستا پلار لا ژوندی دی او ښه دی؟
۱۶تا د مصر د حکومت چارې نه دي ليدلي چې د هغه له خوا اداره کېدلې ،پرته له دې چې د هغه بادار فرعون پوښتنه وکړي ،تا هغه وېره او وحشت نه دی ليدلی چې هغه په ټولو مصريانو باندې راوستی و.
۱۷او کله چې موږ له هغه څخه لاړو ،موږ ګواښ وکړ چې د اموريانو د نورو ښارونو په څير به له مصر سره هم چلند وکړو ،او موږ د هغه د ټولو خبرو په وړاندې چې هغه زموږ په اړه د جاسوسانو په توګه ويلي وو ،ډير په غوسه وو ،او اوس کله چې موږ بيا د هغه مخې ته راشو نو د هغه ويره به په موږ ټولو باندې راشي ،او زموږ څخه به هيڅوک هم ونشي کولی چې هغه ته يوه کوچنۍ يا لويه خبره وکړي.
۱۸نو اوس پلاره ،مونږ ته سوال وکړه چې هلک له ځان سره ولېږه ،مونږ به لاړ شو او ستا د مرستې لپاره به خواړه واخلو او د لوږې له امله به مړه نه شو .حضرت يعقوب وويل" :ولې دې زما سره دومره بد چلند وکړ چې پاچا ته دې وويل چې ستا ورور شته؟ دا څه کار دی چې تا زما سره کړی دی؟"
۱۹يهودا خپل پلار يعقوب ته وويل :هلک زما په لاس کې راکړه ،مونږ به مصر ته لاړ شو او غله به واخلو او بيا به راستانه شو .کله چې موږ بېرته راشو ،که هلک زموږ سره نه وي ،نو ستا ګناه به د تل لپاره زما په غاړه وي.

۲۰آیا تا زمونږ ټول ماشومان لیدلي دي چې ستا لپاره د لوږې له امله ژاړي او ستا په لاس کې د هغوی د مړولو توان نشته؟ اوس په هغوی رحم وکړه او زمونږ ورور زمونږ سره ولېږه چې مونږ لاړ شو.
۲۱ځکه چې د څښتن مهرباني به څنګه ستا سره ښکاره شي کله چې ته وایې چې د مصر پاچا به ستا زوی واخلي؟ په ژوندي څښتن قسم چې زه به هغه تر هغه وخته پورې نه پرېږدم تر څو چې هغه رانه وړم او ستا په وړاندې یې نه ږدم .مګر زمونږ لپاره څښتن ته دعا وکړه چې هغه زمونږ سره مهربان شي ،ترڅو مونږ د مصر پاچا او د هغه د خلکو په وړاندې په مهربانۍ او مهربانۍ سره هرکلی وکړو ،ځکه چې که مونږ ځنډ نه وای کړی ،نو اوس به مونږ ستا د زوی سره دوهم ځل راستانه شوي وای.
۲۲حضرت یعقوب خپلو زامنو ته وویل :زه په څښتن خدای باور لرم چې هغه به تاسو وژغوري او د مصر د پاچا او د هغه د ټولو خلکو په نظر کې به ستاسو سره مهرباني وکړي.
۲۳نو اوس پاڅېږه او هغه سړي ته لاړ شه او د هغه څه څخه چې په هغه ځمکه کې پیدا کیدی شي یو څه ډالۍ ورسره واخله او هغه ته یې وړاندې کړه ،او قادر خدای دې د هغه په مخکې په تاسو رحم وکړي ترڅو ستاسو ورونه بنیامین او شمعون ستاسو سره ولېږي.
۲۴نو ټول سړي پاڅېدل او خپل ورور بنیامین یې راوویست او د هغه ځمکې له غوره حاصلاتو څخه یې یوه لویه سوغات په لاس کې واخیسته او دوه چنده سپین زر یې هم واخیستل.
۲۵حضرت یعقوب خپلو زامنو ته د بنیامین په هکله په کلکه امر وکړ" :په لاره کې چې تاسو ځئ ،د هغه څخه پام کوئ او په لاره کې او په مصر کې د هغه څخه مه بېلېږئ.
۲۶نو حضرت یعقوب د خپلو زامنو څخه پورته شو او لاسونه یې پورته کړل او د خپلو زامنو په خاطر یې څښتن ته دعا وکړه او ویې ویل :ای د ځمکې او آسمان څښتنه ،خپل ټرون چې زمونږ د پلار ابراهیم سره یې کړی و ،را په یاد کړه ،زما د پلار اسحاق سره یې یاد کړه او زما د زامنو سره مهربانه چلند وکړه او هغوی د مصر د پاچا په لاس کې مه ورکوه .خدایه ،د خپلې رحمت په خاطر دا کار وکړه او زما ټول اولادونه خلاص کړه او د مصریانو له زور څخه یې وژغوره او د هغوی دوه ورونه ورته ولېږه.
۲۷د یعقوب د زامنو ټولو ښځو او د هغوی اولادونو خپلې سترګې اسمان ته پورته کړې او ټولو د څښتن په وړاندې وژړل او هغه ته یې فریاد وکړ چې د هغوی پلرونه د مصر د پاچا له لاس څخه وژغوري.
۲۸نو یعقوب د مِصر بادشاه ته یو کتاب ولیکه او هغه یې د یهوداه او د هغهٔ د زامنو په لاسونو کښې د مِصر بادشاه ته ورکړو ،او وې وئیل،
۲۹ستا د خدمتګار یعقوب له خوا ،د اسحاق زوی ،د ابراهیم عبرانی زوی ،د خدای شهزاده ،د ځواکمن او هوښیار پاچا ،د رازونو افشا کوونکی ،د مصر پاچا ته ،سلامونه.
۳۰زما بادار ،د مصر پاچا خبر شه چې په کنعان کې په مونږ باندې سخت قحطي وه .ما خپل زامن تاته ولېږل چې ستا څخه زمونږ د ملاتړ لپاره لږ څه غله واخلي.
۳۱ځکه چې زما زامنو زما شاوخوا چاپېره وو او زه ډېر بوډا شوی یم او په خپلو سترګو یې نه شم لیدلی ،ځکه چې زما سترګې د عمر له امله ډېرې درنې شوې دي ،او همدارنګه هره ورځ د خپل زوی لپاره ژړا کوم ،د یوسف لپاره چې زما له مخکې ورک شوی و ،او ما خپلو زامنو ته امر وکړ چې کله دوی مصر ته راشي نو د ښار دروازو ته مه ننوځي ،ځکه چې د هغه هیواد اوسیدونکي دي.
۳۲او ما هغوی ته دا هم امر وکړ چې زما د زوی یوسف د لټولو لپاره په مصر کې ګرځي ،شاید هلته یې ومومي ،او هغوی همداسې وکړل ،او تاسو هغوی د هغه هیواد جاسوسان وګڼل.
۳۳آیا مونږ ستا په اړه نه دي اوریدلي چې تا د فرعون خوب تعبیر کړ او هغه ته دې ریښتیا وویل؟ نو بیا څنګه ته په خپل حکمت سره نه پوهېږې چې زما زامن جاسوسان دي که نه؟
۳۴نو اوس ،زما باداره او بادشاه ،ګوره ،ما خپل زوی ستا نه مخکې لیږلی دی ،لکه څنګه چې تا زما زامنو ته ویلي وو .زه تاته زارۍ کوم چې تر هغه پورې په هغه باندې نظر ساته ترڅو چې هغه د خپلو ورونو سره په سلامتۍ سره ما ته راستون نشي.
۳۵ځکه چې ته نه پوهېږې یا تا هغه څه نه دي اوریدلي چې زمونږ خدای د فرعون سره وکړل کله چې هغه زما مور ساره ونیوله ،او د هغې په خاطر یې د فلسطینیانو پاچا ابی ملک سره څه وکړل ،او همدارنګه زمونږ پلار ابراهیم د عیلام نهو پاچاهانو سره څه وکړل ،څنګه یې د یو څو کسانو سره چې د هغه سره وو ټول ووژل؟
۳۶او همدارنګه زما دوو زامنو شمعون او لاوي د اموریانو د اتو ښارونو سره څه وکړل ،چې څنګه یې د خپلې خور دینه په خاطر هغه ښارونه له منځه یوړل؟
۳۷او همدارنګه د خپل ورور بنیامین په خاطر یې د هغه د ورور یوسف د مړینې له امله تسلیت وغوښت .نو کله چې دوی د هغه لپاره د کوم قوم لاس وویني چې د هغه لپاره غالب شي ،نو د هغه لپاره به څه وکړي؟
۳۸آیا ته نه پوهېږې ،ای د مصر پاچاه ،چې د خدای قدرت زمونږ سره دی ،او دا چې خدای تل زمونږ دعاګانې اوري او مونږ تل نه پرېږدي؟
۳۹او کله چې زما زامنو ماته ستا د چلند په اړه وویل ،ما ستا له امله څښتن ته دعا ونه کړه ،ځکه چې نو ته به د خپلو سړیو سره د خپل زوی بنیامین د راتګ څخه مخکې له دې چې ستا مخې ته راشي ،مړه شوي وای ،مګر ما فکر کاوه چې لکه څنګه چې زما زوی شمعون ستا په کور کې و ،شاید ته ورسره مهربانه چلند وکړې ،نو ما دا کار ستا سره ونه کړ.
۴۰نو اوس زما زوی بنیامین زما د زامنو سره ستا خوا ته راځي ،هغه ته پام کوه او سترګې پرې ولګوه ،نو خدای به ستا او ستا په ټوله پاچاهۍ سترګې ولګوي.
۴۱اوس ما تاته هر څه وویل چې زما په زړه کې دي ،او ګوره زما زامن د خپل ورور سره ستا سره راځي ،د هغوی لپاره د ټولې ځمکې مخ وڅیړه او هغوی د خپلو ورونو سره په سوله کې بیرته واستوه.
۴۲او حضرت یعقوب هغه کتاب خپلو زامنو ته د یهوداه په واک کې ورکړ ترڅو د مصر پاچا ته یې ورکړي.

فصل۵۳

۱د یعقوب زامن پاڅېدل او بنیامین او ټولې سوغاتونه یې واخیستل او مصر ته لاړل او د یوسف په وړاندې ودرېدل.
۲یوسف خپل ورور بنیامین د هغوئ سره ولید او هغوئ ته یې سلام وکړو ،او دا سړی د یوسف کور ته راغلل.
۳نو حضرت یوسف د خپل کور مشر ته امر وکړ چې د هغه ورونو ته خواړه ورکړي چې وخوري ،او هغه هماغسې وکړل.
۴په غرمه کې یوسف سړي د بنیامین سره راوغوښتل او هغوی د یوسف د کور مشر ته د هغو پیسو په اړه خبر ورکړ چې د هغوی په بوجیو کې بېرته راوړل شوې وې .هغه هغوی ته وویل" :ستاسو به ښه وي ،مه وېرېږئ ".نو هغه د هغوی ورور شمعون هغوی ته راوست.
۵شمعون خپلو ورونو ته وویل” :د مصریانو پاچا زما سره ډېره مهربانه وه .هغه زه په زنځیر کې نه ساتم ،لکه څنګه چې تاسو په خپلو سترګو ولیدل ،ځکه چې کله تاسو له ښار څخه ووتئ ،هغه زه آزاد کړم او په خپل کور کې یې زما سره مهربانه چلند وکړ“.
۶یهودا بنیامین له لاسه ونیوه او هغوی د یوسف مخې ته راغلل او په ځمکه یې ورته سجده وکړه.
۷نو سړو یوسف ته سوغات ورکړو او ټول د هغه په وړاندې کښېناستل او یوسف ورته وفرمائیل” ،ستاسو ،ستاسو د بچو او ستاسو د بوډا پلار خیر دے؟ “هغوئ وویل” ،ښه ده “.او یهودا هغه لیک چې یعقوب رالیږلے وو ،هغه یې یوسف ته ورکړ.
۸یوسف لیک ولوست او د خپل پلار لیکل یې پوه شو ،او غوښتل یې چې وژاړي او دننه کوټې ته لاړ او په ژړا یې وژړل؛ او بهر ووت.
۹هغه سترګې پورته کړې او خپل ورور بنیامین ته یې وکتل او ویې ویل” :آیا دا ستا ورور دی چې تا راته وویل؟ “بنیامین یوسف ته ورنژدې شو او یوسف خپل لاس د هغه په سر کېښود او ویې ویل” :زما زویه ،خدای دې ستا سره مهربان شي“.
۱۰کله چې یوسف خپل ورور ،د خپلې مور زوی ولید ،نو بیا یې غوښتل چې وژاړي ،او کوټې ته ننوت او هلته یې وژړل ،او خپل مخ یې ووینځلو ،او بهر لاړ او له ژړا څخه یې لاس واخیست او ویې ویل :خواړه تیار کړه.
۱۱او یوسف یو پیاله درلوده چې ترې یې وڅښله ،او هغه د سپینو زرو وه چې په ښکلې ډول د سلیماني ډبرو او بډیلیم سره پوښل شوې وه . او کله چې یوسف د خپلو ورونو په مخ کې د هغه سره د خوړلو لپاره ناست وو ،نو هغه پیاله یې د هغوی په سترګو کې ووهله.
۱۲نو یوسف سړو ته وویل” :زه د دې پیالې په واسطه پوهېږم چې روبین ،شمعون ،لاوي ،یهودا ،یساکار او زبولون د یوې مور اولادونه دي ،د خپلو زېږېدلو سره سم د خوړلو لپاره کښېنئ“.
۱۳او هغه نور هم د هغوی د زېږېدو له مخې وټاکل او ویې ویل :زه پوهېږم چې ستا کشر ورور ورور نه لري ،او زه ،لکه د هغه ،ورور نه لرم ،نو هغه به زما سره د خوړلو لپاره کښېني.
۱۴او بنیامین د یوسف مخې ته لاړ او په تخت کښېناست ،او سړو د یوسف کارونه ولیدل ،او په هغوی باندې حیران شول؛ او سړو په هغه وخت کې د یوسف سره وخوړل او وڅښل ،او بیا هغه هغوی ته ډالۍ ورکړې ،او یوسف بنیامین ته یوه ډالۍ ورکړه ،او منسي او افرایم د خپل پلار کارونه ولیدل ،او هغوی هم هغه ته ډالۍ ورکړې ،او عسنات هغه ته یوه ډالۍ ورکړه ،او دا پنځه ډالۍ د بنیامین په لاس کې وې.
۱۵بیا یوسف هغوئ له شراب راوړل چې وڅښي ،خو هغوئ ونه څښل او وې ویل” ،د هغې ورځې نه چې یوسف ورک شو ،مونږ شراب نه دي څښلي او نه مو خوندور خواړه خوړلي دي“.
۱۶نو یوسف د هغوئ سره قسم وخوړ او په هغوئ یې ډېر زور راوړو ،او په هغه ورځ هغوئ د هغهٔ سره ډېر څښل .بیا یوسف خپل ورور بنیامین ته مخ واړاوو چې ورسره خبرې وکړي ،او بنیامین لا هم د یوسف په مخکښې په تخت ناست وو.
۱۷یوسف ورته ووئیل” ،آیا ستا اولاد دے؟ “هغهٔ ووئیل” ،ستا د غلام لس زامن دی ،او دا د هغوئ نومونه دي ،بالع ،بکر ،اشبال ،جیرا ، نعمان ،اخی ،روش ،موپیم ،حُوپیم او اردو ،او ما د هغوئ نومونه د خپل ورور په نوم کېښودل چې ما نهٔ دے لیدلے“.
۱۸او هغه هغوی ته امر وکړ چې د ستورو نقشه د هغه مخې ته راوړي ،چې له مخې یې یوسف ټول وختونه پوهېدل ،او یوسف بنیامین ته وویل :ما اوریدلي دي چې عبرانیان له ټولو حکمتونو سره بلد دي ،ایا ته له دې څخه څه خبر یې؟
۱۹بنیامین وویل :ستا غلام هم په هغه ټول حکمت پوهېږي چې زما پلار ماته راښودلی و .یوسف بنیامین ته وویل :اوس دې ساز ته وګوره او پوه شه چې ستا ورور یوسف په مصر کې چېرته دی ،چې تا وویل چې مصر ته تللی دی.
۲۰او بنیامین هغه آله ولیده چې د اسمان د ستورو نقشه پکې وه ،او هغه هوښیار شو او په هغې کې یې وکتل ترڅو پوه شي چې د هغه ورور چېرته دی ،او بنیامین د مصر ټوله ځمکه په څلورو برخو ووېشله ،او هغه وموندله چې هغه څوک چې د هغه په وړاندې په تخت ناست و د هغه ورور یوسف و ،او بنیامین ډېر حیران شو ،او کله چې یوسف ولیدل چې د هغه ورور بنیامین ډېر حیران شو ،نو بنیامین ته یې وویل" :تا څه لیدلي دي ،او ولې حیران یې؟"
۲۱بنیامین یوسف ته وویل" :زه په دې پوهېږم چې زما ورور یوسف دلته زما سره په تخت ناست دی ،او یوسف هغه ته وویل :زه ستا ورور یوسف یم ،دا خبره خپلو ورونو ته مه بیانوه .ګوره ،کله چې هغوی لاړ شي ،زه به تا د هغوی سره ولیږم ،او زه به امر وکړم چې هغوی بېرته ښار ته راولي ،او زه به تا له هغوی څخه وباسم".
۲۲او که هغوی خپل ژوند ته جرئت وکړي او ستا لپاره وجنګیږي ،نو زه به پوه شم چې هغوی له هغه څه څخه چې زما سره یې کړي دي توبه کړې ده ،او زه به هغوی ته ځان څرګند کړم ،او که چېرې هغوی تا پرېږدي کله چې زه تا ونیسم ،نو ته به زما سره پاتې شې ،او زه به ورسره شخړه وکړم ،او هغوی به لاړ شي ،او زه به هغوی ته ونه پیژندل شم.
۲۳په هغه وخت کې حضرت یوسف خپل قوماندان ته امر وکړ چې د هغوی بوجۍ د غلو څخه ډکې کړي او د هر سړي پیسې د هغه په بوجۍ کې واچوي او پیاله د بنیامین په بوجۍ کې واچوي او هغوی ته د لارې لپاره خواړه ورکړي ،او هغوی هم همداسې وکړل.
۲۴په بله ورځ سهار وختي هغه سړي پاڅېدل او خپل غله یې په خرو بار کړل او د بنیامین سره روان شول او د خپل ورور بنیامین سره د کنعان خاورې ته لاړل.
۲۵هغوی لا له مصر څخه ډېر لرې نه وو تللي چې یوسف هغه ته چې د هغه د کور مشر و ،امر وکړ" :پاڅېږه ،د دې خلکو تعقیب وکړه مخکې لدې چې دوی له مصر څخه ډېر لرې شي او هغوی ته ووایه چې تاسو زما د بادار پیاله ولې غلا کړې ده؟"

۲۶د یوسف آفسر پاڅېد او هغوی ته یې ورغی او د یوسف ټولې خبرې یې ورته وکړې .کله چې هغوی دا واورېدل نو ډېر په قهر شول او ویې ویل" :ستاسو د بادار پیاله چې چا سره وموندل شي هغه به مړ شي او موږ به هم غلامان شو".
۲۷نو هغوی ژر لاړل او هر سړي خپله بوجۍ له خپل خر څخه راښکته کړه .هغوی په خپلو بوجۍ کې وکتل او پیاله د بنیامین په بوجۍ کې وموندل شوه .هغوی ټولو خپلې جامې وشلولې او ښار ته راستانه شول او بنیامین یې په لاره کې وواهه او تر هغه وخته پورې یې وهل چې هغه ښار ته ورسېد او د یوسف په مخکې ودرېدل.
۲۸یهوداه په قهر شو او ویې ویل" :دې سړي نن ما د مصر د ورانولو لپاره بېرته راوستی دی".
۲۹نو هغه سړي د یوسف کور ته راغلل او یوسف یې په خپل تخت ناست وموند او ټول تکړه سړی یې ښی او چپ اړخ ته ولاړ وو.
۳۰حضرت یوسف هغوی ته وویل" :دا څه کار دی چې تاسو کړی دی؟ زما د سپینو زرو پیاله مو واخیسته او لاړل؟ خو زه پوهېږم چې تاسو زما پیاله د دې لپاره واخیسته چې پوه شئ چې ستاسو ورور د ځمکې په کومه برخه کې دی".
۳۱یهودا وویل" :خپل باداره ته څه ووایو ،څه ووایو او څنګه خپل ځان عادل وګڼو؟ خدای پاک نن ستا د ټولو بندګانو ګناه وموندله ،نو ځکه یې نن زموږ سره دا کار وکړ".
۳۲نو یوسف پاڅېد او بنیامین یې ونیو او په زور یې د خپلو ورونو څخه ونیوه .کور ته راغی او دروازه یې د هغوی مخې ته وتړله .بیا یوسف هغه کس ته چې د هغه د کور مشر و ،امر وکړ چې هغوی ته ووایي :پاچا داسې فرمایي :په سلامتۍ سره خپل پلار ته لاړ شئ ، وګورئ ،ما هغه سړی نیولی دی چې زما پیاله یې په لاس کې موندل شوې وه.

څپرکی۵۴

۱کله چې یهودا د یوسف سره د هغوی چلند ولید ،یهودا هغه ته ورنژدې شو او دروازه یې ماته کړه او د خپلو ورونو سره د یوسف مخې ته راغی.
۲یهودا یوسف ته وویل" :زما باداره ،دا دې بده نه ښکاري ،ستا غلام ته اجازه راکړه چې ستا په وړاندې یوه خبره وکړم؟ "یوسف ورته وویل" :خبره وکړه".
۳یهودا د یوسف سره خبرې وکړې او د هغه ورونه هلته د هغوی په وړاندې ولاړ وو .یهودا یوسف ته وویل" :کله چې موږ د لومړي ځل لپاره د غلې دانې اخیستلو لپاره خپل بادار ته راغلو ،تاسو موږ د هغه هېواد جاسوسان وګڼل ،او موږ بنیامین ستا مخې ته راوست او نن ورځ هم ته موږ پورې ټوکې کوې".
۴نو اوس بادشاه زما خبرې واورې او زهٔ ستا نه سوال کوم چې زمونږ ورور راولېږه چې زمونږ سره زمونږ پلار ته لاړ شی ،هسې نه چې نن ستا روح د مِصر د ټولو خلقو سره مړ شی.
۵آیا ته نه پوهېږې چې زما دوو ورونو ،شمعون او لاوي ،د شکیم ښار او د اموریانو اوو ښارونو سره زموږ د خور دینه په خاطر څه وکړل ،او همدارنګه دوی د خپل ورور بنیامین په خاطر څه کول غوښتل؟
۶او زه په خپل قوت سره ،چې د دوی دواړو څخه لوی او قوي یم ،نن ستا او ستا په خاوره باندې راځم که ته زموږ ورور نه لیږې.
۷آیا تا نه دي اوریدلي چې زمونږ خدای چې مونږ یې غوره کړي یو ،د فرعون سره یې زمونږ د مور ساره په خاطر څه وکړل ،چې هغه یې زمونږ د پلار څخه واخیسته ،او هغه او د هغه کورنۍ یې په سختو آفتونو سره ووژل ،تر نن ورځې پورې مصریان دا معجزه یو بل ته بیانوي؟ زمونږ خدای به ستا سره د بنیامین په خاطر وکړي چې تا نن د هغه د پلار څخه واخیست او د هغو بدو کارونو په خاطر چې تا نن په خپل هیواد کې په موږ باندې اچولي دي .ځکه چې زمونږ خدای به خپل تړون زموږ د پلار ابراهیم سره یاد کړي او په تا به بدي راولي ، ځکه چې تا نن زموږ د پلار روح غمجن کړی دی.
۸نو اوس زما هغه خبرې واوره چې ما نن درته کړې دي ،او زمونږ ورور ولېږه چې لاړ شي ،که نه نو ته او ستا د وطن خلک به په توره مړه شي ،ځکه چې تاسو ټول په ما غالب نشئ راتللی.
۹یوسف یهودا ته په ځواب کې وویل" :ولې دې خپله خوله خلاصه کړې ده او ولې دې په مونږ باندې فخر کوې او وایې چې ستا سره قوت دی؟ په ژوندي فرعون قسم که زه خپلو ټولو زړورو سړو ته امر وکړم چې ستا سره وجنګیږي ،نو خامخا به ته او ستا دا ورونه په خټو کې ډوب شي".
۱۰یهودا یوسف ته وویل" :بې له شکه دا ستا او ستا د خلکو لپاره لازمه ده چې له ما څخه ووېرېږئ .په ژوندي څښتن قسم که زه یو ځل خپله توره راوباسم ،نو بیا به یې په پوښ کې نه اچوم تر څو چې نن ورځ ټول مصریان ووژل نه شم ،او زه به له تا څخه پیل وکړم او ستا په بادار فرعون به یې پای ته ورسوم".
۱۱یوسف ځواب ورکړ او ورته یې وویل" :په یقین سره چې قوت یوازې ستا نه دی .زه له تا څخه ډېر قوي او ځواکمن یم ،که ته خپله توره راوباسې نو زه به یې ستا او ستا د ټولو ورونو په غاړه کې واچوم".
۱۲یهودا هغه ته وویل" :که زه نن ورځ ستا په وړاندې خپله خوله خلاصه کړم ،نو زه به تا تیر کړم چې ته له ځمکې څخه ورک شې او نن ورځ له خپل سلطنت څخه ورک شې ".یوسف وویل" :که ته خپله خوله خلاصه کړې ،زه دا توان او قدرت لرم چې ستا خوله په تیږه وتړم تر هغه چې ته یو ټکی هم نشې ویلای .وګوره چې زموږ په وړاندې څومره ډبرې دي ،زه کولی شم یوه تیږه واخلم او ستا په خوله کې یې واچوم او ستا ژامې مات کړم".
۱۳یهودا وویل" :خدای زموږ په منځ کې شاهد دی چې موږ تر اوسه پورې ستاسو سره د جګړې کولو غوښتنه نه ده کړې ،یوازې خپل ورور راکړه او موږ به ستاسو څخه لاړ شو ".یوسف ځواب ورکړ" :د ژوندي فرعون په نوم قسم ،که د کنعان ټول پاچاهان ستاسو سره راټول شي ،نو تاسو باید هغه زما له لاس څخه ونه بوځئ".

۱۴نو اوس خپل پلار ته لاړ شه ،او ستا ورور به زما غلام وي ،ځکه چې هغه د پاچا مانۍ لوټ کړې ده .یهودا وویل" ،تاسو یا د پاچا د شخصیت سره څه تړاو لري ،یقینا پاچا د خپل کور څخه ،په ټوله خاوره کې ،سپین زر او سره زر یا په ډالیو یا لګښتونو کې لیږي ،او تاسو لاهم د خپل پیالې په اړه خبرې کوئ چې تاسو زموږ د ورور په کڅوړه کې اچولی و او وایاست چې هغه دا له تاسو څخه غلا کړی دی؟"

۱۵خدای دې نه کړي چې زموږ ورور بنیامین یا د ابراهیم له اولادې څخه څوک دا کار وکړي چې ستا څخه یا د بل چا څخه ،که هغه پاچا وي ،که شهزاده وي یا بل څوک وي ،غلا وکړي.

۱۶نو اوس دا تورونه پرېږده چې ټوله ځمکه ستا خبرې واوري او وایي چې د مصر پاچا د لږو پیسو لپاره له خلکو سره جګړه وکړه ، هغوی یې تورن کړل او د هغوی ورور یې غلام کړ.

۱۷یوسف ځواب ورکړ او ویې ویل :دا پیاله واخله او زما څخه لاړ شه او خپل ورور غلام پرېږده ،ځکه چې د غل سزا غلام کېدل دي.

۱۸یهودا وویل" :ولې ته په خپلو خبرو نه شرمیږې چې زموږ ورور پرېږدې او خپل پیاله واخلې؟ که ته موږ ته خپله پیاله راکړې ،یا زر ځله زیاته هم راکړې ،نو موږ به خپل ورور د هغو پیسو په بدل کې چې د بل چا په لاس کې موندل کېږي ،پرې نه ږدو ،ترڅو د هغه په خاطر ووژل نه شو".

۱۹یوسف ځواب ورکړ" :تاسو ولې خپل ورور پریښود او هغه مو تر نن ورځې پورې د سپینو زرو په شلو سیکو خرڅ کړ ،نو ولې تاسو د خپل ورور سره هم همداسې نه کوئ؟"

۲۰یهودا وویل :څښتن زما او ستا ترمنځ شاهد دی چې موږ ستاسو جنګونه نه غواړو ،نو اوس زموږ ورور راکړه او موږ به بې له جګړې ستا څخه لاړ شو.

۲۱یوسف ځواب ورکړ" :که د دې مُلک ټول بادشاهان راغونډ شي نو ستا ورور به زما له لاسه ونهٔ شی وړلے ".یهودا وویل" :کله چې خپل پلار وویني چې زموږ ورور زموږ سره نه راځي او په هغه غمجن کېږي ،نو موږ به ورته څه ووایو؟"

۲۲یوسف ځواب ورکړ او ویې ویل" :دا هغه خبره ده چې ته به یې خپل پلار ته ووایه ،چې رسۍ د بالټۍ پسې وتلې ده".

۲۳یهودا وویل" :په یقین سره ته پاچا یې ،او ولې دا خبرې کوې او غلطه فیصله کوې؟ افسوس په هغه پاچا چې ستا په څېر دی".

۲۴یوسف ځواب ورکړ او ویې ویل" :ستاسو د ورور یوسف په اړه چې ما څه ویلي دي ،په هغې کې هیڅ غلط فهمي نشته ،ځکه چې تاسو ټولو هغه په شلو سپینو زرو سیکو باندې په مدیانیانو خرڅ کړ ،او تاسو ټولو دا کار خپل پلار ته رد کړ او ویې ویل چې یو وحشي ځناور هغه خوړلی دی ،یوسف ټوټې ټوټې شوی دی".

۲۵یهودا وویل" :ګوره ،د شیم اور زما په زړه کې بل دی ،اوس به زه ستا ټوله ځمکه په اور کې وسوزوم ".یوسف ځواب ورکړ" :بې له شکیم ،ستا د انډیوالې تامار ،چې ستا زامن یې ووژل ،اور مړ کړ".

۲۶یهودا وویل :که چېرې زه له خپل بدن څخه یو ویښته هم وباسم ،نو ټول مصر به د هغه په وینو ډک کړم.

۲۷یوسف ځواب ورکړ" :ستاسو دا دود دی چې تاسو د خپل ورور سره چې تاسو یې خرڅ کړی و ،دا کار وکړئ ،او تاسو د هغه کوټ په وینه کې ډوب کړ او خپل پلار ته یې راوړ ترڅو هغه ووایي چې یو بدمرغه ځناور هغه وخوړ او دلته د هغه وینه ده".

۲۸کله چې یهودا دا خبره واورېده نو ډېر په قهر شو او په خپل ځان کې یې غصه وپارېده ،او هلته د هغه په مخکې یوه تیږه وه چې شاوخوا څلور سوه مثقال وزن یې درلود ،نو یهودا په قهر شو او هغه تیږه یې په یو لاس کې واخیسته او اسمان ته یې وغورځوله او په خپل چپ لاس یې ونیوه.

۲۹او وروسته یې د خپلو پښو لاندې کېښود ،او په خپل ټول قوت سره پرې کښېناست او کاڼی د یهودا د زور له امله په خاورو بدل شو.

۳۰یوسف د یهوداه دا کار ولید او ډېر ووېرېد ،خو هغه خپل زوئ منسا ته حُکم ورکړو او هغه هم د یهوداه د کار په شان په بل کاڼی سره وکړل .یهوداه خپلو ورونو ته وویل" :ستاسو څخه څوک مه وایئ چې دا سړے مصری دے ،خو د دې کار په کولو سره هغه زموږ د پلار د کورنۍ څخه دے".

۳۱یوسف وویل" :یوازې تاسو ته هم قوت نه دی ورکړل شوی ،ځکه چې موږ هم قوي سړي یو ،او ولې تاسو په موږ ټولو فخر کوئ؟ " یهودا یوسف ته وویل" :زه ستا څخه غوښتنه کوم چې زموږ ورور راولیږه او نن خپل هیواد مه ورانوه".

۳۲حضرت یوسف هغوی ته په ځواب کې وویل :لاړ شئ او خپل پلار ته ووایئ چې لکه څنګه چې تاسو د خپل ورور حضرت یوسف په اړه وویل ،هغه یو خراب ځناور خوړلی دی.

۳۳یهودا خپل ورور نفتالي ته وویل" :ژر شه ،اوس لاړ شه او د مصر ټولې کوڅې وشمېره او راشه او راته ووایه ".شمعون ورته وویل : "دا خبره ستا لپاره ستونزه مه جوړوه .اوس به زه غره ته لاړ شم او د غره څخه به یوه لویه تیږه راواخلم او په مصر کې به د هر چا په سر به یې برابر کړم او ټول هغه کسان به ووژنم چې په کې دي".

۳۴حضرت یوسف د خپلو ورونو ټولې خبرې واورېدې ،خو هغوی ته دا نه معلومه شوه چې حضرت یوسف په هغوی پوهېده ،ځکه چې هغوی فکر کاوه چې هغه په عبراني ژبه نه پوهېده.

۳۵یوسف د خپلو ورونو د خبرو په وجه ډېر ووېرېدو چې مِصر به تباه نهٔ کړی ،نو هغهٔ خپل زوئ منسی ته حُکم ورکړو چې" ،اوس ژر لاړ شه او د مِصر ټول اوسېدونکی او ټول زړور سړی زما سره راټول کړه ،او هغوئ دې اوس په آسونو ،پښو او د هر قسم موسیقۍ آلاتو سره ما ته راشی ".منسی لاړو او هم هغه شان یې وکړل.

۳۶نفتالي د یهوداه د حُکم سره سم لاړ ،ځکه چې نفتالي د یو تیز هوسۍ په شان سپک وو ،او هغه به د غلو په وږو روان وو او د هغه لاندې به یې ماتې نه ورکوله.

۳۷نو هغه لاړو او د مصر ټولې کوڅې یې وشمېرلې او موندل چې دولس کسان وو .هغه په بیړه راغی او یهوداه ته یې خبر ورکړ . یهوداه خپلو ورونو ته وویل" :ژر شئ او هر یو خپله توره په ملا وتړئ ،موږ به د مصر څخه تېر شو او ټول به ووژنو او یو هم پاتې نه پرېږدو".

۳۸او یهوداه وویل" :ګوره ،زه به په خپل ځواک سره درې کوڅې ورانې کړم ،او تاسو به هر یو یوه کوڅه ورانه کړئ ".او کله چې یهوداه دا خبرې کولې ،نو د مصر اوسېدونکي او ټول زوروور سړي د هر ډول موسیقۍ آلاتو او لوړ غږ سره د هغوی په لور راغلل.

۳۹او د هغوی شمېر پنځه سوه سپاره او لس زره پیاده وو ،او څلور سوه سړي وو چې پرته له تورې او نېزې څخه یې جګړه کوله ،یوازې په خپلو لاسونو او ځواک سره.

۴۰ټول زورور سړي د لوی طوفان او چیغې سره راغلل ،او هغوی ټولو د یعقوب زامن محاصره کړل او هغوی یې ووېرول ،او ځمکه د هغوی د چیغو په غږ ولړزېده.

۴۱کله چې د حضرت یعقوب زامنو دا لښکر ولید ،نو هغوی د خپل ژوند څخه ډېر ووېرېدل ،نو حضرت یوسف دا کار د دې لپاره وکړ چې د حضرت یعقوب زامن ووېروي او ارام شي.

۴۲او یهودا چې د خپلو ورونو څخه یې وېرېدل ولیدل ،نو هغوی ته یې وویل" :تاسو ولې وېرېږئ ،په داسې حال کې چې د خدای فضل زموږ سره دی؟ "او کله چې یهودا د یوسف په امر د مصر ټول خلک د هغوی شاوخوا ته راغلل او ویې ویل ،یوازې یوسف هغوی ته امر وکړ چې له هغوی څخه هیڅ ته لاس مه ورکوئ.

۴۳بیا یهودا ژر لاړ او خپله توره یې راوویستله ،او په لوړ او ترخه چیغه یې وکړه ،هغه په خپله توره ووهله ،په ځمکه وخوځېد او لا هم یې د ټولو خلکو په وړاندې چیغه پورته کړه.

۴۴کله چې هغه دا کار وکړ ،نو څښتن د یهودا او د هغه د خپلوانو په زړورو سړیو او د هغوی په شاوخوا ټولو خلکو باندې وېره راوستله.

۴۵د شور په غږ سره هغوی ټول وتښتېدل ،او هغوی ووېرېدل او یو په بل باندې ولوېدل ،او ډېر یې د لوېدو په وخت کې مړه شول ،او ټول د یهوداه ،د هغه د ورونو او د یوسف څخه وتښتېدل.

۴۶کله چې هغوی تښتېدل ،یهودا او د هغه ورونه د فرعون کور ته په هغوی پسې شول او ټول وتښتېدل ،یهودا بیا د یوسف په مخکې کښېناست او د زمري په څېر یې وغړاوه او په هغه باندې یې لویه او لویه چیغه وکړه.

۴۷د لرې واټن څخه چیغه واورېدل شوه او د سکوت ټولو اوسېدونکو دا واورېدله .ټول مصر د چیغې په غږ ولړزاوه .د ځمکې د لړزېدو له امله د مصر او د جوشن د ځمکې دیوالونه راولوېدل .فرعون هم د خپل تخت څخه په ځمکه راولوېد .د مصر او جوشن ټولو امیندوارو ښځو د لړزېدو غږ واورېد او د هغوی اولادونه سقط شول ،ځکه چې هغوی ډېرې وېرېدلې.

۴۸فرعون خبر ورولېږه چې نن ورځ په مصر کې څه پېښ شوي دي؟ هغوی راغلل او د پیل څخه تر پایه پورې یې هغه ته ټول حال بیان کړ .فرعون وارخطا شو او حیران شو او ډېر ووېرېد.

۴۹کله چې هغه دا ټولې خبرې واورېدې نو هغه ډېر ووېرېد او یوسف ته یې خبر ولېږه چې" تا عبرانیان زما لپاره راوستلي دي چې ټول مصر له منځه یوسم .ته د دې غل غلام سره څه کوې؟ هغه پرېږده او د خپلو ورونو سره لاړ شي ،او موږ پرېږده چې د هغوی د شر له امله هلاک نه شو ،حتی موږ ،ته او ټول مصریان".

۵۰او که ته دا کار نه غواړې ،نو زما ټول قیمتي شیان له ځانه لرې کړه ،او د هغوی سره د هغوی خاورې ته لاړ شه ،که ته په دې کې خوښ یې ،ځکه چې دوی به نن ورځ زما ټول هیواد ویجاړ کړي او زما ټول خلک به ووژني .حتی د مصر ټولې ښځې د خپلو چیغو له امله سقط شوې دي .وګورئ چې دوی یوازې د خپلو چیغو او خبرو له لارې څه کړي دي ،سربېره پردې که دوی په توره سره جګړه وکړي ، دوی به ځمکه ویجاړه کړي .نو اوس هغه څه غوره کړه چې ته یې غواړې ،که زه یا عبرانیان ،که مصر یا د عبرانیانو ځمکه.

۵۱هغوی راغلل او یوسف ته یې د فرعون ټولې خبرې چې د هغه په اړه یې کړې وې بیان کړې .یوسف د فرعون په خبرو ډېر ووېرېد او یهودا او د هغه ورونه لا هم د یوسف په مخکې په قهر او غوسه ولاړ وو ،او د یعقوب ټول زامن په یوسف باندې د سمندر او د هغه د څپو د شور په څېر وغړېدل.

۵۲حضرت یوسف د خپلو ورونو او د فرعون څخه ډېر وېرېده .حضرت یوسف د خپلو ورونو سره د ځان د پېژندګلوۍ لپاره بهانه لټوله ، هسې نه چې ټول مصر له منځه یوسي.

۵۳نو یوسف خپل زوی منسي ته امر وکړ ،او منسي لاړ او یهوداه ته ورنژدې شو او خپل لاس یې د هغه په اوږه کېښود ،او د یهوداه غصه سړه شوه.

۵۴یهودا خپلو ورونو ته وویل" :ستاسو څخه هیڅوک دا مه وایئ چې دا د مصري ځوان کار دی ځکه چې دا زما د پلار د کورنۍ کار دی".

۵۵کله چې یوسف ولیدل او پوه شو چې د یهودا غوسه ارامه شوې ده ،نو هغه د یهودا سره د نرمۍ په ژبه خبرې کولو ته نږدې شو.

۵۶یوسف یهودا ته وویل" :ته رښتیا وایې او نن ستا د ځواک په اړه ستا ادعاوې تایید شوې دي ،او ستا خدای چې ستا څخه خوښ دی ،ستا خیر زیات کړي .خو ماته رښتیا ووایه چې ولې ستا د ټولو ورونو څخه د دې هلک په خاطر زما سره شخړه کوې ،ځکه چې هیڅ یو یې ماته د هغه په اړه یوه خبره هم نه ده کړې".

۵۷یهودا یوسف ته په ځواب کې وویل" :ته باید پوه شې چې زه د هلک لپاره د هغه د پلار لپاره ذمه‌من وم ،او ویل مې چې که هغه ما هغه ته ورنه کړ نو د هغه ګناه به د تل لپاره زما په غاړه وي".

۵۸له همدې امله زه د خپلو ټولو ورونو له ډلې څخه ستا خوا ته راغلم ،ځکه چې ما ولیدل چې ته نه غواړې هغه له ځانه لرې کړې .اوس نو زه ستا په نظر کې فضل ومومم چې ته هغه زموږ سره ولېږې ،او وګوره زه به د هغه پر ځای پاتې شم ،ترڅو ستا په هر هغه څه کې خدمت وکړم چې ته یې غواړې ،ځکه چې هر ځای چې ته ما لیږې زه به ستا په خدمت کې په ډېره انرژۍ سره لاړ شم.

۵۹اوس ما یو زورور پاچا ته ولېږه چې ستا په وړاندې یې بغاوت کړی دی ،او ته به پوه شې چې زه به د هغه او د هغه د خاورې سره څه وکړم .که څه هم هغه آس او پیاده ځواکونه یا ډېر قوي خلک ولري ،زه به ټول ووژنم او د پاچا سر به ستا مخې ته راوړم.

۶۰آیا ته نه پوهېږې یا تا نه دي اورېدلي چې زموږ پلار ابراهیم د خپل خدمتګار الیعزر سره په یوه شپه کې د ایلام ټول پاچاهان د هغوی د لښکرو سره ووژل ،یو یې هم ژوندی نه پرېښود؟ او له هغې ورځې راهیسې زموږ د پلار ځواک موږ ته د میراث په توګه ورکړل شوی ، زموږ او زموږ د اولاد لپاره د تل لپاره.

۶۱یوسف ځواب ورکړ او ویې ویل :ته رښتیا وایې ،خو ستا په خوله کې دروغ نشته ،ځکه چې موږ ته دا هم ویل شوي وو چې عبرانیان قدرت لري او د دوی څښتن خدای له دوی څخه ډېر خوښ دی ،او بیا څوک د دوی په وړاندې ودرېدلی شي؟

۶۲خو په دې شرط به زه ستا ورور ولېږم ،که ته زما مخې ته د هغه ورور راولېږې چې د هغه د مور زوی دی ،چې تا ویلي وو چې هغه ستا څخه مصر ته تللی دی؛ او کله چې ته د هغه ورور ماته راولېږې نو زه به یې پر ځای ونیسم ،ځکه چې ستا څخه یو هم د خپل پلار لپاره خوندي نه و ،او کله چې هغه ماته راشي ،نو زه به ستا سره د هغه ورور ولېږم چې ته یې خوندي یې.

۶۳کله چې یهودا دا خبره وکړه نو د یوسف په وړاندې یې غصه وپارېده او له سترګو یې ویني رواني شوې او خپلو ورونو ته یې وویل : "دا سړی نن څنګه د خپل ځان او د ټول مصر د تباهی په لټه کې دی"!

۶۴شمعون یوسف ته په ځواب کې وویل" :آیا موږ په لومړي سر کې تاسو ته نه وو ویلي چې موږ هغه ځای ته نه پوهېږو چې هغه چېرته تللی دی او نه پوهېږو چې هغه مړ دی که ژوندی ،نو ولې زما بادار داسې خبرې کوي؟"

۶۵او یوسف د یهودا مخ ولید او پوه شو چې د هغه غوسه راپارېدلې ده کله چې هغه ورسره خبرې کولې او ویې ویل :د دې ورور پر ځای خپل بل ورور راوله.

۶۶یوسف خپلو ورونو ته وویل" :تاسو وویل چې ستاسو ورور مړ شوی یا ورک شوی دی ،اوس که زه نن هغه راوغواړم او هغه ستاسو مخې ته راشي ،ایا تاسو به هغه د هغه د ورور پر ځای ماته راکړئ؟"

۶۷نو یوسف خبرې شروع کړې او غږ یې وکړ" ،یوسف ،یوسف ،نن زما مخې ته راشه او خپلو ورونو ته ښکاره شه او د هغوی په وړاندې کېنېنه".

۶۸کله چې حضرت یوسف دا خبره د هغوی په مخکې وکړه ،نو هغوی هر یو په بل پسې وکتل چې وګوري حضرت یوسف به له کوم ځای څخه د هغوی په مخکې راشي.

۶۹حضرت یوسف د هغوی ټول کارونه ولیدل او ویې ویل" :تاسو ولې دلته او هلته ګورئ؟ زه هغه یوسف یم چې تاسو په مصریانو پلورلی و ،نو اوس مه خفه کېږئ چې تاسو ما خرڅ کړ ،ځکه چې خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې د قحطۍ په وخت کې د مرستې لپاره راولېږلم".

۷۰کله چې د هغه ورونه د یوسف خبرې واورېدې نو په هغه باندې ووېرېدل او یهودا هم په هغه باندې ډېر ووېرېد.

۷۱کله چې بنیامین د یوسف خبرې واورېدې ،هغه د کور په دننه برخه کې د هغوی په مخکې و ،نو بنیامین د خپل ورور یوسف په لور منډه کړه ،هغه یې غېږ کې ونیو او په غاړه یې کېناست او هغوی وژړل.

۷۲کله چې د یوسف ورونو ولیدل چې بنیامین د هغه د ورور په غاړه کې پروت دی او د هغه سره ژړل ،نو هغوی هم په یوسف ورننوتل او هغه یې په غېږ کې ونیو او د یوسف سره یې ډېر ژړل.

۷۳او د یوسف په کور کې دا غږ واورېدل شو چې دوی د یوسف ورونه دي ،او دا د فرعون لپاره ډېر خوښ شو ،ځکه چې هغه د هغوی څخه وېرېده چې هسې نه چې مصر له منځه یوسي.

۷۴فرعون خپل نوکران یوسف ته ولېږل چې د هغه د ورونو په خاطر چې هغه ته راغلي وو مبارکي ورکړي .او د لښکرو او لښکرو ټول مشران چې په مصر کې وو د یوسف سره د خوشحالۍ لپاره راغلل او ټول مصریان د یوسف د ورونو په خاطر ډېر خوشحاله شول.

۷۵فرعون خپل نوکران یوسف ته ولېږل او ورته ویې ویل :خپلو ورونو ته ووایه چې خپل ټول شیان راوړي او پرېږده چې ماته راشي ، زه به یې د مصر د خاورې په غوره برخه کې ځای پر ځای کړم ،او هغوی همداسې وکړل.

۷۶او یوسف هغه چا ته چې د هغه د کور مشر و ،امر وکړ چې خپلو ورونو ته ډالۍ او جامې راوړي ،او هغه هغوی ته ډېرې جامې راوړې چې د شاهي لباسونو او ډېرو سوغاتونو په توګه وې ،او یوسف هغه په خپلو ورونو ووېشلې.

۷۷او هغه خپلو هر ورور ته د سرو زرو او سپینو زرو یوه جوړه جامې او درې سوه د سپینو زرو سیکې ورکړې ،او یوسف امر وکړ چې ټولو ته دا جامې واغوندي او فرعون ته حاضر شي.

۷۸کله چې فرعون ولیدل چې د یوسف ټول ورونه زړور او ښکلي سړي وو ،نو ډېر خوشحاله شو.

۷۹وروسته هغوی د فرعون له حضور څخه لاړل ترڅو د کنعان خاورې ته خپل پلار ته لاړ شي او د هغوی ورور بنیامین هم ورسره و.

۸۰نو یوسف پاڅېد او د فرعون له خوا یې هغوی ته یوولس ګاډۍ ورکړې ،او یوسف هغوی ته خپله ګاډۍ ورکړه ،چې په مصر کې د خپل تاجپوشۍ په ورځ پرې سپور و ،ترڅو خپل پلار مصر ته بوځي .یوسف د خپلو ټولو ورونو زامنو ته د هغوی د شمېر سره سم جامې او هر یو ته سل سپین زر واستول ،او همدارنګه یې د پاچا د ښځو له جامو څخه د خپلو ورونو ښځو ته جامې واستولې ،او هغه یې واستولې.

۸۱او هغه خپلو ورونو ته لس سړي ورکړل چې د هغوی سره د کنعان خاورې ته لاړ شي ترڅو د هغوی خدمت وکړي ،د هغوی د ماشومانو او د هغوی د ټولو شیانو خدمت وکړي کله چې مصر ته راشي.

۸۲حضرت یوسف د خپل ورور بنیامین په لاس د خپلو لسو زامنو لپاره لس جوړې جامې ولېږلې ،د حضرت یعقوب د نورو زامنو د اولادونو څخه یوه برخه.

۸۳هغه د فرعون لپاره هر یو ته پنځوس مثقاله سپین زر او لس ګاډۍ ولېږلې .هغه خپل پلار ته لس خرې چې د مصر د ټولو شیانو څخه ډکې وې او لس خرې چې د غلې دانې ،ډوډۍ او خوراک څخه ډکې وې د هغه پلار او د هغه ټولو ملګرو ته د لارې د خوراک لپاره ولېږلې.

۸۴هغه خپلې خور دینه ته د سپینو زرو او سرو زرو جامې ،لوبان ،مرر ،عود او د ښځو ډېر زیات سینګارونه ولېږل ،او هغه هم د فرعون د ښځو له خوا د بنیامین ښځو ته واستول.

۸۵او هغه خپلو ټولو ورونو او د هغوی ښځو ته هم هر ډول سلیماني ډبرې او بډلیم او د مصر د لویو خلکو له ټولو قیمتي شیانو څخه ورکړل ،د ټولو قیمتي شیانو څخه هیڅ شی پاتې نه شو مګر هغه څه چې یوسف د خپل پلار کورنۍ ته لېږلي وو.

۸۶هغه خپل ورونه رخصت کړل او هغوی لاړل او هغه خپل ورور بنیامین هم ورسره ولېږه.

۸۷نو یوسف د هغوی سره د مصر د سرحدونو په لاره کې د هغوی سره لاړ او هغوی ته یې د خپل پلار او کورنۍ په اړه امر وکړ چې مصر ته راشي.

۸۸او هغه ورته وویل :په لاره کې شخړه مه کوئ ،ځکه چې دا کار د څښتن له خوا شوی و چې لوی خلک له لوږې څخه وساتي ،ځکه چې په ځمکه کې به پنځه کاله قحطي وي.
۸۹او هغه هغوی ته امر وکړ ،ویې ویل :کله چې تاسو د کنعان خاورې ته راشئ ،نو په دې کار کې ناڅاپه زما پلار ته مه راځئ ،بلکې په خپله هوښیارۍ سره عمل وکړئ.
۹۰نو حضرت یوسف هغوی ته امر کول بس کړل او بېرته مصر ته لاړ او د حضرت یعقوب زامن په خوښۍ او خوشحالۍ سره د کنعان خاورې ته د خپل پلار حضرت یعقوب په کور کې لاړل.
۹۱او هغوی د هغه هېواد سرحدونو ته ورسېدل او یو بل ته یې وویل" :موږ به په دې مسله کې د خپل پلار په وړاندې څه وکړو ،ځکه چې که موږ ناڅاپه هغه ته ورشو او خبره ورته ووایو ،نو هغه به زموږ په خبرو ډېر وارخطا شي او زموږ خبره به ونه مني".
۹۲او هغوی لاړل تر هغه چې خپلو کورونو ته نږدې شول ،او د اشیر لور ،سرح ،یې وموندله چې د دوی سره د لیدو لپاره راووتله ،او هغه نجلۍ ډېره ښه او هوښیاره وه ،او د بربط غږول یې پوهېدل.
۹۳هغوی هغه راوغوښته او هغه د هغوی مخې ته راغله ،او هغې هغوی ښکل کړل ،او هغوی هغه ونیوله او ورته یې یو بربط ورکړ او ویې ویل :اوس زموږ د پلار مخې ته لاړ شه ،د هغه مخې ته کښېنه ،په بربط ووهه او دا خبرې ووایه.
۹۴هغوی هغې ته امر وکړ چې خپل کور ته لاړه شي ،هغې بربط واخیست او په چټکۍ سره د هغوی په مخکې لاړه ،او راغله او د یعقوب سره نږدې کښېناسته.
۹۵او هغې ښه غږ وکړ او سندرې یې وویلې ،او د خپلو خوږو خبرو په ویلو سره یې وویل ،زما تره یوسف ژوندی دی ،او هغه د مصر په ټوله خاوره حکومت کوي ،او مړ شوی نه دی.
۹۶او هغې دا خبرې تکرارولې او ویلې ،او یعقوب د هغې خبرې واورېدې او هغه یې ومنلې.
۹۷هغه غوږ ونیوه پداسې حال کې چې هغې دوه او درې ځله تکرار کړه ،او د هغې د خبرو په خوږوالي د یعقوب زړه خوشحاله شو ،او د خدای روح په هغه باندې وو ،او هغه پوهیده چې د هغې ټولې خبرې رېښتیا دي.
۹۸حضرت یعقوب سارخ ته برکت ورکړ کله چې هغې دا خبرې د هغه په وړاندې وکړې ،او هغه ورته وویل :زما لور ،مرګ دې هیڅکله په تا غالب نه شي ،ځکه چې تا زما روح راژوندی کړی دی .یوازې زما په وړاندې خبرې وکړه لکه څنګه چې تا ویلي دي ،ځکه چې تا په خپلو ټولو خبرو سره ما خوشحاله کړې ده.
۹۹او هغې دا خبرې سندرې ویلې ،او یعقوب واورېدل او دا یې خوښ کړ ،او هغه خوشحاله شو ،او د خدای روح په هغه باندې و.
۱۰۰کله چې هغه لا له هغې سره خبرې کولې ،نو د هغه زامن د اسونو ،ګاډیو ،شاهي جامو او نوکرانو سره د هغوی په مخ کې منډې وهلو سره راغلل.
۱۰۱حضرت یعقوب د هغوی سره د لیدو لپاره پاڅېد او ویې لیدل چې زامن یې شاهي جامې اغوستې وې او هغه ټولې خزانې یې ولیدې چې حضرت یوسف هغوی ته لېږلې وې.
۱۰۲هغوی ورته وویل :خبر شه چې زمونږ ورور یوسف ژوندی دی او هغه دی چې د مصر په ټوله خاوره حکومت کوي او هغه دی چې مونږ سره یې خبرې وکړې لکه څنګه چې موږ تاته ویلي وو.
۱۰۳حضرت یعقوب د خپلو زامنو ټولې خبرې واورېدې ،او زړه یې د هغوی په خبرو ټکان وخوړ ،ځکه چې هغه تر هغه وخته پورې باور نه شو کولی تر څو چې هغه ټول هغه څه چې یوسف هغوی ته ورکړي وو او هغه څه چې هغه ورته رالېږلي وو ،او هغه ټولې نښې چې یوسف هغوی ته ویلې وې ،ونه لیدلې.
۱۰۴او هغوی د هغه په وړاندې دروازه پرانیستله او هغه ته یې ټول هغه څه وښودل چې یوسف لېږلي وو ،دوی هر یو ته هغه څه ورکړل چې یوسف ورته لېږلي وو ،او هغه پوه شو چې دوی رېښتیا ویلي وو ،او هغه د خپل زوی په یادولو سره ډېر خوشحاله شو.
۱۰۵او یعقوب وویل :دا زما لپاره بس ده چې زما زوی یوسف لا ژوندی دی ،زه به لاړ شم او د مرګ څخه مخکې به هغه وګورم.
۱۰۶د هغه زامنو هغه ته هغه څه وویل چې پر هغوی باندې راغلي وو او یعقوب وویل :زه به مصر ته لاړ شم چې خپل زوی او د هغه اولاد وګورم.
۱۰۷حضرت یعقوب پاڅېد او هغه جامې یې واغوستې چې حضرت یوسف رالېږلې وې ،وروسته له هغه چې وینتان یې ومینځل او وینتان یې وخریل ،هغه لونګۍ یې په سر واچوله چې حضرت یوسف رالېږلې وه.
۱۰۸د یعقوب د کور ټولو خلکو او د هغوی ښځو هغه جامې واغوستلې چې یوسف ورته رالېږلې وې ،او هغوی په یوسف ډېر خوشحاله شول چې هغه لا ژوندی دی او په مصر کې حکومت کوي.
۱۰۹د کنعان ټولو اوسیدونکو دا خبره واورېده ،او راغلل او د یعقوب سره یې ډېر خوشحاله کړل چې هغه لا ژوندی دی.
۱۱۰حضرت یعقوب د هغوی لپاره درې ورځې مېلمستیا وکړه او د کنعان ټولو پاچاهانو او د هغه هېواد مشرانو د حضرت یعقوب په کورنۍ کې خوراک څښاک وکړ او خوشحالي یې وکړه.

څپرکی۵۵

۱له دې وروسته داسې وشول چې یعقوب وویل :زه به لاړ شم او خپل زوی به په مصر کې ووینم او بیا به د کنعان هغه ځمکې ته راستون شم چې خدای پاک یې د ابراهیم سره خبرې کړې وې ،ځکه چې زه نشم کولی د خپل زیږیدلې ځای څخه لاړ شم.
۲ګوره د څښتن کلام هغه ته راغی او ویې ویل :د خپلې ټولې کورنۍ سره مصر ته لاړ شه او هلته پاتې شه ،له مصر ته له تګ څخه مه وېرېږه ځکه چې زه به هلته له تا څخه یو لوی قوم جوړ کړم.
۳حضرت یعقوب په خپل ځان کې وویل" :زه به لاړ شم او وګورم چې زوی مې لا هم د مصر په ټولو اوسېدونکو کې د خدای پاک وېره لري او که نه".

۴مالِک خُدائ یعقوب ته وفرمائیل ،د یوسف په حقله مه وېرېږه ،ځکه چې هغه لا هم زما د خدمت کولو لپاره خپله صداقت ساتلے دے ،لکه څنګه چې ستا په نظر کښې ښهٔ ښکاری ،او یعقوب د خپل زوئ په حقله ډېر خوشحاله شو.
۵په هغه وخت کې حضرت یعقوب خپلو زامنو او کورنۍ ته امر وکړ چې د څښتن د کلام سره سم مصر ته لاړ شي ،او حضرت یعقوب د خپلو زامنو او خپلې ټولې کورنۍ سره پورته شو او د کنعان له خاورې څخه د بئرشبع څخه په خوښۍ او د زړه له کومې سره روان شو او د مصر خاورې ته لاړل.
۶کله چې هغوی مصر ته نږدې شول ،نو حضرت یعقوب یهودا د ځان څخه مخکې حضرت یوسف ته ولېږه چې هغه ته د مصر حالات وښيي .یهودا د خپل پلار د وینا سره سم عمل وکړ .هغه ژر لاړ او منده یې کړه او حضرت یوسف ته راغی او هغوی د خپل ټول کور لپاره د جوشن په سیمه کې یو ځای وټاکه .یهودا بېرته راغی او په لاره کې خپل پلار ته لاړ.
۷نو حضرت یوسف ګاډۍ جوړه کړه او خپل ټول ځواکمن سړي ،خپل نوکران او د مصر ټول مشران یې راټول کړل ترڅو د خپل پلار حضرت یعقوب سره لیدنه وکړي .په مصر کې د حضرت یوسف فرمان اعلان شو چې هرڅوک چې د حضرت یعقوب سره لیدنه ونه کړي ،هغه به ووژل شي.
۸په بله ورځ حضرت یوسف د ټول مصر سره یو لوی او قوي لښکر سره ووت ،چې ټولو یې د ښه کتان او ارغواني کالي اغوستي وو ،د سپینو زرو او سرو زرو آلات او د جګړې سامانونه ورسره وو.
۹او هغوی ټول د حضرت یعقوب سره د هر ډول موسیقۍ آلاتو ،ډولونو او دمبلو سره لاړل ،د لارې په اوږدو کې یې مرر او علو شیندل ، او هغوی ټول په دې ډول روان شول ،او ځمکه د هغوی په چیغو ولړزېده.
۱۰د مصر ټولې ښځې د یعقوب سره د لیدو لپاره د بامونو او دېوالونو ته لاړې او د یوسف په سر د فرعون شاهي تاج و ،ځکه چې فرعون هغه ته د خپل پلار سره د لیدو په وخت کې د اغوستلو لپاره رالېږلی و.
۱۱کله چې یوسف د خپل پلار څخه پنځوس متره لرې راغی ،نو هغه له ګاډۍ څخه راکوز شو او د خپل پلار په لور روان شو .کله چې د مصر ټولو مشرانو او اشرافو ولیدل چې یوسف د خپل پلار په لور روان دی ،نو هغوی هم راکوز شول او د یعقوب په لور روان شول.
۱۲کله چې حضرت یعقوب د حضرت یوسف کمپ ته نږدې شو ،حضرت یعقوب هغه کمپ ولید چې د حضرت یوسف سره د هغه په لور راروان و ،نو هغه یې خوشحاله کړ او حضرت یعقوب په دې باندې حیران شو.
۱۳یعقوب یهودا ته وویل" :هغه سړی څوک دی چې زه یې د مصر په لښکر کې وینم چې شاهي جامې یې اغوستې دي او ډېر سور رنګه جامې یې اغوستې دي او په سر یې شاهي تاج دی ،چې له خپلې ګاډۍ څخه راکوز شوی او زموږ په لور راروان دی؟ "یهودا خپل پلار ته ځواب ورکړ" :دا ستا زوی یوسف پاچا دی ".او یعقوب د خپل زوی د جلال په لیدلو خوشحاله شو.
۱۴نو یوسف خپل پلار ته ورنژدې شو او خپل پلار ته یې درناوے وکړو ،او د کمپ ټول سړی د هغهٔ سره د یعقوب په مخکښې په زمکه پرېوتل.
۱۵نو حضرت یعقوب په منډه خپل زوی یوسف ته ورغی او د هغه په غاړه کې یې ښکل کړ او هغوی وژړل ،حضرت یوسف هم خپل پلار په غېږ کې ونیو او ښکل یې کړ ،هغوی وژړل او د مصر ټول خلک هم ورسره وژړل.
۱۶حضرت یعقوب یوسف ته وویل" :اوس به زه په خوشحالۍ سره مړ شم کله چې ستا مخ ولیدم ،ځکه چې ته لا ژوندی او په جلال سره یې".
۱۷د حضرت یعقوب زامن ،د هغوی ښځې ،اولادونه او د هغوی غلامان او د حضرت یعقوب ټوله کورنۍ د حضرت یوسف سره ډېر وژړل .هغوی هغه ښکل کړ او ډېر یې ورسره وژړل.
۱۸وروسته له هغه ،حضرت یوسف او د هغه ټول خلک مصر ته راستانه شول .حضرت یعقوب ،د هغه زامن او د هغه د کورنۍ ټول ماشومان د حضرت یوسف سره مصر ته راغلل او حضرت یوسف هغوی د مصر په غوره سیمه ،د جوشن په سیمه کې ځای پر ځای کړل.
۱۹یوسف خپل پلار او خپلو ورونو ته وفرمائیل" ،زه به لاړ شم او فرعون ته به ووایم چې زما ورونه او زما د پلار کورنۍ او د هغوی ټول مال ما ته راغلي دي ،او وګورئ چې هغوی د جوشن په خاوره کې دي".
۲۰نو یوسف همداسې وکړل او د خپلو ورونو روبین ،یساکار زبولون او بنیامین یې د فرعون په وړاندې ودرول.
۲۱حضرت یوسف فرعون ته وویل" :زما ورونه او زما د پلار کورنۍ او د هغوی ټول شیان ،د هغوی رمې او غوایان د کنعان له خاورې څخه ماته راغلي دي چې په مصر کې واوسیږي ،ځکه چې په هغوی باندې قحطي ډېره سخته وه".
۲۲فرعون یوسف ته وویل" :خپل پلار او ورونه د ځمکې په غوره برخه کې ځای پر ځای کړه ،د هغوی څخه هرڅه چې ښه دي مه منع کوه او هغوی ته د ځمکې غوړي وخوره".
۲۳یوسف ځواب ورکړ" :ګوره ،ما هغوی د جوشن په سیمه کې ځای پر ځای کړي دي ،ځکه چې هغوی شپانه دي ،نو پرېږده چې هغوی په جوشن کې پاتې شي ترڅو خپلې رمې د مصریانو څخه جلا وڅاري".
۲۴فرعون یوسف ته وویل" :خپل ورونه چې څه درته وایي هغه وکړه ".د یعقوب زامن فرعون ته په سجده شول او په سلامتۍ سره له هغه څخه لاړل او وروسته یوسف خپل پلار فرعون ته راوست.
۲۵حضرت یعقوب راغی او فرعون ته یې سجده وکړه او حضرت یعقوب فرعون ته برکت ورکړ او هغه لاړ او حضرت یعقوب ،د هغه ټول زامن او د هغه ټوله کورنۍ د جوشن په سیمه کې اوسېدل.
۲۶په دوهم کال ،یعني د حضرت یعقوب د ژوند په یو سل او دېرشم کال کې ،یوسف د خپل پلار ،خپلو ورونو او د خپل پلار د ټولې کورنۍ پالنه وکړه ،د هغوی د ماشومانو سره سم یې د قحطۍ په ټولو ورځو کې خواړه ورکړل؛ هغوی ته د هیڅ شي کمښت نه و.
۲۷او یوسف د ټولې خاورې غوره برخه هغوی ته ورکړه؛ د یوسف د ژوند تر پایه پورې د مصر غوره برخه د هغوی وه؛ او یوسف هم هر کال هغوی او د خپل پلار کورنۍ ته جامې او نور شیان ورکول .او د یعقوب زامن د خپل ورور د ژوند تر پایه په مصر کې په امن کې پاتې شول.

۲۸حضرت یعقوب به تل د حضرت یوسف په دسترخوان خوراک کاوه .حضرت یعقوب او د هغه زامن به د حضرت یوسف د دسترخوان څخه شپه او ورځ نه وتل ،پرته له هغه څه چې د حضرت یعقوب اولادونو په خپلو کورونو کې خوړل.

۲۹د قحطۍ په وخت کې ټولو مصریانو د یوسف د کورنۍ ډوډۍ وخوړله ،ځکه چې ټولو مصریانو د قحطۍ له امله خپل ټول شیان خرڅ کړل.

۳۰نو یوسف د فرعون په خاطر د مصر ټولې ځمکې او پټۍ د خوراک په بدل کې واخیستې .یوسف د قحطۍ په ټوله موده کې ټول مصر ته ډوډۍ ورکړه .یوسف ټول سپین زر او سره زر راټول کړل چې د هغه غلې په بدل کې چې خلکو په ټول هېواد کې اخیستل ،او هغه ډېر سره زر او سپین زر راټول کړل ،سربېره پر دې ،ډېر زیات سلیماني ډبرې ،بټیلیم او قیمتي جامې چې د هغوی پیسې ختمې شوې وې ،هغه یې د ځمکې له هرې برخې څخه یوسف ته راوړلې.

۳۱نو یوسف ټول هغه سپین زر او سره زر چې په لاس کې وو ،تقریباً دوه اویا کلو سره زر او سپین زر ،او همدارنګه د اونیکس ډبرې او بډیلیم ډېر زیات سره یوړل .یوسف لاړ او هغه یې په څلورو برخو کې پټ کړل ،یوه برخه یې د سره سمندر په غاړه په صحرا کې او یوه برخه یې د فرات سیند په غاړه ،او دریمه او څلورمه برخه یې د فارس او مادی دښتې ته مخامخ په صحرا کې پټه کړه.

۳۲هغه د سرو زرو او سپینو زرو یوه برخه واخیسته او خپلو ټولو ورونو ،د خپل پلار کورنۍ او د خپل پلار د کورنۍ ټولو ښځو ته یې ورکړه او پاتې یې د فرعون کور ته یوړل ،چې تقریباً شل کیلوګرامه سره زر او سپین زر وو.

۳۳او یوسف ټول سره زر او سپین زر چې پاتې وو فرعون ته ورکړل او فرعون هغه په خزانه کې کېښودل .له هغې وروسته په هغه هېواد کې د قحط ورځې ودرېدلې او هغوی په ټوله خاوره کې کرنه او حاصلات کول او هر کال به یې خپل عادي مقدار ترلاسه کاوه . هغوی ته د هیڅ شي کمښت نه و.

۳۴یوسف په مصر کې په امن سره اوسېده او ټوله خاوره د هغه په مشوره وه .د هغه پلار او د هغه ټول ورونه د جوشن په سیمه کې اوسېدل او هغه یې قبضه کړه.

۳۵یوسف ډېر بوډا او ډېر عمر یې درلود ،او د هغه دوه زامن ،اِفرائیم او منسي ،د یعقوب په کور کې ،د خپلو ورونو د یعقوب د زامنو د اولادونو سره ،د څښتن د لارو او د هغه د شریعت د زده کولو لپاره تل پاتې کېدل.

۳۶حضرت یعقوب او د هغه زامن د مصر په خاوره کې د جوشن په سیمه کې اوسېدل او هغوی هلته خپل ملکیت ترلاسه کړ او هغوی ډېر شول او ډېر شول.

څپرکی۵۶

۱حضرت یعقوب په مصر کې اوولس کاله ژوند وکړ ،د هغه د ژوند کلونه یو سل اوه څلوېښت کاله وو.

۲په هغه وخت کې حضرت یعقوب په هغه ناروغۍ اخته شو چې له امله یې هغه مړ شو ،نو هغه خپل زوی حضرت یوسف له مصر څخه راوغوښت او د هغه زوی حضرت یوسف له مصر څخه راغی او حضرت یوسف خپل پلار ته راغی.

۳یعقوب یوسف او د هغه زامنو ته وویل" :ګورئ ،زه مړ یم ،او ستاسو د نیکونو خدای به ستاسو پاملرنه وکړي او تاسو به هغه ځمکې ته بېرته راولي چې څښتن یې تاسو او ستاسو وروسته ستاسو اولادونو ته د ورکولو قسم خوړلی دی .اوس کله چې زه مړ شم ،نو ما په هغه غار کې ښخ کړئ چې د کنعان په خاوره کې د حبرون په مکفیله کې دی ،زما د نیکونو سره نږدې".

۴حضرت یعقوب خپلو زامنو ته قسم وخوړ چې هغه به په حبرون کې په مکفیله کې ښخ کړي او د هغه زامنو د دې خبرې په اړه هغه ته قسم وخوړ.

۵هغهٔ هغوئ ته حُکم ورکړو" ،د خپل مالِک خُدائ عبادت وکړئ ،ځکه چې هغه چا چې ستاسو پلار نیکهٔ بچ کړل ،هغه به تاسو هم د ټولو مصیبتونو نه بچ کړي".

۶یعقوب وویل :خپل ټول زامن ماته راوبلئ ،او د یعقوب ټول زامن راغلل او د هغه په وړاندې کښېناستل ،او یعقوب هغوی ته برکت ورکړ ،او ویې ویل :ستاسو د نیکونو څښتن خدای به تاسو ته زر چنده درکړي او تاسو ته به برکت درکړي ،او هغه دې تاسو ته ستاسو د پلار ابراهیم برکت درکړي .او د یعقوب ټول زامن په هغه ورځ د هغه له برکت ورکولو وروسته لاړل.

۷په بله ورځ یعقوب بیا خپل زامن راوغوښتل ،او ټول سره راټول شول او د هغه سره راغلل او د هغه په وړاندې کښېناستل ،او په هغه ورځ یعقوب د خپل مرګ څخه مخکې خپلو زامنو ته برکت ورکړ ،هر سړي ته یې د هغه د برکت په مطابق برکت ورکړ؛ وګورئ چې دا د څښتن د شریعت په کتاب کې لیکل شوي دي چې د اسرائیلو سره تړاو لري.

۸یعقوب یهودا ته وویل" :زما زویه ،زه پوهېږم چې ته د خپلو ورونو لپاره یو قوي سړی یې .په هغوی باندې حکومت وکړه او ستا زامن به د تل لپاره په خپلو زامنو باندې حکومت وکړي".

۹یوازې خپلو زامنو ته کمان او د جګړې ټول وسلې ورزده کړئ ،ترڅو دوی د خپل ورور په وړاندې چې په خپلو دښمنانو به واکمن وي ، جګړه وکړي.

۱۰په هغه ورځ یعقوب بیا خپلو زامنو ته وفرمائیل" ،ګورئ ،نن به زهٔ خپلو خلقو ته راغونډ شم ،ما د مِصر نه یوسئ او لکه څنګه چې ما تاسو ته حُکم درکړے دے ،ما د مکفیله په غار کښې ښخ کړئ".

۱۱خو پام کوئ چې ستاسو زامن ما مه وړئ ،یوازې تاسو ،او دا هغه ډول دی چې تاسو به زما سره کوئ ،کله چې تاسو زما جسد د کنعان خاورې ته د ښخولو لپاره وړئ،

۱۲یهوداه ،یساکار او زبولون به زما جنازه په ختیځ کې وړي ،روبین ،شمعون او جاد به په جنوب کې ،افرایم ،منسي او بنیامین به په لوېدیځ کې ،دان ،آشر او نفتالي به په شمال کې.

۱۳لاوي دې ځان سره نه بوځي ،ځکه چې هغه او د هغه زامن به د څښتن د لوظ صندوق د اسراییلیانو سره په کمپ کې یوسي ،او زما زوی یوسف دې هم نه بوځي ،ځکه چې د پاچا په توګه دې همداسې جلال وي؛ خو افرایم او منسي به د دوی پر ځای وي.

۱۴کله چې تاسو ما بوځئ نو زما سره به داسي کوئ؛ زما د ټولو امرونو څخه هیڅ یو کار مه هېروئ؛ او کله چې تاسو زما سره دا کار کوئ ،نو څښتن به تاسو او ستاسو څخه وروسته ستاسو اولادونه د تل لپاره په مهربانۍ سره یاد وساتي.
۱۵او زما زامنو ،تاسو هر یو د خپل ورور او خپلوانو عزت کوئ ،او خپلو اولادونو او د خپلو اولادونو اولادونو ته امر کوئ چې ستاسو د نیکونو د څښتن خدای عبادت وکړي.
۱۶نو تاسو ،ستاسو اولادونه او ستاسو د اولادونو اولادونه به په هغه خاوره کې د تل لپاره اوږد شئ ،کله چې تاسو هغه څه وکړئ چې ستاسو د څښتن خدای په نظر کې ښه او صحیح دي او د هغه په ټولو لارو روان شئ.
۱۷او ای زما زویه یوسفه ،د خپلو ورونو ګناهونه او د هغوی ټولې بدۍ چې هغوی تاته کړې دي وبخښه ،ځکه چې خدای دا ستا او ستا د اولادونو د ګټې لپاره اراده کړې وه.
۱۸او ای زما زویه ،خپل ورونه د مصر اوسېدونکو ته مه پرېږده او د هغوی احساسات مه ځوروه ،ځکه چې زه هغوی د خدای پاک په لاس کې او ستا په لاس کې سپارم چې هغوی د مصریانو څخه وساتي .د یعقوب زامنو خپل پلار ته ځواب ورکړ" :ای زمونږ پلاره ،هر هغه څه چې تا مونږ ته امر کړی دی ،مونږ به یې هماغسې وکړو .خدای دې یوازې زمونږ سره وي".
۱۹حضرت یعقوب خپلو زامنو ته وویل" :خدای دې ستاسو سره وي کله چې تاسو د هغه په ټولو لارو عمل کوئ .د هغه له لارو څخه ښي یا چپ لوري ته مه ګرځئ او هغه څه مه کوئ چې د هغه په نظر کې ښه او سم دي.
۲۰ځکه چې زه پوهېږم چې په وروستیو ورځو کې به په ځمکه کې ډېر او سخت مصیبتونه راشي ،هو ،ستاسو اولادونه او د زامنو اولادونه ،یوازې د څښتن عبادت وکړئ او هغه به تاسو له ټولو مصیبتونو څخه وژغوري.
۲۱او داسي به وشي کله چې تاسو د خدای پسې لاړ شئ او د هغه خدمت وکړئ او خپلو اولادونو او ستاسو د اولادونو اولادونو ته د څښتن پېژندل ورزده کړئ ،نو څښتن به ستاسو او ستاسو اولادونو اولادونو ته ستاسو د اولادونو څخه یو غلام پیدا کړي ،او څښتن به تاسو د خپل لاس په واسطه د ټولو تکلیفونو څخه وژغوري ،او تاسو به د مصر څخه راوویستل شي او تاسو به د خپلو نیکونو خاورې ته بېرته بوځي ترڅو په خوندي ډول یې وارث شئ.
۲۲حضرت یعقوب خپلو زامنو ته امر کول پرېښودل او خپلې پښې یې په بستره کې کېښودې ،هغه مړ شو او خپلو خلکو ته ورسول شو.
۲۳نو یوسف په خپل پلار ورپرېوتو او په ژړا شو او ښکل یې کړ او په ترخه غږ یې وویل" :ای زما پلاره ،زما پلاره"!
۲۴د هغه د زوی ښځې او د هغه ټوله کورنۍ راغله او په یعقوب باندې یې ژړل او په لوړ غږ یې د یعقوب په خاطر وژړل.
۲۵د حضرت یعقوب ټول زامن سره راټول شول ،خپلې جامې یې وشلولې ،ټاټ جامې یې په ملاګانو واچولې ،په مخونو پرېوتل او په خپلو سرونو یې خاورې آسمان ته واچولې.
۲۶او دا خبره د یوسف ښځې ته وشوه ،او هغه پورته شوه او بوجۍ یې واچوله او ټولې مصرۍ ښځې ورسره راغلې او د یعقوب لپاره یې غمجنې او ژړا وکړه.
۲۷او همدارنګه د مصر ټول خلک چې یعقوب یې پېژندل په هغه ورځ راغلل کله چې دوی دا خبره واورېده ،او ټول مصریان تر ډېرو ورځو پورې ژړل.
۲۸همدارنګه د کنعان له خاورې څخه ښځې مصر ته راغلې کله چې هغوی واورېدل چې یعقوب مړ شوی دی ،او هغوی په مصر کې اویا ورځې د هغه لپاره وژړل.
۲۹له دې وروسته حضرت یوسف خپلو نوکرانو طبیبانو ته امر وکړ چې د هغه پلار ته د مُر ،لوبان او هر ډول خوشبویي او عطرو سره خوشبویي ورکړي ،او طبیبانو د حضرت یوسف د امر سره سم د حضرت یعقوب مړي ته خوشبویي ورکړه.
۳۰د مصر ټول خلک ،مشران او د جوشن د سیمې ټول اوسېدونکي د حضرت یعقوب په خاطر وژړل او غمجن شول ،او د هغه ټولو زامنو او د هغه د کورنۍ ټولو زامنو د خپل پلار حضرت یعقوب په خاطر ډېر وخت غمجن شول.
۳۱د ژړا ورځې تېرې شوې ،او د اویا ورځو په پای کې ،یوسف فرعون ته وویل" :زه به لاړ شم او خپل پلار به د کنعان په خاوره کې ښخ کړم لکه څنګه چې هغه ما ته قسم راکړی و ،او بیا به راستون شم".
۳۲فرعون یوسف ولېږه او ورته ویې ویل :لاړ شه او خپل پلار ښخ کړه لکه څنګه چې هغه وویل او لکه څنګه چې هغه تاته قسم درکړی و .نو یوسف د خپلو ټولو ورونو سره د کنعان خاورې ته لاړ چې خپل پلار یعقوب ښخ کړي لکه څنګه چې هغه ورته امر کړی و.
۳۳فرعون امر وکړ چې په ټول مصر کې دې دا اعلان وشي او ویې ویل :هرڅوک چې د یوسف او د هغه د ورونو سره د یعقوب د ښخولو لپاره د کنعان خاورې ته لاړ نشي ،هغه به مړ شي.
۳۴د مصر ټول خلک د فرعون د اعلان څخه خبر شول او ټول سره راټول شول ،د فرعون ټول درباریان ،د هغه د کورنۍ مشران او د مصر ټول مشران د یوسف سره لاړل .د فرعون ټول مشران او اشراف د یوسف د غلامانو په توګه لاړل او د کنعان په خاوره کې د یعقوب د ښخولو لپاره لاړل.
۳۵د حضرت یعقوب زامنو هغه جنازه چې هغه پرې ایښودله ،پورته کړه او څنګه چې د هغوی پلار امر کړی و ،د هغه زامنو هماغسې وکړل.
۳۶جنازه د سوچه سرو زرو څخه جوړه شوې وه او شاوخوا یې د سلیماني ډبرو او بډیلیم سره پوښل شوې وه ،او د جنازې پوښ د سرو زرو اوبدل شوي کار څخه جوړ شوی و چې د تارونو سره تړل شوی و او د هغو په سر د سلیماني ډبرو او بډیلیم چنګکونه وو.
۳۷یوسف د خپل پلار یعقوب په سر د سرو زرو یو لوی تاج کېښود او په لاس کې یې د سرو زرو امسا کېښوده ،او هغوی د جنازې شاوخوا ګرځېدل لکه څنګه چې د پاچاهانو په وخت کې دود وو.
۳۸د مصر ټول لښکر د هغه په مخکې په دې قطار کې روان وو ،په لومړي سر کې د فرعون ټول ځواکمن سړي او د یوسف ټول ځواکمن سړي او د هغوی وروسته د مصر پاتې اوسېدونکي ،او هغوی ټولو په تورو او زغرو سمبال وو ،او د جګړې دامونه یې په سر وو.
۳۹ټول ژړل او ماتم کوونکي د جنازې په مقابل کې لرې لاړل ،روان شول او ژړل او ویر یې کاوه ،او پاتې خلک د جنازې پسې روان شول.

۴۰نو یوسف او د هغه کورنی د جنازې سره نږدې په لوڅو پښو لاړل او ژړل یې ،او د یوسف نور نوکران د هغه شاوخوا ګرځېدل؛ هر یو خپل کالي اغوستي وو او ټول د جګړې په وسلو سمبال وو.
۴۱د یعقوب نوکران پنځوس د جنازې مخې ته روان وو او په لاره یې مُر ،عطر او هر ډول عطرونه واچول .د یعقوب ټول زامن چې جنازه یې وړله په عطرو باندې روان وو او د یعقوب نوکران د هغوی په مخ کې روان وو او په لاره کې یې عطرونه اچول.
۴۲نو یوسف د یوې درنې ډلې سره پورته لاړ او هغوی هره ورځ همداسې کول تر هغه چې د کنعان خاورې ته ورسېدل او بیا د اتاد درمند ته ورسېدل چې د اردن په بله غاړه وه او هلته یې ډېر لوی او دروند غم وکړ.
۴۳د کنعان ټولو پاچاهانو دا خبره واورېدله او هغوی ټول لاړل ،هر یو له خپل کور څخه ،د کنعان یو دېرش پاچاهان وو ،او ټول د خپلو سړیو سره راغلل چې د یعقوب لپاره غم او ژړا وکړي.
۴۴او دغو ټولو پاچاهانو د یعقوب جنازه ولیده ،او د یوسف تاج یې په هغه باندې وو ،او هغوی هم خپل تاجونه په جنازه کېښودل او هغه یې په تاجونو سره چاپیره کړ.
۴۵په هغه ځای کې دغو ټولو پاچاهانو د حضرت یعقوب او د هغه د زامنو په مرګ سره یو لوی او دروند غمجن کړ ،ځکه چې د کنعان ټولو پاچاهانو د حضرت یعقوب او د هغه د زامنو زړورتیا درک کړه.
۴۶او دا خبر عیسو ته ورسېد او ویې ویل :یعقوب په مصر کې مړ شو او د هغه زامن او ټول مصریان هغه د کنعان خاورې ته راوړي چې هغه ښخ کړي.
۴۷کله چې عیسو دا خبره واورېده ،نو هغه د سعیر په غره کې اوسېده .هغه د خپلو زامنو ،خپلو ټولو خلکو او د خپلې کورنۍ سره پاڅېد ، چې ډېر لوی قوم وو ،او د یعقوب لپاره یې غمجن او ژړل.
۴۸کله چې عیسو راغی ،هغه د خپل ورور یعقوب لپاره غمجن شو ،او ټول مصر او ټول کنعان بیا راوونل او په هغه ځای کې یې د عیسو سره د یعقوب په خاطر لویه غمجنه وکړه.
۴۹نو یوسف او د هغه ورونو خپل پلار یعقوب له هغه ځای څخه راوویست او حبرون ته لاړل چې یعقوب د هغه د نیکونو په غار کې ښخ کړي.
۵۰او هغوی قریت اربع ته چې غار ته ورسېدل ،راغلل .کله چې هغوی راغلل ،عیسو د خپلو زامنو سره یوځای د یوسف او د هغه د ورونو په وړاندې په غار کې د خنډ په توګه ودرېد او ویې ویل :یعقوب به په هغه کې ښخ نشي ،ځکه چې دا زموږ او زموږ د پلار دی.
۵۱یوسف او د هغه ورونو د عیساؤ د زامنو خبرې واورېدې ،او ډېر په غصه شول ،نو یوسف عیساؤ ته ورغی او ویې ویل" :دا څه خبره ده چې هغوی کړې ده؟ یقیناً زما پلار یعقوب دا ځمکه د اسحاق د مرګ وروسته ،پنځه ویشت کاله دمخه ،په ډېرو شتمنیو ستا څخه اخیستې وه ،او همدارنګه د کنعان ټوله ځمکه یې ستا څخه ،ستا د زامنو څخه او ستا د اولاد څخه اخیستې وه".
۵۲یعقوب دا د خپلو زامنو او د هغه د اولادې لپاره د تل لپاره د میراث په توګه واخیسته ،او نن ولې دا خبرې کوې؟
۵۳عیساؤ جواب ورکړو" ،ته دروغ وایې او دروغ وایې ،ځکه چې ما په دې ټوله خاوره کې زما هیڅ شی نه دی خرڅ کړی ،لکه څنګه چې ته وایې ،او زما ورور یعقوب هم په دې ځمکه کې زما څه شی نه دی اخیستی".
۵۴عیسو دا خبرې د دې لپاره وکړې چې یوسف په خپلو خبرو سره دوکه کړي ،ځکه چې عیسو پوهېده چې یوسف په هغه ورځو کې شتون نه درلود کله چې عیسو په کنعان کې خپل ټول شتمني په یعقوب باندې خرڅه کړه.
۵۵حضرت یوسف عیساؤ ته وویل" :بېشکه زما پلار دا شیان ستا سره د اخیستلو په لیک کې داخل کړي دي او د شاهدانو سره یې لیکلي دي ،او ګوره دا په مصر کې زموږ سره دي".
۵۶عیسو ځواب ورکړ" :کتاب راوړه ،هر څه چې په کتاب کې پیدا کړې ،نو موږ به یې هم وکړو".
۵۷نو یوسف خپل ورور نفتالي راوغوښت او ویې ویل :ژر شه ،مه پاتې کېږه ،او زه تاته دعا کوم چې مصر ته منډه کړه او ټول اسناد راوړه ،د اخیستلو اسناد ،مهر شوی اسناد او پرانیستی اسناد ،او همدارنګه ټول لومړني اسناد چې د اولاد د حق ټولې معاملې پکې لیکل شوي دي ،راوړه.
۵۸هغوی دلته موږ ته راوله ترڅو موږ د هغوی څخه د عیسو او د هغه د زامنو د ټولو خبرو په اړه پوه شو چې نن یې کړې دي.
۵۹نفتالي د یوسف خبره واورېده او په بیړه یې مصر ته منډه کړه .نفتالي د ټولو هغو هوسیو په پرتله چې په دښته کې وو ،د پښو په تګ کې سپک وو ،ځکه چې هغه به د غلو وږي پرته له ماتولو څخه تېرېدل.
۶۰کله چې عیسو ولیدل چې نفتالي د کتابونو راوړلو لپاره تللی دی ،نو هغه او د هغه د زامنو د غار په وړاندې خپل مقاومت زیات کړ او عیسو او د هغه ټول خلک د یوسف او د هغه د ورونو په وړاندې د جګړې لپاره راوونل.
۶۱د حضرت یعقوب ټول زامن او د مصر خلک د عیساؤ او د هغه د سړو سره وجنګېدل .د عیساؤ زامن او د هغه قوم د حضرت یعقوب د زامنو په وړاندې ماتې وخوړه او د حضرت یعقوب زامنو د عیساؤ د قوم څلوېښت تنه ووژل.
۶۲او د دان زوی کوشیم چې د یعقوب زوی وو ،په هغه وخت کې د یعقوب د زامنو سره وو ،مګر هغه د جګړې له ځای څخه شاوخوا سل متره لرې وو ،ځکه چې هغه د یعقوب د زامنو سره د یعقوب د جنازې سره د هغه د ساتنې لپاره پاتې شو.
۶۳او کوشیم ګونګ او کاڼه وو ،بیا هم هغه د خلکو په منځ کې د ویرې غږ پوهیده.
۶۴هغه پوښتنه وکړه" ،ولې تاسو مړي نه ښخوئ ،او دا لویه ویره څه ده؟ "او هغوی د عیسو او د هغه د زامنو خبرې ځواب کړې .هغه د جګړې په مینځ کې عیسو ته منډه کړه ،او هغه د عیسو سره په توره ووژلو ،او د هغه سر یې پرې کړ ،او هغه لرې واټن ته وخوځېد ،او عیسو د جګړې د خلکو په مینځ کې ولوېد.
۶۵کله چې کوشیم دا کار وکړ ،د یعقوب زامن د عیسو په زامنو باندې غالب شول ،نو د یعقوب زامنو خپل پلار یعقوب په زور سره په غار کې ښخ کړ او د عیسو زامنو هغه ولید.
۶۶او حضرت یعقوب په حبرون کې د مکفیله په غار کې ښخ شو چې حضرت ابراهیم د حیتیانو څخه د هدیرې د ملکیت لپاره اخیستی و او په ډېرو قیمتي جامو کې ښخ شو.

۶۷او هيڅ پاچا هغه ته دومره درناوی نه و کړی لکه څنګه چي يوسف خپل پلار ته د هغه د مړيني په وخت کي ورکړ ،ځکه چي هغه هغه د پاچاهانو د ښخولو په څير په ډير عزت سره ښخ کړ.
۶۸حضرت يوسف او د هغه ورونو د خپل پلار په خاطر اووه ورځي غم وکړ.

فصل۵۷

۱د دي نه پس د عيساؤ زامنو د يعقوب د زامنو سره جنګ وکړو ،او د عيساؤ زامنو په حبرون کښي د يعقوب د زامنو سره جنګ وکړو ،او عيساؤ لا مړ پروت وو او ښخ نۀ شو.
۲د هغوی ترمنځ سخته جګړه وشوه او د عيسو زامن د يعقوب د زامنو په وړاندي ووژل شول ،د يعقوب زامنو د عيسو اتيا تنه ووژل او د يعقوب د زامنو له ډلي څخه يو هم مړ نه شو .د يوسف لاس د عيسو د ټولو اولادونو په سر غالب شو .هغه د عيسو د زوی صفو ،د اليفاز زوی ،د عيسو د زوی او د هغه د پنځوسو نفرو سره اسيران کړل ،هغوی يي د اوسپني په زنځيرونو وتړل او خپلو نوکرانو ته يي وسپارل چي مصر ته يي بوځي.
۳کله چي د يعقوب زامنو صفو او د هغه خلک بنديان کړل ،نو ټول هغه کسان چي د عيساؤ د کورنۍ څخه پاتي وو ،د خپل ژوند څخه ډير ووېرېدل ،هسي نه چي هغوی هم بنديان شي .هغوی ټول د عيساؤ د زوی اليفاز او د هغه د خلکو سره د عيساؤ د مړي سره وتښتېدل او د سعير غره ته په خپله لاره روان شول.
۴نو هغوئ د سعير غر ته ورسېدل او په سعير کښي يي عيسو ښخ کړو ،خو د هغۀ سر يي د ځان سره سعير ته نۀ وو راوړے ،ځکه چي هغه په هغه ځائ کښي ښخ وو چرته چي په حبرون کښي جګړه شوي وه.
۵کله چي د عيساؤ زامن د يعقوب د زامنو نه وتښتېدل ،نو د يعقوب زامنو د سعير تر سرحدونو پوري په هغوئ پسي لاړل ،خو کله چي هغوئ د هغوئ تعقيب کولو نو هغوئ يو سړے هم ونه وژلو ،ځکه چي د عيساؤ لاش چي هغوئ ورسره وړل د هغوئ وارخطا کول ،نو هغوئ وتښتېدل او د يعقوب زامن د هغوئ نه واپس لاړل او هغه ځائ ته لاړل چرته چي د هغوئ ورونه په حبرون کښي وو ،او هغوئ په هغه ورځ او په بله ورځ هم هلته پاتي شول تر څو چي هغوئ د جنګ نه آرام ونۀ کړ.
۶په دريمه ورځ هغوی د سعير حوري ټول زامن او د ختيځ ټول خلک راټول کړل ،د سمندر د شګو په څېر ډير خلک وو .هغوی لاړل او مصر ته راغلل ترڅو د يوسف او د هغه د ورونو سره جګړه وکړي ترڅو خپل ورونه وژغوري.
۷حضرت يوسف او د حضرت يعقوب ټولو زامنو واورېدل چي د عيسو زامن او د ختيځ خلک د خپلو ورونو د خلاصون لپاره په هغوی باندي د جګړي لپاره راغلي دي.
۸نو حضرت يوسف او د هغه ورونه او د مصر قوي سړي لاړل او د رعمسيس ښار ته لاړل او هلته يي جګړه وکړه .حضرت يوسف او د هغه ورونه د عيسو او د ختيځ په خلکو باندي ډير سخت بريد وکړ.
۹هغوی شپږ لکه سړي ووژل او د حوري سعير د اولادي ټول زورور سړي يي ووژل .يوازي يو څو کسان پاتي شول او همدارنګه يي د ختيځ د خلکو او د عيسو د اولادي ډير خلک ووژل .د عيسو زوی اليفاز او د ختيځ د خلکو ټول خلک د يوسف او د هغه د ورونو له حضور څخه وتښتېدل.
۱۰يوسف او د هغه ورونو هغوی تعقيب کړل تر هغه چي دوی سوکوت ته ورسېدل ،او بيا يي په سوکوت کي له هغوی څخه ديرش کسان ووژل ،او پاتي نور وتښتېدل او هر يو خپل ښار ته وتښتېد.
۱۱حضرت يوسف ،د هغه ورونه او د مصر زړور سړي په خوښي او خوشحالی سره له هغوی څخه لاړل ،ځکه چي هغوی خپل ټول دښمنان له منځه وړي وو.
۱۲د اليفاز زوی صفو او د هغه سړي لا تر اوسه په مصر کي د يعقوب د زامنو غلامان وو ،او د هغوی دردونه نور هم زيات شول.
۱۳کله چي د عيساؤ او د سعير زامن خپل مُلک ته راستانه شول ،نو د سعير زامن وليدل چي د عيساؤ د زامنو د جنګ په وجه د يعقوب د زامنو او د مِصريانو په لاس کښي فتح شوي دي.
۱۴د سعير زامنو د عيساؤ زامنو ته وويل" :تاسو وليدل او له دي امله تاسو پوهيږئ چي دا لښکر ستاسو په خاطر و او يو هم قوي سړی يا په جګړه کي ماهر سړی پاتي نه شو.
۱۵نو اوس زمونږ د خاوري څخه ووځئ ،زمونږ څخه د کنعان خاوري ته لاړ شئ چي ستاسو د نيکونو استوګنځای دی .ولي ستاسو اولادونه به په وروستيو ورځو کي زمونږ د اولادونو په څير کارونه په ميراث کي واخلي؟
۱۶خو د عيسو اولاد د شعير د اولاد خبره ونه منله او د شعير اولاد د هغوی سره د جګړي کولو اراده وکړه.
۱۷او د عيسو اولادونو په پټه د افريقا پاچا انجياس ته چي دينهابه هم دی ،ولېږه او ويي ويل:
۱۸خپل ځيني سړي مونږ ته راولېږه چي راشي او مونږ به د سعير حوري د اولادي سره په ګډه جګړه وکړو ،ځکه چي هغوی زمونږ سره د جګړي کولو هوډ کړی دی ترڅو مونږ له دي خاوري څخه وشړي.
۱۹د دينهابا بادشاه انجياس هم دغه شان وکړل ،ځکه چي هغه په هغه ورځو کي د عيساؤ د اولاد سره دوستانه وو ،او انجياس پنځه سوه زړور پياده لښکر او اته سوه اس سوار لښکر د عيساؤ اولاد ته واستول.
۲۰د سعير اولاد د مشرق او مديان خلقو ته پيغام ولېږلو چي ووايي" :تاسو ليدلي دي چي د عيساؤ اولاد زمونږ سره څۀ وکړل ،د هغوئ په وجه مونږ تقريباً ټول د يعقوب د زامنو سره په جنګ کښي تباه شُو".
۲۱نو اوس راشئ او زمونږ سره مرسته وکړئ ،مونږ به په ګډه د هغوی سره جګړه وکړو ،او هغوی به له دي خاوري څخه وشړو او د خپلو هغو ورونو بدل به واخلو چي د خپلو ورونو يعني د يعقوب د زامنو سره په جګړه کي ووژل شول.
۲۲د مشرق ټولو خلقو د سعير د خلقو خبره ومنله او هغوئ تقريباً اته سوه سړی راوويستلي ثُوري ورسره وې او د عيساؤ اولاد په هغه وخت کښي د فاران په صحرا کښي د سعير د خلقو سره جنګ وکړو.

۲۳په هغه ورځ د سعير اولاد د عيساؤ په زامنو باندې غالب شو او د سعير اولاد په هغه جګړه کې د دينهابا د پاچا انجياس د قوم څخه شاوخوا دوه سوه تنه ووژل.
۲۴په دوهمه ورځ د عيسو اولاد د دوهم ځل لپاره د شعير د اولاد سره د جګړې لپاره راغی .دا دوهم ځل هم د عيسو په اولاد سخته جګړه وشوه او هغوی د شعير د اولاد له امله ډېر په قهر شول.
۲۵کله چې د عيسو اولادې وليدل چې د شعير اولادونه د هغوی په پرتله ډېر قوي دي ،نو د عيسو د اولادې څخه ځينو سړيو مخ واړاوه او د شعير اولادونو سره يې د هغوی د دښمنانو مرسته وکړه.
۲۶بيا هم د عيسو د اولادې څخه اته پنځوس تنه د دينهابا د پاچا انجياس په مقابل کې ووژل شول.
۲۷په دريمه ورځ د عيساؤ اولاد واورېدل چې د هغوئ ځينې ورونه د دوئ نه راووتل چې په دويم جنګ کښې ورسره جنګ وکړی ،نو د عيساؤ اولاد د دې خبرې په اورېدو سره غمجن شول.
۲۸هغوی وويل" :موږ به د خپلو هغو ورونو سره څه وکړو چې زموږ څخه وتلي وو او زموږ د دښمنانو د سعير د خلکو سره مرسته يې کوله؟ "د عيسو اولادې يو ځل بيا د دينهابا پاچا انجياس ته واستوله او ورته ويې ويل:
۲۹نور سړي بيا مونږ ته راولېږه چې د هغوی سره د سعير د خلکو سره جګړه وکړو ،ځکه چې هغوی لا دمخه زمونږ څخه دوه چنده درانه دي.
۳۰انجياس يو ځل بيا د عيساؤ اولاد ته شاوخوا شپږ سوه زړور سړی ولېږل او هغوی د عيساؤ اولاد سره د مرستې لپاره راغلل.
۳۱لس ورځې وروسته د عيسو اولاد بيا د فاران په دښته کې د عيسو د اولاد سره جګړه وکړه .د عيسو اولاد ډېر سخت شو او په دې وخت کې د عيسو اولاد د عيسو د اولاد په مقابل کې بريالی شو .د عيسو اولاد د عيسو د اولاد په مقابل کې ماتې وخوړه او د عيسو اولاد شاوخوا دوه زره سړي ووژل.
۳۲د سعير د اولادې ټول زړور سړي په دې جګړه کې ووژل شول ،او يوازې د هغوی کوچني ماشومان په خپلو ښارونو کې پاتې شول.
۳۳ټول ميديانيان او د مشرق طرف خلک د جګړې څخه وتښتېدل .کله چې هغوی وليدل چې جګړه په هغوی سخته شوه ،نو د شعير اولاده وتښتېدل او د عيسو اولاده د ختيځ په ټولو خلکو پسې لاړه تر هغه چې هغوی خپل وطن ته ورسېدل.
۳۴د عيسو اولادې شاوخوا دوه سوه پنځوس کسان ووژل او په هغه جګړه کې د عيسو د اولادې شاوخوا دېرش تنه ووژل شول .خو دا مصيبت د هغوی د خپلوانو له امله راغی چې د حوري سعير د اولادې د مرستې لپاره له هغوی څخه ووتل .د عيسو اولادې يو ځل بيا د خپلو ورونو د بدو کارونو په اړه واورېدل او بيا يې د دې کار له امله غمجن شول.
۳۵د جګړې څخه وروسته ،د عيسو اولاد بيرته راستانه شول او خپلو کورونو ته په سعيره کې راستانه شول ،او د عيسو اولاد هغه کسان ووژل چې د سعيره د اولادونو په خاوره کې پاتې وو .هغوی د هغوی ښځې او واړه ماشومان هم ووژل ،يو هم ژوندی پاتې نه شو ،يوازې پنځوس ځوانان او نجونې چې ژوندی پاتې شوې وې ،او د عيسو اولاد هغوی ونه وژل او هلکان د هغوی غلامان شول او نجونې يې ښځې کړې.
۳۶د عيساؤ اولاد د سعير د اولاد په ځائ په سعير کښې اوسېدل او هغوئ خپله زمکه په ميراث کښې واخسته او قبضه يې کړه.
۳۷د عيساؤ اولاد د هغه مُلک ټول مال د سعير اولاد ته ورکړو ،د هغوئ رمې ،غوايان او مالونه ،او د سعير اولاد ټول هغه څيزونه چې د عيساؤ اولاد وو ،هم د عيساؤ اولاد ونيول .د عيساؤ اولاد په سعير کښې د سعير د خلقو په ځائ اوسېدل تر نن ورځې پورې ،او د عيساؤ اولاد هغه مُلک د عيساؤ پنځو زامنو ته د هغوئ د کورَنو په مطابق په تقسيم کړو.
۳۸په هغو ورځو کې داسې وشول چې د عيسو اولادې پريکړه وکړه چې په هغه ځمکه کې چې دوی يې نيولې وو ،خپل پاچا جوړ کړي .او دوی يو بل ته وويل" ،نه ،ځکه چې هغه به زموږ په خاوره کې زموږ پاچا شي ،او موږ به د هغه تر مشورې لاندې يو او هغه به زموږ د دښمنانو په وړاندې زموږ جنګونه وکړي ،او دوی همداسې وکړل".
۳۹د عيسو ټولو اولادونو قسم وخوړ چې د دوی يو ورور به هم هيڅکله پر دوی حکومت ونه کړي ،بوازې يو پردی سړی چې د دوی د خپلوانو څخه نه وي .ځکه چې د عيسو د ټولو اولادونو زړونه د خپل زوی ،ورور او ملګري په وړاندې خپه وو ،ځکه چې دوی د خپلو ورونو له خوا د هغه بدئ له امله چې دوی د سعير د خلکو سره په جګړه کې ورسره مخ شول.
۴۰نو د عيسو زامنو قسم وخوړ او ويې ويل :له هغې ورځې څخه به نور د خپلو ورونو څخه پاچا نه غوره کوي ،بلکې تر نن ورځې پورې به د پردې هېواد څخه يو پاچا غوره کړي.
۴۱هلته د دينهابا د پاچا انجياس د خلکو څخه يو سړی وو ،د هغه نوم بالع وو او د بعور زوی وو ،هغه يو ډېر زړور سړی وو ،ښکلی ، ښکلی او په ټوله حکمت کې هوښيار ،هوښيار او مشوره ورکوونکی سړی وو ،او د انجياس په خلکو کې د هغه په څېر بل څوک نه وو.
۴۲د عيسو ټولو اولادونو هغه ونيو او په هغه يې مسح وکړ او د پاچا په توګه يې تاج واغوست او ورته يې سجده وکړه او ويې ويل :پاچا ژوندی دې وي ،پاچا ژوندی دې وي.
۴۳نو هغوی چادر وغځوله او هر سړي ته يې د سرو زرو او سپينو زرو غوږوالی يا ګوتې يا بنګړی راوړلي .هغوی هغه په سپينو زرو او سرو زرو ،د اونيکس ډبرو او بټيلوم ډېر شتمن کړ .هغوی ورته د شاهي تخت جوړ کړ او د هغه په سر يې شاهي تاج کېښود .هغوی د هغه لپاره مانۍ جوړه کړه او هغه په کې اوسېده .هغه د عيسو د ټولو اولادونو پاچا شو.
۴۴د انجياس خلکو د عيساؤ د اولادې څخه د خپلې جګړې لپاره اجوره واخيسته او په هغه وخت کې په دينهابا کې خپل بادار ته لاړل او بېرته راغلل.
۴۵بالع د عيسو په اولاد باندې دېرش کاله حکومت وکړ او د عيسو اولاد د سعير د اولادې په ځای په هغه خاوره کې اوسېدل او تر نن ورځې پورې د هغوی په ځای په امن کې اوسېدل.

فصل۵۸

۱د بني اِسرائيلو د مِصر ته د تلو په دوه دېرشم کال ،يعني د يوسف د ژوند يو اويا کال ،په هغه کال د مِصر بادشاه فِرعون مړ شو او د هغهٔ زوئ مجرون د هغهٔ په ځائ بادشاه شو.
۲او فرعون د خپل مرګ څخه مخکې يوسف ته امر وکړ چې د هغه د زوی مجرون پلار شي او مجرون بايد د يوسف تر څارنې او د هغه د مشورې لاندې وي.
۳ټول مصريان په دې رضا شول چې يوسف دې د هغوی پاچا شي ،ځکه چې ټول مصريان د پخوا په څېر د يوسف سره مينه کوله ،يوازې د فرعون زوی مجرون د خپل پلار په تخت ناست و او په هغه ورځو کې د خپل پلار پر ځای پاچا شو.
۴مجرون د يو څلوېښتو کالو وو چې بادشاه شو او څلوېښت کاله يې په مصر حکومت وکړ او ټول مصريانو د هغه نوم د هغه د پلار په نوم فرعون کېښود ،لکه څنګه چې د مصر په هر پاچا باندې د هغوی د دود له مخې کېده.
۵کله چې فرعون د خپل پلار پر ځای پاچا شو ،نو د مصر قوانين او د حکومت ټولې چارې يې د يوسف په لاس کې ورکړې ،لکه څنګه چې پلار يې امر کړی و.
۶حضرت يوسف د مصر پاچا شو ،ځکه چې هغه د ټول مصر مشري کوله او ټول مصر د هغه تر څارنې او مشورې لاندې و .ځکه چې د فرعون له مړينې وروسته ټول مصريان د يوسف خوا ته راغلل او هغوی د هغه سره ډېره مينه وکړه چې پر هغوی حکومت وکړي.
۷خو په هغوی کې ځينې خلک وو چې هغه يې نه خوښاوه او ويل يې چې هيڅ پردی به زموږ پر سر حکومت ونه کړي .بيا هم د مصر ټوله حکومت په هغه ورځو کې د فرعون له مړينې وروسته يوسف ته وسپارل شو ،هغه د حکومت مشر و ،او په ټوله ځمکه کې يې هغه څه کول چې هغه يې غوښتل پرته له دې چې څوک مداخله وکړي.
۸ټول مصر د يوسف تر څارنې لاندې و ،او يوسف د خپلو ټولو شاوخوا دښمنانو سره جګړه وکړه او هغوی يې فتح کړل؛ همدارنګه يوسف ټوله ځمکه او ټول فلسطينيان د کنعان تر سرحدونو پورې لاندې کړل ،او هغوی ټول د هغه تر واک لاندې وو او هغوی يوسف ته کلنۍ جزيه ورکوله.
۹او د مصر پاچا فرعون د خپل پلار په ځای په تخت کېناست ،خو هغه د حضرت يوسف تر کنټرول او مشورې لاندې و ،لکه څنګه چې په لومړي سر کې د خپل پلار تر کنټرول لاندې و.
۱۰هغه د يوسف په مشوره يوازې په مصر کې حکومت نه کاوه ،بلکې يوسف په هغه وخت کې د مصر څخه تر فرات پورې په ټول هېواد حکومت کاوه.
۱۱يوسف په خپلو ټولو کارونو کې بريالی شو ،او څښتن د هغه سره وو .څښتن يوسف ته حکمت ،عزت ،جلال او د مصريانو او په ټوله خاوره کې د هغه سره مينه نوره هم زياته کړه .يوسف په ټول هيواد کې څلوېښت کاله حکومت وکړ.
۱۲د فلستيانو ،کنعان ،صيدا او د اردن د بلې غاړې ټولو هېوادونو حضرت يوسف ته د هغه د ژوند په اوږدو کې تحفې راوړلې .ټول هېواد د حضرت يوسف په لاس کې و او هغوی هر کال هغه ته د مقررې سره سم باج ورکول ،ځکه چې حضرت يوسف د خپلو ټولو شاوخوا دښمنانو سره جګړه کړې وه او هغوی يې مات کړي وو .ټول هېواد د حضرت يوسف په لاس کې و او حضرت يوسف په مصر کې په خپل تخت باندې په ډاډ سره ناست و.
۱۳او د يعقوب ټول ورونه ،د هغه زامن ،د يوسف د ژوند تر پايه په هغه خاوره کې په امن سره اوسېدل .هغوی ډېر زيات شول او په هغه ځمکه کې ډېر شول ،او لکه څنګه چې د دوی پلار يعقوب هغوی ته امر کړی و ،هغوی د خپل ژوند تر پايه د څښتن عبادت وکړ.
۱۴د ډېرو ورځو او کلونو په پای کې ،کله چې د عيسو اولاد په خپل هېواد کې د خپل پاچا بالع سره په ارامۍ سره اوسېدل ،د عيسو اولاد ډېر شو او په هغه هېواد کې ډېر شو .هغوی پرېکړه وکړه چې لاړ شي او د يعقوب د زامنو او ټول مصر سره جګړه وکړي او خپل ورور صفو ،د اليفاز زوی او د هغه سرې وژغوري ،ځکه چې هغوی په هغه وخت کې د يوسف غلامان وو.
۱۵نو د عيساؤ اولاد د مشرق ټولو خلقو ته پيغامونه ولېږل او هغوئ ورسره صُلح وکړه ،او ټول مشرقی خلق د عيساؤ اولاد سره د جنګ دپاره مِصر ته لاړل.
۱۶او د دينهابا پاچا د انجياس د خلکو څخه هم هغوی ته راغلل ،او هغوی د اسماعيل اولاد ته هم پيغامونه ولېږل او هغوی هم هغوی ته راغلل.
۱۷نو دا ټول خلک سره راټول شول او د عيسو د اولادې سره په جګړه کې د مرستې لپاره سعير ته راغلل .دا لښکر ډېر لوی او درونډ وو ،چې د سمندر د شګو په څېر ډېر خلک پکې وو ،شاوخوا اته سوه زره پياده او سپاره عسکر وو .دا ټول لښکر د يعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره مصر ته لاړ او د رعمسيس سره نږدې يې خېمې ودرولې.
۱۸يوسف د خپلو ورونو سره د مِصر د طاقتورو سړو سره ووتلو ،چې تقريباً شپږ سوه سړی وُو ،او هغوئ د رعمسيس په مُلک کښې د هغوئ سره جنګ وکړو .په هغه وخت کښې د يعقوب زامنو بيا د عيساؤ د اولاد سره جنګ وکړو ،د يعقوب د زامنو د مِصر ته د تلو په پنځوسم کال کښې ،چې په سعير کښې د عيساؤ د اولاد په سر د بالع د بادشاهۍ دېرشم کال وو.
۱۹څښتن د عيسو ټول زورور سړي او د ختيځې خوا خلک يوسف او د هغه د ورونو په لاس کې ورکړل او د عيسو او د ختيځې خوا خلک د يوسف په مقابل کې ووژل شول.
۲۰د عيساؤ او د مشرق د خلقو نه چې کوم ووژلے شول ،تقريباً دوه لاکه سړی د يعقوب د زامنو په وړاندې ووژلے شول ،او د هغوئ بادشاه د بعور زوئ بالع د هغوئ سره په جنګ کې ووژلے شو .کله چې د عيساؤ اولاد وليدل چې د هغوئ بادشاه په جنګ کې ووژلے شو او مړ شو ،نو د هغوئ لاسونه په جنګ کې کمزوری شول.
۲۱حضرت يوسف ،د هغه ورونه او ټول مصريان لا د عيساؤ د کورنۍ خلک وهل او د عيساؤ ټول قوم د حضرت يعقوب د زامنو څخه وېرېدل او د هغوی څخه وتښتېدل.
۲۲يوسف ،د هغه ورونه او ټول مصريان د يوې ورځې په لاره پسې لاړل او شاوخوا درې سوه نور يې ووژل او په لاره کې يې هم په هغوی باندې حمله وکړه او وروسته له هغه بېرته لاړل.
۲۳حضرت يوسف او د هغه ټول ورونه مصر ته راستانه شول .يو هم ورک نه شو ،خو د مصريانو څخه دولس تنه ووژل شول.

۲۴او کله چې یوسف مصر ته راستون شو ،هغه صفو او د هغه سرِیو ته امر وکړ چې نور هم وترل شي ،او هغوی په اوسپنو کې وترل او
د هغوی غم یې نور هم زیات کړ.
۲۵د عیساؤ د اولاد ټول خلق او د مشرق طرف خلک په شرم سره خپل ښار ته واپس شول ،ځکه چې ټول طاقتور سړی چې د هغوئ سره
وو په جنګ کې ووژلے شول.
۲۶کله چې د عیسو اولادې ولیدل چې د هغوی پاچا په جګړه کې مړ شو ،نو هغوی ژر لاړل او د ختیځو خلکو څخه یې یو سړی ونیو ،چې
نوم یې یوباب وو او د زارح زوی وو او د بوصره د سیمې څخه وو ،او هغه یې د خپل پاچا بالع پر ځای پاچا کړ.
۲۷یوباب د بالع په تخت کېښناست او د هغهٔ په ځائ بادشاه شو .یوباب په ادوم کښې د عیساؤ په ټولو اولادونو لس کاله بادشاهی وکړه .د
عیساؤ اولاد د هغې ورځې نه پس د یعقوب د زامنو سره جنګ ونهٔ کړو ،ځکه چې د عیساؤ اولاد د یعقوب د زامنو زړورتیا پېژندله او د
هغوئ نه ډېر وېرېدل.
۲۸خو د هغې ورځې نه پس د عیساؤ اولاد د یعقوب د زامنو سره کینه کوله ،او د هغوئ په مینځ کښې نفرت او دښمني تر نن ورځې پورې
ډېره مضبوطه وه.
۲۹د لسو کلونو په پای کې ،د زارخ زوی یوباب چې د بوصرا څخه وو ،مړ شو .د عیسو اولادونو د تیمان د خاورې څخه یو سړی چې
نوم یې کوشام وو ،ونیو او هغه یې د یوباب پر ځای په خپل ځان پاچا کړ .کوشام په ادوم کې د عیسو په ټولو اولادونو باندې شل کاله
حکومت وکړ.
۳۰د مصر پاچا یوسف ،د هغه ورونه او ټول اسراییلیان په هغو ورځو کې په مصر کې په امن کې اوسېدل ،د یوسف او د هغه د ورونو
ټول اولادونه سره یوځای ،هیڅ خنډ یا بدمرغه پېښه نه وه او په هغه وخت کې د مصر ځمکه د یوسف او د هغه د ورونو په وخت کې له
جګړې څخه آرام وه.

فصل۵۹

۱او دا د هغو اسرائیلیانو نومونه دي چې په مصر کې اوسېدل او د حضرت یعقوب سره راغلل .د حضرت یعقوب ټول زامن مصر ته
راغلل ،هر یو د خپلې کورنۍ سره.
۲د لیه زامن روبین ،شمعون ،لاوي ،یهودا ،یساکار او زبولون او د هغوی خور دینه وه.
۳د راحیل زامن یوسف او بنیامین وو.
۴د لیه د وینځې زلفه زامن جاد او اشیر وو.
۵د راحیل د وینځې بلهه زامن دان او نفتالي وو.
۶دا د هغوی اولادونه وو چې د کنعان په خاوره کې د هغوی څخه زیږېدلي وو ،مخکې له دې چې دوی د خپل پلار یعقوب سره مصر ته
راشي.
۷د روبین زامن :حنوک ،فلو ،حتزرون او کرمی.
۸د شمعون زامن :یموئیل ،یمین ،أُهد ،یاکین ،ضوکر او د کنعاني ښځې زوی ساؤل.
۹د لاوي اولادونه جرشون ،قهات او مراري وو او د هغوی خور یوکبد وه ،هغه د مصر ته د تګ په وخت کې د هغوی څخه پیدا شوه.
۱۰د یهودا زامن :عیر ،اونان ،شیله ،فارص او زارخ.
۱۱عیر او اونان د کنعان په خاوره کې مړه شول او د فارص زامن :کسرون او کمول.
۱۲د یساکار زامن :تولع ،فووا ،ایوب او سامرون.
۱۳د زبولون زامن :سرد ،ایلون او یخلییل او د دان زوی کوشیم وو.
۱۴د نفتالي زامن یخزیل ،جوني ،یصر او شیلام وو.
۱۵د جاد زامن :زیفیون ،حجي ،شوني ،عزبون ،عیري ،ارودي او اریلي.
۱۶د اشیر اولاد :جمناه ،یشوه ،یشوي ،بریعاه او د هغوی خور سارح ،او د بریعاه زامن :حِبر او ملکیئیل.
۱۷د بنیامین زامن :بالع ،بکر ،اشبیل ،جیرا ،نعمان ،اخي ،روش ،موپیم ،هپیم او عُرد.
۱۸د یوسف زامن چې په مصر کې پیدا شول ،منسي او افرایم وو.
۱۹د یعقوب د اولادې څخه ټول اویا تنه وو .دا هغه کسان وو چې د خپل پلار یعقوب سره مصر ته راغلل چې هلته واوسیږي .یوسف او د
هغه ټول ورونه په مصر کې په امن کې اوسېدل او د یوسف د ژوند تر ټولو ورځو پورې یې د مصر غوره خواړه وخوړل.
۲۰حضرت یوسف په مصر کې دري نوي کاله ژوند وکړ او حضرت یوسف په ټول مصر باندې اتیا کاله حکومت وکړ.
۲۱کله چې د یوسف د مرګ ورځې رانژدې شوې ،نو هغه خپل ورونه او د خپل پلار ټوله کورنۍ راوغوښتله او ټول سره راټول شول او
د هغه په وړاندې کېښناستل.
۲۲یوسف خپلو ورونو او د خپل پلار د کورنۍ ټولو غړو ته وویل" :ګورئ ،زه مړ کېږم ،او خدای پاک به خامخا ستاسو پاملرنه وکړي او
تاسو به له دې خاورې څخه هغه خاورې ته بوځي چې ستاسو د نیکونو سره یې د ورکولو قسم خوړلی دی.
۲۳او کله چې خدای پاک ستاسو پاملرنه وکړي او تاسو له دې ځای څخه ستاسو د نیکونو وطن ته بوځي ،نو زما هډوکي به له دې ځای
څخه له ځان سره یوسي.
۲۴حضرت یوسف د اسرائیلیانو څخه د هغوی د اولادې په اړه قسم واخیست او ویې ویل :خدای پاک به خامخا ستاسو پاملرنه وکړي او
زما هډوکي به له دې ځای څخه له ځان سره یوسئ.
۲۵له دې وروسته ،یوسف په هغه کال مړ شو ،دا د اسراییلیانو د مصر ته د تلو یو اویا کلن کال و.

۲۶یوسف د یو سل لس کالو وو چې په مصر کې مړ شو .د هغه ټول ورونه او نوکران د خپل عادت سره سم د یوسف مړی موم کړي او د هغه ورونه او ټول مصریان د هغه په مړي باندې اویا ورځې غمجن شول.
۲۷هغوی حضرت یوسف په یوې تابوت کې کېښود چې د مصالحو او هر ډول عطرو څخه ډک و او هغه یې د سیحور سیند په غاړه ښخ کړ ،د هغه زامنو او د هغه ټولو ورونو او د هغه د پلار ټولې کورنی د هغه لپاره اووه ورځې غم وکړ.
۲۸د یوسف د مرګ نه پس ،په هغه وخت کښې ټولو مِصریانو په بنی اِسرائیلو حکومت شروع کړو ،او د مِصر بادشاه ،فِرعون ،چې د خپل پلار په ځائ بادشاه شو ،د مِصر ټول قانون یې خپل کړو او د مِصر ټول حکومت یې د خپل صلاح لاندې چلولو ،او په خپلو خلقو یې په امن سره حکومت کولو.

څپرکی۶۰

۱کله چې د یوسف د مړینې وروسته ،د بنی اِسرائیلو د مِصر ته د تلو نه اویاوم کال راغلو ،نو صفو ،د اِلیفاز زوئ ،او د عیساؤ زوئ ،د مِصر نه وتښتېدو ،او هغوئ لاړل.
۲او هغه افریقا ته ،چې دنهابه ده ،د افریقا پاچا انجیاس ته راغی ،او انجیاس دوی په ډېر عزت سره ومنل ،او هغه زیفو د خپل لښکر کپتان وټاکه.
۳او صفو د انجیاس او د هغه د خلکو په نظر کې خوښ شو ،او صفو د ډېرو ورځو لپاره د افریقا د پاچا انجیاس د لښکر مشر و.
۴او صفو د افریقا پاچا انجیاس وهڅوه چې خپل ټول لښکر راټول کړي ترڅو د مصریانو او د یعقوب د زامنو سره جګړه وکړي او د خپلو ورونو د ګناه بدله واخلي.
۵خو انجیاس د صفو خبره ونه منله چې دا کار وکړي ،ځکه چې انجیاس د یعقوب د زامنو ځواک او د عیسو د اولادې سره په جګړه کې د هغه د لښکر سره څه کړي وو ،پوهېده.
۶او صفو په هغه ورځو کې د انجیاس او د هغه د ټولو خلکو په نظر کې ډېر لوی وو ،او هغه په دوامداره توګه هغوی د مصر په وړاندې جګړې ته وهڅول ،مګر هغوی ونه غوښتل.
۷او په هغو ورځو کې د چتیم په خاوره کې د پزیمنه په ښار کې یو سړی وو ،چې نوم یې عزو وو ،او د چتیم د اولادونو له خوا په بې رحمۍ سره معبود شو ،او هغه سړی مړ شو او زوی یې نه درلود ،یوازې یوه لور یې وه چې نوم یې یانیا وو.
۸هغه پېغله ډېره ښکلې ،ښایسته او هوښیاره وه ،په ټوله خاوره کې د هغې په څېر د ښکلا او حکمت بله ښځه نه وه لیدل شوې.
۹او د افریقا د پاچا انجیاس خلکو هغه ولیده او راغلل او د هغې ستاینه یې ورته وکړه ،او انجیاس د چتیم ماشومانو ته واستاوه ،او هغه یې وغوښتل چې هغه د ځان لپاره د میرمنې په توګه واخلي ،او د چتیم خلکو موافقه وکړه چې هغه د میرمنې په توګه هغه ته ورکړي.
۱۰او کله چې د انجیاس استازي د چتیم له خاورې څخه د خپل سفر لپاره روان وو ،نو د ببینتو د پاچا ترنس استازي چتیم ته راغلل ،ځکه چې د ببینتو پاچا ترنس هم خپل استازي واستول چې د یانیا څخه د هغه د ښځې په توګه غوښتنه وکړي ،ځکه چې د هغه ټولو سړیو هم د هغه ستاینه کړې وه ،نو هغه خپل ټول نوکران هغې ته واستول.
۱۱او د ترنس نوکران چتیم ته راغلل ،او د یانیا غوښتنه یې وکړه چې د دوی پاچا ترنس ته د میرمنې په توګه بوځي.
۱۲او د چتیم خلکو هغوی ته وویل :موږ هغه نشو ورکولی ،ځکه چې د افریقا پاچا انجیاس غوښتل چې ستاسو له راتګ څخه مخکې هغه د ځان لپاره واده کړي ،او موږ باید هغه ته ورکړو ،او اوس موږ دا کار نشو کولی چې انجیاس د انجلۍ څخه محروم کړو ترڅو هغه ټرنوس ته ورکړو.
۱۳ځکه چې موږ د انجیاس څخه ډېر وېرېږو چې هسې نه هغه زموږ په وړاندې په جګړه کې راشي او موږ له منځه یوسي ،او ستاسو بادار به ونه شي کولی چې موږ د هغه له لاس څخه وژغوري.
۱۴کله چې د ترنس استازیو د چتیم د اولاد ټولې خبرې واورېدې ،نو هغوی خپل بادار ته راستانه شول او د چتیم د اولاد ټولې خبرې یې ورته وکړې.
۱۵او د چتیم اولادونو انجیاس ته یو یادښت واستاوه او ویې ویل :ګوره ،ټرنوس یانیا ته د هغې د واده کولو لپاره بلنه ورکړې ده ،او موږ هغه ته دا ځواب ورکړی دی؛ او موږ اوریدلي چې هغه خپل ټول لښکر راټول کړی دی ترڅو ستاسو په وړاندې جګړه وکړي ،او هغه اراده لري چې د سردونیا له لارې تیر شي ترڅو ستاسو د ورور لوکوس په وړاندې جګړه وکړي ،او له هغې وروسته به هغه ستاسو په وړاندې جګړه وکړي.
۱۶او انجیاس د چتیم د ماشومانو خبرې واورېدې چې دوی ورته په کتاب کې لیږلې وې ،او د هغه غوسه راپاره شوه او هغه پورته شو او خپل ټول لښکر یې راټول کړ او د سمندر د ټاپوګانو له لارې ،د سردونیا په لاره ،د خپل ورور لوکوس د سردونیا پاچا ته راغی.
۱۷او د لوکوس زوی ،نیبلوس واورېدل چې د هغه تره انجیاس راځي ،او هغه د یوې درنې لښکر سره د هغه سره د لیدو لپاره بهر ته لاړ ، او هغه یې ښکل کړ او غېږ یې ورکړ ،او نیبلوس انجیاس ته وویل ،کله چې ته زما پلار د هغه د خیرغوښتنې غوښتنه کوې ،کله چې زه به له تا سره د ټرنوس سره د جګړې لپاره لاړ شم ،له هغه څخه وغواړه چې ما د خپل لښکر مشر وټاکي ،او انجیاس همداسې وکړل ،او هغه خپل ورور ته راغی او د هغه ورور د هغه سره د لیدو لپاره راغی ،او هغه د هغه د خیرغوښتنې پوښتنه وکړه.
۱۸او انجیاس له خپل ورور لوکوس څخه د هغه د ښه راغلاست غوښتنه وکړه ،او خپل زوی نیبلوس د خپل لښکر کپتان وټاکه ،او لوکوس همداسې وکړل ،او انجیاس او د هغه ورور لوکوس پورته شول او د ټرنوس په لور د جګړې لپاره لاړل ،او د دوی سره یو لوی لښکر او درانه خلک وو.
۱۹او هغه په کښتیو کې راغی ،او دوی د اشتوراش ولایت ته راغلل ،او ګورئ چې تورنس د دوی په لور راغی ،ځکه چې هغه سردونیا ته لاړ ،او اراده یې درلوده چې دا ویجاړ کړي او وروسته له هغه ځایه انجیاس ته لاړ شي ترڅو ورسره جګړه وکړي.
۲۰او انجیاس او د هغه ورور لوکوس د کینوپیا په دره کې د ټرنوس سره ولیدل ،او په هغه ځای کې د دوی ترمنځ سخته او قوي جګړه وه.

۲۱او جګړه د سردونيا د پاچا لوكوس پر وړاندې سخته شوه ،او د هغه ټول پوځ سقوط وكړ ،او د هغه زوی نيبلوس هم په دې جګړه كې ووژل شو.
۲۲او د هغه تره انجياس خپلو نوكرانو ته امر وكړ او دوی د نيبلوس لپاره د سرو زرو تابوت جوړ كړ او هغه يې په كې واچاوه ،او انجياس بيا د ټرنوس په لور جګړه وكړه ،او انجياس د هغه څخه ډېر پياوړی و ،او هغه يې وواژه ،او هغه خپل ټول خلک د توري په څنډه ووهل ،او انجياس د خپل ورور د زوی نيبلوس او د خپل ورور لوكوس د پوځ د ګناه غچ واخيست.
۲۳او كله چې ټرنوس مړ شو ،د هغو كسانو لاسونه چې له جګړې څخه ژوندي پاتې شول كمزوري شول ،او دوی د انجياس او د هغه د ورور لوكوس څخه وتښتېدل.
۲۴او انجياس او د هغه ورور لوكوس د الفانو او روما ترمنځ د لويې لارې پورې دوی تعقيب كړل ،او دوی د تورنس ټول لښكر د توري په څنډه كې ووژل.
۲۵او د سردونيا پاچا لوكوس خپلو نوكرانو ته امر وكړ چې د پيتل تابوت جوړ كړي او د هغه د زوی نيبلوس جسد په كې ځای پر ځای كړي ،او هغه يې په هغه ځای كې ښخ كړ.
۲۶او هغوی هلته په لويه لاره باندې يو لوړ برج جوړ كړ ،او تر نن ورځې پورې يې د نيبلوس په نوم نومولی دی ،او هغوی هلته د بيبينټو پاچا ټرنوس هم د نيبلوس سره په هغه ځای كې ښخ كړ.
۲۷او وګورئ چې د الفانو او روما ترمنځ په لويه لاره كې د نيبلوس قبر په يوه خوا او د ټرنوس قبر په بل اړخ كې دی ،او د دوی ترمنځ تر نن ورځې پورې يو سړک دی.
۲۸او كله چې نيبلوس ښخ شو ،د هغه پلار لوكوس د خپل پوځ سره خپل هيواد ساردونيا ته راستون شو ،او د هغه ورور د افريقا پاچا انجياس د خپلو خلكو سره د بيبينټو ښار ته لاړ ،چې د ټرنوس ښار دی.
۲۹او د ببينتو اوسيدونكو د هغه د شهرت په اړه واورېدل او له هغه څخه ډېر ووېرېدل ،او دوی د ژړا او دعا سره د هغه ليدو ته لاړل ،او د ببينتو اوسيدونكو له انجياس څخه غوښتنه وكړه چې دوی ونه وژني او نه يې ښار ويجاړ كړي؛ او هغه همداسې وكړل ،ځكه چې ببينتو په هغه ورځو كې د چتيم د ماشومانو د ښارونو څخه يو ګڼل كيده؛ له همدې امله هغه ښار ويجاړ نه كړ.
۳۰خو له هغې ورځې څخه به د افريقا د پاچا لښكرې چتيم ته تللې چې هغه لوټ او لوټ كړي ،او هركله چې به تللي ،د انجياس د لښكر مشر زيفو به ورسره تللی و.
۳۱او له دې وروسته انجياس د خپل لښكر سره وګرځېد او دوی د پوزيمنا ښار ته راغلل ،او انجياس له هغه ځايه د اوزو لور جانيا د واده په توګه واخيسته او هغه يې افريقا ته خپل ښار ته راوړه.

فصل ۶۱

۱په هغه وخت كې د مصر پاچا فرعون خپلو ټولو خلكو ته امر وكړ چې په مصر كې د هغه لپاره يو قوي ماڼۍ جوړه كړي.
۲او هغه د يعقوب زامنو ته هم امر وكړ چې د مصريانو سره د ودانۍ په جوړولو كې مرسته وكړي ،او مصريانو د شاهي استوګنې لپاره يو ښكلې ماڼۍ جوړه كړه ،او هغه په كې اوسېده او هغه خپل حكومت نوی كړ او په خوندي توګه يې حكومت وكړ.
۳د حضرت يعقوب زوی زبولون په هغه كال مړ شو ،دا د اسرائيليانو د مصر ته د تګ دوه اويا كال و .زبولون د يو سل څوارلسو كلونو په عمر مړ شو او په تابوت كې كېښودل شو او د هغه د زامنو په لاسونو كې وركړل شو.
۴او په پنځه اويا كلنۍ كې د هغه ورور شمعون مړ شو ،هغه د مړينې په وخت كې يو سل او شل كاله و ،او هغه هم په تابوت كې كيښودل شو او د هغه د زامنو په لاسونو كې وركړل شو.
۵او د عيسو د زوی اليفاز زوی صفو ،چې د دينهابا د پاچا انجياس د لښكر مشر و ،هره ورځ انجياس ته وهڅول چې په مصر كې د يعقوب د زامنو سره د جګړې لپاره چمتو شي ،خو انجياس د دې كار كولو څخه ډډه وكړه ،ځكه چې د هغه نوكرانو هغه ته د يعقوب د زامنو ټول ځواک بيان كړی و ،هغه څه چې دوی د عيسو د اولادې سره په جګړه كې ورسره كړي وو.
۶او صفو په هغو ورځو كې هره ورځ انجياس وهڅوه چې د يعقوب د زامنو سره جګړه وكړي.
۷او څه موده وروسته انجياس د صفو خبرې واورېدې او د هغه سره يې موافقه وكړه چې په مصر كې د يعقوب د زامنو سره جګړه وكړي ،او انجياس خپل ټول خلک ،د سمندر په غاړه د شګو په څېر ګڼ شمير خلک تنظيم كړل ،او هغه خپله پريكړه وكړه چې مصر ته د جګړې لپاره لاړ شي.
۸د انجياس په غلامانو كې يو پنځلس كلن ځوان وو ،د بعور زوی بلعام د هغه نوم وو او هغه ځوان ډېر هوښيار وو او د جادوګرۍ په هنر پوهېده.
۹او انجياس بلعام ته وويل" :زه تاته دعا كوم ،زموږ لپاره د جادو په واسطه جادو وكړه ،ترڅو موږ پوه شو چې څوک به په دې جګړه كې بريالي شي چې موږ يې اوس روان يو".
۱۰بلعام امر وكړ چې هغه ته موم راوړي ،او هغه د هغو څخه د ګاډو او اسونو په څېر شكلونه جوړ كړل چې د انجياس لښكر او د مصر لښكر استازيتوب كوي ،او هغه يې په هغو هوښيارۍ سره چمتو شوي اوبو كې واچول چې د دې هدف لپاره يې درلودل ،او هغه په خپل لاس كې د مرټل ونو څانګې واخيستې ،او هغه خپل هوښيارۍ تمرين كړه ،او هغه يې د اوبو په سر سره يوځای كړل ،او هلته هغه ته په اوبو كې د انجياس لښكرو سره ورته والی لرونكي انځورونه ښكاره شول چې د مصريانو او د يعقوب د زامنو د ورته والي مجسمو په وړاندې راپرېوتل.
۱۱بلعام دا خبره انجياس ته وكړه ،او انجياس نااميده شو او ځان يې د جګړې لپاره مصر ته د تلو لپاره وسله وال نه كړ او په خپل ښار كې پاتې شو.

۱۲کله چې د اليفاز زوی صفو وليدل چې انجياس د مصريانو سره د جګړې لپاره د وتلو څخه نا اميده شو ،صفو د افريقا څخه د انجياس څخه وتښتيد ،او هغه لاړ او چتيم ته راغی.
۱۳او د چتيم ټولو خلکو هغه په ډېر درناوي سره ومانه ،او هغه يې د ټولو ورځو لپاره د خپلو جګړو لپاره وګماره ،او په دې ورځو کې زيفو ډېر شتمن شو ،او د افريقا د پاچا لښکرې لا هم په دې ورځو کې خپرې شوې ،او د چتيم ماشومان راټول شول او د افريقا د پاچا انجياس د لښکرو له امله د کوپتيزيا غره ته لاړل ،چې پر دوی يې پرمختګ کاوه.
۱۴او يوه ورځ وه چې صفو يوه ځوانه غوا له لاسه ورکړه ،او هغه د هغې د لټولو لپاره لاړ ،او هغه د غره په شاوخوا کې د هغې د غږ غږ واورېد.
۱۵صفو لاړ او ويې ليدل چې د غره په لمن کې يوه لويه غار وه او د غار په دروازه کې يوه لويه ډبره وه ،صفو هغه ډبره ماته کړه او هغه غار ته ننوت او ويې ليدل چې يو لوی ځناور غويی خوړلی و .له منځ څخه پورته د سرې په څير ښکاريده او له منځ څخه ښکته د ځارويو په څير ښکاريده ،او صفو د ځارويو په وړاندې راپورته شو او په خپلو تورو يې ووژلو.
۱۶د کتيم اوسېدونکو دا خبره واورېده او ډېر خوشحاله شول او ويې ويل" :موږ دې سړي سره څه وکړو چې دا ځاروی يې وژلی دی چې زموږ ځاروي يې خوړلي دي؟"
۱۷او ټول خلک سره راټول شول چې په کال کې يوه ورځ هغه ته وقف کړي ،او د هغه نوم يې د هغه په نوم صفو کېښود ،او هر کال به يې په هغه ورځ د څښلو نذراني راوړلي او هغه ته يې ډالۍ راوړلی.
۱۸په هغه وخت کې د پاچا انجياس د ميرمنې اوزو لور يانيا ناروغه شوه ،او د هغې ناروغي انجياس او د هغه افسرانو سخته احساس کړه ، او انجياس خپلو هوښيارانو ته وويل ،زه د يانيا سره څه وکړم او څنګه يې د هغې ناروغۍ څخه روغ کړم؟ او د هغه هوښيارانو ورته وويل ،ځکه چې زموږ د هيواد هوا د چتيم د ځمکې هوا نه ده ،او زموږ اوبه د دوی د اوبو په څير ندي ،له همدې امله ملکه له دې څخه ناروغه شوې ده.
۱۹ځکه چې د هوا او اوبو د بدلون له امله هغه ناروغه شوه ،او همدارنګه ځکه چې هغې په خپل هيواد کې يوازې هغه اوبه څښلې چې د پورمه څخه راغلې وې ،کوم چې د هغې نيکونو د پلونو سره راوړې وې.
۲۰او انجياس خپلو نوکرانو ته امر وکړ ،او دوی د چتيم پورې اړوند د پورمه د اوبو څخه په لوښو کې هغه ته راوړل ،او دوی هغه اوبه د افريقا د ځمکې د ټولو اوبو سره وزن کړې ،او دوی هغه اوبه د افريقا د اوبو په پرتله سپکې وموندلې.
۲۱او انجياس دا خبره وليده ،او هغه خپلو ټولو افسرانو ته امر وکړ چې د زرګونو او لسګونو زرو ډبرو پرې کوونکي راټول کړي ،او دوی بې شميره ډبرې پرې کړې ،او جوړونکي راغلل او يو ډېر قوي پل يې جوړ کړ ،او دوی د چتيم له ځمکې څخه افريقا ته د اوبو چينه وليږدوله ،او دا اوبه د ملکې يانيا او د هغې د ټولو اندېښنو لپاره وې ،د څښلو او پخولو ،مينځلو او غسل کولو لپاره ،او همدارنګه د ټولو تخمونو اوبه کولو لپاره چې له هغې څخه خواړه ترلاسه کيدی شي ،او د ځمکې ټول ميوې.
۲۲او پاچا امر وکړ چې دوی بايد د چتيم خاوره په لويو کښتيو کې راوړي ،او دوی د جوړولو لپاره ډبرې هم راوړې ،او جوړونکو د ملکې يانيا لپاره ماڼۍ جوړې کړې ،او ملکه د خپلې ناروغۍ څخه روغه شوه.
۲۳او د کال په انقلاب کې د افريقا لښکرې د معمول په څير د چتيم خاورې ته د لوټ کولو لپاره راتلل ،او د اليفاز زوی صفو د دوی راپور واورېد ،او هغه د دوی په اړه امر ورکړ او د دوی سره يې جګړه وکړه ،او دوی د هغه څخه وتښتېدل ،او هغه د چتيم ځمکه له دوی څخه وژغورله.
۲۴د کتيم اولادونو د صفو زړورتيا وليده ،او د کتيم اولادونو هوډ وکړ او صفو يې په ځانونو باندې پاچا کړ ،او هغه د هغوی پاچا شو ،او کله چې هغه پاچا شو ،دوی لاړل چې د توبل اولادونه او شاوخوا ټول ټاپوګان تر خپلې ولکې لاندې راولي.
۲۵او د هغوی پاچا صفو د هغوی په مشرۍ لاړ او هغوی د توبل او ټاپوګانو سره جګړه وکړه او هغوی يې لاندې کړل ،او کله چې هغوی له جګړې څخه راستانه شول نو هغوی د هغه لپاره د هغه حکومت نوی کړ ،او هغوی د هغه لپاره د هغه د شاهي استوګنځي او څوکۍ لپاره يو ډېر لوی ماڼۍ جوړه کړه ،او هغوی د هغه لپاره يو لوی تخت جوړ کړ ،او صفو د چيتيم په ټوله خاوره او د ايټاليا په خاوره پنځوس کاله حکومت وکړ.

څپرکی۶۲

۱په هغه کال ،چې د اسراييليانو د مصر ته د تلو اويامه کال و ،د يعقوب زوی روبين د مصر په خاوره کې مړ شو .روبين د يو سل او پنځه ويشت کلونو په عمر وو چې مړ شو ،او هغوی هغه په تابوت کې کېښود او هغه يې د خپلو زامنو په لاس کې ورکړ.
۲او په اتيايم کال د هغه ورور دان مړ شو ،هغه د مرګ په وخت کې يو سل شل کاله وو ،او هغه هم په تابوت کې کېښودل شو او د هغه د زامنو په لاس کې ورکړل شو.
۳په هغه کال د ادوم پاچا کوشام مړ شو او له هغه وروسته د بداد زوی حداد پنځه دېرش کاله پاچاهي وکړه؛ او په يواتيامه کال د يعقوب زوی يساکار په مصر کې مړ شو او يساکار د مړينې په وخت کې يو سل او دوه ويشت کلن و ،او هغه په مصر کې په يوه تابوت کې کېښودل شو او د خپلو زامنو په لاس کې ورکړل شو.
۴او په دوه اتيايم کال کې د هغه ورور اشير مړ شو ،هغه د يو سل دري ويشتو کلونو په عمر مړ شو ،او هغه په مصر کې په يوه تابوت کې کېښودل شو او د هغه د زامنو په لاس کې ورکړل شو.
۵جاد په دري اتيايم کال کې مړ شو ،هغه د يو سل پنځه ويشتو کلونو و او په مصر کې په تابوت کې کېښودل شو او د هغه د زامنو په لاس کې ورکړل شو.

۶د ادوم د پاچا بداد زوی حداد د واکمنۍ په اته اتیام کال کې ،چې پنځوسم کال و ،حداد د عیسو ټول اولادونه راټول کړل او خپل ټول لښکر یې چې شاوخوا څلور سوه زره سړي وو ،چمتو کړ او د موآب خاورې ته لاړ او د موآب سره د جګړې لپاره لاړ او هغوی یې د خپل غلام په توګه وګمارل.
۷د موآب خلکو دا خبره واورېده او ډېر ووېرېدل .هغوی د مدیانیانو خلکو ته د ادوم د پاچا بداد د زوی حداد په وړاندې د جګړې لپاره د هغوی مرستې ته ولېږل.
۸هدد د موآب خاورې ته راغی ،موآبیان او مدیانیان د هغه سره د مخامخ کېدو لپاره راووتل او د موآب په میدان کې یې د هغه په وړاندې د جګړې لپاره ځانونه تیار کړل.
۹حداد د موآب سره جګړه وکړه او ډېر موآبیان او مدیانیان ووژل شول ،چې تقریباً دوه لکه سړی وو.
۱۰په موآب باندې جګړه ډېره سخته شوه ،کله چې موآبیانو ولیدل چې جګړه په هغوی باندې ډېره سخته شوه ،نو هغوی خپل لاسونه کمزوري کړل او شاته یې وګرځېدل او د مدیانیانو لښکر یې پرېښود چې جګړه وکړي.
۱۱خو د مدیانیانو اولاد د موآب د ارادې نه پوهېده ،خو هغوی په جګړه کې ځانونه قوي کړل او د حداد او د هغه د ټولو لښکرو سره یې جګړه وکړه او ټول مدیانیان د هغه په وړاندې ووژل شول.
۱۲حداد ټول میدیانیان په سخته ماتې سره ووژل او د تورې په څنډه یې ووژل ،او د موآب د مرستې لپاره راغلو خلکو څخه یې یو هم ژوندی پاتې نه کړ.
۱۳کله چې ټول مدیانیان په جنګ کې ووژل شول او د موآب اولادونه وتښتېدل ،نو حداد په هغه وخت کې ټول موآبیان د هغه غلامان کړل او هغوی د هغه د لاس لاندې شول او د امر سره سم یې کلنی مالیه ورکوله ،او حداد بېرته خپل هېواد ته لاړ.
۱۴او د کال په بدلېدو سره ،کله چې د مدیانیانو پاتې خلکو چې په هغه مُلک کې وو واورېدل چې د هغوی ټول ورونه د موآب د خاطر د حداد سره په جګړه کې ووژل شول ،ځکه چې د موآب خلکو په جګړه کې شا اړولې وه او د جګړې لپاره یې مدیان پرېښود ،نو د مدیانیانو پنځو مشرانو د خپلو پاتې ورونو سره چې په خپله خاوره کې پاتې وو ،پرېکړه وکړه چې د خپلو ورونو د بدلې اخیستلو لپاره د موآب سره جګړه وکړي.
۱۵د مدیانیانو خلکو خپلو ټولو ورونو ته ،د ختیځ خلکو ته او خپلو ټولو ورونو ته ،د قطورې ټول اولادونه راغلل چې د موآب سره د جګړې لپاره د مدیانیانو سره مرسته وکړي.
۱۶د موآب خلقو دا خبره واورېده او ډېر ووېرېدل چې د مشرق ټول خلق د هغوئ په خلاف د جنګ لپاره راغونډ شوي دي .نو د موآب خلقو د بدد زوئ حداد ته د ادوم مُلک ته یو یادګار ولېږلو او وې وئیل،
۱۷اوس راشئ او زمونږ سره مرسته وکړئ او مونږ به مدیانیانو ته ماتې ورکړو ،ځکه چې هغوی ټول سره راټول شوي دي او د خپلو ټولو ورونو ،د ختیځ د خلکو سره زمونږ په وړاندې د جګړې لپاره راغلي دي ،ترڅو د مدیانیانو د وژل شویو بدله واخلي.
۱۸د ادوم بادشاه بداد زوئ حداد د خپل ټول لښکر سره د موآب مُلک ته لاړو چې د مدیانیانو سره جنګ وکړی ،او مدیانیانو او د مشرق طرف خلقو د موآب په مېدان کښې د موآب سره جنګ وکړو او د هغوئ په مینځ کښې ډېره سخته جګړه وشوه.
۱۹حدد ټول مدیانیان او د مشرق طرف خلک د تورې په زور ووژل او په هغه وخت کې حدد موآب د مدیانیانو له لاسه وژغوره .او هغه کسان چې د مدیانیانو او د مشرق طرف ژوندي پاتې شول د حدد او د هغه د لښکرو څخه وتښتېدل .حدد په هغوی پسې د هغوی تر خاورې پورې روان شو او ډېر سخت قتل عام یې پرې وکړ او وژل شوي کسان په لاره کې ووژل شول.
۲۰او حداد موآب د مدیانیانو له لاس څخه وژغوره ،ځکه چې د مدیانیانو ټول اولادونه د تورې په زور ووژل شول ،او حداد بېرته خپل هېواد ته لاړ.
۲۱له هغه ورځې راهیسې ،د مدیانیانو اولاد د موآبیانو څخه کرکه کوله ،ځکه چې هغوی د هغوی لپاره په جګړه کې ووژل شول ،او د هغوی ترمنځ ټوله ورځ لویه او سخته دښمني وه.
۲۲او هغه ټول چې د مدیانیانو د مُلک په لاره موندل شوي وو د موآب د تُورې په وسیله ووژل شول ،او هغه ټول چې د موآبیانو د مُلک په لاره موندل شوي وو د مدیانیانو د تُورې په وسیله ووژل شول ،داسې د ډېرو ورځو لپاره مدیانیانو د موآب سره او موآب د مدیان سره وکړل.
۲۳په هغه وخت کې د یعقوب زوی یهودا په مصر کې مړ شو ،د یعقوب د مصر ته د تګ په اتیایم کال کې ،او یهودا د یو سل او نهه ویشتو کلونو په عمر مړ شو ،او هغوی هغه په تابوت کې کېښود او د هغه د زامنو په لاس کې یې ورکړ.
۲۴او په نهه اتیایم کال کې نفتالي مړ شو ،هغه د یو سل دوه دېرشو کلونو و ،او هغه په تابوت کې کېښودل شو او د هغه د زامنو په لاس کې ورکړل شو.
۲۵او د بنی اِسرائیلو د مِصر ته د تلو په یو نویم کال کښې ،چې د عیسو د زوئ اِلفاز د زوئ صفو د حِتیم په اولاد باندې د بادشاهۍ په دېرشم کال وو ،د افریقا خلق د حِتیم په اولاد باندې د معمول په شان د هغوئ د لوټ کولو لپاره راغلل ،خو د دې دیارلسو کلونو لپاره هغوئ په هغوئ حمله ونۀ کړه.
۲۶او په هغه کال کې دوی هغوی ته راغلل ،او د الیفاز زوی صفو د خپلو ځینو سړیو سره د هغوی سره مخامخ شو او هغوی یې په سختۍ سره ووژل ،او د افریقا لښکرې د صفو څخه وتښتېدې او وژل شوي کسان د هغه په وړاندې ووژل شول ،او صفو او د هغه سړیو هغوی تعقیب کړل ،تر هغه چې افریقا ته نږدې شول ،هغوی یې ووهل.
۲۷د افریقا پاچا انجیاس د صفو د کار په اړه واورېدل ،او هغه یې ډېر ځوراوه ،او انجیاس ټول وخت د صفو څخه وېرېده.

څپرکی۶۳

۱او په دري نويم کال کې د يعقوب زوی لاوي په مصر کې مړ شو ،او لاوي د يو سل اوه دېرشو کلونو و چې هغه مړ شو ،او هغوی هغه په تابوت کې کېښود او هغه د هغه د زامنو په لاس کې ورکړ.
۲د لاوي د مرګ څخه وروسته ،کله چې ټولو مصريانو وليدل چې د يعقوب زامن ،د يوسف وروڼه مړه شوي دي ،نو ټولو مصريانو د يعقوب اولاد ته عذاب ورکړ او د هغه ورځې څخه تر هغه ورځې پورې چې هغوی له مصر څخه ووتل ،د هغوی ژوند يې تريخ کړ .هغوی د هغوی څخه ټول انګور باغونه او پټي واخيستل چې حضرت يوسف هغوی ته ورکړي وو ،او ټول ښکلي کورونه چې اسرائيليان په کې اوسېدل او د مصر ټول وازګه ،مصريانو د هغه وخت د يعقوب د زامنو څخه واخيستل.
۳په هغه ورځو کې د ټولو مصريانو لاس د اسرائيليانو په وړاندې ډېر سخت شو او مصريانو اسرائيليانو ته زيان ورساوه تر دې چې اسرائيليان د مصريانو له امله له خپلو ژوندونو څخه ستړي شول.
۴په هغو ورځو کې ،د اسراييلو د مصر ته د تلو په سلمه کال کې ،د مصر پاچا فرعون مړ شو او د هغه زوی ميلول د هغه په ځای پاچا شو ،او د مصر ټول ځواکمن سړي او هغه نسل چې يوسف او د هغه وروڼه يې پيژندل په هغو ورځو کې مړه شول.
۵او د هغوی پر ځای يو بل نسل راپورته شو ،چې د يعقوب د زامنو او د هغو ټولو ښو کارونو او په مصر کې د هغوی د ټولو قدرتونو په اړه يې هيڅ معلومات نه درلودل.
۶نو له هغه ورځې څخه ټول مصريانو د يعقوب د زامنو ژوند تريخ کړ او هغوی يې په هر ډول سخت کار سره وځپل ،ځکه چې هغوی خپل نيکونه نه پيژندل چې د قحطی په ورځو کې يې هغوی ژغورلي وو.
۷او دا هم د څښتن له خوا د بني اسرائيلو لپاره وه ،چې په وروستيو ورځو کې د هغوی لپاره ګټه ولري ،ترڅو ټول بني اسرائيل خپل څښتن خدای وپيژني.
۸او د دې لپاره چې هغه نښې او لويې معجزې وپيژني چې څښتن به يې په مصر کې د خپلو خلکو اسراييلو لپاره وکړي ،ترڅو اسراييليان د خپلو نيکونو د څښتن خدای څخه ووېرېږي او د هغه په ټولو لارو روان شي ،دوی او د دوی اولاده ،ټول عمر.
۹ملول شل کلن وو چې پاچاهي يې پيل کړه او څلور نوي کاله يې پاچاهي وکړه .ټول مصريانو د هغه نوم د هغه د پلار په نوم فرعون کېښود ،لکه څنګه چې د دوی دود وو چې د مصر په هر پاچا باندې به يې حکومت کاوه.
۱۰په هغه وخت کې د افريقا د پاچا انجياس ټول لښکر د معمول په څير د چتيم په خاوره کې د لوټماری لپاره خپور شو.
۱۱د عيسو د لمسي او د اليفاز زوی صفو د هغوی خبر واورېد او د خپل لښکر سره د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره راووت او هلته په لاره کې يې ورسره جګړه وکړه.
۱۲او صفو د افريقا د پاچا لښکر د توري په څنډه وواهه ،او يو يې هم پاتې نه کړ ،او حتی يو يې هم په افريقا کې خپل بادار ته راستون نه شو.
۱۳او انجياس د دې خبرې په اړه واورېدل چې د اليفاز زوی صفو د خپلو ټولو لښکرو سره څه کړي وو ،چې هغه يې له منځه وړي وو ، او انجياس خپل ټول لښکر ،د افريقا د ځمکې ټول سړي ،د سمندر د غاړې د شګو په څير ګڼ شمير خلک راټول کړل.
۱۴او انجياس خپل ورور لوکاس ته واستاوه او ورته ويې ويل :د خپلو ټولو سړو سره ماته راشه او زما سره مرسته وکړه چې صفو او د چتيم ټولو ماشومانو ته چې زما سړي يې له منځه وړي دي ماتې ورکړم ،او لوکاس د خپل ټول لښکر سره راغی ،يو ډېر لوی ځواک ،د خپل ورور انجياس سره د صفو او د چتيم ماشومانو سره د جګړې لپاره مرسته وکړه.
۱۵صفو او د کتيم ماشومانو دا خبره واورېده ،او ډېر ووېرېدل او په زړونو کې يې لويه وېره راغله.
۱۶صفو د ادوم خاورې ته د ادوم پاچا بداد زوی حداد او د عيسو ټولو اولادونو ته يو ليک واستاوه،
۱۷ما اوريدلي دي چې د افريقا پاچا انجياس زموږ سره د جګړې لپاره د خپل ورور سره راځي ،او موږ له هغه څخه ډېر ويره لرو ،ځکه چې د هغه لښکر ډېر لوی دی ،په ځانګړي توګه کله چې هغه زموږ سره د خپل ورور او د هغه لښکر سره راځي.
۱۸نو اوس تاسو هم زما سره راشئ او زما سره مرسته وکړئ ،او موږ به په ګډه د انجياس او د هغه د ورور لوکوس په وړاندې جګړه وکړو ،او تاسو به موږ د دوی له لاسونو وژغورئ ،مګر که نه ،نو پوه شئ چې موږ ټول به مړه شو.
۱۹د عيسو اولاد د کتيم اولادونو او د هغوی پاچا صفو ته يو ليک ولېږه چې پکې ويل شوي وو" :موږ د انجياس او د هغه د خلکو سره جګړه نشو کولی ځکه چې زموږ ترمنځ د سولې تړون د ډېرو کلونو راهيسې دی ،د لومړي پاچا بالع د وخت څخه او د مصر د پاچا يعقوب د زوی يوسف د وخت څخه ،چې موږ ورسره د اردن په بله غاړه کې جګړه وکړه کله چې هغه خپل پلار ښخ کړ.
۲۰کله چې صفو د خپلو ورونو يعني د عيسو د اولاد خبرې واورېدې ،نو هغه د هغوی څخه ځان وساته ،او صفو د انجياس څخه ډېر ووېرېده.
۲۱او انجياس او د هغه ورور لوکوس خپل ټول ځواکونه ،شاوخوا اته سوه زره سړي ،د چيتيم د اولادونو په وړاندې چمتو کړل.
۲۲د کتيم ټولو خلکو صفو ته وويل" :زموږ لپاره د خپل نيکه خدای ته دعا وکړه ،شايد هغه موږ د انجياس او د هغه د لښکر څخه وژغوري ،ځکه چې موږ اوريدلي دي چې هغه يو لوی خدای دی او هغه ټول هغه کسان وژغوري چې په هغه باور لري".
۲۳صفو د هغوی خبرې واورېدې ،او صفو څښتن ته دعا وکړه او ويې ويل:
۲۴۰زما د نيکونو ابراهيم او اسحاق خدايه ،نن زه پوهيږم چې ته ريښتينی خدای يې ،او د قومونو ټول خدايان بې ګټې او بې ګټې دي.
۲۵نن ورځ ماته خپل هغه تړون را په ياد کړه چې زموږ د پلار ابراهيم سره يې کړی و ،هغه تړون چې زموږ نيکونو موږ ته راکړی و ، او نن ورځ زما سره د ابراهيم او اسحاق په خاطر مهرباني وکړه ،او ما او د هيتيم اولادونه د افريقا د پاچا له لاس څخه وژغوره چې زموږ په وړاندې د جګړې لپاره راځي.
۲۶څښتن د صفو خبره واورېده او د حضرت ابراهيم او حضرت اسحاق له امله يې پر هغه رحم وکړ .څښتن صفو او د هتيم اولادونه د انجياس او د هغه د خلکو له لاسه وژغورل.
۲۷او صفو په هغه ورځ د افريقا د پاچا انجياس او د هغه د ټولو خلکو سره جګړه وکړه ،او څښتن د انجياس ټول خلک د هيتيم اولادونو ته وسپارل.

۲۸او په انجیاس باندې جګړه سخته شوه ،او صفو د انجیاس ټول سړي او د هغه ورور لوکاس د توري په څنډه ووژل ،او د هغې ورځې تر ماښامه پورې شاوخوا څلور سوه زره سړي ووژل شول.
۲۹او کله چې انجیاس ولیدل چې د هغه ټول سړي مړه شوي ،نو هغه د افریقا ټولو اوسیدونکو ته یو لیک واستاوه چې هغه ته راشي او په جګړه کې ورسره مرسته وکړي ،او په لیک کې یې ولیکل" ،ټول هغه څوک چې په افریقا کې موندل کیږي باید له لسو کلونو او پورته عمر لرونکو څخه ما ته راشي؛ ټول باید ما ته راشي ،او وګورئ که هغه ونه رسیږي نو مړ به شي ،او ټول هغه څه چې هغه لري ،د هغه د ټولې کورنۍ سره ،پاچا به یې واخلي".
۳۰او د افریقا ټول پاتې اوسیدونکي د انجیاس په خبرو ویره شول ،او له ښار څخه شاوخوا درې سوه زره نارینه او هلکان ،چې عمرونه یې له لسو کلونو څخه پورته وو ،ووتل او انجیاس ته راغلل.
۳۱او د لسو ورځو په پای کې انجیاس د صفو او د هیتیم د ماشومانو په وړاندې بیا جګړه پیل کړه ،او د دوی ترمنځ ډیره لویه او سخته جګړه وه.
۳۲او د انجیاس او لوکوس له لښکر څخه ،زیفو ډېر ټپیان خپل لاس ته واستول ،شاوخوا دوه زره سړي ،او د انجیاس د لښکر مشر سوسفتار په هغه جګړه کې ووژل شو.
۳۳او کله چې سوسیفتار سقوط وکړ ،افریقایي ځواکونو د تیښتې لپاره شا وګرځوله ،او دوی وتښتېدل ،او انجیاس او د هغه ورور لوکوس ورسره وو.
۳۴صفو او د کتیم اولادونو هغوی تعقیب کړل ،او په لاره کې یې شاوخوا دوه سوه کسان ووژل ،او هغوی د انجیاس زوی عزدروبل تعقیب کړ چې د خپل پلار سره تښتېدلی و ،او هغوی د هغه شل تنه په لاره کې ووژل ،او عزدروبل د کتیم اولادونو څخه وتښتېد ،او هغوی هغه ونه وژلو.
۳۵او انجیاس او د هغه ورور لوکوس د خپلو نورو سړیو سره وتښتېدل ،او دوی وتښتېدل او په ویره او ویره سره افریقا ته راغلل ،او انجیاس ټول ورځې ویره درلوده چې د الیفاز زوی صفو به ورسره جګړه وکړي.

څپرکی۶۴

۱په هغه وخت کې د بعور زوی بلعام د انجیاس سره په جګړه کې وو ،او کله چې هغه ولیدل چې صفو په انجیاس باندې غالب شو ،نو له هغه ځای څخه وتښتېد او ختیم ته راغی.
۲صفو او د هیتیم اولادونو هغه په ډېر عزت سره ومانه ،ځکه چې صفو د بلعام حکمت پوهیده ،او صفو بلعام ته ډېرې ډالۍ ورکړې او هغه د هغه سره پاتې شو.
۳کله چې صفو له جګړې څخه راستون شو ،نو هغه د کتیم ټولو ماشومانو ته امر وکړ چې وشمېرل شي چې د هغه سره په جګړه کې تللي وو ،او وګورئ چې یو یې هم ورک نه شو.
۴صفو په دې کار خوشحاله شو ،او خپل سلطنت یې نوی کړ ،او خپلو ټولو رعیتانو ته یې میلمستیا وکړه.
۵خو صفو څښتن یاد نه کړ او په دې یې فکر ونه کړ چې څښتن په جګړه کې د هغه سره مرسته کړې وه او هغه او د هغه خلک یې د افریقا د پاچا له لاس څخه ژغورلي وو ،خو بیا هم د هیتیم د اولادونو او د عیسو د بدکارو اولادونو په لارو روان و ،ترڅو د نورو خدایانو عبادت وکړي چې د هغه ورونو عیسو اولادونو ورته ښوولي وو؛ له همدې امله ویل کیږي چې له بدکارانو څخه بدکاري راځي.
۶او صفو د چیتیم په ټولو اولادونو باندې په داډ سره حکومت کاوه ،خو هغه څښتن یې نه پېژنده چې هغه او د هغه ټول خلک یې د افریقا د پاچا له لاس څخه ژغورلي وو؛ او د افریقا لښکرې نور چیتیم ته د معمول په څېر د لوټ کولو لپاره نه راغلې ،ځکه چې دوی د چیتیم د ځواک څخه خبر وو چې دوی یې ټول د تورې په څنډه کې وژلي وو ،نو انجیاس د الیفاز د زوی چیتیم او د چیتیم د اولادونو څخه ټوله ورځ ویره درلوده.
۷په هغه وخت کې چې صفو له جګړې څخه راستون شو ،او کله چې صفو ولیدل چې څنګه یې د افریقا په ټولو خلکو باندې برى ترلاسه کړ او په جګړه کې یې د تورې په زور سره هغوی ته ماتې ورکړه ،نو صفو د هیتیم له اولادې سره مشوره وکړه چې مصر ته لاړ شي او د یعقوب د زامنو او د مصر د پاچا فرعون سره جګړه وکړي.
۸ځکه چې صفو واورېدل چې د مصر قوي سړي مړه شوي دي او یوسف او د هغه ورونه او د یعقوب زامن مړه شوي دي او د دوی ټول اولادونه یعني اسراییلیان په مصر کې پاتې دي.
۹صفو دا سوچ وکړ چې د هغوی او ټول مصر سره جنګ وکړي ،ترڅو د خپلو ورونو یعني د عیسو د اولادې څخه بدل واخلي ،کوم چې یوسف د خپلو ورونو او ټولو مصریانو سره د کنعان په خاوره کې هغه وخت ووژل کله چې دوی په حبرون کې د یعقوب د ښخولو لپاره لاړل.
۱۰صفو د ادوم پادشاه بداد زوی حداد او د هغه ټولو ورونو یعني د عیسو اولاد ته استازي ولېږل او ورته ویې ویل:
۱۱آیا تا نه وو ویلي چې ته به د افریقا د پاچا سره جګړه ونه کړې ځکه چې هغه ستا د ترون غړی دی؟ ګوره ما ورسره جګړه وکړه او هغه او د هغه ټول خلک مې ووهل.
۱۲نو اوس ما دا اراده کړې ده چې د مصر او د یعقوب د اولادې سره چې هلته دي جګړه وکړم ،او زه به له هغوی څخه د هغه څه بدل واخلم چې یوسف ،د هغه ورونو او نیکونو په کنعان کې زموږ سره وکړل کله چې دوی د خپل پلار د ښخولو لپاره حبرون ته لاړل.
۱۳اوس که تاسو غواړئ چې زما سره د هغوی او مصر په وړاندې په جګړه کې مرسته وکړئ ،نو موږ به د خپلو ورونو بدله واخلو.
۱۴د عیسو اولاد د صفو خبرې واورېدلې ،او د عیسو اولاد ډېر لوی قوم سره راټول شو او د صفو او د هتیم د خلکو سره په جګړه کې د مرستې لپاره لاړل.

۱۵نو صفو د مشرق ټولو خلقو او د اسماعیل ټولو اولادونو ته د دې په شان خبرې ولیږلې ،او هغوئ راټول شول او د صفو او د حطیم د اولادونو سره د مِصر په جنګ کښې مرسته وکړه.
۱۶او ټول بادشاهان ،د ادوم بادشاه او د مشرق اولادونه ،د اسماعیل ټول اولاد او د ختیم بادشاه صفو لاړل او خپل ټول لښکر یې په حبرون کې تیار کړو.
۱۷او کمپ ډېر دروند و ،چې د درې ورځو په اوږدوالي اوږد و ،داسې خلک وو لکه د سمندر د غاړې د شګو په شان چې شمېرل یې ناشونی وو.
۱۸نو دا ټول بادشاهان د خپلو لښکرو سره لاړل او د ټول مصر په وړاندې په جګړه کې راغلل او د فتروس په دره کې یې خېمې ودرولې.
۱۹ټول مصریان د هغوی خبر واورېد او هغوی هم سره راټول شول ،د مصر د خاورې او د مصر د ټولو ښارونو ټول خلک چې شاوخوا درې سوه زره وو.
۲۰د مصریانو هم هغه بنی اِسرائیلیان ولېږل چې په هغه وخت کې د جوشن په مُلک کې وو او د دې بادشاهانو سره جنګ کولو لپاره هلته راغلل.
۲۱نو د اسراییلو سړي سره راټول شول او شاوخوا یو سل او پنځوس تنه وو ،او د مصریانو سره د مرستې لپاره جګړې ته لاړل.
۲۲د اسراییلو او مصریانو سړي ووتل ،تقریبا درې لکه او یو سل او پنځوس سړي وو ،او د دې پاچاهانو سره د جګړې لپاره لاړل ،او دوی د جوشن د سیمې څخه د فتروس په مقابل کې ولاړ شول.
۲۳خو مصریانو په اسرائیلیانو باور نه کاوه چې د جګړې لپاره د هغوی سره په کمپونو کې لاړ شي ،ځکه چې ټولو مصریانو ویل :کېدای شي چې اسرائیلیان موږ د عیسو او اسماعیل اولاد ته وسپاري ،ځکه چې هغوی د هغوی ورونه دي.
۲۴ټولو مصریانو بني اسرائیلو ته وویل" :دلته په خپلو ځایونو کې سره ودرېږئ ،موږ به لاړ شو او د عیسو او اسماعیل د اولادې سره به جګړه وکړو .که چېرې دا پادشاهان پر موږ غالب شي ،نو تاسو ټول په هغوی باندې حمله وکړئ او زموږ سره مرسته وکړئ ".بني اسرائیلو هم همداسې وکړل.
۲۵د عیسو د لمسي الیفاز زوی صفو او د ادوم د پاچا بدد زوی حداد د هغوی ټولې ډلې او د ختیځ ټول خلک او د اسماعیل اولاد چې د شګو په څېر ډېر وو ،د تعکپنچس په مقابل کې د فتروس په دره کې خېمې ودرولې.
۲۶د بعور زوی بلعام د شام د صفو په کمپ کې وو ،ځکه چې هغه د کتیم د خلکو سره جګړې ته راغلی و ،او بلعام د صفو او د هغه د سړو په نظر کې ډېر عزتمن سړی وو.
۲۷صفو بلعام ته وویل" :زمونږ لپاره د فال په وسیله هڅه وکړه چې پوه شو چې څوک به په جګړه کې بریالی شي ،موږ یا مصریان".
۲۸بلعام پاڅېد او د فال وهلو هنر یې وازمایه ،او هغه په دې کې ماهر و ،خو هغه وارخطا شو او کار یې په لاس کې له منځه لاړ.
۲۹هغه بیا هڅه وکړه خو بریالی نه شو ،او بلعام له دې څخه مایوسه شو او پرېښود او بشپړ یې نه کړ ،ځکه چې دا د څښتن له خوا وه ، ترڅو صفو او د هغه خلک د اسراییلو د اولادې په لاس کې راشي ،چا چې په خپل جنګ کې په څښتن ،د خپلو نیکونو خدای باندې باور درلود.
۳۰صفو او حداد خپل لښکر د جګړې لپاره ودراوه ،او ټول مصریان یوازې د هغوی په وړاندې ووتل ،تقریبا درې سوه زره سړي ،او د اسراییلو یو سړی هم د هغوی سره نه و.
۳۱ټولو مصریانو د فتروس او تعخپنچ په مقابل کې د دې پاچاهانو سره جګړه وکړه او د مصریانو په وړاندې جګړه ډېره سخته وه.
۳۲په هغه جګړه کې پادشاهان د مصریانو څخه ډېر قوي وو ،او په هغه ورځ د مصر شاوخوا یو سل اتیا تنه ووژل شول ،او د پادشاهانو د لښکرو شاوخوا دېرش تنه ووژل شول ،او د مصر ټول خلک د پادشاهانو څخه وتښتېدل .نو د عیسو او اسماعیل اولاده په مصریانو پسې لاړه او تر هغه ځای پورې یې ووهله چې د بني اسرائیلو کمپ و.
۳۳ټولو مصریانو بني اسرائیلو ته چغه کړه او ویې ویل" :زمونږ سره ژر راشئ او مرسته وکړئ او موږ د عیسو ،اسماعیل او د کتیم د اولادونو څخه وژغورئ".
۳۴او د بنی اِسرائیلو هغه سل پنځوس سړی د خپلو ځایونو نه د دې بادشاهانو خېمو ته وتښتېدل ،او بنی اِسرائیلو خپل مالِک خُدائ ته فریاد وکړو چې هغوئ بچ کړی.
۳۵مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خبره واورېده او مالِک خُدائ د ټولو بادشاهانو سړو ته د هغوئ په لاس کښې ورکړه ،او بنی اِسرائیلو د دې بادشاهانو سره جنګ وکړو او بنی اِسرائیلو د بادشاهانو تقریباً څلور زره سړی ووژل.
۳۶څښتن د پاچاهانو په لښکر کې سخته وېره واچوله ،نو د اسراییلیانو وېره په هغوی باندې راغله.
۳۷د ټولو پاچاهانو لښکر د اسراییلیانو څخه وتښتېد او اسراییلیانو د کوش د خاورې تر سرحدونو پورې د هغوی د وهلو لپاره تعقیب کړل.
۳۸خو بنی اِسرائیلو په لاره کښې دوه زره نور سړی ووژل ،او یو هم د بنی اِسرائیلو نه ووژلے شو.
۳۹کله چې مصریانو ولیدل چې بني اسرائیلو د پاچاهانو سره د دومره لږو خلکو سره جګړه کړې وه او جګړه د هغوی په وړاندې ډېره سخته وه،
۴۰ټول مصریان د سختې جګړې له امله له خپلو ژوندونو څخه ډېر ووېرېدل او ټول مصریان وتښتېدل ،هر یو سړي ځانونه د لښکرو څخه پټ کړل او ځانونه یې په لاره کې پټ کړل او اسرائیلیان یې د جګړې لپاره پرېښودل.
۴۱بنی اِسرائیلو د بادشاهانو سړو ته سخت شکست ورکړو او هغوئ د کُوش مُلک سرحد ته وشړل او د هغوئ نه واپس لاړل.
۴۲ټول اسراییلیان پوه شول چې مصریانو ورسره څه کړي وو ،یعنې په جګړه کې له هغوی څخه تښتېدلي وو او هغوی یې یوازې پرېښودل چې جګړه وکړي.
۴۳نو بنی اِسرائیلو هم چالاکی وکړه .کله چې بنی اِسرائیلیان د جنګ نه راستنېدل ،نو هغوئ په لاره کښې ځینې مِصریان موندل او هلته یې ووژل.
۴۴او کله چې هغوی ووژل ،نو هغوی ته یې دا خبرې وکړې:

۴۵ولې تاسو زمونږ څخه لاړل او مونږ مو چې لږ څو ،د دې پاچاهانو سره د جګړې لپاره ولې لاړل؟ د هغوی قوم ډېر لوی وو چې موږ ووژني او خپل ځانونه وژغورئ؟
۴۶او بنی اِسرائیلیان چې په لاره کښې ورسره مخامخ شول ،نو بنی اِسرائیلو یو بل ته ووئیل" ،وهل ،وهل ،ځکه چې هغه یو اسماعیلي ،یا ادومي ،یا د کتیم د اولاد نه دے ".او هغوئ د هغۀ په سر ودرېدل او هغه یې ووژلو او هغوئ ته پته ولګېده چې هغه یو مصري دے.
۴۷بنی اِسرائیلو دا کارونه په چالاکۍ سره د مِصریانو په خِلاف وکړل ،ځکه چې هغوئ په جنګ کښې پرېښودل او د هغوئ نه تېښتېدلي وو.
۴۸په دې ډول بنی اِسرائیلو په لاره کښې د مِصریانو نه دوه سوه سړی ووژل.
۴۹ټولو مصریانو هغه بدکاري ولیدله چې بني اسرائیلو ورسره کړې وه ،نو ټول مصریان د بني اسرائیلو څخه ډېر ووېرېدل ،ځکه چې هغوی د هغوی لوی قدرت لیدلی و ،او یو هم د هغوی له لاسه نه و وژل شوی.
۵۰نو ټول اسرائیلیان په خوشحالۍ سره د جوشن په لاره راستانه شول او د مصر پاتې خلک هر یو خپل ځای ته راستانه شول.

څپرکی۶۵

۱د دې پېښو وروسته ،د مصر د پاچا فرعون ټول سلاکاران او د مصر ټول مشران سره راټول شول او د پاچا په وړاندې راغلل او په ځمکه یې سجده وکړه او د هغه په وړاندې کښېناستل.
۲او د مصر مشاورینو او مشرانو پاچا ته وویل:
۳ګوره ،د بنی اِسرائیلو قوم زمونږ نه ډېر لوئ او طاقتور دے ،او تۀ هغه ټول بد کارونه پوهېږې چې کله مونږ د جنګ نه راستانه شوو نو په لاره کښې یې زمونږ سره وکړل.
۴او تا د هغوی قوي ځواک هم لیدلی دی ،ځکه چې دا ځواک د هغوی د پلرونو څخه دی ،ځکه چې یوازې یو څو سړي د شګو په څېر ګڼ شمیر خلکو په وړاندې ودریدل ،او د تورې په څنډه یې ووهل ،او یو یې هم نه دی وژل شوی ،نو که دوی ډېر وای نو بیا به یې په بشپړه توګه له منځه وړی وای.
۵نو اوس مونږ ته مشوره راکړه چې د هغوی سره څه وکړو ،تر څو چې موږ هغوی په تدریجي ډول له خپل منځ څخه له منځه یوسو ، هسې نه چې هغوی په دې خاوره کې زموږ لپاره ډېر شي.
۶ځکه چې که چېرې بني اسرائیل په دې خاوره کې ډېر شي ،نو هغوی به زمونږ په وړاندې خنډ شي ،او که کومه جګړه وشي ،نو هغوی به په خپل لوی ځواک سره زمونږ په وړاندې زموږ له دښمن سره یوځای شي ،زمونږ په وړاندې به وجنګیږي ،مونږ به له دې خاورې څخه وباسي او له هغې څخه به لاړ شي.
۷نو بادشاه د مِصر مشرانو ته جواب ورکړو او ورته یې ووئیل" ،دا هغه منصوبه ده چې د بنی اِسرائیلو په خلاف تجویز شوې ده ،چې مونږ به ترې نۀ څو.
۸وګورئ په دې خاوره کې پتوم او رعمسیس ښارونه دي چې د جګړې په وړاندې خوندي نه دي ،دا ستاسو او زموږ لپاره لازمه ده چې هغه جوړ کړو او قوي یې کړو.
۹نو اوس لاړ شه او د هغوی سره چالاکي وکړه او د فرعون په امر په مصر او جشن کې اعلان وکړه چې ووایه:
۱۰د مصر ټولو خلکو ،د جوشن ،فتروس او د هغوی ټولو اوسیدونکو !پاچا موږ ته امر کړی دی چې د پتوم او رعمسیس ښارونه جوړ کړو او د جګړې لپاره یې قوي کړو .ستاسو په منځ کې ،د ټول مصر ،د اسراییلو او د ښارونو د ټولو اوسیدونکو څخه ،څوک چې زموږ سره د جوړولو لپاره لیواله دي ،هر یو ته به د پاچا په امر هره ورځ خپل مزدوري ورکړل شي .نو لومړی لاړ شئ او په هوښیارۍ سره کار وکړئ ،او ځانونه راټول کړئ او د پتوم او رعمسیس ښارونه د جوړولو لپاره راشئ.
۱۱او کله چې تاسو ودانۍ جوړوئ ،نو د پاچا په امر هره ورځ په ټول مصر کې داسې اعلان وکړئ.
۱۲او کله چې د بنی اِسرائیلو نه څوک ستا سره د جوړولو دپاره راشی ،نو د څو ورځو لپاره هره ورځ د هغوئ مزدوري ورکړه.
۱۳او وروسته له دې چې دوی ستاسو سره د خپل ورځني مزد لپاره ودانۍ جوړې کړي ،هره ورځ یو په یو په پټه له دوی څخه ځان لرې کړئ ،او بیا به تاسو پورته شئ او د دوی د کار مالکان او افسران شئ ،او تاسو به وروسته دوی پرېږدئ چې پرته له معاش څخه جوړ کړي ،او که دوی انکار وکړي ،نو بیا به یې په خپل ټول ځواک سره د جوړولو لپاره مجبور کړئ.
۱۴او که تاسو دا کار وکړئ نو دا به زموږ لپاره ښه وي چې د اسراییلو د خلکو په وړاندې خپله ځمکه قوي کړو ،ځکه چې د ودانیو او کار د ستړیا له امله ،د اسراییلو اولادونه به کم شي ،ځکه چې تاسو به هغوی ورځ په ورځ د خپلو ښځو څخه محروم کړئ.
۱۵د مصر ټولو مشرانو د فرعون مشوره واورېده او دا مشوره د هغوی په نظر کې ،د فرعون د درباریانو او د ټولو مصریانو په نظر کې ښه ښکاره شوه او هغوی د پاچا د امر سره سم عمل وکړ.
۱۶نو ټول نوکران د بادشاه نه لاړل او په ټول مِصر ،تعکپنچ ،جوشن او د مِصر په شاوخوا ټولو ښارونو کښې یې اعلان وکړو چې،
۱۷تاسو ولیدل چې د عیسو او اسماعیل اولادونو زمونږ سره څه وکړل ،هغوی زمونږ سره جنګ ته راغلل او غوښتل یې چې مونږ له منځه یوسي.
۱۸نو اوس بادشاه مونږ ته امر وکړ چې ځمکه مضبوطه کړو ،د پتوم او رعمسیس ښارونه جوړ کړو ،او که چیرې دوی بیا زمونږ په وړاندې راشي نو د جګړې لپاره یې مضبوط کړو.
۱۹ستاسو هر څوک چې د مصر او اسرائیلو څخه زمونږ سره د جوړولو لپاره راشي ،هغه ته به د پاچا له خوا هره ورځ مزدوري ورکړل شي ،لکه څنګه چې هغه موږ ته امر کړی دی.
۲۰کله چې مصریانو او ټولو اسرائیلیانو د فرعون د درباریانو خبرې واورېدې ،نو مصریانو او اسرائیلیانو د فرعون د درباریانو ،پتوم او رعمسیس سره د ودانیو جوړولو لپاره راغلل ،مګر د لاویانو څخه یو هم د خپلو وروڼو سره د جوړولو لپاره راغی نه.

۲۱د فرعون ټولو نوکرانو او د هغه ټولو شهزادګانو په لومړي سر کې د ټولو اسراییلیانو سره د ورځني مزدورانو په توګه د جوړولو لپاره دوکه وکړه ،او په پیل کې یې اسراییلیانو ته خپله ورځنی مزدوري ورکړه.
۲۲د فرعون نوکرانو د ټولو اسراییلیانو سره یوځای ودانی جوړې کړې او د یوې میاشتې لپاره یې د اسراییلیانو سره په دې کار کې کار وکړ.
۲۳او د میاشتې په پای کې ،د فرعون ټول درباریان هره ورځ په پټه د اسرائیلیانو څخه ووتل.
۲۴نو په هغه وخت کې اسراییلیان کار ته دوام ورکړ ،خو بیا یې خپله ورځنۍ مزدوري ترلاسه کړه ،ځکه چې په هغه وخت کې د مصریانو څخه ځینې لا تر اوسه د اسراییلیانو سره کار کاوه؛ نو مصریانو په هغه ورځو کې اسراییلیانو ته خپله مزدوري ورکړه ،ترڅو دوی ،د دوی ملګري کارګران ،هم د خپل کار لپاره مزدوري واخلي.
۲۵د یو کال او څلورو میاشتو په پای کې ټول مصریان د اسرائیلیانو څخه ووتل ،نو اسرائیلیان یوازې په کار کې بوخت پاتې شول.
۲۶کله چې ټول مصریان د اسرائیلیانو څخه ووتل ،نو هغوی بېرته راغلل او په هغوی باندې ظلم کوونکي او ماموران شول .ځینې یې د اسراییلیانو د مشرانو په توګه ودرېدل ترڅو هغه ټول شیان چې دوی ته یې ورکول د هغوی د کار په بدل کې ترلاسه کړي.
۲۷مصریانو هره ورځ د اسرائیلیانو سره داسې کول ،ترڅو د هغوی په کار کې هغوی ته تکلیف ورکړي.
۲۸ټول بنی اِسرائیلیان په یوازې ځان په کار بوخت وو ،او مِصریانو د هغه وخت نه پس بنی اِسرائیلو ته هیڅ مزدوري نه ورکوله.
۲۹کله چې د اسرائیلو ځینو سړو د مزدورۍ د نه ورکولو له امله له کار کولو څخه انکار وکړ ،نو د فرعون غلامانو او نوکرانو په هغوی ظلم وکړ او سخت وهل یې او په زور یې بېرته راوستل چې د خپلو ورونو سره کار وکړي .ټولو مصریانو ټول عمر د اسرائیلیانو سره همداسې کول.
۳۰ټول اسرائیلیان په دې کار سره د مصریانو څخه ډېر ووېرېدل .ټول اسرائیلیان بېرته راستانه شول او پرته له اجورې څخه یې کار کاوه.
۳۱بنی اِسرائیلو پیتوم او رعمسیس ښارونه جوړ کړل ،او ټولو بنی اِسرائیلو کار وکړو ،ځینو خښتې جوړولې او ځینو یې ودانۍ جوړولې ، بنی اِسرائیلو د مِصر ټوله زمکه او د هغې دېوالونه جوړول او مضبوطول ،او بنی اِسرائیلو د ډېرو کلونو لپاره په کار بوخت وو ،تر هغه وخته پورې چې هغه وخت راغلو چې مالِک خُدائ هغوئ یاد کړل او د مِصر نه یې راوویستل.
۳۲مګر د لاویانو اولاد د پیل څخه تر هغه ورځې پورې چې هغوی له مصر څخه راووتل ،د خپلو اسرائیلیانو سره په کار کې بوخت نه وو.
۳۳د لاویانو ټول اولادونه پوهېدل چې مصریانو دا ټولې خبرې د اسرائیلیانو سره په دوکه کړې وې ،نو له همدې امله لاویانو د خپلو ورونو سره کار ته له ورتګ څخه ډډه وکړه.
۳۴مصریانو د لاویانو څخه وروسته کار ونه کړ ،ځکه چې هغوی په پیل کې د خپلو ورونو سره نه وو ،نو له همدې امله مصریانو هغوی یوازې پرېښودل.
۳۵د مصریانو لاسونه په دې کار کې د اسرائیلیانو په وړاندې په دوامداره توګه سخت وو ،او مصریانو په اسرائیلیانو باندې په سختۍ سره کار کاوه.
۳۶مصریانو د بني اسرائیلو ژوند په سخت کار ،د خښتو او خښتو په جوړولو او همدارنګه په پټیو کې په هر ډول کار سره تریخ کړ.
۳۷او بنی اِسرائیلو د مِصر بادشاه ملول ته" مرور ،د مِصر بادشاه "نوم ورکړو ،ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې مِصریانو د هر ډول کار کولو سره د هغوئ ژوند تریخ کړے وو.
۳۸مصریانو په اسرائیلیانو باندې ټول کارونه کول ،نو هغوی به یې په سختۍ سره کول ترڅو په اسرائیلیانو باندې سخت ظلم وکړي .هر څومره چې هغوی په هغوی باندې ظلم زیاتی کاوه ،هغومره یې شمېر زیاتېده او مصریان د اسرائیلیانو په خاطر غمجن کېدل.

څپرکی۶۶

۱په هغه وخت کې د ادوم د پاچا بداد زوی حداد مړ شو او د هغه په ځای سمله چې د مشرق د خلکو د خاورې مسریکه څخه و ،پاچا شو.
۲د مصر د پاچا فرعون د واکمنۍ په دیارلسم کال کې ،چې د اسراییلیانو مصر ته د تګ یو سل او پنځه ویشتم کال و ،سمله په ادوم باندې اتلس کاله حکومت وکړ.
۳او کله چې هغه پاچا شو ،نو هغه خپل لښکر راوویست ترڅو د الیفاز زوی صفو او د چتیم اولادونو سره جګړه وکړي ،ځکه چې دوی د افریقا د پاچا انجیاس سره جګړه کړې وه ،او دوی د هغه ټول لښکر له منځه یوړ.
۴خو هغه ورسره ونه جنګېد ،ځکه چې د عیسو اولاد هغه منع کړ او ویې ویل چې هغه د دوی ورور دی .نو سمله د عیسو د اولادونو خبره ومنله او د خپلو ټولو لښکرو سره د ادوم خاورې ته راستون شو او د الیفاز د زوی صفو سره د جګړې لپاره لاړ نه شو.
۵د مصر پاچا فرعون دا خبره واورېده او ویې ویل :د ادوم پاچا سمله پرېکړه کړې ده چې د کتیم د اولادې سره جګړه وکړي او وروسته به د مصر په وړاندې د جګړې لپاره راشي.
۶کله چې مصریانو دا خبره واورېدله ،نو هغوی په اسراییلیانو باندې سخت کار زیات کړ ،ترڅو اسرائیلیان ورسره هغه ډول چلند ونه کړي لکه څنګه چې یې د حداد په وخت کې د عیسو د اولادې سره په جګړه کې کړي وو.
۷نو مصریانو بنی اِسرائیلو ته وویل" :ژر شئ ،خپل کار وکړئ ،خپل کار بشپړ کړئ او ځمکه مضبوطه کړئ ،ترڅو ستاسو ورونه د عیساؤ اولاد زمونږ سره د جنګ کولو لپاره رانه شي ،ځکه چې ستاسو په خاطر به هغوی زمونږ سره جنګ وکړي".
۸اسرائیلیانو هره ورځ د مصریانو په څېر کار کاوه .مصریانو په اسرائیلیانو باندې ظلم کاوه ترڅو په خپل هېواد کې یې کم کړي.
۹خو څنګه چې مصریانو په اسرائیلیانو باندې سخت کار زیات کړ ،نو اسرائیلیان هم زیات شول او ډېر شول او ټول مصر د اسرائیلیانو څخه ډک شو.

۱۰د اسرائيليانو د مصر ته د ننوتلو په يو سل او پنځه ويشتم کال کې ،ټولو مصريانو وليدل چې د دوی پلان د اسرائيليانو په وړاندې بريالی نه شو ،بلکې دوی زيات شول او ډېر شول ،او د مصر خاوره او د جوشن ځمکه د اسرائيليانو څخه ډکه شوه.
۱۱نو د مصر ټول مشران او هوښياران د فرعون مخې ته راغلل او هغه ته يې سجده وکړه او د هغه په وړاندې کښېناستل.
۱۲د مِصر ټولو مشرانو او هوښيارانو بادشاه ته ووئيل" ،بادشاه دې تل ژوندے وي ،تا مونږ ته د بنی اِسرائيلو په خلاف مشوره راکړه او مونږ هم د بادشاه د حُکم سره سم عمل وکړو".
۱۳خو د مزدورئ د زياتوالي په تناسب سره هغوی په ځمکه کې ډېرېږي او وده کوي ،او وګورئ چې ټول هېواد له هغوی ډک دی.
۱۴نو اوس زمونږ باداره او بادشاه ،د ټولو مِصريانو سترګې ستا په طرف دي چې د خپل حکمت سره هغوئ ته مشوره ورکړې چې په بنی اِسرائيلو غالب شی او هغوئ تباه کړی يا د مُلک نه يې لرې کړی .بادشاه هغوئ ته په جواب کښې ووئيل" ،تاسو ته په دې معامله کښې مشوره درکړه چې مونږ ته پته ولګی چې د هغوئ سره څهٔ کول پکار دي".
۱۵او د بادشاه د مشاورينو څخه يو افسر ،چې نوم يې ايوب وو ،د عوض په خاوره کې د ميسوپوټاميه څخه وو ،بادشاه ته يې ځواب ورکړ او ويې ويل:
۱۶که چېرې پاچا خوشحاله شي ،نو هغه دې د خپل خدمتګار مشوره واوري .پاچا ورته وويل :وو ايه.
۱۷نو ايوب د بادشاه ،شهزادګانو او د مِصر د ټولو مشرانو په وړاندې خبرې وکړې او وې وئيل،
۱۸ګوره ،د بادشاه مشوره چې هغه پخوا د بنی اِسرائيلو د کار درناوی کولو مشوره ورکړې وه ډېره ښه ده ،او تاسو بايد د تل لپاره د هغو کار کوونکو څخه لرې نه کړئ چې کار کوي.
۱۹خو دا هغه مشوره ده چې د هغې په واسطه تاسو کولی شئ هغوی کم کړئ ،که چېرې بادشاه ته دا ښه ښکاري چې هغوی وځوروي.
۲۰ګورئ ،مونږ د ډېر وخت راهيسې د جګړې څخه وېرېږو ،او مونږ وايو ،کله چې اسرايیل په دې خاوره کې ډېر شي ،که جګړه وشي ، نو دوی به موږ له دې خاورې څخه وشړي.
۲۱که چېرې پاچا وغواړي ،نو يو شاهي فرمان دې خپور شي او د مصر په قوانينو کې دې وليکل شي چې بدل نشي ،هر نارينه ماشوم چې د اسراييليانو څخه زيږيدلی وي ،د هغه وينه دې په ځمکه توی شي.
۲۲او ستا په دې کولو سره ،کله چې د اسراييلو ټول نارينه ماشومان مړه شي ،د دوی د جګړو بدمرغي به ودرېږي؛ پاچا دې دا کار وکړي او ټولې عبراني قابلې دې راوغواړي او په دې کار کې دې هغوی ته امر وکړي چې دا کار وکړي؛ نو دا کار پاچا او شهزادګانو ته خوښ شو ،او پاچا د ايوب د وينا سره سم عمل وکړ.
۲۳نو پاچا هغه عبراني دايي راوغوښتلې چې راوغوښتل شي ،چې د يوې نوم يې شفر او د بلې نوم يې فوعه وو.
۲۴او دائيګانې د بادشاه مخې ته راغلې او د هغهٔ په حضور کې ودرېدلې.
۲۵او بادشاه هغوئ ته وفرمائيل" ،کله چې تاسو د عبراني ښځو د دائيي دنده ترسره کوئ او هغوئ په تخت باندې وينئ ،که زوئ وي ،نو هغه به ووژنئ ،خو که لور وي ،نو هغه به ژوندۍ پاتې شي".
۲۶خو که چېرې ته دا کار ونه کړې ،نو زه به تا او ستا ټول کورونه په اور کې وسوزوم.
۲۷خو دايېې له خدايه وېرېدلې او د مصر د پاچا او د هغه د خبرو غوږ يې ونه نيوه ،او کله چې به عبراني ښځو د داې لپاره زوی يا لور راوړله ،نو دايېې به د ماشوم سره هر څه کول او ژوندی به يې پرېښود؛ دايرې به ټول عمر همداسې کول.
۲۸دا خبره پاچا ته وشوه ،او هغه قابلې راوغوښتې او هغوی ته يې وويل :ولې مو دا کار وکړ او ماشومان مو ژوندي وساتل؟
۲۹او قابلو ځواب ورکړ او د پاچا په وړاندې يې سره خبرې وکړې او ويې ويل:
۳۰بادشاه دې دا فکر ونکړي چې عبراني ښځې د مصريانو ښځو په څېر دي ،ځکه چې د اسرائيلو ټول ماشومان روغ دي ،او مخکې له دې چې دائيي راشي ،هغوی زېږول کېږي ،او موږ ستا وينځې يو ،له ډېرو ورځو راهيسې هيڅ عبراني ښځې زموږ په وړاندې ماشوم نه دی راوړی ،ځکه چې ټولې عبراني ښځې خپلې دايي دي ،ځکه چې هغوی روغې دي.
۳۱فرعون د هغوی خبرې واورېدې او په دې خبره يې باور وکړ .دايي د پاچا څخه لاړې او خدای پاک ورسره ښه چلند وکړ او خلک ډېر زيات شول او ډېر زيات شول.

څپرکی۶۷

۱په مصر کې د لاوي د اولاد څخه يو سړی وو چې نوم يې عمرام وو ،هغه د قهات زوی وو ،هغه د لاوي زوی وو او د اسراييلو زوی وو.
۲نو دا سړی لاړ او د خپل پلار د خور لاوي لور يوکبد سره يې واده وکړ ،او هغه يو سل او شپاړس کلنه وه ،او هغه د هغې سره راغله.
۳هغه ښځه اميدواره شوه او لور يې وزېږېدله ،او هغې پرې مريم نوم کېښود ،ځکه چې په هغه ورځو کې مصريانو د بني اسرائيلو ژوند تريخ کړی وو.
۴هغه بيا اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه او د هغه نوم يې هارون کېښود ،ځکه چې د هغې د اميدوارئ په ورځو کې فرعون د اسرائيليانو د نارينه زامنو وينه تويول پيل کړل.
۵په هغو ورځو کې صفو د عيسو د زوی او د اليفاز زوی او د هيتيم پاچا مړ شو او يانياه د هغه په ځای پاچا شو.
۶هغه موده چې صفو د هتيم په اولادې باندې پنځوس کاله حکومت وکړ ،بيا هغه مړ شو او د هتيم په خاوره کې د نبنا په ښار کې ښخ شو.
۷او ياناس ،چې د کتيم د اولادونو څخه يو له ځواکمنو سړيو څخه و ،د هغه وروسته پاچا شو او هغه پنځوس کاله پاچاهي وکړه.
۸د کِتيم د بادشاه د مرګ نه پس ،د بعور زوئ بلعام د کِتيم د مُلک نه وتښتېدو او مِصر ته د مِصر بادشاه فرعون ته لاړو.
۹فرعون هغه په ډېر عزت سره ومانه ،ځکه چې هغه د هغه د حکمت په اړه اورېدلي و ،او هغه ته يې ډالۍ ورکړې ،مشاور يې وټاکه او هغه يې لوړ کړ.

۱۰بلعام په مصر کې د بادشاه د ټولو امیرانو په شان عزتمن اوسېدو ،او امیرانو هغه لوړ کړو ،ځکه چې هغوئ ټولو د هغهٔ د حکمت زده کولو خواهش کولو.

۱۱او د اسراییلو د مصر ته د تلو په یو سل او دېرشم کال کې ،فرعون خوب ولید چې هغه په خپل پاچاهي تخت ناست دی ،او خپلې سترګې یې پورته کړې او یو بوډا سړی یې ولید چې د هغه په وړاندې ولاړ دی ،او د بوډا سړي په لاسونو کې یې پلې وې ،داسې پلې چې سوداګر یې کاروي.

۱۲او زاړه سړي تلې راواخیستلې او د فرعون په مخ کې یې وځړولې.

۱۳هغه بوډا سړي د مصر ټول مشران ،ټول مشران او مشران سره یو ځای کړل او هغوی یې سره وتړل او په یوه تله کې یې کېښودل.

۱۴هغه یو شیدې ورکوونکې وزه واخیسته او په بل تله کې یې واچوله ،او وزه د ټولو څخه غوره شوه.

۱۵فرعون په دې وېروونکې رویا حیران شو چې ولې دا ماشوم د ټولو څخه ډېر غوره شو ،او فرعون راویښ شو او ویې لیدل چې دا خوب وو.

۱۶فرعون سهار وختي پاڅېد او خپل ټول درباریان یې راوغوښتل او خوب یې ورته بیان کړ .نو سړي ډېر ووېرېدل.

۱۷نو بادشاه خپلو ټولو هوښیارانو ته وویل" ،زه تاسو ته زنګ کوم چې زما خوب تعبیر کړئ ،ترڅو زه یې پوه شم".

۱۸د بعور زوی بلعام پادشاه ته په ځواب کې وویل" :دا د یوې لویې بلا څخه پرته بل څه نه ده چې په وروستیو ورځو کې به په مصر باندې راښکاره شي.

۱۹ځکه چې د اسراییلو څخه به یو زوی پیدا شي چې ټول مصر او د هغه اوسیدونکي به له منځه یوسي او اسراییلیان به په خپل لوی لاس له مصر څخه وباسي.

۲۰نو اوس ،اے بادشاه سلامت ،په دې معامله مشوره وکړه چې د بنی اِسرائیلو اُمید او د هغوئ اُمید له مینځه یوسې ،مخکې لدې چې په مِصر باندې دا افت راشی.

۲۱بادشاه بلعام ته ووئیل" ،مونږ به د بنی اِسرائیلو سره څهٔ وکړو؟ یقیناً چې مونږ په اول ځل د هغوئ په خلاف یو خاص طریقه کار کړے وو او په هغوئ غالب نهٔ شو راتلے".

۲۲نو اوس تاسو ته هم د هغوی په وړاندې مشوره راکړئ چې په هغه سره موږ پرې بریالي شو.

۲۳بلعام بادشاه ته په ځواب کې وویل" :اوس خپل دوه مشیران راولېږه او راوغواړه ،موږ به وګورو چې د هغوی مشوره په دې مسله کې څه ده او بیا به ستا غلام خبرې وکړي".

۲۴نو بادشاه خپل دوه مشیران ،رعوئیل مدیانی او ایوب عُزي راوغوښتل ،او هغوئ راغلل او د بادشاه په مخکښې کښېناستل.

۲۵بادشاه هغوئ ته ووئیل" ،ګورئ ،تاسو دواړو هغه خوب واورېد چې ما لیدلے دے او د هغې تعبیر یې هم واورېد .نو اوس مشوره ورکړئ او پوهه شئ او وګورئ چې د بنی اِسرائیلو سره څهٔ کول پکار دي ،چې مونږ پرې غالب شو ،مخکې لدې چې د هغوئ شر زمونږ په وړاندې راښکاره شي".

۲۶رعوئیل مدیانی بادشاه ته په ځواب کښې ووئیل" ،بادشاه دې ژوندے وی ،بادشاه دې تل ژوندے وی".

۲۷که چېرې بادشاه ته دا ښه ښکاري ،نو هغه دې د عبرانیانو سره د مینې کولو څخه لاس واخلي او هغوی پرېږدي او خپل لاس دې د هغوی په ضد نه پورته کوي.

۲۸ځکه چې دا هغه کسان دي چې څښتن په پخوانیو وختونو کې غوره کړي وو ،او د ځمکې د ټولو قومونو او د ځمکې د پاچاهانو څخه یې د خپل میراث په توګه واخیستل؛ او څوک شته چې خپل لاس یې د دوی په وړاندې په بې ګناهۍ سره اوږد کړی وي ،چې د دوی خدای یې انتقام نه وي اخیستی؟

۲۹ته پوهېږې چې کله حضرت ابراهیم مصر ته لاړ ،نو د مصر پخواني پاچا فرعون د هغه ښځه ساره ولیده او هغه یې د خپلې ښځې په توګه ونیوه ،ځکه چې حضرت ابراهیم وویل :هغه زما خور ده ،ځکه چې هغه وېرېده چې د مصر خلک به هغه د خپلې ښځې په خاطر ووژني.

۳۰او کله چې د مصر پاچا ساره ونیوله ،نو خدای پاک هغه او د هغه کورنۍ په سختو آفتونو ووهله ،تر دې چې هغه ابراهیم ته د هغه میرمن ساره بیرته ورکړه ،او هغه روغ شو.

۳۱او ابی ملک جراری ،د فلسطینیانو پاچا ،خدای پاک د ابراهیم د ښځې ساره په خاطر سزا ورکړه ،چې د انسان څخه تر حیوان پورې یې د ټولو رحمونو مخه ونیوله.

۳۲کله چې د دوی خدای د شپې په خوب کې ابی ملک ته راغی او هغه یې ووېروه ترڅو ابراهیم ته ساره بیرته ورکړي چې هغه یې نیولې وه ،او وروسته د جرار ټول خلک د ساره له امله سزا ورکړل شوه ،او ابراهیم خپل خدای ته د دوی لپاره دعا وکړه ،او هغه د هغه دعا ومنله او هغه هغوی روغ کړل.

۳۳ابی ملک د هغو ټولو بدمرغیو څخه ووېرېد چې په هغه او د هغه په قوم راغلې وې .هغه د هغه ښځې ساره ته راستون شو او هغه ته یې ډېرې ډالۍ ورکړې.

۳۴کله چې هغه حضرت اسحاق له جرار څخه وشړلو ،نو خدای پاک هم ورسره همداسې وکړل .خدای پاک هغه ته ډېر عجیب کارونه وکړل ،چې د جرار ټولې اوبه وچې شوې او حاصل ورکوونکې ونې یې ونه زېږولې.

۳۵تر دې چې ابی ملک جرار ،د هغه ملګری احوزات او د هغه د لښکر مشر پیکول هغه ته ورغلل او د هغه په وړاندې په ځمکه ټیټ شول.

۳۶هغوی له هغه څخه وغوښتل چې د هغوی لپاره دعا وکړي ،او هغه د هغوی لپاره څښتن ته دعا وکړه ،او څښتن د هغه څخه دعا وغوښته او هغوی یې روغ کړل.

۳۷همدارنګه یعقوب ،چې هغه ساده سړی و ،د خپل صداقت له امله د خپل ورور عیسو او د هغه د مور د ورور لابان له لاس څخه ،چې د هغه د ژوند په لټه کې و ،وژغورل شو؛ همدارنګه د کنعان د ټولو پاچاهانو له لاس څخه چې د هغه او د هغه د اولادونو په وړاندې راټول

شوي وو ترڅو دوی له منځه یوسي ،او ښځنتن هغوی د هغوی له لاس څخه وژغورل ،چې دوی په هغوی باندې بدل شول او هغوی یې ووژل ،ځکه چې چا کله هم د هغوی په وړاندې د معافیت سره لاس اوږد کړی دی؟

۳۸ستا د پلار پلار فرعون ،د یعقوب زوی یوسف د مصر د ټولو شهزادګانو څخه لوړ کړ ،کله چې هغه د هغه حکمت ولید ،ځکه چې هغه د خپلې حکمت په وسیله د هغه هېواد ټول اوسېدونکي د قحطۍ څخه وژغورل.

۳۹وروسته یې یعقوب او د هغه اولادونو ته امر وکړ چې مصر ته راشي ،ترڅو د دوی د فضیلت په واسطه د مصر ځمکه او د جوشن ځمکه د قحطۍ څخه وژغورل شي.

۴۰نو اوس که ستا په نظر کې دا ښه ښکاري ،نو د اسرائیلیانو له منځه وړل پرېږده ،خو که ستا خوښه نه وي چې هغوی په مصر کې واوسیږي ،نو هغوی له دې ځای څخه وباسه ترڅو د کنعان خاورې ته لاړ شي ،هغه خاوره چې د هغوی نیکونه په کې اوسېدل.

۴۱کله چې فرعون د یترو خبرې واورېدې ،نو ډېر په قهر شو .هغه د شرم سره د پاچا له حضور څخه پورته شو او خپل هېواد مدیان ته لاړ او د یوسف امسا یې له ځانه سره یوړه.

۴۲نو بادشاه عُزې ایوب ته ووئیل" ،ایوب ته څهٔ وایئ او د عبرانیانو په حق کښې ستا مشوره څهٔ ده؟"

۴۳نو ایوب پاچا ته وویل :ګوره ،د دې خاورې ټول اوسېدونکي ستا په واک کې دي ،پاچا دې هغه څه وکړي چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري.

۴۴بادشاه بلعام ته ووئیل" ،بلعام ،تهٔ څهٔ وئیلې یې ،خپله خبره وکړه چې مونږ یې واورو".

۴۵بلعام بادشاه ته ووئیل" ،د عبرانیانو په خِلاف بادشاه چې کومه مشوره ورکړې ده د هغې نه به هغوئ خلاص کړے شی ،او بادشاه به د هیڅ صلاح سره په هغوئ باندې غالب نهٔ شی راتلے".

۴۶ځکه که ته فکر کوې چې هغوی د اور په لمبو سره کم کړې ،نو ته نشې کولی چې هغوی ته ماتې ورکړې ،ځکه چې یقینا د هغوی خدای د هغوی پلار ابراهیم د کلدانیانو د اور څخه وژغوره .او که ته فکر کوې چې هغوی په توره سره له منځه یوسې ،نو یقینا د هغوی پلار اسحاق له هغه څخه وژغورل شو او د هغه پر ځای یو پسه کېښودل شو.

۴۷او که چېرې ته په سخت او سخت کار سره د هغوی د کمولو اراده وکړې ،نو په دې کې به هم بریالی نشې ،ځکه چې د هغوی پلار یعقوب د لابان په هر ډول سخت کار کې خدمت کاوه او بریالی شو.

۴۸نو اوس ،اے بادشاه ،زما خبرې واوره ،ځکه چې دا هغه مشوره ده چې د هغوی په وړاندې شوې ده ،چې په واسطه به یې ته په هغوی غالب شې ،او له هغې څخه باید ونه وځې.

۴۹که پاچا وغواړي نو هغه دې امر وکړي چې د دوی ټول ماشومان چې له نن ورځې څخه وروسته زیږیدلي دي ،په اوبو کې وغورځول شي ،ځکه چې په دې سره تاسو کولی شئ د دوی نوم له منځه یوسئ ،ځکه چې هیڅ یو یې او نه هم د دوی پلرونه په دې ډول محاکمه شوي دي.

۵۰پاچا د بلعام خبرې واورېدې او دا خبره د پاچا او شهزادګانو په زړه کې خوښه شوه او پاچا د بلعام د خبرې سره سم عمل وکړ.

۵۱نو پاچا امر وکړ چې په ټول مصر کې دې یو فرمان صادر شي او یو قانون دې صادر شي چې ووایي :هر نارینه ماشوم چې له نن ورځې څخه وروسته د عبرانیانو څخه زیږیدلی وي باید په اوبو کې وغورځول شي.

۵۲فرعون خپلو ټولو درباریانو ته غږ وکړ او ورته ویې ویل" :لاړ شئ او د جوشن په ټوله سیمه کې هغه ځای ولټوئ چې اسرائیلیان په کې دي او وګورئ چې د عبرانیانو هر زوی چې زېږېدلی وي هغه به په سیند کې وغورځول شي ،خو هره لور به ژوندۍ پرېږدئ".

۵۳کله چې بني اسرائیلو دا خبره واورېده چې فرعون امر کړی وو چې خپل نارینه ماشومان په سیند کې وغورځوئ ،نو ځینې خلک له خپلو ښځو څخه جلا شول او نور ورسره یوځای شول.

۵۴او له هغې ورځې وروسته ،کله چې د هغو اسراییلي ښځو د زیږون وخت راورسېد چې د خپلو میړونو سره پاتې وې ،دوی پټې ته لاړې چې هلته زیږون وکړي ،او دوی په پټې کې زیږون وکړ ،او خپل ماشومان یې په پټې کې پرېښودل او بیرته کور ته راستانه شول.

۵۵او هغه ښځنتن چې د دوی د نیکونو سره یې قسم خوړلی و چې دوی به زیات کړي ،خپلې خدمتګارې فرښتې چې په آسمان کې دي ، واستولې چې هر ماشوم په اوبو کې ومینځي ،مسح یې کړي او په هغې باندې ولګوي او په لاسونو کې یې دوه نرمې ډبرې ورکړي چې له یوې څخه یې شیدې ښځبي او له بلې څخه شات ،او هغه یې ویښتان تر زنګونونو پورې لوی کړل چې په واسطه یې ځان پټ شي؛ ترڅو هغه ته تسلیت ورکړي او د هغه سره ونښلي ،د هغه لپاره د هغه د رحم له امله.

۵۶او کله چې خدای پر دوی رحم وکړ او غوښتل یې چې دوی د ځمکې په مخ باندې زیات کړي ،نو هغه خپلې ځمکې ته امر وکړ چې دوی په کې وساتي ترڅو د دوی د لوییدو تر وخته پورې وساتل شي ،وروسته له هغه چې ځمکې خپله خوله پرانیستله او دوی یې کانګې کړل او دوی د ځمکې د بوټو او د ځنګل د واښو په څیر له ښار څخه راووتل ،او دوی هر یو خپلې کورنۍ او د خپل پلار کور ته راستانه شول ،او دوی د دوی سره پاتې شول.

۵۷او د بني اسرائیلو ماشومان په ځمکه کې د پټې د بوټو په څېر وو ،د خدای د فضل له امله چې پر هغوی وشو.

۵۸کله چې ټولو مصریانو دا کار ولید ،نو هر یو د خپلو غواګانو او د یوې د چل سره خپلو پټیو ته لاړل او هغه یې داسې وکرل لکه څنګه چې یو څوک د تخم په وخت کې ځمکه کري.

۵۹کله چې هغوی کښت کاوه ،نو د اسراییلیانو ماشومانو ته یې زیان نه شو رسولی ،نو خلک ډېر زیات شول او ډېر زیات شول.

۶۰فرعون خپلو درباریانو ته هره ورځ امر وکړ چې د اسرائیلیانو د ماشومانو د لټولو لپاره جشن ته لاړ شي.

۶۱کله چې هغوی یو ولټولو او پیدا یې کړ ،نو هغوی هغه د خپلې مور له غېږې څخه په زور واخیست او په سیند کې یې وغورځاوه ،خو نجلۍ یې د خپلې مور سره پرېښوده .مصریانو ټول عمر د اسراییلیانو سره همداسې کول.

فصل۶۸

۱په هغه وخت کې د خدای روح په مریم باندې نازل شو چې د عمرام لور او د هارون خور وه ،هغه بهر لاړه او د کور په اړه یې نبوت وکړ او ویې ویل :وګورئ ،دا ځل به زما د مور او پلار څخه یو زوی پیدا شي ،او هغه به اسراییل د مصریانو له لاس څخه وژغوري.
۲کله چې عمرام د خپلې لور خبرې واورېدې ،نو لاړ او خپله ښځه یې بېرته کور ته راوستله ،ځکه چې هغه وخت چې فرعون امر کړی و چې د یعقوب د کورنۍ هر نارینه ماشوم په اوبو کې وغورځول شي ،هغه یې شړلې وه.
۳نو عمرام خپله ښځه یوکبد د هغه د شړلو څخه درې کاله وروسته وادهٔ کړه او د هغې سره راغی او هغه امیدواره شوه.
۴او د اوو میاشتو په پای کې د هغې یو زوی پیدا شو ،او ټول کور د لمر او سپوږمۍ د رڼا په څیر د دوی د ځلیدو په وخت کې د لوی رڼا څخه ډک شو.
۵کله چې ښځې ماشوم ولید چې ښه او په لیدو کې ښکلی دی ،نو هغې یې د دریو میاشتو لپاره په یوه داخلي کوټه کې پټ کړ.
۶په هغو ورځو کې مصریانو دسیسه جوړه کړه چې هلته ټول عبرانیان له منځه یوسي.
۷مصرۍ ښځې د جوشن سیمې ته لاړې چېرته چې اسرائیلیان وو ،او خپل ماشومان یې په خپلو اوږو باندې راوړل ،هغه ماشومان چې خبرې یې نه کولې.
۸په هغو ورځو کې چې د اسرائیلو ښځو به اولادونه راوړل ،هرې ښځې خپل زوی د مصریانو څخه پټاوه ،ترڅو مصریان د هغوی د زیږیدو څخه خبر نه شي او هغوی له خپلې خاورې څخه له منځه نه یوسي.
۹مصرۍ ښځې د جوشن ښار ته راغلې او د هغوی ماشومان چې خبرې یې نشوای کولی ،په اوږو سپاره وو .کله چې یوه مصرۍ ښځه د یوې عبراني ښځې کور ته راغله ،نو ماشوم یې ژړل.
۱۰او کله چې هغه ماشوم چې په داخلي کوټه کې و ،چیغه کړه ،نو مصرۍ ښځې لاړې او دا خبره یې د فرعون کور ته وکړه.
۱۱فرعون خپل درباریان ولېږل چې ماشومان واخلي او ووژني؛ مصریانو تل د عبراني ښځو سره همداسې کول.
۱۲او په هغه وخت کې ،د یوکبد د خپل زوی د پټولو څخه تقریباً درې میاشتې وروسته ،د فرعون په ماڼۍ کې دا خبره ښکاره شوه.
۱۳هغه ښځه د افسرانو د راتلو څخه مخکې ژر خپل زوی د ځان سره بوتلو .هغې د هغه لپاره د تورو یوه صندوق واخیسته ،هغه یې په لیمو او رال پوښ کړ او ماشوم یې په کې واچاوه او د سیند په غاړه یې په بیرغونو کې کېښود.
۱۴د هغه خور مریم لرې ولاړه وه چې پوه شي چې د هغه سره به څه کېږي او د هغې د خبرو څخه به څه کېږي.
۱۵په هغه وخت کې خدای پاک په مصر کې سخته تودوخه راولېږله ،چې د انسان غوښه یې د لمر په څېر په خپل مدار کې وسوځوله او مصریان یې ډېر ځورول.
۱۶ټول مصریان د سیند ته د غسل کولو لپاره لاړل ،ځکه چې د تودوخې له امله د هغوی غوښې سوزېدلې وې.
۱۷د فرعون لور بتیه هم د سختې ګرمۍ له امله د غسل کولو لپاره سیند ته لاړه او د هغې وینځې او د مصر ټولې ښځې هم د سیند په غاړه ګرځېدلې.
۱۸بتیه خپلې سترګې د سیند خوا ته پورته کړې او د اوبو په سر یې کشتۍ ولیده ،نو خپله وینځه یې د راوړلو لپاره واستوله.
۱۹هغې هغه پرانیستله او ماشوم یې ولید ،او ماشوم یې ژړل ،او په هغه یې رحم وکړ او ویې ویل :دا د عبرانیانو ماشومانو څخه یو دی.
۲۰د مصر ټولو ښځو چې د سیند په غاړه ګرځېدلې غوښتل چې هغه ته شیدې ورکړي ،خو هغه ونه غوښتل چې شیدې ورکړي ،ځکه چې دا کار د څښتن له خوا شوی و ،ترڅو هغه بېرته خپلې مور ته شیدې ورکړي.
۲۱د هغه خور مریم په هغه وخت کې د سیند په غاړه د مصریانو ښځو سره وه .هغې دا کار ولید او د فرعون لور ته یې وویل" :آیا زه لاړه شم او د عبراني ښځو څخه یوه دایي راولم چې ستا لپاره ماشوم ته شیدې ورکړي؟"
۲۲د فرعون لور هغې ته وویل" :لاړه شه "او هغه ځوانه ښځه لاړه او د ماشوم مور یې راوغوښته.
۲۳د فرعون لور یوکبد ته وویل" :دا ماشوم واخله او زما لپاره یې شیدې ورکړه ،زه به ستا مزدوري درکړم ،هره ورځ دوه سیکې سپین زر ".ښځې ماشوم واخیست او شیدې یې ورکړې.
۲۴او د دوو کلونو په پای کې ،کله چې ماشوم لوی شو ،هغې هغه د فرعون لور ته راوړه ،او هغه د هغې د زوی په څېر شو ،او هغې د هغه نوم موسی کېښود ،ځکه چې هغې وویل" ،ځکه چې ما هغه د اوبو څخه راوویست".
۲۵د هغه پلار عمرام د هغه نوم حبار کېښود ،ځکه چې هغه وویل" :دا د هغه لپاره وه چې هغه د خپلې ښځې سره واده وکړ چې هغه یې رد کړې وه".
۲۶د هغه مور یوکبد د هغه نوم یکوتئیل کېښود ،ځکه چې هغې وویل" :ما د هغه لپاره د قادر مطلق څخه هیله کړې وه ،او خدای هغه ماته بېرته راکړ".
۲۷د هغه خور مریم د هغه نوم یرد کېښود ،ځکه چې هغه د هغه وروسته د سیند غاړې ته راښکته شوه ترڅو پوه شي چې د هغه انجام به څه وي.
۲۸د هغه ورور هارون د هغه نوم ابی زانوخ کېښود او ویې ویل :زما پلار زما مور پرېښوده او د هغه په خاطر هغې ته راستون شو.
۲۹د عمرام پلار قهات د هغه نوم ابیګدور کېښود ،ځکه چې د هغه په خاطر خدای پاک د یعقوب د کور وران شوی ځای ورغوه کړ ، ترڅو هغوی نور خپل نارینه ماشومان په اوبو کې ونه غورځوي.
۳۰د هغوی دایي د هغه نوم ابی سوخو کېښود او ویې ویل :هغه د حام د اولادې له امله د درېیو میاشتو لپاره په خپل خېمه کې پټ شو.
۳۱ټولو اسراییلیانو د هغه نوم سمعیاه د نتنایل زوی کېښود ،ځکه چې دوی ویل" :په خپل وخت کې خدای د دوی فریاد واورېد او دوی یې د ظالمانو څخه وژغورل".
۳۲حضرت موسیٰ د فرعون په کور کې وو او د فرعون د لور بتیه سره د زوی په څېر وو ،او حضرت موسیٰ د پاچا د زامنو په منځ کې لوی شو.

فصل ۶۹

۱د ادوم بادشاه په هغه ورځو کښې ،د خپلې بادشاهۍ په اتلسم کال مړ شو او په خپل هغه کور کښې ښخ شو چې هغهٔ د ادوم په مُلک کښې د خپل بادشاهۍ د استوګنې په توګه د ځان لپاره جوړ کړے وو.
۲د عیسو اولادې فتور ته چې د سیند په غاړه دی ،ولیږل او له هغه ځای څخه یې یو ځوان سړی چې ښکلی سترګې او ښکلی څېره یې درلوده ،راوویست چې نوم یې ساؤل وو او هغه یې د سمله په ځای د ځانونو پاچا وټاکه.
۳شائول د ادوم په خاوره کې د عیسو په ټولو اولادونو باندې څلوېښت کاله حکومت وکړ.
۴کله چې د مصر پاچا فرعون ولیدل چې هغه مشوره چې بلعام د اسراییلیانو په اړه ورکړې وه بریالۍ نه شوه ،خو بیا هم هغوی د اولادې په توګه ډېر شول او د مصر په ټول هېواد کې ډېر شول.
۵په هغه ورځو کې فرعون امر وکړ چې په ټول مصر کې دې د اسرائیلو قوم ته اعلان وشي چې هیڅوک دې د خپل ورځني کار څخه هیڅ شی کم نه کړي.
۶او که څوک په خپل ورځني کار کې ،که هغه په خښتو کې وي یا په خښتو کې ،نیمګړی ومونډل شي ،نو د هغه کشر زوی به د هغوی په ځای وټاکل شي.
۷په هغو ورځو کې د مصریانو مزدوري په بني اسرائیلو باندې ډېره شوه .که چېرې د یو سړي په ورځني کار کې یوه خښته هم کمه وه ، نو مصریانو به د هغه کشر زوی د هغه له مور څخه په زور واخیست او د هغه خښتو په ځای به یې په ودانۍ کې واچاوه چې د هغه پلار یې نیمګړې پرېښودې وه.
۸مصریانو د اوږدې مودې لپاره هره ورځ د ټولو اسرائیلیانو سره همداسې کول.
۹مګر د لاوي قبیلې په هغه وخت کې د پیل څخه د خپلو وروڼو اسراییلیانو سره کار نه کاوه ،ځکه چې د لاوي اولاد د مصریانو د چالاکۍ څخه خبر وو چې دوی په لومړي سر کې د اسراییلیانو سره ترسره کول.

فصل ۷۰

۱د موسیٰ د پېدایښت نه په دریم کال ،فِرعون په یوه مېلمستیا کښې ناست وو ،په داسې حال کښې چې ملکه الفرانیت د هغهٔ په ښی لاس او باتیاه د هغهٔ په چپ لاس کښې ناسته وه ،هلک موسیٰ د هغې په غېږ کښې پروت وو ،او د بعور زوئ بلعام د خپلو دوو زامنو سره او د بادشاهۍ ټول مشران د بادشاه په حضور کښې په مېلمستیا کښې ناست وو.
۲هلک خپل لاس د پاچا په سر وغځاوه ،د پاچا له سر څخه یې تاج واخیست او په خپل سر یې کېښود.
۳کله چې پاچا او شهزادګانو هغه کار ولید چې هلک کړی و ،نو پاچا او شهزادګان ووېرېدل ،او یو سړي خپل ګاونډي ته حیرانتیا څرګنده کړه.
۴نو بادشاه د هغه سره په مېز ناستو مشرانو ته وویل" ،تاسو څه وایئ او تاسو څه وایئ ،اې امیرانو ،په دې معامله کې ،او د دې عمل په خاطر د هلک په وړاندې څه سزا ده؟"
۵بیا د بعور جادوګر زوئ بلعام بادشاه او شهزادګانو ته جواب ورکړو او وې وئیل" ،اے زما بادشاه او بادشاه ،اوس هغه خوب راياد کړه چې تا د ډېرو ورځو راهیسې لیدلے وو او هغه چې ستا نوکر تا ته تعبیر کړے وو.
۶نو اوس دا د عبرانیانو له ماشومانو څخه یو ماشوم دی ،په هغه کې د خدای روح دی ،او زما بادار ،بادشاه دې دا تصور ونه کړي چې دې ځوان دا کار بې له پوهې کړی دی.
۷ځکه چې هغه یو عبراني هلک دی ،او حکمت او پوهه ورسره ده ،که څه هم هغه لا ماشوم دی ،او په حکمت سره یې دا کار کړی دی او د مصر پاچاهي یې ځان ته غوره کړې ده.
۸ځکه چې دا د ټولو عبرانیانو طریقه ده چې بادشاهان او د هغوی مشران دوکه کړي ،دا ټول کارونه په چالاکۍ سره وکړي ،ترڅو د ځمکې پاچاهان او د هغوی خلک ووېروي.
۹ته پوهېږې چې د هغوی پلار ابراهیم داسې کار وکړ ،چا چې د بابل د پاچا نمرود او د جرار د پاچا ابی ملک لښکر دوکه کړل او د حیت د اولادونو ځمکه او د کنعان ټول سلطنتونه یې ترلاسه کړل.
۱۰او هغه مصر ته راښکته شو او د خپلې ښځې ساره په اړه یې وویل چې هغه زما خور ده ،ترڅو مصر او د هغې پاچا غولوي.
۱۱د هغه زوی اسحاق هم همداسې وکړل کله چې هغه جرار ته لاړ او هلته اوسېده ،او د هغه ځواک د فلسطینیانو د پاچا ابی ملک په لښکر باندې غالب شو.
۱۲هغه دا هم فکر کاوه چې د فلسطینیانو سلطنت ته به زیان ورسوي ،په دې سره چې د هغه ښځه ربکا د هغه خور وه.
۱۳یعقوب هم د خپل ورور سره خیانت وکړ او د هغه څخه یې د مشرتوب حق او برکت واخیست.
۱۴بیا هغه په پادشاه ارام کې د خپلې ماما لابان کور ته لاړ او په چل سره یې خپله لور ،غوایان او ټول شیان له هغه څخه واخیستل او وتښتېد او د کنعان خاورې ته د خپل پلار سره لاړ.
۱۵د هغه زامنو خپل ورور یوسف خرڅ کړ ،هغه مصر ته لاړ او غلام شو او دولس کاله په زندان کې واچول شو.
۱۶تر دې چې پخواني فرعون خوبونه ولیدل او هغه یې د زندان څخه راوویست او د خپلو خوبونو د تعبیر له امله یې هغه د مصر په ټولو شهزادګانو کې لوړ کړ.
۱۷او کله چې خدای پاک په ټول هېواد کې قحطي راوستله ،نو هغه خپل پلار ،ټول وروڼه او د هغه د پلار ټوله کورنۍ راوغوښته او پرته له کومې بیې او اجر څخه یې د هغوی ملاتړ وکړ او مصریان یې د غلامانو په توګه واخیستل.
۱۸نو اوس زما باداره او بادشاه سلامت ،دا ماشوم په مصر کې د هغوی په ځای راپورته شوی دی ،ترڅو د هغوی د کارونو سره سم عمل وکړي او د هر پاچا ،شهزاده او قاضي سره سپک چلند وکړي.

۱۹که چېرې د پاچا رضا وي ،نو راځئ چې اوس د هغه وینه په ځمکه توی کړو ،هسې نه چې هغه لوی شي او ستا له لاس څخه حکومت واخلي او د مصر هیله د هغه له پاچاهۍ څخه وروسته له منځه لاړه شي.

۲۰بلعام بادشاه ته ووئیل" ،راځئ چې د مِصر ټول قاضیان او هوښیاران راوغواړو او مونږ ته ووایو چې آیا ستا په وینا د دې هلک د مرګ سزا جائز ده او کهٔ نه ،نو بیا به هغه ووژنو".

۲۱نو فرعون د مصر ټول هوښیاران راوغوښتل او هغوی د پاچا په حضور کې حاضر شول .د څښتن یوه فرښته د هغوی په منځ کې راغله او هغه د مصر د هوښیارانو په څېر شو.

۲۲نو بادشاه هوښیارانو ته ووئیل" ،تاسو یقیناً اورېدلي دي چې دې عبراني هلک چې په کور کې دے هغه څهٔ کړي دي ،او بلعام په دې معامله کې داسې فېصله کړې ده".

۲۳اوس تاسو هم قضاوت وکړئ او وګورئ چې هلک د هغه عمل لپاره څه مستحق دی چې هغه کړی دی.

۲۴او هغه فرښته ،چې د فرعون د هوښیارانو څخه د یو په څېر ښکاریده ،د مصر د ټولو هوښیارانو او پاچا او شهزادګانو په وړاندې یې ځواب ورکړ او په لاندې ډول یې وویل:

۲۵که چېرې پاچا وغواړي ،نو هغه دې سړي راوغواړي چې د هغه مخې ته د سلیماني ډبرې او د اور سکاره راوړي او هغه د ماشوم مخې ته کېږدي ،او که چېرې ماشوم خپل لاس اوږد کړي او د سلیماني ډبره واخلي ،نو موږ به پوه شو چې ځوان ټول هغه څه چې کړي دي په حکمت سره کړي دي ،او موږ باید هغه ووژنو.

۲۶خو که هغه خپل لاس په سکرو وغځوي ،نو موږ به پوه شو چې دا کار یې د پوهې سره نه دی کړی ،او هغه به ژوندی پاتې شي.

۲۷دا خبره د پاچا او شهزادګانو په نظر کې ښه ښکاره شوه ،نو پاچا د څښتن د فرښتې د خبرو سره سم عمل وکړ.

۲۸نو بادشاه امر وکړ چې د سلیماني ډبره او سکاره دې راوړل شي او د موسیٰ مخې ته دې کېښودل شي.

۲۹هغوی هلک د هغوی په مخکې ودراوه او هلک هڅه وکړه چې خپل لاس د سلیماني ډبرې ته اوږد کړي ،خو د څښتن فرښتې د هغه لاس ونیو او د سکرو په سر یې کېښود ،او د هغه په لاس کې سکاره مړه شوه ،هغه یې پورته کړ او په خوله کې یې واچاوه ،د هغه د شونډو او ژبې یوه برخه یې وسوځوله ،او هغه په خوله او ژبه کې دروند شو.

۳۰کله چې بادشاه او شهزادګانو دا ولیدل ،نو هغوئ پوه شول چې موسیٰ د بادشاه د سر څخه تاج په لرې کولو سره د حکمت نه کار وانهٔ خست.

۳۱نو پاچا او شهزادګانو د ماشوم د وژلو څخه ځان وساته ،نو حضرت موسیٰ د فرعون په کور کې پاتې شو ،لوی شو او څښتن ورسره وو.

۳۲او کله چې هلک د پاچا په ماڼۍ کې و ،هغه ارغواني جامې اغوستې وې او د پاچا د ماشومانو په منځ کې لوی شو.

۳۳کله چې حضرت موسیٰ د پاچا په کور کې لوی شو ،د فرعون لور بتیه هغه د خپل زوی په څېر ګڼله او د فرعون ټول کورنۍ هغه ته درناوی کاوه او د مصر ټول خلک د هغه څخه وېرېدل.

۳۴هغه هره ورځ د جوشن سیمې ته تللو ،چېرته چې د هغه ورونه اسرائیلیان وو ،او حضرت موسیٰ هره ورځ هغوی د ساه لنډۍ او سخت درد سره لیدل.

۳۵حضرت موسیٰ له هغوی څخه پوښتنه وکړه" :ولې تاسو ته هره ورځ دا کار در کول کېږي؟

۳۶هغوی هغه ته هغه څه وویل چې په هغوی باندې راغلي وو او هغه ټول حکمونه چې فرعون د هغه د زیږون څخه مخکې په هغوی باندې لګولي وو.

۳۷هغوی هغه ټولې مشورې ورته بیان کړې چې د بعور زوی بلعام د هغوی په ضد کړې وې او هغه مشورې چې هغه د هغه په وړاندې کړې وې ،د دې لپاره چې کله هغه د پاچا تاج د هغه د سر څخه واخیست ،هغه ووژني.

۳۸کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدې ،نو د بلعام په وړاندې یې غوسه ډېره شوه او غوښتل یې چې هغه ووژني او هره ورځ د هغه په لټه کې و.

۳۹بلعام د موسیٰ نه ووېرېدو ،او هغه او د هغهٔ دوه زامن د مِصر نه راووتل ،او وتښتېدل او خپل ځانونه یې بچ کړل او ځانونه یې د کُوش مُلک ته د کُوش بادشاه قِقیانوس ته وسپارل.

۴۰کله چې حضرت موسیٰ د پاچا په ماڼۍ کې وو او بهر تلل او راتلل ،څښتن هغه د فرعون ،د هغه د ټولو درباریانو او د مصر د ټولو خلکو په نظر کې خوښ کړ او هغوی له حضرت موسیٰ سره ډېره مینه درلوده.

۴۱هغه ورځ راغله چې حضرت موسیٰ د خپلو ورونو د لیدلو لپاره جشن ته لاړ .هغه اسرائیلیان ولیدل چې په سختو کارونو او سختو کارونو کې بوخت وو ،نو حضرت موسیٰ د هغوی په خاطر غمجن شو.

۴۲حضرت موسیٰ بېرته مصر ته راستون شو او د فرعون ماڼۍ ته راغی او د پاچا په حضور کې حاضر شو او حضرت موسیٰ د پاچا په حضور کې ټیټ شو.

۴۳حضرت موسیٰ فرعون ته وویل" :زما باداره ،زه ستا څخه د یوې کوچنۍ غوښتنې لپاره راغلی یم ،زما مخ تش لاس مه ګرځوه ".فرعون هغه ته وویل" :ووایه".

۴۴حضرت موسیٰ فرعون ته وفرمایل" :ستا غلامانو اسرائیلیانو ته چې په جوشن کې دي ،یوه ورځ دې د خپل کار څخه آرام وکړي".

۴۵بادشاه موسیٰ ته په ځواب کښې وفرمائیل" ،ګوره ،ما ستا مخ په دې خبره اوچت کړے دے چې ستا درخواست پوره کړم".

۴۶فرعون په ټول مصر او جشن کې اعلان وکړ چې:

۴۷بادشاه فرمایي ،تاسو ټولو بني اسرائیلو ،شپږ ورځې به خپل کار او مزدوري کوئ ،خو په اوومه ورځ به آرام کوئ او هیڅ کار مه کوئ ،لکه څنګه چې بادشاه او د بتیاه زوی موسیٰ امر کړی دی ،نو تاسو به ټولې ورځې همداسې کوئ.

۴۸حضرت موسیٰ په دې کار خوشحاله شو چې د پاچا له خوا ورته ورکړل شوی و ،او ټولو اسرائیلیانو هغه څه وکړل چې حضرت موسیٰ ورته امر کړی و.

۴۹ځکه چي دا کار د څښتن له خوا د اسراییلو اولادونو ته شوی و ،ځکه چي څښتن د اسراییلو اولادونه په یاد درلودل پیل کړي وو ترڅو د دوی د پلرونو په خاطر هغوی وژغوري.
۵۰څښتن د حضرت موسیٰ سره مل وو او د هغه شهرت په ټول مصر کي خپور شو.
۵۱حضرت موسیٰ د ټولو مصریانو او د ټولو اسرائیلیانو په نظر کي لوی شو ،ځکه چي هغه د خپلو خلکو اسرائیلیانو لپاره خیر غوښته او د هغوی په اړه یي د پاچا سره د سولي خبري کولي.

فصل ۷۱

۱کله چي حضرت موسیٰ اتلس کلن شو ،هغه غوښتل چي خپل مور او پلار ووینی او جشن ته د هغوی سره لاړ .کله چي حضرت موسیٰ جشن ته نږدې شو ،هغه ځای ته راغی چیرته چي د اسراییلو اولادونه په کار بوخت وو ،هغه د هغوی بارونه ولیدل او یو مصری یي ولید چي د هغه د عبراني ورور څخه یو یي وهه.
۲کله چي هغه سړي چي وهل شوی وو ،موسی ولید ،نو د مرستي لپاره یي ورمنډه کړه ،ځکه چي موسی د فرعون په کور کي ډېر درناوی کېده ،او هغه ته یي وویل :ای زما باداره ،زما خبره واوره ،دا مصری د شپي زما کور ته راغی ،زه یي وتړلم او زما په حضور کي زما ښځي ته راغی ،او اوس غواړي زما ژوند واخلي.
۳کله چي حضرت موسیٰ دا بده خبره واورېده ،نو د هغه غصه په مصري باندې ډېره شوه .هغه یو بل ته وګرځېد او کله چي هغه ولیدل چي هلته څوک نشته ،نو هغه مصري یي وواهه او په شګه کي یي پټ کړ او هغه عبراني یي د هغه چا له لاس څخه وژغوره چي هغه یي وهلی و.
۴نو عبراني خپل کور ته لاړ او حضرت موسیٰ خپل کور ته راستون شو او بیا د پاچا مانۍ ته لاړ.
۵کله چي هغه سړی کور ته راستون شو ،نو هغه د خپلي ښځي سره د بې وفایي کولو فکر وکړ ،ځکه چي د یعقوب په کورنۍ کي دا سمه نه وه چي یو سړی دې د خپلي ښځي سره د هغې د ناپاکۍ وروسته لاړ شي.
۶هغه ښځه لاړه او خپلو ورونو ته یي دا خبره وکړه ،او د ښځي ورونو غوښتل چي هغه ووژني ،او هغه خپل کور ته وتښتېد او وتښتېد.
۷په دوهمه ورځ حضرت موسیٰ خپلو ورونو ته لاړ او ویي لیدل چي دوه سړي په خپلو کي شخړه کوله .هغه بدکار ته وویل :ولي خپل ګاونډي وهي؟
۸هغه ورته په ځواب کي وویل" :ته چا په موږ باندې د امیر او قاضي په توګه ټاکلی یي؟ آیا ته فکر کوې چي ما هم ووژني لکه څنګه چي تا مصری وواژه؟ "موسی ووېرېد او ویي ویل" :یقیناً خبره معلومه ده؟"
۹فرعون د دې پېښي څخه خبر شو ،او امر یي وکړ چي موسی ووژل شي ،نو خدای پاک خپله فرښته واستوله او هغه د ساتونکو د قوماندان په څېر فرعون ته ښکاره شو.
۱۰د څښتن فرښتي د ساتونکو د قوماندان له لاسه توره راوویستله او د هغه سر یي پرې کړ ،ځکه چي د ساتونکو د قوماندان څېره د موسیٰ په څېره بدله شوه.
۱۱د څښتن فرښتي د حضرت موسیٰ ښي لاس ونیو او هغه یي له مصر څخه راوویست او د مصر له پولي څخه یي بهر ته ولېږداوه ،چي د څلوېښتو ورځو سفر په واټن کي و.
۱۲د هغه ورور هارون یوازې په مصر کي پاتي شو او هغه د اسراییلو خلکو ته نبوت وکړ او ویي ویل:
۱۳مالِک خُدائ ستاسو د پلار نیکهٔ خُدائ پاک داسې فرمائی ،هر یو کس د خپلو سترګو د نفرت وړ بُتونه لرې کړئ او د مِصر د بُتانو سره ځانونه مه ناپاکه کوئ.
۱۴خو بنی اِسرائیلو په هغه وخت کښې بغاوت وکړو او د هارون خبره یي ونه منله.
۱۵او څښتن غوښتل چي هغوی له منځه یوسي ،که چیرې څښتن هغه تړون په یاد نه وای چي هغه یي د ابراهیم ،اسحاق او یعقوب سره کړی و.
۱۶په هغو ورځو کي د فرعون لاس د بني اسرائیلو په وړاندې سخت وو ،او هغوی یي ځورول او تر هغه وخته پورې یي ځورول چي خدای پاک خپل کلام واستاوه او د هغوی پاملرنه یي وکړه.

فصل ۷۲

۱په هغو ورځو کي د کوش د خلکو او د ختیځ او ارام د خلکو ترمنځ سخته جګړه وشوه او هغوی د کوش د پاچا په وړاندې بغاوت وکړ چي د هغوی په لاس کي وو.
۲نو د کوش پاچا کیکیانوس د کوش د ټولو خلکو سره چي د شګو په څېر ګڼ شمیر وو ،لاړ او د ارام او د ختیځ د خلکو سره د جګړي لپاره لاړ ترڅو هغوی تر خپل تسلط لاندې راولي.
۳او کله چي قیقیانوس لاړ ،هغه بلعام جادوګر ،د هغه دوه زامن ،د ښار او د ځمکي د خلکو د ټیټي طبقي د ساتني لپاره پرېښودل.
۴نو کیکیانوس د ارام او د ختیځ د خلکو په وړاندې لاړ ،او د هغوی سره یي جګړه وکړه او هغوی یي ووژل ،او ټول یي د کیکیانوس او د هغه د خلکو په وړاندې ټیپان شول.
۵هغهٔ د هغوئ ډېر خلق ونیول او د مخکښي په شان یي په خپلو قبضه کښې راوستل ،او د هغوئ په مُلک باندې یي خېمې ولګولې چي د معمول په شان ترې جزیه واخلي.

۶او د بعور زوی بلعام ،کله چې د کوش پاچا هغه د ښار او د ښار د غريبانو د ساتنې لپاره پريښود ،هغه راپورته شو او د هيواد له خلکو سره يې مشوره وکړه چې د ققيانوس پاچا په وړاندې بغاوت وکړي ،او هغه ته اجازه ورنکړي چې کله هغه کور ته راشي نو ښار ته ننوځي.

۷د هغه مُلک خلقو د هغهٔ خبره ومنله او ورسره يې قسم وخوړ او هغه يې په خپل ځان بادشاه جوړ کړو او د هغهٔ دوه زامن يې د لښکرو مشران وټاکل.

۸نو هغوی پورته شول او د ښار دېوالونه يې په دواړو ګوټونو کې لوړ کړل ،او يوه ډېره قوي ودانۍ يې جوړه کړه.

۹او په دريم ګوټ کې هغوی د ښار او سيند په منځ کې بې شمېره کندې وکيندې ،چې د کوش ټوله ځمکه يې محاصره کړې وه ،او هلته يې د سيند اوبه راوويستلې.

۱۰په څلورم کنج کې هغوی د خپلو جادوګانو او جادو په واسطه ډېر ماران راټول کړل ،او ښار يې مضبوط کړ او هلته يې استوګنه وکړه ، او هيڅوک د هغوی څخه مخکې نه بهر لاړ او نه دننه.

۱۱او قيقيانوس د ارام او د ختيځ د خلکو سره جګړه وکړه او هغوی يې د پخوا په څېر مات کړل ،او هغوی هغه ته خپل معمول خراج ورکړ ،او هغه لاړ او خپل هيواد ته راستون شو.

۱۲کله چې د کوش پاچا کيکيانوس خپل ښار ته نږدې شو او د هغه سره د لښکرو ټول مشران راغلل ،نو هغوی خپلې سترګې پورته کړې او وليدل چې د ښار ديوالونه جوړ شوي او ډېر لوړ دي ،نو سړي په دې حيران شول.

۱۳او هغوی يو بل ته وويل :دا ځکه ده چې هغوی وليدل چې موږ په جګړه کې ځنډيدلي يو او له موږ څخه ډېر وېرېدلي وو ،نو هغوی دا کار وکړ او د ښار دېوالونه يې لوړ کړل او هغه يې مضبوط کړل ترڅو د کنعان پاچاهان د هغوی په وړاندې په جګړه کې رانه شي.

۱۴نو پاچا او لښکر د ښار دروازې ته نږدې شول او پورته يې وکتل او ويې ليدل چې د ښار ټولې دروازې تړل شوې وې ،او هغوی ساتونکو ته غږ وکړ چې زموږ لپاره خلاص کړئ ترڅو ښار ته ننوځو.

۱۵خو ساتونکو د هغوی د پاچا بلعام جادوګر په امر د هغوی لپاره د دروازې د خلاصولو څخه انکار وکړ ،هغوی يې اجازه ورنه کړه چې خپل ښار ته ننوځي.

۱۶نو هغوی د ښار د دروازې مخې ته د هغوی سره جګړه پيل کړه او په هغه ورځ د ققيانوس د لښکر يو سل او دېرش تنه ووژل شول.

۱۷او په بله ورځ هم هغوی جګړې ته دوام ورکړ او د سيند په غاړه يې جګړه وکړه؛ هغوی د تېرېدو هڅه وکړه خو ونه توانېدل ،نو ځينې يې په کندو کې ډوبه شول او مړه شول.

۱۸نو پاچا هغوی ته امر وکړ چې ونې پرې کړي ترڅو بيړۍ جوړې کړي او په هغې باندې هغوی ته انتقال شي ،او هغوی همداسې وکړل.

۱۹او کله چې دوی د کندې ځای ته ورسېدل ،اوبه د ژرندې په واسطه ګرځېدلې ،او دوه سوه کسان چې په لسو بيړيو کې سپاره وو ،ډوب شول.

۲۰او په دريمه ورځ هغوی راغلل چې د مارانو په څنګ کې جګړه وکړي ،خو هغوی هلته نږدې نشوای تللی ،ځکه چې مارانو د هغوی يو سل اويا کسان ووژل ،او هغوی د کوش په وړاندې جګړه ودروله ،او هغوی د نهو کلونو لپاره کوش محاصره کړ ،هيڅوک بهر نه راووتل او نه دننه راغلل.

۲۱په هغه وخت کې چې جګړه او محاصره د کوش په وړاندې وه ،موسی له مصر څخه وتښتېد ،د فرعون څخه چې غوښتل يې هغه ووژني ځکه چې هغه مصری يې وژلی و.

۲۲حضرت موسیٰ اتلس کلن وو کله چې هغه د فرعون له حضور څخه له مصر څخه وتښتېد ،او هغه وتښتېد او د قيقانوس کمپ ته وتښتېد ،چې په هغه وخت کې يې د کوش ښار محاصره کړی و.

۲۳حضرت موسیٰ نهه کاله د کوش د پاچا قيقانوس په کمپ کې وو ،په هغه وخت کې چې هغوی د کوش محاصره کوله ،او حضرت موسیٰ د هغوی سره بهر لاړ او دننه راغی.

۲۴بادشاه ،شهزادګان او ټول جنګيالي د موسیٰ سره مينه کوله ،ځکه چې هغه ډېر لوئ او لائق وو ،د هغهٔ قد د يو عظيم زمري په شان وو ، د هغهٔ مخ د لمر په شان وو ،او د هغهٔ طاقت د زمري په شان وو ،او هغه د بادشاه مشاور وو.

۲۵او د نهو کلونو په پای کې ،کيکيانوس په يوه مرګوني ناروغۍ اخته شو ،او د هغه ناروغي په هغه باندې غالبه شوه ،او هغه په اوومه ورځ مړ شو.

۲۶نو د هغه نوکرانو هغه په مړی کېښود او هغه يې يوړ او د ښار دروازې ته مخامخ يې د مصر شمال ته ښخ کړ.

۲۷او هغوی د هغه په سر يوه ښکلې او قوي ودانۍ جوړه کړه ،او لاندې يې لويې ډبرې کېښودې.

۲۸او د پاچا ليکوالانو په هغو ډبرو باندې د خپل پاچا کيکيانوس ټول ځواک او د هغه ټولې جګړې چې هغه يې کړې وې ،نقش کړې ، وګورئ هغه نن ورځ هلته ليکل شوي دي.

۲۹د کوش د پاچا کيکيانوس له مړينې وروسته د هغه سړي او سرتيري د جګړې له امله ډير غمجن شول.

۳۰نو هغوی يو بل ته وويل" :موږ ته مشوره راکړئ چې اوس څه وکړو ،ځکه چې موږ نهه کاله د خپلو کورونو څخه لرې په دښته کې اوسېدلي يو".

۳۱که چېرې موږ ووايو چې د ښار په وړاندې به جګړه وکړو ،ډېر به زموږ څخه ټپيان يا ووژل شي ،او که موږ دلته په محاصره کې پاتې شو ،نو موږ به هم مړه شو.

۳۲ځکه چې اوس به د شام ټول بادشاهان او د مشرق خلک دا واوري چې زمونږ بادشاه مړ شوی دی ،او هغوی به ناڅاپه په مونږ باندې په دښمنۍ سره حمله وکړي ،او زمونږ سره به جګړه وکړي او زمونږ څخه به هيڅوک پاتې نه شي.

۳۳نو اوس راځئ چې لاړ شو او په خپل ځان باندې پاچا وټاکو او پرېږدئ چې په محاصره کې پاتې شو تر هغه چې ښار موږ ته وسپارل شي.

۳۴او هغوی غوښتل چې په هغه ورځ د کیکیانوس له لښکر څخه یو سړی د پاچا په توګه وټاکي ،خو هغوی د موسی په څېر د خپلې خوښې بل څوک ونه موند چې پر هغوی پاچاهي وکړي.
۳۵نو هغوی ژر لاړل او هر یو سړي خپلې جامې وویستلې او په ځمکه یې وغورزولې ،او یوه لویه ډېرۍ یې جوړه کړه او موسی یې پرې کېښود.
۳۶هغوی پورته شول او سرنې یې وغږولې او د هغه په مخکې یې چیغه کړه" :ژوندی دې وي ،پاچا دې ژوندی وي"!
۳۷ټولو خلکو او اشرافو د هغه سره قسم وخوړ چې هغه ته به د ادونیا ملکه ،د کوشیا ملکه ،د کیکیانوس ښځه ورکړي ،او په هغه ورځ یې موسی په خپل ځان پاچا کړ.
۳۸په هغه ورځ د کوش ټولو خلکو اعلان وکړ چې هر سړی باید د هغه څه څخه چې په خپل ملکیت کې دي موسی ته یو څه ورکړي.
۳۹او هغوی په ډېرۍ باندې یوه پاڼه خپره کړه او هر سړي د خپل څه څخه یو څه په کې واچول ،یو یې د سرو زرو غوږوالۍ او بل یې یوه سکه.
۴۰همدارنګه د کوش قوم حضرت موسیٰ ته د سلیماني ډبرو ،تورو ،مرغلرو او مرمر ډبرو څخه ډېر څه واچول ،همدارنګه ډېر سپین زر او سره زر هم.
۴۱حضرت موسیٰ ټول سره زر ،سپین زر ،ټول لوښي او هغه ډبرې چې د کوش ټولو خلکو ورکړې وې ،واخیستلې او په خپلو خزانو کې یې کېښودلې.
۴۲او موسیٰ په هغه ورځ د کوش د پاچا کیکیانوس په ځای د کوش په خلکو پاچا شو.

فصل۷۳

۱د مصر د پاچا فرعون د واکمنۍ په پنځه پنځوسم کال کې ،یعنې د اسرائیلیانو د مصر ته د ښکته کېدو په یو سل اوه پنځوسم کال کې ، موسیٰ په کوش کې پاچاهي وکړه.
۲موسیٰ اووه ویشت کاله وو کله چې هغه د کُوش په بادشاهۍ شروع وکړه او څلوېښت کاله یې بادشاهي وکړه.
۳څښتن حضرت موسیٰ ته د ټولو کوشیانو په نظر کې فضل او مهرباني ورکړه ،او د کوشیانو له هغه سره ډېره مینه وه ،نو حضرت موسیٰ د څښتن او انسانانو له خوا خوښ شو.
۴د هغه د واکمنۍ په اوومه ورځ ،د کوش ټول خلک راټول شول او د حضرت موسیٰ په وړاندې راغلل او په ځمکه یې ورته سجده وکړه.
۵ټولو ماشومانو د پاچا په حضور کې سره خبرې وکړې او ویې ویل" :موږ ته مشوره راکړه چې وګورو چې د دې ښار سره څه وشي".
۶ځکه چې نهه کاله کېږي چې موږ د ښار شاوخوا محاصره کړې ده او خپل ماشومان او ښځې مو نه دي لیدلي.
۷نو بادشاه هغوئ ته په جواب کښې ووئیل" ،که تاسو زما په ټولو حُکمونو باندې عمل وکړئ ،نو مالِک خُدائ به ښار زمونږ په لاس کښې راکړي او مونږ به یې قابو کړو".
۸ځکه که موږ د هغوی سره د پخوانۍ جګړې په څېر وجنګېږو چې د کیکیانوس له مړینې دمخه مو ورسره درلوده ،نو زموږ ډېری به د پخوا په څېر ټپیان شي.
۹نو اوس په دې اړه ستاسو لپاره مشوره ده ،که تاسو زما خبره واورئ ،نو ښار به زمونږ په لاس کې ورکړل شي.
۱۰نو ټولو لښکرو بادشاه ته په ځواب کې وویل" :زموږ بادار چې څه امر وکړي ،هغه به کوو".
۱۱حضرت موسیٰ هغوی ته وفرمایل" :لاړ شئ او په ټول کمپ کې ټولو خلکو ته دا غږ وکړئ چې وواییٔ:
۱۲بادشاه داسې فرمايي ،ځنګل ته لاړ شه او د لعاب د بچو نه ځان سره راوړه ،هر یو کس په خپل لاس کې یو بچې وی.
۱۳او هر هغه څوک چې د پاچا د امر څخه سرغړونه وکړي او خپل ماشوم ونه راوړي ،هغه به ووژل شي او پاچا به د هغه ټول ملکیت واخلي.
۱۴او کله چې تاسو هغوی راوړئ نو ستاسو په ساتنه کې به وي ،تاسو به یې تر هغه وخته پورې پالنه کوئ چې لوی شي ،او تاسو به هغوی ته د منډې وهلو روزنه ورکړئ ،لکه څنګه چې د باز د ماشومانو لاره ده.
۱۵نو د کوش ټولو خلکو د حضرت موسیٰ خبرې واورېدې ،نو هغوی پاڅېدل او په ټول کمپ کې یې اعلان وکړ چې:
۱۶د کوش ټولو بچو ،تاسو ته د بادشاه حُکم دا دی چې تاسو ټول په ګډه ځنګل ته لاړ شئ او هلته هر یو خپل بچې په خپل لاس کې ونیسئ او کور ته یې راوړئ.
۱۷او هر هغه څوک چې د پاچا د حکم څخه سرغړونه وکړي ،هغه به ووژل شي ،او پاچا به د هغه هر څه واخلي.
۱۸ټولو خلکو همداسې وکړل ،او ځنګل ته لاړل او د صنوبر ونو ته وخوت او هر سړي په خپل لاس کې یو یو کوچنی ،د ټول لعاب مرغۍ بچیان ونیول ،او دوی یې دښتې ته راوړل او د پاچا په امر یې پالنه وکړه ،او دوی ته یې د ځوانو بازانو په څېر د منډې وهلو روزنه ورکړه.
۱۹او کله چې د لرګو کوچنیان لوی شول ،پاچا امر وکړ چې دوی درې ورځې وږي شي ،او ټولو خلکو همداسې وکړل.
۲۰په دریمه ورځ ،بادشاه هغوئ ته ووئیل" ،خپل ځانونه مضبوط کړئ او زړور سړی شئ ،هر سړی خپل زغره واغوندي او خپله توره په ځان ولګوي ،هر سړی په خپل آس سپور شي او هر سړی خپل ځوان لعاب په لاس کې واخلي".
۲۱او مونږ به پاځېږو او د ښار په هغه ځای کې به جګړه وکړو چې ماران په کې دي؛ او ټولو خلکو هغه څه وکړل چې پاچا امر کړی و.
۲۲نو هغوی هر یو خپل کوچنی ماشوم په لاس کې واخیست او لاړل .کله چې هغوی د مارانو ځای ته ورسېدل ،نو پاچا هغوی ته وویل : هر یو خپل کوچنی لعاب په مارانو باندې ولېږئ.
۲۳نو د پاچا په امر هغوی هر یو خپل کوچنی لعل مرغۍ ولېږله ،او کوچني لعل مرغۍ په مارانو منډه کړه او ټول یې وخوړل او له هغه ځای څخه یې له منځه یوړل.

۲۴کله چې پاچا او خلکو ولیدل چې ټول ماران په هغه ځای کې له منځه تللي دي ،نو ټولو خلکو په لوړ غږ چیغې ووهلې.
۲۵نو هغوی ښار ته نږدې شول او د هغه سره یې جګړه وکړه او هغه یې ونیوه او تر خپلې ولکې لاندې یې راوست او ښار ته ننوتل.
۲۶په هغه ورځ د ښار ټول اوسېدونکي یو زر او سل تنه مړه شول ،مګر د هغو خلکو څخه چې محاصره وو ،یو هم مړ نه شو.
۲۷نو د کوش ټول اولادونه هر یو خپل کور ته ،خپلې ښځې او ماشومانو ته او د هغه ټولو شیانو ته لاړل.
۲۸او بلعام جادوګر ،کله چې هغه ولیدل چې ښار نیول شوی دی ،نو هغه دروازه خلاصه کړه او هغه د خپلو دوو زامنو او اتو ورونو سره وتښتېد او مصر ته د مصر پاچا فرعون ته راستون شو.
۲۹دا هغه جادوګران او جادوګران دي چې د شریعت په کتاب کې یې یادونه شوې ده ،کله چې څښتن په مصر باندې آفتونه راوستل ،نو د موسی په وړاندې ولاړ وو.
۳۰نو موسیٰ په خپل حکمت سره ښار ونیوه او د کوش اولادونو هغه د کوش د پاچا کیکیانوس پر ځای په تخت کېښود.
۳۱او هغوی د هغه په سر شاهي تاج کېښود او هغه ته یې د کوش ملکه ادونیا ،د ققیانوس ښځه ،د میرمنې په توګه ورکړه.
۳۲حضرت موسیٰ د خپلو نیکونو د څښتن خدای څخه وېرېده ،نو ځکه هغه هغې ته ورننوته او نه یې ورته سترګې واړولې.
۳۳ځکه چې موسیٰ ته یاد شو چې څنګه ابراهیم خپل نوکر اِلیعزر ته قسم اخستے وو او ورته یې وئیل چې ،زما د زوئ اسحاق د پاره د کنعان د لوڼو نه ښځه مهٔ اخله.
۳۴همدارنګه اسحاق هغه څه وکړل کله چې یعقوب د خپل ورور څخه تښتېدلی و ،کله چې هغه هغه ته امر وکړ چې د کنعان د لورګانو څخه ښځه مه کوه او د حام د اولادې سره ملګرتیا مه کوه.
۳۵ځکه چې زمونږ څښتن خدای د نوح زوی حام ،د هغه اولادونه او د هغه ټول اولاد د سام او یافث اولادونو او د هغوی څخه وروسته د هغوی اولادونو ته د تل لپاره غلامان ورکړل.
۳۶نو ځکه موسیٰ په ټوله موده کې چې په کوش باندې واکمن و ،خپل زړه او سترګې د کیکیانوس ښځې ته ونه ګرځولې.
۳۷او موسیٰ په خپل ټول ژوند کې د خپل خدای څښتن څخه وېرېده ،او موسی په رښتیا سره د خپل ټول زړه او روح سره د څښتن په حضور کې روان و ،هغه د خپل ژوند په ټولو ورځو کې له سمې لارې څخه ونه اوښت او له هغې لارې څخه یې سر ونه ګراوه چې ابراهیم ،اسحاق او یعقوب په کې تللي وو.
۳۸او موسیٰ د کوش د اولادې په سلطنت کې ځان پیاوړی کړ ،او هغه د خپل معمول حکمت سره د کوش د اولادې لاربښوونه وکړه ،او موسی په خپله سلطنت کې بریالی شو.
۳۹په هغه وخت کې ارام او د ختیځ خلکو واورېدل چې د کوش پاچا کیکیانوس مړ شوی دی ،نو ارام او د ختیځ خلکو په هغه ورځو کې د کوش په وړاندې بغاوت وکړ.
۴۰حضرت موسیٰ د کوش ټول خلک راټول کړل ،چې ډېر قوي وو ،شاوخوا دېرش زره سړي وو ،او د ارام او د ختیځ د خلکو سره د جګړې لپاره لاړ.
۴۱او هغوی لومړی د ختیځ خلکو ته لاړل ،او کله چې د ختیځ خلکو د دوی راپور واورېد ،نو د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره لاړل او ورسره یې جګړه وکړه.
۴۲د مشرق د خلقو په خلاف جنګ ډېر سخت وو ،نو مالِک خُدائ د مشرق ټول خلق موسیٰ ته حواله کړل او تقریباً درې سوه سړی ووژلے شول.
۴۳او د ختیځ ټول خلک بیرته لاړل او بیرته لاړل ،نو موسی او د کوش خلکو د هغوی تعقیب وکړ او هغوی یې لاندې کړل او د خپل دود سره سم یې په هغوی باندې مالیه ولګوله.
۴۴نو حضرت موسیٰ او ټول خلک چې ورسره وو له هغه ځای څخه د جګړې لپاره د ارام خاورې ته لاړل.
۴۵د شام خلک هم د هغوی سره د مخامخ کېدو لپاره لاړل او د هغوی سره یې جګړه وکړه ،او څښتن هغوی د حضرت موسیٰ په لاس کې ورکړل او ډېر شامیان ټپیان شول.
۴۶ارامیان هم د حضرت موسیٰ او د ایتوپیا د خلکو له خوا مغلوب شول او هغوی هم خپل عادي محصوالتو ته ادامه ورکړه.
۴۷حضرت موسیٰ ارامیان او د ختیځ خلک د کوش د خلکو په لاس کې ورکړل او حضرت موسیٰ او ټول خلک چې د هغه سره وو ،د کوش خاورې ته لاړل.
۴۸حضرت موسیٰ د کوش د اولادې په سلطنت کې ځان قوي کړ او څښتن د هغه سره وو او د کوش ټول اولادونه د هغه څخه وېرېدل.

فصل۷۴

۱په آخر کې د ادوم پاچا ساؤل مړ شو او د هغه په ځای د عکبور زوی بعل حنان پاچا شو.
۲د موسیٰ د ایتوپیا د پاچاهۍ په شپاړسم کال کې ،د عکبور زوی بعل حنان د ادوم په خاوره کې د ټولو ادومیانو باندې اته دېرش کاله حکومت وکړ.
۳د هغه په وخت کې موآب د ادوم د واکمنی په وړاندې بغاوت وکړ ،ځکه چې د بداد د زوی حداد د وخت راهیسې د ادوم تر واک لاندې وو ،چا چې هغوی او مدیانیان یې ووژل او موآب یې د ادوم تر واک لاندې راوست.
۴کله چې د عکبور زوی بعل حنان په ادوم باندې پاچا شو ،نو د موآب ټولو خلکو د ادوم څخه خپله وفاداري واخیسته.
۵او په هغو ورځو کې د افریقا پاچا انجیاس مړ شو ،او د هغه زوی ازدروبل د هغه پر ځای پاچا شو.
۶او په هغو ورځو کې د چتیم د اولادونو پاچا یانیا مړ شو ،او هغوی هغه په خپل معبد کې ښخ کړ چې هغه د کینوپیا په دره کې د استوګنې لپاره د ځان لپاره جوړ کړی و ،او لاتینوس د هغه پر ځای پاچا شو.
۷د حضرت موسیٰ د کوش په اولاد باندې د پاچاهۍ په دوه ویشتم کال کې ،لاطین د هیتیم په اولاد باندې پنځه څلوېښت کاله حکومت وکړ.

۸او هغه د ځان لپاره يو لوی او قوي برج هم جوړ کړ ،او په هغه کې یې د خپل استوګنې لپاره يو ښکلی معبد جوړ کړ ،ترڅو خپل حکومت ترسره کړي ،لکه څنګه چې دود و.
۹د خپلې واکمنۍ په دريم کال کې ،هغه خپلو ټولو ماهرو سړيو ته يو اعلان وکړ ،چې د هغه لپاره يې ډېرې کښتۍ جوړې کړي.
۱۰او لاتينوس خپل ټول ځواکونه راټول کړل ،او دوی په کښتيو کې راغلل ،او هلته د افريقا د پاچا انجياس زوی ازدروبل سره د جګړې لپاره لاړل ،او دوی افريقا ته راغلل او د ازدروبل او د هغه د پوځ سره يې جګړه وکړه.
۱۱او لاتينس په عزدروبل باندې غالب شو ،او لاتينس د عزدروبل څخه هغه اوبه چې د هغه پلار د چتيم له اولادې څخه راوړې وې ،هغه وخت ونيولې کله چې هغه د عزي لور يانياه د واده لپاره واخيسته ،نو لاتينس د اوبو پل ونړاوه ،او د عزدروبل ټول لښکر يې سخت وواهه.
۱۲او د ازدروبل پاتې قوي سړي ځانونه پياوړي کړل ،او د دوی زړونه له حسد څخه ډک شول ،او دوی د مرګ غوښتنه وکړه ،او بيا د چتيم پاچا لاتينوس سره په جګړه کې ښکيل شول.
۱۳او جګړه د افريقا په ټولو خلکو سخته وه ،او دوی ټول د لاتينوس او د هغه د خلکو په وړاندې ټپيان شول ،او پاچا ازدروبل هم په دې جګړه کې ووژل شو.
۱۴د ازدروبل پاچا يوه ډېره ښکلې لور درلوده چې نوم يې اشپزينا وو ،او د افريقا ټولو خلکو د هغې د ښکلا او ښکلي شکل له امله په خپلو جامو کې د هغې څېره ګلدوزی کوله.
۱۵او د لاتين خلکو د ازدروبل لور اشپزينا وليده او د خپل پاچا لاتين په حضور کې يې ستاينه وکړه.
۱۶او لاتينوس امر وکړ چې هغه دې هغه ته راوستل شي ،او لاتينوس اشپزينا د خپلې ميرمنې په توګه ونيوه ،او هغه بيرته چتيم ته په لاره وګرځېد.
۱۷او دا د انجياس د زوی ازدروبل له مړينې وروسته وه ،کله چې لاتينوس له جګړې څخه خپل هيواد ته راستون شو ،د افريقا ټول اوسيدونکي راپورته شول او د انجياس زوی انيبال يې ونيو ،چې د ازدروبل کشر ورور و ،او هغه يې د خپل ورور پر ځای د افريقا په ټوله ځمکه پاچا کړ.
۱۸او کله چې هغه پاچا شو ،هغه پريکړه وکړه چې چتيم ته لاړ شي ترڅو د چتيم له ماشومانو سره جګړه وکړي ،ترڅو د خپل ورور ازدروبل او د افريقا د اوسيدونکو غچ واخلي ،او هغه همداسې وکړل.
۱۹او هغه ډېرې کښتۍ جوړې کړې ،او هغه د خپل ټول لښکر سره په کې راغی ،او هغه چتيم ته لاړ.
۲۰نو عنبل د چتيم د ماشومانو سره جګړه وکړه ،او د چتيم ماشومان د عنبل او د هغه د لښکر په وړاندې ټپيان شول ،او عنبل د خپل ورور غچ واخيست.
۲۱عنبل اتلس کاله د حطيم د اولاد سره جګړه وکړه او عنبل د حطيم په خاوره کې اوسېده او هلته يې ډېر وخت خېمې ودرولې.
۲۲عنبل د کتيم اولادونه ډېر سخت وځپل ،د هغوی مشران او مشران يې ووژل او د پاتې خلکو څخه يې شاوخوا اتيا زره سړي ووژل.
۲۳او د ورځو او کلونو په پای کې ،انيبال د افريقا خپلې خاورې ته راستون شو ،او د خپل ورور ازدروبل په ځای يې په خونديتوګه حکومت وکړ.

فصل۷۵

۱په هغه وخت کې ،د اسراييليانو د مصر ته د ښکته کيدو په يو سل او اتيايم کال کې ،د اسراييلو له قبيلې څخه دېرش زره زړور سړي له مصر څخه راووتل ،چې ټول د يوسف د قبيلې څخه وو ،د يوسف د زوی افرايم اولاد وو.
۲ځکه چې هغوی ويل چې هغه موده بشپړه شوه چې څښتن په پخوانيو وختونو کې د اسراييلو اولادې ته ټاکلې وه ،کوم چې هغه د ابراهيم سره خبرې کړې وې.
۳نو دې سړو ځانونه وتړل ،هر يو خپله توره په خپل څنګ کې کېښوده او هر يو خپل زغره په ځان کې کېښوده ،او په خپل قوت باور يې درلود او په يو قوي لاس سره له مصر څخه راووتل.
۴خو هغوی د لارې لپاره هيڅ خواړه نه راوړل ،يوازې سپين زر او سره زر ،حتی د هغه ورځې لپاره ډوډۍ هم نه راوړله ،ځکه چې دوی فکر کاوه چې د فلسطينيانو څخه د معاش په توګه خپل خواړه ترلاسه کړي ،او که نه نو دوی به يې په زور واخلي.
۵دا سړی ډېر زورور او زړور سړی ؤو ،يو سړے زر کسان ماتولے شی او دوه سړے لس زره سړی ماتولے شی ،نو هغوئ په خپل زور باور درلود او په يو ځائ روان ؤو.
۶نو هغوی د جات خاورې ته روان شول او لاړل او د جات شپانه يې وموندل چې د جات د خلکو څاروي يې څرول.
۷هغوی شپانو ته وويل" :موږ ته د پسونو څخه يو څه راکړئ چې وخورو ،ځکه چې موږ نن ورځ ډوډۍ نه ده خوړلې".
۸شپانو وويل" :دا زموږ پسونه دي که غوايان چې موږ يې تاسو ته د مزدورۍ په توګه درکړو؟ "نو د اِفرائيم خلق راغلل چې په زور يې ونيسي.
۹د جت شپونانو په هغوی باندې چيغې وهلې چې د هغوی چيغې تر لرې ځايه واورېدل شوې ،نو د جت ټول خلک هغوی ته ورغلل.
۱۰اکله چې د جات خلکو د اِفرائيميانو بد کارونه وليدل ،نو هغوی بېرته د جات سړي راټول کړل ،هر يو سړي خپلې وسلې واغوستلې او د اِفرائيميانو سره د جګړې لپاره راووتل.
۱۱او هغوی د جت په دره کې د هغوی سره وجنګېدل او جګړه سخته شوه او په هغه ورځ يې ډېر خلک ووژل.
۱۲په دوهمه ورځ د جت خلکو د فلسطينيانو ټولو ښارونو ته پيغام واستوه چې د هغوی مرستې ته راشي او ويې ويل:
۱۳زمونږ سره راشه او زمونږ سره مرسته وکړه چې مونږ د افرايميانو په وژلو کې مرسته وکړو ،څوک چې د مصر څخه راغلي دي چې زمونږ څاروي واخلي او بې سببه زمونږ سره جګړه وکړي.

۱۴د اِفرائيم د خلقو زړونه د لوړي او تندي نه ډېر سترِي شوي وو ،ځکه چې هغوئ درې ورځې ډوډۍ نۀ وه خوړلې .او څلوېښت زره سړی د فلستيانو د ښارونو نه د جات د سرو مدد ته لاړل.
۱۵دا سړی د اِفرائيم د خلقو سره په جنګ شول ،او مالِک خُدائ اِفرائيم د فلستيانو په لاسونو کښې ورکړو.
۱۶هغوی د افرايم ټول اولادونه ووژل ،هغه ټول چې له مصر څخه راووتل ،يوازې لس سړي پاتې شول چې د جګړې څخه تېښتېدلي وو.
۱۷ځکه چې دا بدي د څښتن له خوا د افرايم په اولاده باندې وه ،ځکه چې هغوی د هغه وخت له رارسېدو څخه مخکې چې څښتن په پخوانيو وختونو کې د اسرائيلو لپاره ټاکلی و ،د مصر څخه د وتلو په وخت کې د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه.
۱۸او د فلستيانو نه هم ډېر زيات کسان ووژل شول ،تقريباً شل زره سړی ،او د هغوئ خپلوانو هغه يوړل او په خپلو ښارونو کښې يې ښخ کړل.
۱۹د اِفرائيم د اولاد وژل شوي کسان د ډېرو ورځو او کلونو لپاره د جت په دره کې پرېښودل شول او ښخ نه شول او دره د انسانانو د هډوکو څخه ډکه شوه.
۲۰هغه سړي چې له جګړې څخه تېښتېدلي وو ،مصر ته راغلل او ټولو اسراييليانو ته يې هغه څه بيان کړل چې په هغوی باندې راغلي وو.
۲۱د هغوی پلار افرايم تر ډېرو ورځو پورې په هغوی باندې غمجن شو او د هغه ورونه د هغه د تسليت لپاره راغلل.
۲۲بيا هغه خپلې ښځې ته راغی او د هغې زوی پيدا شو ،او هغه د هغه نوم بريعاه کېښود ،ځکه چې هغه د هغه په کور کې بدبخته وه.

فصل۷۶

۱او د عمرام زوی موسی په هغه ورځو کې د کوش په خاوره کې پاچا و ،او هغه په خپله پاچاهي کې بريالی شو ،او هغه د کوش د خلکو حکومت په عدالت ،صداقت او صداقت سره ترسره کړ.
۲د کوش ټول اولاد د موسیٰ سره د هغه د بادشاهۍ په ټولو وختونو کې مينه کوله ،او د کوش د خاورې ټول اوسېدونکي د هغه څخه ډېر وېرېدل.
۳او د موسیٰ د کُوش بادشاهۍ په څلوېښتم کال کښې ،موسیٰ په شاهي تخت ناست وو په داسې حال کښې چې ملکه ادونياه د هغۀ په مخکښې وه ،او ټول مشران د هغۀ په شاوخوا کښې ناست وو.
۴او ملکې ادونيا د پاچا او شهزادګانو په وړاندې ووېل :دا څه کار دی چې تاسو ،د کوش اولاده ،د اوږدې مودې راهيسې کوئ؟
۵تاسو ته معلومه ده چې څلوېښت کاله کېږي چې دې سړي په ايتوپيا باندې حکومت کړی دی ،هغه ماته نه دی نږدې شوی او نه يې د ايتوپيا د خلکو د خدايانو عبادت کړی دی.
۶نو اوس اے د کُوش زامنو ،واورئ ،او دا سړے دې نور په تاسو بادشاهي ونۀ کړی ځکه چې هغه زمونږ د نسل نه دے.
۷ګوره ،زما زوی مناخروس لوی شوی دی ،هغه دې ستاسو په سر حکومت وکړي ،ځکه چې دا ستاسو لپاره غوره ده چې د خپل بادار د زوی خدمت وکړئ ،د دې په پرتله چې د مصر د پاچا د غلام په توګه د پردي غلام خدمت وکړئ.
۸او د کُوش د خلقو ټولو خلقو او اشرافو هغه خبرې واورېدې کومې چې ملکې ادونيا په خپلو غوږونو کښې کړې وې.
۹او ټول خلک تر ماښامه پورې تيارۍ ته روان وو ،او سهار وختي پاڅېدل او د کيکيانوس زوی مناکروس يې په ځانونو پاچا کړ.
۱۰ټول کوشيان د موسیٰ په خلاف د لاس د پورته کولو نه وېرېدل ،ځکه چې مالِک خُدائ د موسیٰ سره وو ،او د کوشيانو هغه قسم ياد شو چې هغوئ موسیٰ ته خوړلے وو ،نو هغوئ هغۀ ته هيڅ نقصان ورنۀ رسول.
۱۱خو د کوش قوم موسیٰ ته ډېر سوغاتونه ورکړل او هغه يې په ډېر عزت سره ولېږه.
۱۲نو موسیٰ د کوش له خاورې څخه ووت او کور ته لاړ او د کوش په خاوره کې يې پاچاهي پرېښوده ،او موسی د شپږ شپېته کلونو په عمر وو کله چې هغه د کوش له خاورې څخه ووت ،ځکه چې دا خبره د څښتن له خوا وه ،ځکه چې هغه وخت راغلی و چې هغه په پخوانيو وختونو کې ټاکلی و ،ترڅو اسراييليان د حام د اولادې له مصيبت څخه راوباسي.
۱۳نو حضرت موسیٰ مديان ته لاړ ،ځکه چې هغه د فرعون له امله له مصر ته د بېرته تګ څخه وېرېده .هغه لاړ او په مديان کې د اوبو د يوې کوهي سره کښېناست.
۱۴د مديانی رعوئيل اووه لوڼې د خپل پلار د رمو د څرولو لپاره لاړې.
۱۵هغوی کوهي ته راغلې او د خپل پلار رمې ته يې اوبه راوويستلې.
۱۶نو د مديان شپانه راغلل او هغوی يې وشړل ،نو حضرت موسیٰ پورته شو او د هغوی سره يې مرسته وکړه او رمې ته يې اوبه ورکړې.
۱۷او هغوی خپل پلار رعوئيل ته کور ته راغلل او هغه څه يې ورته ووېل چې موسی د دوی لپاره کړي دي.
۱۸هغوی ووېل" :يو مصري سړي موږ د شپانو له لاس څخه وژغورلو .هغه زموږ لپاره اوبه راوويستلې او رمې ته يې اوبه ورکړې".
۱۹رعوئيل خپلو لوڼو ته ووېل" :هغه چېرته دی؟ تاسو ولې هغه سړی پرېښود؟"
۲۰نو رعوئيل هغه راوغوښت او کور ته يې راوست او هغه ورسره ډوډۍ وخوړه.
۲۱او موسیٰ رعوئيل ته ووېل چې هغه له مصر څخه تېښتېدلی و او هغه څلوېښت کاله په کوش باندې حکومت وکړ ،او وروسته يې حکومت له هغه څخه واخيست او هغه يې په عزت او ډالېو سره په سوله کې ولېږه.
۲۲کله چې رعوئيل د موسیٰ خبرې واورېدې ،نو رعوئيل په خپل ځان کې ووېل" ،زه به دا سړی په زندان کې واچوم ،چې هلته به د کوش د خلکو سره روغه جوړه وکړم ،ځکه چې هغه د هغوی څخه تېښتېدلی دی".
۲۳هغوی هغه ونيو او په زندان کې يې واچاوه ،او حضرت موسیٰ لس کاله په زندان کې وو ،او کله چې حضرت موسیٰ په زندان کې وو ، د رعوئيل لور صفوره په هغه رحم وکړ او تل يې د ډوډۍ او اوبو سره د هغه ملاتړ کاوه.

۲۴ټول اسرائيليان لا تر اوسه په مصر کې وو او د مصريانو سره يې په هر ډول سخت کار کې خدمت کاوه .په هغه وخت کې د مصريانو لاس په اسرائيليانو باندې ډېر سخت وو.
۲۵په هغه وخت کې ښځنتن د مصر پاچا فرعون وواژه او هغه د هغه د پښو له تلو څخه تر سر پورې د جذام په ناروغی اخته کړ؛ دا وبا د اسراییلیانو د ظلم له امله په هغه وخت کې د ښځنتن له خوا د مصر پاچا فرعون باندې راغله.
۲۶ځکه چې ښځنتن د خپلو خلکو يعنې د اسرائيلو دعا واورېده او د هغوی د سخت کار له امله د هغوی فریاد هغه ته ورسېد.
۲۷بیا هم د هغه غضب له هغوی څخه نه شو او د فرعون لاس لا هم د اسرائیلیانو په وړاندې اوږد شو .فرعون د ښځنتن په وړاندې خپله غاړه سخته کړه ،د اسرائیلیانو په سر یې خپل جغ زیات کړ او د هغوی ژوند یې د هر ډول سخت کار سره تریخ کړ.
۲۸کله چې ښځنتن د مصر په پاچا فرعون باندې وبا نازله کړه ،نو هغه له خپلو هوښیارو او جادوګرانو څخه وغوښتل چې هغه روغ کړي.
۲۹او د هغه هوښیارانو او جادوګرانو ورته وویل ،که چیرې د کوچنیو ماشومانو وینه په ټپونو کې واچول شي نو هغه به روغ شي.
۳۰فرعون د هغوی خبره ومنله او خپل درباریان یې د جوشن سیمې ته واستول ترڅو د اسراییلو د خلکو کوچني ماشومان واخلي.
۳۱د فرعون درباریانو لاړل او د اسرائیلیانو ماشومان یې د هغوی د میندو له غېږې څخه په زور سره بوتلل او هره ورځ به یې فرعون ته راوړل ،هره ورځ به یې یو ماشوم راوړل ،او طبیبانو به یې ووژل او په وبا باندې به یې لګول؛ هغوی ټول وخت همداسې کول.
۳۲د هغو ماشومانو شمېر چې فرعون ووژل ،درې سوه پنځه اویا تنه وو.
۳۳خو ښځنتن د مصر د پاچا د ډاکټرانو خبره ونه منله او وبا ډېره زیاته شوه.
۳۴فرعون لس کاله په دې وبا اخته و ،خو بیا هم د فرعون زړه د بني اسرائیلو په وړاندې نور هم سخت شو.
۳۵او د لسو کلونو په پای کې ښځنتن فرعون ته په ویجاړونکو آفتونو سره عذاب ورکړ.
۳۶ښځنتن هغه په یوه سخته دانه او د خېټې په ناروغی اخته کړ او هغه وبا په سخت دانه بدله شوه.
۳۷په هغه وخت کې د فرعون دوه وزیران د جوشن له خاورې څخه راغلل چېرته چې ټول اسراییلیان وو ،او د فرعون کور ته لاړل او هغه ته یې وویل :موږ د اسراییلو اولادونه په خپل کار کې سست او په خپل کار کې بې پرواه لیدلي دي.
۳۸کله چې فرعون د خپلو درباریانو خبرې واورېدې ،نو د هغه غصه په بني اسرائیلو باندې ډېره زیاته شوه ،ځکه چې هغه د خپل بدن د درد له امله ډېر غمجن شو.
۳۹هغه ځواب ورکړ" :اوس چې بني اسرائیل پوه شول چې زه ناروغه یم ،نو هغوی بېرته زموږ ملنډې وهي ،نو اوس زما ګاډۍ جوړه کړه او زه به ځان جوشن ته بوځم او د بني اسرائیلو هغه ملنډې به وګورم چې دوی زما سره ټوکې کوي ".نو د هغه نوکرانو د هغه لپاره ګاډۍ جوړه کړه.
۴۰هغوی هغه په اس سپور کړ ،ځکه چې هغه په خپله سپور نشوای کړای.
۴۱هغه لس اس سواران او لس پیاده عسکر له ځان سره بوتلل او د جوشن په لور د اسرائیلیانو سره لاړ.
۴۲او کله چې دوی د مصر پولې ته ورسېدل ،د پاچا آس په یوه تنګه ځای کې تېر شو ،چې د انګورو د باغ په تشه برخه کې لوړ و ،دواړو خواوو ته یې کټاره وه ،او ښکته ،هواره ځمکه په بل اړخ کې وه.
۴۳او اسونه په هغه ځای کې په چټکۍ سره منډه کړه او یو بل یې ووهل ،او نورو اسونو د پاچا آس ووهلو.
۴۴او د پاچا آس په داسې حال کې چې پاچا په هغه سپور و ،په یوه ټیټه دره کې ولوېد ،او کله چې هغه وغورځېد ،ګاډۍ د پاچا په مخ واړوله او آس په پاچا باندې ولوېد ،او پاچا چیغه کړه ،ځکه چې د هغه بدن ډېر دردناک و.
۴۵د پاچا غوښه ترې څخه ووېستل شوه ،هډوکي یې مات شول او هغه نشو کولی چې سپور شي ،ځکه چې دا کار د ښځنتن له خوا هغه ته شوی و ،ځکه چې ښځنتن د خپلو خلکو ،د اسراییلو د خلکو فریاد او د هغوی مصیبت واورېد.
۴۶د هغه نوکرانو هغه په خپلو اوږو باندې یووړ ،لږ څه په یو وخت کې ،او هغه یې بېرته مصر ته راوست ،او هغه اسونه چې د هغه سره وو هم بېرته مصر ته راغلل.
۴۷او هغوی هغه په خپل بستر کې کېښود ،او پاچا پوه شو چې د هغه مرګ پای ته رسیدلی دی ،نو د هغه میرمن ملکه اپارانیت راغله او د پاچا په وړاندې یې ژړل ،او پاچا د هغې سره ډېر ژړل.
۴۸په هغه ورځ د هغه ټول مشران او نوکران راغلل او پاچا یې په دې مصیبت کې ولید او د هغه سره یې ژړل.
۴۹د پاچا ټولو مشرانو او د هغه ټولو سلاکارانو پاچا ته مشوره ورکړه چې د هغه پر ځای په دې خاوره کې یو څوک پاچا کړي ،چې هغه یې د خپلو زامنو څخه غوره کړي.
۵۰او د پاچا درې زامن او دوه لوڼې وې چې د هغه د میرمنې اپارانیت ملکې څخه پیدا شوې وې ،د پاچا د وینځو د اولادونو سربېره.
۵۱او د هغوی نومونه دا وو ،د مشر زوی عوتري ،دوهمه ادیکم ،او دریمه موریون ،او د هغوی د خویندو نومونه ،د مشرې بتیه او د بلې اکوزي نوم.
۵۲او د پاچا مشر زوی اوترې یو احمق و ،په خپلو خبرو کې یې چټکتیا او چټکتیا ښودله.
۵۳خو ادیقام یو هوښیار او هوښیار سړی وو او د مصر په ټولو حکمتونو کې یې پوهه درلوده ،خو ظاهري بڼه یې بده وه ،په غوښه کې غټ او په قد کې ډېر لنډ وو؛ د هغه قد یو سانتي وو.
۵۴او کله چې پاچا خپل زوی ادیکام ولید چې په ټولو شیانو کې هوښیار او هوښیار دی ،پاچا پریکړه وکړه چې د هغه له مړینې وروسته باید د هغه پر ځای پاچا شي.
۵۵هغه د ابیلوت لور جدوده واده کړه ،هغه لس کلن و او هغې څلور زامن وزېږول.
۵۶وروسته هغه لاړ او درې ښځې یې وکړې او اته زامن او درې لوڼې یې پیدا شوې.
۵۷او په پاچا باندې ګډوډي ډېره شوه ،او د هغه غوښه د هغه مړ شوي غوښې په څېر بوی کاوه چې د دوبې په موسم کې د لمر د تودوخې په وخت کې په پټي کې اچول شوی وي.

۵۸او کله چې پاچا ولیدل چې د هغه ناروغي په هغه باندې ډېره سخته شوې ده ،نو هغه خپل زوی ادیکم ته امر وکړ چې هغه ته راوستل شي ،او هغوی هغه د هغه پر ځای د ځمکې پاچا کړ.
۵۹او د دریو کلونو په پای کې ،پاچا په شرم ،شرم او کرکې سره مړ شو ،او د هغه نوکرانو هغه یوړ او د مصر د پاچاهانو په هدیره کې یې په صوعن مصرایم کې ښخ کړ.
۶۰خو هغوی هغه د پاچاهانو په څېر ونه موم کړ ،ځکه چې د هغه غوښه ډېره بد بوی شوې وه ،او د بد بوی له امله یې د هغه د مړولو لپاره نږدې نشوای تللی ،نو هغوی په بیړه هغه ښخ کړ.
۶۱ځکه چې دا بدي د څښتن له خوا په هغه باندې وه ،ځکه چې څښتن هغه ته د هغه بدی بدله ورکړه چې هغه په خپل وخت کې د اسراییلو سره کړې وه.
۶۲او هغه په وېره او شرم سره مړ شو ،او د هغه زوی ادیکم د هغه په ځای پاچا شو.

فصل۷۷

۱عادیقام شل کلن وو کله چې هغه په مصر باندې پاچاهي وکړه ،هغه څلور کاله پاچاهي وکړه.
۲د بنی اِسرائیلو د مِصر ته د تلو په دوه سوه شپېږم کال کښې ،ادیقام په مِصر باندې بادشاهی وکړه ،خو هغه په مِصر باندې دومره موده حکومت ونهٔ کړ لکه څنګه چې د هغهٔ پلار نیکهٔ حکومت کولو.
۳د هغه پلار ملول په مصر کې څلور نوي کاله حکومت وکړ ،خو لس کاله ناروغه شو او مړ شو ،ځکه چې هغه د څښتن په نظر کې بدکاره و.
۴ټولو مصریانو د فرعون نوم د هغه د نیکونو د نوم په څېر کېښود ،لکه څنګه چې په مصر کې یې دود درلود.
۵او د فرعون ټولو هوښیارانو د ادیقام احوز نوم کېښود ،چې په مصري ژبه کې لنډیز یې احوز بلل کیږي.
۶او ادیقام ډېر بدصورت وو ،هغه یو انچ او یوه ویشته اوږد وو او ږیره یې ډېره وه چې د پښو تر تلو پورې رسیدلې وه.
۷فرعون د خپل پلار په تخت کښېناست چې په مصر باندې حکومت وکړي او په خپل حکمت سره یې د مصر حکومت چلاوه.
۸او کله چې هغه بادشاه وو ،هغه د خپل پلار او د ټولو پخوانیو بادشاهانو نه په بدکارۍ کې زیات شو ،او په بنی اِسرائیلو یې خپل جغ زیات کړو.
۹هغه د خپلو نوکرانو سره د جوشن په ښار کې د بني اسرائیلو سره لاړ ،او هغوی ته یې کار سخت کړ او هغوی ته یې وویل :خپل کار ،د هرې ورځې کار بشپړ کړئ ،او له نن ورځې څخه نور زموږ د کار څخه مه سستېږئ لکه څنګه چې تاسو زما د پلار په وخت کې کول.
۱۰هغه د اسراییلیانو څخه په هغوی باندې مشران وټاکل او د خپلو نوکرانو څخه یې په هغوی باندې د کار مسؤلین وټاکل.
۱۱او هغه د ورځې په ورځ د هغوی د شمېر سره سم د خښتو اندازه پرې کړه او بېرته مصر ته لاړ.
۱۲په هغه وخت کې د فرعون د کار مشرانو د بني اسرائیلو مشرانو ته د فرعون د امر سره سم امر وکړ او ویې ویل:
۱۳فرعون داسې فرمایي ،هره ورځ خپل کار کوه ،او خپل کار بشپړ کړه ،او د خښتو د ورځني اندازې څارنه وکړه؛ هیڅ شی مه کموه.
۱۴او که چیرې تاسو په خپلو ورځنیو خښتو کې کمښت ولرئ ،نو زه به ستاسو کوچني ماشومان د هغوی پر ځای وټاکم.
۱۵په هغه وخت کې د مصر سخت کار کوونکو هماغسې وکړل لکه څنګه چې فرعون امر کړی و.
۱۶کله به چې د اسرائیلیانو د ورځنیو خښتو په اندازه کې کومه کمي وموندل شوه ،د فرعون د کار څښتنان به د اسرائیلیانو ښځو ته تلل او د اسرائیلیانو ماشومان به یې د هغو خښتو په شمېر پورې وړل چې کمې وې ،هغوی به یې د هغوی د میندو له غېږ څخه په زور اخیستل او د خښتو پر ځای به یې په ودانۍ کې اچول.
۱۷په داسې حال کې چې د هغوی پلرونه او میندې په هغوی باندې ژړل او ژړل یې ،کله چې هغوی د ودانۍ په دېوال کې د خپلو ماشومانو د ژړا غږونه واورېدل.
۱۸او د کار ساتونکو په اسراییلیانو باندې غالب شول ،ترڅو اسراییلیان خپل ماشومان په ودانۍ کې ځای پر ځای کړي ،تر دې چې یو سړي خپل زوی په دیوال کې کېښود او په هغه یې هاوان واچاوه ،په داسې حال کې چې د هغه سترګې په هغه باندې ژړل ،او د هغه اوښکې د هغه په ماشوم باندې رواني شوې.
۱۹د مصریانو سخت کار کوونکیو تر ډېرو ورځو پورې د اسرائیلیانو له ماشومانو سره همداسې کول ،او هیچا هم د اسرائیلیانو په ماشومانو رحم ونه کړ او نه یې رحم وکړ.
۲۰او د هغو ټولو ماشومانو شمېر چې په ودانۍ کې ووژل شول دوه سوه اویا تنه وو ،ځینې یې د هغو خښتو پر ځای چې د دوی پلرونو پرې ایښې وې جوړې کړې وې ،او ځینې یې چې دوی له ودانۍ څخه مړه را ایستلې وو.
۲۱او هغه کار چې د عدیقام په وخت کې په بني اسرائیلو باندې اچول شوی و ،د هغه د پلار په وخت کې د هغه په پرتله ډېر سخت وو.
۲۲بنی اِسرائیلو هره ورځ د خپل درانده کار له امله آهونه کول ،ځکه چې هغوئ د ځان سره ویل" ،ګورئ کله چې فِرعون مړ شي ،نو د هغهٔ زوئ به راپورته شي او زمونږ کار به سپک کړي"!
۲۳خو هغوی وروستنی کار د پخواني په پرتله ډېر کړ ،او بني اسرائیلو په دې باندې آهونه وکړل او د هغوی د کار له امله د هغوی فریاد خدای ته ورسېد.
۲۴په هغو ورځو کې خدای پاک د بني اسرائیلو غږ او د هغوی فریاد واورېد او هغه لوظ یې ورته را په یاد کړ چې د ابراهیم ،اسحاق او یعقوب سره یې کړی وو.
۲۵او خدای پاک د بني اسرائیلو دروند بار او په هغه ورځو کې د هغوی دروند کار ولید ،او هغه د هغوی د خلاصون هوډ وکړ.
۲۶او د عمرام زوی موسی لا تر اوسه په هغه ورځو کې د مدیان د رعوئیل په کور کې په زندان کې بند و ،او د رعوئیل لور صفوره هره ورځ په پټه سره د هغه ملاتړ کاوه.

۲۷او حضرت موسیٰ لس کاله د رعوئیل په کور کې په زندان کې بندي شو.
۲۸او د لسو کلونو په پای کې ،چې په مصر باندې د فرعون د واکمنۍ لومړی کال و ،د خپل پلار په ځای،
۲۹صفوره خپل پلار رعوئیل ته وویل" :څوک هم د هغه عبراني سړي پوښتنه نه کوي چې تا لس کاله په زندان کې بندي کړی و.
۳۰نو اوس ،که ستا په نظر کې دا ښه وي ،نو راځئ چې وګورو چې هغه ژوندی دی که مړ ،خو د هغې پلار نه پوهېده چې هغې د هغه ملاتړ کړی دی.
۳۱د هغې پلار رعوئیل ورته وویل" :آیا داسې کله هم پېښ شوي دي چې یو سړی لس کاله بې خوراکه په زندان کې بندي شي او ژوندی پاتې شي؟
۳۲صفورې خپل پلار ته په ځواب کې وویل" :تا رښتیا اورېدلي دي چې د عبرانیانو خدای لوی او ډېر وېرووونکی دی او تل د هغوی لپاره عجیبه کارونه کوي.
۳۳هغه وو چې ابراهیم یې د کلدانیانو د اور څخه ،اسحاق یې د هغه د پلار له توري څخه ،او یعقوب یې د څښتن د فرښتې څخه وژغوره چې د یبوک په غار کې یې ورسره جګړه وکړه.
۳۴همدارنګه د دې سړي سره یې ډېر کارونه کړي دي ،هغه یې د مصر د سیند او د فرعون د توري او د کوش د اولادې څخه وژغوره ، نو هغه هم کولی شي هغه د قحطۍ څخه وژغوري او ژوندی یې کړي.
۳۵دا خبره د رعوئیل په نظر کې ښه ښکاره شوه ،او هغه د خپلې لور د وینا سره سم عمل وکړ او زندان ته یې ولېږل چې معلومه کړي چې د موسیٰ سره څه شوي دي.
۳۶او هغه ولیدل ،او هغه سړی چې موسیٰ په زندان کې اوسېده ،په خپلو پښو ولاړ و او د خپلو نیکونو د خدای ستاینه او دعا یې کوله.
۳۷او رعوئیل امر وکړ چې موسیٰ د زندان څخه راوویستل شي ،نو هغوی هغه وخرایه او هغه د زندان جامې بدلې کړې او ډوډۍ یې وخوړله.
۳۸وروسته حضرت موسیٰ د رعوئیل باغ ته چې د کور شاته وو لاړ او هلته یې د خپل څښتن خدای څخه دعا وکړه ،چا چې د هغه لپاره لویې معجزې کړې وې.
۳۹او دا هغه وخت و چې هغه دعا کوله ،هغه د هغه په مقابل کې وکتل ،او ولیدل چې یو نیلم لرګی په ځمکه کې ایښودل شوی و ،کوم چې د باغ په مینځ کې کېښودل شوی و.
۴۰هغه امسا ته نږدې شو او وکتل ،او ویې لیدل چې د څښتن خدای پاک نوم په هغې باندې کښل شوی و او په هغې باندې لیکل شوی او جوړ شوی و.
۴۱او هغه دا ولوست او خپل لاس یې وغځاوه او هغه یې د ځنګله د ونې په څېر له بوټو څخه راوویست ،او لرګی یې په لاس کې و.
۴۲او دا هغه امسا ده چې زموږ د خدای ټول کارونه یې د اسمان او ځمکې او د هغوی د ټولو لښکرو ،سمندرونو ،سیندونو او د هغوی د ټولو کبانو د پیدا کولو وروسته ترسره کړل.
۴۳او کله چې خدای پاک آدم د عدن له باغ څخه وشړلو ،نو هغه لرګی په خپل لاس کې واخیست او لاړ او هغه ځمکه یې وکرله چې له هغې څخه اخیستل شوې وه.
۴۴او امسا د نوح سره راښکته شوه او سام او د هغه اولادې ته ورکړل شوه ،تر هغه چې د عبراني ابراهیم لاس ته ورننوته.
۴۵او کله چې حضرت ابراهیم خپل زوی اسحاق ته هر څه ورکړل ،نو دا امسا یې هم هغه ته ورکړه.
۴۶کله چې حضرت یعقوب پادشاه ارام ته وتښتېد ،هغه یې په خپل لاس کې واخیست او کله چې هغه خپل پلار ته راستون شو ،هغه یې د ځان څخه نه و پرېښی.
۴۷او کله چې هغه مصر ته لاړ ،هغه دا په خپل لاس کې واخیست او یوسف ته یې ورکړ ،د خپلو ورونو څخه یوه برخه یې ورکړه ،ځکه چې یعقوب دا د خپل ورور عیسو څخه په زور اخیستې وه.
۴۸د یوسف د مرګ نه پس ،د مِصر مشران د یوسف کور ته راغلل او هغه امسا د مدیانی رعوئیل په لاس کښې راغله ،او کله چې هغه د مِصر نه راووت ،نو هغهٔ دا په خپل لاس کښې واخسته او په خپل باغ کښې یې وګرله.
۴۹او د قینیانو ټولو زورورو سړیو هڅه وکړه چې هغه راوباسي کله چې دوی د هغه د لور صفوره د ترلاسه کولو هڅه وکړه ،مګر دوی بریالي نه شول.
۵۰نو هغه لرګی د رعوئیل په باغ کې کېښودل شو ،تر هغه چې هغه راغی چې حق یې درلود او هغه یې واخیست.
۵۱کله چې رعوئیل د حضرت موسیٰ په لاس کې امسا ولیده ،نو حیران شو او خپله لور صفوره یې هغه ته د واده په توګه ورکړه.

فصل۷۸

۱په هغه وخت کې د ادوم پاچا د عکبور زوی بعل حنان مړ شو او د ادوم په خاوره کې په خپل کور کې ښخ شو.
۲د هغه د مرګ نه پس د عیساؤ اولاد د ادوم مُلک ته لاړو او د هغه ځائ نه یې یو سړے راوویستو چې په ادوم کښې وو او نوم یې حداد وو او هغه یې د بعل حنان په ځائ بادشاه جوړ کړو.
۳حداد د ادوم په خلکو باندې اته څلوېښت کاله حکومت وکړ.
۴او کله چې هغه پاچا شو ،نو هغه هوډ وکړ چې د موآب د اولادې سره جګړه وکړي ،ترڅو هغوی د عیسو د اولادې تر واک لاندې راولي لکه څنګه چې دوی مخکې وو ،خو هغه ونه توانید ،ځکه چې د موآب اولادې دا خبره واورېده ،او دوی راپورته شول او د خپلو ورونو څخه یې د ځان لپاره د پاچا د ټاکلو لپاره بیړه وکړه.
۵وروسته له هغې ،هغوی ډېر خلک راټول کړل او خپل ورونه عمونیانو ته یې د ادوم د پاچا حداد په وړاندې د جګړې لپاره د مرستې لپاره ولېږل.

۶حداد د موآبیانو د کارونو په اړه واورېدل او د هغوی څخه ډېر ووېرېد او د هغوی سره د جګړې څخه یې لاس واخیست.
۷په هغو ورځو کې ،د عمرام زوی موسی چې په مدیان کې وو ،د مدیاني رعوئیل لور صفوره واده کړه.
۸صفوره د یعقوب د لونو په لاره روانه وه ،هغه د ساره ،ربکا ،راحیل او لیاه د صداقت څخه کمه نه وه.
۹صفوره امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او د هغه نوم یې جیرشوم کېښود ،ځکه چې هغه وویل" :زه په پردي هېواد کې مسافر وم ،خو هغه د خپل خسر رعوئیل په امر خپله سنته ونه کړه".
۱۰هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه ،خو د هغه سنت یې وکړ او د هغه نوم یې الیعزر کېښود ،ځکه چې موسیٰ وویل" :ځکه چې زما د نیکونو خدای زما مرسته وکړه او ما د فرعون له توري څخه وژغوره".
۱۱په هغو ورځو کې د مصر پاچا فرعون د اسراییلیانو کار ډېر زیات کړ او په اسراییلیانو یې خپل جغ درونده کړ.
۱۲او هغه په مصر کې اعلان وکړ چې نور خلکو ته د خښتو جوړولو لپاره بوس مه ورکوئ ،پرېږدئ چې لاړ شي او هر ځومره چې یې پیدا کړي ځانونو ته بوس راټول کړي.
۱۳همدارنګه د خښتو شمېر چې دوی به یې جوړوي هره ورځ ورکړي او هیڅ شی به تري کم نه کړي ،ځکه چې دوی په خپل کار کې بې کاره دي.
۱۴بنی اِسرائیلو دا واورېدل ،او هغوئ غمجن شول او آهونه یې وکړل ،او د خپلو زړونو د سختئ له امله یې مالِک خُدائ ته فریاد وکړو.
۱۵څښتن د اسرائیلیانو ژړا واورېده او هغه ظلم یې ولید چې مصریانو ورسره کاوه.
۱۶څښتن د خپلو خلکو او خپل میراث سره حسد وکړ ،او د هغوی غږ یې واورېد ،او هغه پریکړه وکړه چې هغوی د مصر له مصیبت څخه وباسي او د کنعان ځمکه د ملکیت په توګه ورکړي.

فصل۷۹

۱په هغه ورځو کې ،حضرت موسیٰ د سین د دښتې هاخوا د خپل خسر رعوئیل رمې څرولې ،او هغه امسا یې په لاس کې وه چې د خپل خسر څخه یې اخیستې وه.
۲یوه ورځ داسې وشوه چې د وزو یوه غویې د رمې څخه ورکه شوه ،او حضرت موسیٰ هغه تعقیب کړه او هغه د خدای غره ته چې حورب ته رسېږي راغله.
۳کله چې هغه حورب ته ورسېد ،څښتن هلته په بوټي کې هغه ته ښکاره شو ،او هغه بوټی په اور کې سوځېدلی وموند ،مګر اور په بوټي باندې واک نه درلود چې هغه وخوري.
۴موسیٰ په دې منظره ډېر حیران شو ،ځکه چې بوټی ونه سوځېد ،او هغه د دې لوی شی د لیدلو لپاره نږدې شو ،او څښتن له اور څخه موسی ته غږ وکړ او هغه ته یې امر وکړ چې مصر ته لاړ شي ،د مصر پاچا فرعون ته ،ترڅو د اسراییلو اولادونه د هغه له خدمت څخه وباسي.
۵بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته وفرمائیل" ،مصر ته واپس لاړ شه ،ځکه چې هغه ټول سړی چې ستا د مرګ په لټه کښې وُو ،مړه شوی دی ،او فِرعون ته ووایه چې بنی اِسرائیلیان د خپل مُلک نه وباسی".
۶او څښتن هغه ته د فرعون او د هغه د رعیت د سترګو په وړاندې په مصر کې نښې او عجیبې کارونه وښودل ،ترڅو هغوی باور وکړي چې څښتن هغه رالیږلی دی.
۷حضرت موسیٰ هغه ټولې خبرې واورېدې چې څښتن ورته امر کړی وو .هغه خپل خسر ته راستون شو او خبره یې ورته وکړه او رعوئیل ورته وویل :په سلامتی سره لاړ شه.
۸نو موسیٰ د مِصر په لور روان شو ،خپله ښځه او زامن یې د ځان سره بوتلل ،او هغه په لاره کښې په یوه سرائے کښې وو ،او د خُدائ پاک یوه فرښته راښکته شوه او د هغهٔ په خلاف یې موقع لټوله.
۹او هغه غوښتل چې هغه د خپل مشر زوی په خاطر ووژني ،ځکه چې هغه سنت شوی نه و او هغه ترون یې مات کړی و چې څښتن یې د ابراهیم سره کړی و.
۱۰ځکه چې موسیٰ د خپل خسر خبرې واورېدې چې هغه ته یې ویلي وو چې خپل مشر زوی سنت نه کړي ،نو ځکه یې هغه سنت نه کړ.
۱۱صفوره د څښتن فرښته ولیدله چې د موسیٰ په وړاندې موقع لټوي ،او هغې ته پته ولګېده چې دا کار د هغې د زوی جیرشوم د سنتولو له امله شوی دی.
۱۲صفوره ژر لاړه او د تیرو تیږو څخه یې چې هلته وې ،راوویستلې ،خپل زوی یې سنت کړ او خپل مېړه او زوی یې د څښتن د فرښتې له لاسه وژغورل.
۱۳او هارون د حضرت موسیٰ ورور ،د عمرام زوی ،په هغه ورځ په مصر کې د سیند په غاړه ګرځېده.
۱۴مالِک خُدائ په هغه ځائ کښې هغه ته ښکاره شو او ورته یې وفرمائیل" ،اوس په صحرا کښې موسیٰ ته لاړ شه ".هغه لاړو او د خُدائ پاک په غرهٔ کښې ورسره مِلاو شو او هغه یې ښکل کړو.
۱۵هارون سترګې پورته کړې او د حضرت موسیٰ ښځه صفوره او د هغې ماشومان یې ولیدل او حضرت موسیٰ ته یې وویل" :دا ستا لپاره څوک دي؟"
۱۶حضرت موسیٰ هغه ته وویل" :دا زما ښځه او زامن دي چې خدای پاک ماته په مدیان کې راکړل ".او دې کار هارون د ښځې او د هغې د ماشومانو په خاطر غمجن کړ.
۱۷هارون موسیٰ ته وفرمایل" :هغه ښځه او د هغې ماشومان پرېږده چې د هغې د پلار کور ته لاړ شي ".حضرت موسیٰ د هارون خبرې واورېدلې او همداسې یې وکړل.

۱۸صفوره د خپلو ماشومانو سره بېرته لاړه او د رعوئيل کور ته لاړه او هلته تر هغه وخته پورې پاتې شوه چې څښتن خپلو خلکو ته پاملرنه وکړه او هغوی يې د فرعون له لاسه له مصر څخه راوويستل.
۱۹حضرت موسیٰ او حضرت هارون د اسرائيلو قوم ته مصر ته راغلل او د څښتن ټولې خبرې يې ورته وکړې او خلکو ډېره زياته خوشحالي وکړه.
۲۰په بله ورځ سهار وختي حضرت موسیٰ او حضرت هارون پاڅېدل او د فرعون کور ته لاړل او د خدای پاک امسا يې په خپلو لاسونو کې واخيسته.
۲۱کله چې هغوی د پاچا دروازې ته ورسېدل ،دوه ځوان زمريان هلته د اوسپنې د وسايلو سره تړل شوي وو ،او هيڅوک د دوی له مخې بهر نه راتلل او نه دننه راتلل ،پرته له هغه چا څخه چې پاچا يې امر کړی و ،کله چې جادوګران راغلل او زمريان يې د خپلو جادوګانو په واسطه بيرته واخيستل ،او دا دوی پاچا ته راوړل.
۲۲حضرت موسیٰ ژر لاړ او امسا يې په زمريانو باندې پورته کړه او هغوی يې خوشې کړل او حضرت موسیٰ او حضرت هارون د پاچا مانۍ ته ننوتل.
۲۳زمريان هم د هغوی سره په خوښۍ سره راغلل ،او هغوی هم د هغوی پسې روان شول او داسې خوشحاله شول لکه څنګه چې سپی د خپل بادار په اړه خوشحاله وي کله چې هغه له ميدان څخه راشي.
۲۴کله چې فرعون دا کار وليد ،نو حيران شو او د دې خبر په اورېدو سره ډېر ووېرېد ،ځکه چې د هغوی څېره د خدای د زامنو په څېر وه.
۲۵فرعون حضرت موسیٰ ته وويل" :ته څه غواړې؟ "هغوی ورته وويل" :د عبرانيانو څښتن خدای موږ تاته رالېږلي يو چې ووايو :زما قوم ولېږه چې زما عبادت وکړي".
۲۶کله چې فرعون د هغوی خبرې واورېدې ،نو ډېر ووېرېد او هغوی ته يې وويل" :نن لاړ شئ او سبا بېرته ماته راشئ ".هغوی د پاچا د امر سره سم عمل وکړ.
۲۷کله چې هغوی لاړل ،فرعون بلعام جادوګر ،د هغه زامن يانيس او يامبريس او د پاچا ټول جادوګران ،جادوګران او مشاورين راوغوښتل ،او هغوی ټول راغلل او د پاچا په حضور کې کښېناستل.
۲۸نو بادشاه هغوئ ته هغه ټولې خبرې وکړې کومې چې موسیٰ او د هغۀ ورور هارون ورته کړې وې .جادوګرو بادشاه ته ووئيل" ،خو دا سړی ستا سره څنګه راغلل ،ځکه چې زمريان په دروازه کښې بند وُو؟"
۲۹او پاچا وويل ،ځکه چې هغوی خپله امسا د زمريانو په وړاندې پورته کړه او هغوی يې خوشې کړل ،او زما سره راغلل ،او زمريان هم په هغوی خوشحاله شول لکه څنګه چې سپی د خپل بادار سره د ليدو لپاره خوشحاله وي.
۳۰د بعور جادوګر زوی بلعام پاچا ته په ځواب کې وويل" :دا نور څوک نه دي ،بيوازې زموږ په څېر جادوګران دي.
۳۱نو اوس هغوی راوبله او پرېږده چې راشي او موږ به هغوی وازمايو ،او پاچا همداسې وکړل.
۳۲سهار فرعون حضرت موسیٰ او حضرت هارون راوغوښتل چې د پاچا حضور ته راشي .هغوی د خدای امسا واخيستله او پاچا ته ورغلل او هغه ته يې وويل:
۳۳د عبرانيانو څښتن خدای داسې فرمايلي دي :زما قوم راولېږه چې زما عبادت وکړي.
۳۴بادشاه هغوی ته وويل :خو څوک به په تاسو باور وکړي چې تاسو د خدای استازي ياست او تاسو د هغه په امر ماته راشئ؟
۳۵نو اوس په دې اړه کومه معجزه يا نښه وښايه ،نو بيا به ستا خبرې باوري شي.
۳۶هارون ژر لاړ او امسا يې د فرعون او د هغه د درباريانو په مخکې وغورځوله او امسا په مار بدله شوه.
۳۷جادوګرانو دا وليدل او هر يو يې خپله امسا په ځمکه وغورځوله او هغه امساګانې ماران شوې.
۳۸او د هارون د امسا مار خپل سر پورته کړ او خپله خوله يې پرانيسته چې د جادوګرانو امساګانې تير کړي.
۳۹بلعام جادوګر په ځواب کې وويل" :دا د پخوا زمانې راهيسې چل دی چې مار خپل ملګری تېر کړي او ژوندي موجودات يو بل وخوري".
۴۰نو اوس دا په هغه ډول بدل کړه لکه څنګه چې پخوا وه ،او موږ به هم خپلې لښتې د لومړي په څېر بيرته ورکړو ،او که ستا لښته زموږ لښتې تيرې کړي ،نو موږ به پوه شو چې د خدای روح په تا کې دی ،او که نه ،نو ته يوازې زموږ په څېر يو ماهر يې.
۴۱هارون ژر خپل لاس اوږد کړ او د مار لکۍ يې ونيوله او هغه يې په لاس کې په امسا بدله شوه ،او جادوګرانو هم په خپلو امساګانو سره همداسې وکړل ،او هر يو يې د خپل مار لکۍ ونيوله او د لومړي ځل په څېر يې ډنډې جوړې شوې.
۴۲او کله چې هغوی بېرته په ځانګو بدل شول ،د هارون امسا د هغوی امساګانې تېر کړې.
۴۳کله چې پاچا دا خبره وليده ،نو هغه د هغه تاريخ کتاب راوړلو امر وکړ چې د مصر د پاچاهانو په اړه وو ،او هغوی د تاريخ کتاب ،د مصر د پاچاهانو تاريخ ،راوړل چې په هغه کې د مصر ټول بتان ليکل شوي وو ،ځکه چې دوی فکر کاوه چې په هغه کې د څښتن نوم ومومي ،مګر دوی دا ونه موندل.
۴۴فرعون موسیٰ او هارون ته وويل" :وګورئ ،ما ستاسو د خدای نوم په دې کتاب کې نه دی ليکلی او نه مې د هغه نوم پيژني".
۴۵نو مشاورينو او هوښيارو سړيو پاچا ته ځواب ورکړ :موږ اوريدلي دي چې د عبرانيانو خدای د هوښيارانو زوی دی ،د پخوانيو پاچاهانو زوی دی.
۴۶فرعون حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته مخ واړاوه او ورته ويې ويل" :زه هغه څښتن نه پيژنم چې تاسو يې اعلان کړی دی ،او نه به د هغه قوم لېږم.
۴۷هغوی ځواب ورکړ او پاچا ته يې وويل :د خدايانو څښتن خدای د هغه نوم دی ،او هغه زموږ د نيکونو له وخته راهيسې په موږ باندې خپل نوم اعلان کړ او موږ يې واستول او ويې ويل :فرعون ته لاړ شه او ورته ووايه چې زما قوم راولېږه چې زما عبادت وکړي.

۴۸اوس مونږ ولېږه چې په صحرا کې درې ورځې سفر وکړو او هلته هغه ته قرباني وکړو .ځکه چې له هغه وخته چې مونږ مصر ته روان يو ،هغه زمونږ څخه سوزېدونکي نذرانه ،نذرانه او قرباني نه ده اخيستې .که چېرې ته مونږ ونه لېږې ،نو د هغه غضب به ستا په وړاندې راپارېږي او هغه به مصريان په وبا يا په توره سره ووژني.
۴۹فرعون هغوی ته وويل" :اوس د هغه قدرت او قدرت راته ووايه؛ او هغوی ورته وويل :هغه آسمان او ځمکه ،سمندرونه او د هغوی ټول کبان پيدا کړل ،هغه رڼا جوړه کړه ،تياره يې پيدا کړه ،په ځمکه يې باران واوراوه او اوبه يې ورکړې ،او بوټي او وابښه يې راشنه کړل ،هغه انسانان او حيوانات او د ځنګل ځاروي ،د هوا مرغان او د سمندر کبان پيدا کړل ،او د هغه د خولې په واسطه ژوندي کيږي او مري".
۵۰بېشکه هغه ستا د مور په ګېډه کې پيدا کړ ،او ستا په وجود کې يې د ژوند ساه واچوله ،ته يې پاللی يې او د مصر په شاهي تخت يې کېښودې ،هغه به ستا ساه او روح واخلي او بېرته به دې خاورې ته راولي چې له هغه ځايه را ايستل شوی يې.
۵۱د هغوی په خبرو د پاچا غصه ډېره شوه او هغه ورته وويل" :خو د قومونو په ټولو خدايانو کې څوک دا کار کولی شي؟ زما سيند زما دی ،او ما دا د ځان لپاره جوړ کړی دی".
۵۲او هغه هغوی له ځانه وشړل ،او په اسراييلو يې د پرون او پخوا په پرتله د سخت کار امر وکړ.
۵۳حضرت موسیٰ او حضرت هارون د فرعون له حضور څخه لاړل او هغوی اسرائيليان په ډېر بد حالت کې وليدل ،ځکه چې د کار څښتنانو د هغوی کار ډېر دروند کړی وو.
۵۴حضرت موسیٰ بېرته څښتن ته ورغی او ويې ويل :ولې دې د خپلو خلکو سره بد چلند کړی دی؟ له هغه وخته چې زه راغلم ترڅو فرعون ته هغه څه ووايم چې تا رالېږلي دي ،هغه د اسرائيليانو سره ډېر بد چلند کړی دی.
۵۵څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل" :ته به ووينې چې فرعون به د خپل لاس په اوږدولو او سختو آفتونو سره بني اسرائيل له خپل هېواد څخه وباسي.
۵۶حضرت موسیٰ او حضرت هارون په مصر کې د خپلو ورونو اسرائيليانو سره اوسېدل.
۵۷او د بني اسرائيلو په اړه ،مصريانو د هغو درنو کارونو په کولو سره چې په هغوی باندې يې اچولي وو ،د هغوی ژوند تريخ کړ.

څپرکی۸۰

۱او د دوو کلونو په پای کې ،څښتن بيا موسی فرعون ته واستاوه ترڅو د اسراييلو اولادونه راوباسي او د مصر له خاورې څخه يې وباسي.
۲حضرت موسیٰ د فرعون کور ته لاړ او د څښتن خبرې يې ورته وکړې چې هغه يې رالېږلی وو ،خو فرعون د څښتن خبره ونه منله او خدای پاک په مصر کې په فرعون او د هغه په رعيت باندې خپل قدرت وښود او خدای پاک فرعون او د هغه قوم په ډېرو لويو او سختو آفتونو سره وواژه.
۳څښتن د هارون په لاس د مصر ټولې اوبه ،د هغوی ټولې سيندونه او سيندونه په وينه بدل کړل.
۴کله چې يو مصری د څښلو او اوبو راوړلو لپاره راغی ،نو هغه په خپل منګي کې وکتل او ويې ليدل چې ټولې اوبه په وينه بدلې شوې وې ،او کله چې هغه راغی چې د خپلې پيالې څخه يې وڅښله ،نو په پياله کې اوبه په وينه بدلې شوې.
۵او کله چې يوې ښځې خپله اوړه ګونده کړه او خپل خواړه يې پخول ،نو د هغوی بڼه د وينې په څېر شوه.
۶څښتن يو ځل بيا اوبه ولېږلې او د هغوی ټولو اوبو څخه يې چونګښې راوويستلې او ټولې چونګښې د مصريانو کورونو ته ننوتې.
۷او کله چې مصريانو اوبه وڅښلې ،نو د هغوی ګېډې د چونګښو څخه ډکې شوې او هغوی په خپلو ګېډو کې داسې نښېدل لکه څنګه چې دوی په سيند کې نښېدل.
۸او د دوی د څښاک او پخلي ټولې اوبه په چونګښو بدلې شوې ،همدارنګه کله چې دوی په خپلو بسترونو کې ويده کېدل ،د دوی خولې به چونګښې زيږولې.
۹سره له دې چې د څښتن قهر له هغوی څخه نه شو ،او د هغه لاس د ټولو مصريانو په وړاندې اوږد شو ترڅو هغوی په هر ډول سختو آفتونو سره ووژني.
۱۰هغه ولېږل او د هغوی خاورې يې په وروو ووهلې ،او وروې په مصر کې دومره لوړې شوې چې دوه متره لوړوالی يې په ځمکه کې و.
۱۱همدارنګه د مصر په ټولو اوسېدونکو کې د انسانانو او حيواناتو په غوښو کې ډېرې سپږې وې ،څښتن په پاچا او ملکه باندې هم سپږې راولېږلې ،او مصريان د سپږو له امله ډېر غمجن شول.
۱۲سره له دې ،د څښتن غضب سړ نه شو او لاس يې لا هم په مصر باندې اوږد شو.
۱۳نو څښتن د ځنګلي حيواناتو هر ډول حيوانات مصر ته ولېږل او هغوی راغلل او ټول مصر يې ،انسانان ،حيوانات ،ونې او هرڅه چې په مصر کې وو ،له منځه يوړل.
۱۴او څښتن اور وژونکي ماران ،لړمان ،موږکان ،نېزه ،چونګښې او نور په خاورو کې خزنده ګان راولېږل.
۱۵مچان ،غومبسې ،پسه ،حشرات او مچی ،هر يو د خپل ډول سره سم راټولېږي.
۱۶ټول خزندې او وزرې لرونکي حيوانات د هغوی د ډول سره سم مصر ته راغلل او مصريان يې ډېر غمجن کړل.
۱۷او مچان او مچان د مصريانو په سترګو او غوږونو کې ننوتل.
۱۸نو د ګيدړې ګونه په هغوی باندې راغله او هغوی يې وشړل ،او هغوی له هغه څخه خپلو داخلي خونو ته لاړل او هغه ورپسې روان شول.
۱۹او کله چې مصريانو د ځارويو د ګڼې ګوڼې له امله ځانونه پټ کړل ،نو خپلې دروازې يې د هغوی پسې وتړلې ،او خدای پاک د سليمانوت چې په سمندر کې و ،امر وکړ چې را پورته شي او مصر ته لاړ شي.

۲۰او د هغې لاسونه اوږده وو ،چې د سرې په اندازه لس سانتي اوږد وو.
۲۱هغه بام ته لاړه او د چتونو او فرشونو څخه يې پرده پورته کړه او هغه يې پرې کړل ،خپل لاس يې کور ته وغځاوه او قلف او چنګک يې لرې کړ او د مصر کورونه يې پرانيستل.
۲۲وروسته د څارويو ډله د مصر کورونو ته راغله او د څارويو ډله مصريان له منځه يوړل او هغوی يې ډېر غمجن کړل.
۲۳سره له دې د څښتن قهر د مصريانو څخه سړ نه شو او لاس يې لا هم د هغوی په وړاندې اوږد شو.
۲۴نو خدای پاک وبا راولېږله او وبا په مصر باندې خپره شوه ،په اسونو ،خرو ،اوښانو ،غواګانو ،پسونو او انسانانو باندې.
۲۵کله چې مصريان سهار وختي پاڅېدل ترڅو خپل څاروي څرځای ته بوځي ،نو د هغوی ټول څاروي مړه وموندل شول.
۲۶د مصريانو له لسو څارويو څخه يوازې يو پاتې شو او د جوشن په سيمه کې د اسرائيليانو له څارويو څخه يو هم مړ نه شو.
۲۷خدای پاک د مصريانو په غوښو کې سوزونکې سوزش راولېږله چې د هغوی پوستکي يې درې ورې کړل او په ټولو مصريانو کې د پښو له تلو څخه د سر تر تاجونو پورې سخت خارښ شو.
۲۸او د هغوی په غوښو کې ډېر داني وې ،چې غوښه يې خرابه شوه تر هغه چې خرابه او بد بوی شوه.
۲۹سره له دې د څښتن قهر سړ نه شو او لاس يې لا هم په ټول مصر باندې غځول شوی و.
۳۰نو څښتن ډېر سخت ږلۍ واوروله چې د هغوی انګور يې ووهل او د هغوی د مېوو ونې يې ماتې کړې او وچې کړې چې په هغو باندې راولوېدلې.
۳۱همدارنګه هر شنه بوټی وچ شو او له منځه لاړ ،ځکه چې د ږلۍ په منځ کې يو ګډ اور راښکته شو ،نو ږلۍ او اور ټول شيان وسوزول.
۳۲همدارنګه هغه انسانان او حيوانات چې بهر موندل شوي وو د اور او ږلۍ له امله مړه شول ،او ټول ځوان زمريان ستړي شول.
۳۳نو څښتن ډېر ملخان ولېږل او مصر ته يې راوستل ،لکه کسل ،سلوم ،چارګول او چاګول ،دا ملخان هر يو د خپل ډول وو ،او هغه ټول ملخان يې وخوړل چې د ږلۍ څخه پاتې شوي وو.
۳۴بيا مصريان د ملخانو په ليدو خوشحاله شول ،که څه هم هغوی د پټيو حاصلات وخوړل ،او هغوی ډېر ونيول او د خوړو لپاره يې مالګين کړل.
۳۵او څښتن د سمندر يو زورور باد بدل کړ چې ټول ملخان يې ،حتی هغه چې مالګين وو ،يوړل او سره سمندر ته يې وغورځول؛ يو ملخان هم د مصر په حدودو کې پاتې نه شو.
۳۶خدای پاک په مصر باندې تياره راولېږله ،چې د مصر او فتروس ټوله خاوره د دريو ورځو لپاره تياره شوه ،نو کله چې سړی خپل لاس خولې ته پورته کاوه نو هغه يې نه شو ليدلی.
۳۷په هغه وخت کې د اسراييلو ډېر خلک مړه شول چې د څښتن په وړاندې يې سرکشي کړې وه او د موسی او هارون خبرې يې نه منلې او په هغوی يې باور نه کاوه چې خدای هغوی رالېږلي دي.
۳۸او چا ويلي وو چې موږ به له مصر څخه ونه ځو ،که نه نو په صحرا کې به د لوږې له امله مړه شو ،او چا د موسی غږ ته غوږ ونه نيو.
۳۹څښتن په هغوی باندې د تيارې درې ورځې تېرې کړې او اسراييليانو هغوی په هغو ورځو کې ښخ کړل ،پرته له دې چې مصريان پرې خبر شي او نه يې په هغوی باندې خوشحالي وکړه.
۴۰په مصر کې درې ورځې ډېره تياره وه ،او هر څوک چې د تيارې په وخت کې ولاړ و ،هغه په خپل ځای ولاړ و ،او هغه څوک چې ناست و ،ناست و ،او هغه څوک چې پروت و ،په هماغه حالت کې پروت و ،او هغه څوک چې روان و ،په هماغه ځای کې په ځمکه ناست و؛ او دا کار په ټولو مصريانو وشو ،تر هغه چې تياره لاړه.
۴۱او د تيارې ورځې تېرې شوې ،او څښتن موسی او هارون د اسراييلو قوم ته ولېږل او ورته ويې ويل :خپل اختر ولمانځئ او د فسحې اختر وکړئ ،ځکه چې زه د شپې په نيمايي کې د ټولو مصريانو په منځ کې راځم ،او زه به د دوی ټول مشران زېږېدلي ماشومان ووژنم ،د انسان د لومړي زېږېدلي څخه تر د څاروي تر لومړي زېږېدلي پورې ،او کله چې زه ستاسو د فسحې ورځ وګورم ،زه به ستاسو له پاسه تېر شم.
۴۲بنی اِسرائيلو هغه هر څهٔ وکړل چې مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته حُکم ورکړے وو ،او په هغه شپه يې هم هغه شان وکړل.
۴۳او د شپې په نيمايي کې څښتن د مصر په منځ کې راووت او د مصريانو ټول اولني زېږېدلي ماشومان يې ووژل ،د انسان له لومړي زېږېدلي ماشوم څخه تر څاروي پورې.
۴۴فرعون ،د هغه ټول درباريان او ټول مصريان د شپې راويښ شول .په هغه شپه په ټول مصر کې سخته ژړا وه ،ځکه چې داسې کور نه و چې مړی په کې نه وي.
۴۵همدارنګه د مصر د اولنيو زېږېدلو مجسمې ،چې د دوی د کورونو په ديوالونو کې نقش شوي وې ،ويجاړې شوې او په ځمکه ولويدې.
۴۶حتی د هغو مشرانو هډوکي چې له دې څخه مخکې مړه شوي وو او په خپلو کورونو کې ښخ شوي وو ،د مصر سپو په هغه شپه راوويستل او د مصريانو په وړاندې يې کش کړل او د هغوی په وړاندې يې وغورځول.
۴۷ټولو مصريانو دا مصيبت وليد چې ناڅاپه په هغوی راغی او ټولو مصريانو په لوړ غږ چيغې وهلې.
۴۸په هغه شپه د مصر ټولو کورنيو هر يو د خپل زوی په خاطر او هر يو د خپلې لور په خاطر چې مشر زېږېدلی و ،ژړل .په هغه شپه د مصر شور او غوغا تر لرې واټن پورې واورېدل شوه.
۴۹د فرعون لور بتيه په هغه شپه د فرعون سره د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د موندلو لپاره د هغوی کورونو ته لاړه .هغوی هغوی په خپلو کورونو کې وموندل ،چې خوړل او څښل يې کول او د ټولو اسرائيليانو سره يې خوشحالي کوله.
۵۰بتياه موسیٰ ته وويل" :آيا دا د هغه ښېګڼې بدله ده چې ما ستا سره کړې ده ،تا ته مې پاللې او پراخه کړې يې ،او تا دا مصيبت په ما او زما د پلار په کورنۍ راوستی دی؟"

۵۱حضرت موسیٰ هغې ته وویل" :په رښتیا سره ځښتن په مصر باندې لس آفتونه راوستي دي .ایا د هغوی څخه کوم یو په تا باندې راغلی دی؟ ایا یو یې تاته زیان رسولی دی؟ "هغې وویل" :نه".
۵۲حضرت موسیٰ هغې ته وفرمایل" :که څه هم ته د خپلې مور مشره یې ،خو ته به نه مرې او په مصر کې به تاته هیڅ بلا ونه رسیږي".
۵۳هغې وویل" :زما لپاره څه ګټه ده چې زه بادشاه ،زما ورور ،د هغه ټول کورنی او رعیت په دې بد حالت کې وګورم ،چې د هغه مشران زامن د مصر د ټولو اولنیو زامنو سره مړه کیږي؟"
۵۴حضرت موسیٰ هغې ته وویل" :ستا ورور ،د هغه کورنۍ او د مصریانو قومونو د ځښتن خبرې نه منلې ،نو ځکه دا مصیبت په هغوی باندې راغی".
۵۵د مصر پاچا فرعون حضرت موسیٰ ،حضرت هارون او د اسرائیلو ځینو خلکو ته چې په هغه ځای کې د هغوی سره وو ،ورغی او دعا یې ورته وکړه او ویې ویل:
۵۶خپل ورونه ،ټول بنی اِسرائیلیان چې په دې مُلک کې دي ،د هغوئ ګډې ،غوایان او هر هغه څیز چې د هغوئ سره دی ،یوسئ .هغوئ به هیڅ هم نهٔ پریږدي ،صرف زما لپاره مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته دعا وکړئ.
۵۷حضرت موسیٰ فرعون ته وویل" :ګوره ،که څه هم ته د خپلې مور مشر زوی یې ،خو مه وېرېږه ،ځکه چې ته به مړ نه شې ،ځکه چې ځښتن امر کړی دی چې ته ژوندی پاتې شې ،ترڅو تاته خپل لوی ځواک او قوي اوږد شوی لاس وښیي".
۵۸فرعون د بني اسرائیلو د لېږلو امر وکړ ،او ټولو مصریانو د هغوی د لیږلو لپاره ځانونه قوي کړل ،ځکه چې هغوی وویل :موږ ټول له منځه ځو.
۵۹او ټولو مصریانو بنی اِسرائیلیان د ډېرو مالونو ،پسونو ،غواګانو او قیمتي څیزونو سره ولیږل ،د هغه لوظ سره سم چې مالِک خُدائ د هغهٔ او زمونږ د پلار ابراهیم تر مینځ کړے وو.
۶۰خو بنی اِسرائیلو د شپې په وتلو کې ځنډ وکړ ،خو کله چې مِصریان د هغوئ د راویستلو دپاره راغلل ،نو هغوئ ورته ووئیل" ،آیا مونږ غله یُو چې د شپې بهر ووځو؟"
۶۱بنی اِسرائیلو نه د مِصریانو نه د سپینو زرو ،سرو زرو او جامو غوښتنه وکړه ،خو بنی اِسرائیلو د مِصریانو نه جامې واخستې.
۶۲حضرت موسیٰ بیړه وکړه او پورته شو او د مصر سیند ته لاړ او له هغه ځای څخه یې د یوسف تابوت راوویست او له ځانه سره یې یوړ.
۶۳بنی اِسرائیلو هم هر یو کس د خپل پلار تابوت د ځان سره راوړو او د خپلې قبیلې تابوتونه هم ورسره راوړل.

فصل ۸۱

۱بنی اِسرائیلو د رعمسیس نه سُکوت ته سفر وکړو ،تقریباً شپږ لاکه سړی په پښو روان وُو ،د ماشومانو او د هغوئ د ښځو نه علاوه.
۲ډېر ګډ خلک هم ورسره لاړل او رمې ،غوایان او ډېر څاروي هم ورسره وو.
۳د اسرائیلیانو چې په مصر کې په سخت کار کې اوسېدل ،دوه سوه لس کاله تېر شول.
۴او د دوه سوه لسو کلونو په پای کې ،ځښتن په خپل قوي لاس سره بني اسرائیل له مصر څخه راوویستل.
۵اسرائیلیان له مصر ،جشن او رعمسیس څخه لاړل او د لومړۍ میاشتې په پنځلسمه ورځ یې په سوکوت کې خېمې ودرولې.
۶مصریانو خپل ټول مشران زامن ښخ کړل چې ځښتن پرې وژلي وو او ټولو مصریانو خپل مړي درې ورځې ښخ کړل.
۷بنی اِسرائیلو د سُکات نه لاړل او په ایتوم کښې یې خېمې ولګولې ،چې د صحرا په آخر کښې وو.
۸او په دریمه ورځ چې کله مصریانو خپل مشران زامن ښخ کړل ،نو ډېر خلک له مصر څخه راووتل او د اسرائیلیانو پسې لاړل ترڅو هغوی مصر ته راستانه کړي ،ځکه چې هغوی پښېمانه وو چې اسرائیلیان یې د غلامۍ څخه ایستلي دي.
۹یو سړی خپل ګاونډي ته وویل" ،بې شکه موسیٰ او هارون فرعون ته وویل چې مونږ به په صحرا کې درې ورځې سفر وکړو او خپل ځښتن خدای ته به قرباني وړاندې کړو.
۱۰نو اوس راځئ چې سهار وختي پاڅېږو او هغوی بېرته راوباسو ،او که چېرې هغوی زمونږ سره مصر ته خپلو بادارانو ته راستانه شي ،نو موږ به پوه شو چې په هغوی ایمان لري ،خو که هغوی بېرته را نه شي ،نو موږ به ورسره جګړه وکړو او په لوی قدرت او قوي لاس سره به یې بیرته راولو.
۱۱سهار د فرعون ټول مشران راووتل او شاوخوا اووه لکه سړي ورسره وو .هغوی په هغه ورځ له مصر څخه ووتل او هغه ځای ته ورسېدل چې بني اسرائیل په کې وو.
۱۲ټولو مصریانو ولیدل چې حضرت موسیٰ ،حضرت هارون او ټول اسرائیلیان د فیهخیروت په مخکې ناست وو ،خوړل او څښل یې کول او د ځښتن اختر یې کاوه.
۱۳ټولو مصریانو بني اسرائیلو ته وویل" :تاسو وویل چې مونږ به په صحرا کې درې ورځې سفر وکړو او خپل خدای ته به قرباني وړاندې کړو او بېرته به راشو".
۱۴نو اوس ستا له تلو څخه پنځه ورځې کیږي ،ولې بېرته خپلو بادارانو ته نه ځې؟
۱۵موسیٰ او هارون هغوئ ته په جواب کښې ووئیل" ،ځکه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک زمونږ په حقله ګواهي ورکړې ده چې تاسو به نور مِصر ته واپس نهٔ ځئ ،بلکې مونږ به هغه وطن ته لاړ شو چې شیدې او شات بهیږي ،لکه څنګه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک زمونږ د پلار نیکهٔ سره قسم خوړلے وو چې مونږ ته به یې راکړی".
۱۶کله چې د مصر مشرانو ولیدل چې اسراییلیان د هغوی خبره نه مني او مصر ته نه ستنیږي ،نو هغوی د اسراییلیانو سره د جګړې لپاره ځانونه تیار کړل.

۱۷څښتن د بني اسرائيلو زړونه د مصريانو په وړاندې دومره قوي کړل چې هغوی ته يې سخته ماتې ورکړه .په مصريانو باندې جګړه ډېره سخته شوه او ټول مصريان د اسرائيليانو له حضور څخه وتښتېدل ،ځکه چې ډېر خلک د اسرائيليانو په لاس ووژل شول.

۱۸د فرعون مشران مصر ته لاړل او فرعون ته يې وويل" :اسرائيليان تښتېدلي دي او نور به مصر ته بېرته نه راګرځي ".دا ډول حضرت موسیٰ او حضرت هارون موږ سره خبرې وکړې.

۱۹فرعون دا خبره واورېده ،او د هغه او د هغه د ټولو رعيت زړونه د اسرائيلو په وړاندې وګرځېدل ،او هغوی په دې پښېمانه شول چې اسرائيليان يې لېږلي دي؛ او ټولو مصريانو فرعون ته مشوره ورکړه چې د اسرائيليانو پسې لاړ شي ترڅو هغوی بېرته خپلو بارونو ته راوګرځوي.

۲۰هغوی هر يو خپل ورور ته وويل" :دا څه دي چې موږ اسراييليان د خپل غلامۍ څخه وشړل؟"

۲۱څښتن د ټولو مصريانو زړونه قوي کړل چې د اسرائيليانو پسې لاړ شي ،ځکه چې څښتن غوښتل چې مصريان په سره سمندر کې وغورځوي.

۲۲فرعون پاڅېد او خپل ګاډی يې تياره کړه او ټول مصريان يې د راټولېدو امر وکړ .د کوچنيانو او ښځو پرته يو سړی هم پاتې نه شو.

۲۳ټول مصريان د فرعون سره د بني اسرائيلو د تعقيب لپاره روان شول .د مصر لښکر ډېر لوی او درانه وو ،چې شاوخوا لس لکه سړي پکې وو.

۲۴نو د لښکر ټول غړي لاړل او د اسرائيليانو پسې شول ترڅو هغوی بېرته مصر ته راولي او د سره سمندر په غاړه يې خېمې ولګولې.

۲۵کله چې بنی اِسرائيلو خپلې سترګې پورته کړې او ټول مِصريان يې وليدل چې په هغوئ پسې روان وو ،نو بنی اِسرائيليان ډېر ووېرېدل او مالِک خُدائ ته يې فرياد وکړو.

۲۶د مصريانو له امله ،بني اسرائيل په څلورو ډلو ووېشل شول ،او د هغوی نظرونه سره ووېشل شول ،ځکه چې هغوی د مصريانو څخه وېرېدل ،او حضرت موسیٰ د هغوی هر يو سره خبرې وکړې.

۲۷لومړۍ ډله د روبين ،شمعون او يساکار د اولادونو څخه وه ،او هغوی پرېکړه وکړه چې ځانونه په سمندر کې وغورځوي ،ځکه چې هغوی د مصريانو څخه ډېر وېرېدل.

۲۸حضرت موسیٰ هغوی ته وفرمايل" :مه وېرېږئ ،ولاړ شئ او د څښتن هغه خلاصون وګورئ چې هغه به نن ستاسو لپاره ترسره کړي.

۲۹دوهمه ډله د زبولون ،بنيامين او نفتالي د اولادونو څخه وه ،او هغوی پرېکړه وکړه چې د مصريانو سره بېرته مصر ته لاړ شي.

۳۰حضرت موسیٰ هغوی ته وفرمايل" :مه وېرېږئ ،لکه څنګه چې تاسو نن مصريان ليدلي دي ،همداسې به نور هيڅکله هم ونه وينئ".

۳۱دريمه ډله د يهودا او يوسف د اولادونو څخه وه ،او هغوی پرېکړه وکړه چې د مصريانو سره د جګړې لپاره لاړ شي.

۳۲حضرت موسیٰ هغوی ته وفرمايل" :په خپلو ځايونو کې ودرېږئ ،ځکه چې څښتن به ستاسو لپاره جګړه وکړي ،او تاسو به غلي پاتې شئ.

۳۳څلورمه ډله د لاوي ،جاد او اشر د اولادونو څخه وه ،او هغوی هوډ وکړ چې د مصريانو په منځ کې لاړ شي ترڅو هغوی ګډوډ کړي ، او حضرت موسیٰ هغوی ته وويل :په خپلو ځايونو کې پاتې شئ او مه وېرېږئ ،يوازې څښتن ته دعا وکړئ چې هغه تاسو د هغوی له لاسونو څخه وژغورې.

۳۴له دې وروسته حضرت موسیٰ د خلکو څخه پورته شو او څښتن ته يې دعا وکړه او ويې ويل:

۳۵ای د ټولې ځمکې څښتنه ،خپل قوم چې تا له مصر څخه راوويست وژغوره ،او مصريان دې دا فخر نه کوي چې ځواک او زور د هغوی دی.

۳۶نو څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل" :ته ولې ماته ژاړې؟ بني اسرائيلو ته ووايه چې لاړ شي ،خپله امسا په سمندر باندې وغځوه او هغه ووېشه ،ترڅو بني اسرائيل له هغې څخه تېر شي".

۳۷حضرت موسیٰ همداسې وکړل او خپله امسا يې په سمندر پورته کړه او هغه يې دوه برخې کړ.

۳۸د سمندر اوبه په دولسو برخو ووېشل شوې ،او بني اسرائيل په پښو او بوټانو سره تېرېدل ،لکه څنګه چې يو سړی په چمتو شوې لاره تېرېږي.

۳۹او څښتن د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په لاس په مصر او په سمندر کې خپل معجزې بني اسرائيلو ته وښودلې.

۴۰کله چې بنی اِسرائيليان سمندر ته ننوتل ،نو مِصريان هم ورپسې راغلل ،او د سمندر اوبه بيا په هغوئ باندې راغلې او ټول په اوبو کښې ډوب شول ،او يو سړے هم پاتې نۀ شو ،بې له فرعونه چې د مالِک خُدائ شکر يې ادا کړ او په هغۀ يې ايمان راوړ ،نو مالِک خُدائ هغه په هغه وخت کښې د مِصريانو سره هلاک نه کړو.

۴۱او څښتن يوې فرښتې ته امر وکړ چې هغه د مصريانو څخه بوځي ،او هغه يې د نينوا په ځمکه کې وغورځاوه او هغه د اوږدې مودې لپاره په هغه باندې حکومت وکړ.

۴۲په هغه ورځ څښتن اسرائيليان د مصريانو له لاس څخه وژغورل او ټولو اسرائيليانو وليدل چې مصريان له منځه تللي دي او د څښتن لوی لاس يې وليد چې هغه په مصر او سمندر کې څه کړي وو.

۴۳نو حضرت موسیٰ او د اسرائيلو خلکو دا سندره د څښتن په حضور کې وويله ،په هغه ورځ چې څښتن مصريان د هغوی په مخ کې وغورزول.

۴۴او ټولو اسراييليانو په ګډه سندرې وويلې ،زه به د څښتن لپاره سندرې ووايم ځکه چې هغه ډېر لوړ شوی دی ،هغه آس او د هغه سوار په سمندر کې غورځولي دي؛ وګورئ چې دا د خدای د قانون په کتاب کې ليکل شوي دي.

۴۵له دې وروسته بنی اِسرائيلو خپل سفر ته لاړل او په ماره کښې يې خېمې ولګولې ،او مالِک خُدائ په هغه ځائ کښې په ماره کښې بنی اِسرائيلو ته قوانين او احکام ورکړل او مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته حُکم ورکړو چې د هغۀ په ټولو لارو روان شی او د هغۀ خِدمت وکړی.

۴۶هغوی د ماره څخه روان شول او ایلیم ته راغلل .هلته د اوبو دولس چیني او د خرما اویا ونې وې .اولادونو هلته د اوبو سره خېمې ودرولې.
۴۷د دوهمې میاشتې په پنځلسمه ورځ چې هغوی له مصر څخه ووتل ،هغوی د ایلیم څخه سفر وکړ او د سین دښتې ته راغلل.
۴۸په هغه وخت کې څښتن بني اسرائیلو ته د خوړلو لپاره من ورکړ او څښتن هره ورځ د اسمان څخه د اسرائیلو پر خلکو خواړه باران کول.
۴۹بنی اِسرائیلو څلوېښت کاله من وخوړ ،تر هغه پورې چې هغوئ په صحرا کښې وو ،تر دې چې هغوئ د کنعان مُلک ته ورسېدل چې هغه قبضه کړی.
۵۰هغوی د سین دښتې څخه لاړل او په الوش کې یې خېمې ودرولې.
۵۱هغوی د الوش څخه لاړل او په رفیدیم کې یې خېمې ودرولې.
۵۲کله چې بنی اِسرائیلیان په رفیدیم کې وو ،نو عمالیق د عیسو او د صفو د ورور لمسی او د اِلفاز زوی د بنی اِسرائیلو سره د جنګ کولو لپاره راغلو.
۵۳او هغه له ځان سره اته سوه یو زره سړي ،جادوګران او جادوګران راوستل ،او په رفیدیم کې یې د اسراییلو سره د جګړې لپاره چمتووالی ونیو.
۵۴هغوی د اسراییلو په وړاندې یوه لویه او سخته جګړه پیل کړه او څښتن عمالیقیان او د هغه خلک د موسی او اسراییلو خلکو ته او د نون زوی یوشع ته چې د افرایتي قبیلې څخه وو او د موسی خدمتګار وو ،وسپارل.
۵۵اسرائیلیانو عمالیقیان او د هغوی لښکر په توره ووهل ،خو جګړه په اسرائیلیانو ډېره سخته شوه.
۵۶څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل” :دا خبره د خپل خاطر په یو کتاب کې ولیکه او د خپل خدمتګار د نون زوی یوشع په لاس کې یې کېږده او بني اسرائیلو ته حکم وکړه چې کله ته د کنعان خاورې ته ورسېږې ،نو د عمالیقیانو یاد د اسمان لاندې څخه په بشپړه توګه لرې کړه“.
۵۷حضرت موسیٰ همداسې وکړل او کتاب یې واخیست او دا خبرې یې پرې ولیکلې او ویې ویل:
۵۸کله چې تاسو له مصر څخه راوتلئ ،عمالیقیانو ستاسو سره څه وکړل.
۵۹هغه چې په لاره کې ستا سره مخامخ شو او ستا شاته یې ووهله ،حتی هغه کسان چې ستا وروسته کمزوري وو کله چې ته ستړي او ستړي وې.
۶۰نو کله چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته په هغه ځمکه کې چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته درکوي او تاسو ته یې درکوي ،ستاسو شاوخوا ټولو دښمنانو څخه آرام درکړي ،نو تاسو به د عمالیقیانو یادونه د اسمان لاندې څخه لرې کړئ ،دا به هیر نه کړئ.
۶۱او هغه پاچا چې په عمالیقیانو ،یا د هغه په یاد او یا د هغه په اولاد رحم وکړي ،زه به یې له هغه څخه بدله واخلم او هغه به د هغه له قوم څخه وشړم.
۶۲حضرت موسیٰ دا ټول شیان په یوه کتاب کې ولیکل او بني اسراییلو ته یې د دې ټولو چارو درناوي امر وکړ.

فصل۸۲

۱بنی اِسرائیلو د رفیدیم نه لاړل او د سینا په دښته کښې یې خېمې ولګولې ،دا د مِصر نه د وتلو په دریمه میاشت وه.
۲په هغه وخت کې د موسیٰ خسر رعوئیل مدیانی د خپلې لور صفورې او د هغې د دوو زامنو سره راغی ،ځکه چې هغه د څښتن د هغو معجزو په اړه اوریدلي وو چې هغه په اسراییلو باندې کړي وو او هغوی یې د مصریانو له لاس څخه آزاد کړي وو.
۳نو رعوئیل موسیٰ ته په هغه صحرا کې راغلو چرته چې هغه خېمې وهلې وې ،چرته چې د خُدائ پاک غر وو.
۴حضرت موسیٰ په ډېر عزت سره د خپل خسر سره د لیدنې لپاره لاړ او ټول اسرائیلیان ورسره وو.
۵رعوئیل او د هغه اولادونه ډېر ورځې د اسرائیلیانو په منځ کې پاتې شول ،او رعوئیل له هغې ورځې څخه څښتن وپېژنده.
۶او د بنی اِسرائیلو د مِصر نه د وتلو په دریمه میاشت کښې ،د هغې په شپږمه ورځ ،مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته د سینا په غرهٔ باندې لس حُکمونه ورکړل.
۷ټولو بنی اِسرائیلو دا ټول حُکمونه واورېدل او په هغه ورځ ټول بنی اِسرائیلیان په مالِک خُدائ کښې ډېر خوشحاله شول.
۸د څښتن جلال د سینا په غره کې راښکته شو او هغه حضرت موسیٰ ته غږ وکړ او حضرت موسیٰ د ورېځې په منځ کې راغی او غره ته پورته شو.
۹حضرت موسیٰ څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې په غره کې پاتې شو ،هغه نه ډوډۍ وخوړله او نه اوبه وڅښلې ،او څښتن هغه ته د اسرائیلو قوم ته د تعلیم ورکولو لپاره قوانین او احکام ورزده کړل.
۱۰او څښتن هغه لس حکمونه چې د اسرائیلو قوم ته یې ورکړي وو ،د تیږو په دوو تختو باندې ولیکل ،کوم چې هغه موسیٰ ته ورکړل چې د اسرائیلو قوم ته امر وکړي.
۱۱او د څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو په پای کې ،کله چې څښتن د سینا په غره کې د حضرت موسیٰ سره خبرې پای ته ورسولې ،نو څښتن حضرت موسیٰ ته د تیږو تختې ورکړې ،چې د خدای په ګوته لیکل شوې وې.
۱۲کله چې بنی اِسرائیلو ولیدل چې موسیٰ د غره څخه د راکوزېدو نه پس راغلو ،نو هغوئ د هارون شاوخوا راټول شول او وې وئیل” ،مونږ ته پته نشته چې د دې سړی موسیٰ سره څهٔ شوي دي“.
۱۳نو اوس پورته شه او زمونږ لپاره داسې خدای جوړ کړه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي ترڅو ته مړ نه شي.
۱۴هارون د خلکو څخه ډېر ووېرېد ،او هغوی ته یې امر وکړ چې سره زر راوړي او د خلکو لپاره یې له هغه څخه یو اوبلن خوسی جوړ کړ.

۱۵څښتن حضرت موسئ ته د غره څخه د راکوزېدو څخه مخکې وفرمايل :ښکته شه ،ځکه چې ستا هغه قوم چې تا له مصر څخه راوويست ،فاسد شوی دی.
۱۶هغوی د ځان لپاره د اوبدلو څخه جوړ شوی خوسی جوړ کړی دی او سجده يې کړې ده .نو اوس ما پرېږدئ چې زه يې د ځمکې له مخ څخه له منځه يوسم ،ځکه چې هغوی سرکشه خلک دي.
۱۷حضرت موسئ د څښتن څخه د رحمت غوښتنه وکړه او د هغه خوسي په خاطر چې هغوی جوړ کړی وو ،څښتن ته يې دعا وکړه . وروسته له غره څخه راښکته شو او د هغه په لاسونو کې د تيږو دوه تختې وې چې خدای پاک هغه ته د اسراييليانو د امر کولو لپاره ورکړې وې.
۱۸کله چې حضرت موسئ کمپ ته ورنژدې شو او هغه خوسی يې وليد چې خلکو جوړ کړی و ،نو د حضرت موسئ غوسه راوپارېده او هغه تختې يې ماتې کړې چې د غره لاندې وې.
۱۹حضرت موسئ کمپ ته راغی او هغه خوسی يې واخيست او په اور کې يې وسوزاوه او تر هغه وخته پورې يې ميده کړ چې ښه خاوره شي ،هغه يې په اوبو باندې وشيندلو او اسراييليانو ته يې د څښلو لپاره ورکړ.
۲۰او د هغو خلکو څخه چې غوايي يې جوړ کړی وو ،شاوخوا درې زره کسان د يو بل د تورو په واسطه ووژل شول.
۲۱په سبا ورځ حضرت موسئ خلکو ته وفرمايل" :زه به څښتن ته پورته ځم ،کېدای شي چې زه ستاسو د هغو ګناهونو لپاره کفاره ادا کړم چې تاسو يې د څښتن په وړاندې کړې دي.
۲۲حضرت موسئ بيا څښتن ته پورته لاړ او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې د څښتن سره پاتې شو.
۲۳حضرت موسئ په څلوېښتو ورځو کې د اسرائيليانو لپاره د څښتن څخه دعا وکړه او څښتن د حضرت موسئ دعا واورېده او د اسرائيليانو لپاره يې دعا قبوله کړه.
۲۴بيا څښتن حضرت موسئ ته وفرمايل چې د تيږو دوه تختې جوړې کړې او څښتن ته يې پورته کړي ،چې هغه به پرې لس حکمونه وليکي.
۲۵نو حضرت موسئ همداسې وکړل ،هغه راښکته شو او دوه لوحې يې وشلولې او د سينا غره ته څښتن ته ورغی او څښتن لس حکمونه په لوحو باندې وليکل.
۲۶حضرت موسئ څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې د څښتن سره پاتې شو او څښتن هغه ته د اسرائيلو خلکو ته د قوانينو او احکامو لارښوونه وکړه.
۲۷څښتن هغه ته د بني اسرائيلو په اړه امر وکړ چې د څښتن لپاره مقدس ځای جوړ کړي ،ترڅو د هغه نوم په کې پاتې شي ،او څښتن هغه ته د مقدس ځای او د هغې د ټولو لوښو شکل وښود.
۲۸او د څلوېښتو ورځو په پای کې ،حضرت موسئ د غره څخه راښکته شو او هغه دوه لوحې يې په لاس کې وې.
۲۹حضرت موسئ بني اسرائيلو ته ورغی او د څښتن ټولې خبرې يې ورته وکړې او هغه قوانين ،قوانين او احکام يې ورته ورزده کړل چې څښتن ورته ښودلي وو.
۳۰حضرت موسئ بني اسرائيلو ته د څښتن کلام وفرمايل چې د هغه لپاره بايد يو مقدس ځای جوړ شي چې د اسرائيلو په منځ کې اوسيږي.
۳۱خلک د هغو ټولو ښو کارونو څخه ډېر خوشحاله شول چې څښتن د حضرت موسئ په وسيله هغوی ته کړي وو او ويې ويل" :مونږ به هغه څه چې څښتن درته ويلي دي ،ترسره کړو".
۳۲خلک د يو سړي په څېر پاڅېدل او د څښتن مقدس ځای ته يې ډېرې نذرانې وړاندې کړې ،او هر سړي د مقدس ځای د کار او د هغه د ټولو کارونو لپاره د څښتن نذرانې راوړلې.
۳۳ټولو اسراييليانو هر يو د هغه څه څخه چې په خپل ملکيت کې يې درلودل راوړل ،سره زر ،سپين زر ،زېړ او هر هغه شی چې د څښتن د مقدس ځای د کار لپاره کارول کېده.
۳۴نو ټول هوښياران چې په کار کې ماهر وو راغلل او د څښتن مقدس ځای يې جوړ کړ ،لکه څنګه چې څښتن امر کړی و ،هر يو سړي په هغه کار کې چې هغه په کې کار کاوه؛ او ټولو هوښيارانو چې په زړه کې وو مقدس ځای ،د هغه سامان او د مقدس خدمت لپاره ټول سامانونه جوړ کړل ،لکه څنګه چې څښتن موسئ ته امر کړی و.
۳۵د پنځو مياشتو په پای کې د مقدسې خېمې کار بشپړ شو او بنی اِسرائيلو هغه ټول کارونه وکړل چې څښتن موسئ ته امر کړی وو.
۳۶او هغوی مقدس ځای او د هغه ټول سامان حضرت موسئ ته راوړل؛ لکه څنګه چې هغه نمونه وه چې څښتن حضرت موسئ ته ښودلې وه ،بني اسرائيلو هم همداسې وکړل.
۳۷حضرت موسئ کار وليد او ويې ليدل چې هغوی دا کار د څښتن د امر سره سم کړی دی ،نو حضرت موسئ هغوی ته برکت ورکړ.

فصل۸۳

۱او د دولسمې مياشتې په درويشتمه ورځ ،موسئ هارون او د هغه زامن راوغوښتل ،هغوی ته يې د هغوی جامې واغوستې ،مسح يې پرې وکړ او څنګه چې څښتن ورته امر کړی و ،هغوی ته يې وکړل ،او حضرت موسئ هغه ټولې نذرانې راوړې چې څښتن په هغه ورځ ورته امر کړی و.
۲وروسته حضرت موسئ هارون او د هغه زامن سره بوتلل او ورته ويې ويل" :تاسو به اووه ورځې د خېمې په دروازه کې پاتې شئ ، ځکه چې ما ته دا امر شوی دی.
۳هارون او د هغه زامنو هغه څه وکړل چې څښتن د حضرت موسئ په وسيله ورته امر کړی وو او اووه ورځې د خېمې په دروازه کې پاتې شول.

۴او په اتمه ورځ ،چې د لومړئ میاشتې لومړی ورځ وه ،د دوهم کال د مصر څخه د اسرائیلیانو د وتلو څخه وروسته ،حضرت موسیٰ مقدس ځای جوړ کړ ،او حضرت موسیٰ د خېمې ټول سامان او د مقدس ځای ټول سامانونه نصب کړل او هغه ټول کارونه یې وکړل چې څښتن ورته امر کړی و.

۵نو حضرت موسیٰ هارون او د هغه زامن راوغوښتل او هغوی د ځان او د اسرائیلو د خلکو دپاره سوزېدونکې نذرانه او د ګناه نذرانه راوړله ،لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی وو.

۶په هغه ورځ د هارون دوو زامنو ،ناداب او ابیهو ،عجیبه اور واخیست او څښتن ته یې وړاندې کړ چې هغوی ته یې امر نه و کړی ،او د څښتن له حضور څخه اور راووت او هغوی یې وسوزول او په هغه ورځ د څښتن په حضور کې مړه شول.

۷په هغه ورځ چې حضرت موسیٰ د مقدس ځای د جوړولو کار بشپړ کړ ،د اسرائیلو مشرانو د قربانګاه د وقف کولو لپاره خپلې نذرانې څښتن ته راوړلې.

۸او هر مشر د یوې ورځې لپاره خپلې نذرانې راوړې ،او هره ورځ یو مشر د دولسو ورځو لپاره.

۹او هغه ټولې نذرانې چې هر سړي په خپل ورځ راوړې ،د سپینو زرو یو لوښی چې وزن یې یو سل او دېرش مثقال و ،د سپینو زرو یوه کاسه چې وزن یې اویا مثقال و ،د مقدس ځای د مثقال سره سم وه ،دواړه د ښو اوړو څخه ډک وو او د غلې دانې د نذرانې لپاره د تیلو سره ګډ شوي وو.

۱۰یوه کاشوغه چې لس مثقال سرو زرو وزن یې درلود ،د خوشبویۍ څخه ډکه وه.

۱۱د سوزېدونکې نذرانې لپاره یو غویی ،یو پسه او یو کلن ګډوری.

۱۲او د ګناه د نذرانې لپاره یو وز هم وړاندې کړئ.

۱۳د سلامتۍ د نذرانې لپاره ،دوه غوایان ،پنځه پسونه ،پنځه وزان او پنځه یو کلن وري.

۱۴د اسراییلو دولسو مشرانو هره ورځ په خپل وخت کې همداسې کول.

۱۵له دې وروسته ،د میاشتې په دیارلسمه ورځ ،حضرت موسیٰ د اسراییلو قوم ته امر وکړ چې د فسحې اختر ولمانځي.

۱۶لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی وو ،اسرائیلیانو د میاشتې په څوارلسمه ورځ د فسحې اختر په خپل وخت ولمانځه.

۱۷او د دوهمې میاشتې په لومړئ ورځ ،څښتن حضرت موسیٰ ته وویل:

۱۸د اسرائیلو د ټولو نارینه مشرانو شمېره وکړه چې عمر یې شل کاله یا زیات وي ،ته او ستا ورور هارون او د اسرائیلو دولس مشران.

۱۹حضرت موسیٰ همداسې وکړل او هارون د اسراییلو دولس مشران د سینا په دښته کې د اسراییلو شمېرنه وکړه.

۲۰د اسرائیلیانو د کورنیو شمېر د شلو کلونو او زیات عمر لرونکو کسانو شمېر شپږ لکه درې زره پنځه سوه پنځوس وو.

۲۱مګر د لاویانو شمېر د اسرائیلیانو په منځ کې نه وو شمېرل شوی.

۲۲د اسرائیلیانو د ټولو نارینه وو شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات وو ،دوه ویشت زره او دوه سوه اویا درې سوه وو.

۲۳د هغو لاویانو شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا پورته وو ،دوه ویشت زره وو.

۲۴لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی وو ،حضرت موسیٰ کاهنان او لیویان هر یو د هغه د خدمت او بار وړلو لپاره وټاکل.

۲۵او د میاشتې په شلمه ورځ ،وریځ د لوظ د خېمې څخه پورته شوه.

۲۶په هغه وخت کې بنې اسرائیلو د سینا له دښتې څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او درې ورځې یې سفر وکړ او وریځ د فاران په دښته کې راښکته شوه؛ هلته د څښتن غضب د اسرائیلیانو په وړاندې راوپارېد ،ځکه چې هغوی څښتن د غوښې په غوښتلو سره په قهر کړ چې وخوري.

۲۷څښتن د هغوی خبره واورېده او هغوی ته یې غوښه ورکړه چې یوه میاشت یې وخوړله.

۲۸خو له دې وروسته د څښتن غضب په هغوی باندې نازل شو او هغه هغوی په ډېره لویه وژنه سره ووژل او هغوی هلته په هغه ځای کې ښخ شول.

۲۹نو بنی اِسرائیلو هغه ځایٔ د کبروت هتاوه په نوم یاد کړو ،ځکه چې هلته هغوئ هغه خلق ښخ کړل چې د غوښې خواهش یې کولو.

۳۰هغوی د کبروت هتاوه څخه لاړل او په حصاروت کې یې خېمې ودرولې ،چې د فاران په دښته کې ده.

۳۱کله چې بنی اِسرائیلیان په حضروت کې وو ،نو د موسیٰ په وجه د مالِک خُدائ غصه په مریم باندې راوپارېده او هغه د جذام په بیمارئ اخته شوه او د واورې په شان سپینه شوه.

۳۲او هغه اووه ورځې د کمپ څخه بهر بنده وساتل شوه ،تر هغه چې د هغې د جذام څخه وروسته بېرته راوړل شوه.

۳۳وروسته بنی اِسرائیلو د حضیروت نه لاړل او د فاران د صحرا په آخر کښې یې خېمې ولګولې.

۳۴په هغه وخت کې ،څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل چې د بني اسرائیلو څخه دولس سړي ،د هرې قبیلې لپاره یو یو سړی ولېږه چې لاړ شي او د کنعان خاوره وڅېري.

۳۵حضرت موسیٰ دولس سړي ولېږل ،او هغوی د کنعان خاورې ته راغلل چې هغه ولټوي او وڅېري .هغوی د سین دښتې څخه تر ریکوب پورې او تر کاموت پورې ټوله خاوره وپلټله.

۳۶د څلوېښتو ورځو په پای کې هغوی حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته راغلل او هغه څه یې ورته وویل چې د هغوی په زړونو کې وو .له هغو لسو کسانو څخه یې بني اسراییلو ته د هغه ځمکې په اړه چې دوی یې کتلې وه یو بد خبر راوړ او ویې ویل :دا زموږ لپاره غوره ده چې مصر ته راستانه شو د دې خاورې ته د تګ په پرتله ،هغه ځمکه چې خپل اوسېدونکې وژني.

۳۷خو د نون زوی یشوَع او د یفُون زوی کالب ،چې د هغو کسانو څخه وو چې ځمکه یې کتله ،وویل‘‘ :ځمکه ډېره ښه ده‘‘.

۳۸که چېرې څښتن زمونږ څخه خوشحاله وي ،نو هغه به مونږ دې خاورې ته بوځي او مونږ ته به یې راکړي ،ځکه چې دا ځمکه د شیدو او شاتو بهېدونکې ده.

۳۹خو بنی اِسرائیلو د هغوئ خبره وانه ورېدله او د هغو لسو سړو خبرې یې واورېدې چې د هغه مُلک په اړه یې بد خبر راوړے وو.

۴۰څښتن د بني اسرائیلو شکایت واورېد او په غوسه شو او قسم یې وخوړ او ویې ویل:

۴۱د دې بدکار نسل څخه به هیڅوک هم د شلو کلونو او یا د هغې څخه پورته عمر لرونکي ځمکه ونه ګوري ،پرته له دې چې د یفونه زوی کالب او د نون زوی یوشع وي.
۴۲خو یقیناً دا بدکاره نسل به په دې بیابان کې له منځه لاړ شي ،او د هغوی اولادونه به دې خاورې ته راشي او هغوی به یې ونیسي؛ نو د څښتن غضب د اسرائیلو په وړاندې راوپارېد ،او هغوی یې د څلوېښتو کلونو لپاره په صحرا کې سرګردانه کړل تر هغه چې د هغه بدکاره نسل پای ته ورسیږي ،ځکه چې هغوی د څښتن پیروي ونه کړه.
۴۳نو خلک د فاران په دښته کې ډېر وخت تېر کړ او وروسته د سره سمندر په لاره دښتې ته لاړل.

فصل۸۴

۱په هغه وخت کې قورح د یضر زوی او د قهات زوی او د لاوي زوی د بني اسرائیلو ډېر خلک سره راټول کړل او هغوی د حضرت موسیٰ ،حضرت هارون او د ټول قوم سره شخړه وکړه.
۲نو څښتن په هغوی باندې په قهر شو ،او ځمکې خپله خوله پرانیستله او هغوی یې تېر کړل ،د هغوی کورونه او هرڅه چې د هغوی سره وو او د قورح ټول سړي هم.
۳او له دې وروسته خدای پاک خلک د ډېر وخت لپاره د سعیر غره په لاره ګرځول.
۴په هغه وخت کې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل :د عیسو د اولادې سره جګړه مه کوه ،ځکه چې زه به تاته د هغوی د هیڅ شي څخه دومره هم نه درکوم چې د پښو تله پرې وخېژي ،ځکه چې ما د شعیر غر عیسو ته د میراث په توګه ورکړی دی.
۵نو په دې وجه د عیساؤ اولاد په پخوا وختونو کښې د سعیر د اولاد سره جنګېدو ،او مالِک خُدائ د سعیر اولاد د عیساؤ اولاد ته حواله کړے وو او د هغوئ نه یې تباه کړی وو ،او د عیساؤ اولاد تر نن ورځې پورې د هغوئ په ځائ اوسیږی.
۶نو ځکه څښتن بني اسرائیلو ته وفرمایل :د خپلو ورونو عیسو د اولادې سره جګړه مه کوئ ،ځکه چې د هغوی په خاوره کې هیڅ شی ستاسو نه دی ،خو تاسو کولی شئ د هغوی څخه په پیسو خواړه واخلئ او وخورئ ،او تاسو کولی شئ د هغوی څخه په پیسو اوبه واخلئ او وڅښئ.
۷نو بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ د حُکم سره سم عمل وکړو.
۸او بنی اِسرائیل په صحرا کښې ډېر وخت تېر کړل او د سینا غره په لاره ګرځېدل ،او د عیساؤ اولاد ته یې لاس ورنه کړو ،او هغوئ نولس کاله په هغه علاقه کښې پاتې شول.
۹په هغه وخت کې د کتیم د اولادې پاچا لاتین د خپلې واکمنۍ په پنځه څلوېښتم کال کې مړ شو ،کوم چې د اسراییلو د مصر څخه د وتلو څوارلسم کال و.
۱۰او هغوی هغه په خپل ځای کې چې هغه د کتیم په خاوره کې د ځان لپاره جوړ کړی و ښخ کړ او ابیمناس د هغه په ځای اته دېرش کاله پاچاهي وکړه.
۱۱په هغو ورځو کې ،د نولسو کلونو په پای کې ،اسراییلیان د عیسو د اولادې له پولې څخه تېر شول او د موآب د صحرا په لاره تېر شول.
۱۲مالِک خُدائ مُوسیٰ ته وفرمائیل” ،موآب محاصره مهٔ کوه او د هغوئ سره جنګ مهٔ کوه ،ځکه چې زهٔ به د هغوئ د زمکې نه تاته هیڅ نهٔ درکوم.
۱۳نولس کاله اسراییلیان د موآب د دښتې په لاره تېر شول او د هغوی سره یې جګړه ونه کړه.
۱۴د مصر څخه د بنی اِسرائیلو د وتلو په شپږ دېرشم کال کې ،څښتن د اموریانو د بادشاه سیحون زړه وواهه ،نو هغه جنګ شروع کړو او د موآب د خلقو سره د جنګ لپاره راووتلو.
۱۵بیا سیحون د بعور د ینها زوی او د بلعام لمسی ته چې د مصر د پاچا مشیر و او د هغه زوی بلعام ته استازي ولیږل چې په موآب باندې لعنت ووایي ،ترڅو هغه سیحون ته وسپارل شي.
۱۶نو پیغام وړونکي لاړل او د ینا‌ه زوی بعور او د هغه زوی بلعام یې د بین النهرین په فتور کې راوستل ،نو بعور او د هغه زوی بلعام د سیحون ښار ته راغلل او د اموریانو د پاچا سیحون په حضور کې یې په موآب او د هغه په پاچا لعنت ووایه.
۱۷نو سیحون د خپل ټول لښکر سره راووت ،هغه موآب ته لاړ او د هغوی سره یې جګړه وکړه ،او هغوی یې فتح کړل ،او څښتن هغوی د هغه په لاس کې ورکړل او سیحون د موآب پاچا ووژلو.
۱۸سیحون په جګړه کې د موآب ټول ښارونه ونیول ،او حشبون یې هم له هغوی څخه ونیو ،ځکه چې حشبون د موآب د ښارونو څخه یو وو ،او سیحون خپل مشران او مشران په حشبون کې ځای پر ځای کړل ،او په هغه وخت کې حشبون د سیحون و.
۱۹نو د مثال ویونکو بعور او د هغه زوی بلعام دا خبرې وکړې او ویې ویل" :حشبون ته راشئ ،د سیحون ښار به جوړ او قائم شي".
۲۰افسوس په موآب !اے د کموش خلقو ،تاسو ورک شوي یئ !وګورئ چې دا د خُدائ پاک د شریعت په کتاب کښې لیکلے شوے دے.
۲۱کله چې سیحون موآب فتح کړ ،نو هغه په هغو ښارونو کې ساتونکي وټاکل چې هغه یې د موآب څخه نیولي وو ،او د موآب ډېر خلک د سیحون په لاس کې په جګړه کې ووژل شول ،او هغه ډېر زامن او لوڼې ونیولې او د هغوی پاچا یې ووژلو ،نو سیحون بېرته خپل هېواد ته ستون شو.
۲۲سیحون بعور او د هغه زوی بلعام ته ډېر سپین زر او سرو زرو ډالۍ ورکړې او هغه هغوی رخصت کړل او هغوی بین النهرین ته خپل کور او وطن ته لاړل.
۲۳په هغه وخت کې ټول اسراییلیان د موآب د دښتې له لارې څخه لاړل او بیرته راستانه شول او د ادوم دښته یې محاصره کړه.
۲۴نو ټول قوم د مصر څخه د وتلو د څلوېښتم کال په لومړۍ میاشت کې د سین دښتې ته راغی او بني اسرائیل هلته د سین دښتې په قادش کې اوسېدل .مریم هلته مړه شوه او هلته ښخه شوه.

۲۵په هغه وخت کې حضرت موسیٰ د ادوم پاچا حداد ته استازي ولېږل او ورته ويې ويل :ستا ورور اسرائيل داسې وايي :مهرباني وکړه ، ما ته اجازه راکړه چې ستا په خاوره تېر شم ،موږ به د پټيو يا انګورو د باغ له لارې نه تېرېږو ،موږ به د کوهي اوبه ونه څښو .موږ به د پاچا په لاره روان شو.
۲۶ادوم هغه ته وويل" :ته به زما د هېواد له لارې ونه تېرېږې ".نو ادوم د يو ډېر قوي قوم سره د اسرائيليانو سره د مقابلې لپاره راووت.
۲۷خو د عيسو اولادې اسرائيليانو ته اجازه ورنه کړه چې د هغوی د خاورې له لارې تېر شي ،نو اسرائيليان له هغوی څخه ووتل او د هغوی سره يې جګړه ونه کړه.
۲۸ځکه چې له دې څخه مخکې څښتن د اسرائيلو قوم ته امر کړی وو چې د عيسو د اولادې سره جګړه مه کوئ ،نو له همدې امله اسرائيليان له هغوی څخه ووتل او د هغوی سره يې جګړه ونه کړه.
۲۹نو بنی اِسرائيليان د قادِش نه روان شول او ټول خلق د هور غر ته ورسېدل.
۳۰په هغه وخت کې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل :خپل ورور هارون ته ووايه چې هغه به هلته مړ شي ،ځکه چې هغه به هغه ځمکې ته ورننوځي چې ما اسرائيليانو ته ورکړې ده.
۳۱حضرت هارون د څښتن په امر د هور غره ته وخوت ،د څلوېښتم کال په پنځمه مياشت کې ،د مياشتې په لومړۍ ورځ.
۳۲هارون د يو سل او درې ويشتو کالو وو کله چې هغه د هور په غره کې وفات شو.

فصل۸۵

۱د عراد کنعاني پاچا چې په جنوب کې اوسېده ،واورېدل چې اسرائيليان د جاسوسانو له لارې راغلي دي ،نو هغه خپل لښکر د اسرائيليانو په وړاندې د جګړې لپاره ترتيب کړ.
۲او بني اسرائيل د هغه څخه ډېر ووېرېدل ،ځکه چې هغه يو لوی او درانه لښکر درلود ،نو بني اسرائيلو پرېکړه وکړه چې مصر ته راستانه شي.
۳او بنی اِسرائيليان د مسيرات بنی يعقون ته د درې ورځو سفر په لاره واپس شول ،ځکه چې هغوئ د عراد بادشاه نه ډېر وېرېدل.
۴خو بنی اِسرائيليان خپلو کورونو ته ستانه نهٔ شول ،نو هغوئ دېرش ورځې په بنی يعقون کښې پاتې شول.
۵کله چې د لاويانو اولاد وليدل چې بنی اِسرائيليان نه راګرځي ،نو هغوئ د مالِک خُدائ په خاطر حسد وکړ ،او هغوئ پاڅېدل او د خپلو ورونو بنی اِسرائيلو سره يې جنګ وکړو ،او ډېر خلق يې ووژل او هغوئ يې دې ته اړ کړل چې خپل ځائ ،د هور غره ته واپس لاړ شي.
۶او کله چې هغوی راستانه شول ،نو عراد پاچا لا هم د اسراييليانو په وړاندې د جګړې لپاره خپل لښکر تنظيماوه.
۷نو بنی اِسرائيلو قسم وخوړ او وې وئيل" ،که تهٔ دا خلق زما په لاس کښې راکړې ،نو زهٔ به د هغوئ ښارونه په بشپړه توګه تباه کړم".
۸څښتن د اسراييليانو خبره واورېده او کنعانيان يې هغوی ته وسپارل .هغوی او د هغوی ښارونه يې په بشپړه توګه له منځه يوړل او هغه ځای يې د هورمه په نوم ياد کړ.
۹اسرائيليانو د هور غره څخه سفر وکړ او په اوبوت کې يې خېمې ودرولې .بيا هغوی له اوبوت څخه لاړل او په عيجعباريم کې يې خېمې ودرولې ،چې د موآب په سرحد کې دی.
۱۰نو بنی اِسرائيلو موآب ته دا پيغام ولېږلو چې" ،مونږ ته اجازه راکړئ چې ستا د خاورې له لارې خپل مُلک ته لاړ شو ،خو د موآب خلقو بنی اِسرائيلو ته د خپلې خاورې له لارې د تېرېدو اجازه ورنه کړه ،ځکه چې د موآب خلق ډېر وېرېدل چې بنی اِسرائيليان به د هغوئ سره هغه شان سلوک ونهٔ کړي لکه څنګه چې د اموريانو بادشاه سيحون د هغوئ سره کړے وو ،چا چې د هغوئ مُلک نيولے وو او ډېر يې ووژل.
۱۱نو موآب بنی اِسرائيلو ته د خپل مُلک نه تېرېدو اجازه ورنه کړه ،او مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته حُکم ورکړو چې د موآب سره جنګ مهٔ کوئ ،نو بنی اِسرائيليان د موآب نه لاړل.
۱۲بنی اِسرائيليان د موآب د سرحد څخه روان شول او د ارنون سيند بلې غاړې ته ورسېدل ،چې د موآب او اموريانو ترمنځ وه او د قديموت په دښته کې يې د اموريانو د بادشاه سيحون په سرحد کې خېمې ودرولې.
۱۳نو بنی اِسرائيلو د اموريانو بادشاه سيحون ته پيغام وړُونکی ولېږل او ورته يې ووئيل،
۱۴مونږ ته اجازه راکړه چې ستا په خاوره تېر شو ،مونږ به پټيو يا د انګورو باغونو ته نه ځو ،مونږ به د شاهی لارې په اوږدو کې ځو تر هغه چې ستا له پولې تېر شو ،خو سيحون بنی اِسرائيليان د تېرېدو اجازه ورنه کړه.
۱۵نو سيحون د اموريانو ټول قوم راټول کړ او د اسرائيليانو سره د مخامخ کېدو لپاره صحرا ته لاړ او په يهض کې يې د اسرائيليانو سره جګړه وکړه.
۱۶مالِک خُدائ د اموريانو بادشاه سيحون بنی اِسرائيلو ته حواله کړو ،او بنی اِسرائيلو د سيحون ټول خلق د تُورې په زور ووژل او د موآب نه يې بدل واخستو.
۱۷نو بنی اِسرائيلو د سيحون مُلک د ارام نه تر يبوق پورې قبضه کړو ،چې د عمونيانو پورې وو او د ښارونو ټول مال يې هم ترې واخيستو.
۱۸نو اسراييليانو دا ټول ښارونه ونيول او اسراييليان د اموريانو په ټولو ښارونو کې اوسېدل.
۱۹ټولو اسراييليانو پريکړه وکړه چې د عمونيانو سره جګړه وکړي او د هغوی ځمکه هم ونيسي.
۲۰نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل" ،عمونيان محاصره مهٔ کوئ او د هغوئ سره جنګ مهٔ کوئ ،ځکه چې زهٔ به تاسو ته د هغوئ د مُلک نه هيڅ هم نهٔ درکوم ".بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيوو او د عمونيانو سره جنګ يې ونهٔ کړو.
۲۱نو بنی اِسرائيليان راوګرځېدل او د باشان په لاره د باشان بادشاه عوج مُلک ته لاړل ،او د باشان بادشاه عوج د بنی اِسرائيلو سره د جنګ دپاره ووتلو ،ډېر زړور سړی ورسره وو او د اموريانو يو ډېر قوي لښکر هم ورسره وو.

۲۲د باشان پاچا عوج ډېر قوي سړی وو ،خو د هغه زوی نارون ډېر قوي وو ،حتی د هغه څخه هم ډېر قوي وو.
۲۳او عوج په خپل زړه کې وویل :ګوره اوس د اسراییلو ټوله لښکر د دریو فرسا په اندازه ځای نیسي ،اوس به زه هغوی په یو ځل پرته له توري او نېزې ووهلم.
۲۴عوج د یهض غره ته وخوت او له هغه څخه یې یوه لویه تیږه راوویسته چې اوږدوالی یې درې پارسه وو ،او په خپل سر یې کېښوده او هوډ یې وکړ چې د بني اسرائیلو په کمپ باندې یې وغورځوي او ټول اسرائیلیان په هغه تیږه ووژني.
۲۵د څښتن فرښته راغله او د عوج په سر یې ډبره ووهله ،او هغه ډبره د عوج په غاړه ولګېده او عوج د ډبرې د دروندوالي له امله په ځمکه راولوېد.
۲۶په هغه وخت کې څښتن بني اسرائیلو ته وفرمایل :د هغه څخه مه وېرېږئ ،ځکه چې ما هغه ،د هغه ټول خلک او د هغه ټوله ځمکه ستاسو په لاس کې ورکړې ده ،او تاسو به د هغه سره هغه ډول چلند وکړئ لکه څنګه چې تاسو د سیحون سره وکړ.
۲۷حضرت موسیٰ د اسرائیلیانو د یو څو تنو سره د هغه سره ښکته شو او حضرت موسیٰ عوج په لرګي وواهه او هغه یې د پښو په ګونډو وواهه او ووژلو.
۲۸وروسته اسراییلیانو د عوج اولاد او د هغه ټول خلک تعقیب کړل ،هغوی یې ووهل او ویجاړ یې کړل تر دې چې یو هم پاتې نه شو.
۲۹وروسته حضرت موسیٰ د اسرائیلو ځینې اولادونه د یعزیر د جاسوسۍ لپاره ولېږل ،ځکه چې یعزیر ډېر مشهور ښار و.
۳۰نو جاسوسان یعزیر ته لاړل او هغه یې ولټاله ،او جاسوسانو په څښتن باور وکړ او د یعزیر د خلکو سره یې جګړه وکړه.
۳۱دغو سړو د یعزیر او د هغه د کلیو ښارونه ونیول او څښتن هغوی ته په لاس ورکړ او هغوی هغه اموریان چې هلته اوسېدل وشړل.
۳۲اسراییلیانو د اموریانو د دوو پاچاهانو ځمکه ونیوله ،شپیته ښارونه چې د اردن په بله غاړه وو ،د ارنون سیند څخه د حرمین غره پورې.
۳۳نو بنی اِسرائیل روان شول او د موآب مېدان ته ورسېدل چې د اُردن سیند په غاړه یریحو ته نزدې دے.
۳۴د موآب خلکو د هغه ټولو بدیو په اړه واورېدل چې اسراییلیانو د اموریانو د دوو پاچاهانو ،سیحون او عوج سره کړي وو ،نو د موآب ټول سړي د اسراییلیانو څخه ډېر ووېرېدل.
۳۵د موآب مشرانو وویل" :وګورئ د اموریانو دوه پاچاهان ،سیحون او عوج ،چې د ځمکې د ټولو پاچاهانو څخه ډېر قوي وو ،د اسرائیلیانو په وړاندې ودرېدلای نه شول ،نو موږ څنګه د هغوی په وړاندې ودرېدای شو؟"
۳۶یقیناً چې هغوی مخکې له مخکې موږ ته پیغام رالېږلی وو چې زموږ په خاوره کې په خپله لاره تېر شئ ،خو موږ به هغوی ته اجازه ورنه کړو ،اوس به هغوی په خپلو درنو تورو سره پر موږ حمله وکړي او موږ به له منځه یوسي .موآب د اسرائیلیانو له امله ډېر خفه شو او له هغوی څخه ډېر وېرېدل ،او هغوی په ګډه مشوره وکړه چې د اسرائیلیانو سره څه وشي.
۳۷نو د موآب مشرانو پرېکړه وکړه او د خپل سړي څخه یې یو کس ،د موآبي صفور زوی بالاق ونیو او هغه یې په هغه وخت کې د ځانونو پاچا وټاکه ،او بالاق ډېر هوښیار سړی وو.
۳۸نو د موآب مشران راپورته شول او د مدیانیانو خلکو ته یې د سولې کولو لپاره ولېږل ،ځکه چې په هغه ورځو کې د موآب او مدیانیانو ترمنځ سخته جګړه او دښمني وه ،د ادوم د پاچا بداد د زوی حداد د وخت څخه چې د موآب په میدان کې یې مدیانیان ووژل ،تر نن ورځې پورې.
۳۹د موآب قوم مدیانیانو ته خلک ولېږل او هغوی ورسره سوله وکړه .د مدیان مشران د موآب خاورې ته راغلل ترڅو د مدیانیانو لپاره سوله وکړي.
۴۰د موآب مشرانو د مدیانیانو مشرانو سره مشوره وکړه چې د اسرائیلو څخه د هغوی د ژوند د ژغورلو لپاره څه وکړي.
۴۱د موآب ټولو خلکو د مدیان مشرانو ته وویل" :نو اوس اسرائیلیان زموږ شاوخوا ټول خلک وخوري ،لکه څنګه چې غویی د پټیو واښه وخوري ،ځکه چې هغوی د اموریانو د دوو پاچاهانو سره چې زموږ څخه ډېر قوي دي ،داسې وکړل".
۴۲د مدیان مشرانو موآب ته وویل" :موږ اورېدلي دي چې کله د اموریانو پاچا سیحون ستاسو سره جګړه وکړه ،کله چې هغه په تاسو باندې غالب شو او ستاسو خاوره یې ونیوله ،نو هغه د ینحیاس زوی بعور او د هغه زوی بلعام ته د بین النهرین څخه پیغام ولېږه ،او هغوی راغلل او په تاسو لعنت ووایه .نو د سیحون لاس په تاسو باندې غالب شو ،چې ستاسو ځمکه یې ونیوله.
۴۳نو اوس د هغه زوی بلعام ته هم ولېږه ،ځکه چې هغه لا تر اوسه په خپل هېواد کې پاتې دی او هغه ته خپله مزدوري ورکړه ،ترڅو هغه راشي او په هغو ټولو خلکو لعنت ووایي چې ته یې وېرېږې .نو د موآب مشرانو دا خبره واورېده ،او هغوی خوښ شول چې د بعور زوی بلعام ته یې ولیږي.
۴۴نو د موآب بادشاه د صفور زوی بالاق بلعام ته پیغام وړُونکی ولېږل او وې وئیل،
۴۵وګورئ ،د مصر څخه یو قوم راووت ،هغوی د ځمکې مخ پټ کړ او زما په وړاندې ودرېدل.
۴۶نو اوس راشه او زما لپاره په دې خلکو لعنت ووایه ،ځکه چې هغوی زما څخه ډېر قوي دي .کېدای شي چې زه بریالی شم او د هغوی په وړاندې وجنګېږم او هغوی وشړم ،ځکه چې ما اورېدلي دي چې چا ته چې برکت ورکوې هغه برکت لري او چا ته چې لعنت وایې هغه لعنتي دی.
۴۷نو د بالاق استازي بلعام ته لاړل او بلعام یې راوست چې د موآب په وړاندې د جګړې لپاره په خلکو لعنت ووایي.
۴۸بلعام بالاق ته راغی چې په اسراییلو لعنت ووایی ،او څښتن بلعام ته وویل" :دې قوم ته لعنت مه وایه ځکه چې دا برکتناک دی".
۴۹او بالاق هره ورځ بلعام ته وهڅول چې په اسرائیلو لعنت ووایي ،خو بلعام د بالاق خبره ونه منله ځکه چې څښتن د بلعام سره خبرې کړې وې.
۵۰کله چې بالاق ولیدل چې بلعام د هغه غوښتنه نه مني ،نو هغه پورته شو او کور ته لاړ ،او بلعام هم خپل وطن ته راستون شو او له هغه ځای څخه مدیان ته لاړ.

۵۱اسرائیلیانو د موآب د دره څخه سفر وکړ او د اردن په غاړه یې د بیت یسیموت څخه تر ابیل شطیم پورې خېمې ودرولې ،چې د موآب د دره په پای کې وه.
۵۲کله چې بنی اِسرائیل د شطیم په دره کې اوسېدل ،نو هغوئ د موآبي ښځو سره زنا کول شروع کړل.
۵۳اسرائیلیان د موآب خاورې ته ورسېدل او د موآب خلکو د اسرائیلیانو د کمپ په مقابل کې خېمې ودرولې.
۵۴د موآب خلک د اسراییلیانو څخه وېرېدل .موآبیانو خپلې ټولې لونې او ښځې چې ښکلې او ښکلې وې ،واخیستې او هغوی ته یې سره زر ،سپین زر او قیمتي جامې واغوستې.
۵۵د موآب قوم هغه ښځې د خپلو خېمو په دروازو کې کښېنولې ،ترڅو بني اسرائیل هغوی ووینې او ورته راوګرځي او د موآب په وړاندې جګړه ونه کړي.
۵۶د موآب ټولو خلکو د اسراییلیانو سره همداسې وکړل ،هر سړي خپله ښځه او لور د خپلې خېمې په دروازه کې کېښودله ،او ټولو اسراییلیانو د موآبیانو دا عمل ولید ،نو اسراییلیانو د موآب لورګانو ته مخه کړه او د هغوی سره یې مینه وکړه او هغوی ته لاړل.
۵۷او داسې وشول چې کله به یو عبراني د موآب د خېمې دروازې ته راغی او د موآب لور به یې ولیده او په زړه کې به یې غوښتله ،او د خېمې په دروازه کې به یې ورسره هغه څه خبرې کولې چې هغه یې غوښتل ،کله چې دوی به سره خبرې کولې ،د خېمې سړي به راووتل او د عبرانی سره به یې د دې خبرو په څیر خبرې کولې:
۵۸تاسو پوهېږئ چې مونږ ټول ورونه یو ،مونږ ټول د لوط اولاد او د هغه د ورور ابراهیم اولاد یو ،نو ولې تاسو زمونږ سره نه پاتې کیږئ ،او ولې زمونږ ډوډۍ او قربانۍ نه خورئ؟
۵۹کله چې د موآب خلکو په خپلو خبرو سره هغه ډېر مغرور کړ او په خپلو خوشامدي خبرو سره یې هغه راوبللو ،نو هغوی هغه په خېمه کې کېښود او د هغه لپاره یې پخلی وکړ او قرباني یې وکړه ،او هغه د هغوی د قربانۍ او ډوډۍ څخه وخوړل.
۶۰بیا یې هغه ته شراب ورکړل او هغه وڅښل او مست شو ،او دوی یوه ښکلې انجلۍ د هغه مخې ته کېښوده ،او هغه د هغې سره هغه څه وکړل چې هغه یې غوښتل ،ځکه چې هغه نه پوهیده چې هغه څه کوي ،ځکه چې هغه ډېر شراب څښلي وو.
۶۱د موآب خلکو د شطیم په دره کې د اسراییلو سره همداسې وکړل .د دې کار له امله څښتن په اسراییلو باندې قهر شو او په هغوی باندې یې وبا واستوله او د اسراییلو له ډلې څخه یې څلورویشت زره کسان مړه شول.
۶۲د شمعون د اولادې څخه یو سړی وو چې نوم یې زمری وو او د سلو زوی وو .هغه د ټولو اسراییلیانو په مخکې د مدیان د پاچا صور لور ،کسبي سره چې د مدیان د پاچا زوی وه ،اړیکه ټینګه کړه.
۶۳د هارون کاهن لمسي او د العازر زوی فینحاس د زمري دا بد کار ولید ،نو هغه نېزه واخیسته او پورته شو او په هغوی پسې لاړ ،دواړه یې ووهل او ووژل ،او د بني اسرائیلو څخه وبا بنده شوه.

فصل۸۶

۱په هغه وخت کې د وبا څخه وروسته ،څښتن حضرت موسیٰ او د هارون کاهن زوی العازر ته وفرمایل:
۲د اسرائیلو د ټول قوم مشران ،چې عمر یې شل کاله یا زیات وي او په لښکر کې شامل شوي وي ،وشمېره.
۳حضرت موسیٰ او العازر د اسرائیلو د قوم شمېر د هغوی د کورنیو سره سم وکړ او د ټولو اسرائیلو شمېر اووه لکه اوه سوه دېرش تنه وو.
۴د هغو لاویانو شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات وو ،درویشت زره وو ،او په دې کې د هغو کسانو څخه یو هم نه و چې د سینا په دښته کې حضرت موسیٰ او حضرت هارون شمېرلي وو.
۵ځکه چې څښتن هغوی ته ویلي وو چې هغوی به په دښته کې مړه شي ،نو ټول مړه شول ،او د هغوی څخه د یفونه زوی کالب او د نون زوی یوشع پرته بل څوک پاتې نه شول.
۶له دې وروسته څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل" :اسرائیلیانو ته ووایه چې د خپلو ورونو اسرائیلیانو په خاطر له مدیانیانو څخه بدل واخلي".
۷حضرت موسیٰ همداسې وکړل او د اسراییلو قوم له هغوی څخه دولس زره سړي غوره کړل ،چې د هرې قبیلې لپاره زر تنه وو او مدیان ته لاړل.
۸نو بنی اِسرائیلو د میدیانیانو سره جګړه وکړه او ټول نارینه یې ووژل ،د میدیانیانو پینځه مشران یې هم ووژل او د بعور زوئ بلعام یې هم په توره ووژلو.
۹بنی اِسرائیلو د میدیانیانو ښځې ،د هغوئ ماشومان ،څاروی او د هغوئ ټول مالونه اسیران کړل.
۱۰هغوی ټول مال او ټول غنیمت واخیست او هغه یې حضرت موسیٰ او العازر ته د موآب په مېدانونو کې راوړل.
۱۱حضرت موسیٰ ،العازر او د قوم ټول مشران په خوښۍ سره د هغوی سره د لیدو لپاره لاړل.
۱۲او هغوی د مدیانیانو ټول غنیمت ووېشل او اسراییلیانو د خپلو ورونو اسراییلیانو په خاطر له مدیانیانو څخه بدل واخیست.

فصل۸۷

۱په هغه وخت کې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل" :ګوره ستا ورځې پای ته نږدې دي ،اوس خپل خدمتګار د نون زوی یوشع بوځه او په خېمه کې یې ځای پر ځای کړه ،زه به ورته امر وکړم ،او حضرت موسیٰ همداسې وکړل.
۲څښتن په خېمه کې د ورېځې په ستن کې راڅرګند شو او د ورېځې ستن د خېمې په دروازه کې ولاړه وه.

۳مالِک خُدائ د نون زویٔ یشوَع ته حُکم ورکړو او ورته یې وفرمائیل" ،قوي او زړور اوسه ،ځکه چې ته به بنی اِسرائیلیان هغه مُلک ته بوځې چې ما ورسره د ورکولو وعده کړې وه او زه به ستا سره یم".
۴حضرت موسیٰ یوشع ته وویل :قوي او زړور اوسه ،ځکه چې ته به د اسراییلو اولادې ته ځمکه ورپه برخه کړې ،او څښتن به ستا سره وي ،هغه به تا نه پرېږدي او نه به دې پرېږدي ،مه وېرېږه او نه به مایوسه کېږه.
۵حضرت موسیٰ ټول اسرائیلیان راوغوښتل او ورته ویې ویل" :تاسو هغه ټولې ښېګڼې ولیدلې چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سره په صحرا کې کړې دي.
۶نو اوس د دې قانون ټولې خبرې ومنئ او د خپل څښتن خدای په لاره روان اوسئ ،د هغې لارې څخه مه وګرځئ چې څښتن یې تاسو ته امر کړی دی ،نه ښي خوا ته یا چپ خوا ته.
۷او موسیٰ بني اسرائیلو ته هغه قوانین ،احکام او قوانین ورزده کړل چې په هغه خاوره کې یې باید عملي کړي لکه څنګه چې څښتن ورته امر کړی و.
۸او هغه هغوی ته د څښتن لاره او د هغه قوانین ورزده کړل؛ وګورئ ،دا د خدای د شریعت په هغه کتاب کې لیکل شوي دي چې هغه د موسی په لاس اسراییلیانو ته ورکړ.
۹حضرت موسیٰ د بني اسرائیلو قوم ته د حکم ورکولو څخه لاس واخیست او څښتن هغه ته وفرمایل" :د عباریم غره ته پورته شه او هلته مړ شه او د خپل ورور هارون په څېر د خپلو خلکو سره یوځای شه.
۱۰نو حضرت موسیٰ د څښتن د امر سره سم وخوځېد او هلته د موآب په خاوره کې د څښتن په حکم سره وفات شو ،دا د اسرائیلیانو د مصر څخه د وتلو په څلوېښتم کال کې وه.
۱۱بنی اِسرائیلو د موآب په مېدانونو کښې دېرش ورځې د موسیٰ دپاره ژړا وکړه ،او د موسیٰ دپاره د ژړا او غم ورځې پوره شوې.

۸۸فصل

۱او د موسیٰ د مړینې څخه وروسته څښتن د نون زوی یوشع ته وویل:
۲د اردن له سیند څخه تېر شه او هغه ځمکې ته لاړ شه چې ما اسراییلیانو ته ورکړې ده ،او ته به اسراییلیانو ته هغه ځمکه ورپه برخه کړې.
۳هر هغه ځای چې ستاسو پښې پرې وخېژي ،هغه به ستاسو وي ،د لبنان د دښتې څخه تر لوی سیند پورې به ستاسو سرحد وي.
۴ستا د ژوند په ټولو ورځو کې به هیڅوک ستا په وړاندې ونه دریږي .لکه څنګه چې زه د موسیٰ سره وم ،نو زه به ستا سره یم ،یوازې قوي او زړور اوسئ چې ټول هغه قانون ومنئ چې موسیٰ درته امر کړی دی ،له لارې څخه ښي یا چپ لورې ته مه ګرځه ،ترڅو ته په هر هغه څه کې بریالی شې چې ته یې کوې.
۵بیا یشوَع د بنی اِسرائیلو مشرانو ته حُکم ورکړو چې" ،د کمپ نه تېر شئ او خلقو ته ووایئ چې د ځانونو دپاره خوراک تیار کړئ ،ځکه چې په درېو ورځو کښې به تاسو د اُردن سیند نه تېر شئ چې هغه مُلک ونیسئ.
۶د بنی اِسرائیلو مشرانو هم دغه شان وکړل او خلقو ته یې حُکم ورکړو او هغوئ هغه هر څۀ وکړل چې څۀ یې یشوَع حُکم کړے وو.
۷نو یشوَع دوه سړی د یریحو مُلک د جاسوسۍ دپاره ولېږل ،او هغوئ لاړل او یریحو یې وګوره.
۸او د اوو ورځو په پای کې هغوی په کمپ کې یوشع ته راغلل او هغه ته یې وویل" :څښتن ټوله خاوره زمونږ په لاس کې ورکړې ده او د هغې اوسېدونکي زمونږ له امله په وېره کې دي".
۹له هغې وروسته ،یشوَع سهار پاڅېد او ټول بنی اِسرائیلیان ورسره وو ،او د شطیم نه روان شول ،یشوَع او ټول بنی اِسرائیلیان د اُردن سیند نه تېر شول ،او یشوَع دوه اتیا کلن وو کله چې هغه د بنی اِسرائیلو سره د اُردن سیند نه تېر شو.
۱۰خلق د اولې میاشتې په لسمه ورځ د اردن څخه لاړل او د یریحو په ختیځ ګوټ کې یې په جلجال کې خېمې ودرولې.
۱۱بنی اِسرائیلو د یریحو په مېدانونو کښې په جِلجال کښې د میاشتې په څوارلسمه ورځ د فسحې اختر وکړو ،لکه څنګه چې د موسیٰ په شریعت کښې لیکلے شوی دی.
۱۲په هغه وخت کې د فسحې په ورځ من بند شو او د اسرائیلیانو لپاره نور من نه و او هغوی د کنعان د ځمکې د حاصلاتو څخه وخوړل.
۱۳او یریحو د بنی اِسرائیلو په وړاندې په بشپړه توګه بند وو ،هیڅ څوک دننه او بهر نه راتلل.
۱۴او د دوهمې میاشتې په لومړۍ ورځ ،مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل" ،پاځه ،ګوره ،ما یریحو او د هغې ټولو خلقو ته ستا په لاس کښې ورکړے دے .او ستاسو ټول جنګي سړی به هره ورځ یو ځل د ښار نه چاپېره ګرځي ،شپږ ورځې به داسې کوې.
۱۵اِمامان به بیګلې ووهي ،او کله چې تاسو د بیګل غږ واورئ ،نو ټول خلق به په لوړ آواز سره چغې ووهي ،چې د ښار دېوالونه به راپرېوځي ،ټول خلق به د خپل مخالف په خلاف ودرېږي.
۱۶او یشوَع هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته حُکم ورکړے وو.
۱۷او په اوومه ورځ هغوی اووه ځله د ښار څخه ګردچاپېره وګرځېدل او کاهنانو سرنې وغږولې.
۱۸او په اوومه دوره کې ،یشوَع خلقو ته وویل" ،چغې ووهئ ،ځکه چې مالِک خُدائ ټول ښار زمونږ په لاس کې ورکړے دے".
۱۹یوازې ښار او هرڅه چې په هغه کې دي څښتن ته لعنت وي ،او د لعنت شوي شی څخه ځان وساتئ ،هسې نه چې تاسو د اسراییلو کمپ لعنتي کړئ او په هغوی کې ستونزې راولاړ کړئ.
۲۰خو ټول سپین زر ،سره زر ،پیتل او اوسپنه به څښتن ته وقف شي ،هغه به د څښتن په خزانه کې واچول شي.
۲۱خلکو سرنې وغږولې او په لوړ غږ یې چیغې ووهلې ،او د یریحو دیوالونه راولوېدل ،او ټول خلک د هغه مخې ته پورته شول ،هر سړی مستقیم ښار ته لاړ او ښار یې ونیو او هرڅه چې په کې وو ،نارینه ،ښځینه ،ځوانان او زاړه ،غوایان ،پسونه او خر ،د توری په څنډه کې یې په بشپړه توګه له منځه یوړل.

۲۲هغوی ټول ښار په اور کې وسوزاوه؛ یوازې د سپینو زرو ،سرو زرو ،زېړو او اوسپنې لوښي یې د څښتن په خزانه کې واچول.
۲۳په هغه وخت کې یشوَع قسم وخوړ او ویې ویل :لعنت دې وي په هغه سړي چې یریحو جوړوي؛ هغه به د هغه بنسټ په خپل مشر
زوی کېږدي او په خپل کشر زوی کې به د هغه دروازې جوړې کړي.
۲۴او عکن د کرمی زوئ ،د زبدی لمسی ،د زارح لمسی ،د یهوداه لمسی ،د هغه لعنتی څیز په باره کې خیانت وکړو ،او هغه د هغه لعنتی
څیز نه یو واخیستو او په خېمه کې یې پټ کړو ،نو د مالِک خُدائ غصه په بنی اِسرائیلو باندې راووته.
۲۵له دې وروسته ،کله چې بنی اِسرائیلیان د یریحو د سوځولو نه راستانه شول ،یشوَع د عی ښار جاسوسی او د هغه په وړاندې د جنګ
کولو لپاره سړی ولېږل.
۲۶نو سړی لاړل او د عی ښار یې وڅېړلو ،او هغوئ واپس راغلل او ورته یې ووئیل" ،ټول خلق دې ستا سره عی ته لاړ نۀ شی ،صرف
درې زره سړی دې لاړ شی او ښار دې ووژنی ،ځکه چې د هغه سړی ډېر لږ دی".
۲۷یشوَع هم هغه شان وکړل او د بنی اِسرائیلو نه تقریباً درې زره سړی د هغۀ سره لاړل او د عی د سړو سره یې جنګ وکړو.
۲۸د اسراییلیانو په وړاندې جګړه سخته شوه او د عای خلکو شپږ دېرش اسراییلیان ووژل او اسراییلیان د عای د خلکو څخه وتښتېدل.
۲۹کله چې یشوَع دا ولیدل ،نو خپلې جامې یې وشلولې او د مالِک خُدائ په مخکښې په زمکه پړمخې پرېوتل ،هغه او د بنی اِسرائیلو
مشران هم په خپلو سرونو خاورې واچولې.
۳۰او یشوَع ووئیل" ،اے مالِکه خُدایه ،تا دا خلق ولې د اُردن نه پورې راوستل؟ کله چې بنی اِسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شا وګرځوی نو
زۀ به څۀ ووایم؟"
۳۱نو اوس به ټول کنعانیان چې د دې خاورې اوسېدونکي دي ،دا خبره واوري او مونږ به محاصره کړي او زمونږ نوم به له منځه یوسي.
۳۲مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل" ،ولې په خپل مخ پرېوځې؟ پاڅېږه ،کوزه شه ،ځکه چې بنی اِسرائیلو ګناه کړې ده او د لعنت شوی څیز
نه یې اخیستی دی .زۀ به نور د هغوئ سره نۀ یم ،تر څو چې هغوئ د لعنت شوی څیز د خپلو مینځ نه ختم نۀ کړی".
۳۳نو یشوَع پاڅېدو او خلق یې راغونډ کړل او د مالِک خُدائ په حُکم یې اُوریم راوړو ،او د یهوداه قبیله ونیول شوه او د کرمی زوئ عکن
ونیول شو.
۳۴یشوَع عکن ته ووئیل" ،زما زویه ،ما ته ووایه چې تا څه کړي دي؟ "عکن ووېل ،ما د غنیمت په منځ کې د شنعار یوه ښکلې جامې ،دوه
سوه مثقال سپین زر او د سرو زرو یوه ټوټه چې پنځوس مثقال وزن یې درلود ،ولیدله .ما هغه وخوړل او ومې لیدل چې ټول د خېمې په
منځ کې په ځمکه کې پټ دي.
۳۵نو یشوَع سړی ولېږل چې لاړل او د عکن د خېمې نه یې هغه راوویستل او یشوَع ته یې راوستل.
۳۶نو یشوَع عکن او د هغه لوښي ،د هغه زامن ،لوڼې او د هغه ټول شیان واخیستل او د اخور درې ته یې یوړل.
۳۷نو یشوَع هلته هغه په اور وسوځول او ټولو بنی اِسرائیلو عکن په تیږو وویشتو او د هغۀ په سر یې د تیږو ډېرۍ جوړه کړه ،نو هغۀ
هغه ځائ د عکور دره په نوم یاد کړو ،نو د مالِک خُدائ غصه سړه شوه ،او یشوَع ښار ته راغلو او د هغې سره یې جګړه وکړه.
۳۸مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل" ،مه وېرېږه او نۀ وېرېږه ،ګوره ،ما عی ،د هغې بادشاه او د هغې خلق ستا په لاس کښې ورکړل ،او تۀ
به د هغوئ سره هغه شان وکړې لکه څنګه چې تا د یریحو او د هغې بادشاه سره وکړل ،صرف د هغې مال او څاروی به د ځان لپاره د
لوټ په توګه اخلې .د ښار شاته به یې پټ کښېنه.
۳۹نو یشوَع د مالِک خُدائ د حُکم سره سم عمل وکړو ،او د جنګ د زامنو نه یې دېرش زره تکړه سړی غوره کړل او هغوئ یې ولېږل او
هغوئ د ښار په محاصره کښې کښېناستل.
۴۰هغه هغوی ته امر وکړ" :کله چې تاسو مونږ ووینئ ،موږ به په چالاکۍ سره د هغوی څخه وتښتو ،او هغوی به زمونږ تعقیب وکړي ،نو
تاسو به د کمین څخه راووځئ او ښار ونیسئ ،او هغوی همداسې وکړل.
۴۱یشوَع جګړه وکړه او د ښار سړی د بنی اِسرائیلو په لور روان شول ،خو هغوئ ته پته نه وه چې هغوئ د ښار شاته د هغوئ په پټنځائ
کښې ناست دی.
۴۲یشوَع او ټولو بنی اِسرائیلو د هغوئ په وړاندې ځان ستړی ښکاره کړو او په چالاکۍ سره د صحرا په لاره وتښتېدل.
۴۳د عای خلکو ټول هغه خلک راټول کړل چې په ښار کې وو ترڅو د اسراییلیانو تعقیب وکړي .هغوی ووتل او له ښار څخه لیرې شول ،
یو هم پاتې نه شو ،او ښار یې خلاص پرېښود او په اسراییلیانو پسې شول.
۴۴نو هغه کسان چې په کمین کې ناست وو له خپلو ځایونو څخه راووتل او په چټکۍ سره یې ښار ته ننوتل او هغه یې ونیو او اور یې
ورته واچاوه .د عای سړي بیرته راوګرځېدل او د ښار لوګی یې اسمان ته پورته شو ،او د هغوی سره د شا تګ هیڅ لاره نه وه.
۴۵د عای ټول سړي د اسراییلیانو په منځ کې وو ،ځینې دې خوا ته او ځینې هغې خوا ته ،او هغوی یې داسې ووژل چې یو هم ترې پاتې
نه شو.
۴۶بنی اِسرائیلو د عی بادشاه میلوش ژوندے ونیوو او یشوَع ته یې راوستو او یشوَع هغه په ونه باندې ځوړند کړو او هغه مړ شو.
۴۷او بنی اِسرائیلیان ښار ته د اور اچولو نه پس راستانه شول او ټول هغه کسان یې ووژل چې په کښې وو.
۴۸د عای د خلکو شمېر دولس زره وو چې نارینه او ښځې دواړه ووژل شول ،یوازې څاروي او د ښار غنیمت یې ځان ته واخیست ،لکه
څنګه چې څښتن یوشع ته ویلي وو.
۴۹د اردن د سیند د بلې غاړې ټولو بادشاهانو ،د کنعان ټولو بادشاهانو د هغه بدمرغۍ په اړه واورېدل چې بنی اِسرائیلو په یریحو او عی
باندې کړې وه ،نو هغوئ د بنی اِسرائیلو سره د جنګ لپاره سره راټول شول.
۵۰یوازې د جبعون اوسیدونکي د اسراییلیانو سره د جګړې کولو څخه ډېر ویریدل ترڅو له منځه لاړ نشي ،نو دوی په چالاکۍ سره کار
وکړ ،او یوشع او ټولو اسراییلیانو ته راغلل او ورته یې وویل :موږ د لرې ځمکې څخه راغلي یو ،نو اوس زموږ سره تړون وکړئ.

۵۱د جبعون اوسېدونکي د اسراییلیانو سره لاس او ګریوان شول ،او اسراییلیانو د هغوی سره تړون وکړ او د هغوی سره یې سوله وکړه ، او د قوم مشرانو د هغوی سره قسم وخوړ ،خو وروسته اسراییلیانو ته معلومه شوه چې دوی د دوی ګاونډیان دي او د دوی په منځ کې اوسېږي.
۵۲خو بنی اِسرائیلو هغوئ ووژلو نه ،ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ په نوم قسم خوړلے وو ،او هغوئ د لرګو وهلو او اوبو وړلو په کار کښې شول.
۵۳یشوَع هغوئ ته ووئیل" ،تاسو ولې ما دوکه کړه چې مونږ سره دا کار وکړو؟ "هغوئ ورته په ځواب کښې ووئیل" ،ځکه چې ستا نوکرانو ته هغه ټول کارونه وئیل شوي وو چې تا د اموریانو د ټولو بادشاهانو سره کړي وو ،او مونږ د خپلو ژوندونو نه ډېر وېرېږو او دا کار مو وکړو".
۵۴په هغه ورځ یشوَع هغوئ د لرګیو د وهلو او اوبو راویستلو لپاره مقرر کړل او هغوئ یې د بنی اِسرائیلو ټولو قبیلو ته د غلامانو په توګه تقسیم کړل.
۵۵کله چې د یروشلم بادشاه ادونصدق د هغه ټولو کارونو په اړه واورېدل چې بنی اِسرائیلو په یریحو او عی سره کړي وو ،نو هغهٔ د حبرون بادشاه هوهم ،د یرموت بادشاه پیرام ،د لکیش بادشاه یافیه او د عجلون بادشاه دبر ته واستول او ورته یې ووئیل،
۵۶ماته راشئ او زما سره مرسته وکړئ چې موږ اسراییلیان او د جبعون اوسیدونکي ووژنو چې د اسراییلیانو سره یې سوله کړې ده.
۵۷نو هغوی سره راټول شول او د اموریانو پنځه پاچاهان د خپلو ټولو لښکرو سره لاړل ،یو ډېر لوی قوم چې د سمندر د غاړې د شګو په څېر ډېر وو.
۵۸نو دا ټول بادشاهان راغلل او د جبعون په وړاندې یې خېمې ودرولې او د جبعون د اوسېدونکو په وړاندې یې جګړه پیل کړه .د جبعون ټولو سړو یشوَع ته دا پیغام ولېږه چې ژر راشه او زمونږ سره مرسته وکړه ،ځکه چې د اموریانو ټول بادشاهان زمونږ په وړاندې د جګړې لپاره راټول شوي دي.
۵۹نو یشوَع او ټول جنګي لښکر د جِلجال نه لاړل ،یشوَع ناڅاپه په هغوئ باندې راغلو او هغه پینځه بادشاهان یې په لویه وژنه سره ووژل.
۶۰ښتن هغوی د اسراییلیانو په مخکې وځورول ،چا چې په جبعون کې هغوی په سختې وژنې سره ووژل او د بیت حورون څخه تر مقیده پورې یې په لاره تعقیب کړل ،او هغوی د اسراییلیانو له حضور څخه وتښتېدل.
۶۱کله چې هغوی تښتېدل ،ښتن له اسمان څخه په هغوی باندې ږلۍ واوروله ،او د بني اسرائیلو د وژلو په پرتله ډېر خلک د ږلۍ له امله مړه شول.
۶۲بنی اِسرائیلو په هغوئ پسې ؤو ،او بیا هم په لاره کښې یې وهل ،روان ؤو او وهل یې.
۶۳او کله چې هغوی وهل ،ورځ ماښام ته نږدې کېده ،او یوشع د ټولو خلکو په مخکې وویل :لمر ،په جبعون باندې ولاړ شه ،او سپوږمۍ د اجالون په دره کې ،تر هغه چې قوم له خپلو دښمنانو څخه انتقام نه وي اخیستی.
۶۴مالِک خُدائ د یشوَع خبرې واورېدلې ،او لمر د آسمان په مینځ کښې ودرېدو ،او شپږ دېرش دقیقې ودرېدو ،او سپوږمۍ هم ودرېده او ټوله ورځ یې د لوېدو نه ډډه وکړه.
۶۵او داسې ورځ نه وه ،نه مخکې او نه وروسته ،چې ښتن د یو سړي غږ واورېد ،ځکه چې ښتن د اسراییلو لپاره جګړه کوله.

فصل۸۹

۱بیا یشوَع دا سندره وویله ،په هغه ورځ چې مالِک خُدائ اموریانو ته د یشوَع او بنی اِسرائیلو په لاس کښې ورکړه ،او هغهٔ د ټولو بنی اِسرائیلو په مخکښې دا سندره وویله،
۲تا لوی کارونه کړي دي ،ای ښتنه ،تا لوی کارونه کړي دي .ستا په څېر څوک شته؟ زما شونډې به ستا د نوم ستاینه وکړي.
۳زما ښېګڼه او زما قلعه ،زما لوړ برج ،زه به ستا لپاره یوه نوې سندره ووایم ،زه به ستا لپاره د شکر ګذارۍ سندرې ووایم ،ته زما د نجات ځواک یې.
۴د ځمکې ټول پاچاهان به ستا ستاینه وکړي ،د نړۍ مشران به ستا لپاره سندرې ووایی ،د اسراییلو اولاد به ستا په نجات خوشحاله شي ، دوی به سندرې ووایی او ستا د قدرت ستاینه به وکړي.
۵اے مالِکه خُدایه ،مونږ په تا باور وکړ ،مونږ وویل چې تهٔ زمونږ خُدائ پاک یې ،ځکه چې تهٔ زمونږ پناه ګاه او زمونږ د دشمنانو په وړاندې مضبوط برج وې.
۶مونږ تاته فریاد وکړ او شرمنده نه شوو ،په تا مو باور وکړ او نجات مو ترلاسه کړ؛ کله چې موږ تاته فریاد وکړ ،تا زموږ غږ واورېد ، تا زموږ روحونه له تورې څخه وژغورل ،تا موږ ته خپل فضل وښود ،تا موږ ته خپله نجات راکړه ،تا زموږ زړونه په خپل ځواک سره خوشحاله کړل.
۷ته زمونږ د خلاصون لپاره لاړې ،په خپل لاس دې خپل قوم خلاص کړ ،تا د خپل مقدس اسمان څخه مونږ ته ځواب راکړ ،تا مونږ د لسو زرو خلکو څخه وژغورل.
۸لمر او سپوږمۍ په اسمان کې ولاړ وو ،او ته په خپل قهر کې زموږ د ظالمانو په وړاندې ودرېد او خپل قضاوت دې په هغوی باندې وکړ.
۹د زمکې ټول مشران ودرېدل ،د قومونو بادشاهان راټول شول ،ستا په حضور کې هغوی ونه لړزېدل ،هغوی ستا د جنګونو خواهش وکړ.
۱۰تا په خپل غضب کې د هغوی په وړاندې راپورته شو ،او خپل غضب دې په هغوی نازل کړ ،تا په خپل غضب کې هغوی له منځه یوړل ،او په خپل زړه کې دې هغوی پرې کړل.
۱۱ستا د غضب له امله قومونه تباه شول ،ستا د غضب له امله سلطنتونه کمزوري شول ،تا د خپل غضب په ورځ پاچاهان زخمي کړل.

۱۲تا خپل غضب په هغوی نازل کړ ،ستا سخت غضب هغوی ونيول ،تا د هغوی گناه په هغوی واړوله ،او د هغوی په شرارت کې دې هغوی له منځه يوړل.

۱۳هغوی په خپله يو دام خپور کړ ،او په هغه کې ولوېدل ،په هغه جال کې چې دوی پټ وو ،د هغوی پښه ونيول شوه.

۱۴ستا لاس ستا د ټولو هغو دښمنانو په وړاندې چمتو وو چې ويل يې ،د خپلې تورې په واسطه يې ځمکه نيولې ده ،د خپل لاس په واسطه يې په ښار کې ژوند کاوه .تا د هغوی مخونه له شرمه ډک کړل ،تا د هغوی ښکرونه په ځمکه وغورځول ،تا په خپل قهر کې هغوی ووېرول ،او په خپل قهر کې يې له منځه يوړل.

۱۵زمکه ستا د طوفان په غږ ولړزېده او ولړزېده ،تا د هغوی روحونه د مرگ څخه ونه ساتل ،او د هغوی ژوندونه دې قبر ته ښکته کړل.

۱۶تا په خپل طوفان کې هغوی تعقيب کړل ،تا په خپل طوفان کې هغوی له منځه يوړل ،تا د هغوی باران په ږلی بدل کړ ،هغوی په ژورو کندو کې وغورځېدل ترڅو پورته نشي.

۱۷د هغوی مړي د کوڅو په منځ کې د کثافاتو په څېر وو.

۱۸ستا په غضب کې هغوی تباه او برباد شول ،تا خپل قوم په خپل قدرت سره وژغوره.

۱۹نو زمونږ زړونه ستا په خوشحالۍ کښې خوشحاله دی ،زمونږ روحونه ستا په نجات کښې لوړ دی.

۲۰زمونږ ژبې به ستا د قدرت بيان وکړی ،مونږ به ستا د عجيبه کارونو سندرې وايو او ستا ستاينه به وکړو.

۲۱ځکه چې تا مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغورلو ،تا مونږ د هغو کسانو څخه وژغورلو چې زمونږ په وړاندې راپورته شول ،تا هغوی زمونږ له مخې له منځه يوړل او زمونږ د پښو لاندې يې وغورځول.

۲۲په دې ډول به ستا ټول دښمنان له منځه لاړ شي ،او بدکاران به د باد په واسطه د بوسو په څېر وي ،او ستا محبوب به د اوبو په غاړه د کرل شويو ونو په څېر وي.

۲۳نو يشوَع او ټول بنی اِسرائيليان د ټولو بادشاهانو د وژلو نه پس ،په جِلجال کښې خېمو ته واپس لاړل ،او يو هم پاتې نهٔ شو.

۲۴او هغه پنځه بادشاهان د جنگ نه يوازې په پښو وتښتېدل او په يوه غار کې پټ شول ،او يشوَع د جنگ په ميدان کې د هغوئ لټون وکړو ، خو هغه يې ونهٔ موندل.

۲۵وروسته يوشع ته خبر ورکړل شو چې" ،پاچاان موندل شوي دي او وګورئ چې په يوه غار کې پټ دي".

۲۶يشوَع ووئيل" ،د غار په خوله کښې د هغوئ د حفاظت دپاره سړی مقرر کړئ ،هسې نه چې هغوئ ځانونه وتښتوي ".بنی اِسرائيلو هم دغه شان وکړل.

۲۷نو يشوَع ټول بنی اِسرائيليان راوغوښتل او د جنگ آفسرانو ته يې وفرمائيل" ،خپلې پښې د دې بادشاهانو په غاړو کېږدئ ".يشوَع ورته ووئيل" ،مالِک خُدائ به ستاسو د ټولو دشمنانو سره داسې سلوک وکړی".

۲۸وروسته يوشع امر وکړ چې پادشاهان ووژنئ او په غار کې يې وغورځوئ او د غار په خوله کې لوی کاڼي ودروئ.

۲۹نو يشوَع د هغه ټولو خلقو سره چې په هغه ورځ ورسره وو ،مقيده ته لاړو او هغه يې د تُورې په غاړه ووهلو.

۳۰هغهٔ د ښار خلق او د هغه ټول مال په بشپړه توګه تباه کړل او د بادشاه او د هغه خلقو سره يې هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې يې د يريحو سره کړی وُو.

۳۱نو هغه له هغه ځای څخه لِبناه ته لاړ او د هغه سره يې جګړه وکړه ،او څښتن هغه د هغه په لاس کې ورکړ ،او يشوَع هغه د تورې په څنډه سره وواژه ،او د هغه ټول ژوندي موجودات يې ووژل ،او هغه او د هغه د پاچا سره يې هماغسې وکړل لکه څنګه چې يې د يريحو سره کړي وو.

۳۲او له هغه ځايه هغه د لاکيش سره د جګړې لپاره لکيش ته لاړ ،او د غزې پاچا هورام د لاکيش د خلکو د مرستې لپاره لاړ ،او يشوع هغه او د هغه خلک دومره ووژل چې د هغه هيڅوک پاتې نه شول.

۳۳يشوَع لکيس او د هغه ټول خلق ونيول او د دې سره يې هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې يې د لِبناه سره کړی وُو.

۳۴نو يشوَع له هغه ځائ څخه عجلون ته لاړو او هغه يې هم ونيوو او هغه يې او د هغې ټول خلق يې د تورې په څنده ووژل.

۳۵بيا له هغه ځای څخه حبرون ته لاړ او د هغه سره يې جګړه وکړه او هغه يې ونيوه او په بشپړه توګه يې له منځه يوړ .بيا هغه له هغه ځای څخه د ټولو اسرائيليانو سره دبير ته راستون شو او د هغه سره يې جګړه وکړه او په توره يې وواژه.

۳۶هغهٔ په هغه کښې ټول خلق ووژل ،يو هم يې هم ژوندے پاتې نهٔ کړو ،او د دې او د هغې د بادشاه سره يې هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې يې د يريحو سره کړی وُو.

۳۷يشوَع د اموريانو ټول بادشاهان د قادِش برنيع نه تر عضه پورې ووژل او سمدستی يې د هغوئ مُلک ونيو ،ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو دپاره جنګ کړے وو.

۳۸يوشع د ټولو اسراييلو سره په جلجال کې کمپ ته راغی.

۳۹کله چې په هغه وخت کې د حصور پاچا يابين د هغه څه په اړه واورېدل چې يوشع د اموريانو د پاچاهانو سره کړي وو ،يابين د مديان پاچا يوباط ،د شمرون پاچا لابان ،د اخشاف پاچا يفال او د اموريانو ټولو پاچاهانو ته پيغام واستاوه:

۴۰ژر راشئ او زمونږ سره مرسته وکړئ ،ترڅو مونږ بني اسرائيليان ووژنو ،مخکې له دې چې هغوی پر مونږ راشي او زمونږ سره هغه څه وکړي لکه څنګه چې هغوی د اموريانو د نورو پاچاهانو سره کړي دي.

۴۱دغو ټولو پاچاهانو د حصور د پاچا يابين خبرې واورېدې ،او دوی د خپلو ټولو لښکرو سره راووتل ،چې اوولس پاچاهان وو ،او د دوی خلک د سمندر د غاړې د شګو په څېر بې شميره وو ،د آسونو او ګاډيو سره يوځای ،دوی راغلل او د ميروم په اوبو کې يې خيمې ولګولې ،او دوی د اسراييلو په وړاندې د جګړې لپاره سره راټول شول.

۴۲مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل" ،له هغوئ نه مه وېرېږه ،ځکه چې سبا به په دې وخت کښې زهٔ هغوئ ټول ستا په وړاندې ووژلے شم ، تهٔ به د هغوئ اسونه ووهې او د هغوئ ګاډئ به په اور وسوزوې".

۴۳یشوَع د ټولو جنګي سرو سره ناڅاپه په هغوئ حمله وکړه او هغوئ يې ووژل او هغوئ د هغوئ په لاسونو کښې ولوېدل ،څکه چې مالِک خُدائ هغوئ بنی اِسرائیلو ته حواله کړی وُو.
۴۴نو بنی اِسرائیلو په دې ټولو بادشاهانو پسې د خپلو لښکرو سره لاړو او هغوئ يې ووژل تر دې چې يو هم پاتې نۀ شو .او يشوَع هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته فرمائيلی وُو.
۴۵په هغه وخت کې يشوَع حصور ته راستون شو او هغه يې په توره وواهه او په هغه کې يې ټول خلک ووژل او په اور يې وسوزول .او د حصور څخه يشوَع شمرون ته لاړ او هغه يې وواژه او په بشپړه توګه يې له منځه يوړ.
۴۶له هغه ځای څخه هغه اخشاف ته لاړ او د شمرون سره يې هماغسې وکړل لکه څنګه چې يې کړي وو.
۴۷له هغه ځای څخه هغه ادولام ته لاړ او هلته يې ټول خلک ووژل او د ادولام سره يې هماغسې وکړل لکه څنګه چې يې د اخشاف او شمرون سره کړي وو.
۴۸او هغه د هغوی څخه د هغو ټولو پاچاهانو ښارونو ته لاړ چې هغه يې وهلي وو ،او هغه ټول خلک يې ووژل چې له هغوی څخه پاتې وو او په بشپړه توګه يې له منځه يوړل.
۴۹اسرائیلیانو يوازې د هغوی مالونه او څاروي د ځان لپاره ونيول ،خو هر انسان چې يې وواژه ،يو ژوندی هم يې هم ژوندی نه پرېښود.
۵۰لکه څنګه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی وو ،يوشع او ټولو اسراییلیانو هم همداسې وکړل ،دوی په هيڅ شی کې ناکام نه شول.
۵۱نو يشوَع او ټولو بنی اِسرائیلو د کنعان ټوله مُلک ونيوه لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو ،او د هغوئ ټول بادشاهان يې ووژل ،چې يو دېرش بادشاهان وو ،او بنی اِسرائیلو د هغوئ ټول مُلک ونيوو.
۵۲د سيحون او عوج د سلطنتونو نه علاوه چې د اُردن په بله غاړه پراته دي ،چې موسیٰ ډېر ښارونه فتح کړي وو ،او موسیٰ هغه روبينيانو ،جاديانو او د منسی نيمې قبيلې ته ورکړل.
۵۳يشوَع هغه ټول بادشاهان ووژل چې د اُردن سيند په لوېديځ کښې وو او هغوئ يې نهو قبيلو او د بنی اِسرائیلو نيمې قبيلې ته په ميراث کښې ورکړل.
۵۴يشوَع پنځه کاله د دې بادشاهانو سره جنګ وکړو او د هغوئ ښارونه يې بنی اِسرائیلو ته ورکړل او د اموريانو او کنعانيانو په ټولو ښارونو کښې مُلک د جنګ نه ارام شو.

فصل ۹۰

۱په هغه وخت کې چې بنی اِسرائیلیان د اُردن نه تېر شول ،په پنځم کال کې ،کله چې بنی اِسرائیلیان د کنعانيانو سره د جنګ نه آرام وکړ ، په هغه وخت کې د ادوم او د کتيم د خلقو ترمنځ لويې او سختې جګړې وشوې او کتيم د آدميانو سره د ادوم په خلاف جنګ وکړ.
۲د کِتيم بادشاه ابيانوس په هغه کال ،يعنې د خپلې بادشاهۍ په يو دېرشم کال ،د کِتيم د اولادې د زړورو سرو يو لوئ لښکر سره لاړو او د عيساؤ د اولادې سره د جنګ لپاره سعير ته لاړو.
۳د ادوم پاچا حداد د هغه د خبر څخه خبر شو ،نو هغه د يو لوی لښکر او لوی لښکر سره د هغه سره د مقابلې لپاره راووت او د ادوم په ميدان کې يې ورسره جګړه وکړه.
۴د کتيم لاس د عيسو په اولاد باندې غالب شو او د کتيم اولاد د عيسو له اولادې څخه دوه ويشت زره کسان ووژل او د عيسو ټول اولاد د هغوی له حضور څخه وتښتېد.
۵د کتيم اولاده هغوی تعقيب کړل او د ادوم پاچا حداد ته ورسېدل ،چې د هغوی په مخکې منډې وهلې او هغوی هغه ژوندی ونيو او د کتيم پاچا ابيانوس ته يې راوست.
۶او ابيانوس د هغه د وژلو امر وکړ ،او د ادوم پاچا حداد د خپلې پاچاهۍ په اته څلوېښتم کال کې مړ شو.
۷د کتيم اولادې د ادوميانو پسې لاړې او هغوی يې په يوه لويه وژنه سره ووژل او ادوميان د کتيميانو تابع شول.
۸د کتيم اولاد په ادوم باندې حکومت وکړ ،او ادوم د کتيم د اولادونو تر لاس لاندې راغی او له هغه ورځې څخه يو سلطنت شو.
۹او له هغه وخته هغوی نور خپل سرونه نشوای پورته کولی ،او د هغوی سلطنت د چِتيم د اولادې سره يو شو.
۱۰او ابيانوس په ادوم کې افسران وټاکل او د ادوم ټول ماشومان د ابيانوس تابع او غلام شول ،او ابيانوس بيرته خپل هيواد ،چِتيم ته لاړ.
۱۱او کله چې هغه راستون شو ،هغه خپل حکومت بيا تازه کړ او د ځان لپاره يې د شاهي استوګنې لپاره يو پراخه او قوي ماڼۍ جوړه کړه ، او د کتيم او ادوم په اولادونو يې په خوندي توګه حکومت وکړ.
۱۲په هغو ورځو کې ،کله چې بني اسرائيلو ټول کنعانيان او اموريان وشړل ،يوشع زوړ او ډېر عمر درلود.
۱۳مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل" ،تۀ بوډا شوې يې ،او عمر يې ډېر دے ،او د زمکې يوه لويه برخه لا هم قبضه کې ده.
۱۴نو اوس دا ځمکه د نهو قبيلو او د منسي نيمې قبيلې ته د ميراث په توګه وويشئ ،او يوشع پورته شو او هغه څه يې وکړل چې څښتن ورته ويلي وو.
۱۵او هغۀ ټوله زمکه د بنی اِسرائیلو قبيلو ته د هغوئ د ډلو په مطابق د ميراث په توګه تقسيم کړه.
۱۶خو هغه د لاوي قبيلې ته ميراث ورنه کړ ،د څښتن نذراني د هغوی ميراث دی لکه څنګه چې څښتن د موسیٰ په وسيله د هغوی په اړه ويلي وو.
۱۷او يشوَع د حبرون غر د يفُونح زوئ کالب ته د خپلو وروڼو نه يوه برخه ورکړه ،لکه څنګه چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه فرمائيلي وُو.
۱۸نو حبرون د کالب او د هغه د اولادونو ميراث شو چې تر نن ورځې پورې دوام لري.
۱۹او يشوَع ټوله زمکه په ټولو بنی اِسرائیلو باندې د ميراث په توګه تقسيم کړه ،لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته حُکم ورکړے وو.

۲۰بنی اِسرائیلو د خپل میراث نه ښارونه او د خپلو څاروو او جایدادونو د پاره څران ورکړل ،لکه څنګه چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم ورکړے وو ،نو بنی اِسرائیلو هم داسې وکړل او هغوئ زمکه د پچې په ذریعه تقسیم کړه ،هغه که لویه وه یا کوچنی.

۲۱نو هغوی لاړل چې د خپلو سرحدونو سره سم ځمکه ترلاسه کړي او بنی اِسرائیلو د نون زوئ یشوَع ته د خپل میراث یوه برخه ورکړه.

۲۲د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق هغوئ هغهٔ ته هغه ښار ورکړو چې هغهٔ ورته غوښتو ،د اِفرائیم په غرونو کښې د تمنت سِرخ ښار وو ، او هغهٔ ښار جوړ کړو او هلته اوسېدو.

۲۳دا هغه میراثونه دي چې اِلعازر اِمام ،د نون زوئ یشوَع او د قبیلو د پلار نیکهٔ مشرانو په شیلوه کښې د مالِک خُدائ په مخکښې د خېمې په دروازه کښې د پچې په ذریعه بنی اِسرائیلو ته تقسیم کړل ،او هغوئ د زمکې تقسیمول بند کړل.

۲۴مالِک خُدائ هغه مُلک بنی اِسرائیلو ته ورکړو او هغوئ دا قبضه کړو لکه څنګه چې مالِک خُدائ د هغوئ سره وعده کړې وه او لکه څنګه چې مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نیکهٔ سره قسم خوړلے وو.

۲۵مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته د هغوئ د ټولو دشمنانو نه آرام ورکړو ،او هیڅ څوک د هغوئ په مقابله کښې نهٔ ودرېدو ،او مالِک خُدائ د هغوئ ټول دشمنان دوئ ته حواله کړل ،او د هغو ټولو ښو کارونو نه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو سره کړې وې ،یو هم ناکام نهٔ شو ، هو ،مالِک خُدائ هر کار وکړ.

۲۶نو یشوَع ټول بنی اِسرائیلیان راوغوښتل او برکت یې ورکړو او حُکم یې ورکړو چې د مالِک خُدائ عبادت وکړئ .بیا یې هغوئ ولېږل او هر یو خپل ښار ته او هر یو خپل میراث ته لاړو.

۲۷د یشوَع د ژوند تر پایه پورې بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ عبادت کولو او مالِک خُدائ هغوئ ته د شاوخوا نه آرام ورکړو او هغوئ په خپلو ښارونو کښې په امن سره اوسېدل.

۲۸او په هغو ورځو کې داسې وشول چې د ختیم پاچا ابیانوس د خپلې واکمنۍ په اته دېرشم کال کې مړ شو ،چې دا د ادوم په وړاندې د هغه د واکمنۍ اووم کال دی ،او هغوی هغه په خپل ځای کې ښخ کړ چې هغه د ځان لپاره جوړ کړی و ،او لاتینوس د هغه پر ځای پنځوس کاله پاچاهي وکړه.

۲۹او د خپلې واکمنۍ په دوران کې هغه یو لښکر راوویست ،او لاړ او د برتانیا او کرننیا د اوسیدونکو سره یې جګړه وکړه ،چې د یاوان زوی الیشع اولاد وو ،او هغه په هغوی باندې غالب شو او هغوی یې غلامان کړل.

۳۰بیا هغه واورېدل چې ادوم د کتیم د لاس لاندې بغاوت کړی دی ،او لاتینیان هغوی ته ورغلل ،هغوی یې ووژنل او لاندې یې کړل ،او هغوی یې د کتیم د اولادې په لاس کې ورکړل ،او ادوم د تل لپاره د کتیم د اولادې سره یو سلطنت شو.

۳۱او ډېر کاله په ادوم کې پاچا نه وو ،او د هغوی حکومت د کتیم د اولادې او د هغوی د پاچا سره وو.

۳۲د بنی اِسرائیلو د اُردن سیند نه د تېرېدو نه شپږ ویشتم کال وو ،چې د بنی اِسرائیلو د مِصر نه د وتلو نه شپږ شپېتمه کال وو ،یشوَع ډېر بوډا شو او په هغه وخت کښې د یو سل او اته کالو وو.

۳۳وروسته له هغه چې څښتن ټولو اسراییلیانو ته د هغوی د شاوخوا ټولو دښمنانو څخه آرام ورکړ ،یوشع ټول اسراییلیان ،د هغوی مشران ،قاضیان او افسران راوغوښتل .یوشع د اسراییلو مشرانو او د هغوی قاضیانو ته وویل :وګورئ ،زه زوړ شوی یم او په عمرونو کې لوی شوی یم ،او تاسو لیدلي دي چې څښتن د هغو ټولو قومونو سره څه کړي دي چې ستاسو له مخې یې شړلي دي ،ځکه چې دا څښتن دی چې ستاسو لپاره یې جګړه کړې ده.

۳۴نو اوس تاسو د موسیٰ د شریعت ټولې خبرې منئ او عمل پرې کوئ ،د هغې نه ښی یا چپ طرف ته مه اوړئ ،او د هغو قومونو سره مه ځه چې په دې مُلک کې پاتې دي ،د هغوئ د معبودانو نوم هم مه اخلئ ،بلکې د خپل مالِک خُدائ خُدائ پاک سره ودرېدئ ،لکه څنګه چې تاسو تر نن ورځې پورې کوئ.

۳۵او یشوَع بنی اِسرائیلو ته ډېر تاکید وکړو چې د خپل ټول عمر په اوږدو کښې د مالِک خُدائ عبادت وکړئ.

۳۶ټولو اسراییلیانو وویل" :مونږ به د خپل ټول عمر لپاره د خپل څښتن خدای عبادت کوو ،موږ ،زموږ اولادونه ،زموږ د اولاد اولادونه او زموږ اولادونه به د تل لپاره".

۳۷په هغه ورځ یشوَع د خلقو سره تړون وکړو او بنی اِسرائیلیان یې رخصت کړل او هر یو کس خپل میراث او خپل ښار ته لاړو.

۳۸په هغه ورځو کې چې بنی اِسرائیلیان په خپلو ښارونو کې په امن سره اوسېدل ،نو د خپلو نیکونو د قبیلو تابوتونه یې ښخ کړل ،کوم چې هغوئ د مِصر نه راوړی وُو ،هر یو کس د خپلو اولادونو په میراث کې ښخ کړل .بنی اِسرائیلو د یعقوب دولس زامن د خپلو اولادونو په ملکیت کې ښخ کړل.

۳۹او دا د هغو ښارونو نومونه دي چې هلته د یعقوب دولس زامن ښخ شوي وو ،کوم چې بني اسرائیلو له مصر څخه راوویستلي وو.

۴۰او هغوی روبین او جاد د اردن سیند په غاړه په رومیه کې ښخ کړل ،کوم چې موسی د هغوی اولادونو ته ورکړی وو.

۴۱شمعون او لاوي یې په مودا ښار کې ښخ کړل ،کوم چې هغه د شمعون اولاد ته ورکړی وو او د ښار څرځای د لاوي اولاد ته ورکړل شو.

۴۲او یهوداه هغوئ د بنیامین په ښار کښې د بیت لحم په وړاندې ښخ کړل.

۴۳او د یساکار او زبولون هډونه یې په صیدا کې په هغه برخه کې ښخ کړل چې د هغوی د اولادونو برخه وه.

۴۴دان د خپلو اولادونو په ښار اشتاعیل کې ښخ شو او نفتالي او اشیر په قادش نفتالي کې ښخ شول ،هر یو په خپل هغه ځای کې چې هغه خپلو اولادونو ته ورکړی و.

۴۵او د یوسف هډونه یې په شکیم کې د هغه پټي په هغه برخه کې ښخ کړل چې یعقوب د حمور څخه اخیستې وه او د یوسف میراث شوه.

۴۶او بنیامینیان یې په یروشلم کې د یبوسیانو په مقابل کې ښخ کړل ،کوم چې د بنیامینیانو ته ورکړے شوے وو ،هر یو خپل پلار نیکهٔ د خپلو اولادونو په ښار کې ښخ کړل.

۴۷د دوو کلونو په پای کې ،د نون زوی یشوع د یو سل او لسو کلونو په عمر مړ شو ،او هغه وخت چې یشوع د اسراییلو قضاوت کاوه اته ویشت کاله و ،او اسراییل د خپل ژوند تر پایه پورې د څښتن خدمت وکړ.

۴۸د یشوع نوري چاري ،د هغه جنګونه او د هغه ملامتي چې هغه اسراییلیانو ته ورزده کړي وي ،او هغه ټول کارونه چې هغه ورته امر کړی وو ،او د هغو ښارونو نومونه چې د هغه په وخت کې اسراییلیانو درلودل ،وګورئ ،هغه د یشوع د اسراییلیانو ته د کلامونو په کتاب کې او د څښتن د جنګونو په کتاب کې لیکل شوي دي ،کوم چې موسی ،یشوع او د اسراییلیانو لخوا لیکل شوي وو.
۴۹بنی اِسرائیلو یشوَع د خپل میراث په علاقه کښې ،په تمنت سِرخ کښې ښخ کړو ،کوم چې هغهٔ ته د اِفرائیم غرونو په مُلک کښې ورکړے شوے وو.
۵۰په هغو ورځو کې د هارون زوی العازر مړ شو او هغوی هغه د هغه د زوی فینحاس په غونډۍ کې ښخ کړ ،کوم چې هغه ته د افرایم په غرنۍ سیمه کې ورکړل شوی و.

فصل۹۱

۱په هغه وخت کې ،د یشوع له مړینې وروسته ،د کنعانیانو اولادونه لا په هغه خاوره کې وو ،او اسراییلیانو پریکړه وکړه چې دوی وشړي.
۲بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو” ،څوک به اول زمونږ دپاره د کنعانیانو سره د جنګ کولو لپاره لاړ شی؟ “مالِک خُدائ وفرمائیل” ،یهوداه به لاړ شی“.
۳د یهوداه خلقو شمعون ته ووئیل” ،زمونږ سره زمونږ په علاقه کښې لاړ شه ،مونږ به د کنعانیانو سره جنګ وکړو او مونږ به هم ستا په علاقه کښې ستا سره لاړ شو “.نو د شمعون خلق د یهوداه خلقو سره لاړل.
۴نو د یهوداه خلق لاړل او د کنعانیانو سره یې جنګ وکړو ،نو مالِک خُدائ کنعانیان د یهوداه خلقو ته وسپارل او هغوئ په بزق کښې لس زره سړی ووژل.
۵هغوی په بزق کې د ادونیبزق سره جګړه وکړه ،او هغه د هغوی له حضور څخه وتښتېد ،هغوی تعقیب کړل او هغه یې ونیو ،او هغه یې ونیو او د هغه د لاسونو او پښو غټې ګوتې یې پرې کړې.
۶ادونیبزق وویل :هغه دري سوه او لس پاچاهان چې د هغوی د لاسونو او پښو غټې ګوتې پرې شوې وې ،زما د مېز لاندې یې غوښه راټوله کړه ،لکه څنګه چې ما کړي وه ،نو خدای پاک ماته بدله راکړه ،او هغوی هغه اورشلیم ته راوست او هلته مړ شو.
۷د شمعون اولاد د یهوداه د خلقو سره لاړو او کنعانیان یې د تورې په زور ووژل.
۸مالِک خُدائ د یهوداه د خلقو سره وو ،او هغوئ غرونه قبضه کړل ،او د یوسف اولاد بیتایل ته لاړل چې هغه لوز دے ،او مالِک خُدائ د هغوئ سره وو.
۹د یوسف اولاد بیتایل ته لاړو او څوکیدارانو یو سړے ولید چې له ښاره راووت ،نو هغه یې ونیو او ورته یې وویل” :اوس مونږ ته د ښار دروازه وښایه او مونږ به ستا سره مهرباني وکړو“.
۱۰هغه سړي هغوی ته د ښار دروازه وښودله ،او د یوسف اولاد راغی او ښار یې د تورې په زور وواهه.
۱۱نو هغه سړی او د هغه کورنۍ هغوی ولېږل ،او هغه حِتیانو ته لاړ او هلته یې یو ښار جوړ کړ او د هغه نوم یې لوز کېښود .نو ټول بنی اِسرائیلیان په خپلو ښارونو کې اوسېدل او بنی اِسرائیلیان په خپلو ښارونو کې اوسېدل .بنی اِسرائیلو د یشوَع تر ژونده او د هغه مشرانو تر ژونده چې د یشوَع نه پس یې ژوند اوږد کړے وو او د مالِک خُدائ هغه لوئ کار یې ولیدلو چې هغهٔ د بنی اِسرائیلو لپاره کړے وو.
۱۲د یشوَع د مرګ نه پس مشرانو اوولس کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو.
۱۳او ټولو مشرانو د کنعانیانو په وړاندې د بنی اِسرائیلو په جنګونو کې هم برخه واخسته او مالِک خُدائ کنعانیان د بنی اِسرائیلو د مخکښې نه وشړل ،ترڅو بنی اِسرائیلیان د هغوئ په مُلک کې آباد کړی.
۱۴او هغه ټولې خبرې چې هغه حضرت ابراهیم ،اسحاق او یعقوب ته کړې وې او هغه قسم چې هغه یې قسم خوړلی و چې د کنعانیانو ځمکه به هغوی او د هغوی اولادونو ته ورکوي ،پوره کړې.
۱۵څښتن بنی اِسرائیلو ته د کنعان ټوله زمکه ورکړه ،لکه څنګه چې هغهٔ د هغوئ د پلار نیکهٔ سره وعده کړې وه ،او مالِک خُدائ هغوئ ته د شاوخوا خلقو نه آرام ورکړو او بنی اِسرائیل په خپلو ښارونو کښې په امن سره اوسېدل.
۱۶څښتن دې د تل لپاره برکت وي ،آمین ،او آمین.
۱۷خپل ځانونه قوي کړئ ،او د هغو ټولو زړونه چې په څښتن باور لرئ ،زړور شئ .پای.